

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

WYDZIAŁ
PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

KATALOG PRZEDMIOTÓW NA KIERUNKU

PEDAGOGIKA

STUDIA I STOPNIA

REKRUTACJA 2015/2016

Zielona Góra, 14.04.2015

Spis treści

1. Moduł podstawowy – obowiązkowy	8
Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania.....	9
Doktryny pedagogiczne.....	13
Filozoficzne podstawy pedagogiki.....	16
Historia wychowania	19
Język angielski I	23
Język niemiecki I.....	26
Język francuski I.....	29
Język rosyjski I	32
Język angielski II	35
Język niemiecki II.....	38
Język francuski II.....	41
Język rosyjski II	44
Język angielski III	47
Język niemiecki III.....	50
Język francuski III.....	53
Język rosyjski III	56
Media w edukacji	59
Metody i techniki badań pedagogicznych.....	63
Pedagogika seksualna	67
Pedagogika społeczna	71
Podstawy dydaktyki ogólnej	75
Psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia	78
Technologie informacyjne.....	81
Teoretyczne podstawy wychowania	85
Wprowadzenie do pedeutologii.....	88
Wprowadzenie do psychologii	91
Wprowadzenie do socjologii	94
Współczesne tendencje w organizacji i kierowaniu placówkami edukacyjnymi	97
Współczesne teorie wychowania	100
Wstęp do pedagogiki	103
Wybrane zagadnienia z filozofii i etyki.....	106
Wychowanie fizyczne.....	109
2. Moduł rozszerzający, ograniczonego wyboru	112
Socjologia edukacji.....	113
Socjologia kultury.....	116
Współczesne problemy socjologii małżeństwa i rodziny	119
Psychologia zdrowia i psychopatologia.....	122
Psychologia społeczna i wychowania	126
Jakość życia, jakość szkoły.....	129
Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji.....	132
Projektowanie szkoleń edukacyjnych	135
Współpraca i komunikacja w grupie	137
Wychowanie w różnych religiach i kulturach.....	140
3. Moduł dyplomowy	143
Seminarium dyplomowe I	144
Seminarium dyplomowe II	147
4. Moduł praktyka pedagogiczna	150
Praktyka pedagogiczna I (Animacja kultury...)	151
Praktyka pedagogiczna I (Edukacja elementarna...)	154
Praktyka pedagogiczna I (Logopedia...).....	157
Praktyka pedagogiczna I (Nowe media...).....	160

Praktyka pedagogiczna I (POWIP)	164
Praktyka pedagogiczna I (RzPS).....	167
Praktyka pedagogiczna II (Animacja kultury...)	170
Praktyka pedagogiczna II (Edukacja elementarna...)	173
Praktyka pedagogiczna II (Logopedia...).....	176
Praktyka pedagogiczna II (Nowe media...).....	179
Praktyka pedagogiczna II (POWIP)	183
Praktyka pedagogiczna II (RzPS).....	186
5a. Moduł specjalnościowy – Animacja kultury z profilem artystycznym – taniec/fotografia	189
Animacja twórczości dziecięcej.....	190
Fotografia w kulturze	193
Instytucje kultury	196
Laboratorium teatru	200
Metodyka animacji kultury	203
Pedagogika czasu wolnego	207
Projekt animacyjny.....	210
Taniec w kulturze	213
Techniki komputerowe w instytucjach kultury	215
Techniki komunikacji językowej i kultura mowy	218
Teorie edukacji kulturalnej	221
Teorie kultury i animacji.....	224
Wiedza o filmie	228
Wiedza o kulturze popularnej.....	231
Fotografia I – wprowadzenie do sztuki fotografii	234
Fotografia II – warsztat fotografii cyfrowej.....	237
Fotografia III – fotografia w działaniach animacyjnych.....	240
Fotografia IV – fotografia dokumentalna i reportażowa	243
Fotografia V – laboratorium fotografii – dyplom artystyczny	246
Fotografia VI – warsztaty fotograficzno-pedagogiczne.....	249
Taniec I – techniki tańca i ruchu.....	252
Taniec II – współczesne formy tańca	255
Taniec III – teatr tańca	258
Taniec IV – metodyka pracy z zespołem tanecznym.....	261
Taniec V – etiudy taneczne – dyplom artystyczny	264
Taniec VI – warsztaty taneczno-pedagogiczne	267
5b. Moduł specjalnościowy – Edukacja elementarna i terapia pedagogiczna, Edukacja elementarna i wczesne nauczanie języka obcego, Edukacja elementarna i wczesna edukacja artystyczna	270
Aktywizowanie ucznia w edukacji wczesnoszkolnej	272
Edukacja integracyjna i włączająca dzieci niepełnosprawnych z elementami pedagogiki specjalnej.....	275
Edukacja ekologiczna	279
Edukacja regionalna	282
Edukacja muzyczna z metodyką I.....	285
Edukacja muzyczna z metodyką II.....	288
Edukacja plastyczno-techniczna z metodyką I	291
Edukacja plastyczno-techniczna z metodyką II	294
Emisja głosu	297
Literatura dla dzieci.....	300
Logopedia.....	304
Metody poznawania dziecka.....	307
Metodyka edukacji językowej w przedszkolu	310
Metodyka edukacji matematycznej w klasach I-III	313
Metodyka edukacji matematycznej w przedszkolu	316
Metodyka edukacji polonistycznej w klasach I-III	320

Metodyka edukacji przyrodniczej i społecznej w klasach I-III	325
Metodyka edukacji przyrodniczej i społecznej w przedszkolu	329
Metodyka i trudności w pracy wychowawczej z dzieckiem	332
Metodyka zajęć komputerowych	335
Muzykoterapia dla dzieci	339
Pedagogika przedszkolna	342
Pedagogika wczesnoszkolna	346
Podstawy nauczania języka obcego	350
Podstawy nauczania języka polskiego	353
Podstawy nauczania matematyki	356
Podstawy terapii pedagogicznej	360
Podstawy wiedzy o przyrodzie	363
Projektowanie działań dydaktycznych	366
Wychowanie fizyczne z metodyką I	369
Wychowanie fizyczne z metodyką II	372
Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej I	375
Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej II	378
Praktyka w zakresie terapii pedagogicznej	381
Wprowadzenie do terapii pedagogicznej	385
Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej	388
Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej	391
Anglojęzyczna literatura dla dzieci z metodyką	394
Elementy historii i kultury krajów anglojęzycznych	397
Elementy historii i kultury krajów niemieckojęzycznych	400
Fonetyka języka angielskiego	403
Fonetyka języka niemieckiego	406
Gramatyka praktyczna języka angielskiego	409
Gramatyka praktyczna języka niemieckiego	412
Gry i zabawy w edukacji lingwistycznej A	415
Gry i zabawy w edukacji lingwistycznej N	419
Niemieckojęzyczna literatura dla dzieci z metodyką	423
Pedagogiczne aspekty wczesnego nauczania języka angielskiego z metodyką	427
Pedagogiczne aspekty wczesnego nauczania języka niemieckiego z metodyką	430
Pedagogiczne aspekty wczesnego nauczania języka obcego z metodyką	433
Praktyka pedagogiczna z wczesnego nauczania języka angielskiego/niemieckiego	436
Warsztaty metodyczne: piosenka, ruch, teatr i taniec w nauczaniu języka angielskiego	440
Warsztaty metodyczne: piosenka, ruch, teatr i drama w nauczaniu języka niemieckiego	444
Edukacja artystyczna	448
Edukacja teatralna z metodyką	451
Edukacja techniczno-plastyczna	454
Gra na instrumencie I	457
Gra na instrumencie II	460
Gry i zabawy I	463
Gry i zabawy II	466
Muzykowanie zespołowe	469
Taniec dziecięcy z metodyką	472
Umuzycznienie z rytmiką I	475
Umuzycznienie z rytmiką II	478
5c. Moduł specjalnościowy – Logopedia i terapia pedagogiczna, Logopedia i język migowy	481
Anatomia i fizjologia narządów mowy	482
Elementy ortodoncji	484
Emisja i higiena głosu	487
Fonacja pozakrtaniowa	490
Fonetyka i fonologia języka polskiego	492

Funkcjonalny opis języka polskiego – gramatyka, semantyka, pragmatyka	495
Kultura języka polskiego	498
Logorytmika	501
Metodyka logopedyczna I – dyslalia, palatolalia	503
Metodyka logopedyczna II – opóźniony rozwój mowy, jąkanie	506
Metodyka logopedyczna III – oligofazja, autyzm, surdologopedia	509
Metodyka logopedyczna IV – dysartria, alalia, afazja	512
Pedagogika elementarna	515
Podstawy audiologii i foniatryi	518
Podstawy języka migowego	521
Profilaktyka logopedyczna	523
Rozwój mowy i języka	526
Techniki komputerowe w diagnozie i terapii	528
Typologie zaburzeń mowy	530
Wprowadzenie do diagnozy i terapii logopedycznej	533
Wprowadzenie do logopedii	535
Wybrane zagadnienia z neurologii i psychiatrii	538
Wybrane zagadnienia z neurologopedii	540
Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej	542
Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej	545
Wybrane zagadnienia z wiedzy o języku	547
Zaburzenia czytania i pisania	549
Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej I	552
Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej II	555
Praktyka pedagogiczna (terapia pedagogiczna)	558
Wprowadzenie do terapii pedagogicznej	562
Wprowadzenie do języka migowego	565
Język migowy I – kurs podstawowy	568
Język migowy II – kurs doskonalący	571
Język migowy III – kurs zaawansowany	574
5d. Moduł specjalnościowy – Nowe media w komunikacji społecznej z językiem angielskim	577
Architektura komputera i systemy operacyjne	578
Edytorstwo komputerowe	581
Grafika komputerowa	584
Język angielski specjalnościowy I	588
Język angielski specjalnościowy II	591
Język angielski specjalnościowy III	594
Język angielski specjalnościowy IV	597
Język angielski specjalnościowy V	600
Język angielski specjalnościowy VI	603
Kultura medialna	606
Mechanizmy komunikacji społecznej w internecie	610
Medialne mechanizmy reklamy	614
Metodyka kształcenia z wykorzystaniem TI – projekt ECDL	617
Monitoring mediów	620
Multimedialne technologie informacyjne I	623
Multimedialne technologie informacyjne II	628
Pedagogiczne zagrożenia medialne i ich profilaktyka	633
Pedagogika medialna	636
Projekt – metodyka	640
Przekaz filmowy i telewizyjny	644
Przetwarzanie w chmurze	647
Reklama i PR	650
Scratch – komunikacja wielojęzyczna	653

Sieci lokalne i globalne	656
Socjologia mediów	659
Systemy zarządzania treścią.....	662
Technologie mobilne.....	665
Teoria komunikowania.....	668
5e. Moduł specjalnościowy – Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka	671
Biblioterapia.....	672
Diagnoza pedagogiczna.....	676
Komunikacja i trening interpersonalny.....	679
Konstruowanie programów profilaktycznych	682
Logopedia.....	685
Metodyka pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie	688
Metodyka pracy w świetlicy.....	693
Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej I.....	697
Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej II.....	702
Metodyka pracy z rodziną.....	706
Niedostosowanie społeczne	709
Opieka i pomoc osobom starszym	713
Organizacja zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym	716
Pedagogika opiekuńcza	720
Pedagogika rodziny	725
Pedagogika zabawy	728
Praca z dzieckiem niepełnosprawnym	731
Problemy opieki i wychowania w instytucjach	735
Profilaktyka społeczna	739
Rola i zadania pedagoga szkolnego.....	743
Socjologia rodziny	748
Socjoterapia	751
Terapia pedagogiczna	755
Wybrane problemy prawa rodzinnego	758
5e. Moduł specjalnościowy – Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	762
Diagnoza resocjalizacyjna	763
Edukacja i rehabilitacja osób niepełnosprawnych	766
Komputer w badaniach społecznych	770
Metodyka resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego w środowisku otwartym	773
Metodyka resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego w środowisku zamkniętym	777
Metodyka terapii uzależnień.....	780
Pedagogika penitencjarna.....	784
Pedagogika resocjalizacyjna.....	787
Pedagogika rodziny	791
Pedagogika specjalna	794
Podstawy działalności kuratora sądowego	798
Podstawy metodyki resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego.....	801
Podstawy pracy z rodziną dysfunkcyjną.....	804
Poradnictwo i orzecznictwo psychopedagogiczne	807
Poradnictwo seksualne	810
Prawne podstawy resocjalizacji	814
Procedury interwencji kryzysowej w środowisku	817
Procedury interwencji policyjnej	820
Profilaktyka społeczna	823
Projekt korekcyjny	826
Psychologia kliniczna.....	829
Psychoterapia.....	833
Socjoterapia	835

Terapia pedagogiczna	838
Wybrane aspekty kryminologii	841
Wykład monograficzny: prawo rodzinne i opiekuńcze	844

1. MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.0-WP-PEDP-BIOM	Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania	30/18	4	E/ZO	I
2.	05.0-WP-PEDP-DPED	Doktryny pedagogiczne	30/18	3	E/ZO	II
3.	05.0-WP-PEDP-FPP	Filozoficzne podstawy pedagogiki	30/18	3	ZO	II
4.	05.7-WP-PEDP-HW	Historia wychowania	45/27	4	E/ZO	I
5.	09.0-WP-PEDP-JO1	Język angielski I	30/18	2	ZO	II
6.		Język niemiecki I				
7.		Język francuski I				
8.		Język rosyjski II				
9.	09.0-WP-PEDP-JO2	Język angielski II	60/36	4	ZO	III
10.		Język niemiecki II				
11.		Język francuski II				
12.		Język rosyjski II				
13.	09.0-WP-PEDP-JO3	Język angielski III	30/18	3	E	IV
14.		Język niemiecki III				
15.		Język francuski III				
16.		Język rosyjski III				
17.	05.0-WP-PEDP-MWED	Media w edukacji	30/18	3	ZO/ZO	V
18.	05.9-WP-PEDP-MBP	Metody i techniki badań pedagogicznych	30/18	3	E/ZO	V
19.	05.9-WP-PEDP-EDSX	Pedagogika seksualna	30/18	3	ZO/ZO	IV
20.	05.7-WP-PEDP-PEDS	Pedagogika społeczna	45/27	5	E/ZO	III
21.	05.0-WP-PEDP-PDO	Podstawy dydaktyki ogólnej	30/18	3	E/ZO	III
22.	14.4-WP-PEDP-PSRO	Psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia	30/18	3	E/ZO	II
23.	11.3-WP-PEDP-TI	Technologie informacyjne**	30/18	3	ZO	II
24.	05.7-WP-PEDP-TPW	Teoretyczne podstawy wychowania	30/18	4	ZO/ZO	I
25.	05.9-WP-PEDP-WDP	Wprowadzenie do pedeutologii	15/9	1	ZO	II
26.	14.4-WP-PEDP-WPS	Wprowadzenie do psychologii	30/18	3	ZO	I
27.	14.2-WP-PEDP-WS	Wprowadzenie do socjologii	30/18	3	ZO	I
28.	05.0-WP-PEDP-WTO	Współczesne tendencje w organizacji i kierowaniu placówkami edukacyjnymi	30/18	3	ZO	VI
29.	05.7-WP-PEDP-WTW	Współczesne teorie wychowania	30/18	3	E/ZO	III
30.	05.0-WP-PEDP-WPED	Wstęp do pedagogiki	45/27	5	E/ZO	I
31.	08.1-WP-PEDP-FIL	Wybrane zagadnienia z filozofii i etyki	30/18	3	ZO	II
32.	16.1-WP-PEDP-WF	Wychowanie fizyczne	30/18	1	ZAL	I

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne

**Dla specjalności *Nowe media w komunikacji społecznej z językiem angielskim* przedmiot realizowany w I semestrze.

BIOMEDYCZNE PODSTAWY ROZWOJU I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-BIOM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ryszard Asienkiewicz, prof. UZ, dr Ewa Skorupka, dr Hanna Uździcka lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Wychowania Fizycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	1	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	1	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z aspektami i czynnikami rozwoju biologicznymi człowieka. Zdobywanie wiedzy w zakresie rozwoju struktury i funkcji w ontogenezie (w okresie prenatalnym i postnatalnym). Zapoznanie z metodami oceny wieku rozwojowego oraz umiejętności praktycznej oceny procesów wzrastania dziecka. Zdobywanie wiedzy dotyczącej problemów biokulturowych (ekologii żywienia, ekologii zdrowia i chorób), a także międzypokoleniowych zmian w przebiegu ontogenezy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z biologii (w tym dotycząca budowy i funkcji człowieka), higieny oraz zachowań prozdrowotnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozwój jako przedmiot badań naukowych. Definicje i zakres pojęć związanych z ontogenezą człowieka. Aspekty rozwoju (jakościowe, ilościowe i energetyczno-informacyjne). Czynniki rozwoju osobniczego człowieka (endogenne genetyczne, endogenne paragenetyczne, egzogenne, tryb i styl życia). Periodyzacja rozwoju. Charakterystyka rozwoju osobniczego człowieka w okresie prenatalnym i postnatalnym. Wiek rozwojowy i metody jego oceny (wiek morfologiczny, kostny, zębowy, drugorzędnych cech płciowych, fizjologiczny, sprawności fizycznej). Metody kontroli i normy oceny procesów wzrastania. Praktyczna ocena procesów wzrastania dziecka (metoda tablic Pirqueta, siatek centylowych, skorelowanych cech, morfologiczna, wskaźników proporcji ciała). Inne kryteria oceny wieku rozwojowego. Tendencja przemian – składowe i przyczyny (akceleracja rozwoju, zmiana kolejności niektórych etapów rozwojowych, retardacja procesów inwolucyjnych).

Ćwiczenia

Rozwój struktury i funkcji w ontogenezie. Dymorfizm płciowy człowieka. Fizjopatologia rozwoju. Czynniki kształtujące zdrowie człowieka. Postawa ciała. Cykle i biorytmy w rozwoju ontogenetycznym człowieka. Biologiczne determinanty zachowań. Problemy biokulturowe (ekologia żywienia, ekologia zdrowia i chorób, społeczeństwo postindustrialne, globalizacja).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – metoda podająca, pogładowa (plansze, rzutopisy), projekcja multimedialna (filmy, przeźrocza).

Ćwiczenia – obserwacja, metoda pogładowa, metoda analityczna, metoda syntetyczna, dyskusja problemowa, pomiar, praca w grupach, samodzielne opracowywanie materiałów metodycznych, metoda projektowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Charakteryzuje i opisuje rozwój człowieka w cyklu życia w aspektach: biologicznym, psychologicznym i społecznym. Wyjaśnia zjawiska zachodzące w rozwoju ontogenetycznym człowieka pod wpływem oddziaływania różnych czynników posługując się terminologią	K_W05	Test z progami punktowymi	Wykłady
Wykorzystuje do opisu struktur anatomicznych człowieka mianownictwo specjalistyczne, potrafi je powiązać z przyszłą rolą rodzica, a także praktyką nauczyciela i wychowawcy. Charakteryzuje morfofunkcjonalne różnice dymorficzne w różnych okresach ontogenezy człowieka (w tym patologię rozwoju). Charakteryzuje czynniki kształtujące zdrowie człowieka, potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Wejściówka Kolokwium Zadania praktyczne	Ćwiczenia
Potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu	K_U14	Dyskusja	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się zawodowego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem w formie pisemnej (testowo-opisowej), zgodnym z po-

danymi kryteriami na podstawie testu z progami punktowymi. Ocena pozytywna to zdobycie minimum 51% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Warunkiem uzyskania zaliczenia są pozytywne oceny z wejściówek, kolokwiów, zadań praktycznych (indywidualnych, zespołowych), a także aktywność na zajęciach. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę w formie pisemnej (testowo-opisowej), zgodnie z podanymi kryteriami. Ocena pozytywna to zdobycie minimum 51% punktów. Ocena końcowa z ćwiczeń obejmuje dwie składowe: 1 – średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych (50% oceny) oraz 2 – ocenę zaliczenia pisemnego (50 %).

Zaliczenie przedmiotu

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	37	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	63	75
łącznie	100	100

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartel H., *Embriologia: podręcznik dla studentów*, Warszawa 2007.
 2. Malinowski A., *Auksologia: rozwój osobniczy człowieka w ujęciu biomedycznym*, Zielona Góra 2007.
 3. Malinowski A., Tatarczuk J., Asienkiewicz R., *Antropologia dla pedagogów*, Zielona Góra 2008.
 4. Mięśowicz I., red., *Auksologia: rozwój biologiczny człowieka i metody jego oceny od narodzin do dorosłości*, Warszawa 2001.
 5. Osiński W., *Antropomotoryka*, Poznań 2003.
 6. Tatarczuk J., Asienkiewicz R., Wandycz A., *Struktura somatyczna i aktywność motoryczna w ujęciu rytmów sezonowych wśród młodzieży akademickiej Uniwersytetu Zielonogórskiego*, Zielona Góra 2009.
 7. Wolański N., *Rozwój biologiczny człowieka: podstawy auksologii, gerontologii i promocji zdrowia*, Warszawa 2005.
 8. Woynarowska B., *Edukacja zdrowotna: podręcznik dla studentów*, Warszawa 2008.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bochenek A., Reicher M., *Anatomia człowieka*, Warszawa 2004.
2. Izdebski Z., red., *Zagrożenia okresu dorastania*, Zielona Góra 2008.
3. *Przegląd Medyczny Uniwersytetu Rzeszowskiego*.
4. Traczyk W. Z., *Fizjologia człowieka w zarysie*, Warszawa 1989.
5. Wolański N., *Ekologia człowieka*, Warszawa 2008.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWALI:

Dr hab. Ryszard Asienkiewicz, prof. UZ, dr Ewa Skorupka, dr Hanna Uździcka.

DOKTRYNY PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-DPED

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ, dr Anita Fa-
muła-Jurczak lub inny nauczyciel akademicki z
Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba go- dzin w se- mestrze	Liczba go- dzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wybranych doktryn wychowania i kształcenia

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczenia ze wstępu do pedagogiki oraz historii wychowania

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika pozytywistyczna – orientacja i program badawczy pedagogiki pozytywistycznej; podstawowe pojęcia pedagogiki pozytywistycznej (socjologizm, psychologizm, pedagogizm); system nauczania wychowującego. Pedagogika personalistyczna – orientacje i odmiany pedagogiki pozytywistycznej, antropologiczne podstawy pedagogiki personalistycznej; relacje osobowe w pedagogice pozytywistycznej. Pedagogika egzystencjalna. Pedagogika pragmatyzmu. Pedagogika krytyczna. Pedagogika emancypacyjne. Pedagogika postmodernizmu. Pedagogika serca. Pedagogika niedyrektywna. Pedagogika nieautorytarna. Pedagogika Gestalt. Pedagogika antyautorytarna. Antypedagogika – idea wzajemnego wspomaganie się w samowychowaniu; zadania antypedagogiki, wychowanie jako spotkanie, znaczenie samowychowania w rozwoju człowieka. Pedagogika międzykulturowa. Pedagogika analityczno-krytyczna – teoretyczne założenia pedagogiki krytycznej, wychowanie według pedagogiki krytycznej; warunki skuteczności oddziaływań wychowawczych. Pedagogika steinerowska – szkoły waldorfskie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy.

Ćwiczenia – metoda tekstu przewodniego, praca z książką, praca w grupach, dyskusja, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	K_W11	Test	Wykłady
Ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16	Udział w dyskusji	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu doktryn pedagogicznych, potrafi je analizować i interpretować	K_U02	Gry dydaktyczne (gry quizowo-turniejowe rozgrywki między zespołami obejmujące odpowiedzi na pytania, rozwiązywanie zadań)	Ćwiczenia
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych doktryn pedagogicznych; z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i filozofii	K_U06	Udział w dyskusji	Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	K_K08	Praca z książką Przygotowanie do udziału w dyskusji	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin pisemny w formie testowej. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%).

Ćwiczenia

Test, ocena zgodnie z podanymi progami punktowymi.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna z oceny z wykładów i ćwiczeń. Wiedza zostanie sprawdzona w formie testu końcowego. W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	47	29

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	30	54
łącznie	77	83

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
2. *Pedagogika: podręcznik akademicki*, T. I, red. Z. Kwieciński, B. Śliwerski, Warszawa 2003.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Neill S., *Summerhill*, Katowice 1991.
2. Głazewski M., *O witalności szkoły*, Zielona Góra 1996.
3. Gordon T., *Wychowanie bez porażek*, Warszawa 1996.
4. von Schoenebeck H., *Antypedagogika w dialogu: wprowadzenie w rozmyślenia antypedagogiczne*, Toruń 1991.
5. Sokal A., Bricmont J., *Modne bzdury*, Warszawa 2000.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anita Famuła-Jurczak.

FILOZOFICZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-FPP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciela akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: prof. UZ dr hab. Mirosław Kowalski, dr Ryszard Małachowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi filozoficznymi koncepcjami ontologicznymi, epistemologicznymi i antropologicznymi będącymi teoretycznymi podstawami refleksji i działalności pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Powiązania edukacji z filozofią, uwarunkowania, inspiracje; Podstawowe nurty filozoficzne a edukacja: idealizm a edukacja, realizm w edukacji, realizm teistyczny a edukacja, naturalizm a edukacja, pragmatyzm a edukacja, egzystencjalizm a edukacja, ideologia a edukacja, liberalizm a edukacja, konserwatyzm a edukacja, utopizm a edukacja, marksizm a edukacja, totalitaryzm w edukacji, perenializm a edukacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacja multimedialna, praca z książką, dyskusja seminaryjna, praca z dokumentem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wskazać uwarunkowania i inspiracje filozoficzne będące podłożem edukacji	K_W03	Prezentacja multimedialna Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Wskazuje wybrane filozoficzne koncepcje człowieka stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej	K_W04	Prezentacja multimedialna Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu filozofii w celu analizowania motywów i form działalności edukacyjnej	K_U03	Prezentacja multimedialna Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi zaprezentować wątpliwości i sugestie dotyczące edukacji, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw filozoficzno-teoretycznych, poglądów różnych autorów	K_U08	Dyskusja	Ćwiczenia
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie analizowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym mając na względzie różne konteksty filozoficzne	K_K03	Dyskusja	Ćwiczenia
Ma świadomość wagi zachowywania się w sposób profesjonalny	K_K04	Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się uzyskaniem zaliczenia w postaci pozytywnej oceny. Ocenie podlega sposób prezentacji przez studenta wybranego zagadnienia, w tym adekwatny dobór literatury, twórczy sposób jej wykorzystania, umiejętność stymulowania do dyskusji oraz sposób prowadzenia dialogu z innymi, aktywny i refleksyjny udział w dyskusji.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną z wszystkich ocen, w tym samooceny studenta i oceny całej grupy oraz oceny wykładowcy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	40	45
łącznie	90	81

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gutek L., *Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji*, Gdańsk 2003 (od wyd. II tytuł zmieniony na: *Filozofia dla pedagogów*).
2. Szołtysek A.E., *Filozofia edukacji: kształtowanie umysłu*, Kraków 2013.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bagienni J., Fosl P.S., *Przybornik filozofa: kompendium metod i pojęć filozoficznych*, Warszawa 2010.
2. Szołtysek A.E., *Filozofia wychowania*, Toruń 1998.
3. *Encyklopedia filozofii wychowania*, red. S. Jedynak, J. Kojkoł, Bydgoszcz 2009.
4. Sałaciński L., *Aporie wychowawcze szkoły i nauczyciela: złudzenia transmisji wartości*, Zielona Góra 2010.
5. Głazewski M., *Dystopia*, Zielona Góra 2010.
6. Gaarder J., *Świat Zofii: cudowna podróż w głąb historii filozofii*, Warszawa 1995.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Lech Sałaciński.

HISTORIA WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PEDP-HW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Zakładu Historii Wychowania i Nauk Pomocniczych Pedagogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Opisanie historycznego rozwoju wychowania, szkolnictwa i innych instytucji oświatowo-wychowawczych ze szczególnym uwzględnieniem ewolucji ideałów i celów wychowania, treści, form, metod i zasad pracy oraz roli nauczyciela i ucznia w procesie edukacyjnym; ukazanie i scharakteryzowanie rozwoju myśli o edukacji na przykładzie poglądów pedagogicznych wybranych filozofów, pedagogów i działaczy społeczno-politycznych; prześledzenie, analiza i wyjaśnienie procesów kształtowania się polskiej tożsamości w dziedzinie oświaty, wychowania i myśli pedagogicznej na tle przemian społecznych, procesu formowania się państw i narodów europejskich; wykazanie związków między teorią i praktyką wychowania a uwarunkowaniami społeczno-politycznymi i kulturowymi danej epoki; uchwycenie ciągłości i zmiany w procesie rozwoju oświaty i wychowania oraz uświadomienie trwałych wartości wybranych poglądów i praktyk edukacyjnych dla rozwoju współczesnej działalności edukacyjnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość zagadnień historii powszechnej i polskiej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Historia wychowania jako dyscyplina naukowa – jej geneza, przedmiot, cele i zadania. Początki wychowania w społeczeństwie pierwotnym i jego rozwój w czasach antycznych. Oświata i wychowanie w epoce średniowiecza. Nowe tendencje w oświacie i wychowaniu w dobie renesansu. Edukacja w czasach baroku. Przemiany w oświacie europejskiej w dobie oświecenia. Reformy wychowania w Polsce w połowie XVIII w. Reformy Komisji Edukacji Narodowej. Oświata i szkolnictwo polskie pod zaborami. Rozwój szkolnictwa w XIX w. „Nowe wychowanie” i jego wpływ na oświatę i szkolnictwo. Oświata w Polsce niepodległej. Tajna oświata w latach II wojny światowej i okupacji. Szkolnictwo w

toku przemian po II wojnie światowej.

Ćwiczenia

Narodziny myśli pedagogicznej w czasach antycznych (sofiści, Sokrates, Platon, Arystoteles, Kwintyli-
lian). Chrześcijańska myśl Pedagogiczna (Św. Augustyn, Cassiodor, Grzegorz Wielki, Izidor z Sewilli,
św. Tomasz z Akwinu). Humanistyczne idee pedagogiczne i społeczne (Guarino de Verona, Vittorino
da Feltre, Erazm z Rotterdamu, L. Vives, A. F. Modrzewski, Marycjusz, Petrycy, Gliczner). Narodziny
podstaw pedagogiki nowożytnej (A. Komeński, Radke, J. Locke'a). Oświatowe idee i nurty doby
oświecenia i ich przedstawiciele (J.J. Rousseau, D. Diderot, D'Alembert, Helwecjusz). Wpływ Odro-
dzenia, reformacji i reformy katolickiej oraz Oświecenia na formułowanie postulatów i projektów nad
ubogimi, żebrakami i podrzutkami. Pierwsze instytucje opiekuńczo-wychowawcze i ich rozwój: szpita-
le-przytułki, sierocińce, zakłady wychowawcze (Ks. Gabriel P. Baudouin, August III, S. Staszic). Począt-
kowe formy opieki nad dzieckiem osieroconym, chorym i niewidomym oraz pierwsze próby naucza-
nia dzieci upośledzonych od XVI do XVIII wieku (G. Cardano, J.L. Vives, J.A. Komeński). Rozwój opieki
pedagogicznej nad dziećmi biednymi, osieroconymi i opuszczonymi na przełomie XVIII/XIX wieku (J.H.
Pestalozzi, F.E. Fellenberg). Narodziny szkolnictwa specjalnego i opieki pedagogicznej nad dziećmi
głuchymi, niewidomymi, upośledzonymi oraz przewlekle i psychicznie chorymi od II poł. XVIII w. do
pocz. XIX w. (Ch. de L'Epee, S. Heinicke, L. Braille, L. Perzyna). Początki praktyki i teorii wychowania
przedszkolnego (R. Owen, F. Froebel, M. Pape- Carpentier, A. Cieszkowski), przemiany w szkolnictwie
elementarnym (J. H. Pestalozzi, E. Estkowski), średnim (J. F. Herbart, H. Spencer) i wyższym w XIX
wieku. Projekty i praktyczne próby działań opiekuńczych na ziemiach polskich w XIX w. zakłady i szko-
ły specjalne w okresie zaborów (Warszawskie i Krakowskie Towarzystwo Dobroczynności, Instytut
Głuchoniemych i Ociemniałych w Warszawie). Narodziny i główne idee „nowego wychowania” (J.
Dewey, E. Key, M. Montessori, O. Decroly, C. Freinet) oraz jego przejawy na ziemiach polskich (H.
Rowid, J. Korczak). Główne postulaty pedagogiki opiekuńczej i specjalnej (J.C. Babicki, J. Korczak, K.
Jeżewski, M. Grzegorzewska). Formy pracy wychowawczej z młodzieżą wykolejoną, zaniedbaną i
przestępczą od XVI w. do końca lat 30. XX w. (zakłady poprawczo-wychowawcze, domy pracy przy-
musowej i resocjalizacyjnej, ośrodki karno-poprawcze, domy poprawy, reformatoria, rolnicze kolonie
karne, szkoły poprawcze, Instytut Moralnej poprawy – F. Skarbek, S. Jachowicz). Odpowiedzialność
karna i kuratela sadowa dla nieletnich.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – praca z tekstem źródłowym, pogadanka, dyskusja, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna genezę i dzieje oświaty w Euro- pie w wybranych epokach historycznych, w tym: wymienia i opisuje ideały wychowaw- cze, wyjaśnia przeobrażenia w szkolnictwie, wskazuje jego organizatorów, cele, formy, charakterystyczne treści i metody edukacji oraz pobieżnie charakteryzuje przemiany w zawodzie nauczyciela. Zna przedstawicieli myśli pedagogicznej wybranych okresów dziejowych – ich poglądy na wychowanie i	K_W03	Dyskusja Egzamin pisemny	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
kształcenie oraz trwały wkład w rozwój teorii i praktyki edukacyjnej			
Rozpoznaje najważniejsze nurty i systemy pedagogiczne, jakie wykształciły się w procesie dziejowym oświaty, a także tłumaczy społeczno-polityczne i kulturowe motywy ich narodzin oraz rozwoju	K_W11	Dyskusja na podstawie samodzielnej analizy materiałów źródłowych	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi dokonać ogólnej analizy i interpretacji procesu rozwoju oświaty na przestrzeni dziejów, ze wskazaniem ciągłości i zmiany w poszczególnych jej obszarach: ideałach i celach wychowania, organizatorach, szkolnictwie i edukacji, zawodzie nauczycielskim. Umie odnaleźć związki i współzależności myśli pedagogicznej z praktyką, a także między rozwojem teorii i praktyki oświatowej a uwarunkowaniami społeczno-politycznymi, kulturowymi i religijnymi w wybranych okresach dziejów. Potrafi prześledzić proces kształtowania się polskiej tożsamości i tradycji oświatowej, w dziedzinie teorii i praktyki, na tle przemian społeczno-kulturowych w Polsce oraz procesu formowania się państw i narodów europejskich	K_U01	Ocena z egzaminu Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę z zakresu wybranych minionych zjawisk na polu oświaty i wychowania dla zrozumienia i interpretowania współczesnych problemów edukacyjnych	K_U02	Analiza wybranych aspektów wychowania na przestrzeni dziejów, wskazanie aktualności omawianych koncepcji pedagogicznych oraz praktyki wychowawczej	Wykład, ćwiczenia
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny zaprezentować w formie ustnej i pisemnej wybrane zagadnienie z zakresu historii oświaty i myśli pedagogicznej, wykorzystując w tym celu dostępne źródła i opracowania pedagogiczne, historyczne i filozoficzne	K_U6	Indywidualna i grupowa analiza ustna i pisemna wybranych zagadnień z zakresu historii wychowania na podstawie literatury przedmiotu	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin na ocenę.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń na ocenę – aktywność na zajęciach.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna ocen z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	55	65
łącznie	105	105

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kot S., *Materiały do ćwiczeń z historii wychowania*, cz. 1-3, Warszawa 1994.
2. Możdżeń S., *Teksty źródłowe do dziejów wychowania*, cz. 1-8, Kielce 1993.
3. Wołoszyn S., *Źródła do dziejów wychowania i myśli pedagogicznej*, T. I-IV, Kielce 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bartnicka K., Szybiak I., *Zarys historii wychowania*, Warszawa 2001.
2. *Historia wychowania*, red. Ł. Kurdybacha, T. I-II, Warszawa 1965-1968.
3. *Historia wychowania – wiek XX*, pod red. J. Miąso, T. I-II, Warszawa 1984.
4. Kot S., *Historia wychowania: zarys podręcznikowy*, T. I-II, Warszawa 1984.
5. Krasuski J., *Historia wychowania*, Warszawa 1985.
6. Litak S., *Historia wychowania*, Kraków 2004.
7. Możdżeń S., *Zarys historii wychowania*, cz. 1, Kielce 1992.
8. Możdżeń S., *Zarys historii wychowania*, cz. 2, Kielce 1992.
9. Wołoszyn S., *Dzieje wychowania i myśli pedagogicznej w zarysie*, Warszawa 1964.
10. Wołoszyn S., *Nauki o wychowaniu w Polsce w XX wieku: próba syntetycznego zarysu na tle powszechnym*, Kielce 1998.
11. Wroczyński R., *Dzieje oświaty polskiej*, cz. 1-2, Warszawa 1996.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Edyta Kahl.

JĘZYK ANGIELSKI I

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka,
mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach anglojęzycznych. Rodzina, rodzina zastępcza i adopcja. Życie społeczne, styl życia. Problemy społeczne w miejscu zamieszkania. Niepełnosprawność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2		Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wyowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	30
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Intermediate, Oxford University Press, 2009.
2. Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Upper intermediate, Oxford University Press, 2009.
3. Bell J., Gower R., Matters Upper intermediate, Longman, 2001.

4. Davies P. A., Falla T., FCA Result, Oxford University Press, 2008.
5. Jones L., New Progress to First Certificate, Cambridge University Press, 2003.
6. Cieślak M., English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne, Wagros, 2007.
7. Cieślak M., English, repetytorium leksykalno-gramatyczne, Wagros, 2009.
8. Vince M., Intermediate Language Practice, Macmillan, 2003.
9. Murphy R., English Grammar in Use, Cambridge University Press, 1997.
10. Longman Dictionary of Contemporary English, Longman, 2004.
11. Matejko I., John-Jankowska B., A Selection of Sociological Problems in English, Tychy 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK NIEMIECKI I

TESAK NIEMIECKI I

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach anglojęzycznych. Rodzina, rodzina zastępcza i adopcja. Życie społeczne, styl życia. Problemy społeczne w miejscu zamieszkania. Niepełnosprawność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego;	Konwersatoria

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2		Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wyowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	30
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011.
2. MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt,

- 2006.
3. em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006.
 4. em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2CDs, Max Hueber Verlag, 2009.
 5. em Abschlusskurs mit 2CDs, Max Hueber Verlag, 2009.
 6. Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache + Arbeitsbuch mit 2CDs + Lehrhandbuch A,B, Max Hueber Verlag, 2007.
 7. Bęza S., Repetytorium gramatyki języka niemieckiego.
 8. Apelt M.L., Apelt H.P., Wagner M., Grammatik a la carte! Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer.
 9. Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt, 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK FRANCUSKI I

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO1
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski, francuski
Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt
Prowadzący: mgr Beata Burchardt

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach anglojęzycznych. Rodzina, rodzina zastępcza i adopcja. Życie społeczne, styl życia. Problemy społeczne w miejscu zamieszkania. Niepełnosprawność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
poziomie B2		towymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wy- wiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena ak- tywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk- towymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	30
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Alexandre D., *Anthologie des textes clés en pédagogie*, Paris 2010.
2. Bérard E., Lavenne Ch., *Grammaire utile du français*, Hatier 2007.
3. Delaisne P., McBride N., Trevisi S., *Café Crème III*, Hachette 2003.
4. Gajos M. H., Gourgaud N. M., *Mots de passe, Dictionnaire thematique franco-polonais*,

Waszawa 2005.

5. Girardet J., Cridlig J.M., *Panorama de la langue française II i III*, CLE International, 2004.
6. Girardet J., Pécheur J., *Campus II i III*, CLE International, 2002.
7. Monnerie A., *La France aux cent visages*, Hatier/Didier 1996.
8. Steele R., *Civilisation Progressive du Français*, CLE International 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK ROSYJSKI I

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, rosyjski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki posiadający tytuł magistra

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach anglojęzycznych. Rodzina, rodzina zastępcza i adopcja. Życie społeczne, styl życia. Problemy społeczne w miejscu zamieszkania. Niepełnosprawność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
poziomie B2		towymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	30
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gramatyka języka obcego z ćwiczeniami na poziomie B2 (do wyboru przez prowadzącego).
2. Internet.
3. Literatura fachowa, naukowa, specjalistyczna.
4. Podręcznik kursowy (do wyboru przez prowadzącego spośród podręczników zaakceptowanych do realizacji na poziomie B2, razem z zeszytem ćwiczeń do wybranego podręcznika kursowego).

5. Prasa obcojęzyczna.
6. Słowniki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK ANGIELSKI II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Marzena Lachowicz,
mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka,
mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	60	4	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	36	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Uzależnienia, przestępczość. Zaburzenia emocjonalne. Opieka społeczna. Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna. Media, kultura masowa, rozrywka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2		merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	45
łącznie	85	85
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bell J., Gower R., *Matters Upper intermediate*, Longman 2001.
2. Cieślak M., *English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne*, Wagros 2007.
3. Cieślak M., *English, repetytorium leksykalno-gramatyczne*, Wagros 2009.

4. Davies P. A., Falla T., *FCA Result*, Oxford University Press 2008.
5. Jones L., *New Progress to First Certificate*, Cambridge University Press 2003.
6. *Longman Dictionary of Contemporary English*, Longman 2004.
7. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
8. Murphy R., *English Grammar in Use*, Cambridge University Press 1997.
9. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Intermediate*, Oxford University Press 2009.
10. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Upper intermediate*, Oxford University Press 2009.
11. Vince M., *Intermediate Language Practice*, Macmillan 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK NIEMIECKI II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	60	4	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	36	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętność korzystania z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Uzależnienia, przestępczość. Zaburzenia emocjonalne. Opieka społeczna. Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna. Media, kultura masowa, rozrywka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2		Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wyowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	45
łącznie	85	85
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011.
2. MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006.

3. em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006.
4. em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2CDs, Max Hueber Verlag, 2009.
5. em Abschlusskurs mit 2CDs, Max Hueber Verlag, 2009.
6. Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache + Arbeitsbuch mit 2CDs + Lehrhandbuch A, B, Max Hueber Verlag, 2007.
7. Bęza S., Repetytorium gramatyki języka niemieckiego.
8. Apelt M.L., Apelt H.P., Wagner M., Grammatik a la carte! Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer.
9. Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt, 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK FRANCUSKI II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, francuski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt

Prowadzący: mgr Beata Burchardt

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	60	4	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	36	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Uzależnienia, przestępczość. Zaburzenia emocjonalne. Opieka społeczna. Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna. Media, kultura masowa, rozrywka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
poziomie B2		towymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wyowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	45
łącznie	85	85
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bérard E., Lavenne Ch., *Grammaire utile du français*, Hatier 2007.
2. Delaisne P., McBride N., Trevisi S., *Café Crème III*, Hachette 2003.
3. Gajos M. H., Gourgaud N.M., *Mots de passe, Dictionnaire thematique franco-polonais*, Warszawa, 2005.
4. Girardet J., Cridlig J.M., *Panorama de la langue française II i III*, CLE International 2004.

5. Girardet J., Pécheur J., *Campus II i III*, CLE International 2002.
6. Steele R., *Civilisation Progressive du Français*, CLE International 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK ROSYJSKI II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, rosyjski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki posiadający tytuł magistra

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	60	4	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	36	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Uzależnienia, przestępczość. Zaburzenia emocjonalne. Opieka społeczna. Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna. Media, kultura masowa, rozrywka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk-	Konwersatoria

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
poziomie B2		towymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wy- wiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena ak- tywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk- towymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90 % dobry plus, 91-100% bardzo dobry; kartkówki: progi punktowe j.w.; aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	45
łącznie	85	85
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gramatyka języka obcego z ćwiczeniami na poziomie B2 (do wyboru przez prowadzącego).
2. Internet.
3. Literatura fachowa, naukowa, specjalistyczna.
4. Podręcznik kursowy (do wyboru przez prowadzącego spośród podręczników zaakceptowanych do realizacji na poziomie B2, razem z zeszytem ćwiczeń do wybranego podręcznika kursowego).

5. Prasa obcojęzyczna.
6. Słowniki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JEZYK ANGIELSKI III

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Marzena Lachowicz,
mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Agata
Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Egzamin	4
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zachowania społeczne. Osobowość. Stereotypy narodowe, różnice kulturowe. Różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2		Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Oceną z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	65	80
łącznie	105	105
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bell J., Gower R., *Matters Upper intermediate*, Longman, 2001.
2. Cieślak M., *English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne*, Wagros, 2007.
3. Cieślak M., *English, repetytorium leksykalno-gramatyczne*, Wagros, 2009.

4. Davies P. A., Falla T., *FCA Result*, Oxford University Press, 2008.
5. Jones L., *New Progress to First Certificate*, Cambridge University Press, 2003.
6. *Longman Dictionary of Contemporary English*, Longman, 2004.
7. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
8. Murphy R., *English Grammar in Use*, Cambridge University Press, 1997.
9. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Intermediate*, Oxford University Press, 2009.
10. Oxenden C., Latham-Koenig C., *New English File Upper intermediate*, Oxford University Press, 2009.
11. Vince M., *Intermediate Language Practice*, Macmillan, 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK NIEMIECKI III

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Egzamin	4
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zachowania społeczne. Osobowość. Stereotypy narodowe, różnice kulturowe. Różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk-	Konwersatoria

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
poziomie B2		towymi Kolokwium	
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wy- wiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena ak- tywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punk- towymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	65	80
łącznie	105	105
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011.
2. MEMO Lehr-und Übungsbuch mit 2CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006.

3. em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006.
4. em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2CDs, Max Hueber Verlag, 2009.
5. em Abschlusskurs mit 2CDs, Max Hueber Verlag, 2009.
6. Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache + Arbeitsbuch mit 2CDs + Lehrhandbuch A,B, Max Hueber Verlag, 2007.
7. Bęza S., *Repetitorium gramatyki języka niemieckiego*.
8. Apelt M.L., Apelt H.P., Wagner M., Grammatik a la carte! Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer.
9. Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt, 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK FRANCUSKI III

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, francuski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt

Prowadzący: mgr Beata Burchardt

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Egzamin	4
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zachowania społeczne. Osobowość. Stereotypy narodowe, różnice kulturowe. Różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	65	80
łącznie	105	105

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bérard E., Lavenne Ch., Grammaire utile du français, Hatier, 2007.
2. Delaisne P., McBride N., Trevisi S., Café Crème III, Hachette, 2003.
3. Gajos M. H., Gourgaud N. M., Mots de passe, Dictionnaire thematique franco-polonais, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 2005.
4. Girardet J., Cridlig J.M., Panorama de la langue française II i III, CLE International, 2004.
5. Girardet J., Pécheur J., Campus II i III, CLE International, 2002.

6. Steele R., Civilisation Progressive du Français, CLE International 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

JĘZYK ROSYJSKI III

ТЕСАК РОСАІІСКИ III

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JO3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, rosyjski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki posiadający tytuł magistra

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Egzamin	4
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej; kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych; wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka obcego na poziomie B1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zachowania społeczne. Osobowość. Stereotypy narodowe, różnice kulturowe. Różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wyowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Ocena z ćwiczeń jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	65	80
łącznie	105	105
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gramatyka języka obcego z ćwiczeniami na poziomie B2 (do wyboru przez prowadzącego).
2. Internet.
3. Literatura fachowa, naukowa, specjalistyczna.
4. Podręcznik kursowy (do wyboru przez prowadzącego spośród podręczników zaakceptowanych do realizacji na poziomie B2, razem z zeszytem ćwiczeń do wybranego podręcznika kursowego).

5. Prasa obcojęzyczna.
6. Słowniki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ.

MEDIA W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-MWED

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jacek Jędrzyckowski, dr Ewa Nowicka,
inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów
i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	4	Zaliczenie na ocenę	3	
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	4	Zaliczenie na ocenę		
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnej oceny, wyboru i realizacji mediów edukacyjnych stosowanych w procesie nauczania-uczenia się oraz w procesie szeroko rozumianego komunikowania się; ukształtowanie umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się technologiami informacyjno-komunikacyjnymi (ICT) w pracy pedagoga. Ukształtowanie umiejętności oceny szkodliwego oddziaływania mediów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu dydaktyki ogólnej; podstawowa wiedza o mediach masowych; podstawowe przygotowanie z w zakresie technologii informacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Media w edukacji – podstawowe pojęcia: definicja, geneza i kalfyfikacja mediów edukacyjnych; przedmiot, rozwój i możliwości wykorzystania mediów (multimediów) w procesie nauczania-uczenia się (systemy reprezentacji a konstrukcja komunikatów medialnych); ewolucja mediów, zakres i możliwości oddziaływania; technologia informacyjno-komunikacyjna (ICT) jako czynnik integrujący możliwości współczesnych masmediów; cechy charakterystyczne nowych mediów (interaktywność, multi-medialność, hipertekstowość, komunikacyjność); ocena mediów edukacyjnych; konstruowanie mediów edukacyjnych. Rola multimediów w procesie uczenia się: obszary oddziaływań; funkcje nauczyciela, a funkcje mediów; zasady nauczania z zastosowaniem ICT. Od I. Pawłowa do S. Paperta (od behawioryzmu do konstruktywizmu). Ewolucja poglądów dotyczących realizacji oraz stosowania mediów edukacyjnych. Indywidualizacja procesu nauczania-uczenia się realizowanego z zastosowaniem multimediów: diagnoza pedagogiczna (wiedza uprzednia, możliwości poznawcze; preferencje po-

znawcze) Oddziaływanie multimediiów w oparciu o wyniki diagnozy: (1) zakres przekazywanego materiału oraz stopień trudności uwzględniający wyniki pomiaru wiedzy uprzedniej. (2) dopasowanie parametrów przekazu do indywidualnych możliwości poznawczych ucznia, (3) dopasowanie przekazu do indywidualnych preferencji ucznia (wybór preferowanej formy przekazu) oraz stymulacja procesów uwagi (uwaga wolicjonalna; przetwarzanie mimowolne; utrzymanie uwagi: treści wypoczynkowe, przeciwdziałanie habituacji; torowanie i bodźce podprogowe) z zastosowaniem środków charakterystycznych dla preferowanej formy przekazu. Instrukcja metodyczna medium edukacyjnego: stymulacja uwagi wolicjonalnej; nadbudowa struktur poznawczych w oparciu o wiedzę uprzednią – definicja odbiorcy; motywacja i formułowanie celów; nastawienie – atrakcyjność przekazu. Stymulacja sensoryczna w przekazie multimedialnym: tekst, dźwięk, film i animacja; funkcjonowanie zmysłów; pismo piktograficzne i alfabetyczne – obszary stymulacji; słuchanie ciałem; oddziaływanie dźwięku (badania); reklama jako manipulacja - psychologiczne mechanizmy reklamy. Warstwa dźwiękowa i obrazowa mediów edukacyjnych (stymulacja procesów poznawczych): dźwięk naturalny; mowa i słowo pisane; muzyka w filmie dydaktycznym; ruch, światło, barwa; plany filmowe oraz punkty i kąty widzenia kamery; czas w filmie dydaktycznym; oświetlenie obrazu filmowego; obraz graficzny w filmie dydaktycznym; animacja. Ewaluacja z zastosowaniem mediów edukacyjnych: pojęcie ewaluacji i diagnozy pedagogicznej; przypomnianie i rozpoznawanie a zadania otwarte i zamknięte; typy zadań testowych; algorytmy w testach elektronicznych; gry edukacyjne, testy i ankiety elektroniczne.

Laboratoria

Media edukacyjne w procesie kształcenia. Multimedialne programy edukacyjne jako przykład integracji podstawowych cech nowych mediów. Analiza edukacyjnych programów komputerowych. Edukacyjne zasoby Internetu. Analiza stron internetowych przeznaczonych dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli. Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela. Komponenty graficzne prezentacji multimedialnej. Film i dźwięk w prezentacji multimedialnej. Projektowanie mediów edukacyjnych oraz jednostek dydaktycznych prowadzonych z ich wykorzystaniem. Propozycja jednostki dydaktycznej realizowanej z zastosowaniem samodzielnie wykonanego medium edukacyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny, pokaz, demonstracja.

Laboratoria – praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: *blended learning* oraz *e-learning*), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i wskazuje jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Zna wybrane koncepcje człowieka, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji mediów edukacyjnych (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). Wymienia i omawia podstawowe teorie dotyczące procesu nauczania-uczenia się, wskazuje i precyzuje uwarunkowania tego procesu w kontekście prawidłowego stosowania i realizacji	K_W01 K_W04	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi	Wykłady Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
mediów edukacyjnych			
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów, narzędzi i technik komunikowania interpersonalnego i społecznego (także z zastosowaniem ICT) oraz ich prawidłowości i zakłóceń. Komunikuje się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik, wzbogaca przekaz poprzez stosowanie nowoczesnych form wizualizacji – realizacja multimedialnych form przekazu edukacyjnego	K_W08 K_U07	Kolokwium zaliczeniowe Ocena prac o charakterze praktycznym (mediów edukacyjnych)	Wykłady Laboratoria
Szanuje prawa autorskie oraz cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji mediów edukacyjnych oraz w procesie edukacyjnym. Dostrzega problemy i zagrożenia związane ze stosowaniem mediów edukacyjnych – własnych i cudzych prac w kontekście poszanowania praw autorskich i własności intelektualnej	K_W19 K_K05	Kolokwium zaliczeniowe Ocena prac o charakterze praktycznym (mediów edukacyjnych)	Wykłady Laboratoria
Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin (np. ICT) w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych – rozwiązuje problemy poprzez projektowanie dydaktyczne oraz realizację i stosowanie mediów edukacyjnych. Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów edukacyjnych. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych, realizacja mediów edukacyjnych)	U_U02 K_K08	Aktywność na zajęciach Ocena prac, wystąpień, prezentacji – progi punktowe Test – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W01, K_W04, K_W08, K_W09, K_W19, K_W20) będą sprawdzane z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne są oceniane na podstawie oceny jakości prac – progi punktowe. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanego samodzielnie projektu z zastosowaniem progów punktowych.

Wykłady

Kolokwium pisemne z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwii oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i

prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z laboratoriów i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	33
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, realizacja zadań praktycznych; studiowanie literatury)	30	42
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Warszawa 2001.
2. De Kerckhove D., *Powłoka kultury*, Warszawa, 2001.
3. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
4. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
5. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne: projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno – informatycznej*, Zielona Góra 2006.
 2. Bruner J., *W poszukiwaniu teorii nauczania*, Warszawa 1974.
 3. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
 4. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
 5. Hall T.E., *Poza kulturą*, Warszawa 2001.
 6. Nowicka E., *Media – dysleksja – terapia pedagogiczna*, Toruń 2010.
 7. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Poznań 1977.
 8. Strykowski W., *Media w edukacji: kierunki prac badawczych*, „Edukacja Medialna” 1998, 2, 4-8.
 9. Papert S., *Burze mózgów: dzieci i komputery*, Warszawa 1996.
 10. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

METODY I TECHNIKI BADAŃ PEDAGOGICZNYCH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-MBP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Justyna Nyckowiak, mgr Katarzyna Walentynowicz-Moryl, dr Helena Ochonczenko, dr Agnieszka Nowicka lub inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	2	Egzamin	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	2	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowych pojęć z zakresu metod i technik badań pedagogicznych, typów badań społecznych oraz struktury procesu badawczego, ze szczególnym uwzględnieniem metod i technik badań. Opanowanie umiejętności formułowania problemów badawczych, doboru zmiennych, metod i technik badań, konstruowania wybranych narzędzi badawczych oraz sposobów prezentowania i analizy wyników badań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Typy badań społecznych: poznawcze, dla potrzeb praktyki. Typologia badań ze względu na cel, przedmiot, procedurę. Metody badań pedagogicznych: sondaż diagnostyczny, monografia, metoda indywidualnych przypadków, eksperyment. Charakterystyka procesu badawczego. Sposoby doboru próby do badań. Składniki tekstu naukowego: definicje, klasyfikacje i typologie, hipotezy, generalizacje historyczne, prawa nauki, regularności empiryczne. Zmienne i wskaźniki. Hipotezy badawcze. Kryteria poprawności hipotez. Pomiar w badaniach pedagogicznych. Indeksy i skale pomiarowe. Rzetelność i trafność skal pomiarowych. Badania jakościowe w naukach społecznych. Teoretyczne podstawy badań jakościowych: fenomenologia, hermeneutyka, interakcjonizm symboliczny.

Ćwiczenia

Formułowanie celu badań i problemów badawczych. Metody, techniki i narzędzia w badaniach peda-

gicznych. Obserwacja. Zasady i typy obserwacji, systematyzacja obserwacji, pozycja obserwatora. Wywiad. Typy wywiadu. Czynniki zakłócające. Wartości i ograniczenia. Ankieta. Budowa kwestionariusza i jego konstruowanie. Błędy pytań kwestionariuszowych. Kodowanie danych. Metody badań stosowane w badaniach jakościowych: badania etnograficzne, studium przypadku – metoda biograficzna. Specyfika danych jakościowych i techniki analizy. Socjometria i jej zastosowania. Analiza danych w tabelach i na wykresach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – dyskusja, praca w małych grupach (formułowanie problemów badawczych, konstruowanie pytań ankietowych), praca z materiałem źródłowym, metody oparte na działaniu praktycznym (np. próbka obserwacji), prezentacja problematyki przez studentów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student przyswoił i poprawnie używa pojęć z zakresu metod i technik badań pedagogicznych i innych nauk społecznych – psychologii, socjologii	K_W01	Test egzaminacyjny z programami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi sformułować hipotezy odnoszące się do prawidłowości występujących w zbiorowościach społecznych oraz potrafi odróżnić w tekstach naukowych generalizacje historyczne i prawa nauki od innych składników języka naukowego	K_W06	Zadania praktyczne Ocena zadań – jakości wykonania, zgodności z poleceniem Test egzaminacyjny z programami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Dostrzega i wskazuje różnice między ilościowym a jakościowym podejściem do badań w pedagogice. Potrafi opisać strukturę procesu badawczego, wyróżniając i charakteryzując poszczególne jego etapy. Potrafi sformułować problemy badawcze, wytypować zmienne i wskaźniki, dobrać stosownie do podejmowanej problematyki odpowiednie metody i techniki badań, skonstruować wybrane narzędzia badawcze, a także dokonać analizy ilościowej oraz opisu jakościowego uzyskanych wyników badań	K_W12 K_U05	Ocena prowadzącego ćwiczenia po prezentacji projektu badawczego wobec grupy i po dyskusji o nim	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą procesu badawczego dla zaprojektowania badań naukowych umożliwiających poznanie i interpretację różnych zjawisk społecznych	K_U01	Ocena prowadzącego ćwiczenia po prezentacji uzasadnienia dla podjętej problematyki badawczej i wybranych metod przez studenta wobec grupy	Ćwiczenia
Potrafi zaprezentować, stosownie do celu badań i podjętej problematyki, drogę postę-	K_U08	Ocena prowadzącego ćwiczenia po prezentacji projek-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
powania badawczego, potrafi krytycznie ocenić możliwe do zastosowania metody i techniki badań i dokonać właściwego wyboru, potrafi ocenić przykładowe narzędzie badawcze, potrafi samodzielnie przygotować i zaprezentować wybrane narzędzie		tu badawczego wobec grupy i po dyskusji o nim	
Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru badań naukowych, potrafi sformułować podstawowe zasady etyki w badaniach pedagogicznych, potrafi zadbać o zgodną z nimi realizację badań	K_K04 K_K06	Ocena prowadzącego ćwiczenia po wypowiedzi studenta na ten temat	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie powyżej 50% punktów możliwych do uzyskania na końcowym egzaminie z całości nauczanych treści.

Ćwiczenia

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie powyżej 50% punktów z możliwych do uzyskania. Punkty za ćwiczenia można uzyskać: za kolokwium, za wykonanie zadań na ćwiczeniach związanych z realizacją projektu i przygotowaniem narzędzia badawczego. Istnieje możliwość zwolnienia z egzaminu osób szczególnie zaangażowanych w realizację zadań w ramach ćwiczeń na wniosek prowadzącego ćwiczenia.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu ustalana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych na ćwiczeniach (50%) i egzaminie (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie ćwiczeń i wykładów. Ocena końcowa wyznaczana jest następująco: powyżej 50% dostateczny, powyżej 60% dostateczny plus, powyżej 70% dobry, powyżej 80% dobry plus, powyżej 90% bardzo dobry.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	30	62
łącznie	80	80
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babbie E., *Badania społeczne w praktyce*, Warszawa 2003.
2. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach pedagogicznych*, Zielona Góra 1993, 1994, 1996.
3. Hajduk E., *Hipoteza w badaniach społecznych*, Zielona Góra 2006.
4. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
5. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
6. Pilch T., Bauman T., *Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe*, Warszawa 2001.
7. Rubacha K., *Metodologia badań nad edukacją*, Warszawa 2008.
8. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brzeziński J., *Metodologia badań psychologicznych*, Warszawa 1996, 1997, 1999, 2002 – do-
druk.
 2. Denzin N.K., Lincoln Y.S., *Metody badań jakościowych*, t. 1 i 2, Warszawa 2009.
 3. Kmita J., *O kulturze symbolicznej*, Warszawa 1982 (rozdz. II).
 4. Lutyńska K., *Wywiad kwestionariuszow: przygotowanie i sprawdzenie narzędzia badawczego*,
1984.
 5. Mayntz R., Holm K., Hubner P., *Wprowadzenie do metod socjologii empirycznej*, Warszawa
1985.
 6. Frankfort-Nachmias Ch. i Nachmias D., *Metody badawcze w naukach społecznych*, Poznań
2001.
 7. Kubinowski D., *Jakościowe badania pedagogiczne: filozofia – metodyka – ewaluacja*, Lublin
2010.
 8. Oppenheim A.N., *Kwestionariusze, wywiady, pomiar postaw*, Poznań 2004.
 9. Paprzycka E., *Kobiety żyjące w pojedynkę*, Toruń 2008.
 10. Silverman D., *Prowadzenie badań jakościowych*, Warszawa 2008.
 11. Silverman D., *Interpretacja danych jakościowych*, Warszawa 2008.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ, dr Marzena Sendyk.

PEDAGOGIKA SEKSUALNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-EdSx

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykład

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat seksualności człowieka, zdrowia seksualnego, prawidłowości rozwoju psychoseksualnego, aktywności seksualnej i jej biologicznych, psychicznych, społecznych i etycznych uwarunkowań a także wiedzy z zakresu podstawowych zagadnień pedagogiki seksualnej. Kształtowanie właściwego stosunku do wspierania rozwoju psychoseksualnego wychowanka i podejmowania działań profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Seksualność człowieka. Biologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania aktywności seksualnej. Przedmiot, cele i zadania pedagogiki seksualnej. Wychowanie seksualne, socjalizacja seksualna, uświadamianie seksualne, zdrowie seksualne i reprodukcyjne człowieka. Wychowanie restrykcyjne, permissive i wychowanie złotego środka. Socjalizacja i obyczajowość seksualna. Seksualność osób chorych i niepełnosprawnych. Edukacja seksualna w Polsce. Rozdźwięk pomiędzy potrzebami i realizacją.

Ćwiczenia

Rola seksualności w społecznym funkcjonowaniu człowieka. Mity i stereotypy związane z seksualnością. Płeć człowieka w wymiarze biologicznym, psychologicznym i społeczno-kulturowym. Wychowanie a role płciowe. Rozwój psychoseksualny człowieka. Seksualność człowieka w cyklu życia. Rozwój psychoseksualny dzieci. Dojrzewanie dziewcząt i chłopców, różnice w dojrzewaniu. Pojęcie normy w seksuologii; zaburzenia seksualne. Zagadnienia przemocy seksualnej wobec osób dorosłych i dzieci –

typy przemocy, objawy wykorzystywania, prawo a przemoc seksualna. Zagadnienia naturalnych metod planowania rodziny oraz metod antykoncepcyjnych jako temat edukacji seksualnej. Profilaktyka ryzykownych zachowań seksualnych. Program profilaktyki wczesnego rodzicielstwa jako przykład efektywnych rozwiązań w tym zakresie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – dyskusja, pogadanka heurystyczna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wskazać biologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania seksualności człowieka oraz prawidłowości dotyczące zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz rozwoju psychoseksualnego i aktywności seksualnej	K_W06	Test z progami punktowymi; ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wskazać normy i reguły (prawne, moralne, etyczne) będące elementami obyczajowości seksualnej	K_W19	Test z progami punktowymi; ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zachowań i poglądów wychowanków i dokonywać diagnozy przemian obyczajowości seksualnej	K_U01	Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się wiedzą z zakresu pedagogiki seksualnej do analizy i interpretacji zachowań wychowanków, stosując kryteria seksuologicznej normy rozwojowej a także diagnozować zakres podejmowanych przez młodzież ryzykownych zachowań seksualnych i opracowywać projekty działań profilaktycznych w tym zakresie	K_U03	Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć; ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Jest przekonany do konieczności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania działań na rzecz wsparcia rozwoju psychoseksualnego dzieci i młodzieży i profilaktyki ryzykownych zachowań seksualnych	K_K02	Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć; ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Ćwiczenia
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny w sytuacjach konieczności wsparcia wychowanków w związku z występowaniem trudności związanych z ich rozwojem psychoseksualnym	K_K04	Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca grupowa; ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć oraz test z progami punktowymi.

Ocena końcowa

Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	36	24
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: prezentacji, wystąpienia)	29	41
łącznie	65	65

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bancroft J., *Seksualność człowieka*, Wrocław 2011.
2. Beisert M., *Rozwojowa norma seksuologiczna jako kryterium oceny zachowań seksualnych dzieci i młodzieży*, „Dziecko Krzywdzone”, 2006, nr 16.
3. Beisert M., *Psychologia zaburzeń seksualnych*, [w:] *Psychologia kliniczna*, T. II, red. H. Sęk, Warszawa 2007.
4. Chomczyńska-Miliszkiwicz M., *Edukacja seksualna w społeczeństwie współczesnym: konteksty pedagogiczne i psychologiczne*, Lublin 2002.
5. Grzelak J., *Profilaktyka ryzykownych zachowań seksualnych młodzieży: aktualny stan badań i na świecie i w Polsce*, Warszawa 2006.
6. Izdebski Z, Niemiec T, Wąż K, *(Zbyt)młodzi rodzice*, Warszawa 2011.
7. Izdebski Z., *Rozwój seksualny*, [w:] B. Woynarowska, A. Kowalewska, Z. Izdebski, K. Komosińska, *Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania*, Warszawa 2010.
8. Izdebski Z., *Seksualność Polaków na początku XXI wieku: studium badawcze*, Kraków 2012.
9. *Jak bardzo niebezpieczny jest Internet* – raport z projektu Netochron, Warszawa 2009, online: www.netochron.pl.
10. Kijak R.J., *Seks i niepełnosprawność: doświadczenia seksualne osób z niepełnosprawnością in-*

telektualną, Kraków 2009.

11. Lew-Starowicz Z., Długołęcka A., *Edukacja seksualna*, Warszawa 2006.
12. Pankowska D., *Wychowanie a role płciowe*, Gdańsk 2005.
13. Pospiszyl K., *Przestępstwa seksualne*, Warszawa 2008.
14. *Seksualność człowieka w cyklu życia*, red. M. Beisert, Warszawa 2006.
15. *Seksuologia społeczna*, red. K. Imieliński, Warszawa 1974.
16. Szlendak T., *Supermarketyzacja: religia i obyczaje seksualne młodzieży w kulturze konsumpcyjnej*, Wrocław 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Bądź odpowiedzialny: wychowanie do odpowiedzialności i partnerstwa w rodzinie, pis programu edukacyjnego i jego realizacji*, red. K. Wąż, Zielona Góra 2008.
2. Beisert M., *Seks twojego dziecka*, Poznań 1991.
3. Mentlewicz A., Południewski G., *Antykoncepcja, czyli świadome macierzyństwo*, Warszawa 2001.
4. Wojtasiński Z., *101 mitów o seksie*, Warszawa 2012.
5. *Zagrożenia okresu dorostania*, red. Z. Izdebski, Zielona Góra 2008.
6. Zielona-Jenek M., Chodecka A., *Jestem dziewczynką, jestem chłopcem: jak wspomagać rozwój seksualny dziecka*, Gdańsk 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Krzysztof Wąż.

PEDAGOGIKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PEDP-PEDS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykład

Prowadzący: dr Anna Korlak-Łukasiewicz, dr Magdalena Zdaniewicz, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	3	Egzamin	5
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	3	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Jest umiejętność definiowania i opisywania środowisk wychowawczych przez studenta, rozpoznawania problemów w nich występujących. Student również umie rozpoznać i wyjaśnić zakres oddziaływań wychowawczych środowisk kształtujących życie jednostek i grup społecznych. Student potrafi przedstawić działania pedagoga społecznego w różnych obszarach – edukacji, opieki, pracy socjalnej oraz animacji społeczno-kulturalnej. Student umie wskazać, jakie instytucje socjalne i kulturalne wspierają rozwój dzieci i młodzieży oraz ludzi dorosłych. Student potrafi analizować zjawiska wpływające na życie społeczne, tj.: bezrobocie, bezdomność, ubóstwo, emigracja zarobkowa czy medialna dominacja form spędzania czasu wolnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość problemów pedagogiki ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika społeczna i jej problematyka. Rozwój pedagogiki społecznej w Polsce. Przyczyny wyodrębnienia się pedagogiki społecznej. Zadania, zakres i działy pedagogiki społecznej. Podstawowe pojęcia pedagogiki społecznej. Czołowi przedstawiciele pedagogiki społecznej. Konteksty metodologiczne pedagogiki społecznej. Związki pedagogiki społecznej z innymi dyscyplinami. Metody i techniki badań stosowanych w pedagogice społecznej. Podstawowe środowiska wychowawcze: rodzina, grupa rówieśnicza, środowisko lokalne, szkoła, zakład pracy. Problemy współczesnego społeczeństwa: ubóstwo i bezdomność jako zjawisko i problem społeczny; wybrane zagadnienia bezrobocia; agresja i nietolerancja jako mechanizmy zagrożenia ładu społecznego; emigracja zarobkowa i jej społeczne skutki; medialna dominacja form spędzania czasu wolnego; przemoc jako zjawisko społeczne; niepełnosprawność jako problem społeczny; zjawisko samotności; żal po stracie, czyli o przeżywaniu żałoby;

czas wolny współcześnie; starość jako problem społeczny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, pogadanka, praca z książką, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach w środowiskach wychowawczych tj. np. rodzina, grupa rówieśnicza	K_W06	Bieżąca kontrola na zajęciach Dyskusja Kolokwium Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach w środowiskach wychowawczych	K_W07	Bieżąca kontrola na zajęciach Dyskusja Kolokwium Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych np. bezrobocia, przemoc, ubóstwa itp. w poznanych środowiskach wychowawczych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Bieżąca kontrola na zajęciach Dyskusja Kolokwium Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji występujących w środowiskach wychowawczych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U03	Bieżąca kontrola na zajęciach Dyskusja Kolokwium Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych w pracy społecznej	K_K02	Bieżąca kontrola na zajęciach Dyskusja Kolokwium Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny w obszarze pracy pedagoga społecznego, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej np. w pracy, jako pracownik socjalny	K_K04	Bieżąca kontrola na zajęciach Dyskusja Kolokwium Egzamin	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny lub

ustny (w zależności od prowadzącego wykłady) z zagadnień programowych wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia egzaminu jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi na pytania.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca grupowa, ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć, ocena bieżącego przygotowania na zajęcia oraz ocena z pracy kontrolnej (kolokwium). Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	53	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	75	92
łącznie	128	128

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Cichosz M., *Pedagogika społeczna w latach 1945-2005*, Toruń 2007.
2. Gorniakowska E., Radziejewicz-Winnicki A. (red.), *Pedagogika społeczna*, Katowice 1999.
3. Kawula S. (red.), *Studia z pedagogiki społecznej*, Olsztyn 1996.
4. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. I-II, Warszawa 2003.
5. Lalak D., Piech T., *Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej*, Warszawa 1999.
6. Marynowicz-Hetka E. i in. (red.), *Pedagogika społeczna jako dyscyplina akademicka: stan i perspektywy*, Łódź 1998.
7. Marynowicz-Hetka E., *Pedagogika społeczna. Podręcznik akademicki*, T. I-II, Warszawa 2007.
8. Pilch T., Lepalczyk I. (red.), *Pedagogika społeczna: człowiek w zmieniającym się świecie*, Warszawa 2006.
9. Przecławaska A. (red.), *Pedagogika społeczna; kręgi poszukiwań*, Warszawa 1996.
10. Radziejewicz-Winnicki A., *Pedagogika społeczna*, Warszawa 2008.
11. Radziejewicz-Winnicki A., *Spółczesność w trakcie zmiany*, Gdańsk 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anna Korlak-Łukasiewicz.

PODSTAWY DYDAKTYKI OGÓLNEJ

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PDO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: osoba prowadząca wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia Pietrań, dr Ewa Bochno, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Pedagogiki Szkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	3	Egzamin	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	15	–	3	Egzamin	
Ćwiczenia	15	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą z zakresu dydaktyki ogólnej jako nauki, teoriami kształcenia i samokształcenia oraz przykładami ich weryfikacji w praktyce edukacyjnej. Przygotowanie studentów do projektowania zadań dydaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z następujących przedmiotów: historia wychowania, wstęp do pedagogiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Dydaktyka ogólna jako nauka. Rys historyczny. Obiekt i przedmiot badań, zadania, metodologia. Podstawowe terminy i pojęcia. Systemy dydaktyczne. Wartości i cele kształcenia. Treści kształcenia ogólnego. Funkcje, rodzaje programów kształcenia. Programy autorskie. Podręczniki szkolne. Współczesne teorie kształcenia. Nauczanie problemowe. Kształcenie wielostronne. Kształcenie zintegrowane. Stosowanie teorii dydaktycznych w praktyce. Nowoczesne tendencje w dydaktyce. Alternatywy edukacyjne.

Ćwiczenia

Organizacja procesu kształcenia. Ogniwa procesu nauczania – uczenia się. Zasady nauczania. Formy organizacyjne. Środki dydaktyczne. Konspekt lekcji. Proces samokształcenia. Motywowanie uczniów do nauki. Praca domowa. Metody nauczania i uczenia się. Pojęcie, funkcje, kryteria doboru, podział metod. Pomiar osiągnięć szkolnych. Funkcje, formy i metody sprawdzania wyników procesu kształcenia. Ocenianie zewnętrzne. Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Uczeń zdolny i uczeń z trudnościami. Warunki efektywnej pracy nauczyciela.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne, metody ekspresyjne, metody praktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i rozumie terminologię z zakresu dydaktyki ogólnej	K_W01	Wypowiedzi ustne i pisemne studenta	Ćwiczenia
Ma uporządkowaną wiedzę na temat procesów kształcenia, samokształcenia, nauczania i uczenia się, opisuje związki oraz zależności pomiędzy nimi	K_W03	Prace pisemne Udział w dyskusji Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Zna dawne i współczesne teorie kształcenia oraz najważniejsze systemy dydaktyczne	K_W09	Udział w dyskusji Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Ma podstawową wiedzę dotyczącą procesów planowania działań dydaktycznych	K_W16	Napisanie konspektu lekcji	Ćwiczenia
Potrafi krytycznie ustosunkować się do teorii kształcenia oraz podać przykłady ich zastosowań w praktyce edukacyjnej	K_U01	Udział w dyskusji Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę w wypowiedziach ustnych i pisemnych	K_U07	Prace pisemne Egzamin	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi projektować zadania dydaktyczne własne i uczniów	K_U11	Napisanie konspektu lekcji	Ćwiczenia
Dokonyuje samooceny własnych kompetencji w zakresie podejmowanych na zajęciach działań	K_K01	Wypowiedź ustna	Ćwiczenia
Jest świadomy wagi zachowania się w sposób profesjonalny	K_04	Samooceena studenta	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego.

Ćwiczenia

Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny, którą warunkują aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (argumentacja własnego stanowiska); opracowanie i przedstawienie referatu/prezentacji multimedialnej/mapy myśli wybranego zagadnienia z zakresu dydaktyki ogólnej; przygotowanie indywidualnie lub w grupach prac pisemnych/sporzządzenie portfolio/wykonanie pomocy dydaktycznej, napisanie konspektu lekcji.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	40	52
łącznie	78	78

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bereźnicki F., *Dydaktyka kształcenia ogólnego*, Kraków 2001.
2. Dryden G., Vos J., *Rewolucja w uczeniu*, Poznań 2000.
3. Konarzewski K., Kruszewski K., *Sztuka nauczania*, T. I-II, Warszawa 2004.
4. Kupisiewicz Cz., *Dydaktyka ogólna*, Warszawa 2000.
5. Niemierko B., *Kształcenie szkolne: podręcznik skutecznej dydaktyki*, Warszawa 2007.
6. Okoń W., *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*, Warszawa 2003.
7. Półturzycki J., *Dydaktyka dla nauczycieli*, Toruń 1996.
8. Taraszkiewicz M., *Jak uczyć lepiej? Czyli refleksyjny praktyk w działaniu*, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R. J., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 1994.
2. Błaszczak K., *Szkoła wobec zmian (1999-2003)*, Toruń 2007.
3. Brophy J., *Motywowanie uczniów do nauki*, Warszawa 2002.
4. Denek K., *Ku dobrej edukacji*, Toruń-Leszno 2005.
5. Gnitecki J., *Dydaktyka epistemologiczna*, Poznań 2003.
6. Gnitecki J., *Supernaucznie: perspektywy nowej edukacji*, Poznań 1997.
7. Kobyłecka E., *Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych*, Kraków 2005.
8. Kupisiewicz Cz., *Szkice z dziejów dydaktyki*, Kraków 2010.
9. *Paradygmaty współczesnej dydaktyki*, red. L. Huryło, D. Klus-Stańska, M. Łojko, Kraków 2009.
10. *Procesy uczenia się i ich uwarunkowania*, red. F. Bereźnicki, K. Denek, J. Świrko-Pilipczuk, Szczecin 2005.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia Pietrań, dr Ewa Bochno.

PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA W CIĄGU ŻYCIA

Kod przedmiotu: 14.4.WP-PEDP-PSRO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykład

Prowadzący: nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Egzamin	3	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Egzamin		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy o przedmiocie badań psychologii rozwojowej, kluczowych pojęciach i teoriach rozwoju psychicznego, oraz ukształtowanie podstawowych schematów myślenia o zjawisku rozwoju psychicznego

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien zdefiniować i opisać zjawiska z zakresu psychologii ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Podstawowe problemy na temat: (a) natury zmian rozwojowych (ilość-jakość, ciągłość-skokowość, ukierunkowanie-brak ukierunkowania, parcjalność-globalność, specyficzność dziedziny rozwoju itp.) oraz (2) mechanizmów powstawania zmian rozwojowych (dziedziczenie-środowisko a dojrzewanie-nabywanie doświadczeń; geny a środowisko w ciągu życia). Uniwersalność i normatywność a wyjątkowość i indywidualność zmian w psychicznym rozwoju człowieka. Rozwój jako proces zmian wielowymiarowych i wielokierunkowych, dokonujących się w ciągu całego życia w zależności od indywidualnych i środowiskowych zasobów, którymi jednostka dysponuje w swych aktywnych interakcjach z otoczeniem. Podstawowe tendencje i osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia w zakresie rozwoju procesów percepcyjnych i umysłowych. Wybrane teorie rozwoju poznawczego dziecka.

Ćwiczenia

Podstawowe tendencje i osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia w zakresie rozwoju emocjonalno-motywacyjnego. Przywiązanie, empatia, role społeczne. Wybrane teorie rozwoju osobowości. Podstawowe tendencje i osiągnięcia rozwojowe w poszczególnych okresach życia w zakresie rozwoju społeczno-moralnego. Wybrane teorie rozwoju społeczno-moralnego: w psychoanalizie,

teorii uczenia się, teorii ról społecznych oraz koncepcje poznawczo-rozwojowe. Wybrane zagadnienia związane z nietypowym przebiegiem rozwoju psychicznego. Deregulacja cyklu życia społecznego i rozwoju psychicznego jednostki: podejście społeczne do badań nad rozwojem człowieka; rola rodziny i grupy rówieśniczej (w różnym wieku życia) w kształtowaniu się zmian w różnych obszarach funkcjonowania i rozwoju jednostki, głównie społeczno-emocjonalnym i psycho-seksualnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i problemowy.

Ćwiczenia – praca z książką, klasyczna metoda problemowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zdefiniuje i wyjaśni zjawiska dotyczące rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie psychologicznym jak i społecznym	K_W05	Egzamin – test 20-itemowy z kafeterią odpowiedzi (jedna odpowiedź prawidłowa)	Wykłady
Po zakończeniu zajęć student potrafi zaplanować działania kreujące prawidłowy rozwój jednostki zakładające dodatkowo eliminację zakłócających czynników jej rozwoju	K_U10	Wymagana będzie aktywna obecność na zajęciach i znajomość treści merytorycznych wymaganych w programie, umiejętność analitycznego myślenia przy omawianiu materiału teoretycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie wykładu uzyska student osiągający minimalnie 70% punktów z testu.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń uzyska student oceniony pozytywnie ze względów merytorycznych na każdym z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Oceną końcową będzie ocena z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	42	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	35	47
łącznie	77	77

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.), *Psychologia rozwoju człowieka*, T.II, Warszawa 2001.
 2. Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.), *Psychologia rozwoju człowieka*, T. III, Warszawa 2002.
 3. Przetacznik-Gierowska M., Tyszkowa M., *Psychologia rozwoju człowieka*, T. I, Warszawa 1996.
 4. Schaffer H.R., *Rozwój społeczny*, Kraków 2006.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Turner S.J., Helms D.B., *Rozwój człowieka*, Warszawa 1999.
 2. Vasta R., Haith M.M., Miller S.A., *Psychologia dziecka*, Warszawa 1995.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Dorota Niewiedział.

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-TI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialni za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	2	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania we współczesnym społeczeństwie informacyjnym, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się ICT w pracy pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości o komputerze i systemie operacyjnym (zakres szkoły średniej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Terminy, pojęcia: Technologia informacyjna a informatyka. TIK (ICT); rola i miejsce TIK w edukacji; ochrona własności intelektualnej; system operacyjny; alternatywne systemy operacyjne (bezpieczeństwo danych i systemu); komputer i sieć komputerowa. Urządzenia peryferyjne; edytory tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer); Internet – korzystanie z zasobów, komunikacja synchroniczna i asynchroniczna; publikowanie dokumentów HTML (protokół FTP); arkusze kalkulacyjne (Microsoft Excel, OpenOffice Calc); bazy danych (Microsoft Access, OpenOffice Base); pliki multimedialne; prezentacje multimedialne (Microsoft PowerPoint, OpenOffice Impress); prezentacje multimedialne – sieciowe (witryny, interaktywne animacje Flash): (MS Word; WebSite X5 Smart Edition PL; witryny CMS; iSpring; Aligator Flash Designer; authorPOINT). Bezpieczeństwo danych oraz systemu operacyjnego – ćwiczenia praktyczne; blended learning, poszanowanie praw autorskich. Poszanowanie cudzej własności (prywatne dane, hasła, kody). Edytor tekstu Microsoft Word – formatowanie dokumentów. Marginesy i orientacja strony, listy wypunktowane i numerowane, nagłówki i stopki, podział tekstu na kolumny, tworzenie i formatowanie tabel, wstawianie i formatowanie obiektów graficznych, sprawdzanie pisowni i gramatyki w dokumencie, wykorzystywanie słownika synonimów, edytor równań matematycznych; style, automatyczny spis treści, automatyczne podpisywanie rysunków i tabel, Style nagłówków; tworzenie stron WWW; alternatywny edytor tekstu – OpenOffice Writer. Ćwiczenia praktyczne; blended learning. Arkusz kalkulacyjny – Microsoft Excel lub OpenOffice / LibreOffice Calc (do wyboru). Tworzenie i formatowanie arkuszy danych, sortowanie, tworzenie i kopiowanie funkcji,

podstawowe obliczenia, formatowanie wykresów; rejestracja makr; tworzenie formularzy. Formularz jako elektroniczny test lub ankieta. Arkusze sieciowe – import danych z wielu arkuszy, kwerenda sieci Web, sumy częściowe, tabela przestawna, autofiltrowanie, wykresy. Ćwiczenia praktyczne; blended learning. Multimedia: grafika i dźwięk, film. Grafika – typy plików graficznych, konwersja. Fotografia cyfrowa, programy do edycji zdjęć, skanery i skanowanie, tworzenie animowanych plików gif, tworzenie animacji w prezentacji multimedialnej. Dźwięk – rejestracja dźwięku z różnych źródeł, obróbka dźwięku, konwersja plików dźwiękowych. Osadzanie dźwięku w prezentacji multimedialnej. Film - rejestracja filmów z zastosowaniem kamery internetowej, rejestracja ekranu komputera z zastosowaniem aplikacji do tworzenia filmów ekranowych, zapisywanie i konwersja filmów rozpowszechnianych legalnie w Internecie, montaż plików filmowych, tworzenie prostych animacji, animowane napisy. Internet: FTP; WWW; CMS; Edytory HTML. Aplikacje w chmurze; Google Dokumenty oraz Microsoft SkyDrive; DropBox. Przegląd narzędzi do publikowania multimedialnych witryn w sieci Internet (MS Word lub kreatora, np. WebSite X5 Smart Edition PL); Podstawowe informacje o witrynach CMS. Projekt witryny (wykonanie witryny).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę na temat roli ICT w procesie nauczania-uczenia się oraz zna uwarunkowania, społeczno-kulturowe, historyczne i psychologiczne będące podstawą ich stosowania i oddziaływania. Zna procesy, narzędzia i technik komunikowania z zastosowaniem ICT. Ma podstawową wiedzę na temat zasad BHP podczas pracy z komputerem. Ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego (pobieranie i instalacja oprogramowania z różnych źródeł)	K_W03 K_W08 K_W17 K_W19	Aktywność na zajęciach	Laboratoria
Korzysta z nowoczesnych technologii (ICT): wyszukuje, sortuje, przetwarza, archiwizuje i wizualizuje informacje oraz komunikuje się synchronicznie i asynchronicznie. Przygotowuje dokument tekstowy, arkusz kalkulacyjny lub bazę danych, których konstrukcja jest zgodna z podanymi uprzednio wymogami, a zawartość merytoryczna nie budzi zastrzeżeń. Znajduje informację o ściśle określonej tematyce i formie przekazu (tekst, grafika, film) – znajomość narzędzi do wyszukiwania, sortowania, przetwarzania, archiwizacji i wizualizacji niezbędnych informacji. Korzysta z narzędzi do komunikacji online a także aplikacji i zasobów w chmurze	K_U04	Aktywność na zajęciach Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Opracowuje dane i prezentuje wyniki (z wykorzystaniem ICT). Wizualizuje dowolną tematykę (np. w formie prezentacji multimedialnej, witryny internetowej, wykresu, fotografii, rysunku, filmu lub nagrania audio)	K_U05	Aktywność na zajęciach Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe	Laboratoria
Stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu podstaw informatyki. Stosuje różne kanały i techniki komunikacji online	K_U07	Aktywność na zajęciach Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe	Laboratoria
W obrębie samodzielnie przygotowywanych projektów (prezentacji multimedialnych lub witryn internetowych) stosuje tekst autorski lub zamieszcza prawidłowe przypisy ze wskazaniem źródeł. Stosuje samodzielnie zrealizowane fotografie, nagrania audio i wideo (poszanowanie praw autorskich i cudzej własności intelektualnej). Obchodzi i łamie zabezpieczenia w systemie operacyjnym tylko w przypadku awarii, np. w celu ratowania zagrożonych utratą danych. Korzysta z darmowego oprogramowania lub wyłącznie z programów, których jest legalnym posiadaczem. Zna i stosuje programy na licencji MSDN	K_K05	Ocena prac/projektów – progi punktowe Test – progi punktowe	Laboratoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne z zastosowaniem ICT. Niezależnie od dziedziny i omawianej tematyki potrafi wskazać lub skorzystać z odpowiednich technik i narzędzi ICT. Wykonuje wizualizację dowolnego zagadnienia z zastosowaniem ICT	K_K08	Ocena prac/projektów – progi punktowe Test – progi punktowe	Laboratoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online (przede wszystkim K_W08) będzie sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (pytania zamknięte i otwarte). Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego itp. będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – sprawdzian z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów (prezentacje multimedialne oraz strony internetowe) z zastosowaniem progów punktowych. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich podlegających ocenie kolokwium, zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; wykonanie zadań praktycznych)	25	47
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
2. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
3. Materiały prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/przedmioty.html> oraz <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Murray K., *Microsoft Office 2010 PL: praktyczne podejście*, Gliwice 2011.
2. Sokół M., *OpenOffice.ux.pl 3.1: ćwiczenia praktyczne*, Gliwice 2010.
3. Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry oraz na stronie: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/przedmioty.html>.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

TEORETYCZNE PODSTAWY WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PEDP-TPW
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ, dr Anita Fa-
muła-Jurczak, dr Iwona Banach, dr Ewa Kowalska,
inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filo-
zofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba go- dzin w se- mestrze	Liczba go- dzin w ty- godniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Rozbudzenie refleksji nad złożonością problematyki wychowawczej na płaszczyźnie teoretycznej, świadomość wielości możliwości kształtowania teoretycznych podstaw koncepcji wychowawczych; zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat teorii wychowania; zapoznanie z dylematami współczesnej teorii wychowania; uwrażliwienie na probabilistyczne podstawy teorii wychowania; kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów wychowawczych; wprowadzenie w proces samowychowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pojęcie wychowania i jego cechy. Wychowanie według koncepcji humanistycznej i pedagogicznej. Wychowanie według koncepcji behawiorystycznej i psychospołecznej. Sposoby uprawiania teorii wychowania. Perspektywy teorii wychowania. Wartości źródłem wychowania. Cele i metody wychowania. Wartości źródłem wychowania. Dziedziny wychowania.

Ćwiczenia

Teoria wychowania jako dyscyplina pedagogiczna. Rola podstawowych środowisk wychowawczych w procesie wychowania. Charakterystyka procesu wychowawczego. Operacjonalizacja celów wychowania. Sytuacje wychowawcze. Zasady i formy wychowania. Psychospołeczne warunki skutecznego wychowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

Ćwiczenia – dyskusja moderowana, prezentacje tematów przygotowanych przez studentów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje podstawowe środowiska wychowawcze; wymienia elementy procesu wychowawczego; analizuje zasady wychowania; opisuje warunki wychowania	K_W10 K_W18	Test z treści przedmiotu Kartkówki na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia
Projektuje strategie działań wychowawczych; dokonuje analizy problemów wychowawczych i projektuje przebieg ich rozwiązania; przewiduje skutki planowanych działań wychowawczych; operacjonalizuje cele wychowania; rozwiązuje hipotetyczne dylematy pojawiające się w pracy zawodowej	K_U10 K_U13	Test z treści przedmiotu Kartkówki na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia
Ma świadomość konieczności refleksyjnego postrzegania rzeczywistości wychowawczej i analizowania zjawisk w niej zachodzących.	K_K02 K_K07	Test z treści przedmiotu Kartkówki na ćwiczeniach	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Forma zaliczenia wykładu: zaliczenie z oceną.

Warunkiem zaliczenia wykładu jest rozwiązanie testu sprawdzającego efekty kształcenia w zakresie wiedzy z wynikiem, co najmniej 51% poprawnych odpowiedzi. Kryterium ocen: bardzo dobry (91-100%), dobry plus (81-90%), dobry (71-80%), dostateczny plus (61-70%), dostateczny (51-60%). W celu uzyskania oceny pozytywnej należy opanować treść wykładanego materiału oraz zapoznać się z treściami literatury uzupełniającej.

Ćwiczenia

Wiedza zostanie sprawdzona w formie testów sprawdzających – kartkówek. Przewiduje się przeprowadzenie trzech piętnastominutowych kartkówek nawiązujących do zagadnień omawianych na ćwiczeniach. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym. Każda kartkówka może zostać oceniona maksymalnie na 6 pkt. Warunkiem zaliczenia kartkówki jest zdobycie minimum 3,5 pkt. Całkowita ilość punktów możliwa do uzyskania wynosi 18. (Ocena końcowa: bdb 18-16 punktów, db 15-13 punktów, dst 12-10,5 punktów).

Ocena końcowa

Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnia arytmetyczna oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
------------------	------------------------------	---------------------------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	55	75
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamski F., red., *Człowiek – wychowanie – kultura. Wybór tekstów*, Kraków 1993.
2. Górniewicz J., *Teoria wychowania (wybrane problemy)*, Toruń-Olsztyn 1996.
3. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2004.
4. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
5. Śliwerski B., *Pedagogika. Podstawy nauk o wychowaniu*, Gdańsk 2006.
6. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. I-II, Warszawa 2003.
7. Śliwerski B., *Teoretyczne i empiryczne podstawy samowychowania*, Kraków 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.
2. Furmanek W., *Człowiek – człowieczeństwo – wychowanie: wybrane problemy pedagogiki personalistycznej*, Rzeszów 1995.
3. „Studia z Teorii Wychowania” 2010, 1.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ.

WPROWADZENIE DO PEDEUTOLOGII

ВЪВЕДЕНИЕ ДО ПЕДЕУТОЛОГИИ

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PDP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia Pietrań, mgr Magdalena Brzozowska, inny nauczyciel akademicki Zakładu Pedagogiki Szkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	2	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z kontekstem społeczno-kulturowym roli nauczyciela i różnymi aspektami jego funkcjonowania w zawodzie. Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedeutologia jako subdyscyplina pedagogiki. Formalno-prawne uwarunkowania zawodu nauczyciela. Etyka zawodu nauczyciela. Nauczyciel w miejscu pracy. Funkcje, zadania i rola nauczyciela. Rozwój i awans zawodowy nauczyciela. Start zawodowy i pierwsze spotkanie nauczyciela z klasą. Ukryty program w pracy nauczyciela. Strategie nauczycieli i uczniów. Współpraca nauczycieli z rodzicami i instytucjami w środowisku lokalnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio), metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię z zakresu pedeutologii	K_W01	Metody asymilacji wiedzy (pogadanka)	Ćwiczenia

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Opisuje relacje między nauczycielem, uczniami i ich rodzicami w aspekcie społeczno-kulturowej roli nauczyciela	K_W07	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio) Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów)	Ćwiczenia
Ma wiedzę z zakresu etyki zawodowej	K_W16	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio) Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa)	Ćwiczenia
Posiada umiejętności analizowania teoretycznych ujęć funkcji, zadań i ról zawodowych nauczycieli	K_U03	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, prezentacja multimedialna/poster/portfolio) Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa)	Ćwiczenia
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu pedeutologii	K_U04	Metody asymilacji wiedzy (pogadanka)	Ćwiczenia
Dostrzega i formułuje problemy etyczne i moralne związane z pracą nauczyciela-wychowawcy	K_K05	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka) Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa)	Ćwiczenia
Jest wrażliwy na problemy edukacyjne, chętny do współpracy z rodzicami uczniów, innymi nauczycielami oraz przedstawicielami nadzoru pedagogicznego	K_K07	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka) Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (burza mózgów)	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny) oraz opracowanie indywidualnie lub w grupach prezentacji multimedialnej, posteru sporządzenie portfolio (50%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna z przedmiotu jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia	Studia
-----------------	--------	--------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

	stacjonarne (w godz.)	niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, prezentacji, wystąpienia)	5	20
łącznie	30	30

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Day Ch., *Rozwój zawodowy nauczycieli: uczenie się przez całe życie*, Gdańsk 2004.
2. *Jakość życia i jakość szkoły: wprowadzenie w zagadnienia jakości i efektywności pracy szkoły*, red. I. Nowosad, I. Mortag, J. Ondrakova, Zielona Góra 2010.
3. Janowski A., *Uczeń w teatrze życia szkolnego*, Warszawa 1995.
4. Jodłowska B., *Start – szok zawodowy – twórcza praca nauczyciela*, Warszawa 1991.
5. Kobyłecka E., *Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych*, Kraków 2005.
6. Konarzewski K., *Sztuka nauczania: nauczyciel*, T. I, Warszawa 1993.
7. Korczyński S., *Obraz nauczyciela w polskiej myśli pedeutologicznej*, Opole 1992.
8. Kwiatkowska H., *Pedeutologia*, Warszawa 2008.
9. Nowosad I., *Nauczyciel-wychowawca czasu polskich przełomów*, Kraków 2001.
10. Szempruch J., *Pedeutologia: studium teoretyczno-pragmatyczne*, Kraków 2013.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Homplewicz J., *Etyka pedagogiczna*, Rzeszów 1996.
2. Michalak J.M., *Poczucie odpowiedzialności zawodowej nauczyciela: studium teoretyczno-empiryczne*, Warszawa 2003.
3. *Nauczyciel jutra*, red. E. Perzycka, Toruń 2006.
4. *Nauczyciele i rodzice: w poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy*, red. I. Nowosad, M.J. Szymański, Zielona Góra-Kraków 2004.
5. *O humanizacji pracy zawodowej nauczyciela*, red. E. Kobyłecka, Poznań.
6. *Problemy współczesnej pedeutologii: teorie – praktyka – perspektywy*, red. D. Ekiert-Oldroyd, Katowice 2003.
7. Rylke H., Klimowicz G., *Szkoła dla ucznia: jak uczyć życia z ludźmi*, Warszawa 1992.
8. Szempruch J., *Nauczyciel w zmieniającej się szkole: funkcjonowanie i rozwój zawodowy*, Rzeszów 2001.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia Pietrań, dr Ewa Bochno.

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII

ВВЕДЕНИЕ ДО ПСИХОЛОГИИ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDP-WPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z terminologią psychologiczną, podstawowymi koncepcjami psychologicznymi człowieka oraz ze specyfiką psychologii jako nauki. Student ma podstawową wiedzę dotyczącą funkcjonowania psychicznego człowieka; zna podstawowe terminy z zakresu psychologii ogólnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologia, jako nauka, psychologia a pedagogika, koncepcje psychologiczne człowieka, osobowość, temperament, inteligencja i inne zdolności, procesy poznawcze, emocje i motywacja, stres psychologiczny, biologiczne podstawy procesów psychicznych. Psychologia, jako nauka w systemie wiedzy. Psychologia a pedagogika. Działy psychologii teoretycznej i praktycznej. Metody badań psychologicznych. Koncepcje i paradygmaty psychologii historycznie i współcześnie – psychologia introspekcyjna, psychologia behawiorystyczna, psychologia psychodynamiczna, psychologia humanistyczna, psychologia poznawcza, psychologia pozytywna, psychologia ewolucyjna. Zasadnicze dylematy psychologii – dziedziczność czy środowisko, mózg a psychika, rozum a emocje, wolność czy konieczność, indywidualność czy kolektywizm. Metody badań psychologicznych ze szczególnym uwzględnieniem eksperymentu, metody klinicznej i metod korelacyjnych. Trwałe wyznaczniki zachowania (struktury psychiczne) – temperament, inteligencja, osobowość. Zmienne wyznaczniki zachowania (procesy psychiczne) – wrażenia, spostrzeganie, myślenie, wyobrażenia, uwaga, pamięć, emocje, motywacja. Sytuacyjne uwarunkowania zachowania-sytuacje trudne i ich następstwa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny z elementami wykładu problemowego; konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię psychologiczną i potrafi ją stosować	K_W02	Test końcowy	Wykłady
Zna elementarną terminologię używaną w psychologii, rozumie jej źródła oraz zastosowanie w obrębie psychologii i pedagogiki	KW_01	Test	Wykłady
Stosuje wiedzę do opisu i analizy konkretnych sytuacji. Zna wybrane koncepcje psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej	K_W04	Test końcowy	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem przystąpienia do kolokwium końcowego jest aktywna obecność na wykładach. Ocena końcowa wystawiana na podstawie kolokwium zaliczeniowego w formie testu wielokrotnego wyboru. Pozytywny wynik zaliczenia: ponad 50% prawidłowego wykonania testu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa – ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	36	24
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	54	60
łącznie	90	84

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Łukaszewski W., *Wielkie pytania psychologii*, Gdańsk 2003.
 2. Oleś P.K., *Wprowadzenie do psychologii osobowości*, Warszawa 2003.
 3. Strelau J., Doliński D., *Psychologia: podręcznik akademicki*, Gdańsk 2008.
 4. Wojciszke B., *Człowiek wśród ludzi*, Gdańsk 2005.
 5. Strelau J., Doliński D. (2010), *Psychologia akademicka: podręcznik*, T. I-II, Gdańsk.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Koziński J., *Koncepcje psychologiczne człowieka*, Warszawa 1998.
2. Wadeley A., Birch A., Malim T., *Wprowadzenie do psychologii*, Warszawa 2000.
3. Zimbardo P.G., Ruch F.L., *Psychologia i życie*, Warszawa 1997.

Każdorazowo podawana przez prowadzącego stosownie do tematu.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jerzy Herberger, dr Urszula Gembara.

WPROWADZENIE DO SOCJOLOGII

МВРОВАДЗЕНІЕ ДА СОЦІАЛОГІІ

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDP-WS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Socjologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami opisującymi życie społeczne oraz procesów leżących u jego podstaw. Intencją prowadzącego jest przekazanie zasobu wiadomości na temat elementów składowych struktury społecznej, działania różnych instytucji społecznych oraz ruchliwości przestrzennej oraz społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY:

Człowiek istota społeczna. Socjologia, jako nauka, funkcje socjologii. Zbiorowości społeczne. Grupa społeczna, jako przykład zorganizowanej i ustrukturalizowanej zbiorowości społecznej. Cecha i kategoria społeczna, kręgi społeczne, diady, struktura grupy. Typologia małych grup społecznych. Więź społeczna. Rodzaje i typy styczności. Wzajemne oddziaływania. Stosunki i zależności społeczne. Interakcja społeczna. Interakcja, jako kategoria pojęciowa. Socjalizacja, jako kategoria pojęciowa. Osobowość i tożsamość jako podstawowe elementy socjalizacji. Rodzina, jako grupa społeczna. Kontrola społeczna oraz jej mechanizmy. Struktura społeczna i jej podstawowe elementy – ujęcie tradycyjne struktury społecznej. Pozycja społeczna, rola oraz status społeczny. Ruchliwość społeczna i przestrzenna a różne typy społeczeństw. Instytucje społeczne i proces instytucjonalizacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANÝCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Kod efektu	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada elementarną wiedzę na temat sposobów komunikowania w grupie,	K_W08	Praca pisemna Aktywne uczestnictwo	Wykłady

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

wiedzę o typach interakcji i warunkach jej realizacji

Posiada podstawową wiedzę na temat struktur społecznych, wybranych instytucji społecznych, ich wzajemnych relacjach, a także potrafi wskazać ich cechy oraz funkcje. Umie także wskazać podstawowe mechanizmy rządzące nimi

K_W07

Praca pisemna
Aktywne uczestnictwo

Wykłady

Posiada podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowościach. Potrafi wskazać ich elementy konstytuujące, etapy kształtowania oraz ich rolę w tworzeniu i funkcjonowaniu różnych form życia społecznego

K_W06

Praca pisemna
Aktywne uczestnictwo

Wykłady

Potrafi dokonać analizy wybranych zjawisk społecznych w oparciu o literaturę socjologiczną.

K_KU01

Praca pisemna
Aktywne uczestnictwo

Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Ocena z wykładu to ocena z pracy pisemnej w formie pytań problemowych, otwartych. Minimalny próg wymagań uzyskanie 50% punktów z pracy pisemnej.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena uzyskana z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	45	65
łącznie	80	88

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Szczepański J., *Elementarne pojęcia socjologii*, Warszawa 1971.
2. Szacka B., *Wprowadzenie do socjologii*, Warszawa 2003.

3. Sztompka P., *Socjologia analiza społeczeństwa*, Kraków 2003.
4. Turowski J., *Socjologia: małe struktury społeczne*, Lublin 1993.
5. Turowski J., *Socjologia: wielkie struktury społeczne*, Lublin 1994.
6. Giddens A., *Socjologia*, Warszawa 2004.
7. Dyonizak, *Spółeczeństwo w procesie zmian: zarys socjologii ogólnej*, Kraków 1992.
8. Marody M., Giza-Poleszczuk A., *Przemiany więzi społecznych*, Warszawa 2004.
9. Ossowski S., *O osobliwościach nauk społecznych*, [w:] *Dzieła: o nauce*, T. IV, Warszawa 1967.
10. Turner J., *Socjologia: koncepcje i ich zastosowanie*, Warszawa 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Goodman N., *Wstęp do socjologii*, Poznań 1997.
2. Berger P., *Zaproszenie do socjologii*, Warszawa 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Beata Trzop.

WSPÓŁCZESNE TENDENCJE W ORGANIZACJI I KIEROWANIU
WSPÓŁCZESNE TENDENCJE W ORGANIZACJI I KIEROWANIU

PLACÓWKAMI EDUKACYJNYMI
PLACÓWKAMI EDUKACYJNYMI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-WTO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr Ewa Bochno,
inny nauczyciel akademicki z Zakładu Pedagogiki
Szkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	6	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu planowania, organizowania, zarządzania i ewaluacji placówki edukacyjnej. Uświadomienie studentom możliwości i ograniczeń w organizowaniu i kierowaniu placówką edukacyjną.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów podstawy dydaktyki ogólnej, współczesne teorie wychowania, doktryny pedagogiczne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zmiana paradygmatu w rozwoju szkolnictwa. Zmiana odgórna i oddolna – próba bilansu. Integralny model troski o jakość edukacji (input – proces – output – kontekst). Zarządzanie zmianą w zmiennym otoczeniu. Prace nad programem jako nadrzędzie doskonalenia jakości pracy placówki edukacyjnej. Ewaluacja wewnętrzna i zewnętrzna i jej znaczenie (poziom krajowy i regionalny). Monitoring oświatowy (pojęcie, rola, znaczenie). Modele efektywnej szkoły/placówki edukacyjnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje edukacyjne oraz analizuje zachodzące w nich procesy	K_W07	Wykład konwencjonalny Kolokwium	Wykłady
Opisuje strukturę i funkcje systemu edukacji; definiuje cele, interpretuje podstawy prawne organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych	K_W14	Wykład konwencjonalny Kolokwium	Wykłady
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U09	Wykład konwencjonalny Kolokwium	Wykłady
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	K_K08	Wykład konwencjonalny	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium.

Ocena końcowa

Oceną końcową przedmiotu jest ocena z kolokwium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	30	42
łącznie	70	70

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bardziejewska M., *Kultura organizacyjna szkoły*, „Forum Oświatowe” 2004, nr 2.
2. Błaszczuk K., *Szkoła wobec zmian (1999-2003)*, Toruń 2007.
3. Elsner D., *Kierowanie zmianą w szkole: nowy sposób myślenia i działania*, Warszawa 2004.

4. Elsner D., *Doskonalenie kierowania placówką oświatową*, Chorzów 1999.
5. Fullan M., *Odpowiedzialne i skuteczne kierowanie szkołą*, Warszawa 2006.
6. Kwiatkowski S, Michalak J., red., *Przywództwo edukacyjne w teorii i praktyce*, Warszawa 2010.
7. Korporowicz L., *Ewaluacja w edukacji*, Warszawa 1997.
8. Michalak J., *Przywództwo w szkole*, Kraków 2007.
9. Morgan G., *Obrazy organizacji*, Warszawa 1997.
10. Nowosad I., *Perspektywy rozwoju szkoły*, Warszawa 2003.
11. Nowosad I., Mortag I., Ondrakova J., red., *Jakość życia i jakość szkoły*, Zielona Góra 2011.
12. Pachociński R., *Oświata w XXI wieku: kierunki przeobrażeń*, Warszawa 1999.
13. Potulicka E., red., *Szkice z teorii i praktyki zmiany oświatowej*, Poznań 2001.
14. Ratajczak Z., *Psychologia pracy i organizacji*, Warszawa 2008.
15. Śliwerski B., *Jak zmieniać szkołę: studia z zakresu polityki oświatowej i pedagogiki porównawczej*, Kraków 1998.
16. Szymański M.J., *Kryzys i zmiana: studia nad przemianami edukacyjnymi w Polsce w latach dziewięćdziesiątych*, Kraków 2001.
17. Wybrane międzynarodowe raporty edukacyjne.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bruner J., *Kultura edukacji*, Kraków 2006.
2. Clifford H. E., *Dyscyplina i kierowanie klasą*, Warszawa 2006.
3. Dudzikowa M. i. in., *Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia*, Kraków 2011.
4. Myers D. G., *Psychologia społeczna*, Poznań 2003.
5. Potulicka E., Rytkowski J., *Neoliberalne uwikłania edukacji*, Kraków 2010.
6. Senge P. M., *Piąta dyscyplina. Teoria i praktykach organizacji uczących się*, Kraków 2004.
7. Tuohy D., *Dusza szkoły*, Warszawa 2002.
8. *Zarządzanie zasobami ludzkimi*, red. H. Król, A. Ludwiczynski, Warszawa 2006.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobytecka, dr Klaudia Pietrań, dr Ewa Bochno.

WSPÓŁCZESNE TEORIE WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PEDP-WTW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: prof. UZ dr hab. M. Kowalski, dr I. Banach, inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie istoty zjawisk i procesów wychowawczych oraz ich złożoności; zdolność do refleksji pedagogicznej; łączenie myślenia teoretycznego z myśleniem praktycznym

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu: historii wychowania, teoretycznych podstaw wychowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Teoria wychowania – jej zadania i funkcje, związek teorii wychowania z praktyką, różnorodność modeli wychowania, teoria wychowania a inne dyscypliny pedagogiki. Podstawowe paradygmaty i ideologie współczesnego wychowania – alternatywność w myśleniu o wychowaniu. Istota i wieloznaczność współczesnego rozumienia wychowania i edukacji – teoretyczne i koncepcyjne ujęcia wychowania, uniwersalizm w myśleniu o wychowaniu, kontrowersje w dyskusjach o wychowaniu.

Ćwiczenia

Podstawowe właściwości współczesnego wychowania. Prakseologiczne podejście do wychowania i organizacji pracy wychowawczej. Edukacja aksjologiczna i wychowanie do wartości. Wybrane koncepcje wychowania i ich możliwości praktycznego przełożenia w warunkach współczesności, m. in. C. Freineta, R. Steinera, H. Parkhurst, P. Petersena, J. Deweya czy M. Montessori. Egzystencjalizm w wychowaniu. Pedagogika krytyczna i emancypacyjne podejście do wychowania. Autorytarne i anty-autorytarne koncepcje wychowania. Pedagogika postmodernistyczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Wykłady – wykład problemowy uzupełniony prezentacją multimedialną

Ćwiczenia – praca z książką, problemowa dyskusja seminaryjna wokół zaproponowanych zagadnień, prezentacja multimedialna, pokaz.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje zadania i funkcje teorii wychowania. Wymienia podstawowe właściwości wychowania	K_W09	Ustny egzamin z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań	Wykłady
Opisuje podstawowe współczesne teorie wychowania	K_W14	Ustny egzamin z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań	Wykłady
Porównuje wskazane modele wychowania oraz analizuje ich wartość	K_U04	Ustny egzamin z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań	Wykłady
Prezentuje, analizuje i porównuje wybrane systemy pedagogiczne	K_U11	Dyskusja, prezentacja multimedialna na jedno wybrane przez studenta zagadnienie programowe	Ćwiczenia
Student jest przekonany o konieczności ciągłego doskonalenia zawodowego	K_K01	Dyskusja	Ćwiczenia
Ma świadomość konieczności podejmowania oddziaływań wychowawczych w środowisku lokalnym	K_K03	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

wykłady kończą się egzaminem i uzyskaniem pozytywnej oceny. Warunkiem zaliczenia egzaminu jest uzyskanie powyżej 50% poprawnych odpowiedzi na wybrane losowo pytania. Student losuje zestaw składający się z 2 pytań: jedno z wykładów, drugie z ćwiczeń. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym, jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry 91-100%, dobry plus 81-90%, dobry 71-80%, dostateczny plus 61-70%, dostateczny 51-60%. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z pozytywną oceną. Ocenie podlega sposób prezentacji wybranego przez studenta zagadnienia, w tym adekwatny dobór literatury, twórczy sposób jej wykorzystania, umiejętność stymulowania do dyskusji oraz sposób prowadzenia dialogu z innymi, aktywny i refleksyjny udział w dyskusji. Ocena z ćwiczeń będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen, w tym oceny wykładowcy, samooceny studenta, oceny grupy.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	30	27
łącznie	68	53

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Edukacja alternatywna: nowe teorie, modele badań i reformy*, red. J. Piekarski, B. Śliwerski, Kraków 2000.
 2. Gutek G.L., *Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji*, Gdańsk 2003.
 3. Krüger H.H., *Wprowadzenie w teorie i metody badawcze nauk o wychowaniu*, Gdańsk 2005.
 4. Kupisiewicz C., *Z dziejów teorii i praktyki wychowania: podręcznik akademicki*, Kraków 2012.
 5. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. I-II, Warszawa 2003.
 6. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2003.
 7. *Pedagogika: dyscypliny i dziedziny wiedzy o edukacji*, T. III-IV, red. B. Śliwerski, Gdańsk 2010.
 8. Śliwerski B., *Pedagogika: podstawy nauk o wychowaniu*, T. I, Gdańsk 2006.
 9. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 1998.
 10. *Wychowanie, pojęcia, procesy, konteksty, interdyscyplinarne ujęcie*, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak-Walczak, T. I-V, Gdańsk 2007.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Olbrycht K., *Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby*, Katowice 2000.
 2. *Spory o edukację: dylematy i kontrowersje we współczesnych pedagogiach*, red. Z. Kwieciński, L. Witkowski, Warszawa 1993.
 3. Szewczyk K., *Wychować człowieka mądrego: zarys etyki nauczycielskiej*, Warszawa-Łódź 1999.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Lech Sałaciński.

WSTĘP DO PEDAGOGIKI

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-WPED

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Mirosław Kowalski, dr Anita Famuła-Jurczak, dr Ewa Kowalska, dr Iwona Banach, inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	I	Egzamin	5
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	15	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Profesjonalna alfabetyzacja edukacyjna; zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat pedagogiki jako nauki humanistycznej, empirycznej i społecznej; przekaz i przyswojenie podstawowych, ogólnych, zintegrowanych w całościowy schemat, wiadomości o rozwoju, socjalizacji, wychowaniu i autoedukacji człowieka; przekaz podstawowego języka opisu rozwoju i wychowania człowieka; przekaz podstawowych wiadomości o świecie zinstytucjonalizowanej edukacji, o praktyce edukacyjnej; doskonalenie umiejętności dostrzegania, analizowania i rozwiązywania problemów edukacyjnych; rozwijanie umiejętności świadomego odbioru komunikatów w obszarze edukacji, rozpoznawania właściwej intencji pośrednich aktów mowy, a także zdobycie umiejętności skutecznego posługiwania się językiem w pracy pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika jako nauka i jako refleksja nad wychowaniem. Pedagogika teoretyczna i praktyczna. Struktura i definiowanie pojęć pedagogicznych. Kryteria klasyfikacji pojęć pedagogicznych. Różnice i podobieństwa znaczeniowe pojęć pedagogicznych. Struktura pedagogiki w Polsce i na świecie (wybrane ujęcia). Wybrane koncepcje współczesnej pedagogiki. Związek pedagogiki z innymi dyscyplinami naukowymi podejmującymi problematykę edukacji. Antropologiczne, ontologiczne, aksjologiczne i epistemologiczne podstawy edukacji Wyzwania współczesnej. Pedagogiki z perspektywy antropologii, aksjologii i epistemologii. Edukacja w perspektywie wertykalnej. Edukacja w perspektywie

horyzontalnej. Wartości i cele edukacji. Ambiwalencja i antynomia we współczesnej pedagogice. Pedagogika i antypedagogika. Pedagogika modernistyczna i postmodernistyczna. Całościowe ujęcie edukacji – dziesięciościan edukacji /procesy składowe współczesnej edukacji.

Ćwiczenia

Pedagogika jako nauka i refleksja filozoficzna. Wybrane koncepcje współczesnej pedagogiki. Fazy rozwoju współczesnej nauki o wychowaniu. Zasady myślenia i działania pedagogicznego. Wychowanie jako wywieranie pedagogicznego wpływu. Wychowanie w ramach nauki i teorii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy.

Ćwiczenia – metoda tekstu przewodniego, praca z książką, praca w grupach, dyskusja,

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student analizuje pedagogikę jako naukę i refleksję pedagogiczną	K_W01	Test	Wykłady
Opisuje wybrane koncepcje współczesnej pedagogiki. Wymienia fazy rozwoju współczesnej nauki o wychowaniu	K_W13	Test Udział w dyskusji	Wykłady Ćwiczenia
Stosuje zasady myślenia pedagogicznego podczas analizowania obszaru wychowania	K_U01	Udział w dyskusji	Ćwiczenia
Porównuje wychowanie w ujęciu teoretycznym z wychowaniem w ujęciu praktycznym. Analizuje wychowanie, jako wywieranie wpływu	K_U04	Test Udział w dyskusji Praca z książką	Wykłady Ćwiczenia
Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie zagadnień związanych z pedagogiką	K_K01 K_K02	Ewaluacja przeprowadzona przez studenta	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin w formie testowej. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym, jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry 91-100%, dobry plus 81-90%, dobry 71-80%, dostateczny plus 61-70%, dostateczny 51-60%.

Ćwiczenia

Test, ocena zgodnie z podanymi progami punktowymi.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna z oceny z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	67	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	70	102
Łącznie	137	137

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamski F., red., *Człowiek – wychowanie – kultura: wybór tekstów*, Kraków 1993.
 2. Denek K., *Aksjologiczne aspekty edukacji szkolnej*, Toruń 1999.
 3. Gnitecki J., *Zarys pedagogiki ogólnej*, Poznań 1999.
 4. Kunowski S., *Podstawy współczesnej pedagogiki*, Warszawa 1993.
 5. Pilch T., red., *Encyklopedia pedagogiczna*, Warszawa 2000.
 6. Śliwerski B., *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Kraków 2001.
 7. Śliwerski B., *Pedagogika: podstawy nauk o wychowaniu*, Gdańsk 2006.
 8. Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. I-II, Warszawa 2003.
 9. Gnitecki J., *Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej*, Poznań 2007.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.
 2. Dudzikowa M., *Mit o szkole jako miejscu wszechstronnego rozwoju uczniów*, Kraków 2001.
 3. Furmanek W., *Człowiek – człowieczeństwo – wychowanie: wybrane problemy pedagogiki personalistycznej*, Rzeszów 1995.
 4. Kowalski M., Falcman D., *Fenomenologie: socjologia versus pedagogika*, Kraków 2011.
 5. Kowalski M., Falcman D., *Świadomość aksjologiczna i podmiotowość etyczna*, Kraków 2010.
 6. Kwieciński Z., red., *Alternatywy myślenia o/dla edukacji*, Warszawa 2000.
 7. Olbrycht K., *Prawda, dobro i piękno w wychowaniu człowieka jako osoby*, Katowice 2000.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ, dr Anita Famuła-Jurczak, dr Ewa Kowalska, dr Iwona Banach.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z FILOZOFII I ETYKI

Kod przedmiotu: 08.1-WP-PEDP-FPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Filozofii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z historią europejskich idei filozoficznych, ze szczególnym uwzględnieniem klasycznych i nowożytnych koncepcji natury ludzkiej, zaznajomienie z najważniejszymi systemami etyki normatywnej; uświadomienie znaczenia i wpływu koncepcji filozoficznych na rozwój kultury i nauki; ukazanie roli filozoficznej i etycznej refleksji nad człowiekiem w praktyce pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawy filozofii: filozofia jako „umiłowanie mądrości”, znaczenie filozoficznej problematyki rzeczywistości, główne pytania i dziedziny filozofii, filozofia wobec innych dziedzin kultury (nauka, religia, ideologia, światopogląd), filozofia a pedagogika. Zarys historii europejskich idei filozoficznych: byt, zmienność, poznanie, dusza, sprawiedliwość, prawo, Bóg, piękno, dobro. Wybrane filozoficzne koncepcje paradygmat sofistyczny i sokratejski, człowiek u Platona i Arystotelesa, średniowieczny obraz natury ludzkiej, narodziny renesansowego humanizmu, nowożytny naturalizm. Podstawy etyki: moralność, normy moralne, sankcja, sumienie, wartości, dylemat moralny, imperatyw, preferencja. Podstawowe systemy normatywne: aretologia, deontologia, aksjologia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z elementami wykładu problemowego i konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada elementarną wiedzę na te-	K_W04	Test z pytaniami zamkniętymi-	Wykłady

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
mat filozofii, jej historycznego rozwoju, problemów i dziedzin; rozumie i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami filozofii, rozróżnia główne nurty i stanowiska w filozofii klasycznej i nowożytnej. Zna wybrane filozoficzne koncepcje człowieka, potrafi wskazać ich znaczenie dla rozwoju kultury i nauki oraz potrafi opisać ich rolę w kształtowaniu się idei pedagogicznych		mi	
Posiada podstawową wiedzę z zakresu etyki; prawidłowo posługuje się pojęciami: etyka, moralność, norma, wartości, cnota, powinność, sumienie, imperatyw, sankcja, dylemat moralny, preferencja. Zna założenia głównych systemów etycznych: etyki cnót, etyki obowiązku oraz etyki wartości. Potrafi w twórczy sposób formułować i rozstrzygać problemy etyczne w odniesieniu do sytuacji związanych z pracą pedagoga. Zna zasady formułowania kodeksów etycznych, potrafi analizować skutki działań podjętych według przyjętych reguł	K_W19	Test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	Wykłady
Rozróżnia potoczną i profesjonalną refleksję etyczną. Ma świadomość doniosłości myśli filozoficznej i etycznej w odniesieniu do praktyki pedagogicznej; dostrzega potrzebę refleksji etycznej i konieczność przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04 K_K05	Test z pytaniami zamkniętymi i otwartymi	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie z oceną na podstawie testu wolnego wyboru z progami punktowymi. Ocenę pozytywną otrzymuje student, który uzyska 50% punktów.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	40	52

Punkty ECTS	Łącznie	75	75
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		2	2
	Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ajdukiewicz K., *Zagadnienia i kierunki filozofii*, Warszawa 1983 (lub wydania nowsze).
2. Galarowicz J., *Na ścieżkach prawdy*, Kraków 1992.
3. Kalita Z., red., *Etyka w teorii i praktyce*, Wrocław 2001.
4. *Powszechna Encyklopedia Filozofii*, online: <http://www.ptta.pl/pef> (stosowne hasła).
5. Swieżawski S., *Dzieje europejskiej filozofii klasycznej*, Warszawa-Wrocław 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bourke V., *Historia etyki*, Toruń 1994.
2. *Etyka: zarys*, Kraków 1992
3. *Filozofia: podstawowe pytania*, pod red. E. Martena i M. Schnädelbacha, Warszawa 1995.
4. Hołówka J., *Etyka w działaniu*, Warszawa 2002.
5. Moore G.E., *Zasady etyki*, Warszawa 1919.
6. *Przewodnik po etyce*, pod red. P. Singera, Warszawa 1998.
7. Reale G., *Historia filozofii starożytnej*, T. I-V, Lublin 1994 i nn.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Paweł Walczak.

WYCHOWANIE FIZYCZNE

Kod przedmiotu: 16.1-WP-PEDP-WF

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Marta Dalecka, mgr Piotr Galant,
mgr Agnieszka Grad-Rybińska, dr Jerzy Grzesiak,
mgr Tomasz Grzybowski, mgr Lech Kleczewski,
mgr Władysław Leśniak, mgr Ewa Misior, dr Ewa Skorupka, mgr Tomasz Paluch, mgr Jacek Sajnog,
mgr Ryszard Wyder

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie na „zał”	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	I	Zaliczenie na „zał”	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie zainteresowań związanych ze sportem i rekreacją ruchową. Kształtowanie umiejętności zaspokajania potrzeb związanych z ruchem, sprawnością fizyczną oraz dbałością o własne zdrowie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Edukacja prozdrowotna poprzez wychowanie fizyczne i sport. Ogólna charakterystyka i podstawowe przepisy wybranych dyscyplin sportowych. Praktyczne umiejętności z zakresu wybranych dyscyplin sportowych: Standardowy poziom sprawności: aqua aerobic, fitness, koszykówka, kulturystyka, nordic walking, piłka nożna, pływanie, siatkówka, zajęcia ogólnorozwojowe. Obniżony poziom sprawności: boccia, gry sportowe, pływanie, rehabilitacja, zajęcia ogólnorozwojowe na siłowni.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanki, ćwiczenia praktyczne, zajęcia w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna wpływ aktywności fizycznej na prawidłowe funkcjonowanie organizmu oraz	K_W05	Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zna zagrożenia dla zdrowia wynikające z niehigienicznego trybu życia			
Ma podstawową wiedzę o przepisach i zasadach rozgrywania różnych dyscyplin sportowych	K_W19	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Docenia konieczność podejmowania wysiłku fizycznego w kontekście zdrowia	K_K01	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Potrafi funkcjonować w grupie z zachowaniem zasad współżycia społecznego oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo swoje i innych	K_K07	Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz ocena: sprawności fizycznej i umiejętności ruchowych przy zastosowaniu standardowych testów określających poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych (poziom standardowy sprawności fizycznej) lub znajomości przez studenta metod diagnozy stanu zdrowia i sprawności fizycznej oraz umiejętności zastosowania ćwiczeń fizycznych dla usprawniania dysfunkcji ruchowych, fizjologicznych i morfologicznych za pomocą indywidualnych (w zależności od rodzaju niepełnosprawności) wskaźników funkcji organizmu (obniżony poziom sprawności fizycznej).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć)	5	17
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Bondarowicz M., *Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych*, Warszawa 2002.
2. Huciński T., Kisiel E., *Szkolenie dzieci i młodzieży w koszykówce*, Warszawa 2008.
3. Karpiński R., Karpińska M., *Pływanie sportowe korekcyjne rekreacyjne*, Katowice 2011.
4. Kosmol A., *Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych*, Warszawa 2008.
5. Stefaniak T., *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wrocław 2002.
6. Talaga J., *ABC młodego piłkarza: nauczanie techniki*, Warszawa 2006.
7. Uzarowicz J., *Siatkówka: co jest grane?* Wrocław 2005.
8. Woynarowska B., *Edukacja zdrowotna: podręcznik akademicki*, Warszawa 2010.
9. Wołyniec J., *Przepisy gier sportowych w zakresie podstawowym*, Wrocław 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Szczegółowe informacje o zakresie tematycznym, efektach kształcenia, metodach weryfikacji i warunkach zaliczenia w poszczególnych dyscyplinach sportu zawarte są w „Katalogu zajęć dydaktycznych SWFiS Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Tomasz Grzybowski, mgr Ryszard Wyder.

2. MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	14.2-WP-PEDP-SE	Socjologia edukacji	30/18	3	ZO	IV
2.	14.2-WP-PEDP-SK	Socjologia kultury	30/18	3	ZO	IV
3.	14.2-WP-PEDP-WPSMR	Współczesne problemy socjologii małżeństwa i rodziny	30/18	3	ZO	IV
4.	05.8-WP-PEDP-PSW	Psychologia społeczna i wychowania	30/18	3	ZO	III
5.	14.4-WP-PEDP-PZP	Psychologia zdrowia i psychopatologia	30/18	3	ZO	III
6.	05.0-WP-PEDP-JZJS	Jakość życia, jakość szkoły	30/18	3	ZO	V
7.	14.9-WP-PEDP-PPŚF	Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji	30/18	3	ZO	V
8.	05.9-WP-PEDP-SZE	Projektowanie szkoleń edukacyjnych	30/18	3	ZO	V
9.	05.0-WP-PEDP-WiK	Współpraca i komunikacja w grupie, instytucji i środowisku	30/18	3	ZO	V
10.	05.9-WP-PEDP-REL	Wychowanie w różnych religiach i kulturach	30/18	3	ZO	V

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

SOCIOLOGIA EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDP-SE

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Socjologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Intencją prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy na temat wybranych zagadnień związanych z edukacją. Problematyka prezentowana na wykładach obejmuje zagadnienia selekcyjnej i socjalizacyjnej funkcji edukacji, socjologicznych aspektów funkcjonowania współczesnych systemów edukacyjnych. Prezentowane są ważniejsze teorie, a w ich ramach wybrane koncepcje, ukazujące relację pomiędzy edukacją a społeczeństwem, które mają na celu wyjaśnianie mechanizmów powstawania nierównych szans w oświacie oraz konsekwencji określonych mechanizmów selekcyjnych w szkolnictwie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien być po ukończonym kursie Wstępu do socjologii. Powinien być zaznajomiony z najważniejszymi teoriami socjologicznymi, w kontekście których jest analizowana edukacja, pojęciami takimi jak: struktura społeczna, czy socjalizacja.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Socjologia edukacji, jako dyscyplina teoretyczna, historyczne korzenie. Pojęcie edukacji w socjologii oraz pojęć z nim związanych. Szkoła w systemie edukacji. Edukacja a procesy stratyfikacji społeczeństwa – perspektywy socjologiczne. Selekcje szkolne i ich społeczne uwarunkowania. Edukacja z perspektywy „ukrytego” programu. Przekształcenia w strukturze i funkcjach edukacji w Polsce i ich społeczne konsekwencje. Nierówności cyfrowe – nowy wymiar zróżnicowania społecznego wśród młodzieży. Człowiek, jako jednostka twórcza.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wiadomości przekazywane są za pomocą wykładu konwencjonalnego. Dla lepszego zobrazowania niektórych zjawisk przewidziane są filmy dokumentalne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANÝCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Kod efektu	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowościach	K_W06	Kolokwium pisemne	Wykłady
Posiada podstawową wiedzę o strukturach, wybranych instytucjach edukacyjnych i ich wzajemnych relacjach umożliwiającą realizowanie potrzeb społecznych i komunikacyjnych	K_W08	Kolokwium pisemne	Wykłady
Zna spory teoretyczne prowadzone we współczesnej socjologii na temat edukacji i związanych z nią nierówności społecznych.	K_W09	Kolokwium pisemne	Wykłady
Potrafi formułować proste samodzielne sądy na temat przyczyn i skutków istnienia nierówności społecznych powiązanych z funkcjonowaniem edukacji. Potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych w powiązaniu z obszarem działalności edukacyjnej	K_U02	Kolokwium pisemne	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Kolokwium z pytaniami problemowymi. Ocena z wykładu to ocena z kolokwium.

Ocena końcowa

Ocenę końcowa stanowi ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium)	45	65
łącznie	80	88
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Fenomen nierówności społecznych*, red. J. Klebaniuk, Warszawa 2007.
2. Janowski A., *Uczeń w teatrze życia szkolnego*, Warszawa 1989.

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

3. Meighan R., *Socjologia edukacji*, Toruń 1993.
 4. Mikiewicz P., *Społeczne światy szkół średnich*, Wrocław 2005.
 5. *Młodzież wobec (nie)gościnnej przyszłości*, red. R. Leppert, Z. Melosik, B. Wojtasik, Wrocław 2005.
 6. *Normalność i normalka: próba zastosowania pojęcia normalności do badań młodzieży*, red. B. Fatyga, A. Tyszkiewicz, Warszawa 2001.
 7. *Socjologia: lektury*, red. P. Sztompka i M. Kucia, Kraków 2007.
 8. Szczepański J., *Elementarne pojęcia socjologii*, Warszawa 1972.
 9. Szymański M., *Selekcyjne funkcje szkolnictwa a struktura społeczna*, Warszawa 1996.
 10. Tillmann K.J., *Teorie socjalizacji. Społeczność, instytucje, upodmiotowienie*, Warszawa 1996
 11. *Wartości, polityka, społeczeństwo*, red. M. Zahorska, E. Nasalska, Warszawa 2009.
 12. Włodarek J., *Socjologia wychowania w Polsce*, Poznań 1992.
 13. Żłobicki W., *Ukryty program w edukacji: między niewiedzą a manipulacją*, Kraków 2002.
- Każdorazowo ustalany przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Martyna Roszkowska.

SOCJOLOGIA KULTURY

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDP-SK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Socjologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Intencją prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy na temat wybranych zagadnień związanych z kulturą, a więc zapoznanie studenta z teoretyczną i empiryczną problematyką kultury, podstawowymi koncepcjami z zakresu badań nad kulturą oraz zapoznanie studenta z problemami współczesnej kultury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien być po ukończonym kursie Wstępu do socjologii lub innym zawierającym te same efekty kształcenia. Powinien być zaznajomiony z najważniejszymi teoriami socjologicznymi, elementarnymi pojęciami oraz koncepcjami przydatnymi do analizowania zjawisk kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Obszar badawczy socjologii kultury, miejsce socjologii kultury w naukach społecznych i humanistyce. Koncepcje kategorii kultury. Potoczne pojęcie kultury a definicji kultury i podstawowe pojęcia związane z kulturą: wartości kultury, dobra kultury, wzór kulturowy. Kontrkultura – subkultura: różnice, podobieństwa, typy. Kultura masowa – ramy społeczne kultury masowej (pojęcie, historyczne warunki powstania), homogenizacja kultury masowej, kultura masowa w głównych trendach XX wieku, kultura masowa a kultura popularna. Uczestnictwo w kulturze: pojęcie, typy, uwarunkowania, analiza danych empirycznych. Zmiana kulturowa i dynamika kultury: podstawowe pojęcia, przyczyny i skutki zmiany kulturowej. Wybrane koncepcje kultury – J.J. Rousseau, S. Freud, B. Malinowski. Podstawowe zagadnienia z socjologii sztuki. Kultura czasu wolnego – koncepcje czasu wolnego i przegląd danych zastanych. Style życia – pojęcie, typologie, uwarunkowania, zmiany.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wiadomości przekazywane są za pomocą wykładu konwencjonalnego. Dla lepszego zobrazowania niektórych zjawisk przewidziane są filmy dokumentalne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANÝCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Kod efektu	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe dla socjologii kultury, jako subdyscypliny, pojęcia, potrafi scharakteryzować koncepcje opisujące człowieka, jako twórcę kultury	K_W04	Kolokwium pisemne	Wykłady
Poprzez realizację zagadnień dotyczących uczestnictwa w kulturze i czasu wolnego student ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności kulturalnej zarówno w świetle ogólnopolskich danych sondażowych jak i danych regionalnych	K_W15	Kolokwium pisemne	Wykłady
Potrafi analizować kulturę w ujęciu normatywnym – jako system budujący, integrujący i utrwalający współdziałanie ze wskazaniem na szczególną rolę tradycji i mechanizmu socjalizacji, potrafi wskazać elementy dysfunkcyjne w kulturze i skutki zmiany społecznej	K_U02	Kolokwium pisemne	Wykłady
W wyniku zgromadzonej wiedzy potrafi zinterpretować rolę kultury w życiu jednostki, wybranych typów zbiorowości (od grup młodzieżowych, subkulturowych do kultury narodowej czy kultury masowej)	K_U05	Kolokwium pisemne	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Ocena z wykładu to ocena z kolokwium. Kolokwium z pytaniami problemowymi.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium)	45	65
łącznie	80	88
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Kłoskowska A., *Socjologia kultury*, Warszawa 1981.
 2. Kłoskowska A., *Kultura masowa*, Warszawa 2003.
 3. Golka M., *Socjologia kultury*, Warszawa 200.
 4. Jawłowska A., *Drogi kontrkultury*, Warszawa 1975.
 5. Jędrzejewski M., *Młodzież a subkultury*, Warszawa 1999.
 6. Tyszka A., *Uczestnictwo w kulturze: o różnorodności stylów życia*, Warszawa 1971.
 7. Grad J., *Badania uczestnictwa w kulturze artystycznej w polskiej socjologii kultury*, Poznań 1996.
 8. Strinati D., *Wprowadzenie do kultury popularnej*, Poznań 1997.
 9. Filipiak M., *Socjologia kultury: zarys zagadnień*, Lublin 2002.
 10. *Styl życia: koncepcje i propozycje*, red. A. Siciński, Warszawa 1976.
- Każdorazowo ustalany przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Beata Trzop.

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII MAŁŻEŃSTWA I RODZINY

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDP-WPSMR

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Socjologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	IV	Zaliczenie z ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	IV	Zaliczenie z ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zamysłem prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy z zakresu problematyki małżeństwa i rodziny, zapoznanie z nowymi koncepcjami teoretycznymi jej dotyczącymi oraz społeczno-kulturowym tłem formowania związków dla niej alternatywnych. Dodatkowym celem jest zapoznanie z nowymi formami życia małżeńsko-rodzinnego oraz przygotowanie studentów do ich rozpoznawania, oceny i diagnozy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Małżeństwo i rodzina w ponowoczesnym świecie. Czynniki przemian życia małżeńsko-rodzinnego. Sytuacja współczesnej rodziny polskiej – czy kryzys rodziny? Analiza zmian demograficznych. Role małżeńsko – rodzinne. Wzory dietności. Nowe ojcostwo i nowe macierzyństwo. Praca zawodowa kobiet a ich życie rodzinne. Zjawisko nieodpłatnej pracy kobiet, jako atrybutu ról kobiecych. Relacje małżeńskie w różnych fazach cyklu życia rodziny. Władza w rodzinie, konflikty małżeńskie, procesy komunikacji. Preferowane modele małżeństw. Powinności rodzinne kobiet i mężczyzn. Samotne rodzicielstwo z przymusu i wyboru. Nowe formy życia rodzinnego: swingers, LAT, Dinks. Monogamia nomadyczna i rodzinne patchworki. Singlizm i nowe formy relacji społecznych. Długotrwała kohabitacja i bezdzietność z wyboru. Rodzina kręgu europejskiego i w kulturze wschodu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy; wykład konwersatoryjny, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozpoznaje typy więzi społecznych występujących w omawianych formach życia małżeńsko-rodzinnego, zna zasady ich powstawania i funkcjonowania	K_W06	Test z progami punktowymi	Wykłady
Posiada podstawową wiedzę na temat mechanizmów rządzących komunikacją małej grupy społecznej, potrafi ją zdiagnozować i opisać oraz wskazać przyczyny i konsekwencje obustronnych zależności komunikacyjnych między grupą a jednostką	K_W08	Test z progami punktowymi	Wykłady
Umie opisać rolę, jaką pełnią małżeństwo i grupa rodzinna w budowaniu zarówno społecznej jak i indywidualnej tożsamości człowieka. Zna mechanizmy towarzyszące procesowi tworzenia tożsamości	K_W10	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi w sposób metodologicznie poprawny dokonać analizy życia małżeńsko – rodzinnego w wymiarze makro- i mikrostrukturalnym, w oparciu o wybrane metody badawcze	K_U01	Dyskusja	Wykłady
Stosuje zasady etyki zawodowej w pozyskiwaniu i kompilacji danych dotyczących analizowanych podmiotów życia małżeńsko-rodzinnego. Zna wagę konsekwencji społecznych wynikających ze stawiania diagnozy współczesnej rodziny, wyodrębniania mechanizmów jej funkcjonowania oraz formułowania wniosków	K_K05	Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Na ocenę z wykładów składają się: ocena osiągnięta z testu z progami punktowymi (80%) oraz ocena za uczestnictwo w dyskusji (20%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest uzyskana ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium)	60	72
Łącznie	90	90

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Duch-Krzystoszek D., *Kto rządzi w rodzinie: socjologiczna analiza relacji w małżeństwie*, Warszawa 2007.
2. Kotlarska-Michalska A., *Ważność problematyki „doboru małżeńskiego” w socjologicznych badaniach małżeństwa*, „Roczniki Socjologii Rodziny” 1994, T. VI.
3. Kotlarska-Michalska A., *Małżeństwo jako przedmiot badań socjologicznych*, „Roczniki Socjologii Rodziny” 1993, T. V.
4. Kotlarska-Michalska A., *Sposoby pojmowania istoty funkcji rodziny*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny” 1990, 3.
5. Kwak A., *Rodzina w dobie przemian: małżeństwo i kohabitacja*, Warszawa 2005.
6. Łaciak B., *Obyczajowość polska czasu transformacji*, Warszawa 2005.
7. Słany K., *Alternatywne formy życia małżeńsko-rodzinnego w ponowoczesnym świecie*, Kraków 2002.
8. *Strategie i system: Polacy w obliczu zmiany społecznej*, red. A. Giza-Poleszczuk, M. Marody, A. Rychard, Warszawa 2000.
9. Szlendak T., *Socjologia rodziny: ewolucja, historia, zróżnicowanie*, Warszawa 2011.
10. Titkow A., Duch-Krzystoszek D., Budrowska B., *Nieodpłatna praca kobiet: mity, realia perspektywy*, Warszawa 2004.
11. Tysza Z., *Socjologia rodziny*, Warszawa 1976.
12. Warzywoda-Kruszyńska W., *Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim*, Łódź 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Giddens A., *Socjologia*, Warszawa 2004.
 2. Szmatka J., *Małe struktury społeczne*, Warszawa 1989.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Joanna Frątczak-Müller.

PSYCHOLOGIA ZDROWIA I PSYCHOPATOLOGIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDP-PZP

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	3	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	3	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychopatologii i psychologii zdrowia, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących utrzymanie zdrowia i powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zdrowie psychiczne: definicja, wskaźniki zdrowia psychicznego. Kryzys: definicja, rodzaje kryzysów, teoria homeostazy, fazy kryzysu, podstawowe cechy kryzysu, reakcje na kryzys. Sytuacje kryzysowe: doświadczanie przemocy, wypadki komunikacyjne, kataklizmy i żywioły, terroryzm, zachowania samobójcze- syndrom presuicydalny, rodzaje samobójstw, motywy zachowań suicydalnych, znaki ostrzegawcze, interwencja wobec osoby zagrożonej samobójstwem (cele i etapy), czynniki ryzyka próby samobójczej, profilaktyka. Zaburzenia psychiczne dorosłych: klasyfikacja i modele zaburzeń psychicznych. Specyfika zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży: eksternalizacja i internalizacja problemów. Psychologia zdrowia: model patogenezy, model salutogenezy, efekt placebo; stres i choroby: źródła stresu, teorie stresu, psychologiczne modyfikatory stresu, wpływ stresu na powstawanie chorób, radzenie sobie ze stresem; wzorce zachowania typu A, B i C, nowotwory, choroby serca. Psychologia choroby: rozumienie choroby, percepcja objawów, współpraca z personelem medycznym, radzenie sobie z bólem choroby przewlekłej, śmierć i psychologia umierania, towarzyszenie. Pomoc psychologiczna: psychoterapia indywidualna i grupowa, modele psychoterapii, systemy terapeutyczne: terapia psychoanalityczna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna, terapia rodzin: cele terapii, strategie postępowania terapeutycznego; poradnictwo krótkoterminowe, interwencja kryzysowa a psychoterapia – porównanie. Interwencja kryzysowa: cele i sposoby interwencji kryzysowej, cechy interwencji kryzysowej, etapy, taktyka i zasady interwencji kryzysowej. Żałoba w interwencji kryzysowej: stadia żałoby, sposoby pomocy. Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze

aspekty terapii, podstawowy proces leczenia, stany warunkowane urazem psychicznym: dynamika zaburzeń, skutki psychiczne, objawy w zachowaniu, sposoby leczenia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychopatologii i psychologii zdrowia	K_W04	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady
Potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń	K_W05	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady
Umie zdefiniować podstawowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłócenia oraz opisać wykorzystanie ich w procesie pomagania	K_W08	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii zdrowia i psychopatologii w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U03	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie używania języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, potrafi wykorzystać te umiejętności w sytuacji pomagania	K_U05	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady
Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i	K_K01	Odpowiedź ustna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doszkalania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia		Wypowiedź pisemna	
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium i/lub praca zaliczeniowa.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	35	55
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bishop G., *Psychologia zdrowia*, Wrocław 2000.
2. Cierpiatkowska L., *Psychopatologia*, Poznań 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Belin S., *Schizofrenia*, Gdańsk 2002.
2. Carson, Butcher, Mineka, *Psychologia zaburzeń*, Gdańsk 2004.
3. Dudek B., *Zaburzenia po stresie postraumatycznym*, Gdańsk 2002.
4. Geldard K., Geldard D., *Jak pracować z dziecięcymi grupami terapeutycznymi: przewodnik dla psychologów, pedagogów i pracowników socjalnych*, Gdańsk 2005.
5. Greenstone J., Leviton S., *Interwencja kryzysowa*, Gdańsk 2004.
6. James B., *Leczenie dzieci po urazach psychicznych*, Warszawa 2003.
7. Kendall P., *Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji*, Gdańsk 2004.
8. O'Connor, R., Sheehy. N., *Zrozumieć samobójcę*, Gdańsk 2001.
9. *Psychologia kliniczna*, red. H. Sęk, Warszawa 2006.
10. Rachman S., *Zaburzenia lękowe*, Gdańsk 2001.
11. Seligmann M., Walker E., Rosenhan D., *Psychopatologia*, Gdańsk 2003.
12. Sterling J., Hellewell, J., *Psychopatologia*, Gdańsk 2005.
13. Sutton C., *Psychologia dla pracowników socjalnych*, Gdańsk 2007.
14. Yapko M., *Kiedy życie boli: zalecenia w leczeniu depresji*, Gdańsk 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Iwona Grzegorzewska.

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.8-WP-PEDP-PSW

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	3	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	3	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy na temat podstawowych procesów społecznych zachodzących w różnych typach grup społecznych, procesu komunikacji społecznej wraz z teoriami dotyczącymi wychowania. Ponadto zakłada się wykształcenie umiejętności poprawnej obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych i powiązaniem ich z różnymi obszarami działalności pedagogicznej. Realizacja treści przedmiotu pozwoli dostrzec i docenić wagę psychologii społecznej i wychowawczej w utrzymaniu i rozwoju prawidłowych więzi społecznych i zachowań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczone zajęcia z zakresu podstaw psychologii i psychologii rozwoju człowieka w ciągu życia.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i zakres psychologii społecznej i wychowawczej. Zjawisko konformizmu i jego skutki w działaniach wychowawczych. Rozwój społeczny człowieka i jego konsekwencje dla wychowania. Kształtowanie i zmiana postaw. Rola autorytetu w procesie wychowania. Teoria społecznego uczenia się. Mechanizmy i skutki zachowań agresywnych. Relacje intra- i interpersonalne. Procesy grupowe. Dynamika małych grup. Komunikacja interpersonalna. Metody wychowawcze – rola kary, nagrody i modelowania w procesie wychowawczym. Kształtowanie pozytywnych więzi interpersonalnej. Psychologiczna analiza wybranych środowisk i problemów wychowawczych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład klasyczny. Praca z książką, dyskusje panelowe, metoda przypadków, gry dydaktyczne, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada uporządkowaną wiedzę na temat wychowania i psychologicznych mechanizmów rozwoju społecznego, potrafi wymienić i scharakteryzować podstawowe procesy i mechanizmy odpowiadające za rozwój społeczny oraz potrafi objaśnić i formułować zasady funkcjonowania w grupie (w tym klasowej)	K_W03	Pisemny sprawdzian wiedzy	Wykłady
Student potrafi scharakteryzować i opisać podstawowe rodzaje więzi i relacji społecznych zachodzących w procesie wychowania, oraz wyjaśnić proces ich powstawania i kształtowania się	K_W06	Key study Opis przypadku	Wykłady
Student potrafi nazwać i rozpoznać podstawowe teorie dotycząca komunikowania się interpersonalnego i społecznego. Potrafi określić i wskazać prawidłowości i zakłócenia powstające w tym procesie w trakcie wychowania (zwłaszcza w relacji nauczyciel – uczeń)	K_W08	Opis i analiza przypadku	Wykłady
Student potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych oraz przeprowadzić krytyczną analizę dotyczącą problemów społecznych w procesie wychowania	K_U01	Projekt	Wykłady
Student jest świadomy znaczenia procesów społecznych dla prawidłowego realizowanego procesu wychowania. Uzyskaną wiedzę nie tylko będzie umiał odnieść do projektowania i oceny własnych zadań zawodowych, ale także będzie wrażliwy i zorientowany na współpracę ze środowiskiem, w którym przyjdzie mu pracować	K_K02	Projekt	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Metodą weryfikacji efektów kształcenia będzie sprawdzian wiedzy w zakresie zrealizowanego materiału na wykładach, opis i analiza przypadku oraz aktywność na zajęciach i realizacji projektu.

Ocena końcowa

Oceną końcową będzie ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	30

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu)	35	45
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aronson E., *Człowiek – istota społeczna*, Warszawa 2002.
2. Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z., *Psychologia wychowawcza*, Warszawa 2002.
3. Strelau J., *Psychologia podręcznik akademicki – psychologia wychowawcza*, T. III, Warszawa, 2000, s. 821-844.
4. Wojciszke B., *Człowiek wśród ludzi: zarys psychologii społecznej*, Warszawa 2002.
Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cialdini R., *Wywieranie wpływu na ludzi*, Gdańsk 1996.
 2. Meyers D.G., *Psychologia społeczna*, Poznań 2003.
- Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marzanna Farnicka.

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-JZJSP

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr Ewa Bochno,
inny nauczyciel akademicki z Zakładu Pedagogiki
Szkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą dotyczącą jakości życia i jakości pracy szkoły oraz ich wzajemnych związków. Przygotowanie studentów do tworzenia koncepcji edukacji przyjaznej wychowankom.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów wstęp do pedagogiki, wprowadzenie do psychologii, wprowadzenie do socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kwalitologia jako interdyscyplinarna dziedzina wiedzy zajmująca się zagadnieniami jakości. Problem jakości w różnych ujęciach. Obiektywne i subiektywne wyznaczniki jakości życia. Jakość szkoły i jej wskaźniki. Modele efektywnej szkoły. Zarządzanie jakością na poziomie makro i mikro. Kultura szkoły (tworzenie, wskaźniki, sposoby badania). Program jawny i ukryty szkoły. Wspieranie uczniów w rozwoju i sposoby motywowania do pracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody asymilacji wiedzy: dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio. Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje życia społecznego oraz	K_W07	Metody asymilacji wiedzy (dyskusja, pogadanka, pre-	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zachodzące między nimi relacje		zentacja multimedialna/ poster/portfolio) Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów)	
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Metody asymilacji wiedzy: dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów)	Wykłady
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	K_K08	Metody asymilacji wiedzy: dyskusja, pogadanka, prezentacja multimedialna/poster/portfolio Metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy (klasyczna metoda problemowa, burza mózgów)	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia wykładów jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny) oraz opracowanie indywidualnie lub grupowo projektu – koncepcji „szkoły marzeń” – jakość życia i jakość szkoły jako jedność (50% ogólnej oceny).

Ocena ostateczna

Ocena ostateczna z przedmiotu jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	30	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adrjan B., *Kultura szkoły: w poszukiwaniu nieuchwytnego*, Kraków 2011.
2. Bonstingl J.J., *Szkoły jakości: wprowadzenie do Total Quality Management w edukacji*, Warszawa 1995.
3. Dudzikowa M., Wawrzyniak-Beszterda R., red., *Doświadczenia szkolne pierwszego rocznika reformy*, Kraków 2010.
4. Gawor A., Głębocka A., *Jakość życia współczesnego człowieka*, Kraków 2008.
5. Kolman R., *Kwalitologia: wiedza o różnych dziedzinach jakości*, Warszawa 2009.
6. Misiak W., *Jakość życia*, [w:] *Elementarne pojęcia pedagogiki społecznej i pracy socjalnej*, red. D. Lalak, T. Pilch, Warszawa 1999.
7. Nowosad I., Mortąg I., Ondrakova J., red., *Jakość życia i jakość szkoły*, Zielona Góra 2011.
8. Nowotniak J., *Ukryty program szkolnej rzeczywistości*, Szczecin 2002.
9. Polak K., *Kultura szkoły: od relacji społecznych do języka uczniowskiego*, Kraków 2007.
10. Tuohy D., *Dusza szkoły*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bruner J., *Kultura edukacji*, Kraków 2006.
2. Dudzikowa M., *Pomyśl siebie... Mini eseje dla wychowawcy klasy*, Gdańsk 2007.
3. Dudzikowa M. i. in., *Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia*, Kraków 2011.
4. Elsner D., *Szkoła jako ucząca się organizacja: szansa dla ambitnych*, Chorzów 2003.
5. Senge P.M., *Piąta dyscyplina: teoria i praktykach organizacji uczących się*, Kraków 2004.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr hab. Inetta Nowosad, Prof. UZ, dr hab. Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia Pietrań, dr Ewa Bochno.

PROCEDURY POZYSKIWANIA ŚRODKÓW FINANSOWYCH W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PEDP-PPŚF
Typ przedmiotu: wybieralny
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Agata Ast
Prowadzący: mgr Agata Ast

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami współfinansowania przedsięwzięć edukacyjnych z funduszy unijnych. Podczas przygotowywania projektów, studenci zapoznają się w praktyce z zasadami i procedurami aplikowania o środki unijne, a także zasadami realizacji projektów współfinansowanych z funduszy europejskich.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera, edytora tekstu, pozyskiwanie i selekcja informacji w sieci internet.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Słowniczek pojęć. Mapa instrumentów finansowych w obszarze edukacji – przegląd i charakterystyka: fundusze unijne twarde EFRR, fundusze unijne miękkie EFS (PO KL), ze szczególnym uwzględnieniem środków na edukację, fundusze norweskie, fundusze prywatne (sponsorzy prywatni: biznes i organizacje pozarządowe), fundusze administracji centralnej, fundusze administracji regionalnej (środki samorządowe wojewódzkie, powiatowe, gminne). Procedury pozyskiwania środków i realizacji projektów: procedura aplikacyjna (ocena formalna i merytoryczna), procedura partnerska (list intencyjny, umowa partnerska), procedura negocjacyjna (negocjacje założeń projektowych), procedura odwoławcza. Praca z GWA i formularzami aplikacyjnym: praca w grupach w sali komputerowej. Generowanie pomysłów na projekty: praca warsztatowa (grupy 2-3 osobowe).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, metoda projektowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o źródłach finansowania instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych i możliwościach pozyskiwania dodatkowych środków. Potrafi posługiwać się, ze zrozumieniem, słownikiem pojęć nomenklatury unijnej	K_W10	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej i środkach finansowych przeznaczonych na ich realizację	K_W15	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi właściwie zdiagnozować źródło finansowania przedsięwzięcia w obszarze edukacji	K_U10	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi samodzielnie posługiwać się aplikacją służącą przygotowaniu projektu finansowego w ramach PO KL (generator wniosków)	K_U12	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w opracowywaniu projektów pozyskiwania środków na działalność edukacyjną, angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	K_K02	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy w grupie i z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	K_K07	Test pisemny z progami punktowymi	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Efekty kształcenia będą weryfikowane w formie pisemnej. Test z progami punktowymi składający się z pytań zamkniętych i otwartych dotyczących tematyki objętej wykładami oraz literaturą podstawową do przedmiotu. Minimum na uzyskanie zaliczenia testu to 50% punktów.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi ocenę z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	30	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *ABC zarządzania projektami miękkimi – poradnik*, red. B. Grucza, Warszawa 2012.
2. Grucza B., Bonikowska M., Majewski M., Małek M., *Podręcznik zarządzania projektami europejskimi miękkimi*, Warszawa 2006.
3. *Instrukcja do wniosku o dofinansowanie w ramach PO KL*, online: http://www.efs.gov.pl/generatory_wnioskow/documents/instrukcja_wypelniania_wniosku_010409.pdf.
4. Pilch E., *Poradnik beneficjenta „Fundusze unijne dla oświaty – kształcenie i doskonalenie nauczycieli”*, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki „Zasada równości szans kobiet i mężczyzn w projektach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki”, M. Branka, M. Rawłuszko, A. Siekiera, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Agata Ast.

PROJEKTOWANIE SZKOLEŃ EDUKACYJNYCH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-SZE

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Anita Famuła-Jurczak, inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie wiedzy na temat analizy i identyfikacji potrzeb szkoleniowych. Ukazanie specyfiki uczenia się osób dorosłych. Ukazanie podstawowych metod szkoleniowych. Ewaluacja procesu szkoleniowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu teoretycznych podstaw wychowania, środowisk edukacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozpoznanie i analiza potrzeb szkoleniowych. Planowanie i projektowanie sesji szkoleniowej. Zaplanowanie metod oceny sesji szkoleniowej. Dobór metod szkoleniowych; Style uczenia się dorosłych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, metoda projektu, studium przypadku.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę na temat projektowania szkoleń edukacyjnych	K_U09	Przygotowanie szkolenia edukacyjnego Dokonanie analizy potrzeb szkoleniowych	Wykłady
Potrafi przygotować arkusz ewaluacyjny. Projektuje narzędzia dotyczące analizy potrzeb szkoleniowych	K_U12	Przygotowanie narzędzi ewaluacyjnych	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Projektuje szkolenie edukacyjne	K_U14	Projekt szkolenia	Wykłady
Rozumie potrzebę ciągłego doksztalcania się i rozwoju osobistego	K_K01	Pole siły i plan rozwoju przygotowywany przez słuchacza	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie z wykładów: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny wynikającej z przygotowania liAPS, arkusza ewaluacyjnego oraz projektu cyklu szkoleniowego. Podstawą zaliczenia będzie średnia arytmetyczna ocen uzyskanych z przygotowanej analizy potrzeb szkoleniowych, arkusza ewaluacyjnego i cyklu szkoleniowego.

Ocena końcowa

Ocena z wykładów jest oceną końcową.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu)	30	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Boydell T., Leary M., *Identyfikacja potrzeb szkoleniowych*, Kraków 2001.
2. Boydell T., M. Leary, *Identyfikacja potrzeb szkoleniowych*, Kraków 2001.
3. Bramley P., *Ocena efektywności szkoleń*, Kraków 2001.
4. Leslie R., *Planowanie i projektowanie szkoleń*, Warszawa, 1999.
5. Rae L., *Planowanie i projektowanie szkoleń*, Warszawa 1999.
6. Słoman M., *Nowe zjawiska w świecie szkoleń*, Kraków 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo podana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anita Famuła-Jurczak.

WSPÓŁPRACA I KOMUNIKACJA W GRUPIE

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-WiK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Bochno, dr Klaudia Pietrań, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Pedagogiki Szkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	4	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	4	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu podstawowych mechanizmów komunikowania się i współpracy w różnych środowiskach funkcjonowania człowieka. Doskonalenie umiejętności komunikowania się w procesach edukacyjnych, pracy z grupą, autoprezentacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów wstęp do pedagogiki, wprowadzenie do socjologii, wprowadzenie do psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Komunikacja i jej znaczenie w kontaktach interpersonalnych, w grupie, w instytucji. Rodzaje komunikacji. Komunikacja niewerbalna, jako ważny składnik komunikowania się. Rozmowa i jej znaczenie w kontaktach z ludźmi w różnych środowiskach. Zakłócenia w procesie komunikacji. Konflikty i ich rozwiązywanie. Asertywność – uległość – wrogość w zachowania człowieka. Współpraca – współdziałanie – partnerstwo (pojęcie, cechy, znaczenie). Współpraca w różnych środowiskach edukacyjnych (możliwości i ograniczenia). Grupa jako miejsce kontaktów interpersonalnych i jako płaszczyzna współpracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje rodzaje więzi społecznych i rządzące nimi prawidłowości	K_W06	Poziom współpracy w czasie prowadzenia warsztatu	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Definiuje procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, opisuje prawidłowości i zakłócenia	K_W08	Poziom komunikowania się z grupą w czasie prowadzenia warsztatu	Wykłady
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Poziom komunikowania się z grupą w czasie prowadzenia warsztatu	Wykłady
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Poziom współpracy w czasie prowadzenia warsztatu	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu na wybrany temat dotyczący komunikowania się i współpracy w dowolnym środowisku lub grupie. Warunkiem zaliczenia jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (30% ogólnej oceny) oraz przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu na wybrany temat dotyczący komunikowania się i współpracy w dowolnym środowisku lub grupie (70%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa to ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie warsztatu)	30	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bobryk J., *Jak tworzyć rozmawiając: skuteczność rozmowy*, Warszawa 1995.
2. Bochno E., *Rozmowa jako metoda oddziaływania wychowawczego*, Kraków 2004.
3. Głodowski W., *Bez słów: komunikacyjne funkcje zachowań niewerbalnych*, Warszawa 1999.
4. Grzesiuk L., Trzebińska E., *Jak ludzie porozumiewają się?*, Warszawa 1978.
5. Lindefield G., *Asertywność, czyli jak być otwartym skutecznym i naturalnym*, Łódź 1995.
6. Mendel M., *Partnerstwo rodziny, szkoły i gminy*, Toruń 2000.
7. Nwosad I., Szymański M. J., red., *Nauczyciele i rodzice, cz. 3., W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy*, Kraków 2004.
8. Płocińska M., Rylke H., *Czas współpracy i czas zmian*, Warszawa 2002.
9. Śliwerski B., *Klinika szkolnej demokracji*, Kraków 1996.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czarnawska M., *Tajniki dialogu*, Warszawa 1997.
2. Friedemann Schulz von Thun, *Sztuka rozmawiania*, T. I-III, Kraków 2001.
3. Horn S., Tongue Fu! *Sztuka walki językiem*, Warszawa 1999.
4. Kennedy G., *Negocjacje doskonałe*, Poznań 2000.
5. Tannen D., *Ty nic nie rozumiesz! Kobieta i mężczyzna w rozmowie*, Poznań 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr Ewa Bochno, dr Klaudia Pietrań.

WYCHOWANIE W RÓŻNYCH RELIGIACH I KULTURACH

WYCHOWANIE W RÓŻNYCH RELIGIACH I KULTURACH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-Rel

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ryszard Małachowski lub inny nauczyciel akademicki z Katedry Teorii i Filozofii Wychowania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	V	zaliczenie z oceną	3
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	V	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z założeniami filozofii starożytnej Grecji i chrześcijaństwo jako podstawa europejskiej kultury sokratejsko-chrystocentrycznej (grecko-rzymskiej). Ukazanie znaczeni pojęć i problemów związanych z problematyką kultury. Ukazanie starożytnych koncepcji i definicji kultury w ujęciu interdyscyplinarnym.

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Filozofia starożytnej Grecji i chrześcijaństwo, jako podstawa europejskiej kultury sokratejsko – chrystocentrycznej (grecko-rzymskiej). Pojęcia i problemy związane z problematyką kultury (natura, cywilizacja, kultura i jej składniki). Nowożytne koncepcje i definicje kultury w ujęciu interdyscyplinarnym. Typy, elementy, systemy i procesy kultury. Kultura narodowa i tradycja (naród, ojczyzna, tożsamość), a homogenizacja i zderzenie kultur w ujęciu kulturalistycznym (różnorodność kulturowa). Trwałość i zmienność charakteru kultury: płęć kulturowa „gender”. Inne czynniki zmiany społeczno-kulturowej. Systemy aksjonormatywne, a wychowanie młodzieży do uczestnictwa w kulturze i sztuce. Kompetencja kulturowa i kulturalna, czyli socjalizacja: edukacja i wychowanie do życia w małżeństwie, rodzinie i społeczeństwie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z elementami dyskusji moderowanej, prezentacje tematów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Opisuje podstawowe założenia związane z rozwojem kultury europejskiej. Wymienia elementy i procesy kultury		Praca kontrolna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Porównuje systemy aksjonormatywne z procesami wychowania młodzieży oraz zagadnieniami dotyczącymi małżeństwa		Praca kontrolna	Wykłady
Ma świadomość konieczności refleksyjnego postrzegania rzeczywistości wychowawczej i analizowania zjawisk w niej zachodzących		Praca kontrolna	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie wykładów: wykłady kończą się napisaniem przez studenta pracy kontrolnej. Metodą weryfikacji efektów kształcenia. Ocenie podlegać będzie sposób prezentacji zagadnienia (z uwzględnieniem własnych refleksji studenta), zgodność literatury z prezentowanym tematem pracy, umiejętność wykorzystania literatury do zaprezentowania tematu.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	30	45
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajda J., *Antropologia kulturowa: wprowadzenie do wiedzy o kulturze*, Kraków 2008 (rozdziały od I – do VI).
- Kłoskowska A., *Socjologia kultury*, Warszawa 2007 (Rozdział XI).
- Mielicka H., *Podstawy socjologii: mikrostruktury społeczne*, Kielce 2002 (r. V).
- Szacka B., *Wprowadzenie do socjologii*, Warszawa 2008 (Rozdział III).
- Sztompka P., *Socjologia: analiza społeczeństwa*, Warszawa 2002 (R. X, XI).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Giddens A., *Socjologia*, Warszawa 2004 (Rozdział II).
- Goodman N., *Wstęp do socjologii*, Poznań 2001 (Rozdział III).

3. Jan Paweł II, *Pamięć i tożsamość: rozmowy na przełomie tysiącleci*, red. B. Poźniak, Kraków 2005 (wybrane fragmenty).
4. *Kultura*, [w:] *Powszechna encyklopedia filozofii*, red. A.M. Krąpiec, T. VI, Lublin 2005.
5. Małachowski R., *Pedagogika religijna i jej konteksty: bibliografia (lata 1989-2004)*, Warszawa-Zielona Góra 2006.
6. *Pedagogika kultury, historyczne osiągnięcia...*, red. J. Gajda, Lublin 1998.
7. Sztompka P., *Zaufanie, fundament społeczeństwa*, Kraków 2007.
8. Tatkiewicz, W., *Historia filozofii: filozofia starożytna i średniowieczna*, T. VI, Warszawa 1981.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ryszard Małachowski.

3. MODUŁ DYPLOMOWY

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.0-WP-PEDP-SD1	Seminarium dyplomowe I	30/12	2	ZAL	V
2.	05.0-WP-PEDP-SD2	Seminarium dyplomowe II	30/24	8	ZAL/ED	VI

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

SEMINARIUM DYPLOMOWE I

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-SD1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący seminarium

Prowadzący: nauczyciele akademicy z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu stanowiący minimum kadrowe na kierunku, prowadzący badania naukowe w polu poznawczym dla danej specjalności

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Seminarium	30	2	V	Zaliczenie na „za”	2
Studia niestacjonarne					
Seminarium	12	–	V	Zaliczenie na „za”	

CEL PRZEDMIOTU:

Poszerzenie wiedzy z wybranego obszaru. Doskonalenie umiejętności projektowania rozwiązań sytuacji i zjawisk pedagogicznych. Rozwinięcie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy. Nabycie doświadczenia w pisaniu tekstu naukowego. Napisanie pracy dyplomowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Posiadanie wiedzy z zakresu studiowanej specjalności. Wiedza i umiejętności z zakresu metod i technik badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zaproponowanie ogólnej tematyki seminarium, ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium. Technika pisania pracy dyplomowej (język, przypisy, spis treści, bibliografia, tytuły rozdziałów, itd.). Etapy projektowania działań pedagogicznych. Sprecyzowanie tematów prac dyplomowych. Poszukiwanie i wstępna orientacja w literaturze przedmiotu, ocena jej przydatności i dokonywanie selekcji. Praktyczne i teoretyczne znaczenie podjętego tematu. Redagowanie planu pracy dyplomowej, przygotowanie koncepcji projektu. Projektowanie rozwiązań na podstawie diagnozy. Realizacja projektu; przygotowanie i przedstawienie prezentacji koncepcji i realizacji projektu. Formułowanie wniosków, opis koncepcji i realizacji własnego projektu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, prezentacje studentów, praca z materiałem źródłowym, metoda projektu, elektroniczny kontakt, praca indywidualna ze studentem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki (zwłaszcza studiowanej specjalności) oraz powiązanych z nią dyscyplin, potrafi dostrzegać, analizować i interpretować zjawiska, procesy oraz projektować określone działania lub rozwiązania wybranych problemów pedagogicznych	K_W01 K_W20 K_U02 K_U10	Przygotowanie koncepcji projektu	Grupowa i indywidualna z możliwością obserwacji praktyki
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, korzystając z różnych źródeł, potrafi dokonać ich krytycznej oceny i selekcji	K_U04	Pisanie podstaw teoretycznych projektu	Grupowa i indywidualna
Potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się na temat zagadnienia podjętego w pracy dyplomowej. Potrafi samodzielnie przygotować i zaprezentować uzasadnienie wyboru określonej problematyki, planowany sposób weryfikacji oraz założenia projektowanych rozwiązań. Student posiada umiejętność tworzenia tekstu naukowego	K_U06 K_U08	Prezentacje opracowań indywidualnych przez studentów oraz zestawienia wykonane przez promotora	Seminaria dyplomowe
Jest świadomy swojej wiedzy i kompetencji, jest zdolny do dokonania samooceny własnych umiejętności w zakresie tworzenia tekstu naukowego lub projektowania działania praktycznego	K_K01	Wypowiedzi odnośnie uwag i polemiki z promotorem	Seminaria dyplomowe
Ma przekonanie o potrzebie podejmowania działań animacyjnych w środowisku społeczno-wychowawczym	K_K08	Zaprojektowanie działań projektowych	Seminaria dyplomowe
Potrafi zaprojektować i przeprowadzić badania/diagnozę/działania zgodnie z zasadami etyki	K_K06	Przygotowanie i przeprowadzenie badań/diagnozy dla celów projektowych	Seminaria dyplomowe

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Seminarium

Warunkiem zaliczenia seminarium w semestrze V jest stwierdzenie przez prowadzącego systematycznych postępów w realizacji kolejnych etapów projektu, przedłożenie kolejnych części pracy.

Ocena końcowa

Ocena końcowa – ocena z seminarium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	20

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, wystąpienia)	20	40
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura z zakresu metod i technik badań społecznych:

1. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
 2. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet – podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, nr 3.
 3. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.
 4. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
 5. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
 6. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.
- Literatura tematyczna – zgodnie z zainteresowaniami studentów.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura związana z problematyką projektu badawczego i pracy dyplomowej.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

SEMINARIUM DYPLOMOWE II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-SD2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący seminarium

Prowadzący: nauczyciele akademicy z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i nauk o Zdrowiu stanowiący minimum kadrowe na kierunku, prowadzący badania naukowe w polu poznawczym dla danej specjalności

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Seminarium	30	2	VI	Zaliczenie / egzamin dyplomowy	8
Studia niestacjonarne					
Seminarium	24	–	V	Zaliczenie / egzamin dyplomowy	

CEL PRZEDMIOTU:

Poszerzenie wiedzy z wybranego obszaru. Doskonalenie umiejętności projektowania rozwiązań sytuacji i zjawisk pedagogicznych. Rozwinięcie umiejętności samodzielnego zdobywania wiedzy. Nabycie doświadczenia w pisaniu tekstu naukowego. Napisanie pracy dyplomowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Posiadanie wiedzy z zakresu studiowanej specjalności. Wiedza i umiejętności z zakresu metod i technik badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kontynuowanie redagowania planu pracy dyplomowej, przygotowania koncepcji projektu. Projektowanie rozwiązań na podstawie diagnozy. Realizacja projektu; przygotowanie i przedstawienie prezentacji koncepcji i realizacji projektu. Formułowanie wniosków, opis koncepcji i realizacji własnego projektu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, prezentacje studentów, praca z materiałem źródłowym, metoda projektu, praca indywidualna ze studentem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student, wykorzystując wiedzę z zakresu pedagogiki (zwłaszcza studiowanej specjalności) oraz powiązanych z nią dyscyplin, potrafi dostrzegać, analizować i interpretować zjawiska, procesy oraz projektować określone działania lub rozwiązania wybranych problemów pedagogicznych	K_W01 K_W20 K_U02 K_U10	Przygotowanie całej pracy dyplomowej	Grupowa i indywidualna z możliwością obserwacji praktyki
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, korzystając z różnych źródeł, potrafi dokonać ich krytycznej oceny i selekcji	K_U04	Pisanie podstaw teoretycznych projektu	Grupowa i indywidualna
Student potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiedzieć się na temat zagadnienia podjętego w pracy dyplomowej. Potrafi samodzielnie przygotować i zaprezentować uzasadnienie wyboru określonej problematyki, planowany sposób weryfikacji oraz założenia projektowanych rozwiązań. Student posiada umiejętność tworzenia tekstu naukowego	K_U06, K_U08	Prezentacje opracowań indywidualnych przez studentów oraz zestawienia wykonane przez promotora	Seminaria dyplomowe
Student jest świadomy swojej wiedzy i kompetencji, jest zdolny do dokonania samooceny własnych umiejętności w zakresie tworzenia tekstu naukowego lub projektowania działania praktycznego	K_K01	Wypowiedzi odnośnie uwag i polemiki z promotorem	Seminaria dyplomowe
Student ma przekonanie o potrzebie podejmowania działań animacyjnych w środowisku społeczno-wychowawczym	K_K08	Realizacja i opis działań projektowych	Seminaria dyplomowe
Student potrafi zaprojektować i przeprowadzić badania/diagnozę/działania zgodnie z zasadami etyki	K_K06	Przygotowanie i przeprowadzenie badań/ diagnozy dla celów projektowych oraz ich prawidłowa interpretacja i opis w pracy	Seminaria dyplomowe

WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia seminarium dyplomowego w semestrze VI jest: realizacja projektu, jeżeli student wybrał taką formę pracy, napisanie pracy dyplomowej ocenianej według przyjętych kryteriów; prezentacja koncepcji i efektów realizacji projektu wraz z uzasadnieniem zastosowanych metod, technik, strategii działania. Praca dyplomowa powinna zawierać: teoretyczne opracowanie problemu, któremu jest poświęcona, na podstawie zdobytej dotychczas wiedzy pedagogicznej, literatury przedmiotu, innych źródeł wiedzy i własnych obserwacji, ich analizy i interpretacji oraz opis koncepcji projektu i jego realizacji. Zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego określa Regulamin studiów UZ.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studio- wanie literatury; przygotowanie pracy dyplomowej)	125	150
łącznie	200	200
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	5	6
łącznie	8	8

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura z zakresu metod i technik badań społecznych:

1. Babbie E., *Podstawy badań społecznych*, Warszawa 2008.
 2. Batorski D., Olcoń-Kubicka M., *Prowadzenie badań przez Internet – podstawowe zagadnienia metodologiczne*, „Studia Socjologiczne” 2006, 3.
 3. Flick U., *Projektowanie badania jakościowego*, Warszawa 2010.
 4. Łobocki M., *Metody i techniki badań pedagogicznych*, Kraków 2007.
 5. Pilch T., *Zasady badań pedagogicznych*, Warszawa 1995.
 6. Sztumski J., *Wstęp do metod i technik badań społecznych*, Katowice 1995.
- Literatura tematyczna – zgodnie z zainteresowaniami studentów.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura związana z problematyką projektu badawczego i pracy dyplomowej.

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

4. MODUŁ PRAKTYKA PEDAGOGICZNA

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.0-WP-PEDP-PP1	Praktyka pedagogiczna I (Animacja kultury...)	50/50	2	ZO	V
2.	05.0-WP-PEDP-PP1	Praktyka pedagogiczna I (Edukacja elementarna...)	50/50	2	ZO	V
3.	05.0-WP-PEDP-PP1	Praktyka pedagogiczna I (Logopedia...)	50/50	2	ZO	V
4.	05.0-WP-PEDP-PP1	Praktyka pedagogiczna I (Nowe media...)	50/50	2	ZO	V
5.	05.0-WP-PEDP-PP1	Praktyka pedagogiczna I (POWiP)	50/50	2	ZO	V
6.	05.0-WP-PEDP-PP1	Praktyka pedagogiczna I (RzPS)	50/50	2	ZO	V
7.	05.0-WP-PEDP-PP2	Praktyka pedagogiczna II (Animacja kultury...)	100/100	4	ZO	VI
8.	05.0-WP-PEDP-PP2	Praktyka pedagogiczna II (Edukacja elementarna...)	100/100	4	ZO	VI
9.	05.0-WP-PEDP-PP2	Praktyka pedagogiczna II (Logopedia...)	100/100	4	ZO	VI
10.	05.0-WP-PEDP-PP2	Praktyka pedagogiczna II (Nowe media...)	100/100	4	ZO	VI
11.	05.0-WP-PEDP-PP2	Praktyka pedagogiczna II (POWiP...)	100/100	4	ZO	VI
12.	05.0-WP-PEDP-PP2	Praktyka pedagogiczna II (RzPS)	100/100	4	ZO	VI

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (ANIMACJA KULTURY...)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zweryfikowanie wiedzy teoretycznej w działaniach praktycznych; zdobywanie nowych doświadczeń oraz gromadzenie w toku obserwacji wiedzy o funkcjonowaniu instytucji kultury i oświaty; stworzenie warunków do samooceny własnych działań, rozpoznania swoich predyspozycji do roli pracownika kultury bądź animatora oraz ujawnienie własnych braków.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przejsie kursu metodyki animacji kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wdrażanie studentów do samodzielnej pracy w instytucjach kultury w postaci planowania, organizowania różnorodnych zajęć i działań kulturalnych. Zapoznanie się z charakterem pracy, zadaniami oraz warsztatem metodycznym animatora kultury. W czasie trwania praktyk student zobowiązany jest do dokładnego zapoznania się z zadaniami instytucji, jej strukturą, formami i metodami pracy, strukturą formalno-prawną oraz warunkami pracy w szczególności funkcjonowania w realiach rynkowych; zapoznania się z programem działania oraz planem pracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji i kultury, orientuje się w	K_W14	Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu instytucji kultury		ramienia instytucji kultury	
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w diagnozowaniu potrzeb kulturalnych i motywów uczestnictwa w instytucjonalnym układzie kultury	K_U03	Praca wykonana w ramach Praktyka praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwań autorskich strategii uczenia się przez całe życie	K_U11	Praca wykonana w ramach Praktyka praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	
Ma przekonanie o sensie i wartości pracy animatora kultury w środowisku, jest kompetentny w tym zakresie, wykazuje aktywność i wytrwałość w realizacji działań podejmowanych w sferze kulturalno-pedagogicznej	K_K03	Praca wykonana w ramach Praktyka praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach, grupach, organizacjach realizujących działania animacyjne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Praca wykonana w ramach Praktyka praktyki Analiza dziennika praktyk, opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Zrealizowanie programu praktyki i uzyskanie pozytywnej oceny, wpisanej w opinii praktyki. Studenta ocenia opiekun w miejscu odbywania praktyki na podstawie bezpośredniej obserwacji. Przekazanie uczelni, przed rozpoczęciem praktyki, podpisanego i opieczetowanego porozumienia z instytucją kultury. Przekazanie organizatorowi praktyk, w wyznaczonym terminie: dziennika praktyki, oceny praktyki.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	50	50

Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	10	10
Łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego i opiekuna praktyk.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego i opiekuna praktyk.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej Wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Jolanta Kostecka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (EDUKACJA ELEMENTARNA...)

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	2
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką pracy przedszkola i szkoły, poznanie zadań realizowanych przez przedszkole i szkołę, sposobu funkcjonowania i organizacji pracy, poznanie sposobów i zasad prowadzenia dokumentacji wychowawcy i nauczyciela, zapoznanie z pracą nauczyciela w toku czynności organizacyjnych, komunikacyjnych, edukacyjnych, rozwijanie umiejętności planowania i prowadzenia zajęć, formułowania celów, doboru metod i form pracy, organizowania pracy w grupach, przygotowywania i wykorzystywania pomocy dydaktycznych (także środków multimedialnych), organizowania przestrzeni, motywowania dzieci do wykonywania zadań, rozwijanie umiejętności animowania aktywności poznawczej dzieci, pobudzanie refleksji własnej, rozwijanie umiejętności analizowania i interpretowania zdarzeń i sytuacji pedagogicznych w świetle posiadanej wiedzy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej. Wiedza psychologiczna o dziecku w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, wiedza dydaktyczna (o metodach, formach, celach, środkach dydaktycznych). Znajomość założeń aktualnie obowiązującej podstawy programowej wychowania przedszkolnego i wynikających z niej rozwiązań.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznanie funkcjonowania przedszkola i szkoły – zadań, organizacji pracy, dokumentacji. Obserwowanie grupy dzieci jako grupy społecznej, poznanie dzieci ich możliwości i zainteresowań, potrzeb. Poznanie organizacji pracy na zajęciach, form aktywności, interakcji, komunikacji w grupie między nauczycielem i dziećmi oraz między dziećmi. Poznanie warsztatu pracy nauczyciela – rozpoznawania możliwości dzieci, animowania sytuacji poznawczych, aktywizowania dzieci, dyscyplinowania, motywowania. Analizowanie organizacji przestrzeni w sali w zależności od podejmowanego zadania. Konfrontowanie wiedzy praktycznej z teoretyczną. Obserwowanie i prowadzenie dokumentacji hospitowanych zajęć. Asystowanie nauczycielowi prowadzącemu zajęcia. Samodzielne prowa-

denie fragmentów zajęć zleconych przez nauczyciela-opiekuna praktyki. Konsultacje i omawianie z nauczycielem-opiekunem praktyki obserwowanych zajęć pod kątem ich celów, treści, metod kształcenia i form organizacyjnych i in.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda praktycznego działania

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o zasadach funkcjonowania przedszkola i szkoły, zadaniach nauczycieli, dzieci, roli dyrektora i rodziców	K_W15	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych mających miejsce w placówce	K_U01	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Posiada umiejętność prezentowania własnych propozycji zajęć, zadań, zabaw dla dzieci, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów	K_U02	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Potrafi stymulować rozwój dzieci poprzez odpowiedni dobór metod i środków pracy oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03	Dokumentacja praktyki	Praktyka
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie nauczycieli; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie – nauczycielami w szkole, rodzicami dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje pomoce dydaktyczne	K_K07 K_K08	Dokumentacja praktyki	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, 25 godzin praktyki w grupie przedszkolnej i 25 godz. w kl. I-III, potwierdzonych opinią Nauczyciela - Opiekuna. Podstawą zaliczenia praktyk jest terminowe rozliczenie wymaganej dokumentacji u opiekuna praktyki z ramienia UZ. Ocena końcowa stanowi średnią ważoną – 80% oceny z praktyk wystawionej przez nauczyciela opiekuna w przedszkolu i w kl. I-III oraz 20% oceny opiekuna z ramienia UZ obejmującej przygotowanie i terminowe rozliczenie dokumentacji.

Ocena końcowa z przedmiotu

Ocenę końcową stanowi ocena z praktyk.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	50	50
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych)	10	10
łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Aktualnie obowiązująca podstawa programowa wychowania przedszkolnego, pakiety edukacyjne dla danej grupy wiekowej dzieci, przewodniki metodyczne, projekty zajęć. Dokumentacja przedszkola prowadzona przez nauczyciela opiekuna-praktyki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura przedmiotu „pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna”.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej Wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (LOGOPEDIA...)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Praktyka ma charakter hospitacyjny. Celem praktyki jest zapoznanie studentów ze specyfiką placówek oświatowych (przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, poradnie psychologiczno-pedagogiczne) oraz rolą w tym placówkach logopedy i gabinetów logopedycznych, przygotowanie do samodzielnego prowadzenia zajęć i planowania pracy diagnostyczno-terapeutycznej w zakresie zaburzeń komunikacji językowej przez obserwacje działań logopedów i nauczycieli logopedów, rozwijanie umiejętności przygotowywania dokumentacji pracy logopedycznej oraz nawiązywania współpracy z kadrą placówki, rodzicami i środowiskiem lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu logopedii oraz metodyka pracy diagnostyczno-terapeutycznej. Zadania zawodowe logopedów i nauczycieli logopedów.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką placówki (z jej celami i zadaniami). Zapoznanie z dokumentacją niezbędną do prowadzenia zajęć logopedycznych (diagnostycznych i terapeutycznych). Udokumentowana hospitalizacja zajęć logopedycznych prowadzonych przez opiekuna praktyki. Zapoznanie z harmonogramem rocznym i rozkładem dziennych zajęć realizowanych przez nauczycieli logopedów w danej placówce. Wdrożenie w działania logopedyczne realizowane w placówce. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy logopedycznej do potrzeb pacjentów. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrą placówki (nauczycielami, pedagogiem, psychologiem) oraz rodzicami pacjentów. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda obserwacji, praca z dokumentem, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna strukturę i funkcje placówek oświatowych zatrudniających nauczycieli logopedów i logopedów. Ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w szkole. Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju. Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności logopedia	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk	Praktyka
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranych placówkach do realizacji zadań związanych z działalnością logopedyczną	K_U09	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk	Praktyka
Jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań logopedycznych w środowisku społecznym. Jest chętny do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze logopedii i zdolny do realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie profilaktyki, diagnozy i terapii zaburzeń komunikacji językowej	K_K03	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki oraz złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek i notatki z prowadzonych w szkole hospitacji) w wyznaczanym terminie przez organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa z przedmiotu

Ocenę końcową stanowi ocena z praktyk.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	50
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie dokumentów)	10
Łącznie	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
Łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1999.
2. *Logopedia: pytania i odpowiedzi, podręcznik akademicki*, T. I-II, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2003.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego i opiekuna praktyk.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (NOWE MEDIA...)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka, inny nauczyciel akademicki

z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student samodzielnie projektuje i przygotowuje zajęcia edukacyjne z dziećmi i młodzieżą. Poznaje organizację pracy pedagoga, jego obowiązki oraz podejmowane czynności w ośrodkach kulturalno-oświatowych, placówkach edukacyjno-wychowawczych (Młodzieżowe Centrum Kultury i Edukacji, Zielonogórski Ośrodek Kultury, Zielonogórski Uniwersytet Trzeciego Wieku itp.). Poznaje prowadzoną dokumentację oraz zadania realizowane przez placówkę.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie dobrym, podstawowa wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego pedagoga (zajęcia, zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.); możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez pedagoga - opiekuna praktyki lub na zajęciach pedagogów, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta; możliwość prowadzenia zajęć z dziećmi i młodzieżą na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z pedagogiem konspektów zajęć; możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z pedagogiem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; podstawowym funkcjonowaniu, ośrodków i placówek kulturalno-oświatowych, głównych założeniach i celach pracy pedagoga, ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy, ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju, ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych, ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności edukacja medialna i informatyczna	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Analiza opinii wystawionych przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole	Praktyka
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł oraz nowoczesnych technologii (ICT), ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych, posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U02 K_U04 K_U07 K_U08 K_U09	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia, ma przekonanie o wadze zachowania się w	K_K01 K_K04 K_K07 K_K08	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej, jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć, na podstawie których prowadzi zajęcia

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez pedagoga -opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych hospitacji) w wyznaczanym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	50	50
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie dokumentów)	10	10
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, T. III, red. B. Śliwerski B., Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (POWIP)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Maria Fudali, dr Elżbieta Turska,
dr Lidia Wawryk, inny nauczyciel akademicki
z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz placówkach oświatowych. Celem praktyki jest zapoznanie ze specyfiką placówek i prowadzonych działań opiekuńczo-wychowawczych, rozwijanie umiejętności samodzielnego prowadzenia zajęć, diagnozowania oraz planowania pracy w zakresie działań wychowawczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z przedmiotów z zakresu – pedagogiki opiekuńczej, psychologii rozwojowej, diagnozy pedagogicznej, metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, niedostosowania społecznego, metodyki pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką placówki (z jej celami i zadaniami). Zapoznanie z dokumentacją niezbędną w pracy danej placówki. Hospitacja zajęć prowadzonych przez opiekuna praktyki. Zapoznanie z rozkładem dnia i czynnościami opiekuńczo-wychowawczymi lub profilaktycznymi realizowanymi w placówce. Wdrożenie w działania opiekuńczo-wychowawcze i profilaktyczne realizowane w placówce. Poznanie zasad planowania i organizacji czasu wolnego wychowanków; rozwoju zainteresowań. Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć. Rozwijanie umiejętności diagnozowania problemów wychowawczych. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów wychowawczych. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy wychowawczej do potrzeb wychowanków. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrą placówki oraz rodzicami wychowanków. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu, gry dydaktyczne, praca w grupach, giełda pomysłów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę na temat funkcjonowania placówek opiekuńczo-wychowawczych w polskim systemie pieczy zastępczej. Student zna specyfikę funkcjonowania wybranych placówek opiekuńczo-wychowawczych i edukacyjnych. Zna metody i formy ich pracy oraz prowadzoną przez nie dokumentację	K_W14	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka
Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do realizowania zadań opiekuńczych i wychowawczych w placówce. Potrafi wykorzystać ją również do przygotowania i samodzielnego poprowadzenia zajęć z przebywającymi w placówce dziećmi i młodzieżą	K_K02	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka
Potrafi dokonać analizy zachowań opiekunów – wychowawców w placówce. Zwraca uwagę na ich postępowanie w stosunku do wychowanków, Potrafi również z ich zachowań wyciągnąć właściwe wnioski	K_K05	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka
Potrafi zaplanować pracę profilaktyczną z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce w oparciu o samodzielnie przeprowadzoną diagnozę. Potrafi przygotować zajęcia zawierające wybrane strategie profilaktyczne. Posiada umiejętności wychowawcze niezbędne do nawiązania dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce	K_U03	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Ocena postawy studenta wobec realizacji zadań praktycznych; planowanie i prowadzenie zajęć wychowawczych w placówce; ocena konspektu oraz przeprowadzenia zajęć.

Ocena końcowa

Ocene końcową stanowi ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA – PRAKTYKA PEDAGOGICZNA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	50	50
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie dokumentów)	10	10
Łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura przedmiotów: „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej I” i „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej II”.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura przedmiotów: „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej I” i „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej II”.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na specjalności, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr Maria Fudali, dr Elżbieta Turska, dr Lidia Wawryk.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA I (RZPS)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Praktyka	50	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest konfrontacja wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń zdobytych w czasie zajęć dydaktycznych z praktyczną aktywnością wychowawczą, profilaktyczną i resocjalizacyjną poprzez obserwację zajęć prowadzonych w wybranych placówkach. Celem jest również gromadzenie materiału obserwacyjnego oraz kształtowanie właściwej postawy wobec wychowanków, opiekunów i powierzonych zadań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczone zajęcia z „metodyki resocjalizacji”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przygotowanie dokumentacji niezbędnej do odbycia praktyki. Zapoznanie z funkcjonowaniem placówki resocjalizacyjnej, w której Student odbywa praktykę. Zapoznanie się z dokumentami dotyczącymi bieżącej działalności placówki i funkcjonowania jej podopiecznych. Obserwacja zajęć i jej dokumentowanie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, obserwacja uczestnicząca, analiza dokumentów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować strukturę i opisać funkcje systemu resocjalizacji. Potrafi opisać cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji działają-	K_W14	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk	Praktyka w placówce resocjalizacyjnej

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
cych w obszarze resocjalizacji		Konspekty	
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranych placówkach do realizacji zadań związanych z działalnością resocjalizacyjną	K_U09	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk Konspekty	Praktyka w placówce resocjalizacyjnej
Jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań resocjalizacyjnych w środowisku społecznym. Powinien być chętny do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze resocjalizacji i powinien być zdolny do realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie resocjalizacji	K_K03	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk Konspekty	Praktyka w placówce resocjalizacyjnej

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyki

Warunkiem zaliczenia praktyki jest udział w zajęciach organizowanych pod nadzorem opiekuna praktyki, rozliczenie z organizatorem całości niezbędnej dokumentacji oraz przedstawienie opinii wystawionej przez opiekuna, która zawiera opisową i liczbową ocenę działań studenta. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny z opinii opiekuna i oceny wystawianej przez organizatora na podstawie przedstawionej dokumentacji (m.in. konspektów i dziennika praktyk)

Ocena końcowa

Ocenę końcowa stanowi ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach prowadzonych przez nauczyciela opiekuna)	50	50
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika hospitacji, notowanie obserwacji sytuacji edukacyjnych, przygotowanie dokumentów)	10	10
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

W zależności od rodzaju placówki – podawana przez opiekuna praktyki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

W zależności od rodzaju placówki – podawana przez opiekuna praktyki.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Andrzej Zygańło.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (ANIMACJA KULTURY...)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka lub inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zweryfikowanie wiedzy teoretycznej w działaniach praktycznych; zdobywanie nowych doświadczeń oraz gromadzenie w toku obserwacji wiedzy o funkcjonowaniu instytucji kultury i oświaty; stworzenie warunków do samooceny własnych działań, rozpoznania swoich predyspozycji do roli pracownika kultury bądź animatora oraz ujawnienie własnych braków.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przejsie kursu metodyki animacji kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wdrażanie studentów do samodzielnej pracy w instytucjach kultury w postaci planowania, organizowania różnorodnych zajęć i działań kulturalnych. Zapoznanie się z charakterem pracy, zadaniami oraz warsztatem metodycznym animatora kultury; W czasie trwania praktyk student zobowiązany jest do dokładnego zapoznania się z zadaniami instytucji, jej strukturą, formami i metodami pracy, strukturą formalno-prawną oraz warunkami pracy w szczególności funkcjonowania w realiach rynkowych; zapoznania się z programem działania oraz planem pracy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o funkcjach i strukturze systemu edukacji i kultury, orientuje się w podstawach prawnych, organizacji i funkcjo-	K_W14	Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nowaniu instytucji kultury			
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w diagnozowaniu potrzeb kulturalnych i motywów uczestnictwa w instytucjonalnym układzie kultury	K_U03	Praca wykonana w ramach praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	Praktyka
Potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwań autorskich strategii uczenia się przez całe życie	K_U11	Praca wykonana w ramach praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	Praktyka
Ma przekonanie o sensie i wartości pracy animatora kultury w środowisku, jest kompetentny w tym zakresie, wykazuje aktywność i wytrwałość w realizacji działań podejmowanych w sferze kulturalno-pedagogicznej	K_K03	Praca wykonana w ramach praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	Praktyka
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach, grupach, organizacjach realizujących działania animacyjne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Praca wykonana w ramach praktyki Analiza dziennika praktyk Opinia opiekuna praktyk z ramienia instytucji kultury Kontrola w miejscu praktyk	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyki

Zrealizowanie programu praktyki i uzyskanie pozytywnej oceny, wpisanej w opinii praktyki. Studenta ocenia opiekun w miejscu odbywania praktyki na podstawie bezpośredniej obserwacji. Przekazanie uczelni, przed rozpoczęciem praktyki, podpisanego i opieczętowanego porozumienia z instytucją kultury. Przekazanie organizatorowi praktyk, w wyznaczonym terminie: dziennika praktyki, oceny praktyki.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w różnorodnych formach pracy placówki, hospitacje, prowadzenie zajęć w obecności nauczyciela opiekuna)	100	100

Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika praktyk, opracowanie konspektów, wykonanie pomocy dydaktycznych; przygotowanie dokumen- tów)	20	20
---	----	----

łącznie	120	120
----------------	------------	------------

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	4	4

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

W zależności od rodzaju placówki – podawana przez opiekuna praktyki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

W zależności od rodzaju placówki – podawana przez opiekuna praktyki.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Kostecka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (EDUKACJA ELEMENTARNA...)

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	100	–	VI	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest praktyczne zastosowanie zgromadzonej wiedzy. Gromadzenie doświadczeń w pracy z dziećmi i komunikacji z nauczycielami i rodzicami. Student doskonali umiejętność projektowania zajęć, weryfikuje własne pomysły pracy z dziećmi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej, dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej, edukacji artystycznej, muzycznej i plastycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji dydaktycznych, opiekuńczych i wychowawczych poprzez: zapoznanie studentów ze specyfiką funkcjonowania przedszkola i szkoły realizowanych w nim zadań, organizacji pracy nauczyciela, działania dzieci, prowadzonej dokumentacji; obserwowanie przez studentów aktywności dzieci, interakcji dzieci z nauczycielem i nauczyciela z rodzicami, obserwowanie czynności dydaktycznych nauczyciela-opiekuna; współdziałanie z nauczycielem w celu sprawowania opieki nad grupą, podejmowania działań dydaktycznych i wychowawczych, prowadzenie zajęć edukacyjnych; pełnienie roli wychowawcy, w tym diagnozowanie umiejętności dzieci, rozpoznawanie potrzeb i możliwości, samodzielne prowadzenie zajęć z dziećmi, podejmowanie indywidualnej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych; analizę i interpretację sytuacji pedagogicznych, poprzez prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyczną, konsultacje z opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o zasadach funkcjonowania jednostki, zadaniach nauczycieli, dzieci, roli dyrektora i rodziców	K_W15	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych w zespole wychowawczym	K_U01	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Posiada umiejętność prezentowania własnych propozycji zajęć, zadań, zabaw dla dzieci, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów	K_U08	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Potrafi stymulować rozwój dzieci poprzez odpowiedni dobór metod i środków pracy oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie nauczycieli; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie – nauczycielami w przedszkolach, rodzicami dzieci w wieku przedszkolnym odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje pomoce dydaktyczne.	K_K07 K_K08	Konspekty zajęć Dziennik praktyk	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyki

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, 50 godzin praktyki w grupie przedszkolnej i 50 godz. w kl. I-III, potwierdzonych opinią Nauczyciela - Opiekuna. Podstawą zaliczenia praktyk jest pozytywna ocena wystawiona przez nauczyciela opiekuna w przedszkolu i kl. I-III, obejmująca zaplanowanie zajęć (w tym przygotowanie konspektów i pomocy dydaktycznych), a następnie poprowadzenie zajęć. Ocena końcowa stanowi średnią ważoną – 80% oceny z praktyk wystawionej przez nauczyciela opiekuna w przedszkolu i kl. I-III oraz i 20% oceny opiekuna z ramienia UZ obejmującej przygotowanie i terminowe rozliczenie dokumentacji.

Ocena końcowa

Ocenę końcowa stanowi ocena praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w różnorodnych formach pracy placówki, hospitacje, prowadzenie zajęć w obecności nauczyciela opiekuna)	100	100
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika praktyk, opracowanie konspektów, wykonanie pomocy dydaktycznych; przygotowanie dokumentów)	20	20
łącznie	120	120

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

Szeroka literatura specjalnościowa, prasa metodyczna

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (LOGOPEDIA...)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie z oceną	4

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest przygotowanie do samodzielnego prowadzenia zajęć i planowania pracy diagnostyczno-terapeutycznej w zakresie zaburzeń komunikacji językowej, rozwijanie umiejętności przygotowywania dokumentacji pracy logopedycznej oraz nawiązywania współpracy z kadrą placówki, rodzicami i środowiskiem lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu logopedii oraz metodyka pracy diagnostyczno-terapeutycznej. Zadania zawodowe logopedów i nauczycieli logopedów. Hospitacje zajęć logopedycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć logopedycznych – profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych. Rozwijanie umiejętności diagnozowania zaburzeń komunikacji językowej. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów logopedycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; podstawowym funkcjonowaniu placówek oświatowych, głównych założeniach i celach pracy zawodowej nauczyciela logopedy i logopedy. Ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w placówce oświatowej. Ma	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju</p> <p>Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności logopedia.</p> <p>Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł. Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych. Posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wrażliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów. Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej</p>	<p>K_U02 K_U04 K_U07 K_U08 K_U09</p>	<p>Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty</p>	<p>Praktyka</p>
<p>Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym zakresie</p> <p>Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje kon-</p>	<p>K_K01 K_K04 K_K07 K_K08</p>	<p>Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty</p>	<p>Praktyka</p>

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

spekty zajęć w placówce oświatowej, na podstawie których prowadzi zajęcia z uczniami

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyki

Warunkiem zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki oraz złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek i zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w placówce hospitacji) w wyznaczonym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z praktyk.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w różnorodnych formach pracy placówki, hospitacje, prowadzenie zajęć w obecności nauczyciela opiekuna)	100
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika praktyk, opracowanie konspektów, wykonanie pomocy dydaktycznych; przygotowanie dokumentów)	20
łącznie	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego i opiekuna praktyk.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego i opiekuna praktyk.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (NOWE MEDIA...)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka, inny nauczyciel akademicki

z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student planuje i projektuje oferty edukacyjno-wychowawcze z wykorzystaniem nowych technologii informacyjnych prowadzonych również w języku angielskim. Student prowadzi zaprojektowane zajęcia w świetlicach szkolnych, bibliotekach, zebraniach z rodzicami itp. Student samodzielnie przygotowuje i prowadzi zaplanowane zajęcia, poznaje obowiązki oraz podejmowane czynności pedagoga w szkole, poznaje organizację pracy szkoły obejmującą m.in. zadania realizowane przez placówkę, oraz prowadzoną przez szkołę dokumentację.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu informatyki i technologii informacyjnych na poziomie dobrym, podstawowa wiedza o mediach i multimediami, przygotowanie na poziomie dobrym w zakresie wykorzystania mediów w edukacji. Biegła umiejętność korzystania z komputera, sieci Internet, standardowego pakietu MS Office.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole ma umożliwić studentom gromadzenie praktycznych czynności w zakresie: możliwość uczestniczenia w działaniach zorganizowanych przez doświadczonego pedagoga (zajęcia w bibliotece, świetlicy szkolnej, zebrania, wycieczki, koła zainteresowań itp.); możliwość prowadzenia dokładnej hospitacji realizowanych zajęć przez pedagoga-opiekuna praktyki lub na zajęciach innych nauczycieli, którzy wyrażą zgodę na prowadzenie hospitacji przez studenta; możliwość prowadzenia zajęć z uczniami na podstawie przygotowanych i opracowanych przy konsultacji z pedagogiem konspektów zajęć; możliwość zastosowania przemyślanych zestawów ofert edukacyjnych przedyskutowany z pedagogiem – opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; podstawowym funkcjonowaniu szkoły, głównych założeniach i celach pracy zawodowej pedagoga. Ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w szkole. Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju. Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności edukacja medialna i informatyczna	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Analiza opinii wystawionych przez nauczyciela – opiekuna praktyki w szkole	Praktyka
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł oraz nowoczesnych technologii (ICT) Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych Posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów. Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U02 K_U04 K_U07 K_U08 K_U09	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia Ma przekonanie o wadze zachowania się w	K_K01 K_K04 K_K07 K_K08	Analiza zawartości dziennika praktyk oraz konspektów na podstawie, których zostały przeprowadzone godziny lekcyjne	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć w szkole, na podstawie których prowadzi zajęcia z uczniami

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez pedagoga-opiekuna praktyki, złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek, zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w szkole hospitacji) w wyznaczonym terminie przez organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w różnorodnych formach pracy placówki, hospitacje, prowadzenie zajęć w obecności nauczyciela opiekuna)	100	100
Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika praktyk, opracowanie konspektów, wykonanie pomocy dydaktycznych; przygotowanie dokumentów)	20	20
łącznie	120	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.

2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Osmańska-Furmanek W., Furmanek M., *Pedagogika mediów*, [w:] *Pedagogika: subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, red. B. Śliwerski B., T. III, 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajda J., *Media w edukacji*, Kraków 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (POWIP)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Maria Fudali, dr Elżbieta Turska, dr Lidia Wawryk, inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w placówkach oświatowych, socjoterapeutycznych oraz profilaktycznych. Celem praktyki jest zapoznanie ze specyfiką placówek i prowadzonych działań profilaktycznych, rozwijanie umiejętności samodzielnego prowadzenia zajęć, diagnozowania oraz planowania pracy w zakresie działań wychowawczych oraz profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z przedmiotów z zakresu – pedagogiki opiekuńczej, psychologii rozwojowej, diagnozy pedagogicznej, metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, niedostosowania społecznego, metodyki pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie, profilaktyki społecznej, konstruowania programów profilaktycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie ze specyfiką placówki (z jej celami i zadaniami). Zapoznanie z dokumentacją niezbędną w pracy danej placówki. Hospitacja zajęć prowadzonych przez opiekuna praktyki. Zapoznanie z rozkładem dnia i czynnościami opiekuńczo-wychowawczymi lub profilaktycznymi realizowanymi w placówce. Wdrożenie w działania opiekuńczo-wychowawcze i profilaktyczne realizowane w placówce. Poznanie zasad planowania i organizacji czasu wolnego wychowanków; rozwoju zainteresowań. Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć. Rozwijanie umiejętności diagnozowania problemów wychowawczych. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów wychowawczych. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy wychowawczej do potrzeb wychowanków. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrą placówki oraz rodzicami wychowanków. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu, gry dydaktyczne, praca w grupach, giełda pomysłów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna specyfikę funkcjonowania wybranych placówek oświatowych, profilaktycznych oraz socjoterapeutycznych. Zna metody i formy pracy oraz prowadzoną przez nie dokumentację	K_W14	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka
Potrafi wykorzystać posiadaną wiedzę do realizowania zadań opiekuńczych i wychowawczych oraz profilaktycznych w placówce. Potrafi wykorzystać ją również do przygotowania i samodzielnego poprowadzenia zajęć z przebywającymi w placówce dziećmi i młodzieżą	K_K02	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka
Potrafi dokonać analizy zachowań opiekunów – wychowawców w placówce. Zwraca uwagę na ich postępowanie w stosunku do wychowanków, Potrafi również z ich zachowań wyciągnąć właściwe wnioski	K_K05	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka
Potrafi zaplanować pracę profilaktyczną z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce w oparciu o samodzielnie przeprowadzoną diagnozę. Potrafi przygotować zajęcia zawierające wybrane strategie profilaktyczne. Posiada umiejętności wychowawcze niezbędne do nawiązania dobrego kontaktu z dziećmi i młodzieżą przebywającą w placówce	K_U03	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyki

Ocena postawy studenta wobec realizacji zadań praktycznych; planowanie i prowadzenie zajęć wychowawczych w placówce; ocena konspektu oraz przeprowadzenia zajęć.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA – PRAKTYKA PEDAGOGICZNA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w różnorodnych formach pracy placówki, hospitacje, prowadzenie zajęć w obecności nauczyciela opiekuna)	100	100

Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika praktyk, opracowanie konspektów, wykonanie pomocy dydaktycznych; przygotowanie dokumen- tów)	20	20
---	----	----

łącznie	120	120
----------------	------------	------------

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

Literatura przedmiotów: „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej I” i „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej II”.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura przedmiotów: „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej I” i „metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej II”.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na specjalności, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr Maria Fudali, dr Elżbieta Turska, dr Lidia Wawryk.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA II (RZPS)

Kod przedmiotu: 05.0-WPP-PEDP-PP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	100	–	VI	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest konfrontacja wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń zdobytych w czasie zajęć dydaktycznych z praktyczną aktywnością wychowawczą, profilaktyczną i resocjalizacyjną poprzez obserwację i aktywne uczestnictwo w zajęciach prowadzonych w wybranych placówkach. Doskonalenie umiejętności planowania, prowadzenia i dokumentowania zajęć. Nabywanie umiejętności analizy pracy pedagoga i wychowanków w obszarze resocjalizacji. Nabywanie umiejętności analizowania własnej pracy i jej efektów oraz pracy wychowanków. Celem jest również gromadzenie praktycznych doświadczeń oraz kształtowanie właściwej postawy wobec wychowanków, opiekunów i powierzonych zadań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczone zajęcia z „metodyki resocjalizacji” i zaliczenie „praktyki pedagogicznej I”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przygotowanie dokumentacji niezbędnej do odbycia praktyki. Organizacja i funkcjonowanie placówki resocjalizacyjnej. Planowanie, prowadzenie i dokumentowanie zajęć własnych prowadzonych pod nadzorem opiekuna. Udział w różnorodnych formach pracy resocjalizacyjnej prowadzonej w ramach funkcjonowania placówki. Analiza pracy pedagoga i wychowanków. Analiza własnej pracy i jej efektów w odniesieniu do organizacji i wychowanków. Podsumowanie efektów praktyki, przygotowanie dokumentacji niezbędnej do podsumowania i oceny praktyki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, obserwacja uczestnicząca, analiza dokumentów, praca indywidualna, symulacja, metody aktywnego uczestnictwa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować strukturę i opisać funkcje systemu resocjalizacji. Potrafi opisać cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie różnych instytucji działających w obszarze resocjalizacji	K_W14	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk Konspekty	Praktyka w placówce resocjalizacyjnej
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk stosowanych w wybranych placówkach do realizacji zadań związanych z działalnością resocjalizacyjną. Potrafi stosować odpowiednio dobrane metody pracy resocjalizacyjnej w praktyce	K_U09	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk Konspekty	Praktyka w placówce resocjalizacyjnej
Potrafi posłużyć się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z obszaru resocjalizacji w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań resocjalizacyjnych; potrafi tworzyć rozwiązania konkretnych problemów w resocjalizacji, prognozować ich przebieg i przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk Konspekty	
Jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań resocjalizacyjnych w środowisku społecznym. Powinien być chętny do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze resocjalizacji i powinien być zdolny do realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie resocjalizacji	K_K03	Ocena studenta przedstawiona w opinii wydanej przez opiekuna Dziennik praktyk Konspekty	Praktyka w placówce resocjalizacyjnej

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia praktyki jest czynny udział w zajęciach organizowanych pod nadzorem opiekuna Praktyki, rozliczenie z organizatorem całości niezbędnej dokumentacji oraz przedstawienie opinii wystawionej przez opiekuna, która zawiera opisową i liczbową ocenę działań studenta. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceny z opinii opiekuna i oceny wystawianej przez organizatora na podstawie przedstawionej dokumentacji (m.in. konspektów i dziennika praktyk)

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z praktyki.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w różnorodnych formach pracy placówki, hospitacje, prowadzenie zajęć w obecności nauczyciela opiekuna)	100	100

Samodzielna praca studenta (prowadzenie dziennika praktyk, opracowanie konspektów, wykonanie pomocy dydaktycznych; przygotowanie dokumen- tów)	20	20
---	----	----

łącznie	120	120
----------------	------------	------------

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

W zależności od rodzaju placówki – podawana przez opiekuna praktyki.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

W zależności od rodzaju placówki – podawana przez opiekuna praktyki.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Andrzej Zygadło.

5A. MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY – ANIMACJA KULTURY Z PROFILEM ARTYSTYCZNYM – TANIEC/FOTOGRAFIA

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	03.3-WP-PEDP-ATD	Animacja twórczości dziecięcej	30	4	ZO	V
2.	03.3-WP-PEDP-FwK	Fotografia w kulturze	30	3	ZO	I
3.	14.7-WP-PEDP-IK	Instytucje kultury	30	6	ZO	III
4.	03.3-WP-PEDP-LABT	Laboratorium teatru	30	4	ZO	V
5.	14.7-WP-PEDP-MAK	Metodyka animacji kultury	75	7	E/ZO	IV
6.	05.9.W-PED-PeCW	Pedagogika czasu wolnego	45	4	E/ZO	VI
7.	03.9-WP-PEDP-PrAn	Projekt animacyjny	60	6	ZO/ZO	IV
8.	03.9-WP-PEDP-TaWK	Taniec w kulturze	30	3	ZO	I
9.	11.3-WP-PEDP-TKIK	Techniki komputerowe w instytucjach kultury	30	2	ZO	III
10.	05.9-WP-PEDP-KŹS	Techniki komunikacji językowej i kultura mowy	45	4	ZO	II
11.	14.7-WP-PEDP-TEK	Teorie edukacji kulturalnej	45	4	E/ZO	VI
12.	14.7-WP-PEDP-TKA	Teorie kultury i animacji	60	5	E/ZO	II
13.	03.6-WP-PEDP-WoF	Wiedza o filmie	45	4	E/ZO	VI
14.	14.7-WP-PEDP-PopK	Wiedza o kulturze popularnej	45	4	E/ZO	V
15.	03.4-WP-PEDP-WdSF	Fotografia I – Wprowadzenie do sztuki fotografii	60	3	ZO	II
16.	03.4-WP-PEDP-WFC	Fotografia II – Warsztat fotografii cyfrowej	60	4	ZO	III
17.	03.4-WP-PEDP-FoAn	Fotografia III – Fotografia w działaniach animacyjnych	60	6	ZO	IV
18.	03.4-WP-PEDP-FDOK	Fotografia IV – Fotografia dokumentalna i reportażowa	60	5	ZO	V
19.	03.4-WP-PEDP-FoLa	Fotografia V – Laboratorium fotografii – dyplom artystyczny	60	4	ZO	VI
20.	03.4-WP-PEDP-WFP	Fotografia VI – Warsztaty fotograficzno-pedagogiczne	60	3	ZO	VI
21.	03.9-WP-PEDP-TTiR	Taniec I – Techniki tańca i ruchu	60	3	ZO	II
22.	03.9-WP-PEDP-WFT	Taniec II – Współczesne formy tańca	60	4	ZO	III
23.	03.9-WP-PEDP-TeTa	Taniec III – Teatr tańca	60	6	ZO	IV
24.	03.9-WP-PEDP-MPzZT	Taniec IV – Metodyka pracy z zespołem tanecznym	60	5	ZO	V
25.	03.9-WP-PEDP-ETArt	Taniec V – Etiudy taneczne – dyplom artystyczny	60	4	ZO	VI
26.	03.9-WP-PEDP-WTP	Taniec VI – Warsztaty taneczno-pedagogiczne	60	3	ZO	VI

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

ANIMACJA TWÓRCZOŚCI DZIECIĘCEJ

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PEDP-ATD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	5	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	5	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie teoretyczne i praktyczne przygotowanie studenta do pracy w poszerzaniu i pogłębianiu wiedzy i umiejętności w zakresie twórczości dziecięcej i pracy animacyjnej z dziećmi. Zapoznanie studenta z podstawowymi technikami i terminologią animacji twórczości dziecięcej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych technik animacyjnych metodyki pracy animacyjnej, podstawowa wiedza w zakresie pedagogiki i psychologii dziecka.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do wiedzy z zakresu twórczości dziecięcej. Metody animacyjne w pracy z dziećmi. Zagadnienia etyczne w pracy w pracy z dziećmi. Interpretacja twórczości dziecięcej. Działania teatralne jako narzędzie w pracy animacyjnej z dziećmi. Formy i techniki warsztatów animacyjnych z dziećmi. Zabawa twórcza jako forma aktywności dziecka. Twórczość plastyczna dzieci i jej analiza. Formy improwizacji muzycznych i teatralnych w pracy z dziećmi. Przygotowanie i realizacja warsztatów z dziećmi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej i warsztatowej.. Prezentacje, eksperymenty i działania w pracy indywidualnej i pracy z grupą.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie podstawowych technik pracy animacyjnej z	K_W20	Zadania wykonywane indywidualnie	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
dziećmi			
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania w pracy z dziećmi, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań teatralnych z grupą dziecięcą	K_U13	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie pracy animacyjnej z dziećmi	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 70%. Realizacja zadania indywidualnego 15%. Realizacja zadania grupowego 15%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury, przygotowanie pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	75	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Glotton R., Clero C., *Twórcza aktywność dziecka*, Warszawa 1976.
2. Krauze-Sikorska H., *Edukacja przez sztukę*, Poznań 2006.
3. Przetacznikowa M., *Psychologia rozwojowa dzieci i młodzieży*, Warszawa 1975.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Popek S., *Aktywność twórcza dzieci i młodzieży*, Warszawa 1988.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone są w salach teatralnych przy użyciu specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu, oświetleniowego i akustycznego oraz technik i efektów specjalnych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Jarosław Dulęba.

FOTOGRAFIA W KULTURZE

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PEDP-FwK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	1	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	1	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie praktyczne i teoretyczne studentów do wyboru profilu artystycznego w następnym semestrze. Przedstawienie podstawowych założeń pracy animacyjnej i możliwości rozwoju, a także twórczości artystycznej w zakresie sztuki fotografii, jej historii i osiągnięć współczesności. Oraz podstawowych technik fotograficznych połączonych z wybranymi działaniami praktycznym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kultura – podstawowe pojęcia i definicje. Przebieg procesu rozwoju kultury z elementami historii sztuki. Przebieg procesu twórczego – prezentacja wybranych koncepcji. Fotografia jako wielopłaszczyznowe zjawisko kultury. Sztuka, dzieło sztuki, odbiór dzieła sztuki – prezentacja wybranych koncepcji. Podstawowe techniki fotograficzne i ich ewolucja. Podstawowe pojęcia z zakresu sztuki fotografii. Główne i marginalne koncepcje fotografii. Fotografia w działaniu – praca animacyjna. Możliwe drogi rozwoju w pracy animacyjnej i fotograficznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne, dyskusje, analiza twórczości, prezentacje z omówieniem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę w zakresie podstaw sztuki fotografii oraz animacji	K_W20	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania mery-	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
kultury w zakresie działań fotograficznych		torycznego	
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania i ocena pracy grupowej	Laboratoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk zachodzących w sztuce fotografii; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności animacyjnej i pedagogicznej	K_U01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie sztuki fotografii, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, wystąpienia)	25	50
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baudrillard J., *Dlaczego wszystko jeszcze nie zniknęło: esej ostatni*, Warszawa 2007.
2. Kurowicki J., *Kultura jako źródło piękna*, Warszawa 1997.

3. Ortega Y Gasset J., *Wokół Galileusza*, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Halda I., *Fotografia jako element edukacji medialnej*, [w:] *Media a edukacja*, red. W. Strykowski, Poznań 1998, s. 431-432.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone są w pracowniach i studiu fotograficznym przy użyciu specjalistycznego sprzętu fotograficznego

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Jarosław Dulęba.

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDP-IK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof.UZ,
dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	3	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	3	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z instytucjonalizacją praktyki społecznej jako realizacji wzorów kulturowych i regularności zachowań ludzkich. Wdrożenie do pojęciowości z zakresu teorii organizacji, prakseologii i systemów społecznych. Stworzenie w świadomości studentów obrazu mapy instytucjonalnych podmiotów działalności kulturalnej i animacyjnej, zapoznanie z typologiami instytucji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs z przedmiotu teorie kultury i animacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot wprowadza w typologię instytucji kultury, podstawy finansowania instytucji, strukturę organizacyjną i podział ról, formalno-prawne aspekty działalności instytucjonalnej, formy i metody pracy stosowane w tych instytucjach w zależności od ich przynależności organizacyjnej, role społeczno-zawodowe realizowane w ramach działalności statutowej wybranych instytucji w powiązaniu z profilem kształcenia na specjalności animacja kultury. Jako wiodące typy instytucji eksponuje się wielodziedzinowe instytucje kultury oraz stowarzyszenia społeczno-kulturalnej jako obszar orientacji zawodowej i społecznej animatorów kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda podająco-systematyzująca na audytoryjnym wykładzie akademickim. Metoda prezentacji wybranej instytucji kultury w ramach wykładu. Metoda hospitacji lokalnych instytucji kultury na ćwiczeniach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucji życia społecznego, głównie instytucji kultury. Zna ich typologię, funkcje społeczne, struktury organizacyjne i prawne aspekty ich funkcjonowania	K_W07	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu upowszechniania kultury i działalności animacyjnej, funkcjonowania różnych instytucji działalności kulturalnej – profesjonalnych i wielodziedzinowych, powiązań między zróżnicowanymi układami systemu kulturalno-oświatowego	K_W14	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma podstawową wiedzę o uczestnikach /podmiotach działalności kulturalnej i animacyjnej	K_W15	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma elementarną (propedeutyczną) wiedzę o specyfice metodyki pracy w wielodziedzinowych instytucjach kultury jako podstawy do pogłębienia tej wiedzy na przedmiocie metodyka animacji kultury	K_W16	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi wykorzystać elementarną wiedzę z teorii kultury i animacji do powiązania jej z problematyką organizacji instytucjonalnych form działalności kulturalnej i animacyjnej i odwołać się do typologii uczestników tych instytucji	K_U02	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w diagnozowaniu potrzeb kulturalnych i motywów uczestnictwa w instytucjonalnym układzie kultury	K_U03	Opracowanie diagnozy wybranej instytucji kultury oraz prezentacja na forum grupy	Prezentacja pracy studenta
Potrafi ocenić na poziomie elementarnym przydatność typowych praktyk organizacyjno-animacyjnych do pracy instytucji kultury	K_U09	Opracowanie diagnozy wybranej instytucji kultury oraz prezentacja na forum grupy	Prezentacja pracy studenta
Potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę z wybranej dziedziny kultury symbolicznej do działań praktycznych w wielodziedzinowych instytucjach kultury	K_U14	Hospitacja zajęć w wybranej instytucji kultury	Obserwacja uczestnicząca
Ma przekonanie o wadze zachowań w sposób profesjonalny w różnych zorganizowanych formalnie strukturach animacji i działalności kulturalnej i kierowania się zasadami etyki	K_K04	Aktywność i umiejętność argumentacji w trakcie dyskusji problemowej na forum grupy	Dyskusja problemowa – zajęcia aktywizujące
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach kultury i animacji – ce-	K_K07	Aktywność i umiejętność argumentacji w trakcie dys-	Dyskusja problemowa

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
lowych formach aktywności kulturalnej (grupy twórcze, stowarzyszenia), docenia konieczność współpracy z innymi podmiotami instytucjonalnymi w środowisku lokalnym		kusji problemowej na forum grupy	wa – zajęcia aktywizujące

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zakres wiadomości objętych treściami wykładu audytoryjnego wraz z treściami pochodzącymi z pracy własnej studenta będą sprawdzone testem jednokrotnego wyboru z progami punktowymi przy czym warunkiem uzyskania zaliczenia jest osiągnięcie minimalnej liczby punktów stanowiącej 60% możliwych do uzyskania w teście. Ocena końcowa wykładu jest oceną uzyskaną w teście z progami punktowymi.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, testu, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	100	125
Łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bobrowska E., *Przemiany modelowe instytucji domu kultury*, Kraków 1997.
2. Gołat R., *Podstawy prawa kultury*, Poznań 2006.
3. Heinemann K., *Wprowadzenie do socjologii sportu*, Warszawa 1989.
4. Izdebski H., *Fundacje i stowarzyszenia*, Warszawa 1999.
5. Nowicka E., *Świat człowieka – świat kultury*, Warszawa 2006.
6. Pawlak W., *Instytucje i zmiana instytucjonalna w teorii D. Northa*, „Studia Socjologiczne” 1993, 7.
7. Sułkowski Ł., *Kulturowa zmienność organizacji*, Warszawa 2002.

8. Zaluska M., Boczoń J., red., *Organizacje pozarządowe w społeczeństwie obywatelskim*, Katowice 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ.

LABORATORIUM TEATRU

Kod przedmiotu: 03.3-WP-PEDP-LABT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba, inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	5	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	5	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta pracy warsztatowej z zakresu działań teatralnych zarówno w obszarze teatru tradycyjnego jak i we współczesnych formach działań teatralnych oraz performance, happening. Zapoznanie studenta z technologią i technikami oświetleniowymi w teatrze, technikami scenograficznymi, oraz formami teatru plastycznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu metodyki pracy warsztatowej i animacyjnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada podstawowe wiadomości z zakresu współczesnych form teatralnych. Potrafi przygotować szkice i projekty scenografii. Zna podstawowe materiały, narzędzia stosowane w technikach scenograficznych. Posiada Umiejętność dostosowania przestrzeni zastanej do działania teatralnego. Potrafi korzystać z profesjonalnego sprzętu oświetleniowego (konsola świateł, reflektory).

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej. Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań (przygotowanie techniczne spektaklu oraz innych działań artystycznych o charakterze teatralnym, zaprojektowanie i wykonanie scenografii, przy-	K_W16	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
gotowanie dźwięku), a także o normach i procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej w zakresie pracy warsztatowej			
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Ocena zadań i pracy wyko-	Laboratoria wanej grupowo
Ma uporządkowaną wiedzę w zakresie podstaw sztuki teatralnej oraz animacji kultury w zakresie działań teatralnych. Potrafi samodzielnie przygotować i przeprowadzić podstawowe działania teatralne z różnymi grupami społecznymi	K_W20	Konwersacja – ocena aktyw-	Laboratoria ności i przygotowania merytorycznego
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi (operować różnorodnymi formami działań artystycznych w obszarze teatru współczesnego) w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych	K_U10	Konwersacja – ocena aktyw-	Laboratoria ności i przygotowania merytorycznego
Potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań			
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami	K_K07	Zadania wykonywane	gru- Laboratoria powo
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania z zakresu przygotowania i wykonania działań związanych z realizacją spektaklu, performance, happeningu, form teatru plastycznego	K_K08	Zadania wykonywane	indy- Laboratoria widualnie

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 70%. Realizacja zadania indywidualnego 15%. Realizacja zadania grupowego 15%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brook P., *Pusta przestrzeń*, Warszawa, 1997.
2. Craig E.G., *O sztuce teatru*, Warszawa, 1985.
3. Kącki A., *Teatr materii ożywionej*, Poznań, 2004.
4. Milczarek-Pankowska K., *Współczesny teatr poszukujący*, Warszawa 1986.
5. Welsch, *Estetyka poza estetyką*, Kraków 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Althusset L., „Piccolo”, *Bertolazzi i Brecht (Notatki o teatrze materialistycznym)*, [w:] *Markszizm i literatura współczesna*, Warszawa 1979
2. Grotowski J., *Człowiek w działaniach parateatralnych*, Kraków 1988.

UWAGI:

Zajęcia są prowadzone w profesjonalnej przestrzeni teatralnej z użyciem profesjonalnego sprzętu.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Jarosław Dulęba.

METODYKA ANIMACJI KULTURY

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDP-MAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof.UZ,
dr Jolanta Kostecka, dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	4	Egzamin	7
Laboratoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	4	Egzamin	
Laboratoria	27	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów ze strategiami, metodami, formami i technikami pracy kulturalno-oświatowej i animacji kultury, z procedurą wyprowadzania zasad działalności kulturalnej i animacji, metodyką pracy z uczestnikami – amatorami, z procedurą tworzenia planów i programów pracy kulturalnej i działań animacyjnych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji oraz instytucje kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Geneza i eksplikacja pojęcia animacja kultury; role społeczno-zawodowe animatorów kultury; projektowanie działań animacyjnych w różnych środowiskach społecznych; zasady, metody, formy i techniki pracy animatora w powiązaniu z różnymi strategiami animacji kultury; uczestnicy działalności kulturalnej i animacyjnej, w tym specyfika, formy i typologia amatorskiego ruchu artystycznego.

Laboratoria

Działalność imprezowa – klubowa i masowa; instytucje animacji kultury i inne przestrzenie życia społecznego objęte działaniami animacyjnymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – metoda podająco-systematyzująca.

Laboratoria – metoda symulacyjno-aktywizująca – przeprowadzenie działań animacyjnych w grupie

konwersatoryjnej połączone z organizacją imprezy z wykorzystaniem grupy ćwiczeniowej; metoda hospitacyjna – obserwacja uczestnicząca zajęć w zespołach amatorskich w instytucjach kultury.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną i uporządkowaną wiedzę na temat różnych dziedzin kultury – symbolicznej, zna terminologię z zakresu pedagogiki niedyrektywnej i specyfikę języka pedagogiki emancypacyjnej jako teoretycznego odwołania w pracy kulturalnej i animacyjnej	K_W13	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma podstawową wiedzę o podmiotach działalności kulturalnej, ich zróżnicowaniach i specyfice	K_W15	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma podstawową i ugruntowaną wiedzę metodyczną o wieloaspektowych działaniach kulturalnych i animacyjnych	K_W16	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma wiedzę o sobie jako podmiocie aktywnie projektującym ścieżkę własnego rozwoju, w tym w zakresie specjalizacji i doskonalenia w wybranej dziedzinie kultury symbolicznej	K_W18	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu wybranej dziedziny kultury symbolicznej – tańca, teatru, sztuk widowiskowych	K_W20	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi ocenić przydatność metod, technik i strategii animacyjnych do realizacji różnych form aktywizacji jednostek, grup i środowisk lokalnych	K_U09	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi posługiwać się ujęciami teoretycznymi z obszaru kultury, animacji i pedagogiki emancypacyjnej do analizowania i interpretowania strategii animowania aktywności społeczno-kulturalnej, potrafi generować rozwiązanie problemów aktywności i twórczości amatorskiej, jej promocję i planowanie efektów	K_U10	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi animować pracę uczestników procesu animacji w kierunku ich indywidualnego rozwoju przez całe życie	K_U11	Realizacja zadania grupowe-	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole z podziałem na różne role – nadawcy, organizatora/ pośrednika, odbiorcy/adresata, przyjmować zadania oraz wyznaczać zadania innym	K_U13	Realizacja zadania grupowe-	Laboratoria
Potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do	K_U14	Realizacja zadania grupowe-	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
organizowania działań animacyjnych z zastosowaniem pogłębionej wiedzy z zakresu wybranej dziedziny kultury symbolicznej		go	
Ma przekonanie o sensie i wartości podejmowania działań animacyjnych w zróżnicowanym środowisku społecznym, jest gotowy do podejmowania ról zawodowych oraz społecznych w charakterze instruktora, moderatora, animatora, wolontariusza	K_K03	Obserwacja studenta podczas problemowych dyskusji panelowych oraz w trakcie realizacji zadań indywidualnych i grupowych	Laboratoria
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, kieruje się zasadami etycznymi w pracy animacyjnej i upowszechnianiu kultury	K_K04	Konwersacja podsumowująca ca semestr	Laboratoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach i instytucjach społecznych, jest otwarty na współpracę z podmiotami o różnym kapitale społeczno-kulturowym	K_K07	Samoocena studenta Obserwacja jego pracy grupowej oraz indywidualnej Ewaluacja wewnętrzna	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zakres wiadomości objętych treściami wykładu audytoryjnego wraz z treściami pochodzącymi z pracy własnej studenta będą sprawdzone testem jednokrotnego wyboru z progami punktowymi przy czym warunkiem uzyskania zaliczenia jest osiągnięcie minimalnej liczby punktów stanowiącej 60% możliwych do uzyskania w teście.

Laboratoria

Warunkiem zaliczenia laboratoriów jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%) oraz realizacja akcji animacyjnej w przestrzeni zewnętrznej (50%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu uzyskaną w teście z progami punktowymi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie)	86	52
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, prezentacji)	95	129
łącznie	181	181
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
łącznie	7	7

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dyczewski L., *Animator kultury lokalnej, (w) Kultura polska w procesie przemian*, Lublin 1993.
2. Gajda J., red., *Animacja kulturalna jako problem pedagogiczny*, Lublin 1994.
3. Gajda J. Żardecki W., red., *Dylematy animacji kulturalnej*, Lublin 2001.
4. Jankowski D., *Wychowawcze perspektywy działalności kulturalno-oświatowej*, Poznań 1988.
5. Jankowski D., Kargul J., Kowalewski F., Przyszczypkowski K., *Podstawy działalności kulturalno-oświatowej*, Poznań 1996.
6. Jedlewska B., *Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych*, Lublin 2001.
7. Kargul J., *Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej*, Toruń 1997.
8. Kopczyńska M., *Animacja społeczno-kulturalna*, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ.

PEDAGOGIKA CZASU WOLNEGO

Kod przedmiotu: 05.9.W-PED-PeCW

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka, inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	6	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	6	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie wiedzy na temat koncepcji czasu wolnego, problematyki zachowań w czasie wolnym oraz sposobów spędzania czasu wolnego i ich uwarunkowań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z pedagogiki i socjologii oraz teorii kultury i animacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pozytywne i negatywne koncepcje czasu wolnego. Teorie czasu wolnego. Edukacja do czasu wolnego. Czas wolny w rodzinie i instytucjach. Funkcje czasu wolnego. Współczesne przeobrażenia w strukturze czasu wolnego i pracy jako wyzwania pedagogiki.

Ćwiczenia

Wzory i style spędzania czasu wolnego wśród wybranych grup społecznych. Rynki czasu wolnego – przestrzeń konsumpcji. Patologie i zagrożenia czasu wolnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – konwencjonalny i problemowy.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna miejsce pedagogiki czasu wolnego w systemie nauk oraz potrafi wskazać jej związki z innymi dyscyplinami naukowymi	K_W02	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Zna teorię i metodologię pedagogiki czasu wolnego oraz potrafi posługiwać terminologią tej dyscypliny	K_W13	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych analizując je na polu pedagogiki czasu wolnego	K_U01	Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena wystąpienia Ocena prezentacji	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką będą sprawdzane z zastosowaniem egzaminu pisemnego z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się frekwencja (20%) oraz aktywność na zajęciach (40%) ocena prezentacji i wystąpienia (40%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach; egzaminie)	53	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	47	65
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogunia-Borowska M., Śleboda M., *Globalizacja i konsumpcja*, Kraków 2003.

2. Eriksen T., *Tyrania chwili*, Warszawa 2004.
3. Fatyga B., Rogala-Obłękowska J., *Style życia młodzieży a narkotyki*, Warszawa 2002.
4. Kędzior J., Wawrzak-Chodaczek M., *Czas wolny w różnych jego aspektach*, Wrocław 2000.
5. Mac Cannel D., *Turysta: nowa teoria klasy prężniaczej*, Warszawa 2002.
6. Mroczkowska D., *Czas wolny: refleksje, dylematy, perspektywy*, Warszawa 2011.
7. Pięta J., *Pedagogika czasu wolnego*, Warszawa 2008.
8. Truskowska-Wojtkowiak M., *Fenomen czasu wolnego*, Gdańsk 2012.
9. Winiarski R., *Rekreacja i czas wolny*, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Kostecka.

PROJEKT ANIMACYJNY ПРОЕКТ АНИМАЦИОННЫЙ

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-PrAn

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska, inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	4	Zaliczenie na ocenę	6
Laboratoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	4	Zaliczenie na ocenę	
Laboratoria	27	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studentów do samodzielnego konstruowania spójnej koncepcji projektu animacyjnego i jej realizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć „teorie kultury i animacji”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Specyfika projektu animacyjnego; struktura projektu animacyjnego; prezentacja i analiza przykładów projektów animacyjnych; źródła dofinansowania projektów animacyjnych.

Laboratoria

Konstruowanie koncepcji projektu: analiza i opis problemu i grupy docelowej, planowanie celów głównych i szczegółowych, etapów i działań; konstruowanie harmonogramu projektu; rezultaty działań i ich wskaźniki; planowanie budżetu; realizacja projektu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład, wykład interaktywny, prezentacje, analiza przypadków.

Laboratoria – dyskusja, praca w grupach, warsztaty, ćwiczenia praktyczne; analiza przypadków, prezentacja projekt.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować projekt animacyjny, wymienić elementy struktury projektu animacyjnego i wyjaśnić powiązania i różnice między nimi	K_W20	Praca kontrolna z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi stworzyć spójną koncepcję projektu animacyjnego: potrafi dokonać analizy i opisu problemu podejmowanego w planowanych działaniach animacyjnych; sformułować adekwatnie do problemów cele oraz dobrać do nich działania i określić ich rezultaty; jest w stanie skonstruować harmonogram i budżet projektu animacyjnego; potrafi zrealizować projekt	K_U02	Ćwiczenia praktyczne Projekt	
Potrafi dokonać analizy zrealizowanego projektu, rozpoznać słabe strony koncepcji i realizacji, które wymagają modyfikacji	K_U14	Projekt Prezentacja	Laboratoria
Jest wrażliwy na problemy społeczno-kulturowe w środowisku i świadomy możliwości i ograniczeń ich rozwiązywania poprzez projekty animacyjne	K_K02	Projekt Dyskusja Analiza przypadku	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Praca kontrolna oceniana wedle progów punktowych.

Laboratoria

Prawidłowe wykonanie wszystkich ćwiczeń realizowanych na zajęciach; przygotowanie prezentacji przykładowego projektu animacyjnego wraz z analizą jego struktury i założeń, ocenianej wedle progów punktowych; skonstruowanie koncepcji projektu animacyjnego i jej realizacja, oceniane wedle ustalonych kryteriów. Ocena końcowa z laboratoriów jest średnią arytmetyczną ocen częściowych.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna – średnia arytmetyczna ocen z wykładu i laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach)	63	38
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, pracy kontrolnej; studiowanie literatury; przygotowanie koncepcji projektu, realizacja projektu)	85	110
łącznie	148	148

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Karolak W., *Projekt edukacyjny – projekt artystyczny*, Łódź 2004.
2. *Podręcznik zarządzania projektami miękkimi w kontekście Europejskiego Funduszu Społecznego*, Warszawa 2006.
3. *Projekty kulturalne – krok po kroku*, Warszawa 2004.
4. Słowińska S., *Projekt w animacji kultury*, [w:] *Dyskursy młodych andragogów 9*, red. M. Olejarz, Zielona Góra 2008.
5. *Zarządzanie projektami współfinansowanymi z funduszy publicznych*, red. M. Szwabe, Kraków 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Zarządzanie projektami współfinansowanymi z funduszy publicznych*, red. M. Szwabe, Kraków 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Sylwia Słowińska.

TANIEC W KULTURZE

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-TaWK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Laboratoria	30	2	I	Zaliczenie na ocenę	3
				Studia stacjonarne	
				Studia niestacjonarne	
Laboratoria	18	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w wiedzę z zakresu szeroko pojmowanego kulturowego kontekstu tańca. Przygotowanie do dalszej edukacji w zakresie animacji kultury tanecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zarys rozwoju tańca i przyjęte pola definicyjne w dyskursie filozoficzno-antropologicznym. Typologia tańca. Taniec jako nośnik treści kulturowych. Taniec jako dziedzina kultury symbolicznej. Twórczość a taniec. Społeczno-kulturowy wymiar funkcji komunikacyjnej tańca. Wprowadzenie do praktycznych działań tanecznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prelekcje, pokaz, metoda problemowa, dyskusja panelowa, metody ekspresyjne, ćwiczenia.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu kulturowych kontekstów tańca	K_W20	Praca problemowa, dyskusje, prezentacje,	Laboratoria
Potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu kulturowych kontekstów tańca do dalszych działań związanych z animacją kultury tanecznej, potrafi rozpoznać różne estetyki taneczne	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu kulturowych kontek-	K_K01	Samooceena studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

stów tańca, rozumie potrzebę doksztalcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia

Rozmowa i dyskusje panelowe

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%) oraz pozytywna ocena z wykonanej pracy problemowej (50%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: prezentacji, wystąpienia)	40	52
łącznie	78	78

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kubinowski D., red., *Taniec, choreologia, humanistyka*, Poznań 2000.
2. Kuźmińska O., *Taniec w teorii i praktyce*, Poznań 2002.
3. Lange R., *O istocie tańca i jego przejawach w kulturze*, Poznań 2009.
4. Rey J., *Taniec: jego rozwój i formy*, Warszawa 1958.
5. Turska I., *Krótki zarys historii tańca i baletu*, Kraków 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TECHNIKI KOMPUTEROWE W INSTYTUCJACH KULTURY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-TKIK
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr inż. Edyta Mianowska, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Metodologii Badań Społecznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczbago- dzin w ty- godniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie z oceną	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania oprogramowania biurowego i graficznego oraz zasobów otwartych w pracy animatora kultury. Ćwiczenie praktycznych umiejętności korzystania z narzędzi technologii informacyjnej w projektach wspomagających działania animatora kultury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość zasad pracy w środowisku Windows. Znajomość pakietu biurowego Office w zakresie podstawowym.

PODSTAWOWYM.ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Korespondencja biurowa: zasady korespondencji, układy pism, szablony, wzory dokumentów, formularze. Edycja materiałów wspomagających działalność administracyjno-biurową: projektowanie materiałów informacyjnych (broшуra, plakat), kalkulacja kosztów działań okolicznościowych (analiza kosztów warsztatów, wystaw, itp.), gromadzenie i analiza danych, wykorzystanie baz danych w korespondencji seryjnej, przygotowanie prezentacji i sprawozdań z działań animatora, opracowanie wielostronowych raportów. Zarządzanie informacjami: korzystanie z sieci rozproszonych do poszukiwania informacji związanych z bieżącą działalnością instytucji kultury. Edycja grafiki: korzystanie z plików graficznych w różnych formatach, projektowanie materiałów informacyjnych, korzystanie z narzędzi edycji obiektów graficznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne, indywidualne w pracowni komputerowej.

FEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę z zakresu wykorzystania standardowych narzędzi informatycznych we wspomaganie organizacji działań animatora kultury: zaprojektować informację multimedialną (tekst, grafika, dźwięk), korzystać z baz danych w ramach usprawniania współdziałania i komunikacji z odbiorcami, twórcami i animatorami kultury, przygotować raport z działań animatora	K_W16	Zadania praktyczne Ocena zadań – jakości wykonania, zgodności z instrukcją Projekt prezentacji multimedialnej – zadanie praktyczne w zakresie prezentacji danych Kolokwium – zadanie praktyczne w zakresie przygotowania dokumentacji opartej na zasobach baz danych	Laboratoria
Potrafi wyszukać w Internecie informacje związane z działalnością animatora kultury. Ma orientację w zasobach Internetu powiązanych z kulturą i jej upowszechnianiem. Potrafi wykorzystać zasoby internetowe i krytycznie ocenić ich wiarygodność	K_U04	Zadanie praktyczne – ocena bieżących ćwiczeń	Laboratoria
Potrafi zastosować w projektach graficznych związanych z działalnością animatora kultury odpowiednie narzędzia informatyczne do wspomaganie ich realizacji	K_U09	Kolokwium z zakresu posługiwania się narzędziami do projektowania dokumentów graficznych	Laboratoria
Krytycznie ocenia możliwość stosowania nowoczesnych technologii w upowszechnianiu kultury. Potrafi wskazać pozytywne i negatywne aspekty łatwego dostępu do wytworów udostępnianych w Internecie. Rozumie zasady ograniczonych możliwości korzystania z materiałów dostępnych w sieci	K_K05	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Ocena z przedmiotu Techniki komputerowe w instytucjach kultury ustalana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych za wykonanie zadań praktycznych na laboratorium (20%), za kolokwia (70%), za wykonanie prezentacji (10%). Warunkiem zaliczenia laboratorium jest uzyskanie powyżej 50% punktów z możliwych do uzyskania. Liczba punktów możliwych do zdobycia podawana jest na początku zajęć. Kolokwium ma formę ćwiczenia praktycznego.

Ocena końcowa

Ocena z ćwiczeń jest oceną ostateczną i ustalana jest następująco: powyżej 50% dostateczny, powyżej 60% dostateczny plus, powyżej 70% dobry, powyżej 80% dobry plus, powyżej 90% bardzo dobry.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, przygotowanie: projektu, prezentacji)	20	32
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bain S., Wilkinson N., *CorelDRAW 12: oficjalny podręcznik*, Gliwice 2004.
2. DeHaan J., Buechler J., Bounds J., *Windows Movie Maker 2: od zera do bohatera*, Gliwice 2006.
3. Flanczewski S., *Word w biurze i nie tylko*, Gliwice 2004.
4. Hunt S., *Corel Draw 9 F/X*, Gliwice 2000.
5. Kostera-Kosterzewski M., *CorelDRAW 10: praktyczne projekty*, Gliwice 2011.
6. Negrino T., *Prezentacje w PowerPoint 2007 PL: projekty*, Gliwice 2008.
7. Schwartz S., *Po prostu Office 2007 PL*, 2008.
8. Walkenbach J., *Excel 2003 PL: biblia*, Gliwice 2004.
9. Zimek R., *ABC CorelDRAW*, Gliwice 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grover Ch., *Word 2007 PL; n ieoficjalny podręcznik*, Gliwice 2007.
2. Masłowski K., *Excel 2007/10 PL: ćwiczenia zaawansowane*.
3. Simon J., *Excel: profesjonalna analiza i prezentacja danych*, Gliwice 2006.

UWAGI:

Informacje dla studentów, program przedmiotu oraz materiały do zajęć znajdują się na stronie: www.zmbs.wpsnz.uz.zgora.pl.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. E. Mianowska.

TECHNIKI KOMUNIKACJI JĘZYKOWEJ I KULTURA MOWY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-KŻS
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr Małgorzata Olejarz, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	45	3	2	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	27	–	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami i technikami komunikacji językowej. Przekazanie wiedzy i wykształcenie umiejętności z zakresu technik prawidłowego mówienia i kultury słowa. Wyposażenie studentów w kompetencje w zakresie przygotowywania, realizowania i oceniania publicznych wystąpień, debat, dyskusji, a także w zakresie przeprowadzenia warsztatów z kultury żywego słowa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do problematyki przedmiotu: żywe słowo w życiu publicznym, mówienie a sprawność językowa i komunikacyjna. Elementy logopedii: mechanizm i fizjologia procesu mówienia, nieprawidłowy rozwój mowy, wady wymowy. Artykulacja-zajęcia warsztatowe: ćwiczenia usprawniające motorykę narządów mowy. Poprawność dykcyjna: indywidualne ćwiczenia głoskowe, sylabowe, wyrazowe, kombinacje zdaniowe i tekstowe. Oddech i aparat oddechowy – zajęcia warsztatowe: rodzaje oddechu i jego fizjologia, oddech w procesie mówienia, ćwiczenia oddechowe. Emisja głosu – zajęcia warsztatowe: czystość, głośność i siła; intonacja i modulacja głosu; prezentacje sceniczne. Podstawy procesu komunikowania: cele komunikacji międzyludzkiej; przeszkody w procesie komunikowania, bariery komunikacji, psychologiczne i społeczne aspekty procesu komunikowania. Mówienie i słuchanie: techniki biernego i aktywnego słuchania; komunikacja niewerbalna. Sztuka dyskusowania i prowadzenia sporów: zasady prowadzenia publicznych debat, obrad i dyskusji. Wystąpienia publiczne: cele i rodzaje wystąpień, analiza audytorium, analiza treści, wybór formy wystąpienia, warunki techniczne; kryteria oceny wystąpień publicznych. Prezentacje wystąpień publicznych studentów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prelekcja, metoda problemowa, ćwiczenia warsztatowe, metoda indywidualnych przypadków, meto-

da sytuacyjna, inscenizacja, metody ekspresyjne, gry dydaktyczne, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi opisać procesy komunikowania interpersonalnego i ich prawidłowości, oraz wskazać i rozpoznać zakłócenia tych procesów	K_W08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Potrafi scharakteryzować, czym jest sprawność językowa i komunikacyjna, nazwać podstawowe zaburzenia w mówieniu, wyjaśnić, na czym polegają ćwiczenia usprawniające motorykę narządów mowy i głosu, a także potrafi opisać techniki komunikacji językowej oraz zasady przygotowywania, realizacji i oceny wystąpień publicznych	K_W20	Zadania praktyczne, wykonywane indywidualnie i grupowo Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Laboratoria
Potrafi w precyzyjny i skuteczny sposób porozumiewać się za pomocą różnych technik komunikacji językowej, potrafi skutecznie zastosować poznane ćwiczenia warsztatowe dla usprawnienia komunikacji, potrafi przygotować wystąpienie publiczne, poprowadzić debatę, dyskusję, obrady	K_U07	Zadania praktyczne wykonywane indywidualnie Prezentacja wystąpienia publicznego Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Laboratoria
Potrafi wykorzystywać wiedzę i umiejętności z zakresu technik komunikacji językowej i kultury mowy do organizowania działań animacyjnych, edukacyjnych, warsztatowych i artystycznych	K_U14	Zadania praktyczne wykonywane indywidualnie Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Ocena zaangażowania w dyskusji	Laboratoria
Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu komunikacji językowej i kultury mowy, potrafi dokonać samooceny własnych kompetencji w tym zakresie i rozumie potrzebę ich doskonalenia; jest otwarty na rozwijanie umiejętności i poszerzanie wiedzy w zakresie komunikacji językowej i kultury mowy	K_K01	Podsumowania Samoocena efektów kształcenia Rozmowa indywidualna ze studentem	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany i chętny do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania animacyjne, edukacyjne, artystyczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w dziedzinie animacji kultury	K_K07	Zadania praktyczne wykonywane grupowo Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Ocena zaangażowania w dyskusji	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia laboratorium jest uzyskanie pozytywnych ocen z indywidualnych zadań praktycznych z zakresu technik komunikacji językowej i kultury mowy oraz z końcowej prezentacji autorskiego wystąpienia publicznego ocenianego według podanych wcześniej kryteriów. Ocena z laboratorium stanowi średnią arytmetyczną ocen z poszczególnych praktycznych zadań cząstkowych i prezentacji końcowej.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna przedmiotu – ocena z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	32
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, prezentacji, wystąpienia)	45	63
łącznie	95	95
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Griffin E., *Podstawy komunikacji społecznej*, Gdańsk 2003.
2. Gronbeck B., German K., Ehninger D., Monroe A., *Zasady komunikacji werbalnej*, Poznań 2001.
3. Kram J., *Zarys kultury żywego słowa*, Warszawa 1988.
4. Mckay M., Davis M., Fanning P., *Sztuka skutecznego porozumiewania się*, Gdańsk 2001.
5. Morreale S. P., Spitzberg B. H., Barge J. K., *Komunikacja między ludźmi: motywacja, wiedza i umiejętności*, Warszawa 2007.
6. Nęcki Z., *Komunikacja międzyludzka*, Kraków 2000.
7. Retter H., *Komunikacja codzienna pedagogice*, Gdańsk 2005.
8. Tarasiewicz B., *Mówię i śpiewam świadomie*, Kraków 2003.
9. Toczyńska B., *Elementarne ćwiczenia dykcji*, Gdańsk 2000.
10. Wiszniewski A., *Jak przekonująco mówić i przemawiać*, Warszawa-Wrocław 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Małgorzata Olejarz.

TEORIE EDUKACJI KULTURALNEJ

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDP-TEK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	6	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	6	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z koncepcjami edukacji kulturalnej - podejściami tradycyjnymi i współczesnymi oraz przygotowanie do wykorzystania rozwiązań i idei różnych koncepcji w pracy animacyjnej,

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z historii wychowania, doktryn pedagogicznych, teorii kultury i animacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Tradycja edukacji kulturalnej (Platon, Arystoteles, F. Schiller) i jej obecność we współczesnym myśleniu o edukacji kulturalnej. Klasyczne polskie koncepcje edukacji kulturalnej (J. Mortkowiczowa i S. Szuman). Sztuka jako przestrzeń rozwoju i instrument wychowania (V. Lowenfeld; A. Stern, C. Freinet, R. Gloton, C. Clero, H. Read). Współczesne dylematy edukacji kulturalnej.

Ćwiczenia

Wielostronne wychowanie przez sztukę i do sztuki, edukacja kulturalna jako przygotowanie do uczestnictwa w kulturze symbolicznej; edukacja socjokulturalna. Edukacja kulturalna wobec kultury popularnej. Dobre praktyki edukacyjne. Koncepcja cyklu zajęć edukacji kulturalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład interaktywny, dyskusja.

Ćwiczenia – praca w grupach, analiza przypadków, burza mózgów, warsztat, prezentacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student jest w stanie wymienić i wyjaśnić sposoby pojmowania edukacji i umie zdefiniować terminy z nią związane: edukację estetyczną, edukację przez sztukę; edukację do sztuki; rozumie ich zastosowanie; zna główne tradycyjne i nietradycyjne koncepcje edukacji kulturalnej, potrafi je wymienić i scharakteryzować	K_W01 K_W09	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi stworzyć i zaprezentować własny pomysł na działania z zakresu edukacji kulturalnej w oparciu o wybraną koncepcję; potrafi krytycznie ocenić omawiane koncepcje edukacji kulturalnej i zdecydować, które założenia mogą być przydatne we własnej pracy animacyjnej.	K_U08	Praca kontrolna z progami punktowymi Prezentacja Przygotowanie koncepcji zajęć edukacji kulturalnej Dyskusja – ocena przygotowania merytorycznego i aktywności	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składa się wynik uzyskany z pracy kontrolnej ocenianej według progów punktowych, ocena za prezentację przykładowego projektu edukacji kulturalnej (tzw. dobrej praktyki), ocena za opracowaną samodzielnie koncepcję działań z zakresu edukacji kulturalnej oraz ocena aktywności na zajęciach. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen częściowych.

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego w formie testu z progami punktowymi. Warunkiem przystąpienia do egzaminu z wykładu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę końcową składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie)	50	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, do pracy kontrolnej, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie koncepcji zajęć, prezentacji)	70	85
łącznie	120	120
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jakubowski W., *Edukacja w świecie popkultury*, Kraków 2006.
2. Jankowski D., *Pedagogika kultury*, Kraków 2006.
3. Słowińska S., *Edukacja kulturalna w Polsce i w Niemczech Inspiracje – propozycje – koncepcje*, Kraków 2007.
4. Wojnar I., *Teoria wychowania estetycznego: polscy autorzy*, Warszawa 1997

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Sylwia Słowińska.

TEORIE KULTURY I ANIMACJI

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDP-TKA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ., dr Sylwia Słowińska, dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	2	Egzamin	5
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	2	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przedmiot ma charakter propedeutyczny dla przedmiotów specjalizacyjnych (metodyki animacji kultury, instytucji kultury, edukacji kulturalnej, wiedzy o kulturze popularnej). Zapoznaje studentów z wiodącymi teoriami kultury, wyposaża w pojęciowość z zakresu kultury symbolicznej i animacji kultury, ukazuje złożoność i wieloaspektowość kultury, zagrożenia i szanse rozwojowe współczesnej kultury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Teorie kultury w różnym ujęciu dyscyplinowym: antropologicznym, socjologicznym, pedagogicznym, psychologicznym i filozoficznym. Szerokie i wąskie rozumienie kultury. Teorie wartości jako ramy strategii animacji kultury oraz strategii upowszechnienia kultury. Zagadnienie semiotyki w procesie społecznego komunikowania – tworzenia, przekazywania i odbierania treści kultury. Społeczne uczestnictwo w kulturze – jego uwarunkowania i korelaty.

Ćwiczenia

Problematyka czasu wolnego i jego konteksty a modelowanie projektów animacyjnych. Transmisja wzorów kultury w relacjach międzygeneracyjnych, instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych, profesjonalnych i amatorskich. Kultura wysoka i niska, elitarna i popularna, uniwersalna i lokalna, kontrkultura, subkultury i kultura alternatywna. Problematyka potrzeb kulturalnych. Geneza animacji kultury:

pedagogika humanistyczna, postmodernizm, pedagogika społeczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – metoda podająco-systematyzująca.

Ćwiczenia – metoda prezentacji wybranych zagadnień tematycznych w grupie ćwiczeniowej, metoda dyskusji z wykorzystaniem „dyskusji okrągłego stołu” i sądu inscenizowanego w grupie ćwiczeniowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opanował elementarną wiedzę o strukturalnych atrybutach kultury, jej instytucjonalizacji oraz powiązaniach struktur instytucjonalnych z potrzebami społecznymi, typach i segmentach kultury i operacjonalizować pojęcie kultury do celów animacji i działalności kulturalnej	K_W07	Test z progami punktowymi	Wykłady
Posiada elementarną wiedzę o procesie semiozy jako podstawy kultury symbolicznej i komunikowania społecznego	K_W08	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma specjalistyczną wiedzę z zakresu teoretycznych podstaw animacji kultury – jej genezy, zróżnicowania pola semantycznego i dyematów związanych z aplikacją tej teorii do praktyki społecznej	K_W20	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi zastosować wiedzę z zakresu kultury i animacji kultury do praktyki społeczno-kulturalnej, do rozwiązywania problemów absencji kulturalnej jednostek i grup społecznych, wykluczenia z życia kulturalnego, medializacji wzorów kulturowych i komercjalizacji kultury	K_U02	Obserwacja podczas problemowych dyskusji panelowych	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów uczestnictwa w kulturze symbolicznej i realizowanych wzorów/stylów kulturowych	K_U03	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi posługiwać się teoriami kultury i animacji do opracowania strategii i programów aktywności kulturalnej różnych grup i środowisk społecznych, ich aktywizacji i emancypacji oraz prognozować efekty zmiany społecznej jako pochodnej aktywności kulturalnej	K_U10	Obserwacja zadań realizowanych indywidualnie oraz grupowo	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do definiowania działań praktycznych – upowszechniania, uprzystępniania treści kultury symbolicznej i animowania twórczości lokal-	K_U14	Test z progami punktowymi	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nnych grup. Ma przekonanie o sensie działań grupowych w środowisku lokalnym dla propagowania kultury „wznoszącej” tworzonej w małych ojczyznach, jest gotowy zarówno do działań profesjonalnych w instytucjach kultury, jak też działań społeczno-animacyjnych w grupach nieformalnych	K_K03	Konwersacja ze studentem podsumowująca semestr Kolokwium problemowe	Ćwiczenia
Dostrzega problemy wynikające ze zróżnicowań kulturalnych, etnicznych i środowiskowych oraz krzyżowania się kultur różnej skali	K_K05	Test z progami punktowymi	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zakres wiadomości objętych treściami wykładu audytoryjnego wraz z treściami pochodzącymi z pracy własnej studenta będą sprawdzone testem jednokrotnego wyboru z progami punktowymi przy czym warunkiem uzyskania zaliczenia jest osiągnięcie minimalnej liczby punktów stanowiącej 60% możliwych do uzyskania w teście.

Ćwiczenia

Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywność na zajęciach (50%) oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium zaliczeniowego (50%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu uzyskaną w teście z progami punktowymi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie)	75	44
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	50	81
łącznie	150	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Burszta W., *Antropologia kultury: tematy, teorie, interpretacje*, Poznań 1998.
2. Czerwiński M., *Kultura i jej badanie*, Wrocław 1985.
3. Gajda J., Żardecki W., red., *Dylematy animacji kulturalnej*, Lublin 2001.
4. Grad J., Karczmarek U., *Organizacja i upowszechnianie kultury w Polsce: zmiany modelu*, Poznań 1996.
5. Jakubowski W., *Edukacja w świecie kultury popularnej*, Kraków 2006..
6. Kargul J., *Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej*, Toruń 1997.
7. Kłoskowska A., *Kultura masowa*, Warszawa 1982.
8. Kłoskowska A., red., *Encyklopedia kultury polskiej XX wieku: pojęcia i problemy kultury*, Wrocław 1991 i następne.
9. Nowicka E., *Świat człowieka – świat kultury*, Warszawa 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ.

WIEDZA O FILMIE WIEDZA O FILMIE

Kod przedmiotu: 03.6-WP-PEDP-WoF

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka, inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	6	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	6	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu teorii i historii filmu. Opanowanie umiejętności analizy utworów filmowych oraz oceny ich wartości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Historia kinematografii, w Europie i USA. Społeczne Funkcje filmu. Przemoc na ekranie. Ekspresjonizm niemiecki, czarny film amerykański, lata 70 – te i kino Q. Tarantino. Społeczne przyczyny przemocy a sceny agresji w mediach. Kino dźwiękowe. Dźwięk – zmiany języka filmowego. Funkcje muzyki filmowej. Filmy muzyczne. Technika jako problem estetyczny – dźwięk, kolor, panorama, cyfryzacja, 3D. Montaż. Kino Eisensteina i Griffith'a – pionierskie zastosowanie montażu. Rodzaje montażu. Montaż w filmie współczesnym. Realizm w filmie. Realizm jako kategoria estetyczna – cechy. Realizm poetycki, neorealizm, angielskie kino społecznie zaangażowane, amerykańskie kino kontestujące. Gatunki filmowe. Rozwój kina – gatunki czyste, pogranicza różnych gatunków. Styl w filmie a gatunek. Twórcy kina. Reżyser, scenarzysta, operator, aktor, producent. Problem autora w kinie. Historia i współczesność kina polskiego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i konwersatoryjny, ilustrowane fragmentami filmów fabularnych oraz dokumentalnych.

Ćwiczenia – prezentacje poszczególnych tematów, praca z materiałem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna teorię i historię kinematografii, ma specjalistyczną wiedzę z zakresu filmu, zna nurty filmowe, gatunki, ma wiedzę o kinematografiach narodowych, wybitnych twórcach i dziełach	K_W09 K_W20	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Opanował język filmu, potrafi dokonać opisu dzieła filmowego oraz zinterpretować wypowiedzi specjalistów z dyscyplin naukowych pokrewnych, potrafi posługiwać się wiedzą z zakresu filmu i kinematografii w celu interpretacji i analizy filmu oraz towarzyszących mu zjawisk i problemów	K_U07 K_U02	Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swej wiedzy i umiejętności, rozumie konieczność ciągłego doszkalania się	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką będą sprawdzane z zastosowaniem egzaminu pisemnego z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się: aktywność na zajęciach (20%), ocena prezentacji (40%), kolokwium (20%), frekwencja (20%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach; egzaminie)	53	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	47	65
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błędowska M., red., *Kino niezależne w Polsce 1989-2007*, Warszawa 2009.
2. Duś Z., *Podstawy montażu filmowego*, Katowice 2002.
3. *Historia kina polskiego*, red. T. Lubelski, Warszawa 2009.
4. Hendrykowski M., *Leksykon gatunków filmowych*, Poznań-Wrocław 2001.
5. Hendrykowski M., *Słownik terminów filmowych*, Poznań 1994.
6. Helman A., Pitrus A., *Podstawy wiedzy o filmie*, Kraków 2006
7. Kałużński Z., *Pęty kina: leksykon na XXI wiek*, Michałów-Grabina 2005.
8. Kuźniak H., *Analiza strukturalna i treściowa obrazu filmowego*, Łódź 1995.
9. Michalski A., *Kino operatorów*, Bydgoszcz 1995.
10. Płażewski J., *Historia filmu 1895-2000*, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Kostecka.

WIEDZA O KULTURZE POPULARNEJ

WIEDZA O KULTURZE POPULARNEJ

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PEDP-PopK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	5	Egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	5	Egzamin		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu wybranych koncepcji kultury współczesnej. Poznanie przemian w obrębie kultury symbolicznej. Znajomość i krytyczna analiza tekstów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem przekazów medialnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozumienie pojęć – ujęcia kultury popularnej. Historia i rozwój kultury popularnej. Powtórzenie jako podstawowy mechanizm kultury popularnej – nostalgia za PRL-em. Amerykanizacja kultury popularnej. Konsumpcjonizm we współczesnych modelach życia. Rola mediów masowych w upowszechnianiu wzorów kultury.

Ćwiczenia

Uniwersalność i globalizacja kultury popularnej. Telewizja i gatunki kultury popularnej. Kultura w sieci. Nowe media. Twórczość w Internecie – blog artystyczny, powieść hipertekstowa. Teorie feministyczne i kryzys męskości w kulturze współczesnej. Postawy odbiorców kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – konwencjonalny i konwersatoryjny.

Ćwiczenia – prezentacja tematu, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna tradycyjne i współczesne nurty rozwoju kultury popularnej; rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania; wie jakie są podstawowe podejścia do kultury popularnej; zna terminologię stosowaną w tej dziedzinie; student ma uporządkowaną wiedzę na temat dziedzin i gatunków kultury popularnej, potrafi ją zastosować do analizowania różnicowań kulturowych różnych kategorii społecznych, zna terminologię z zakresu różnych teorii kultury i potrafi zdefiniować wiodące ujęcia kultury popularnej, Ma specjalistyczną wiedzę z zakresu kultury popularnej; zna podstawowe teorie związane z kulturą popularną, potrafi wskazać związki kultury popularnej z kulturą wysoką i z życiem codziennym	K_W01 K_W05 K_W20	Egzamin pisemny z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi podstawową wiedzę o kulturze popularnej wykorzystać w celu interpretacji i analizy zjawisk i problemów społeczno – kulturowych	K_U02	Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Docenia znaczenie nauk o kulturze dla rozwoju jednostki i tworzenia więzi w środowiskach społeczno-kulturalnych i obrazu współczesnego świata, ma pozytywne nastawienie do ciągłego aktualizowania wiedzy z zakresu kultury	K_K03 K_K06	Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Odnacza się odpowiedzialnością za przygotowanie się do zadań profesjonalnych, akceptuje konieczność współpracy ze specjalistami z różnych dziedzin			

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką będą sprawdzane z zastosowaniem egzaminu pisemnego z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się: aktywność na zajęciach (40%) ocena prezentacji (40%) frekwencja (20%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie)	53	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	47	65
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Encyklopedia kultury polskiej: pojęcia i problemy wiedzy o kulturze*, red. A. Kłoskowska.
2. Fiske John, *Zrozumieć kulturę popularną*, Kraków 2006.
3. Kłoskowska A., *Kultura masowa: krytyka i obrona*, Warszawa 1980.
4. Kochan J., *Życie codzienne w matriksie: filozofia społeczna ponowoczesności*, Scholar 2007
5. Krajewski M., *Kultury kultury popularnej*, Poznań 2005.
6. *Kultura masowa*, red. C. Miłosz, Kraków 2002.
7. *Kultura mediów, ciało i tożsamość*, red. W. Jakubowski, S. Jaskulska, Kraków 2011
8. *Kultura popularna w społeczeństwie współczesnym*, red. J. Drozdowicz, M. Bernasiewicz, Kraków 2010.
9. Manowicz L., *Język nowych mediów*, Warszawa 2006.
10. Mathews G., *Supermarket kultury*, Warszawa 2005.
11. Strinati O., *Wprowadzenie do kultury popularnej*, Poznań 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr Jolanta Kostecka.

FOTOGRAFIA I – WPROWADZENIE DO SZTUKI FOTOGRAFII

ФОТОГРАФИЯ I – ВЪВЕДЕНИЕ ДО ИСКУССТВА ФОТОГРАФИИ

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-WdSF
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	2	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do elementarnego posługiwania się technikami fotograficznymi w obszarze fotografii cyfrowej oraz tradycyjnych technik bromosrebrowych. Poszerzenie wiedzy z zakresu podstawowych zagadnień fotografii (fizyka światła, psychofizjologia widzenia, technologie fotograficzne, chemia fotograficzna, teoria sztuki fotografii). Przygotowanie studenta do dalszej, specjalistycznej edukacji w obszarze fotografii i edukacji fotograficznej. Wprowadzenie podstawowych pojęć z zakresu techniki i estetyki fotografii. Zaszczepienie świadomości o pedagogicznych wartościach fotografii jako narzędzia w pracy animacyjnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do wiedzy z zakresu sztuki fotografii współczesnej. Zagadnienia etyczne w pracy twórczej z szczególnym uwzględnieniem praktyki fotograficznej. Fotografia jako narzędzie w działaniach animacyjnych. Podstawowe wiadomości z psychofizjologii widzenia. Budowa aparatów fotograficznych – technika bromosrebrowa i cyfrowa – porównanie. Technologia materiałów światłoczułych i chemii fotograficznej. Prezentacja technik fotograficznych nonkamerowych (luksografia, chemitypia, daktyloskopografia). Fotografia otworkowa (camera obskura). Podstawowe techniki oświetleniowe w fotografii. Pomiar światła w tradycyjnych technikach fotograficznych. Praca aparatami małoobrazkowymi, średnioformatowymi i kamerą wielkoformatową. Podstawy Fotografii studyjnej i plenerowej (systemy i techniki oświetleniowe w fotografii, fotografia portretowa, fotografia ruchu). Wywołanie i obróbka materiałów negatywowych i pozytywowych. Przygotowanie ekspozycji fotograficznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w studio i w plenerze, wykłady z prezentacjami i eksperymentami, praca indywidualna i praca z grupą.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową, specjalistyczną, wiedzę w zakresie wykonania fotografii w technice analogowe i cyfrowej w warunkach studyjnych oraz plenerowych	K_W20	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Potrafi dokonać analizy własnych działań fotograficznych i wskazać ewentualne obszary do modyfikacji w przyszłym działaniu	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach zajmujących się fotografią, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Zadania wykonane grupowo	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	41
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: projektu)	20	44
łącznie	85	85
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czartoryska U., *Przygody plastyczne fotografii*, Warszawa 1965.
2. Wojnecki S., *Moja teoria fotografii*, Poznań 1999.
3. Kurowicki J., *Fotografia jako zjawisko estetyczne*, Toruń 1999.
4. Dederko W., *Oświetlenie w fotografii*, Warszawa 1972.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wojnecki S., *Fotografia – podwójna gwiazda kultury*, Poznań 2010.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Jarosław Dulęba.

FOTOGRAFIA II – WARSZTAT FOTOGRAFII CYFROWEJ

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-WFC

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	3	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	3	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do posługiwania się technikami fotograficznymi w obszarze fotografii cyfrowej. Zapoznanie się z rodzajami i specyfiką cyfrowych aparatów fotograficznych oraz narzędziami do obróbki obrazu cyfrowego. Zapoznanie się z możliwościami fotografii cyfrowej w realizacjach fotografii studyjnej (fotografia portretowa, produktowa, dokumentacja fotograficzna, reprodukcja) oraz plenerowej (fotografia architektury, krajobrazu, fotografia o charakterze pamiątkowym).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu technik fotograficznych, fizyki światła, psychofizjologii widzenia oraz budowy aparatu fotograficznego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Fotografia cyfrowa w sztuce współczesnej. Różnic pomiędzy fotografią cyfrową i tradycyjną (bromosrebrową). Podstawowe wiadomości z technologii techniki cyfrowego zapisu obrazu. Budowa cyfrowych aparatów fotograficznych. Techniki oświetleniowe w fotografii cyfrowej. Pomiar światła w cyfrowej technice fotograficznej. Realizacja fotografii studyjnej w technice cyfrowej. Realizacja fotografii plenerowej w technice cyfrowej. Techniki obróbki obrazu cyfrowego, zapoznanie się z programami do obróbki obrazu. Obróbka komputerowa i przygotowanie obrazów cyfrowych do druku. Przygotowanie ekspozycji fotograficznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w studio i w plenerze, wykłady z prezentacjami i eksperymentami, praca indywidualna i praca z grupą.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wykonania fotografii w technice cyfrowej w warunkach studyjnych oraz plenerowych. Potrafi samodzielnie obsługiwać cyfrowy sprzęt fotograficzny	K_W20	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania. Ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem fotograficznym i podejmowaniem działań profesjonalnych w zakresie fotografii cyfrowej	K_U13	Zadania wykonane grupowo	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie fotografii cyfrowej, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	46
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć projektu, prezentacji, wystąpienia)	50	69
łącznie	115	115
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kelby S., *Fotografia cyfrowa: obróbka zdjęć*, Warszawa 2010.
2. Soulages F., *Estetyka fotografii: strata i zysk*, Kraków 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Anga T., *Podręcznik fotografii cyfrowej*, Warszawa 2010.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Jarosław Dulęba

FOTOGRAFIA III – FOTOGRAFIA W DZIAŁANIACH ANIMACYJNYCH

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-FoAn

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	4	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	4	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do posługiwania się technikami fotograficznymi w działaniach animacyjnych. Wprowadzenie technik fotograficznych stanowiących podstawę do realizacji warsztatowych, pedagogicznych oraz realizacji projektów animacyjnych. Zwrócenie szczególnej uwagi na komunikacyjny aspekt obrazu fotograficznego, a także na możliwości realizacji projektów fotograficznych aktywizujących środowisko lokalne lub grupy środowiskowe.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu technik fotografii cyfrowej i bromosrebrowej. Podstawowa umiejętność obróbki materiałów fotograficznych (cyfrowych i bromosrebrowych) oraz przygotowania ekspozycji. Podstawowa wiedza z zakresu działań i projektów animacyjnych, ich znaczenia i celów.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Sztuka fotografii jako narzędzie w działaniu animacyjnym – specyfika, cele, znaczenie społeczne i jednostkowe. Fotografia jako działanie – przykłady możliwości realizacji oraz projektowanie działań (fotografia inscenizacyjna, fotografia natychmiastowa – polaroid, fotografia jako działanie, akcja). Techniki fotograficzne jako pretekst do działań warsztatowych (możliwości realizacji działań animacyjnych jednorazowych oraz cyklicznych). Techniki fotograficzne w projektach animacyjnych. Techniki fotograficzne w projektach animacyjno-socjologicznych. Techniki fotograficzne w projektach animacyjno-etnograficznych. Możliwości wykorzystania nowych mediów powiązanych z fotografią w działaniach animacyjnych. Możliwości realizacji projektów fotograficznych, pozyskiwania i rozliczania funduszy. Przygotowanie projektu animacyjnego opartego na działaniach fotograficznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia oraz wykłady i prezentacje. Praca z grupą i w grupie nad realizacjami działań animacyjnych. Praca indywidualna na realizacją projektu animacyjnego opartego na działaniach fotograficznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie działań animacyjnych z wykorzystaniem technik fotograficznych	K_W20	Zadania wykonywane indywidualnie	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Student potrafi animować pracę nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz działań animacyjnych, a także wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania animacyjne i pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w dziedzinie animacji kultury	K_K07	Zadania wykonane grupowo	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_K08	Zadania wykonane grupowo	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, projektu, prezentacji, wystąpienia)	75	100
Łącznie	150	150

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Barthes R., *Światło obrazu*, Kraków 2001.
2. Dederko W., *Warsztat techniczny artysty fotografa*, Warszawa 1985.
3. Soulages F., *Estetyka fotografii: strata i zysk*, Kraków 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Frydryczak B., *Estetyki oporu*, Zielona Góra 1995.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Jarosław Dulęba.

FOTOGRAFIA IV – FOTOGRAFIA DOKUMENTALNA I REPORTAŻOWA

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-FDOK
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	5	Zaliczenie na ocenę	5
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	5	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wiedzą teoretyczną oraz praktyczną z zakresu stosowania i wykonywania fotografii dokumentalnych oraz reportażowych. Ponadto istotnymi celami są rozbudzenie w studentach wrażliwości na piękno, nieokreśloność i ciągłą metamorfozę świata. Wprowadzenie pojęć estetyki dokumentu oraz reportażu. Zrozumienie i nabycie umiejętności świadomego wykorzystywania medium fotograficznego w zakresie sztuki dokumentu oraz reportażu. Umiejętność wykorzystania technik dokumentalnych i reportażowych w pracy animacyjnej i pedagogicznej. Przygotowanie prezentacji wykonanych prac fotograficznych z zakresu dokument, reportaż (wystawa, książka fotograficzna, pokaz).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Opanowanie w stopniu podstawowym technik rejestracji obrazu analogowego i cyfrowego. Podstawowa umiejętność obróbki materiałów fotograficznych (cyfrowych i bromosrebrowych) oraz przygotowanie prac do prezentacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie się z zarysem historii fotografii dokumentalnej i reportażowej. Sylwetki sławnych dokumentalistów oraz ich dokonania. Etyka pracy instruktora fotografii oraz etyka w pracy z człowiekiem jako tematem reportażu lub dokumentu. Wybór tematu fotograficznego -metody oraz techniki realizacji. Umiejętność pracy z ludźmi oraz praca nad obiektami przestrzennymi w ujęciu wyboru tematu fotograficznego. Nabycie umiejętności świadomego i swobodnego porozumiewania się językiem fotografii dokumentalnej). Fotografia architektury, perspektywa jej ugięcie i zmiana. Fotografia człowieka -portret dokumentalny. Kompozycja dokumentu fotograficznego, nadawanie wartości z pozoru nieistotnym rzeczom, poszukiwanie geometrii, światła, koloru, detalu. Praca nad uzyskaniem „negatywu idealnego”, specyfika cyfrowej oraz analogowej obróbki fotograficznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Realizacja zajęć w formie ćwiczeń poprzedzonych wykładami. Praca w studio, ciemni fotograficznej oraz w plenerze. Praca z grupą i w grupie nad realizacjami reportażowymi oraz dokumentalnymi. Praca indywidualna nad realizacją projektu dokumentalnego lub reportażu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wykonania fotografii dokumentalnej i reportażowej (w technice cyfrowej i bromosrebrowej) w warunkach studyjnych oraz plenerowych.	K_W20	Zadania wykonywane indywidualnie	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Student potrafi animować pracę nad rozwojem uczestników działań fotograficznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Zadania wykonane grupowo	Laboratoria
Student potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania animacyjne i warsztatowe w zakresie fotografii dokumentalnej i reportażowej; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w dziedzinie fotografii dokumentalnej i reportażowe	K_K07	Zadania wykonane grupowo	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	41

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, prezentacji)	75	99
łącznie	140	140
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

Jan Sunderland J., *Estetyka i sztuka fotografii*, Kraków 1979.

Anne H. Hoy A.H., *Wielka księga fotografii*, „National Geographic”, 2006.

Sławomir Sikora S., *Fotografia między dokumentem a symbolem*, „Świat Literacki” 2004.

Andre Rouille A., *Fotografia: między dokumentem a sztuką współczesną*, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Biver S., Fuqua P., Hunter F., *Światło w fotografii: magia i nauka*, 2012.

Saj A., *Format*, Wrocław 2012.

Bączyk M., Krukowski K., *Niewidzialna Mapa Wrocławia*, Wrocław 2007.

Rydet Z., *Mały człowiek*, 2012.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Jarosław Dulęba.

FOTOGRAFIA V – LABORATORIUM FOTOGRAFII – DYPLM ARTYSTYCZNY

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-FoLa

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	6	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do pracy indywidualnej w różnych obszarach i technikach fotografii. Pogłębienie umiejętności warsztatowych w pracy nad wybranym zagadnieniem fotograficznym. Umiejętność projektowania, przygotowania i realizacji założonego projektu fotograficznego z prezentacją osiągniętych efektów (pokaz, prezentacja, wystawa). Doskonalenie techniki fotograficznej, obróbki fotografii i przygotowania do ekspozycji. Przygotowanie dyplomu artystycznego w wybranej technice fotograficznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Doświadczenie w realizacji zadań fotograficznych z różnych obszarów (fotografia studyjna, plenerowa, działania fotograficzne i animacyjne z wykorzystaniem warsztatu fotograficznego, techniki cyfrowe i analogowe, obróbka materiałów bromosrebrowych i cyfrowych). Wiedza teoretyczna z zakresu teorii i historii fotografii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wybór obszaru tematycznego i techniki realizacji zadania fotograficznego. Pogłębienie wiedzy niezbędnej do realizacji zadania. Prezentacja i konsultacja projektu z pozostałymi członkami grupy. Wybór i doskonalenie warsztatu technicznego potrzebnego do realizacji zadania fotograficznego (zadanie przeprowadzone w formie warsztatowej). Realizacja indywidualnych projektów fotograficznych. Wybór formy i przygotowanie prezentacji projektu. Publiczna prezentacja -dyplom artystyczny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje. Praca z grupą i w grupie nad realizacjami wybranych zagadnień i technik fotograficznych. Praca indywidualna i grupowa nad realizacją publicznej prezentacji –dyplomu artystycznego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wykonania fotografii w technice cyfrowej i bromosrebrowej w warunkach studyjnych oraz plenerowych	K_W20	Zadania wykonywane indywidualnie	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu fotografii do działań związanych z animacją kultury	K_U14	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Potrafi dokonywać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych poglądów różnych autorów w zakresie animacji kultury i sztuki fotografii	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	41
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, projektu, prezentacji, wystąpienia)	50	69
łącznie	115	115
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hoffmann T.A., *Sztuka czarno-białej fotografii: od inspiracji do obrazu*, Kraków 2011.
2. Sontag S., *O fotografii*, Kraków 2009.
3. Varis L., *Ciało: profesjonalne oświetlenie i retusz w fotografii portretowej*, Warszawa, 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jurecki K., Makowski K., *Kilka słów o fotografii*, Łódź 2007.
2. Morawski S., *Niewdzięczne rysowanie mapy... O postmodernie(iźmie) i kryzysie kultury*, Toruń 1998.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Jarosław Dulęba.

FOTOGRAFIA VI – WARSZTATY FOTOGRAFICZNO-PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-WFP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Jarosław Dulęba, inny nauczyciel akademicki
z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	6	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z praktyką pracy warsztatowej w zakresie działań animacyjnych i pedagogicznych opartych na działaniach związanych z technikami fotograficznymi. Wykorzystanie wiedzy metodycznej oraz technik fotograficznych w realizacjach indywidualnych i zbiorowych projektów animacyjnych i animacyjno-pedagogicznych. Przygotowanie studentów do pracy z grupą -metody pracy warsztatowej, przygotowanie techniczne, wybór obszarów tematycznych i technik, rozpoznanie środowiska, wybór miejsca i czasu działania, dokumentacja działań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowej metodyki pracy animacyjnej. Opanowanie techniki rejestracji obrazu analogowego i cyfrowego. Umiejętność posługiwania się technikami fotograficznymi (luksografia, fotografia otworkowa, fotografia studyjna, fotografia dokumentalna, działania fotograficzne) mogącymi stanowić podstawę działań warsztatowych. Podstawowa umiejętność obróbki materiałów fotograficznych (cyfrowych i bromosrebranych) oraz przygotowania do różnych form prezentacji prac fotograficznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie się z metodami, technikami i możliwościami pracy warsztatowej. Możliwość realizacji celów animacyjnych i pedagogicznych przy pomocy działań warsztatowych. Przygotowanie i prezentacja wspólnego działania warsztatowego. Realizacja przygotowanego działania warsztatowego opartego o techniki fotograficzne. Przygotowanie i realizacja działania warsztatowego z grupą „zewnętrzną”. Przygotowanie i prezentacja indywidualnych projektów warsztatowych. Realizacja indywidualnych projektów warsztatowych opartych na wykorzystaniu technik fotograficznych i metodyki animacyjnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje. Praca metodą warsztatową w grupie i z grupą „zewnętrzną”. Praca indywidualna i zbiorowa.

rowa nad realizacją projektu warsztatowego opartego na działaniach fotograficznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych	K_W19	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Student potrafi animować pracę nad rozwojem uczestników warsztatów animacyjno - pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i animacyjne. Jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w dziedzinie fotografii i animacji kultury	K_K07	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Zadania wykonywane grupowo	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Obecność na zajęciach 50%. Realizacja zadania indywidualnego 25%. Realizacja zadania grupowego 25%.

Ocena końcowa

ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	25	50
Łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gwóźdź A., Pejzaże audiowizualne, Kraków 1997.
2. Welsch W., Estetyka poza estetyką, Kraków 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jean Baudrillard, Symulakry i symulacje, Sic!, Warszawa 2005.

UWAGI:

Zajęcia prowadzone przy pomocy specjalistycznego, profesjonalnego sprzętu fotograficznego, oświetlenia studyjnego oraz w pomieszczeniach ciemniowych wyposażonych w sprzęt do wywoływania i obróbki materiałów fotograficznych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Jarosław Dulęba.

TANIEC I – TECHNIKI TAŃCA I RUCHU

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-TTiR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	2	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	2	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w podstawowe kompetencje z zakresu szeroko pojmowanych technik tanecznych oraz ruchowych. Przygotowanie do dalszej edukacji w zakresie tańca.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa sprawność psycho-ruchowa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Techniki tańca współczesnego i nowoczesnego. Prezentacja różnych estetyk tanecznych i ich rozpoznanie w zakresie różnic oraz elementów wspólnych. Wykorzystanie podstawowych ćwiczeń technicznych pozwalające na bezpieczne ich zastosowanie w późniejszej praktyce tanecznej. Układy choreograficzne z różnych obszarów estetycznych. Techniki i formy wspomagające taniec.

METODY KSZTAŁCENIA:

Lekcje z zakresu poszczególnych technik tanecznych i ruchowych, a także form wspomagających taniec. Ćwiczenia technicznych, treningowych układów choreograficznych. Metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu wybranych technik tańca i ruchu, a także form ruchowych wspomagających taniec	K_W20	Obserwacja podczas zadań praktycznych realizowanych indywidualnie i w grupach.	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecz-	K_W08	Ocena zadań i pracy wykonanej grupowo	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nego, ich prawidłowości i zakłóceń			
Potrafi wykorzystywać wiedzę z zakresu technik tańca i ruchu do dalszych działań związanych z animacją kultury tanecznej, potrafi rozpoznać różne estetyki taneczne, potrafi wykonywać choreografie w określonych estetykach tanecznych	K_U14	Dyskusje dotyczące twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu współczesnych form tańca, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samooceńna studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć Rozmowa i dyskusje panelowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%). Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych technik tanecznych (25%) oraz samodzielna prezentacja układu choreograficznego wybranego z obszaru tematycznego zajęć (25%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	63	39
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury)	25	49
Łącznie	88	88

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Frankin E., *Conditioning for dance*, UK 2004.
2. Franklin E., *Świadomość ciała: wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu*, Warszawa 2007.
3. Greene Haas J., *Anatomia w tańcu*, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TANIEC II – WSPÓŁCZESNE FORMY TAŃCA

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-WFT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	3	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36		3	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w kompetencje z zakresu realizowania szeroko pojmowanych współczesnych form tanecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość technik tanecznych i ruchowych, a także form wspomagających taniec. Zaliczony przedmiot „taniec I – techniki tańca i ruchu”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Współczesne formy tańca w kontekście społeczno-kulturowym. Prezentacja oraz praktyczne zastosowanie różnych współczesnych form tanecznych. Ćwiczenie choreografii z obszaru współczesnych estetyk tanecznych. Przygotowanie do tworzenia podstawowych kompozycji choreograficznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Lekcje z zakresu poszczególnych współczesnych form tańca, prezentacje oraz nauka wybranych choreografii. Metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu współczesnych form tańca	K_W20	Obserwacja podczas zadań praktycznych realizowanych indywidualnie i w grupach	Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecz-	K_W08	Ocena zadań i pracy wykonanej grupowo	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nego, ich prawidłowości i zakłóceń Potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary do modyfikacji w przyszłym działaniu	K_U14	Dyskusje dotyczące twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu współczesnych form tańca, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samooceena studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć Rozmowa i dyskusje panelowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%). Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych współczesnych form tanecznych (25%) oraz samodzielna prezentacja układu choreograficznego wybranego z obszaru tematycznego zajęć (25%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna – ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	39
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, wystąpienia)	50	76
łącznie	115	115
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Au S., *Ballet & modern dance*, UK 1995.
2. Franklin E.N., *Świadomość ciała: wykorzystanie obrazów mentalnych w pedagogice ruchu*, Warszawa 2007.
3. Greene Haas J., *Anatomia w tańcu*, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TANIEC III – TEATR TAŃCA

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-TeTa

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	4	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	4	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w wiedzę i kompetencje z zakresu realizowania szeroko pojmowanego teatru tańca.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Dobra znajomość technik tanecznych i ruchowych, a także form wspomagających taniec. Zaliczony przedmiot: „taniec I – techniki tańca i ruchu” oraz „taniec II – współczesne formy tańca”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Fizyczność ludzkiego ciała w kontekście teatru tańca. Technika tańca współczesnego, realizacja działań w obszarach teatru tańca oraz teatru fizycznego. Obecność sceniczna w tańcu i jej zastosowanie w kontekście sztuk performatywnych. Pojęcie świadomości ciała i zastosowanie obrazów mentalnych w procesie kreacji. Kreowanie postaci scenicznych. Świadomość widza. Wykorzystywanie współczesnej improwizacji ruchowej tzw. „authentic movement” w tworzeniu etud. Prezentacja spektakli zawodowych zespołów z obszaru różnych estetyk tanecznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Lekcje z zakresu poszczególnych form taneczno-teatralnych, omawianie i dyskusje, prezentacje spektakli zawodowych zespołów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu teatru tańca, budowania postaci oraz kreacji	K_W20	Obserwacja podczas zadań praktycznych realizowanych	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rzeczywistości scenicznej, a także metod wspomagających pracę twórczą		indywidualnie i w grupach	
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Ocena zadań i pracy wykonywanej grupowo	Laboratoria
Potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary do modyfikacji w przyszłym działaniu; potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu teatru tańca do kreowania etiud taneczno-ruchowych	K_U14	Dyskusje dotyczące twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu teatru tańca, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samoocena i autorefleksja studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć Rozmowa i dyskusje panelowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%). Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych współczesnych form tanecznych (25%) oraz samodzielne przygotowanie etiudy choreograficznej utrzymanej w estetyce teatru tańca (25%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna – ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	100	125
łącznie	165	165
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Klimczak W., *Wizjonerzy ciała*, Kraków 2010.

2. Królíca A., *Sztuka do odkrycia: szkice o polskim tańcu*, Tarnów 2011.
3. Mond-Kozłowska, W., *Przekraczanie sztuki w metafizycznym doświadczeniu tańca*, Kraków 2010.
4. Rembowska A., *Teatr Tańca Piny Bausch*, Warszawa 2009.
5. Sier-Janik B., *Post Modern Dance: zarys problematyki – twórcy I techniki*, Warszawa 1995.
6. *Słownik Wiedzy o Teatrze*, Bielsko-Biała 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TANIEC IV – METODYKA PRACY Z ZESPOŁEM TANECZNYM

TANIEC IV – METODYKA PRACY Z ZESPOŁEM TANECZNYM

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-MPzZT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	5	Zaliczenie na ocenę	5
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	5	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Uposażenie studentów w kompetencje z zakresu metodyki pracy z zespołem tanecznym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Dobra znajomość technik tanecznych i ruchowych, a także form wspomagających taniec. Zaliczony przedmiot: „taniec I – techniki tańca i ruchu”, „taniec II – współczesne formy tańca” oraz „taniec II – teatr tańca”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Różne metodyczne koncepcje pracy z zespołem tanecznym. Komunikacja interpersonalna w pracy z grupą twórczą. Budowanie grupy. Zasady kompozycji choreograficznej. Przygotowanie pokazu scenicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusje, burza mózgów, formy pokazowe, inscenizacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu metodyki pracy z zespołem tanecznym; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego w kontekście realizacyjnym tanecznych	K_W20 K_W08	Obserwacja podczas zadań praktycznych realizowanych indywidualnie i w grupach	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
działań twórczych			
Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań związanych z animacją kultury tanecznej, potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary do modyfikacji w przyszłym działaniu; potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu metodyki pracy z zespołem tanecznym do kreowania prezentacji w różnych przestrzeniach	K_U13 K_U14	Dyskusje dotyczące twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu metodyki pracy z zespołami tanecznymi, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samoocena i autorefleksja studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć Rozmowa i dyskusje panelowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%). Opanowanie w podstawowym stopniu prezentowanych współczesnych form tanecznych (25%) oraz samodzielne przygotowanie etiudy choreograficznej (25%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna – ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach)	65	41
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury, przygotowanie: prezentacji, wystąpienia)	60	84
łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adler R.B., Rosenfeld L.B., Proctor II R.F., *Relacje interpersonalne: proces porozumiewania się*, Poznań 2011.
2. Chybicka A., *Psychologia twórczości grupowej*, Kraków 2006.
3. Kuźmińska O., *Taniec w teorii i praktyce*, Poznań 2002.
4. Olinkiewicz E., Repsch E., (red), *Warsztaty edukacji twórczej*, Wrocław 2001.
5. Smith-Autard J., M., *Dance composition*, UK 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TANIEC V – ETIUDY TANECZNE – DYPLM ARTYSTYCZNY

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-ETArt

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	6	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Realizacja etiid stanowiących podsumowanie twórczego rozwoju studentów w zakresie animacji kultury z profilem artystycznym taniec.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Dobra znajomość technik tanecznych i ruchowych, a także form wspomagających taniec. Zaliczony przedmiot: „taniec I – techniki tańca i ruchu”, „taniec II – współczesne formy tańca” oraz „taniec II – teatr tańca” oraz „taniec IV – metodyka pracy z zespołem tanecznym”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Realizacja etiidy tanecznej oraz pełne przygotowanie prezentacji scenicznej, wraz z wyborem miejsca i samodzielną organizacją grupy występującej. Zaadoptowanie szeroko rozumianej sceny na potrzeby etiidy. Zastosowanie oświetlenia, scenografii, kostiumów oraz dobór muzyki. Budowa dramaturgiczna kompozycji choreograficznej. Świadomość widza.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, metody ekspresyjne, dyskusje panelowe, burza mózgów, formy pokazowe, inscenizacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu realizacji etiid tanecznych; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania	K_W20 K_W08	Obserwacja podczas zadań praktycznych realizowanych indywidualnie i w grupach	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
interpersonalnego i społecznego w kontekście realizacyjnym tanecznych działań twórczych			
Potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań związanych z animacją kultury tanecznej, potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary do modyfikacji w przyszłym działaniu; potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu realizacji etiud tanecznych do kreowania prezentacji w różnych przestrzeniach	K_U13 K_U14	Dyskusje dotyczące twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu realizacji etiud tanecznych, rozumie potrzebę ciągłego doskazywania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samoocena i autorefleksja studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć Rozmowa i dyskusje panelowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (20%) oraz samodzielne przygotowanie etiudy i zaprezentowanie jej przed publicznością (80%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna – ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	65	41
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, prezentacji, wystąpienia)	50	74
łącznie	115	115
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Chybicka A., *Psychologia twórczości grupowej*, Kraków 2006.
2. Klimczyk W., *Wizjonerzy ciała*, Kraków 2010.
3. Olinkiewicz E., Repsch E., red., *Warsztaty edukacji twórczej*, Wrocław 2001.
4. Smith-Autard J.M., *Dance composition*, UK 2004.
5. Smith-Autard J.M., *The art: of dance in education*, UK 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

TANIEC VI – WARSZTATY TANECZNO-PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 03.9-WP-PEDP-WTP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Marek Zadłużny, inny nauczyciel z Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki lub pracownik zewnętrzny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	60	4	6	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	36	–	6	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Realizacja artystycznych działań interdyscyplinarnych metodą warsztatową. Przygotowanie studentów do stosowania metody warsztatowej w pracy animacyjnej z różnymi grupami społecznymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Dobra znajomość technik tanecznych i ruchowych, a także form wspomagających taniec. Zaliczony przedmiot: „taniec I – techniki tańca i ruchu”, „taniec II – współczesne formy tańca” oraz „taniec II – I teatr tańca”, „taniec IV – metodyka pracy z zespołem tanecznym” oraz „taniec IV – metodyka pracy z zespołem tanecznym”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Realizacja działań z pogranicza sztuki tanecznej. Działania performatywne w różnych przestrzeniach. Wykorzystanie nowych mediów w pracy twórczej. Eksperyment artystyczny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w małych grupach, metody ekspresyjne, dyskusje panelowe, burza mózgów, formy pokazowe metoda warsztatowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu pracy warsztatowej animatora kultury	K_W20	Obserwacja podczas zadań praktycznych realizowanych indywidualnie i w grupach	Laboratoria
Ma wiedzę dotyczącą procesów komunikacji	K_W08	Ocena zadań i pracy wykonywanej	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wania interpersonalnego i społecznego w realizacji działań o taneczno-pedagogicznych, ich prawdziwości i zakłóceń		wanej grupowo	ria
Potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary do modyfikacji w przyszłym działaniu	K_U13	Dyskusje dotyczące twórczości grupowej i dynamiki pracy w grupie Pokazy indywidualne i grupowe w ramach zajęć	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pracy warsztatowej, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym obszarze, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunek własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Samooce na i autorefleksja Laboratorium studenta, wewnętrzna ewaluacja zajęć Rozmowa i dyskusje panelowe	ria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach (50%) oraz pozytywna ocena z wykonywanych zadań (50%).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach)	65	41
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: projektu, prezentacji, wystąpienia)	20	44
łącznie	85	85

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Chybicka A., *Psychologia twórczości grupowej*, Kraków 2006.
2. Nęcka E., *Psychologia twórczości*, Gdańsk 2002.
3. Olinkiewicz E., Repsch E., red., *Warsztaty edukacji twórczej*, Wrocław 2001.

4. Szmidt K., J., *Pedagogika twórczości*, Gdańsk 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane na sali tanecznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marek Zadłużny.

5B. MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY – EDUKACJA ELEMENTARNA I TERAPIA PEDAGOGICZNA, EDUKACJA ELEMENTARNA I Wczesne Nauczanie Języka Obcego, Edukacja Elementarna i Wczesna Edukacja Artystyczna

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.1-WP-PEDP-AUEW	Aktywizowanie ucznia w edukacji wczesnoszkolnej	15/9	1	ZO	IV
2.	05.1-WP-PEDP-EIDN	Edukacja integracyjna i włączająca dzieci niepełnosprawnych z elementami pedagogiki specjalnej	15/9	1	ZO	I
3.	05.1-WP-PEDP-EE	Edukacja ekologiczna	15/9	1	ZO	IV
4.	05.1-WP-PEDP-ER	Edukacja regionalna	15/9	1	ZO	IV
5.	05.1-WP-PEDP-EM1	Edukacja muzyczna z metodyką I	15/9	2	ZO	III
6.	05.1-WP-PEDP-EM2	Edukacja muzyczna z metodyką II	30/18	3	ZO	IV
7.	05.1-WP-PEDP-EPT1	Edukacja plastyczno-techniczna z metodyką I	15/9	2	ZO	III
8.	05.1-WP-PEDP-EPT2	Edukacja plastyczno-techniczna z metodyką II	30/18	3	ZO	IV
9.	05.1-WP-PEDP-EG	Emisja głosu	30/18	1	ZO	III
10.	05.1-WP-PEDP-LDD	Literatura dla dzieci	45/27	3	ZO/ZO	VI
11.	05.6-WP-PEDP-LG	Logopedia	15/9	2	ZO	V
12.	05.1-WP-PEDP-EMPD	Metody poznawania dziecka	15/9	1	ZO	IV
13.	05.1-WP-PEDP-MEJwP	Metodyka edukacji językowej w przedszkolu	45/27	3	ZO/ZO	IV
14.	05.1-WP-PEDP-MW2	Metodyka edukacji matematycznej w kl. I-III	45/27	3	ZO/ZO	V
15.	05.1-WP-PEDP-MP2	Metodyka edukacji matematycznej w przedszkolu	45/27	3	ZO/ZO	V
16.	05.1-WP-PEDP-MEP	Metodyka edukacji polonistycznej w klasach I-III	45/27	3	ZO/ZO	IV
17.	05.1-WP-PEDP-MW3	Metodyka edukacji przyrodniczej i społecznej w klasach I-III	45/27	3	ZO/ZO	VI
18.	05.1-WP-PEDP-MP3	Metodyka edukacji przyrodniczej i społecznej w przedszkolu	45/27	3	ZO/ZO	VI
19.	05.1-WP-PEDP-MTWPW	Metodyka i trudności w pracy wychowawczej z dzieckiem	30/18	3	ZO/ZO	II
20.	05.1-WP-PEDP-MEWP	Metodyka zajęć komputerowych	30/18	3	ZO/ZO	V
21.	05.1-WP-PEDP-MD	Muzykoterapia dla dzieci	15/9	1	ZO	IV
22.	05.1-WP-PEDP-PPM	Pedagogika przedszkolna	30/18	3	E/ZO	II
23.	05.1-WP-PEDP-PW	Pedagogika wczesnoszkolna	30/18	3	E/ZO	III
24.	05.1-WP-PEDP-PNJO	Podstawy nauczania języka obcego	15/9	1	ZO	IV
25.	05.1-WP-PEDP-PNJP	Podstawy nauczania języka polskiego	45/27	2	ZO/ZO	II
26.	05.1-WP-PEDP-PNM	Podstawy nauczania matematyki	45/27	3	ZO/ZO	I
27.	05.6-WP-PEDP-PTP	Podstawy terapii pedagogicznej	15/9	1	ZO	IV
28.	05.1-WP-PEDP-PWoP	Podstawy wiedzy o przyrodzie	45/27	3	ZO/ZO	II
29.	05.1-WP-PEDP-PDD	Projektowanie działań dydaktycznych	30/18	2	ZO	III
30.	05.1-WP-PEDP-WFM1	Wychowanie fizyczne z metodyką I	30/18	2	ZO	IV
31.	05.1-WP-PEDP-WFM2	Wychowanie fizyczne z metodyką II	30/18	2	ZO	V
32.	05.1-WP-PEDP-MDTP1	Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej I	45/27	3	ZO/ZO	IV
33.	05.1-WP-PEDP-MDTP2	Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej II	45/27	4	E/ZO	V
34.	05.0-WP-PEDP-PRTO	Praktyka w zakresie terapii pedagogicznej	60/60	6	ZO	VI
35.	05.6-WP-PEDP-WTP	Wprowadzenie do terapii pedagogicznej	15/9	1	ZO	III
36.	05.6-WP-PEDP-SPEC	Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej	30/18	2	ZO/ZO	I

37.	05.1-WP-PEDP-PSKL	Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej	30/18	2	ZO/ZO	II
38.	05.1-WP-PEDP-ALD	Anglojęzyczna literatura dla dzieci z metodyką	15/9	1	ZO	II
39.	05.1-WP-PEDP-EHKA	Elementy historii i kultury krajów anglojęzycznych	15/9	1	ZO	IV
40.	05.1-WP-PEDP-EHKN	Elementy historii i kultury krajów niemieckojęzycznych	15/9	1	ZO	IV
41.	05.1-WP-PEDP-FJA	Fonetyka języka angielskiego	15/9	1	ZO	III
42.	05.1-WP-PEDP-FJN	Fonetyka języka niemieckiego	15/9	1	ZO	III
43.	05.1-WP-PEDP-GPJA	Gramatyka praktyczna języka angielskiego	30/18	2	ZO	IV
44.	05.1-WP-PEDP-GPJN	Gramatyka praktyczna języka niemieckiego	30/18	2	ZO	IV
45.	05.1-WP-PEDP-GIZA	Gry i zabawy w edukacji lingwistycznej A	15/9	1	ZO	V
46.	05.1-WP-PEDP-GIZN	Gry i zabawy w edukacji lingwistycznej N	15/9	1	ZO	V
47.	05.1-WP-PEDP-NLD	Niemieckojęzyczna literatura dla dzieci z metodyką	15/9	1	ZO	II
48.	05.1-WP-PEDP-PAWNA	Pedagogiczne aspekty wczesnego nauczania języka angielskiego z metodyką	15/9	1	ZO	II
49.	05.1-WP-PEDP-PAWNN	Pedagogiczne aspekty wczesnego nauczania języka niemieckiego z metodyką	15/9	1	ZO	II
50.	05.1-WP-PEDP-PAWNO	Pedagogiczne aspekty wczesnego nauczania języka obcego z metodyką	30/18	2	ZO/ZO	I
51.	05.1-WP-PEDP-PRJO	Praktyka pedagogiczna z wczesnego nauczania języka angielskiego / niemieckiego	60/60	6	ZO	VI
52.	05.1-WP-PEDP-WMA	Warsztaty metodyczne: piosenka, ruch, teatr i drama w nauczaniu języka angielskiego	30/18	3	ZO	V
53.	05.1-WP-PEDP-WMN	Warsztaty metodyczne: piosenka, ruch, teatr i drama w nauczaniu języka niemieckiego	30/18	3	ZO	V
54.	05.1-WP-PEDP-EA	Edukacja artystyczna	15/9	1	ZO	I
55.	05.1-WP-PEDP-ETzM	Edukacja teatralna z metodyką	30/30	3	ZO	VI
56.	05.1-WP-PEDP-ETP	Edukacja techniczno-plastyczna	30/30	3	ZO	VI
57.	05.1-WP-PEDP-GI1	Gra na instrumencie I	9	1	ZO	III
58.	05.1-WP-PEDP-GI2	Gra na instrumencie II	9	1	ZO	IV
59.	05.1-WP-PEDP-GIZ1	Gry i zabawy I	9	1	ZO	I
60.	05.1-WP-PEDP-GIZ2	Gry i zabawy II	9	1	ZO	II
61.	05.1-WP-PEDP-MZ	Muzykowanie zespołowe	18	2	ZO	V
62.	05.1-WP-PEDP-TDzM	Taniec dziecięcy z metodyką	9	1	ZO	II
63.	05.1-WP-PEDP-UR1	Umuzycznienie z rytmiką I	18	2	ZO	IV
64.	05.1-WP-PEDP-UR2	Umuzycznienie z rytmiką II	9	2	ZO	V

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

AKTYWIZOWANIE UCZNIĄ W EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-AUEW
Typ przedmiotu: wybieralny
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr Iwona Kopaczyńska, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką metod aktywizujących i ich znaczenia dla rozwoju ucznia, rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności danej metody w określonej sytuacji; rozwijanie umiejętności projektowania działań z zastosowaniem metod aktywizujących ucznia w procesie uczenia się; kształtowanie potrzeby dokończania się w zakresie możliwości zastosowania metod aktywizujących ucznia w procesie uczenia się.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologiczna wiedza o rozwoju i możliwościach dziecka w wieku wczesnoszkolnym. Wiedza o metodach nauczania – uczenia się oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia. Umiejętność czytania ze zrozumieniem. Umiejętność poprawnego posługiwania się językiem mówionym i pisany.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metody aktywizujące-wyjaśnienie pojęcia, klasyfikacje metod aktywizujących, możliwości stosowania w pracy z uczniami w klasach I-III. Mapy mentalne i ich zastosowanie. Techniki pamięciowe w edukacji wczesnoszkolnej. Portfolio jako monitorowanie własnego uczenia się. Gry i zabawy dydaktyczne w klasach I-III. Sześć myślowych kapeluszy i sześć działaniowych butów według E. de Bono. Badanie otaczającego świata przez eksperymentowanie, obserwowanie. Kinezylogia edukacyjna. Inteligencje wielorakie. Przyspieszone uczenie się. Style uczenia się i kanały przetwarzania informacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Problemowe – dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania – projektowanie zadań i sytuacji z zastosowaniem metod aktywizujących.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wyjaśnić pojęcie metod aktywizujących, wymienia i charakteryzuje różne metody aktywizujące z perspektywy wiedzy o rozwoju i możliwościach uczniów w wieku wczesnoszkolnym, potrafi porównywać metody aktywizujące ucznia i metody tradycyjne ze względu na ich znaczenie w rozwoju dziecka	K_W16	Sprawdzian pisemny	Konwersatoria
Ootrafi dokonać wyboru metody aktywizującej ucznia w zależności od realizowanego zagadnienia, potrafi zaprojektować zadania, sytuacje, zajęcia z zastosowaniem metod aktywizujących	K_U14	Udział w dyskusji i prezentacja grupowa	Konwersatoria
Rozumie potrzebę aktywizowania ucznia w procesie uczenia się, wykazuje aktywność w poszukiwaniu metod aktywizujących ucznia w procesie uczenia się, dostrzega zalety pracy zespołowej	K_K03	Wykonanie prezentacji wybranej metody aktywizującej	Konwersatoria
Świadomie projektuje sytuacje z wykorzystaniem metod aktywizujących ucznia w procesie uczenia	K_K08	Praca pisemna – projekty 3 sytuacji z wykorzystaniem metod aktywizujących	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową składają się: ocena uzyskana ze sprawdzianu pisemnego – 50%, ocena za pracę pisemną – 20% , ocena z prezentacji wybranej metody – 20%, aktywny udział w pracach grupowych - 10%.

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	10	20
łącznie	30	30
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Buzan T., *Mapy twoich myśli*, Łódź 2004.
2. de Bono E., *Naucz swoje dziecko myśleć*, Warszawa 1994.
3. Filipiak E., *Rozwijanie zdolności uczenia się: z Wygotskim i Brunerem w tle*, Gdańsk 2012
4. Fisher R., *Uczymy jak się uczyć*, Warszawa 1999.
5. Gardner H., *Inteligencje wielorakie: nowe Horyzonty w teorii i praktyce*, Warszawa 2009.
6. Mtiugin I.J., Żemajewa E.L., Czakaberija E.I., Rybnikowa I.K., *Magia pamięci czyli książka o ty jak rozwijać pamięć i uwagę w szkole podstawowej*, Piła.
7. Muchacka B., *Aktywność badawcza dzieci w przedszkolu*,
8. Paris S., Ayres L.R., *Stawanie się refleksyjnym uczniem i nauczycielem*, Warszawa 1997

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bernacka D., *Od słowa do działania: przegląd współczesnych metod kształcenia*, Warszawa 2001,
2. Drapeau, *Jak uczyć się szybko i skutecznie*, Warszawa 2002,
3. Hannaford C., *Zmysłne ruchy, które doskonalą umysł: podstawy kinezylogii edukacyjnej*, Warszawa 1998.
4. O'Connor J., Seymour J., *Wprowadzenie do neurolingwistycznego programowania*, Poznań 1996,
5. Powell T. i J., *Panowanie nad umysłem: metoda doktora Silvy*, Warszawa 1995,

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Iwona Kopaczyńska.

EDUKACJA INTEGRACYJNA I WŁĄCZAJĄCA DZIECI NIEPEŁNOSPRAWNYCH

EDUKACJA INTEGRACYJNA I WŁĄCZAJĄCA DZIECI NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Z ELEMENTAMI PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

Z ELEMENTAMI PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EIDN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Jarosław Bąbka, inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	2	I	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaburzenia rozwojowe dzieci – charakterystyka, zróżnicowanie. Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Ukazanie specyficznych cech dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Przedstawienie założeń oraz zasad organizacji edukacji dzieci niepełnosprawnych w systemie integracyjnym i inkluzywnym. Omówienie sytuacji przedszkolnej i szkolnej dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz sytuacji rodzin wychowujących dziecko niepełnosprawne. Ukazanie zasad wspomagania rozwoju dzieci niepełnosprawnych. Uwrażliwienie studentów na problemy dzieci niepełnosprawnych w środowisku szkolnym i lokalnym oraz konieczność pomocy w ich rozwiązywaniu we współpracy z innymi osobami (psycholog, logopeda, pracownik socjalny, rodzic i inni).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość problematyki celów, zasad, metod z zakresu teoretycznych podstaw wychowania, dydaktyki ogólnej oraz terapii pedagogicznej, jak i prawidłowości rozwoju dziecka.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wspólne i swoiste potrzeby oraz możliwości psychofizyczne dzieci pełnosprawnych i niepełnosprawnych jako podstawa planowania działań edukacyjnych: koncepcja wspólnych i swoistych cech. Charakterystyka trudności rozwojowych dzieci niepełnosprawnych: ruchowo, upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim, przewlekle chorych, niewidomych i niedowidzących, głuchych i niedosłyszących. Spostrzeganie dzieci niepełnosprawnych przez nauczycieli a działania pedagogiczne: stereotypy i uprzedzenia, nadaktywny, bierny i mieszany typ zachowania się nauczycieli wobec niepełnosprawnych dzieci. Organizacja edukacji dzieci niepełnosprawnych w systemie kształcenia integracyjnego oraz inkluzywnego. Zasady wspomagania rozwoju dzieci niepełnosprawnych: strefa aktualnego i najbliższego rozwoju, wspomaganie rozwoju, rehabilitacja (rewalidacja) fizyczna, psychiczna, społeczna

oraz pedagogiczna, dostosowanie treści i wymagań do możliwości psychofizycznych dzieci niepełnosprawnych. Metody badań społecznej integracji w grupach przedszkolnych i klasach szkolnych: socjometria, obserwacja, analiza rysunków, przegląd badań na temat społecznej integracji. Uczenie we współpracy jako metoda społecznej integracji: istota zachowań kooperacyjnych, typy zadań sprzyjających kooperacji, synergia. Interwencja edukacyjna wspomagająca rodziców dzieci niepełnosprawnych: wspomaganie psychoemocjonalne, opiekuńczo-wychowawcze, socjalno usługowe i rehabilitacyjne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prelekcja, dyskusja, pokaz, praca w grupach, metoda projektu, metoda ćwiczeń.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować specyficzne właściwości dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności	K_W05	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Student potrafi opisać zasady organizacji edukacji dzieci w systemie integracyjnym i inkluzywnym	K_W14	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń	Konwersatoria
Student umie analizować sytuację psychospołeczną niepełnosprawnego dziecka oraz sytuację jego rodziny	K_U02	Realizacja na ocenę projektu zaliczeniowego	Konwersatoria
Student umie zaplanować proces wspomaganie rozwoju dziecka niepełnosprawnego	K_U10	Realizacja na ocenę projektu zaliczeniowego	Konwersatoria
Student jest wrażliwy na problemy dzieci niepełnosprawnych i ich rodziców oraz wykazuje się wobec nich otwartością oraz poszanowaniem godności	K_K04	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Student jest otwarty na współpracę z innymi osobami (psycholog, logopeda, pracownik socjalny, rodzic i inni) w procesie rozwiązywania problemów dzieci niepełnosprawnych	K_K07	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

(1) opracowanie programu pracy z dzieckiem niepełnosprawnym oraz konspektu zajęć (praca w grupie). Kryteria oceny (2-5): a) wielozakresowe wspomaganie rozwoju b) zastosowanie zasad wspomaganie rozwoju c) poprawność metodyczna d) indywidualizacja zajęć pod kątem wspólnych i swoistych cech dzieci (2) test wiedzy dotyczącej znajomości swoistych cech dzieci niepełnosprawnych oraz zasad organizacji edukacji. Kryteria oceny: ocena niedostateczna 0-59% odpowiedzi, dostateczna 60-67% odpowiedzi, ocena dostateczna plus 68-75% odpowiedzi, dobra 76-83% odpowiedzi, ocena dobra plus 84-91% odpowiedzi, bardzo dobra 92-100% odpowiedzi. Ocena końcowa: średnia ocen uzyskanych na konwersatorium.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest ocena uzyskana na konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	8	13
Łącznie	28	28

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bąbka J., *Edukacja integracyjna dzieci niepełnosprawnych i pełnosprawnych: założenia i rzeczywistość*, Poznań 2001.
2. Brzezińska A.I., Ohme M., Resler-Maj A. Kaczan R., Wiliński M., *Droga do samodzielności: jak wspomagać rozwój dzieci i młodzieży z ograniczeniami sprawności*, Gdańsk 2009.
3. Fairbairn G., Fairbairn S., red., *Integracja dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych*, Warszawa 2000.
4. Krause A., *Integracyjne złudzenia ponowoczesności*, Kraków 2000.
5. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni szkole powszechnej*, Warszawa 1992.
6. Maciarz A., red., *Z teorii i badań społecznej integracji*, Kraków 1999.
7. Nowak A., *Wybrane edukacyjne i prawne aspekty niepełnosprawności*, Kraków 1999.
8. Nowicka A., *Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych*, Kraków 2001.
9. Szumski G., *Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych*, Warszawa 2006.
10. Zamkowska A., *Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym z stopniem lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji*, Radom 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bąbka J., *Interwencja edukacyjna wspomagająca rodziców dzieci niepełnosprawnych w praktyce szkolnej*, „Rocznik Lubuski” 2003, nr 29.
2. Flis R., *Praca w klasie integracyjnej: materiały pomocnicze dla nauczycieli klas I-III szkoły podstawowej*, Karków 2005.
3. Frańczyk A., Krajeńska K., *Program psychostymulacji dzieci w wieku przedszkolnym z deficytami i zaburzeniami w rozwoju*, Kraków 2003.
4. Jarosz E., *Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego*, Katowice 2005.
5. Kowalik S., red., *Psychologia ucznia i nauczyciela: podręcznik akademicki*, Warszawa 2011.
6. Lis-Kujawski A., *Moje „ja” i integracyjna szkoła: zjawiska ukrytego programu w nauczaniu uczniów niepełnosprawnych*, Kraków 2010.
7. Soroka-Fedorczuk A., *Osoby niepełnosprawne w opiniach dzieci*, Kraków 2007.

8. Sowa J., Wojciechowski F., *Proces rehabilitacji w kontekście edukacyjnym*, Rzeszów 2001.
9. Tomkiewicz-Bętkowska A., Krztoń A., *ABC pedagoga specjalnego*, Kraków 2008.
10. Woynarowska B., red., *Uczniowie z chorobami przewlekłymi: jak wspierać ich rozwój, zdrowie i edukację*, Warszawa 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Jarosław Bąbka.

EDUKACJA EKOLOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EE

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Hanna Uździcka

Prowadzący: dr Hanna Uździcka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagrożeniami ekologicznymi (zanieczyszczenia powietrza, wody, gleby, żywności oraz hałasu). Wykształcenie świadomości konieczności działań profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu „podstawy wiedzy o środowisku przyrodniczym”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zjawiska i zagrożenia wynikające ze środowiska naturalnego: trzęsienia ziemi, wybuchy wulkanów, tsunami, burza, huragan, zorza polarna itp. Wpływ człowieka na przyrodę i związane z tym zagrożenia dla zdrowia: kwaśne deszcze, dziura ozonowa, smogi, hałas, efekt cieplarniany, globalne ocieplenie, zanieczyszczenia gleby, wody i związana z nimi jakość żywności. Sposoby walki z zagrożeniami i podejmowane działania profilaktyczne w postaci technologii proekologicznych: energetyka alternatywna, zdrowa żywność pochodząca z rolnictwa ekologicznego, „proekologiczne” rozwiązania w transporcie i usuwaniu odpadów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, prelekcja, praca w grupach, praca indywidualna, konwersacja, prezentacja multimedialna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student nazywa i charakteryzuje zagrożenia ze strony środowiska mające wpływ na jego zdrowie i funkcjonowanie	K_W17	Prezentacja multimedialna Kolokwium	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Wykorzystuje wiedzę do organizowania działań z dziećmi w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniom środowiska	K_U14	Konwersacja Zadanie indywidualne Samooocena	Konwersatoria
Interpretuje i szacuje wartość zebranych obserwacji, zjawisk zachodzących w środowisku przyrodniczym pod wpływem zanieczyszczeń antropogenicznych	K_U01	Indywidualna praca pisemna	Konwersatorium
Jest świadomy swojej wiedzy ekologicznej i zdeterminowany do jej wykorzystania w życiu i w pracy z dziećmi	K_K01	Konwersacja Samooocena	Konwersatorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną. Elementami zaliczenia są: aktywny udział w zajęciach, wykonanie prezentacji multimedialnej oraz inne formy aktywności np. opracowanie różnorodności relacji między elementami środowiska, stanu środowiska na wybranym terenie. Dla osób chcących poprawić ocenę przewidziane jest pisemne kolokwium.

Ocena końcowa

Oceną ostateczną jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, prezentacji)	10	20
łącznie	30	30

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajewski K., Mendaluk Z.T., *Ekologia i ochrona środowiska*, Zielona Góra, 1994.
- Gajewski K., Mendaluk Z.T., *Leksykon: ekologia, ochrona środowiska*, Zielona Góra, 1994.
- Greinert H., *Ochrona gleb*, Zielona Góra, 1994.
- Hafnem M., *Ochrona środowiska – księga eko-testów do pracy w szkole i domu*, 1998.
- Heinrich D., Hergt M., *Atlas zur Okologie*, 1998.

6. Lipko S., *Biologiczne zasoby ziemi w gospodarce człowieka*, Warszawa 1990.
7. *Ochrona środowiska*, red. Kąkolewski, Warszawa 1989.
8. Sander H., *Ochrona zasobów naturalnych*, Warszawa, 1999.
9. Wiśniewski H., Kowalewski G., *Ekologia z ochroną i kształtowaniem środowiska*, Warszawa, 1998.
10. *Ziemia*, red. Maślankiewicz, 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Hanna Uździcka.

EDUKACJA REGIONALNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-ER

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Umiejętność definiowania pojęć: region, regionalizm, lokalizm, „mała Ojczyzna”; Wiedza nt. historii i rozwoju regionalizmu w Europie oraz w Polsce; Ogólna wiedza nt. regionów Polski; Wiedza nt. własnego regionu; Znajomość dziedzictwa kulturowego regionu lubuskiego; Wiedza oraz umiejętności z zakresu popularyzowania edukacji regionalnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza o regionie, zawarta w programach szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły średniej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Region – regionalizm – dziedzictwo kulturowe – propozycje zdefiniowania i usystematyzowania pojęć. Dzieje regionalizmu w Europie (geneza, rozwój, charakterystyka). Regionalizm w Polsce – historia i współczesność. Regionalizm jako ruch społeczny. Dziedzictwo kulturowe a regionalizm. Z niej wyrosliśmy – „mała ojczyzna”, „ojczyzna prywatna”, „ojczyzna lokalna”. Rodzina a kultura narodowa. Twórcy polskiego regionalizmu. Prasa regionalna. Stowarzyszenia społeczne i ich rola w popularyzowaniu walorów i dorobku „małych ojczyzn”. Edukacja regionalna. Program Regionalizmu Polskiego. Karta Regionalizmu Polskiego. Dziedzictwo kulturowe w regionie. Znaczenie i istota popularyzowania regionalizmu wśród młodego pokolenia. Pogranicze polsko-niemieckie, Środkowe Nadodrze – problemy kulturowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, praca z książką, metoda tekstu przewodniego, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna dzieje regionalizmu europejskiego i w	K_W03	Sprawdzian z wiadomości	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Polsce			toria
Potrafi wskazać czołowych animatorów oraz badaczy ruchu regionalnego w Polsce oraz wymienić ich zasługi dla rozwoju regionalizmu i krajoznawstwa	K_W04	Sprawdzian z wiadomości	Konwersatoria
Rozumie potrzebę popularyzowania wiedzy o regionie wśród najmłodszego pokolenia Polaków	K_W05	Sprawdzian z wiadomości	Konwersatoria
Potrafi rozpoznać i nazwać specyficzne cechy kultury tak własnego regionu, jak i pozostałych regionów Polski	K_U03	Sprawdzian z wiadomości	Konwersatoria
Potrafi przygotować projekt dotyczący własnego regionu	K_K05	Projekt	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Efekty kształcenia weryfikowane będą dwoma sposobami: wykonanie projektu (indywidualnie) 50% oceny końcowej i 50% sprawdzian z wiadomości. Projekt zajęć: zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni dobór literatury, twórczy sposób wykorzystania literatury dla dzieci i przedmiotowej.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	10	20
łącznie	30	30
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brenca A., *Oswajanie niemieckiego dziedzictwa kulturowego. Z badań etnologicznych na*

- Środkowym Nadodrzu*, [w:] *Wokół niemieckiego dziedzictwa kulturowego na Ziemiach Zachodnich i Północnych*, red. Z. Mazur, Poznań 1997, s. 191-216.
2. Damrosz J., *Obszary etnokulturowe a granice państw i regionów*, [w:] *Czym jest regionalizm? VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury, Radom, 23-26 września 1998*, red. S. Bednarek, A. Kociszewski, A.J. Omelaniuk, K. Orzechowski, S. Słowik, J. Wojtas, A. Zieliński, Wrocław-Ciechanów 1998, s. 16-30.
 3. Damrosz J., *Region i regionalizm. Studium interdyscyplinarne*, Warszawa 1987.
 4. Jastrzębski J., *Kultura i regionalizm*, [w:] *Folklorystyczne i antropologiczne opisanie świata*, red. T. Smolińska, Opole 1999, s. 351-359.
 5. Kaczmarek U., *Młodzież – regionalizm – kultura*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*, red. A. Kociszewski, A.J. Omelaniuk, K. Orzechowski, s. 146-153.
 6. Kostarczyk Artur, *Dziedzictwo kulturowe regionów Polski*, [w:] *Polskie regiony: podstawy kulturowe regionalizacji Polski*, red. E. Wysocka, M. Konopka, Ciechanów 1977, s. 21-25.
 7. Kwaśniewski K., *Elementy teorii regionalizmu*, [w:] *Region, regionalizm – pojęcia i rzeczywistość: zbiór studiów*, red. K. Handke, Warszawa 1993, s. 75-85.
 8. Omelaniuk A.J., *Z regionalizmem w XXI wiek: referat programowy na VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury*, Wrocław-Ciechanów 1998.
 9. Patkowski A., *W hołdzie ziemi rodzinnej*, Warszawa 1958.
 10. Petrykowski P., *Edukacja regionalna: problemy podstawowe i otwarte*, Toruń 2003.
 11. Turowski J., *Regiony – regionalizm – lokalizm*, [w:] *Czym jest regionalizm? VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury, Radom, 23-26 września 1998*, red. S. Bednarek, A. Kociszewski, A.J. Omelaniuk, K. Orzechowski, S. Słowik, J. Wojtas, A. Zieliński, Wrocław-Ciechanów 1998s. 100-106.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dyczewski L., *Rola rodziny w tworzeniu, przekazie i zakorzenieniu w kulturze narodowej*, [w:] *Rodzina – młodzież – regionalizm*, red. A. Kociszewski, A.J. Omelaniuk, W. Pilarczyk, Ciechanów 2000, s. 19-35.
2. Godula R., Węclawowicz T., *Aspekty tożsamości kulturowej*, [w:] *Polskie regiony: podstawy kulturowe regionalizacji Polski*, red. E. Wysocka, M. Konopka, Ciechanów 1977, s. 27-32.
3. Kaczmarek U., *Zderzenie i mieszanie się społeczności i kultur na pograniczu polsko-niemieckim – casus Szczecińskiego*, [w:] *Kultury regionalne i pogranicza kulturowe a świadomość etniczna*, red. I. Bukowska-Floreńska, Katowice 1991, t. II, s. 93-101.
4. Samsonowicz H., *O większej i małej Ojczyźnie*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*, red. A. Kociszewski, A.J. Omelaniuk, K. Orzechowski, s. 57-61.
5. Simonides D., *Więź regionalna a „mała ojczyzna”*, [w:] *Kultury regionalne i pogranicza kulturowe a świadomość etniczna*, red. I. Bukowska-Floreńska, Katowice 1991, t. II, s. 65-75.
6. Szacki J., *Tożsamość narodowa w obliczu otwartej przestrzeni europejskiej*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*, red. A. Kociszewski, A.J. Omelaniuk, K. Orzechowski, s. 62-68.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ.

EDUKACJA MUZYCZNA Z METODYKĄ I

Kod przedmiotu: 05.1-WP- PEDP-EM1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z elementarnymi podstawami teorii muzyki, koncepcjami kształcenia muzycznego i aktywnymi formami muzycznej działalności (śpiew, gra na instrumencie, ruch z muzyką, słuchanie muzyki, tworzenie muzyki). Przygotowanie teoretyczno-praktyczne do prowadzenia zajęć muzycznych w grupie przedszkolnej i wczesnoszkolnej..

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii dziecka, pedagogiki, dydaktyki. Kompetencje wokalne, słuchowe, ruchowe niezbędne w pracy muzycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i zadania edukacji muzycznej. Podstawowe wiadomości z zakresu nauki o muzyce. Miejsce edukacji muzycznej w procesie edukacji kulturalnej dzieci. Prawidłowości rozwoju muzycznego dzieci. Różne wymiary edukacji muzycznej. Wybrane koncepcje i metody pracy muzycznej z dziećmi (E.J. Dalcroze, C. Orff, Z. Kodaly, S. Suzuki, E.E. Gordon, B. Strauss, L. Bajkowska i In.). Standardy edukacji muzycznej. Podstawowe formy aktywności muzycznej (śpiew, gra na instrumencie, ruch z muzyką, słuchanie muzyki, tworzenie muzyki). Metody nauczania muzyki i typy lekcji. Muzyczna pedagogika zabawy. Problemy kształcenia głosu dziecka, dobór repertuaru wokalnego dla dzieci. Przegląd badań nad edukacją muzyczną dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy, twórcze.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania się poprzez działania muzyczne	K_W08	Praca pisemna, dyskusja	Konwersatoria
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań muzycznych przeznaczonych dla dzieci. Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, zwłaszcza z zakresu twórczości muzycznej	K_U08	Dyskusja	Konwersatoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania muzyczne, jest kreatywny w muzycznych projektach	K_K08	Grupowe prezentacje multimedialne	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności, dyskusji studentów (20%), pracy pisemnej (30%) i prezentacji multimedialnej (50%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	25	35
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Białkowski A., red., *Powszechna edukacja muzyczna a wyzwania współczesności*, Lublin 2003.
2. Bonna B., Michalski A., Szubertowska E., *Wybrane problemy edukacji muzycznej*, Bydgoszcz 2005.
3. Enzinger G., Raszke B., red., *Świat muzyki, świat zabawy*, Nowy Sącz 2006.
4. Kataryńczuk-Mania L., red., *Innowacje pedagogiczne w edukacji muzycznej dzieci i młodzieży*, Zielona Góra 2000.

5. Kataryńczuk-Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zielona Góra 2009.
6. Kisiel M., *Muzyka w zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej: studium metodyczno-badawcze*, Katowice 2005.
7. Sacher W..A., *Wczesnoszkolna edukacja muzyczna*, Kraków 1997.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Muzyczna pedagogika zabawy w pracy z grupą*, Lublin 2002.
2. Gałęska-Tritt, *Dzieci lubią śpiewać a my razem z nimi*, Poznań 2007.
3. Frołowicz E., *Aktywny uczeń w świecie muzyki*, Gdańsk 2008.
4. Gordon E.E., *Umuzykalnianie niemowląt i małych dzieci*, Kraków 1997.
5. Podolska B., *Muzyka w przedszkolu*, Kraków 2008.
6. Ławrowska R., *Rytm, muzyka, taniec w edukacji*, Kraków 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁA

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

EDUKACJA MUZYCZNA Z METODYKĄ II

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EM2
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy muzycznej do praktyki edukacyjnej. Kształcenie umiejętności muzycznych studentów z zakresu muzykowania, muzyczno-ruchowego i twórczego. Rozwijanie kompetencji programowania zajęć muzycznych dla dzieci.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu dydaktyki i psychologii dziecka.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Profesjogram nauczyciela prowadzącego zajęcia muzyczne z dziećmi. Przegląd materiałów metodycznych, programów nauczania. Walory muzykowania zespołowego. Tańce dla dzieci (metodyka pracy animacyjnej, tańce ludowe, regionalne, charakterystyczne, narodowe, integracyjne). Pomoce audio-wizualne niezbędne w pracy umuzykalniającej. Wyposażenie gabinetu metodycznego do prowadzenia zajęć muzyczno-ruchowych (m.in. muzyczna teka, instrumenty, rekwizyty itp.). Warsztaty muzyczne dla dzieci, ich specyfika i przebieg. Projektowanie scenariuszy do zajęć muzycznych. Opracowanie partytur muzycznych, opowiadań i bajek muzycznych. Muzyczne uroczystości przedszkolne, wczesnoszkolne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy, twórcze.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą	K_W08	Praca pisemna z zakresu	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
muzycznych procesów rozwojowych dzieci		działań muzycznych dzieci Dyskusja	toria
Potrafi prezentować własne pomysły odnośnie muzycznej edukacji dziecka, opierając je na bazie poglądów różnych autorów metod i koncepcji	K_U03	Dyskusja Swobodne wypowiedzi Ocena aktywności muzycznej	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu wiedzy i kompetencji muzycznych, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tym zakresie, dokonuje samooceny, doskonali swoje umiejętności muzyczne i wyznacza kierunki własnego rozwoju	K_K01	Ocena aktywności Ocena przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności (20%), dyskusji studentów (40%), pracy pisemnej (40%).

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	40	55
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kataryńczuk-Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zielona Góra 2009.
2. Kisiel M., *Muzyka w zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej: studium metodyczno-badawcze*, Katowice 2005.
3. Materiały repertuarowe dla dzieci.
4. Pakiety edukacyjne dla klas I-III.

5. Programy wychowawczo-dydaktyczne dla przedszkoli.
6. Przewodniki dla nauczycieli.
7. Sacher W..A., *Słuchanie muzyki i aktywność artystyczna dzieci*, Kraków 1999.
8. Sacher W.A., *Pedagogika muzyki*, Kraków 2012.
9. Smoczyńska-Nachtman U., *Kalendarz muzyczny w przedszkolu*, Warszawa 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Muzyczna pedagogika zabawy w pracy z grupą*, Lublin 2002.
2. Gałęska-Tritt J., *Kształcenie głosu dziecka w śpiewie zespołowym*, Warszawa 1985.
3. Kisiel M., *Pedagogiczno-dydaktyczne aspekty wykorzystania muzyki w stymulacji rozwoju dziecka*, Dąbrowa Górnicza 2007.
4. Krasoń K., Mazepa-Domagala B, red., *W kręgu sztuki i ekspresji dziecka: rozważania inspirujące*, Mysłowice-Katowice 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

EDUKACJA PLASTYCZNO-TECHNICZNA Z METODYKĄ I

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EPT1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Katarzyna Lotka, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	2	III	Zaliczenie z oceną	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami i przykładami zaczerpniętymi z obszaru sztuk wizualnych. Rozwijanie umiejętności manualnych, myślenia twórczego, kreatywności i wyobraźni uczestników. Nauka praktycznego wykorzystania różnorodnych materiałów i technik plastycznych w celu opracowywania autorskich scenariuszy zajęć. Nauka analizy powstałych prac oraz zrealizowanych warsztatów twórczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza zawarta w programie nauczania przedmiotu plastyka w szkołach podstawowych i gimnazjach oraz zapoznanie się typowymi stadiami ewolucji plastycznej wśród dzieci.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do problematyki przedmiotu: kompozycja plastyczna, problemy barwy, linia i plama w pracach plastycznych, kompozycje przestrzenne, problem różnicowania faktur w pracach plastycznych (wykorzystanie techniki kolażu). Zapoznanie z techniką grafiki warsztatowej – szablonem oraz kalkografem. Ekspresja i emocje wyrażane poprzez sztukę – przykłady i założenia sztuki abstrakcyjnej (prace wykonane techniką pastelii olejnych oraz farb akrylowych). Konstruowanie konspektów – scenariuszów zajęć (w tym: cele ogólne i szczegółowe, metody nauczania, środki dydaktyczne, techniki plastyczne, formy nauczania. Przebieg zajęć, fazy wprowadzającej, realizacyjnej i podsumowującej. Warsztaty twórcze – przykłady autorskich scenariuszy omówione przez prowadzącego, analiza przeprowadzonych przez studentów warsztatów artystycznych. Propozycje scenariuszy opracowane przez studentów – wykorzystanie w kreatywny sposób technik plastycznych do prowadzenia zajęć z dziećmi i młodzieżą. Nauka interpretacji i omawiania prac plastycznych oraz analiza kryteriów ich oceniania. Przegląd i omówienie prac każdego ze studentów – ewaluacja semestralna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Zajęcia mają charakter warsztatów twórczych, w trakcie których wyróżnić można następujące metody pracy: ćwiczenia praktyczne, prezentacje i opisy, pogadanki, dyskusje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze sztuk plastycznych i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Pogadanka Dyskusja Prezentacja	Konwersatoria
Ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu zajęć plastycznych, a w szczególności o metodach, technikach, materiałach i narzędziach potrzebnych do ich realizacji z dziećmi w wieku przedszkolnym i szkolnym	K_W13	Pogadanka Ćwiczenia praktyczne Warsztaty	Konwersatoria
Ma wiedzę o metodyce kreatywnego prowadzenia zajęć plastycznych oraz formach ich ewaluacji i oceniania oraz umiejętności pisania autorskich scenariuszy do zajęć plastycznych	K_W16	Ćwiczenia praktyczne Dyskusja	Konwersatoria
Potrafi ocenić i omówić przydatność poznanych metod i technik plastycznych pod kątem przyszłej pracy z dziećmi	K_U09	Pogadanka Dyskusja	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy – przygotowuje niezbędne materiały i przybory plastyczne, aktywnie wykonuje zadania plastyczne a następnie samodzielnie analizuje powstałe prace	K_K08	Ćwiczenia praktyczne Prezentacja i omówienie powstałych prac	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Student oceniany jest na podstawie: przygotowania do zajęć (30%), aktywnego w nich uczestnictwa (30%), umiejętności analizy i wyciągania wniosków na podstawie powstałych prac (10%), przeglądu prac i podsumowania końcowego (30%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	15

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	25	35
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Karolak W., *Sztuka jako zabawa – zabawa jako sztuka*, Warszawa 1998.
2. Szuman S., *Sztuka dziecka*, Warszawa 1990.
3. Trojanowska A., *Dziecko i plastyka*, Warszawa 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Józefowski E., *Książka o książkach*, Zielona Góra 1999.
2. Nęcka E., *Trening twórczości*, Kraków 1998.
3. *Warsztaty edukacji twórczej*, red. E. Olinkiewicz, E. Repsch, Wrocław 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Katarzyna Lotka.

EDUKACJA PLASTYCZNO-TECHNICZNA Z METODYKĄ II

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EPT2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Katarzyna Lotka, inny nauczyciela akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami i przykładami zaczerpniętymi z obszaru sztuk wizualnych. Rozwijanie umiejętności manualnych, myślenia twórczego, kreatywności i wyobraźni uczestników. Nauka praktycznego wykorzystania różnorodnych materiałów i technik plastycznych w celu opracowywania autorskich scenariuszy zajęć. Nauka analizy powstałych prac oraz zrealizowanych warsztatów twórczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza zawarta w programie nauczania przedmiotu plastyka w szkołach podstawowych i gimnazjach.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Opracowanie projektu z dziedziny sztuki użytkowej – batik, kolaż oraz papier mache. Symetria osiowa – mandala z artykułów spożywczych. Rzeźba – formy wykonane z papieru mache. Nauka oprawiania i eksponowania prac plastycznych. Rękodzieło artystyczne: technika decoupage'u, technika wycinanki inspirowanej sztuką łożwicką. Opracowanie autorskiego scenariusza zajęć plastycznych przez każdego ze studentów ze szczególnym uwzględnieniem metod rozwijających myślenie kreatywne dzieci. Omówienie i prezentacja autorskich scenariuszy zajęć wraz z wykonanymi pracami według założonych wytycznych. Ewaluacja końcowa zajęć.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia mają charakter warsztatów twórczych, w trakcie których wyróżnić można następujące metody pracy: wykład problemowy, pokaz połączony z przeżyciem, ćwiczenia praktyczne, opis, burza mózgów, pogadanki, dyskusje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze sztuk plastycznych i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Pogadanka Dyskusja Prezentacja	Konwersatoria
Ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu zajęć plastycznych, a w szczególności o metodach, technikach, materiałach i narzędziach potrzebnych do ich realizacji z dziećmi w wieku przedszkolnym i szkolnym	K_W13	Pogadanka Ćwiczenia praktyczne	Konwersatoria
Ma wiedzę o metodyce kreatywnego prowadzenia zajęć plastycznych oraz formach ich ewaluacji i oceniania	K_W16	Ćwiczenia praktyczne Prezentacja i omówienie autorskiego scenariusza zajęć	Konwersatoria
Potrafi ocenić i omówić przydatność poznanych metod i technik plastycznych pod kątem przyszłej pracy z dziećmi	K_U09	Pogadanka Dyskusja	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy – przygotowuje niezbędne materiały i przybory plastyczne, aktywnie wykonuje zadania plastyczne a następnie samodzielnie opracowuje i prezentuje autorski scenariusz zajęć plastycznych	K_K08	Ćwiczenia praktyczne Prezentacja i omówienie autorskiego scenariusza zajęć	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Student oceniany jest na podstawie: przygotowania do zajęć (30%), aktywnego w nich uczestnictwa (30%), umiejętności analizy i wyciągania wniosków na podstawie powstałych prac (10%), przeglądu prac i podsumowania końcowego (30%).

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	40	55
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Karolak W., *Sztuka jako zabawa – zabawa jako sztuka*, Warszawa 1998.
2. Szuman S., *Sztuka dziecka*, Warszawa 1990.
3. Trojanowska A., *Dziecko i plastyka*, Warszawa 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Józefowski E., *Książka o książkach*, Zielona Góra 1999.
2. Nęcka E., *Trening twórczości*, Kraków 1998.
3. *Warsztaty edukacji twórczej*, red. E. Olinkiewicz, E. Repsch, Wrocław 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Katarzyna Lotka.

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EG
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: dr Lidia Kataryńczuk-Mania
 Prowadzący: dr Lidia Kataryńczuk-Mania

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami emisji i higieny głosu. Poznanie podstawowych ćwiczeń sprawności głosowej i autoprezentacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej, pedagogiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i zadania przedmiotu emisja głosu. Głos – podstawowym narzędziem pracy nauczyciela (środek przekazu dydaktycznego, budowanie autorytetu nauczyciela). Głos jako podstawowe narzędzie autoprezentacji, ekspresji, komunikacji. Ciało jako zbiór rezonatorów (rezonatory: głowowy, piersiowy, brzuszny; sposoby kierowania dźwięku, praca nad barwą głosu). Konteksty kształcenia emisyjnego (ćwiczenia usprawniające aparat głosotwórczy). Sztuka mówienia sztuka śpiewania (ekspresja wypowiedzi, mowa ciała, ćwiczenia intonacji). Praca z tekstem – praktyczne wykorzystanie ćwiczeń artykulacyjnych. Higiena głosu (najczęstsze dolegliwości i schorzenia głosowe, uwarunkowania). Ćwiczenia relaksacyjne pomocne w prawidłowej emisji głosu. Profilaktyka i rehabilitacja głosu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu zasad emisji i higieny głosu	K_W13	Praca pisemna Dyskusja	Konwersatoria
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań	K_U09	Dyskusja	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
emisyjnych			toria
Jest przygotowany do zaprezentowania zestawu ćwiczeń emisyjnych	K_K08	Autoprezentacja	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności i dyskusji studentów, pracy pisemnej i autoprezentacji.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, autoprezentacji)	5	17
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Broszkiewicz B., *Teatr szkolny. Akcent, intonacja, intencje*, Wrocław 2004.
2. Broszkiewicz B., *Teatr szkolny. Głoski, sylaby, wyrazy*, Wrocław 2003.
3. Gawronska M., *Podstawy wymowy i impostacji głosu*, Wrocław 2001.
4. Grombel B.E. i In., *Zasady komunikacji werbalnej*, Poznań 2001.
5. Kataryńczuk -Mania L., Kowalkowska I., red., *Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy*, Zielona Góra 2006.
6. Łasiński G., *Sztuka prezentacji*, Poznań 2000.
7. Oczkoś M., *Abecadło mówienia: wstęp do nauki poprawnej wymowy*, Warszawa 2000.
8. Oczkoś M., *Sztuka poprawnej wymowy*, Warszawa 2007.
9. Przybysz-Piwko M., red., *Emisja głosu nauczyciela*, Warszawa 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Laskowska H., *Podstawy emisji głosu*, Bydgoszcz 2000.
2. Toczyńska B., *Elementarne ćwiczenia dykcji*, Gdańsk 1997.
3. Toczyńska B., *Sarabanda w chaszczach*, Gdańsk 1999.

4. Uchyła-Zroski J., *Głos mówiony i śpiewany: z zagadnień pedagogiki muzycznej*, Piotrków Trybunalski 1998.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Lidia Kataryńczuk-Mania.

LITERATURA DLA DZIECI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-LDD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	3	
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	18	–	VI	Zaliczenie na ocenę		
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Podstawowe wiadomości z zakresu odmian i sposobów istnienia literatury adresowanej do dzieci. Umiejętność wykorzystywania tendencji psychologicznych, pedagogicznych, socjologicznych znajdujących odbicie w twórczości dla dzieci. Osiągnięcie takiej kompetencji czytelniczej, by przekaz wiedzy uczniom z klas I-III był merytorycznie poprawny.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy gramatyki języka polskiego i wiedzy o literaturze.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Literatura „czwarta”. O naturze i sposobach istnienia literatury dla dzieci. Odmiany istnienia literatury „osobnej”. Teksty dziecięce i teksty dla dzieci – dobór książek dla młodego czytelnika. Miejsce literatury czwartej w kulturze. Literatura dla dzieci na tle literatury ogólnej. Literatura dla dzieci i jej obiegi. Znaczenie tekstów folkloru a percepcja dziecka. Folklor a folklorystyka. Literatura ludowa a literatura dla dzieci: język, bohater, obyczaje, zwyczaje itd. Kryteria oceny utworu literackiego a swoiste cechy literatury „osobnej”. Wyznaczniki dzieła literackiego. Podstawowe pojęcia teoretycznoliterackie. Tendencje pedagogiczne i ich odbicie w twórczości dla młodego odbiorcy. Dziecko w literaturze a pedagogika – tendencje, zjawiska, przemiany. „Cudowne i pożyteczne”, czyli znaczenie baśni w życiu dziecka. Wartości poznawcze, wychowawcze, ludyczne, emocjonalne i estetyczne baśni. Przyroda, jako tworzywo dzieła literackiego. Klasyfikacja przyrody według Tadeusza Makowieckiego. Funkcje przyrody w dziele literackim. Wartości literatury dla dzieci i młodzieży. Sposoby wyrażania wartości w utworach dla młodego czytelnika. Od Konopnickiej do Białoszewskiego, czyli język dziecięcy a poezja dla dzieci. Odbiorca i nadawca w utworach poetyckich. Zabawy językowe. Zmiany modelu periodyku dziecięcego na przestrzeni wieków. Rola czasopisma dla dzieci w wychowaniu.

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, pogadanka.

Konwersatoria – praca z książką, metoda tekstu przewodniego, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wie który aspekt wychowawczy, społeczny i kulturalny spełnia literatura dla dzieci	K_W15	Sprawdziany	Wykłady Konwersatoria
Wie które wartości i normy etyczne można przekazać najmłodszym odbiorcom literatury	K_W19	Sprawdziany Projekt	Wykłady Konwersatoria
Dostrzega i analizuje dylematy etyczne opisane w tekście literackim	K_U12	Sprawdziany Projekt	Wykłady Konwersatoria
Dostrzega terapeutyczne oddziaływanie literatury dziecięcej na zachowanie najmłodszych	K_K04	Sprawdziany Projekt	Wykłady Konwersatoria
Potrafi przygotować projekt lekcji dotyczącej analizy tekstu literackiego	K_K08	Projekt	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest sprawdzian ustny z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi na wybierane losowo pytania (student losuje 3 pytania z punktowanymi odpowiedziami).

Konwersatoria

Zaliczenie konwersatorium kończy się zaliczeniem z oceną. Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, w razie konieczności okresowo sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu (indywidualnie). 70% oceny końcowej stanowi ocena z projektu. Pozostałe 30% stanowią pozostałe – wskazane oceny cząstkowe. Projekt zajęć – zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni dobór literatury, twórczy sposób wykorzystania literatury dla dzieci i przedmiotowej.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią ważoną – 60% oceny z wykładu i 40% oceny z konwersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	40	60
łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Baluch A., *Książka jest światem: o literaturze dla dzieci małych oraz dzieci starszych i nastolatków*, Kraków 2005.
- Bettelheim B., *Cudowne i pożyteczne: o znaczeniach i wartościach baśni*, t. I-II, Warszawa 1985.
- Cieślakowski J., *Literatura i podkultura dziecięca*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk 1975.
- Cieślakowski J., *Literatura osobna*, Warszawa 1985.
- Jonca M., *Enfants terribles: dzieci złe, źle wychowane w literaturze polskiej XIX wieku*, Wrocław 2005.
- Kątny M., *Przyroda w polskiej prozie dla dzieci i młodzieży*, Kielce 2002.
- Kultura literacka dzieci i młodzieży u progu XXI stulecia*, red. J. Papuzińska, G. Leszczyński, Warszawa 2002.
- Ługowska J., *Bajka w literaturze dziecięcej*, Warszawa 1988.
- Makowiecki T., *Funkcje motywu przyrody w dziele literackim*, „Sprawozdanie Towarzystwa Naukowego w Toruniu” 1951 [wydano: 1953], 5, 1-4, s. 113-120.
- Poezja dla dzieci: antologia form i tematów*, Wrocław 1999.
- Waksmund R., *Literatura pokoju dziecięcego*, Warszawa 1986.
- Waksmund R., *Od literatury dla dzieci do literatury dziecięcej (tematy – gatunki – konteksty)*, Wrocław 2000.
- Wróblewska V., *Przemiany gatunkowe polskiej baśni literackiej*, Toruń 2003.
- Zajac M., *Promocja książki dziecięcej: podręcznik akademicki*, Warszawa 2000.
- Żurkowski B., *Literatura – wartość – dziecko*, Kraków 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Baluch A., *Archetypy literatury dziecięcej*, Wrocław 1993.
- Baśń i dziecko, Wstęp*, Warszawa 1978.
- Białek J. Z., *Literatura dla dzieci i młodzieży w latach 1918-1939: zarys monograficzny*, Warszawa 1987.
- Frycie S., *Literatura dla dzieci i młodzieży w latach 1945-1970*, T. I-II, Warszawa 1978.
- Hardwig-Sosnowska J., *Wyobrażenia bez granic*, Warszawa 1987.
- Heska-Kwaśniewicz K., *Tajemnicze ogrody: rozprawy i szkice z literatury dla dzieci i młodzieży*, Katowice 1996.
- Jonca M., *Sierota w literaturze polskiej dla dzieci w XIX wieku*, Wrocław 1994.
- Kaniowska-Lewańska I., *Literatura dla dzieci i młodzieży do roku 1864: zarys monograficzny*, Warszawa 1983.
- Książka dla dziecka wczoraj, dziś i jutro*, red. K. Heska-Kwaśniewicz, I. Socha, Katowice 1998.

10. Kuliczowska K., *Literatura dla dzieci i młodzieży w latach 1864-1918: zarys monograficzny*, Warszawa 1983.
11. Papuzińska J., *Zatopione królestwo: o polskiej literaturze fantastycznej XX wieku dla dzieci i młodzieży*, Warszawa 1989.
12. *Słownik literatury dziecięcej i młodzieżowej*, red. B. Tylicka, G. Leszczyński, Wrocław-Warszawa-Kraków 2002.
13. *Wartości literatury dla dzieci i młodzieży: wybrane problemy*, red. J. Papuzińska, B. Żurkowski, Warszawa-Poznań 1985.
14. Wortman S., *Baśń w literaturze i w życiu dzieci: co i jak opowiadać?* Warszawa 1958.
15. Żurkowski B., *W świecie poezji dla dzieci*, Kraków 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ.

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-LG
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Ewa M. Skorek
 Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu logopedii (przedmiot logopedii, istota, rodzaje i przyczyny wybranych zaburzeń mowy oraz metody terapii; profilaktyka logopedyczna); kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy logopedycznej do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami współpracy nauczyciela z logopedą i innymi specjalistami.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki; podstawowa znajomość anatomii i fizjologii narządów mowy, podstawy języka polskiego (zwłaszcza fonetyku artykulacyjnej), podstawy psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do logopedii. Zaburzenia mowy. Klasyfikacje zaburzeń mowy. Rozwój sprawności językowych i komunikacyjnych dziecka. Wspomaganie opóźnionego rozwoju mowy. Profilaktyka logopedyczna. Diagnostyka i terapia wybranych zaburzeń mowy – dyslalia, jąkanie, dysartria, afazja. Psychospołeczna sytuacja dzieci z zaburzeniami mowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda projektu, praca w grupach, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować podstawowe terminy logopedyczne oraz omówić metody pracy z osobami z zaburzeniami komunikacji	K_W13	Kolokwium	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
językowej			
Potrafi wymienić i scharakteryzować: etapy i warunki kształtowania się i rozwoju mowy dziecka oraz najczęściej występujące zaburzenia komunikacji językowej	K_W05 K_W08	Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zaburzeń rozwoju mowy i zaburzeń mowy u dzieci oraz analizuje ich powiązania z trudnościami w uczeniu się oraz relacjami interpersonalnymi	K_U01	Projekt	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), oceny z projektów (50%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	30	30
łącznie	65	55

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Demel G., *Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola*, Warszawa 2004.
2. Demelowa G., *Elementy logopedii*, Warszawa 1987.
3. Jastrzębowska G., *Podstawy diagnozy i teorii logopedycznej*, Opole 1998.
4. Kaczmarek L., *Nasze dziecko uczy się mowy*, Lublin 1988.
5. Kaczmarek L., *Rewalidacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami mowy*, [w:] *Pedagogika rewalidacyjna*, red. A. Hulek, Warszawa 1988.
6. *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2003.
7. Skorek E. M., *Oblicza wad wymowy*, Warszawa 2002.

8. Skorek E. M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2004.
 9. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.
 10. Tarkowski Z., *Jąkanie wczesnodziecięce*, Warszawa 1992.
 11. Zaleski T., *Opóźnienia w rozwoju mowy*, Warszawa 2002.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1998.
 2. Jastrzębowska G., *Klasyfikacje zaburzeń mowy*, [w:] *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2003.
 3. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 2002.
 4. Skorek E. M., *Reranie. Profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2003.
 5. Skorek E. M., *Stosunki koleżeńskie dzieci z zaburzeniami mowy i ich szkolne uwarunkowania*, Zielona Góra 2000.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODY POZNAWANIA DZIECKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-AUEW

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką metod poznawania ucznia, rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności danej metody w określonej sytuacji; rozwijanie umiejętności interpretowania zgromadzonych danych empirycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologiczna wiedza o rozwoju i możliwościach dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Znaczenie umiejętności rozpoznania poziomu rozwoju dziecka, jego potencjału, możliwości, określenie strefy aktualnego i najbliższego rozwoju dziecka. Omówienie i analiza wybranych metod poznawania dziecka: obserwacja, wywiad, analiza wytworów dzieci, badania socjometryczne, techniki projekcyjne. Narzędzia badawcze (testy obrazkowe, test zdań niedokończonych itp.). Rodzice jako źródło wiedzy o dziecku, przygotowanie arkusza wywiadu z rodzicami.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody praktycznego działania- projektowanie testów, zadań i sytuacji z zastosowaniem poznanych metod.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w odniesieniu do edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej	K_W12	Opracowany projekt badawczy	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej – zwłaszcza dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	K_U15	Udział w dyskusji i prezentacja projektu	Konwersatoria
Potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Projektowanie, przeprowadzenie badań i interpretacja zgromadzonego materiału	Konwersatoria
Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych	K_K06	Dyskusja Zrealizowany projekt	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ocena końcowa to średnia ocen, na którą składają się: ocena uzyskana za opracowanie i przeprowadzenie projektu badawczego 50%, ocena za prezentację materiału empirycznego na forum grupy 50%.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji)	5	10
łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Badania w działaniu: pedagogika i antropologia zaangażowane*, red. H. Červinková, B.D. Gołębniak, Wrocław 2010.
2. *Jakościowe orientacje w badaniach pedagogicznych: studia i materiały*, red. D. Urbaniak-Zajęc, J. Piekarski, Łódź 2003.
3. *Orientacje w metodologii badań pedagogicznych*, red. S. Palka, Kraków 1998.
4. Palka S., *Metodologia: badania, praktyka pedagogiczna*, Gdańsk 2006.

5. Pilch T., BaumanT., *Zasady badań pedagogicznych: strategie ilościowe i jakościowe*, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

METODYKA EDUKACJI JĘZYKOWEJ W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MEJwP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	3	
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoretycznymi i praktycznymi założeniami edukacji językowej dzieci w wieku przedszkolnym. Zapoznanie z klasycznymi i alternatywnymi metodami pracy w przedszkolu w kontekście nauki czytania i pisania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania oraz wiedza z zakresu psychologii rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozwój mowy dziecka. Przedszkolna edukacja polonistyczna według podstawy programowej. Cele, treści, metody i środki pracy na edukacji językowej. Założenia metodyczne przedszkolnej edukacji polonistycznej. Dojrzałość dziecka do edukacji polonistycznej. Gotowość dziecka do nauki czytania i pisania. Sens i znaczenie bajkoterapii. Istota i wykorzystanie inscenizacji.

Konwersatoria

Wprowadzanie dziecka w świat pisma w świetle aktualnej podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Analiza dokumentów ministerialnych w zakresie przedszkolnej nauki czytania i pisania. Kontrowersje wokół przedszkolnej nauki czytania i pisania. Programy i pakiety edukacyjne – analiza materiałów edukacyjnych. Literatura dla dzieci w wieku przedszkolnym – prezentacje wybranych pozycji książkowych, opracowanie recenzji. Konkurs na prezentację utworu literackiego dla dzieci. Czytanie i pisanie w przedszkolu – tradycyjne metody wprowadzania dzieci w świat liter. Alternatywne metody nauki czytania i pisania: G. Domana, I. Majchrzak, B. Cuttinga, B. Ročławskiego, M. Bogdanowicz. Metody wprowadzania dzieci w świat pisma stosowane w praktyce edukacyjnej – obserwacje

w przedszkolu. Czytanie dzieciom – wizyta w przedszkolu, prezentacje utworów literackich dla dzieci w przedszkolu. Projektowanie zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym z uwzględnieniem różnorodnych metod. Środki edukacyjne wspierające umiejętność czytania i pisania. Projektowanie zadań i zabaw wspierających dzieci w nauce czytania i pisania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Konwersatoria – podające (praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym), problemowe (dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne), praktycznego działania – projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, projekty i prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę o rozwoju języka mówionego dziecka, gotowości i dojrzałości szkolnej	K_W13	Dyskusja Sprawdzian pisemny	Wykłady
Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę o alternatywnych metodach wprowadzania dziecka w świat pisma, potrafi zaprojektować zajęcia, oferty (zabawy i zadania) mające na celu przygotowanie dzieci do nauki czytania i pisania, wymienia, charakteryzuje alternatywne metody nauki czytania, potrafi napisać projekt zabaw i zadań dla dzieci w wieku przedszkolnym z uwzględniając założenia wybranej koncepcji	K_W16	Praca pisemna Projekty zadań, sytuacji i zajęć w przedszkolu, Ocena swobodnej wypowiedzi Prezentacja Konwersacja Kolokwium pisemne	Wykłady
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu projektowania zajęć edukacyjnych i językowych w przedszkolu; potrafi przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Prezentacja multimedialna Konwersacja przygotowania merytorycznego, swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie edukacji językowej w przedszkolu, dokonuje ciągłej ich samooceny	K_K01	Projektowanie sytuacji edukacyjnych, prezentacji	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykład zaliczenie na podstawie: aktywnej obecności (20%), dyskusji studentów (20%) i sprawdzianu (60%).

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie kolokwium pisemnego (25%), projektowania zadań i sytuacji edukacyjnych, prace pisemne (25%), prezentacji multimedialnej do wybranego zagadnienia (25%) aktywnej obecności i dyskusji studentów (25%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen w wykładach i konwersatoriach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (aktywny udział w zajęciach; konsultacjach; dyskusja)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	25	45
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brzezińska A., *Gotowość dzieci w wieku przedszkolnym do czytania i pisania*, Poznań.
2. Doman G., *Jak nauczyć małe dziecko czytać?*, Bydgoszcz 1992.
3. Kamińska K., *Nauka czytania dzieci w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1999.
4. Majchrzak I., *Wprowadzanie dziecka w świat pisma*, Warszawa 1999.
5. Wilgocka-Okon B., *Gotowość szkolna dzieci sześcioletnich*, Warszawa 2003.
6. Karbowniczek J., Kwaśniewska M., Surma B., *Podstawy pedagogiki przedszkolnej z metodyką*, 2011.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Łazowska H., Mikiciuk B., Moritz B., *Co zrobić, aby ułatwić dziecku naukę czytania i pisania?*, Kraków 2002.
2. Marzano R.J., Paynter D.E., *Trudna sztuka pisania i czytania*, Gdańsk 2004.
3. Silberg J., *Nauka czytania przez zabawę*, Warszawa 2005.
4. Zakrzewska B., *Każdy przedszkolak dobrym uczniem w szkole*, Warszawa 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W KLASACH I-III

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MW2
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z celami, treściami, zasadami i metodami pracy dydaktycznej w zakresie edukacji matematycznej dziecka w wieku wczesnoszkolnym. Zapoznanie z nowoczesnymi metodami oraz środkami edukacji matematycznej dziecka. Kształtowanie umiejętności projektowania i prowadzenia zajęć wprowadzających i utrwalających wybrane pojęcia matematyczne w klasach I-III. Kształtowanie umiejętności doboru i wykorzystania dostępnych materiałów, środków i metod pracy w celu projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych w edukacji matematycznej dziecka. Kształtowanie kompetencji do krytycznej oceny praktyki pedagogicznej w zakresie edukacji matematycznej dziecka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania oraz wiedza z zakresu psychologii rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologiczne podstawy uczenia się matematyki w klasach I-III. Swoistość myślenia matematycznego dziecka. Istota edukacji matematycznej na poziomie wczesnoszkolnym. Cele, treści, zasady, metody kształcenia matematycznego w klasach I-III. Orientacja na proces - orientacja na wynik w nauczaniu matematyki w klasach I-III. Nauczanie czynnościowe w edukacji wczesnoszkolnej – istota znaczenie i możliwości stosowania. Aktywność badawcza i aktywność twórcza w edukacji matematycznej dziecka w klasach I-III. Trudności dziecka w uczeniu się matematyki. Edukacja matematyczna w klasach I-III, jej specyfika – analiza programów i podręczników. Dojrzałość dziecka do uczenia się matematyki w klasach I-III- pojęcie, zakresy, rozwijanie. Umiejętności praktyczne (pojęcia: czasu, miary, masy, pojemności, liczenie pieniędzy). Cechy wielkościowe, stosunki przestrzenne, figury geometryczne. Nauka o zbiorach jako podstawa kształtowania pojęcia liczby naturalnej. Pojęcia liczby natu-

ralnej i działania matematycznego (dodawanie i odejmowanie). Rozszerzenie zakresu liczbowego, istota przekraczania progu dziesiętkowego. Pojęcia mnożenia i dzielenia. Pojęcie ułamka. Pojęcia geometryczne w edukacji wczesnoszkolnej. Formułowanie i rozwiązywanie zadań tekstowych. Równania i nierówności. Zabawy, gry i sytuacje zadaniowe w edukacji matematycznej dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, metoda projektu, prelekcja, nauczanie czynnościowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma elementarną wiedzę o metodyce nauczania matematyki w klasach I-III, w tym metodyce wykonywania zadań matematycznych, celach, treściach, zasadach, metodach stosowanych w edukacji matematycznej dziecka w klasach początkowych	K_W16	Prace pisemne zlecone przez prowadzącego	Wykłady
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę z zakresu podstaw matematyki, dydaktyki oraz psychologii rozwojowej do przygotowywania projektów zajęć związanych z edukacją matematyczną dziecka w klasach I-III	K_U14	Praca pisemna na wyznaczony temat Projekty zadań, sytuacji i zajęć matematycznych w klasach I-III Sprawdzian pisemny z programi punktowymi	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu matematyki, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tej dziedzinie, dokonuje samooceny własnych kompetencji w zakresie edukacji matematycznej i doskonali swe umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia w tej dziedzinie edukacji	K_K01	Kolokwium Udział w dyskusjach	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia konwersatorium jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań przewidzianych do realizacji w ramach programu (projekty zadań i sytuacji oraz zajęć matematycznych, aktywny udział w dyskusjach) ich średnia arytmetyczna stanowi 30% uzyskanej oceny na zaliczenie, pozytywna ocena z wyznaczonej pracy pisemnej 20% oceny oraz pozytywna ocena ze sprawdzianu pisemnego 50% oceny.

Wykłady

Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium 70% oceny. Uzyskanie pozytywnej oceny z prac pisemnych zleconych przez prowadzącego 30% oceny.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna: 50% oceny uzyskanej na zaliczenie wykładu oraz 50% oceny uzyskanej z kon-

wersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	55	37
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	35	53
łącznie	90	90

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Cackowska M., *Rozwiązywanie zadań tekstowych w klasach I-III: poradnik metodyczny*, Warszawa 1990.
2. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki*, Warszawa 1992.
3. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Terapia dzieci z trudnościami w uczeniu się matematyki*, Katowice 1997.
4. Nowik J., *Nauczanie matematyki w klasach początkowych: przewodnik bibliograficzny*, Opole 1990.
5. Semadeni Z., red., *Nauczanie początkowe matematyki*, T. I-IV, Warszawa 1984.
6. Siwek H., *Czynnościowe nauczanie matematyki*, Warszawa 1998.
7. Stucki E., *Metodyka nauczania matematyki w klasach niższych*, Bydgoszcz 1994.
8. Więckowski R., *Pedagogika wczesnoszkolna*, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kalinowska A., *Matematyczne zadania problemowe w klasach początkowych – między wiedzą osobistą a jej formalizacją*, Kraków 2010.
2. Klus-Stańska D., Kalinowska A., *Rozwijanie myślenia matematycznego młodszych uczniów*, Warszawa 2014.
3. Klus-Stańska D., Nowicka M., *Sensy i bezsensy edukacji wczesnoszkolnej*, Warszawa 2005.
4. Lelonek M., Wróbel T., red., *Praca nauczyciela i ucznia w klasach I-III*, Warszawa 1990.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Iwona Kopaczyńska.

METODYKA EDUKACJI MATEMATYCZNEJ W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MP2
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	5	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	5	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU

Zapoznanie z problematyką wprowadzania dziecka w wieku przedszkolnym w świat matematyki; Doskonalenie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności danego postępowania metodycznego w określonej sytuacji; rozwijanie umiejętności projektowania ofert matematycznych zgodnie rozpoznanym stanem rzeczywistych możliwości dzieci; dostrzeganie potrzeby doksztalcania się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących edukacji matematycznej dziecka w wieku przedszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw nauczania matematyki, psychologiczna wiedza o dziecku w wieku przedszkolnym oraz o procesach uczenia się, wiedza o metodach stosowanych w edukacji małego dziecka oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia i znaczeniu środków dydaktycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pojęcia – ich specyfika u dzieci w wieku przedszkolnym. Matematyczne myślenie i działanie dziecka: rozwój dziecięcego myślenia, sposoby i etapy uczenia się matematyki, intuicje matematyczne. Psychiczna dojrzałość do uczenia się matematyki u dzieci w wieku przedszkolnym – elementy dojrzałości do uczenia się matematyki. Główne grzechy przedszkolnej edukacji matematycznej. Schemat ciała – pojęcie, orientacja w schemacie ciała. Istota intensywnego wspomaganie rozwoju umysłowego i edukacji matematycznej. Zakresy wspomaganie rozwoju umysłowego i edukacja matematyczna w ostatnim roku wychowania przedszkolnego. Konieczność zachowania ciągłości i korelacji treści kształcenia w edukacji matematycznej realizowanej w domu i w przedszkolu.

Konwersatoria

Treści edukacji matematycznej w podstawie programowej wychowania przedszkolnego. Edukacja

matematyczna w przedszkolu, jej specyfika, cele i treści – analiza programów i podręczników. Ćwiczenia orientacji w schemacie ciała i w przestrzeni. Kształtowanie umiejętności liczenia. Dodawanie i odejmowanie, rozdawanie, rozdzielanie po kilka. Klasyfikowanie jako porządkowanie wiedzy o świecie. Szeregowanie jako wykrywanie różnic między przedmiotami. Zbiory – ustalanie równoliczności. Metodyka konstruowania gier planszowych. Miara i sens mierzenia. Rytm, kompensacje, przekształcenia. Figury geometryczne. Przyczyna i skutek, orientacja w czasie (dni i noce, pory roku, dni tygodnia, miesiące). Środki dydaktyczne stosowane w procesie wprowadzania dzieci w świat matematyki. Zabawy, gry i sytuacje zadaniowe w edukacji matematycznej dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny i konwencjonalny, prezentacja multimedialna.

Konwersatoria – praca z książką, praca z dokumentem źródłowym; problemowe – dyskusja, burza mózgu, praktycznego działania – projektowanie zadań i wykonanie środków dydaktycznych, konstruowanie gier matematycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wymienić i omówić elementy dojrzałości do uczenia się matematyki, etapy i sposoby uczenia się matematyki, potrafi wskazać treści kształcenia w zakresie orientacji przestrzennej, liczenia, dodawania i odejmowania, rytmów i rytmicznej, klasyfikowania i szeregowania, ustalania równoliczności zbiorów, organizacji czasu (pory roku, miesiące, dni tygodnia, pory dnia) oraz dotyczące wspomagania myślenia przyczynowo-skutkowego u dzieci w wieku przedszkolnym; charakteryzuje sposoby prowadzenia ćwiczeń w liczeniu, szeregowaniu i klasyfikowaniu przedmiotów, potrafi wyjaśnić istotę dziecięcego liczenia, potrafi wymienić i scharakteryzować etapy metodyki konstruowania gier matematycznych, charakteryzuje metody, zasady i środki dydaktyczne stosowane podczas zajęć matematycznych, potrafi wymienić i omówić intuicje matematyczne	K_W09	Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi zaprojektować: oferty („zabawy”, zadania) służące rozwijaniu dojrzałości do uczenia się matematyki we wszystkich aspektach, tj. zadania umożliwiające orientację w przestrzeni i schemacie własnego ciała, zadania rozwijające umiejętność klasyfikowania i szeregowania przedmiotów, dodawania i odejmowania, rozdawania, rozdzielania po kilka; zadania rozwijające myślenie przyczynowo-skutkowe; potrafi konstruować gry	K_U10	Ocena za zaprojektowanie i wykonanie zadań problemowych z matematyki dla przedszkolaków Oceny za wykonanie zadań i gier matematycznych do omawianych zagadnień	Wykłady Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

matematyczne (ścigankę, opowiadanie, grę o ściśle określonym wątku matematycznym)

Potrafi ocenić poziom swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania zadań dla dzieci w wieku przedszkolnym w obszarze wprowadzania dziecka w świat matematyki, jest świadomy potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności matematycznej w zależności od obserwowanych możliwości i potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym

K_K01

Ocena za dokonanie analizy zadań pod względem stopnia trudności, wieku adresata, poprawności merytorycznej

konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie wykładów w formie pisemnej przygotowanie zadań problemowych z matematyki 50% oceny końcowej.

Konwersatoria

Pozytywnie oceniony zestaw zadań (dla wybranej kategorii wiekowej dzieci) dotyczących przeliczania, klasyfikowania, szeregowania, orientacji w schemacie ciała i przestrzeni wraz z zastosowanymi środkami dydaktycznymi oraz gry matematycznej (ściganki, opowiadania, o ściśle określonym wątku matematycznym, analiza gotowych propozycji zadań, pakietów edukacyjnych z zakresu matematyki. Ocena z ćwiczeń jest średnią arytmetyczną zgromadzonych w trakcie semestru ocen 50% oceny końcowej.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna to średnia ocen z konwersatoriów i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	55	37
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie zadań problemowych, projektu)	35	53
łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Fiedler M., *Matematyka już w przedszkolu*, Warszawa 1991.
 2. Filip J., Rams T., *Dziecko w świecie matematyki*, Kraków 2000.
 3. Gruszczyk-Kolczyńska E., (red.), *Wspomaganie rozwoju umysłowego oraz edukacja matematyczna dzieci w ostatnim roku wychowania przedszkolnego i w pierwszym roku szkolnej edukacji*, Warszawa 2009.
 4. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Dziecięca matematyka: metodyka i scenariusze zajęć z sześciolatkami w przedszkolu, w szkole i w placówkach integracyjnych*, Warszawa 2000;
 5. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Wspomaganie rozwoju umysłowego trzylatków i dzieci starszych wolniej rozwijających się*, Warszawa 2000;
 6. Gruszczyk-Kolczyńska E., Dobosz K., Zielińska E., *Jak nauczyć dzieci sztuki konstruowania gier? metodyka, scenariusze zajęć oraz wiele ciekawych gier i zabaw*, Warszawa 1996.
 7. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Edukacja matematyczna sześciolatków*, „Wychowanie w Przedszkolu” 1992, nr 1.
 8. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Jak kształtuje się u dzieci psychiczna dojrzałość do uczenia się matematyki?* „Wychowanie w Przedszkolu” 1988, nr 6, 7, 8, 9.
 9. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Edukacja matematyczna sześciolatków*, „Wychowanie w Przedszkolu” 1993 nr 10, 1994, nr 1.
 10. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Edukacja matematyczna sześciolatków*, „Wychowanie w Przedszkolu” 1993 nr 5, 6, 7.
 11. Kielar-Turska M., *Jak pomagać dziecku w poznawaniu świata*, Warszawa 1992
 12. Zalewska H., *Zajęcia matematyczne w oddziałach przedszkolnych i w pierwszym roku nauczenia szkolnego: materiały pomocnicze dla nauczycieli*, Wrocław 1983.
- Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Artykuły dotyczące podejmowanej podczas zajęć problematyki w czasopismach: „Wychowanie w Przedszkolu”, „Bliżej Przedszkola”.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

METODYKA EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W KLASACH I-III

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MEP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką nauki czytania, pisania, mówienia, nauki gramatyki i wiedzy o języku, ortografii, literatury. Rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności danego postępowania metodycznego w określonej sytuacji. Rozwijanie umiejętności projektowania działań zgodnie z rodzajem aktywności językowej. Kształtowanie potrzeby doksztalcania się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących nauki czytania i pisania, nauki gramatyki i wiedzy o języku, ortografii, literatury.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologiczna wiedza o dziecku w wieku wczesnoszkolnym oraz o procesach uczenia się. Wiedza o metodach nauczania oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia, znaczeniu środków dydaktycznych. Umiejętność czytania ze zrozumieniem. Umiejętność poprawnego posługiwania się językiem mówionym i pisany.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Właściwości myślenia, mowy oraz percepcji wzrokowej, słuchowej i motorycznej dziecka klas I-III
Instrumentarium metodyczne języka polskiego w klasach I-III (cele, treści kształcenia i wychowania polonistycznego, podstawa programowa, funkcje, zasady, formy, metody i środki realizacji). Proces pisania w klasach I-III. Kształtne pisanie uczniów. Nauczanie ortografii w klasach I-III. Istota i sens pisania z pamięci.

Konwersatoria

Gotowość do czytania i pisania. Zakresy, projektowanie zadań obejmujących wszystkie zakresy gotowości do czytania. Wprowadzenie litery. Rodzaje ćwiczeń w toku poznawania liter. Poznawanie dwu-

znaków i zmiękczeń. Czytanie ze zrozumieniem. Projektowanie zadań. Czytanie funkcjonalne, krytyczne i twórcze – możliwości rozwijania w edukacji wczesnoszkolnej. Praca z tekstem (literackim, popularno-naukowym, wychowawczym), wyodrębnianie zdarzeń, formułowanie pytań. Wprowadzanie części mowy. Utrwalanie poznanych części mowy. Projektowanie zajęć wprowadzających i utrwalających części mowy. Ortografia w klasach I-III. Planowanie pracy nad ortografią. Dobór zadań Realizacja ćwiczeń słownikowych i frazeologicznych. Projektowanie zadań. Realizacja ćwiczeń syntaktycznych i stylistycznych w klasach I-III. Projektowanie zadań. Formy redakcyjne w klasach 1-3. Etapy pracy (opowiadanie, list, opis, zaproszenie, zawiadomienie). Projektowanie sytuacji opracowywania form redakcyjnych. Ćwiczenia pisemne dla rozwoju osobowego. Możliwości zastosowań w klasach I-III. Praca z lekturą. Koncepcja osvajania ze sztuką słowa w projektach studentów. Inscenizacje w klasach I-III. Gazetki szkolne. Techniki freinetowskie w kształceniu polonistycznym. Metody nauki czytania-analiza porównawcza. Cele, formy, rodzaje czytania. Poziomy rozumienia tekstu. Historyjki obrazkowe i ilustracje i ich znaczenie dla rozwoju języka i myślenia dziecka. Psychologiczne podstawy nau czania gramatyki. Metody, zasady środki dydaktyczne. Rozwijanie kompetencji leksykalnych dzieci w wieku wczesnoszkolnym. Uwarunkowania rozwoju języka dzieci. Umiejętność formułowania myśli jako wyzwanie w świecie emotikonów, SMS, logosów i skrótów językowo-myślowych. Wypowiedzi pisemne uczniów w wieku wczesnoszkolnym. Porządek celów uczenia dzieci wypowiedzania się na piśmie- tradycja i współczesność. Kształcenie literackie w klasach I-III. Wyzwania współczesności. Typy lekcji, dobór lektury, literatura popularnonaukowa, czasopisma dla dzieci i świat zawartych w nich wartości. Czy jest miejsce w kształceniu wczesnoszkolnym na poezję dla dzieci? Film, reklama, telewizja, gry komputerowe, komiksy, internet- oblicza manipulacji dziecięcą wrażliwością. O jakiego odbiorcę i jakiej kultury będziemy zabiegać w edukacji wczesnoszkolnej?

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Konwersatoria – a) podające – praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; b) problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, c) praktycznego działania – projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, projekty i prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wymienić i omówić zakresy gotowości do czytania i pisania, potrafi wskazać etapy pracy nad literą, charakteryzuje rodzaje ćwiczeń stosowanych przy opracowywaniu litery, potrafi porównywać według wybranych kryteriów różne metody nauki czytania, potrafi wyjaśnić istotę czytania oraz wymienić i scharakteryzować etapy nabywania umiejętności czytania, wskazuje i omawia typy tekstów stosowanych w klasach I-III, wskazuje etapy pracy nad tekstem w zależności od typu tekstu, potrafi scharakteryzować grupy ćwiczeń słownikowych i frazeologicznych oraz dotyczących pracy nad zdaniem, potrafi porównać różne formy wypowiedzi pisemnych i wskazać zasady pracy nad	K_W16	Wejściówka Dyskusje Pisemny sprawdzian	Wykłada Konwersa- toria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>wybraną formą wypowiedzi pisemnej, charakteryzuje metody, zasady i środki dydaktyczne stosowane w pracy nad ortografią, według wybranych kryteriów porównuje podejścia do nauki mówienia, potrafi scharakteryzować typy lekcji w pracy nad lekturą, wyjaśnia istotę osvajania ze sztuką słowa</p>			
<p>Potrafi scharakteryzować i porównać lingwistyczne i psychologiczne uwarunkowania rozwoju języka mówionego i pisanego dziecka, potrafi scharakteryzować i porównać podejście redukcyjno-instrumentalne oraz osobowościowo-twórcze do nauki mówienia w szkole, potrafi dokonać oceny pod względem przydatności i wartości rozwojowej dla dziecka poznanych teorii</p>	K_W13	Sprawdzian pisemny	Wykłady
<p>Potrafi zaprojektować zestaw ćwiczeń służących rozwijaniu gotowości do czytania i pisania we wszystkich aspektach, potrafi zaprojektować zadania umożliwiające poznanie litery pisanej i drukowanej, umie ocenić pismo pod względem elementów konstrukcyjnych, proporcji, pochylenia i położenia w liniaturze, potrafi zaprojektować zadania rozwijające umiejętność czytania ze zrozumieniem, czytania funkcjonalnego, krytycznego i twórczego, umie właściwie zaplanować pracę z tekstem, także w zakresie wyodrębniania wydarzeń, potrafi zaprojektować sytuację umożliwiającą pracę nad słownictwem z wykorzystaniem ilustracji, historyjki obrazkowej, wycieczki, słowników, potrafi opracować przebieg zajęć dotyczących poznawania i doskonalenia różnych form redakcyjnych, potrafi zaplanować lekcję z ćwiczeniami ortograficznymi kierując się zasadą polisensoryczności, potrafi zaprojektować zadania umożliwiające zapoznanie z wybraną częścią mowy oraz zadania służące utrwalaniu części mowy</p>	K_U10	Projekty zajęć, zadań, sytuacji zgodnie z wskazanymi efektami- indywidualnie i w grupach	Konwersatoria
<p>Potrafi ocenić swoje umiejętności w zakresie planowania zadań dla uczniów klas I-III w obszarze kształcenia polonistycznego, ma świadomość potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności polonistycznej w zależności od obserwowanych potrzeb uczniów w klasach I-III.</p>	K_K01	Aktywny udział w dyskusjach projektowanie sytuacji edukacyjnych Prezentacja	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na podstawie: aktywnej obecności (20%), dyskusji studentów (20%) i sprawdzianu (60%).

Konwersatoria

Zaliczenie a podstawie: sprawdzianu pisemnego (40%), projektu zadań, zajęć i sytuacji dotyczących czytania, pisania, ortografii, gramatyki, form redakcyjnych i pracy z tekstem (20%), prezentacji, wejściówki i aktywnego udziału w zajęciach, dyskusjach i pracach grupowych (20%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen w wykładów i konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (aktywny udział w zajęciach, konsultacjach, dyskusja)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	25	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baczyńska H., *Metodyka nauczania gramatyki w klasach I-III*, Warszawa 1981.
2. Brzezińska A., red., *Czytanie i pisanie – nowy język dziecka*, Warszawa 1987.
3. Filipiak E., *Aktywność językowa dzieci w wieku wczesnoszkolnym*, Bydgoszcz 1996.
4. Jakowicka M., *Praca z tekstem w klasach początkowych*, „Zbiorcza Szkoła Gminna” 1981, 5.
5. Jedut A., Pleskot A., *Nauczanie ortografii w klasach I-III: poradnik dla nauczyciela*, Warszawa 1991.
6. Józwicki T., *Opowiadanie jako forma wypowiedzi w klasach początkowych*, Warszawa 1984.
7. Kamińska K., *Nauka czytania dzieci w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1999.
8. Klus-Stańska D., Nowicka M., *Sensy i bezsensy w edukacji wczesnoszkolnej*, Warszawa 2005.
9. Malmquist E., *Nauka czytania w szkole podstawowej*, Warszawa 1987.
10. Simon S.B., Halwley R.C., Britton D.D., *Krystalizacja wartości: ćwiczenia pisemne dla rozwoju osobowego*, Toruń 1992.
11. Skrzypiec W., *Ćwiczenia gramatyczno-ortograficzne i stylistyczne w klasach I-III*, Warszawa 1992.
12. Węglińska M., *List jako forma wypowiedzi w klasach początkowych*, Szczecin 2002,
13. Więckowski R., *Ćwiczenia słownikowo-frazeologiczne i syntaktyczne w klasach początkowych*,

Warszawa 1985.

14. Wróbel T., *Pismo i pisanie w nauczaniu początkowym*, Warszawa 1985.

15. Żuchowska W., *Oswajanie ze sztuką słowa: początki edukacji literackiej*, Warszawa 1992.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Metoda dobrego startu*, Warszawa 1989.
2. Borawska K., *Język domu i język szkoły: zderzenie dwóch światów czy płaszczyzna rozwoju*, [w:] *Renesans nauczania całościowego*, red. D. Klus-Stańska, M.J. Szymański, M.S. Szymański, Warszawa 2003.
3. Cieszyńska J., *Kocham uczyć czytać: poradnik dla rodziców i nauczycieli*, Kraków 2006.
4. Czelakowska D., *Twórczość a kształcenie języka dzieci w wieku wczesnoszkolnym*, Kraków 1996.
5. Jakubowicz-Bryx A., *Kompetencje leksykalne uczniów w edukacji wczesnoszkolnej*, Bydgoszcz 2006.
6. Kopaczyńska I., *Od umiejętności czytania do refleksji nad tekstem literackim*, [w:] *Obszary wspólnego zaangażowania w edukacji dzieci*, red. I. Kopaczyńska, Nowak-Łojewska A., Zielona Góra 2007.
7. Kossowski P., *Dziecko a reklama telewizyjna*, „Problemy Opiekuńczo-wychowawcze” 1994, 3.
8. Kuziak M., *Jak mówić, rozmawiać, przemawiać*, Bielsko-Biała 2005.
9. Majchrzak I., *Wprowadzenie dziecka w świat pisma*, Warszawa 1995.
10. Nowicka M., *Praca z tekstem literackim dla dzieci szansa czy przeszkoda w edukacji do innego*, [w:] *Światy dziecięcych znaczeń*, red. D. Klus-Stańska, Warszawa 2004.
11. Papuzińska J., *Inicjacje literackie – problemy pierwszych kontaktów dziecka z książką*, Warszawa 1974.
12. *Podstawy nauczania początkowego: nauczanie języka polskiego*, red. R. Więckowski, K. Rogulska.
13. Rytłowa J., *Ćwiczenia w mówieniu i pisaniu w klasach I-IV szkoły podstawowej*, Warszawa 1973.
14. Sakowicz M., *Teatr szkolny jako rekompensata w zakresie potrzeb dziecięcych*, [w:] *Renesans nauczania całościowego*, red. D. Klus-Stańska, M.J. Szymański, M.S. Szymański, Warszawa 2003.
15. Szczepańska M., *Edukacja kulturalna dziecka w wieku wczesnoszkolnym*, Kraków 2000,
16. Vos J., Dryden G., *Rewolucja w uczeniu*, Poznań 2000.
17. Węglińska M., *Opowiadanie jako forma wypowiedzi w klasach początkowych: wybór tekstów*, Kraków 1997.
18. Więckowski R., *Pedagogika wczesnoszkolna*, Warszawa 1993.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Iwona Kopaczyńska.

METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W KLASACH I-III

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MW3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	VI	Zaliczenie na ocenę	3	
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	VI	Zaliczenie na ocenę		
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zagadnieniami wpisującymi się w obszar edukacji przyrodniczej i społecznej na poziomie klas I-III; przygotowanie studentów do posługiwania się metodami poznawania i badania środowiska przyrodniczego i społecznego; nabycie umiejętności organizowania sytuacji edukacyjnych sprzyjających konstruowaniu przez dzieci wiedzy o otaczającej rzeczywistości społeczno-przyrodniczej; rozbudzanie wrażliwości i postawy poszanowania przyrody oraz refleksyjności i otwartości na poszukiwanie nowych obszarów edukacji społecznej dzieci adekwatnych do dokonujących się zmian społeczno-kulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania oraz wiedza z zakresu psychologii rozwoju dziecka w wieku wczesnoszkolnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Znaczenie kontaktów z przyrodą w rozwoju i edukacji dziecka wczesnoszkolnego. Badanie przyrody żywej i nieżywej na lekcjach w klasach początkowych – dziecko w roli badacza i konstruktora wiedzy o świecie przyrodniczym i panujących w nim relacjach. Realia edukacji ekologicznej – drogi refleksji i praktyki. Wpływ człowieka na przyrodę. Sposoby walki z zagrożeniami i podejmowane działania profilaktyczne w kl. I-III. Dziecko jako uczestnik procesów społecznych. Zaniedbane obszary edukacji społecznej młodszych uczniów i możliwości ich modyfikowania. Wykorzystanie książek popularno-naukowych i literatury społeczno-obyczajowej w poszerzaniu wiedzy dzieci o sobie, innych i otaczającej rzeczywistości społecznej. Kreowanie tożsamości dziecka w relacjach z „innym” – chorym, niepełnosprawnym, biednym, wykluczonym, o innym kolorze skóry i odmiennych tradycjach oraz religii.

Konwersatoria

Analiza podstawy programowej i wybranych programów kształcenia pod kątem zawartości treści przyrodniczych, ekologicznych i prozdrowotnych. Treści przyrodnicze w podręcznikach do klas I-III – analiza podejmowanej tematyki, struktury zadaniowej oraz sposobów realizacji edukacji przyrodniczej. Metody poznawania i badania środowiska przyrodniczego: pomiar, obserwacja, doświadczenie, eksperyment. Konstruowanie sytuacji edukacyjnych i kart pracy ucznia aranżujących aktywność badawczą dzieci. Kształtowanie pojęć przyrodniczych ustalonych programem nauczania w klasach I-III (las, pole, łąka, staw, ssaki, ptaki itd.). Wycieczka jako forma bezpośredniego poznawania rzeczywistości: rodzaje wycieczek, planowanie i organizowanie, przygotowanie ścieżki dydaktycznej. Możliwości realizowania edukacji ekologicznej na lekcjach w klasach początkowych: świadomość i wyobrażenia ekologiczne; ochrona środowiska. Wymiary wiedzy społecznej w klasach I-III: problematyka programowa a rzeczywistość społeczno-kulturowa dziecka. Obserwacja, wywiad, ankieta, rozmowa, nagrania wykonane przez dzieci jako narzędzia poznawania środowiska społecznego. Dziecko jako członek rodziny: wiedza o rodzinie i sposoby jej wykorzystywania oraz poszerzania o nowe aspekty (rodziny pełne, niepełne, rozbite, zastępcze, rozwód, itp.). Dziecko w relacji z osobami niepełnosprawnymi. Dziecko wobec problemu biedy i głodu – opracowanie przewodnika dla dzieci. Wiedza o Polsce i jej realizacja na lekcjach w klasach I-III; patriotyzm, tolerancja, relacje z sąsiadami, pozycja Polski na świecie. „Inny” w edukacji dzieci: rozumienie różnic kulturowych (tradycje, religie, obyczaje); ludzie na świecie (problemy rasowe i demograficzne). Realizacja treści społecznych w rozwiązaniach zagranicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, metoda projektu, prelekcja, nauczanie praktycznego działania.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce nauczania środowiska społeczno-przyrodniczego w klasach I-III, w tym metodyce prowadzenia zajęć, celach, treściach, zasadach, metodach stosowanych w edukacji społeczno-przyrodniczej dziecka w klasach początkowych	K_W16	Sprawdzian pisemny Ocena prac zleconych przez prowadzącego	Wykłady
Potrafi dokonywać obserwacji i interpretacji zjawisk przyrodniczych i społecznych, analizuje ich powiązania z pozostałymi obszarami pedagogiki wczesnoszkolnej	K_U01	Ocena pracy pisemnej na wyznaczony temat Ocena projektów zadań, sytuacji i zajęć w klasach I-III Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium zaliczeniowe pisemne	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi animować badawczą aktywność uczniów, ich rozwój, wspierać samodzielność w poznawaniu rzeczywistości przyrodniczej i zdobywaniu wiedzy społecznej przez dzieci wczesnoszkolne	K_U11	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w środowisku społecznym, jest refleksyjny i otwarty do podejmowania nowych form aktywności dziecka inicjowanych zmianami społeczno-kulturowymi, jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w zakresie pedagogiki wczesnoszkolnej	K_K07	Ocena prezentacji	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia są obecności na wykładach (85% wszystkich obecności) 10% składowa zaliczenia, poprawna realizacja zadań zleconych przez prowadzącego 20% składowa zaliczenia, pozytywne zaliczenie sprawdzianu pisemnego (na ocenę) 70% składowa zaliczenia.

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań przewidzianych do realizacji w ramach programu – 30% uzyskanej oceny na zaliczenie, pozytywna ocena z wyznaczonej pracy pisemnej 20% uzyskanej oceny na zaliczenie oraz pozytywna ocena z kolokwium zaliczeniowego – 50% oceny uzyskanej na zaliczenie.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna: 50% oceny uzyskanej ze sprawdzianu na wykładzie oraz 50% oceny uzyskanej z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach)	50	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	40	50
łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Klus-Stańska D., *W nauczaniu początkowym inaczej*, Kraków 1999.
2. Nikitorowicz J., *Kreowanie tożsamości dziecka*, Gdańsk 2005.
3. Nowak-Łojewska A., *Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń: wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela*, Zielona Góra 2011.
4. Rzeźnicka-Krupa J., *Inny w edukacji...*, [w:] *Paradygmaty współczesnej dydaktyki*, red. L. Hurto, D. Klus-Stańska, M. Łojko, Kraków 2009.
5. *Wybrane problemy wczesnej edukacji, cz. 2, Klasy I-III*, red. M. Suświłło, Olsztyn 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grzybowski P., *Spotkania z innymi*, Kraków 2011.
2. Jakowicka M., *Wzbogacanie doświadczeń uczniów w kontaktach ze środowiskiem*, Warszawa 1995.
3. Kruszko K., *Optymalne metody w nauczaniu środowiska społeczno-przyrodniczego*, „Życie Szkoły” 1997, 8.
4. Kwiecień J., *Wycieczka i wywiad w nauczaniu środowiska społeczno-przyrodniczego*, „Życie Szkoły” 1991, 9.
5. Łukaszewicz R.M., *„Leczenie głupoty” i... czyli salony edukacji ekologicznej NATURAmy*, Wrocław 1996.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Mirosława Nyczaj-Draż.

METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W PRZEDSZKOLU

METODYKA EDUKACJI PRZYRODNICZEJ I SPOŁECZNEJ W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MP3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	VI	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoretycznymi i metodycznymi zagadnieniami związanymi z edukacją społeczną i przyrodniczą w przedszkolu. Utrwalenie wiadomości i doskonalenie umiejętności związanych z projektowaniem zajęć w przedszkolu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wymagana znajomość podstawowych zagadnień z zakresu dydaktyki ogólnej, psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Dziecko w środowisku społecznym i przyrodniczym. Szanse i zagrożenia dla rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym. Dziecko w relacjach z rówieśnikami. Dziecko w relacjach z dorosłymi – rodzice, nauczyciele. Współpraca nauczyciela z rodzicami. Komunikacja w diadzie dorosły dziecko, nauczyciel-rodzic. Dialog w edukacji. Konflikty w relacjach rówieśniczych.

Konwersatoria

Umowa społeczna jako metoda demokratyzowania stosunków społecznych w przedszkolu. Procedura zawierania umowy w przedszkolu. Aktywność badawcza dzieci w wieku przedszkolnym. Eksperymenty jako źródło wiedzy o otaczającym świecie. Ścieżki przyrodnicze w edukacji przedszkolnej. Przedszkolna edukacja ekologiczna. Podstawy, założenia, cele edukacji ekologicznej. Pierwsze sposoby walki z zagrożeniami i podejmowane działania profilaktyczne w edukacji ekologicznej. Projektowanie ścieżek edukacyjnych. Projektowanie zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym na bazie ścieżek przyrodniczych. Projektowanie spotkań i warsztatów dla rodziców dzieci w wieku przedszkolnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny i konwencjonalny

Konwersatoria – ćwiczenia laboratoryjne, burza mózgów, metoda projektu, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej – dzieciach w wieku przedszkolnym, ich rodzicach oraz kadrze przedszkola	K_W15	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego studenta	Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Ocena za wykonanie pisemnej analizy wybranej książki o tematyce przyrodniczej dla dzieci w wieku przedszkolnym Ocena za zadania praktyczne związane z problematyką zajęć	Wykłady Konwersatoria
Potrafi organizować pracę dzieci w wieku przedszkolnym oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, projektować oferty edukacyjne, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Oceny za wykonane projekty, scenariusze zajęć	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupie, jaką stanowi zespół nauczycieli, współpracować z grupą rodziców oraz organizować i aktywnie funkcjonować w grupie z dziećmi	K_K07	Ocena za przygotowanie i prezentacja projektu edukacyjnego (praca w grupach)	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie wykładów: W formie pisemnej zaprezentowanie książki o tematyce przyrodniczej dla dzieci przedszkolnych – 50% oceny końcowej.

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie, prezentacja i pozytywna ocena projektu edukacyjnego dotyczącego wybranego problemu z zakresu treści społeczno-przyrodniczych realizowanych w przedszkolu, wykonanie zadań indywidualnych i grupowych wynikających z problematyki zajęć. Ocena z konwersatoriów jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen i stanowi 50% oceny końcowej.

Ocena końcowa

Średnia ocen z konwersatoriów i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	30	50
łącznie	80	80

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kiejar-Turska M., *Jak pomagać dziecku w poznawaniu świata*, Warszawa 1992.
2. Matyjas B., *Dzieciństwo w kryzysie: etiologia zjawiska*, Warszawa 2008.
3. Muchacka B., *Zabawy badawcze w edukacji przedszkolnej*, Kraków 2001.
4. Olczak A., *Umowa społeczna z dzieckiem jako droga ku demokracji w wychowaniu*, Zielona Góra 2010.
5. Waloszek D., *Nauczyciel i dziecko: organizacja warunków edukacji przedszkolnej*, Zielona Góra 1998.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Antczak A., *Tworzymy ścieżkę edukacyjną w nadleśnictwie*, Warszawa 2003.
2. Cywińska M., *Konflikty interpersonalne wśród dzieci*, Poznań 1995.
3. Łaciak B., *Świat społeczny dziecka*, Warszawa 1998.
4. Olczak A., *Ścieżki edukacyjne*, „Życie Szkoły” 2010, nr 5.
5. *Ścieżki edukacyjne*, red. A. Jońska-Choinka, M. Kamiński, Zeszyt przedmiotowo-metodyczny „Grono”, Zielona Góra 2002, 3(6).

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

METODYKA I TRUDNOŚCI W PRACY WYCHOWAWCZEJ Z DZIECKIEM

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MTWPWD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu metodyki wychowania i trudności wychowawczych w pracy z dzieckiem; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami wychowawczej pracy nauczyciela z dziećmi; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do diagnozowania trudności wychowawczych i ich usuwania; kształcenie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania własnego programu i planu pracy wychowawczej z małym dzieckiem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej, teoretycznych podstaw wychowania i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Sylwetka rozwojowa dziecka w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i wczesnym wieku szkolnym. Rozwój fizyczny i motoryczny, poznawczy, społeczno-emocjonalny i moralny. Zasady, metody i formy opieki i wychowania. Pojęcie, klasyfikacja, podobieństwa, różnice i ich charakterystyka. Style wychowania. Wychowanie do zgodnego współdziałania z rówieśnikami i dorosłymi. Rozwijanie umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji. Współbycie z innymi. Kształtowanie u dzieci umiejętności samoobsługowych, nawyków higienicznych i kulturalnych, odporności emocjonalnej. Nauczyciel wychowawcą. Klasa zespołem wychowawczym. Poznawanie uczniów. Prawa i obowiązki ucznia. Źródła błędów w wychowaniu. Kontakt i współpraca nauczyciela z rodzicami uczniów. Program wychowawczy klasy i planowanie pracy wychowawczej. Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia dzieci w przedszkolu, szkole, poza ich terenem. Rozwijanie umiejętności społecznych dzieci. Budowanie systemu wartości. Rozwijanie postaw etycznych. Brak adaptacji dzieci do wymagań przedszkolnych i szkolnych, przyczyną trudności wychowawczych. Zachowania negatywne dzieci. Agresja bezpośrednia i pośrednia dzieci. Dzieci nerwowe (nadpobudliwe). Zachowania bierne dzieci. Dziecko lękli-

we. Zachowania destrukcyjne, negatywne i depresyjne dzieci. Zachowania autodestrukcyjne dzieci. Zaburzeni emocjonalne i zachowanie dzieci. Uczeń leniwy. Śmiech ucznia. Zapobieganie trudnościami wychowawczym. Kompetencje komunikacyjne nauczyciela i ucznia. Spotkanie i dialog nauczyciela z dzieckiem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy, konwersatoryjny i prezentacje multimedialne.

Konwersatoria – a) podające – praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; b) problemowe-dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, c) praktycznego działania – projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów i prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student scharakteryzuje: 1) sylwetkę rozwojową dziecka, 2) style, metody, błędy wychowawcze, 3) dziecko z poszczególnymi trudnościami wychowawczymi	K_W16	Dyskusja Praca pisemna	Wykłady
Potrafi: 1) zastosować techniki poznawania uczniów; 2) zdiagnozować i nazwać trudności wychowawcze w pracy z małym dzieckiem; 3) potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań i trudności wychowawczych oraz 4) potrafi przewidywać skutki planowanych działań wychowawczych	K_U10	Skonstruowanie projektu Projektowania programu lub plan pracy wychowawczej z małym dzieckiem	Wykłady Konwersatoria
Zna błędy i trudności wychowawcze, jest gotowy do diagnozowania trudności, pomocy, komunikowania się i współpracy z otoczeniem celem eliminowania napotkanych trudności wychowawczych	K_K07	Kolokwium pisemne Prezentacja multimedialna Dyskusja	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie na podstawie aktywnej obecności (25%) i dyskusji studentów (25%), skonstruowanego projektu (25%), pracy pisemnej (25%).

Konwersatoria

Zaliczenie na ocenę na podstawie kolokwium pisemnego (25%), projektowania programu lub plan pracy wychowawczej z małym dzieckiem (25%), prezentacji multimedialnej do wybranego zagadnienia (25%), aktywnej obecności i dyskusji studentów (25%).

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna ocen z wykładów i konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia	Studia
------------------	--------	--------

	stacjonarne (w godz.)	niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	35	50
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Łobocki M., *ABC wychowania*, Lublin 1999.
 2. Łobocki M., *W trosce o wychowanie w szkole*, Kraków 2009.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i konwersatoria.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gurycka A., *Błąd w wychowaniu*, Warszawa 1990.
2. Łobocki M., *Poradnik wychowawcy klasy*, Warszawa 1985.
3. Łobocki M., *Trudności wychowawcze w szkole*, Lublin 1983.
4. Łobocki M., *Wychowanie moralne w zarysie*, Kraków 2009.
5. M. Magda, *Kształtowanie wrażliwości moralnej edukacji wczesnoszkolnej*, Toruń 2000.
6. Oatley K., Jenkins J.M., *Zrozumieć emocje*, Warszawa 2003.
7. Opatowska M., *Samotność dziecka*, Warszawa 1983.
8. Opel K.W., *Gry i zabawy interakcyjne dla dzieci i młodzieży*, cz. 1-4, Kielce 2004.
9. Sikorski W., *Psychoterapia grupowa różnych pokoleń*, Warszawa 2002.
10. Tyszkowa M., *Czynniki determinujące pracę szkolną dziecka*, Warszawa 1984.
11. Wolańczyk T., Kołakowski A., Skotnicka M., *Nadpobudliwość psychoruchowa u dzieci*, Lublin 1999.
12. Zajączkowski K., *Program profilaktyczno-wychowawczy dla uczniów klas I-III szkoły podstawowej*, Kraków 2002.
13. Ziemska M., *Rodzina a osobowość*, Warszawa 1977.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, prof. UZ.

METODYKA ZAJĘĆ KOMPUTEROWYCH

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MEWP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jacek Jędrzyckowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	3	
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Zaliczenie na ocenę		
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie oraz organizacja warsztatu pracy nauczyciela prowadzącego zajęcia z zastosowaniem ICT oraz zajęć komputerowych w przedszkolu oraz w nauczaniu początkowym. Umiejętność doboru podręczników i oprogramowania; planowania i realizacji poszczególnych jednostek dydaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości o komputerze i systemie operacyjnym (zakres TI). Podstawowe wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Przygotowanie i planowanie jednostki dydaktycznej, z zastosowaniem elektronicznych form upogłdowienia. Zasada pogładowości w praktyce. Media edukacyjne. Rola multimediów w procesie uczenia się: obszary oddziaływań; funkcje nauczyciela, a funkcje mediów; zasady nauczania z zastosowaniem ICT. Ewolucja poglądów dotyczących realizacji oraz stosowania mediów edukacyjnych. Indywidualizacja procesu nauczania-uczenia się realizowanego z zastosowaniem multimediów. Instrukcja metodyczna medium edukacyjnego. Stymulacja sensoryczna w przekazie multimedialnym. Ewaluacja z zastosowaniem mediów elektronicznych.

Laboratoria

Media edukacyjne w procesie kształcenia. Multimedialne programy edukacyjne jako przykład integracji podstawowych cech nowych mediów. Analiza edukacyjnych programów komputerowych. Edukacyjne zasoby Internetu. Analiza stron internetowych przeznaczonych dla dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli. Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela. Komponenty graficzne prezentacji multimedialnej. Film i dźwięk w prezentacji multimedialnej. Projektowanie mediów edukacyj-

nych oraz jednostek dydaktycznych prowadzonych z ich wykorzystaniem. Propozycja jednostki dydaktycznej realizowanej z zastosowaniem samodzielnie wykonanego medium edukacyjnego: elektroniczne formy diagnozy – możliwości i preferencje poznawcze, zakres opanowania wiadomości i umiejętności wstępnych (wiedza uprzednia); indywidualizacja procesu nauczania uczenia się (parametry przekazu, forma przekazu, zawartość merytoryczna, stopień trudności, stymulacja procesów uwagi w obrębie preferowanych form przekazu; ewaluacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student stosuje elementarną terminologię używaną w pedagogice i wskazuje jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Przedstawia wybrane koncepcje człowieka, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji mediów edukacyjnych. Wymienia i omawia podstawowe teorie dotyczące procesu nauczania-uczenia się, wskazuje i precyzuje uwarunkowania tego procesu w kontekście prawidłowego stosowania i realizacji mediów edukacyjnych	K_W01 K_W04	Kolokwium pisemne z pro- gami punktowymi Aktywność na zajęciach Test – progi punktowe Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punk- towe	Wykłady Laboratoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów, narzędzi i technik komunikowania interpersonalnego i społecznego (także z zastosowaniem ICT) oraz ich prawidłowości i za- kłożeń. Komunikuje się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik, wzbogaca przekaz poprzez stosowanie no- woczesnych form wizualizacji – realizacja multimedialnych form przekazu edukacyjnego	K_W08 K_U07	Kolokwium pisemne z pro- gami punktowymi Aktywność na zajęciach Test – progi punktowe Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punk- towe	Wykłady Laboratoria
Szanuje prawa autorskie oraz cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projekto- wania i realizacji mediów edukacyjnych oraz w procesie edukacyjnym. Dostrzega proble- my i zagrożenia związane ze stosowaniem mediów edukacyjnych – własnych i cudzych prac w kontekście poszanowania praw autor- skich i własności intelektualnej	K_W19 K_K05	Kolokwium pisemne z pro- gami punktowymi Aktywność na zajęciach Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punk- towe Ocena prac, projektów – progi punktowe Test – progi punktowe	Wykłady Laboratoria
Wykorzystuje podstawową wiedzę teore-	U_U02	Aktywność na zajęciach	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
tyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin (np. ICT) w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych – rozwiązuje problemy poprzez projektowanie dydaktyczne oraz realizację i stosowanie mediów edukacyjnych. Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów edukacyjnych. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych, realizacja mediów edukacyjnych)	K_K08	Sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe Ocena prac, projektów – progi punktowe Test – progi punktowe	

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – sprawdzian z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Wykłady

Kolokwium pisemne z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z laboratorium i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	54	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	26	45
Łącznie	80	80

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Juszczyk S., red., *Metodyka nauczania Informatyki w szkole*, Toruń 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 2002.
2. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne: projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Zielona Góra 2006.
3. Bruner J., *W poszukiwaniu teorii nauczania*, Warszawa 1974.
4. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
5. Kruszewski K., *Sztuka nauczania: czynności nauczyciela*, T. I-II, Warszawa 2002.
6. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/publikacje.html> (publikacje do pobrania).
7. http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/000000a1_komp.htm (zestaw komputerowy).
8. http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/000000a3_sys.htm (system operacyjny).
9. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/windows8.html> (ergonomia pracy z systemem Windows).
10. http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/000000a4_bezp.htm (bezpieczeństwo systemu i danych).
11. http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/libreoffice_writer/index.htm (LibreOffice Writer).
12. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/word/word0/00hiper.htm> (MS Word 2003).
13. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/msexcel/excel0/hiper000.htm> (MS Excel – podstawy).
14. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/opencalc1/opencalc/hiper000.htm> (OpenOffice Calc – podstawy).
15. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/excel1/index.htm> (Excel – tworzenie testów i ankiet).
16. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/htmlppt/00.htm> (MS PowerPoint 2003).
17. <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/impress/00hiper.htm> (OpenOffice Impress).
18. http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/www_w_5min/index.htm (tworzenie stron internetowych).

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry oraz na stronie: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz>.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

MUZYKOTERAPIA DLA DZIECI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MD

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania Język: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr **hab.** Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami profilaktyki i terapii muzycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej, pedagogiki, terapii (pedagogicznej)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i zadania przedmiotu muzykoterapia dla dzieci. Muzyka w rozwoju człowieka. Przegląd definicji, pojęć podstawowych z zakresu muzykoterapii. Nurty (modele) muzykoterapii. Muzykoterapia w edukacji dziecka. Wybrane metody i techniki muzykoterapeutyczne. Mobilna Rekreacja Muzyczna w praktyce. Terapia dźwiękiem według Petera Hessa i jej efektywność. Formy aktywności muzycznej w terapii dziecka. Warsztaty muzykoterapeutyczne

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu muzykoterapii, teorię wybranych koncepcji i metodykę pracy terapeutycznej z dziećmi	K_W13	Praca pisemna Dyskusja	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student krytycznie ocenia realizację różnych zadań o charakterze muzykoterapeutycznym przeznaczonych dla dzieci	K_U08	Dyskusja Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania terapeutyczne z muzyką, jest kreatywny w warsztatach muzykoterapeutycznych	K_K07	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności (20%) i dyskusji studentów (30%), pracy pisemnej (opracowanie warsztatu muzykoterapeutycznego 50%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	10	20
łącznie	30	30

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kataryńczuk-Mania L., red., *Metody i formy terapii sztuka*, Zielona Góra 2005.
2. Kataryńczuk-Mania L., red., *Wybrane elementy terapii w procesie edukacji artystycznej*, Zielona Góra 2002.
3. Lewandowska K., *Muzykoterapia dziecięca*, Gdańsk 2001.
4. Metera A., *Muzykoterapia*, Leszno 2002.
5. Stachyra K., red., *Modele, metody i podejścia w muzykoterapii*, Lublin 2012.
6. Stadnicka J., *Terapia dzieci muzyka, ruchem i mowa*, Warszawa 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Konieczna E., *Arteterapia w teorii i praktyce*, Kraków 2004.
2. Nordoff P., Robbins C., *Terapia muzyką w pracy z dziećmi niepełnosprawnymi*, Kraków 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

PEDAGOGIKA PRZEDSZKOLNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	3
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi założeniami z zakresu pedagogiki przedszkolnej (geneza, przedmiot, status, zadania, funkcje pedagogiki przedszkolnej, jej interdyscyplinarny charakter, koncepcje), podstawowymi pojęciami (dziecko, dzieciństwo, edukacja przedszkolna, przedszkole), zasadami, metodami i formami pracy opiekuńczo-wychowawczej z dzieckiem w wieku przedszkolnym, problematyką procesu adaptowania się dziecka w przedszkolu. Ukazanie znaczenia zabawy i strategii zadaniowej w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym. Kształtowanie umiejętności projektowania ofert edukacyjnych dla dzieci w wieku przedszkolnym, zastosowania przygotowanych projektów w praktyce edukacyjnej, wykonania i prezentacji środków edukacyjnych dla dzieci w wieku przedszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i status pedagogiki przedszkolnej oraz przedmiot, funkcje i zadania. Interdyscyplinarny charakter pedagogiki przedszkolnej. Podstawowe pojęcia pedagogiki przedszkolnej (dziecko, dzieciństwo, edukacja przedszkolna). Cele wychowania przedszkolnego, środki dydaktyczne i podstawa programowa. Zasady i formy pracy pedagogicznej w przedszkolu: charakterystyka klasycznych i współczesnych klasyfikacji zasad stosowanych w pracy pedagogicznej z dziećmi w wieku przedszkolnym oraz form organizacyjnych: a) zajęcia i zabawy swobodne, b) zajęcia dowolne, c) zajęcia z całą grupą, d) zajęcia zespołowe, e) zajęcia indywidualne, f) sytuacje okolicznościowe. Metody pracy wychowawczej w przedszkolu: 1) klasyczne: a) metody czynne, b) metody oglądowe, c) metody słowne. Zabawa jako potrzeba dziecka i strategia edukacyjna: a) pojęcie zabawy, b) wybrane teorie zabawy, c) właściwości zabawy, d) rodzaje zabaw, e) różnice między zabawą a grą, e) zachowania dorosłego sprzyja-

jące i przeszkadzające zabawie dzieci. Strategia zadaniowa w edukacji dzieci w wieku przedszkolnym: a) pojęcie zadanie, b) klasyfikacja zadań przydatnych w edukacji dzieci, c) procedura wykonywania zadań przez dzieci, d) rola dorosłego w procesie wykonywania zadań przez dzieci. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej w przedszkolu: a) pojęcia plan, planowanie, b) rodzaje planów: roczny plan, plany miesięczne, dzienny plan, c) cechy dobrego planu. Środowisko przedszkolne a adaptacja dziecka w przedszkolu: a) pojęcie adaptacja, b) poziomy adaptowania się dziecka do warunków przedszkolnych, c) czynniki wyznaczające poziom adaptacji dziecka do przedszkola, d) przejawy prawidłowej i nieprawidłowej adaptacji do przedszkola, e) rola nauczyciela i środowiska rodzinnego w procesie przystosowania się dziecka do przedszkola. Przedszkole miejscem rozwoju dziecka. Samodzielność i niesamodzielność dziecka w wieku przedszkolnym: a) pojęcie samodzielność, b) formy samodzielności u dzieci w wieku przedszkolnym, c) poziomy samodzielności dziecka w życiu codziennym, d) zakresy samodzielności dziecka, e) przejawy niesamodzielności dziecka, f) rola środowiska rodzinnego i przedszkolnego w procesie usamodzielniania się dziecka. Dziecko w sytuacjach edukacyjnych. Nauczyciel wychowania przedszkolnego: a) cele i zadania działalności pedagogicznej nauczyciela przedszkola, b) podstawowe funkcje nauczyciela przedszkola, c) pedagogiczna postawa nauczyciela przedszkola, d) przygotowanie nauczyciela przedszkola do pracy z dziećmi e) warsztat pracy nauczyciela przedszkola, f) kształcenie nauczycieli wychowania przedszkolnego. Osobowość nauczyciel przedszkolna. Dokumentacja nauczyciela przedszkolnego. Organizacja dnia i pobytu dziecka w przedszkolu. Projektowanie zajęć w grupie przedszkolnej. Projektowanie kalendarza uroczystości i imprez przedszkolnych. Działanie dziecka w wieku przedszkolnym – wspierająca rola nauczyciela. Organizacyjne formy wspomaganie procesu rozwoju dzieci – strategia zabawowa, strategia zadaniowa. Programy wychowania w przedszkolu. Plan miesięczny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Konwersatoria – podające (praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym), problemowe (dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne), praktycznego działania (projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, metoda przypadków, burza mózgów, projekty i prezentacje multimedialne).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki przedszkolnej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi	K_W02	Egzamin pisemny Ocena pracy pisemnej Sprawdzian	Wykłady
Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii odnośnie edukacji przedszkolnej dziecka, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych oraz poglądów różnych autorów	K_U03	Praca pisemna Projekty zadań i sytuacji dla dzieci w wieku przedszkolnym Swobodne wypowiedzi Prezentacje	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tej dziedzinie, dokonuje samo-	K_K01	Konwersacja Kolokwium pisemne	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

ceny własnych kompetencji w tym zakresie i doskonalili swe umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia w dziedzinie wczesnej edukacji

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia są: aktywna obecność na wykładach (30%), pracy pisemnej (35%), sprawdzianu (35%).

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie: kolokwium pisemnego (20%), projektowania sytuacji i zadań edukacyjnych (20%), prezentacji do wybranego zagadnienia (20%), aktywnej obecności studentów (20%) i pozytywnej ocena z pracy pisemnej (20%).

Ocena końcowa

Ocena pozytywna z egzaminu pisemnego, który obejmuje treści z konwersatoriów (50%) i wykładów (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	35	50
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Donaldson M., *Myślenie dziecka*, Warszawa 1986.
2. Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
3. Jaszczyszyn E., Szada-Borzyszkowska, red., *Edukacja dziecka: mity i fakty*, Białystok 2010.
4. Karbowniczek J., Kwaśniewska M., Surma B., *Podstawy pedagogiki przedszkolnej z metodyką*, 2011.
5. Nowak-Łojewska A., Olczak A., Soroka-Fedorczuk A., red., *Edukacja małego dziecka – refleksje, problemy, doświadczenia*, Zielona Góra 2009.
6. Olczak A., *Przedszkole podstawą nowoczesnej szkoły, [w:] W poszukiwaniu nowoczesnej szko-*

- ły, red. M. Nyczaj-Drag, A. Olczak, Kraków 2007.
7. *Podstawa programowa wychowania przedszkolnego*, 2008.
 8. Waloszek D., *Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Kraków 2006.
 9. Waloszek D., *Funkcje przedszkola wobec dziecka: wychowanie przedszkolne*, Zielona Góra 1992.
 10. Waloszek D. (red.), *Edukacja dzieci sześcioletnich w Polsce*, Zielona Góra 2005.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Guz S., Zwierzchowska I., *O pomyślny start szkolny dziecka*, Warszawa 2010.
2. Kapica G., *Współczesne konteksty dzieciństwa*, Racibórz 2006.
3. Śliwerski B., *Pedagogika dziecka. Studium pąjdocentryzmu*, Gdańsk 2007.
4. Waloszek D., *Wybrane zagadnienia edukacji człowieka w dzieciństwie*, Kraków 2009.
5. Waloszek D., *Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna: obszary sporów, poszukiwań wyzwań i doświadczeń w kontekście zmian oświatowych*, Kraków 2010.
6. Czasopisma: „Wychowanie w Przedszkolu” i „Blżej Przedszkola”

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. M. Magda-Adamowicz, prof. UZ.

PEDAGOGIKA WCZESNOSZKOLNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PW
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	III	Egzamin	3	
Konwersatoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	III	Egzamin		
Konwersatoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami na temat cech rozwojowych, potrzeb i doświadczeń dziecka w wieku wczesnoszkolnym oraz rodzajów i typowych cech sytuacji dziecka w szkole i przedszkolu, istoty kształcenia zintegrowanego w klasach I-III. Zapoznanie studentów z celami, treściami, metodami i formami pracy dydaktyczno-wychowawczej w klasach I-III. Kształcenie umiejętności i kompetencji w zakresie kształtowania pojęć u dzieci w wieku wczesnoszkolnym oraz analizy i oceny programów/podręczników do kształcenia zintegrowanego. Rozwijanie kompetencji w zakresie projektowania i prowadzenia zajęć zintegrowanych do podanego tematu dnia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej, teorii wychowania i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika wczesnoszkolna jako nauka i subdyscyplina pedagogiki – jej cele, zadania i funkcje. Edukacja małego dziecka jako stymulowanie rozwoju. Specyfika uczenia się dziecka. Podmiotowość i pełnomocność dziecka w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej. Istota edukacji integralnej. Kształcenie zintegrowane. Kompetencje kluczowe i ich kształtowanie u dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Adaptacja dziecka w przedszkolu i w szkole. Sylwetka dziecka wczesnoszkolnego i jego charakterystyka w zakresie rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i moralnego. Potrzeby dziecka wczesnoszkolnego: typologia potrzeb, zaspokajanie potrzeb dziecka w środowisku rodzinnym i szkolnym. Przygotowanie dziecka do nauki w szkole. Sytuacja dziecka wczesnoszkolnego. Obowiązek szkolny. Dojrzałość szkolna a gotowość szkolna - pojęcia, składniki, diagnozowanie. Kompetencje nauczyciela wczesnej edukacji oraz współpraca nauczyciela klas I-III z podmiotami szkoły. Podręczniki w kształceniu zintegrowanym. Planowanie pracy dydaktyczno-wychowawczej. Formułowanie celów kształcenia. Projektowanie sytuacji edukacyjnych. Doświadczenia dziecięce i ich

specyfika w wieku wczesnoszkolnym. Integracja jako koncepcja edukacji wczesnoszkolnej. Kształtowanie pojęć w edukacji wczesnoszkolnej. Wykorzystywanie strategii integracji w kształtowaniu pojęć. Proces badawczy w edukacji wczesnoszkolnej. Aktywizowanie dzieci. Organizacja zajęć zintegrowanych w toku lekcji. Stymulowanie aktywności poznawczej uczniów, kreowanie sytuacji dydaktycznych. Scenariusz zajęć zintegrowanych i jego elementy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, metoda projektu, prelekcja, metoda przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki wczesnoszkolnej w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi	K_W02	Egzamin pisemny Ocena prac zleconych przez prowadzącego	Wykłady
Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii odnośnie edukacji wczesnoszkolnej dziecka, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych oraz poglądów różnych autorów	K_U03	Ocena pracy pisemnej na wyznaczony temat Ocena projektów zadań, sytuacji i zajęć w klasach I-III Ocena swobodnej wypowiedzi Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium zaliczeniowe pisemne	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej i, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tej dziedzinie, dokonuje samooceny własnych kompetencji w tym zakresie i doskonali swe umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia w tej dziedzinie wczesnej edukacji	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia są obecności na wykładach (85% wszystkich obecności) – 10% składowa zaliczenia, poprawna realizacja zadań zleconych przez prowadzącego (20%), pozytywne zaliczenie egzaminu pisemnego na ocenę (70%).

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia konwersatoriów jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań przewi-

dzianych do realizacji w ramach programu – 30% uzyskanej oceny na zaliczenie, pozytywna ocena z wyznaczonej pracy pisemnej 20% uzyskanej oceny na zaliczenie oraz pozytywna ocena z kolokwium zaliczeniowego – 50% oceny uzyskanej na zaliczenie.

Ocena końcowa

Ocena pozytywna z egzaminu pisemnego, który obejmuje treści z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, prezentacji)	35	50
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Donaldson M., *Myślenie dziecka*, Warszawa 1986.
2. Eby J., Smutny J., *Jak kształcić uzdolnienia dzieci i młodzieży*, Warszawa.
3. Ferenz K., Kozioł E., *Kompetencje nauczyciela wychowawcy*, Zielona Góra 2002.
4. Hamer H., *Klucz do efektywności nauczania*, Warszawa 1994.
5. Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
6. Klus-Stańska D., *W nauczaniu początkowym inaczej*, Kraków 1999.
7. Klus-Stańska D., Nowicka M., *Sensy i bezsensy edukacji wczesnoszkolnej*, Warszawa 2005.
8. Klus-Stańska D., Szczepka-Pustkowska M., red., *Pedagogika wczesnoszkolna – dyskursy, problemy, rozwiązania*, Warszawa 2009.
9. Kopaczyńska I., *Ocenianie szkolne wspierające rozwój ucznia*, Kraków 2004.
10. Lelonek M., Wróbel T., red., *Praca nauczyciela i ucznia w klasach I-III*, Warszawa 1990.
11. Matczak A., *Znaczenie stylu poznawczego w procesie uczenia się*, „Psychologia Wychowawcza” 1981, 1.
12. Moroz H., red., *Podmiotowość ucznia w edukacji wczesnoszkolnej*, Katowice 1995.
13. Nowak-Łojewska A., Olczak A., Soroka-Fedorczuk A., red., *Edukacja małego dziecka – refleksje, problemy, doświadczenia*, Zielona Góra 2009.
14. Nowak-Łojewska A., *Wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela: od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń*, Zielona Góra 2011.
15. Nyczaj-Draż M., *Oczekiwania a doświadczenia dzieci w pierwszym roku nauki*, Zielona Góra 2001.
16. Tyszkowa M., *Aktywność i działalność dzieci i młodzieży*, Warszawa 1990.
17. Więckowski R., *Pedagogika wczesnoszkolna*, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jakowicka M., *Wzbogacanie doświadczeń uczniów w kontaktach ze środowiskiem*, Warszawa 1982.
2. Nyczaj-Draż M., Głazewski M., red., *Współprzeźrenie edukacji: szkoła – rodzina – społeczeństwo – kultura*, Kraków 2005.
3. *Poznać, zrozumieć, doświadczyć: konstruowanie wiedzy nauczyciela wczesnej edukacji*, red. J. Bonar, A. Buła, Kraków 2011.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. M. Magda-Adamowicz, prof. UZ.

PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA OBCEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PNJP

Typ przedmiotu: obowiązkowy/wybieralny (Zob. Uwagi)

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przeszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU

Zapoznanie z pedagogicznymi podstawami nauczania języka obcego. Budowanie warsztatu nauczyciela w zakresie organizacji edukacji językowej, dostrzeganie potrzeby doksztalcania się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących edukacji językowej dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Znaczenie wczesnego nauczania – uczenia się języków obcych. Dwujęzyczna edukacja, dwujęzyczne przedszkola i szkoły. Zasady edukacji językowej dzieci. Aktywizowanie dzieci w procesie nauczania – uczenia się języka obcego przez dzieci w toku wczesnej edukacji. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych dzieci w toku edukacji językowej. Rola nauczyciela w edukacji językowej dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada podstawową wiedzę dotyczącą nauczania języka obcego	K_W08	Praca pisemna obejmująca problematykę wykładów	Wykłady
Posiada umiejętność prezentowania argumentów, stanowisk odnośnie edukacji języ-	K_U03	Praca pisemna Wwobodne wypowiedzi	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

kowej dziecka, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych oraz poglądów różnych autorów

Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu edukacji językowej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tej dziedzinie, dokonuje samooceny własnych kompetencji w tym zakresie i doskonali swe umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia w dziedzinie wczesnej edukacji językowej

K_K01

Praca pisemna
Swobodne wypowiedzi

Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Pozytywnie oceniona praca pisemna dotycząca zagadnień związanych z metodycznymi podstawami edukacji językowej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna – ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie zadań zleconych, prezentacji)	5	16
łącznie	25	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Falkiewicz-Szult M., *Edukacja językowa w przedszkolu*, [w:] *Edukacja małego dziecka – refleksje, problemy, doświadczenia*, red. A. Nowak-Łojewska, A. Olczak, A. Soroka-Fedorczuk, Zielona Góra 2009.
2. Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa 1999.
3. Olczak A., *Język obcy w kształceniu zintegrowanym*, [w:] *Dziedziny kształcenia w klasach I-III*,

red. M. Magda-Adamowicz, L. Kataryńczuk-Mania, Warszawa 2013.

4. Olczak A., red., *Język obcy w przedszkolu: od edukacji językowej do interkulturowej*, Zielona Góra 2011.
5. Pamuła M., *Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym*, Warszawa 2003.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Falkiewicz-Szult M., *Immersja, czyli zanurzenie w języku obcym: model organizacyjny dla adaptacji bilingwalnego kształcenia w przedszkolu*, „Bliżej Przedszkola” 2011, 1.112.
2. *Integracja w nauczaniu języków obcych*, red. J. Zawodniak, K. Trychoń-Cieślak, Zielona Góra 2005.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

UWAGI:

Dla studentów, którzy studiują „edukację elementarną i terapię pedagogiczną” przedmiot jest obowiązkowy, dla studentów „edukacji elementarnej i wczesnej edukacji artystycznej” – wybieralny.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

PODSTAWY NAUCZANIA JĘZYKA POLSKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PNJP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu lub Wydziału Humanistycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Podstawowe wiadomości z nauki o języku niezbędne do pracy z dzieckiem w klasach I-III. Umiejętność wykorzystywania reguł i prawideł gramatycznych. Osiągnięcie takiej kompetencji językowej, by przekaz wiedzy uczniom z klas I-III był merytorycznie poprawny, a nauczyciel potrafił korygować nieporadności językowe.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z fonetyki, fleksji, słowotwórstwa, składni. Znajomość części mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

„Język jest domem bytu...”. Kompetencja językowa. Gramatyka jako nauka o języku: działy, znak językowy, wyraz i desygnat. Przedmiot i zastosowanie fonetyki: dźwięki, kryteria podziału głosek polskich. Cel i zakres badań fonetycznych i fonologicznych. Przedmiot fonologii i jej stosunek do fonetyki: głoska, fonem, warianty fonemu, opozycje fonologiczne. Zasady pisowni polskiej: fonetyczna, morfologiczna, historyczna, konwencjonalna. Upodobnienia – ich rola i znaczenie. Rodzaje i typy upodobnień. Teoria wyrazów. Wyraz: fonetyczny, ortograficzny, gramatyczny, tekstowy, słownikowy (leksem). Fleksja polska – rodzaje deklinacji i koniugacji. Morfologia a słowotwórstwo. Morfemy i ich typy. Miejsce morfologii w systemie językowym. Podstawowe pojęcia i teorie słowotwórcze. Analiza słowotwórcza wyrazów. Słowotwórstwo rzeczowników, przymiotników, czasowników i przysłówków – zasady tworzenia nazw. Przedmiot badań składni – podstawowe pojęcia. Związek główny i związki poboczne w wypowiedzeniu. Składniki i ich rodzaje. Orzeczenie i podmiot. dopełnienie, okolicznik, przydawka – klasyfikacja według kryterium formalnego i znaczeniowego. Rodzaje wypowiedzeń i ich klasyfikacja. Związki składniowe w zdaniu pojedynczym i złożonym. Charakter wypowiedzeń, ich analiza logiczno-gramatyczna. Język jako system znaków. Język a mowa. Zróżnicowanie współczesnego języka polskiego. Mowa dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, pogadanka.

Konwersatoria – praca w grupach, praca indywidualna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Posiada podstawową wiedzę dotyczącą nauki o języku	K_W08	Sprawdzian ustny obejmujący problematykę ćwiczeń i wykładów	Wykłady Konwersatoria
Potrafi wypowiadać się w sposób precyzyjny i spójny, podczas rozmowy wykorzystuje różne kanały i techniki komunikacyjne	K_U07	Bieżąca kontrola wykonania zadań przewidzianych programem Sprawdziany	Konwersatoria
Potrafi dokonać oceny własnych kompetencji językowych	K_K01	Bieżąca kontrola wykonania zadań przewidzianych programem Sprawdziany	Konwersatoria
Potrafi przygotować konspekt zajęć dotyczących podstaw języka polskiego dla uczniów z edukacji wczesnoszkolnej	K_K08	Opracowanie projektu zajęć	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest sprawdzian ustny z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi na wybierane losowo pytania (student losuje 3 pytania z punktowanymi odpowiedziami).

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatorium kończy się zaliczeniem z oceną. Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, w razie konieczności okresowo sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu (indywidualnie). 70% oceny końcowej stanowi ocena z projektu. Pozostałe 30% stanowią będą – wskazane oceny częściowe. Projekt zajęć: Zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni dobór literatury, twórczy sposób wykorzystania wiedzy o języku i literatury przedmiotowej.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią ważoną – 60% oceny z wykładu i 40% oceny z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	27

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	15	33
Łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Gramatyka współczesnego języka polskiego: morfologia*, red. R. Grzegorzczkowska, R. Laskowski, H. Wróbel, Warszawa 1998, cz. 1-2.
2. Grzegorzczkowska R., *Wykłady z polskiej składni*, Warszawa 2002.
3. Grzegorzczkowska R., *Zarys słowotwórstwa polskiego: słowotwórstwo opisowe*, Warszawa 1982.
4. Klemensiewicz Z., *Zarys składni polskiej*, Warszawa 1968 i inne.
5. Milewski T., *Językoznawstwo*, Warszawa 2004.
6. Nagórko A., *Zarys gramatyki polskiej*, Warszawa 2006.
7. Strutyński J., *Gramatyka polska*, Kraków 2002.
8. Tokarski J., *Fleksja polska*, Warszawa 2001.
9. Wierzchowska B., *Fonetyka i fonologia*, Wrocław 1980.
10. Wilkoń A., *Typologia odmian współczesnej polszczyzny*, Katowice 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bąk P., *Gramatyka języka polskiego: zarys popularny*, Warszawa 2004.
2. Bugajski M., *Język w komunikowaniu*, Warszawa 2006.
3. Dłuska M., *Fonetyka polska: artykulacja głosek polskich*, Warszawa-Kraków 1983.
4. *Encyklopedia języka polskiego*, red. S. Urbańczyk, M. Kucała, Wrocław-Warszawa-Kraków 1999.
5. *Encyklopedia językoznawstwa ogólnego*, red. K. Polański, Wrocław-Warszawa-Kraków 1999.
6. Grzegorzczkowska R., Puzynina J., *Słowotwórstwo współczesnego języka polskiego: rzeczowniki sufiksalne rodzime*, Warszawa 1979.
7. Jadacka H., *System słowotwórczy polszczyzny (1945-2000)*, Warszawa 2001.
8. Jodłowski S., *Podstawy polskiej składni*, Warszawa 1976.
9. Klemensiewicz Z., *Podstawowe wiadomości z gramatyki języka polskiego*, Warszawa 2001.
10. Ostaszewska D., Tambor J., *Fonetyka i fonologia współczesnego języka polskiego*, Warszawa 2004.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ.

PODSTAWY NAUCZANIA MATEMATYKI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PNM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Bogdan Szal, inny nauczyciel z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu lub Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	3
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do kompetentnego przekazywania wiedzy matematycznej na wczesnych etapach edukacji dziecka, jako jednego z ważnych elementów wspomagania wszechstronnego i harmonijnego rozwoju młodego człowieka, w tym nabycie umiejętności stosowania różnorodnych metod i form pracy z uczniem, odpowiedniego doboru i weryfikowania programów nauczania matematyki zgodnego z podstawami programowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Opanowanie treści kształcenia objętych programem nauczania matematyki w szkole średniej oraz podstawy dydaktyki ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Główne założenia programu nauczania matematyki w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego: cele kształcenia matematycznego w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego; treści matematyczne w podstawie programowej (treści matematyczne w przedszkolu i w klasach I-III szkoły podstawowej); planowanie procesu nauczania matematyki w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego (scenariusz lekcji); przegląd aktualnych programów nauczania matematyki w szkole podstawowej, podręczników szkolnych i innych źródeł informacji. Środki dydaktyczne do elementarnej edukacji matematycznej. Elementy logiki matematycznej – pojęcie zdania logicznego, funktory zdaniotwórcze i zdania złożone, wartość logiczna zdań, tautologie rachunku zdań. Omówienie zagadnień matematycznych w wychowaniu przedszkolnym i na etapie nauczania wczesnoszkolnego: elementy teorii mnogości: pojęcie zbioru, równoliczność zbiorów, algebra zbiorów, relacje między elementami zbioru, klasyfikowanie przed-

miotów ze względu na określone cechy; podstawy arytmetyki: pojęcie liczby naturalnej zapisywanej w różnych systemach pozycyjnych i addytywnych, działania na liczbach naturalnych, równania i nierówności; elementy geometrii: orientacja w przestrzeni i kształtowanie pojęć geometrycznych na etapie przeddefinicyjnym, podstawowe figury i przekształcenia geometryczne; umiejętności praktyczne w kształceniu matematycznym; wybrane problemy metodyczne, na przykład: przekraczanie progu dziesiętkowego, rachuba czasu, tabliczka mnożenia, rola nawiasów, tabelki funkcyjne, cechy wielkościowe, obliczenia pieniężne, zadania tekstowe. Praca domowa z matematyki ucznia klas początkowych. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych ucznia z matematyki (ocena opisowa osiągnięć matematycznych). Przyczyny niepowodzeń w uczeniu się matematyki.

Konwersatoria

Elementy logiki matematycznej: pojęcie zdania logicznego, wartość logiczna zdań; tworzenie zdań złożonych przy użyciu funktorów zdaniotwórczych; zapisywanie zdań za pomocą symboli matematycznych; sprawdzanie czy zdanie jest tautologią rachunku zdań; funkcja zdaniowa i kwantyfikatory. Elementy teorii mnogości: pojęcie zbioru i jego podstawowe własności; wykonywanie podstawowych działań na zbiorach - suma, iloczyn i różnica zbiorów oraz iloczyn kartezjański zbiorów; pojęcie relacji między elementami zbioru i jej podstawowe własności; relacje równoważności, relacje częściowego i całkowitego porządku; pojęcie funkcji i jej podstawowe własności; pojęcie działania w zbiorze jako funkcji dwuargumentowej. Podstawy arytmetyki: pojęcie liczby naturalnej w różnych aspektach; zapis liczby naturalnej w różnych systemach pozycyjnych; zapis liczby naturalnej w systemie addytywnym – system zapisywania liczb za pomocą znaków rzymskich; działania na liczbach naturalnych, prawa działań i kolejność wykonywania działań; algorytmy działań pisemnych. Elementy geometrii: przegląd podstawowych figur geometrycznych na płaszczyźnie, ich własności i konstrukcje; obwód i pole powierzchni wybranych figur geometrycznych; podstawowe przekształcenia geometryczne na płaszczyźnie; znajdowanie obrazów figur geometrycznych w danym przekształceniu; przegląd wybranych brył przestrzennych. Kolokwium z treści matematycznych. Scenariusz zajęć z matematyki jako odrębnej jednostki lekcyjnej lub w ramach kształcenia zintegrowanego: sformułowanie tematu zajęć lub bloku tematycznego w ramach kształcenia zintegrowanego zawierającego treści matematyczne z uwzględnieniem Podstawy programowej; właściwe określenie celów dydaktycznych zajęć; dobór właściwych metod i form pracy oraz środków dydaktycznych koniecznych do realizacji zamierzonych celów dydaktycznych; prezentacja na ćwiczeniach przygotowanych przez studentów scenariuszy zajęć zawierających treści matematyczne oraz dyskusja nad poprawnością ich przygotowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, prezentacje multimedialne.

Konwersatoria – wykład konwersatoryjny, dyskusja, pokaz, projekty i prezentacje multimedialne oraz rozwiązywanie wcześniej podanych do wiadomości zadań i problemów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna pojęcie zdania logicznego, umie budować zdania złożone przy użyciu funktorów zdaniotwórczych i zapisywać je za pomocą symboli matematycznych oraz badać ich wartość logiczną	K_W20	Praca pisemna Dyskusja	Wykłady Konwersatoria
Posługuje się pojęciem zbioru oraz potrafi wykonywać podstawowe działania na zbiorach	K_W20 K_W16	Praca pisemna Dyskusja	Wykłady Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rach			toria
Zna pojęcie relacji oraz umie rozpoznać podstawowe jej własności	K_W20	Praca pisemna Dyskusja	Wykłady Konwersatoria
Zna pojęcie liczby naturalnej w różnych aspektach, umie zapisywać liczby naturalne w różnych systemach pozycyjnych i addytywnych oraz poprawnie wykonywać podstawowe działania na tych liczbach	K_W20 K_W16	Praca pisemna Dyskusja	Wykłady Konwersatoria
Zna podstawowe figury i przekształcenia geometryczne na płaszczyźnie, umie obliczać obwody i pola tych figur oraz potrafi znajdować ich obrazy w danym przekształceniu	K_W20 K_W16	Praca pisemna Dyskusja	Wykłady Konwersatoria
Potrafi poprawnie przygotować scenariusz zajęć zawierających treści matematyczne	K_K03	Prezentacja multimedialna Dyskusja	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny wynikającej z przygotowania i prezentacji przez studenta scenariusza zajęć z matematyki jako osobnej lekcji lub w ramach kształcenia zintegrowanego oraz pozytywnych ocen z okresowych sprawdzianów wiedzy studentów (2 kolokwia). Ocena będzie ustalana z uwzględnieniem indywidualnej aktywności studenta w toku zajęć i stanowić będzie średnią ważoną ocen cząstkowych według następującej zasady: 70% oceny ze sprawdzianów, 20% oceny za prezentację i 10% oceny za aktywność.

Wykłady

Wykłady kończą się sprawdzianem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest sprawdzian pisemny z zagadnień programowych ćwiczeń i wykładów opracowanych w formie pytań i zadań. Za każdą odpowiedź na pytanie teoretyczne i każde rozwiązane zadanie można zdobyć określoną liczbę punktów. Student otrzymuje ocenę pozytywną, jeżeli uzyska co najmniej 50% punktów. Kryteria dla poszczególnych ocen oparte są na skali punktowej, zgodnie z zasadą: poniżej 50% punktów – niedostateczny, od 50% do 59% punktów – dostateczny, od 60% do 69% punktów – dostateczny plus, od 70% do 79% punktów – dobry, od 80% do 89% punktów – dobry plus, od 90% punktów – bardzo dobry.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i wykładów. Kryteria dla poszczególnych ocen oparte są na skali, zgodnie z zasadą: poniżej 3,26 dostateczny, od 3,26 do 3,75 dostateczny plus, od 3,76 do 4,25 dobry, od 4,26 do 4,75 dobry plus, od 4,76 bardzo dobry.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	30

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, prezentacji)	30	45
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kucharczyk S., *Podstawy nauczania początkowego matematyki: wybór zadań*, Warszawa 1991.
2. Nowik J., *Kształcenie matematyczne w edukacji wczesnoszkolnej*, Opole 2009.
3. Semadeni Z., *Nauczanie początkowe matematyki*, T. I-IV, Warszawa 1985.
4. Siwek H., *Kształcenie zintegrowane na etapie wczesnoszkolnym: rola edukacji matematycznej*, Kraków 2004.
5. Treliński G., *Kształcenie matematyczne w systemie zintegrowanym w klasach I-III*, Kielce 2004.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego wykłady i ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Hanisz J., *Matematyka w kształceniu zintegrowanym: przewodnik metodyczny*, Warszawa 2002.
2. Krygowska Z., *Zarys dydaktyki matematyki*, T. I-III, Warszawa 1979.
3. Polya G., *Jak to rozwiązać?* Warszawa 1993.
4. Semadeni Z., *Matematyka współczesna w nauczaniu dzieci*, Warszawa 1977.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Bogdan Szal.

PODSTAWY TERAPII PEDAGOGICZNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PTP

Typ przedmiotu: obowiązkowy/wybieralny (Zob. Uwagi)

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	1	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu terapii pedagogicznej i metodyki zajęć korekcyjno-kompensacyjnych; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy z zakresu terapii pedagogicznej do praktyki edukacyjnej (wstępna diagnoza specyficznych trudności w uczeniu się, dostosowanie toku lekcji do możliwości uczniów z dysleksją); zapoznanie z możliwościami współpracy nauczyciela z pedagogiem terapeutą i innymi specjalistami w zespołach edukacyjno-terapeutycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki, podstawy psychologii rozwojowej, podstawy psychologii klinicznej, metodyka edukacji wczesnoszkolnej (zwłaszcza metody nauki czytania i pisania).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do terapii pedagogicznej, wyjaśnienie pojęć „terapia”, „terapia przyczynowa”, „terapia objawowa”; „terapia pedagogiczna”, „zajęcia korekcyjno-kompensacyjne”, „zajęcia reedukacyjne”, „zajęcia wyrównawcze”, „specyficzne trudności w uczeniu się”, „dysleksja”, „dysleksja rozwojowa”, „dysortografia”, „dysgrafia”, „dyskakulia”. System opieki terapeutycznej. Symptomy ryzyka dysleksji: a) w wieku niemowlęcym (0-1 r.ż) i poniemowlęcym (2-3 r.ż); b) w wieku przedszkolnym (3-5 r.ż); c) w wieku 6-7 lat; d) u uczniów klas I-III, leworęczność i sposoby pracy z dzieckiem leworęcznym. Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej. Dyskalkulia. Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych. Programy terapeutyczne: prezentacja programów terapeutycznych wykonanych przez studentów do samodzielnie przeprowadzonych diagnoz.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny, pokaz, prezentacja, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować podstawowe teorie dotyczące specyficznych trudności w uczeniu się oraz wskazać różnorodność ich uwarunkowania	K_W09	Kolokwium	Wykłady
Potrafi zdefiniować podstawową terminologię w zakresie pedagogiki korekcyjno-kompensacyjnej oraz omówić metody diagnozy osobami terapii uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się (dysleksją, dysgrafią, dysortografią, dyskalkulią)	K_W13	Kolokwium	Wykłady
Potrafi przeprowadzić diagnozę specyficznych trudności w uczeniu się oraz wskazać ich powiązania z zaburzeniami emocjonalnymi, niepowodzeniami szkolnymi i zaburzeniami w relacjach koleżeńskich	K_U01	Projekt	Wykłady
Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań; potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka	K_U10 K_K07	Projekt	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), oceny z projektów (50%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	10	20
łącznie	30	30
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna wieku przedszkolnego*, Warszawa 1985.
2. Bogdanowicz M., *Integracja percepcyjno-motoryczna*, Warszawa 1997.
3. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
4. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
5. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
6. Szurmiak M., *Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1987.
7. Zakrzewska B., *Trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1996.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Leworęczność u dzieci*, Warszawa 1992.
2. Bogdanowicz M., *Metoda dobrego startu w pracy z dzieckiem od 5 do 10 lat*, Warszawa 1985.
3. Bogdanowicz M., *Trudności w pisaniu u dzieci*, Gdańsk 1983.
4. Bogdanowicz M., Szlagowska D., *Piosenki do rysowania*, Gdańsk 1996.
5. Sherborne W., *Ruch rozwijający dla dzieci*, Warszawa 1997.
6. Waszkiewicz E., *Stymulacja psychomotorycznego rozwoju dzieci 6-8-letnich*, Warszawa 1991.
7. Zakrzewska B., *Koncepcja procesu reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*, Siedlce 1994.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

UWAGI:

Dla studentów, którzy studiują „edukację elementarną i wczesne nauczania języka obcego” przedmiot jest obowiązkowy, dla studentów „edukacji elementarnej i wczesnej edukacji artystycznej” – wybieralny.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PODSTAWY WIEDZY O PRZYRODZIE

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PWoP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Hanna Uździcka, inny nauczyciel akademicki
z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	3	
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę		
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi gatunkami i morfologią flory polskiej oraz z procesami zachodzącymi w ekosystemach. Wykształcenie umiejętności oznaczania roślin i wykonywania zbiorów przyrodniczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Charakterystyka morfologiczna okazów zielnikowych organów roślin (korzeń, pęd, liść, kwiat, owoc i nasienie). Oznaczanie gatunków roślin zielnych i zdrewniałych występujących w najbliższym otoczeniu. Wykonywanie zielników i prowadzenie dokumentacji zajęć. Sposoby rozmnażania roślin i ich funkcje życiowe. Środowisko przyrodnicze łąk i miast. Wykłady dotyczą aspektów teoretycznych poszczególnych zagadnień, zaś ćwiczenia polegają na praktycznych zadaniach w pracy z okazami przyrodniczymi. Środowisko życia, morfologia, odżywianie, funkcje ekologiczne, rozmnażanie z cyklem rozwojowym oraz etologia fauny polskiej wraz z oznaczaniem jej gatunków. Biotop i biocenoza podstawowych ekosystemów polskich (pole, las, zbiornik wodny), procesy w nich zachodzące i udział człowieka w ich funkcjonowaniu. Prowadzenie zbiorów przyrodniczych i dokumentacji zajęć.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny, pogadanka, prelekcja, pokaz.

Konwersatoria – praca w grupach, burza mózgów, wycieczka dydaktyczna, film dydaktyczny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje różne środowiska przyrodnicze i procesy jakie w nich zachodzą	K_W10	Kolokwium Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Rozpoznaje i charakteryzuje podstawowe gatunki flory polskiej	K_W20	Bieżąca kontrola na zajęciach Praca w grupach	Konwersatoria
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do wykonywania zbiorów przyrodniczych	K_U14	Praca indywidualna	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy przyrodniczej i umiejętności w zakresie analizowania okazów i tworzenia zbiorów oraz dokonywania obserwacji i interpretacji zjawisk zachodzących w środowisku	K_K01 K_U01	Konwersacja Samooceana	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie konwersatoriów na podstawie zaliczenia wszystkich zajęć i kolokwium. Zaliczenie poszczególnych zajęć następuje na podstawie przygotowania teoretycznego, praktycznej umiejętności rozpoznawania okazów botanicznych objętych tematyką zajęć oraz dokumentacji odbytych ćwiczeń.

Wykłady

Zaliczenie wykładów na podstawie kolokwium.

Ocena końcowa

Obowiązuje zaliczenie każdej z form zajęć. Ocena ostateczna to ocena uzyskana z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury)	25	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aichele D., Golte-Bechtle M., *Jaki to kwiat*, Warszawa 1984.
2. *Botanika*, red., B. Polakowski, Warszawa 1998.

3. Jerzak L., Radkiewicz J., Uździcka H., *Przewodnik do ćwiczeń biologicznych*, Zielona Góra 1994.
4. Podbielkowski Z., *Roślinność kuli ziemskiej*, Warszawa 1986.
5. Radomski J., Jasnowska J., *Botanika*, Szczecin 1998.
6. Seneta W., *Dendrologia*, Warszawa 1993.
7. Szaferowa J., *Poznaj 100 roślin*, Warszawa 1993.
8. Szwedler J., Sobkowiak M., *Spotkania z przyrodą: rośliny*, 1998.
9. Szweykowska A., Szweykowski J., *Botanika*, T. I, *Morfologia*, Warszawa 2004.
10. Szweykowska A., Szweykowski J., *Botanika*, T. II, *Systematyka*, Warszawa 1998.
11. Szweykowscy A, J., *Botanika*, Warszawa 1999.
12. *Świat roślin*, red. Prończuk, Warszawa 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

UWAGI:

Zajęcia realizowane w mniejszych grupach ze względu na ich praktyczny charakter.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Hanna Uździcka.

PROJEKTOWANIE DZIAŁAŃ DYDAKTYCZNYCH

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PDD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poszerzanie wiadomości studentów z zakresu dydaktyki ogólnej, doskonalenie umiejętności projektowania działań dydaktycznych z wykorzystaniem zróżnicowanych metod, form, środków pracy w odniesieniu do dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz wobec dzieci wykazujących specjalne potrzeby edukacyjne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy dydaktyki ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Projektowanie pracy dydaktycznej nauczyciela – dokumenty MEN, programy nauczania, indywidualne plany pracy z dziećmi. Specjalne potrzeby edukacyjne – charakterystyka zagadnienia. Dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym o specjalnych potrzebach edukacyjnych – kategorie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, charakterystyka ich funkcjonowania, ich potrzeb, możliwości, znaczenia indywidualnego wsparcia. Projektowanie działań edukacyjnych w kontekście specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz szczególnych uzdolnień uczniów. Formy kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja, metoda projektu, prezentacje, metoda przypadków, metoda działań praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat	K_W05	Dyskusja	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
rozwoju człowieka w dzieciństwie, ma elementarną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, o rozwoju zdolności i przyczynach występowania trudności edukacyjnych	K_W15	Opracowane projekty dydaktyczne	toria
Zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania także w zakresie pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych	K_W09	Ocena pracy pisemnej na wyznaczony temat Ocena projektów dydaktycznych adresowanych do dzieci w wieku przedszkolnym lub uczniów w klasach I-III	Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów działania dzieci, diagnozowania i prognozowania sytuacji dydaktycznych, projektowania działań wspierających rozwój dzieci w pożądanym zakresie, indywidualnie dobranych do potrzeb uczestników procesu dydaktycznego	K_U03	Ocena pracy pisemnej na wyznaczony temat Ocena projektów dydaktycznych adresowanych do dzieci w wieku przedszkolnym lub uczniów w klasach I-III	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego, ocena projektów	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Warunkiem zaliczenia konwersatoriów jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zadań przewidzianych do realizacji w ramach programu. Ocena końcowa to ocena będąca średnią arytmetyczną wszystkich ocen uzyskanych za poszczególne zadania.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	20	40
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bereźnicki F., *Dydaktyka – wybrane zagadnienia*, Szczecin 2007.
2. Bereźnicki F., *Dydaktyka kształcenia ogólnego*, Kraków 2007.
3. *Dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych – implikacje dydaktyczne i wychowawcze*, red. D. Umiastowska, J. Gebreselassie, Gorzów Wlkp. 2014.
4. Klus-Stańska D., *Dydaktyka wobec chaosu pojęć i znaczeń*, Warszawa 2010.
5. Kupisiewicz C., *Dydaktyka ogólna*, Warszawa 2000.
6. Limont W., *Uczeń zdolny: jak go rozpoznać i jak z nim pracować*, Gdańsk 2005.
7. Niemierko B., *Kształcenie szkolne: podręcznik skutecznej dydaktyki*, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Eby J., Smutny J., *Jak kształcić uzdolnienia dzieci i młodzieży*, Warszawa.
2. Hamer H., *Klucz do efektywności nauczania*, Warszawa 1994.
3. Hurlock E., *Rozwój dziecka*, Warszawa 1985.
4. *Poznać, zrozumieć, doświadczyć: konstruowanie wiedzy nauczyciela wczesnej edukacji*, red. J. Bonar, Kraków 2011.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

WYCHOWANIE FIZYCZNE Z METODYKĄ I

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-WFM1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Grażyna Biczysko, inny nauczyciel akademicki z Katedry Wychowania Fizycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student poznaje miejsce wychowania fizycznego w edukacji oraz podstawowe pojęcia i mechanizmy odnoszące się do rozwoju psychofizycznego oraz motorycznego dzieci i młodzieży. Nabywa umiejętności do samodzielnego prowadzenia zajęć ruchowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu biologii oraz ogólna sprawność psychomotoryczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcia dotyczące szeroko rozumianej kultury fizycznej. Metody wychowania fizycznego stosowane w przedszkolu i szkole. Budowa lekcji, typy i rodzaje. Proces nauczania ćwiczeń ruchowych oraz rozwój psychofizyczny dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, dyskusja problemowa, analiza dokumentów, metoda pogładowa, samodzielne opracowywanie materiałów metodycznych

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce i technice prowadzeniu zabaw i gier ruchowych oraz zastosowaniu pozycji wyjściowych do ćwiczeń fizycznych stosowanych podczas lekcji wychowania fizycznego w edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej	K_W16	Sprawdzian	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania zajęć związanych z wychowaniem fizycznym, przede wszystkim zabaw i gier ruchowych oraz ćwiczeń kształtujących dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	K_U14	Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Dbą o doksztalcanie zawodowego i rozwój osobisty w ciągu całego życia, a tym samym inspiruje i organizuje proces uczenia się innych osób, jest zdolny do organizacji zabaw i gier ruchowych dla dzieci w różnym wieku	K_K01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się zaliczeniem na ocenę. Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny jest zaliczenie testu z programami punktowymi minimum 50% punktów oraz kolokwium z pytaniami otwartymi. Podczas zaliczenia studenci otrzymują losowo wybrane pytania, z realizowanych bloków tematycznych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury)	15	30
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gniewkowski W., Właźnik K., *Proces wychowania fizycznego w klasach początkowych*, Warszawa 1991.
- Maszczyk T., *Zajęcia ruchowe w kształceniu zintegrowanym*, Wrocław 2000.
- Strzyżewski S., *Proces kształcenia i wychowania w kulturze fizycznej*, Warszawa 1997.
- Tatańczuk J., *Metodyka wychowania fizycznego: zagadnienia wybrane*, Zielona Góra 2011.
- Trzeźniowski R., *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bronikowski M., *Metodyka wychowania fizycznego*, Poznań 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Grażyna Biczysko.

WYCHOWANIE FIZYCZNE Z METODYKĄ II

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-WFM2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Grażyna Biczysko, inny nauczyciel akademicki z Katedry Wychowania Fizycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie z oceną	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student poznaje miejsce wychowania fizycznego w edukacji oraz podstawowe pojęcia i mechanizmy odnoszące się do rozwoju psychofizycznego oraz motorycznego dzieci i młodzieży. Nabywa umiejętności do samodzielnego prowadzenia zajęć ruchowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu biologii oraz ogólna sprawność psychomotoryczna. Zaliczenie treści programowych z IV semestru.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Proces nauczania ćwiczeń ruchowych oraz rozwój psychofizyczny dziecka. Usprawnianie ruchowe studentów zgodnie z programem nauczania wychowania fizycznego w przedszkolu i szkole. Opracowanie konspektu lekcji wychowania fizycznego. Praktyczne zastosowanie metod nauczania w różnych typach lekcji wychowania fizycznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, dyskusja problemowa, analiza dokumentów, metoda poglądowa, samodzielne opracowywanie materiałów metodycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce i technice wykonywania ćwiczeń fizycznych stosowanych w gimnastyce, lekkiej atletyce i grach terenowych podczas lekcji wychowania	K_W16	Sprawdzian	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
fizycznego w edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej			
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania zajęć z gimnastyki, lekkiej atletyki i gier terenowych dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	K_U14	Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Dbą o dokształcanie zawodowego i rozwój osobisty w ciągu całego życia, a tym samym inspiruje i organizuje proces uczenia się innych osób, jest zdolny do organizacji zajęć ruchowych	K_K01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę. Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny jest opracowanie konspektów lekcyjnych oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	15	30
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gniewkowski W., Włażnik K., *Proces wychowania fizycznego w klasach początkowych*, Warszawa 1991.
2. Maszczak T., *Zajęcia ruchowe w kształceniu zintegrowanym*, Wrocław 2000.
3. Strzyżewski S., *Proces kształcenia i wychowania w kulturze fizycznej*, Warszawa 1997.
4. Tatarczuk J., *Metodyka wychowania fizycznego: zagadnienia wybrane*, Zielona Góra 2011.
5. Trześniowski R., *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Bronikowski M., *Metodyka wychowania fizycznego*, Poznań 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Grażyna Biczysko.

METODYKA DIAGNOZY I TERAPII PEDAGOGICZNEJ I

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MDTP1
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z symptomami specyficznych trudności w uczeniu się oraz szczegółową procedurą diagnostyczną i metodami terapeutycznymi w zależności od rodzaju trudności w uczeniu się. Przygotowanie studentów do samodzielnej diagnozy i terapii w zakresie wymienionych zaburzeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa terminologia związana z terapią pedagogiczną. Schemat postępowania diagnostyczno-terapeutycznego, podstawowe narzędzia diagnostyczne i metody terapeutyczne. Podstawy psychologii rozwojowej i klinicznej. Podstawy pedagogiki specjalnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Symptomy ryzyka dysleksji w ontogenezie człowieka – w wieku niemowlęcym (0-1 r.ż), poniemowlęcym (2-3 r.ż), przedszkolnym (3-5 r.ż), w wieku 6-7 lat, u uczniów klas I-III i starszych, u osób dorosłych. Symptomy zaburzeń wzrokowych, słuchowych, lateralizacji, orientacji w przestrzeni, koordynacji wzrokowo-ruchowej. Trudności w uczeniu się a zaburzenia emocjonalne.

Ćwiczenia

Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dziećmi młodszymi. Procedura diagnostyczna i wybrane narzędzia do diagnozy ryzyka dysleksji i specyficznych trudności w uczeniu się dzieci przedszkolnych i edukacji wczesnoszkolnej. Ćwiczenia percepcji i pamięci wzrokowej we wszystkich zakresach w oparciu materiał konkretny (obrazkowy) i abstrakcyjny (geometryczny i literowy). Ćwiczenia percepcji i pamięci słuchowej w oparciu o materiał niewerbalny i werbalny. System stymulacji i koordynacji zaburzeń rozwoju ruchowego i koordynacji wzrokowo-ruchowej (metoda Dobrego Startu M. Bogda-

nowicz, metoda Newella C. Kepharta, metoda M. Frostig, metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne). Ćwiczenia integracji percepcyjno-motorycznej z wykorzystaniem metod: sylabowej według K. Grabałowskiej, J. Jastrzęb, J. Mickiewicz, M. Wojak, analityczno-syntetyczno-sylabowej według J. Baranowej, 18 struktur według E. Kujawy i M. Kurzyny, literowo-wyrazowej według B. Bieleń i G. Trzeciak, trzech rodzajów działań terapeutycznych T. Gąsowskiej i Z. Pietrzak-Stępkowskiej, terapii zajęciowej według J. Magnuskiej, działań profilaktycznych według A. Kołodziejczyka. Ćwiczenia z wykorzystaniem omawianych narzędzi diagnostycznych i scenariuszy zajęć opartych na wymienionych metodach. Prezentacja programów terapeutycznych wykonanych przez studentów do samodzielnie przeprowadzonych diagnoz.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę w zakresie symptomów trudności w uczeniu się oraz metod diagnostyczno-terapeutycznych stosowanych w poszczególnych rodzajach trudności w uczeniu się	K_W20	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań; potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka	K_K01 K_U14	Studium przypadku Projekt	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy, potrafi pracować w zespole i jest zdolny do porozumiewania się z innymi specjalistami i najbliższym otoczeniem pacjenta	K_K01 K_K07	Dyskusja Studium przypadku Projekt	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektów (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Zaliczenie złożone z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 50% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do zaliczenia jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej – studium przypadku i projektów)	25	35
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna wieku przedszkolnego*, Warszawa 1985.
 2. Bogdanowicz M., *Integracja percepcyjno-motoryczna*, Warszawa 1997.
 3. Bogdanowicz M., *O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu*, Lublin 1994.
 4. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
 5. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
 6. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
 7. Gąsowska K.: Pietrzak-Stępkowska Z., *Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1984.
 8. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 1998.
 9. Szurmiak M., *Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1987.
 10. Zakrzewska B., *Trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1996.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego zajęcia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Metoda dobrego startu w pracy z dzieckiem od 5 do 10 lat*, Warszawa 1985.
 2. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., *Od piosenki do literki*, cz. 1-2, Gdańsk 1997, 1998.
 3. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnycka M., *Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka*, Warszawa 1994.
 4. Bogdanowicz M., Szlagowska D., *Piosenki do rysowania*, Gdańsk 1996.
 5. Sherborne W., *Ruch rozwijający dla dzieci*, Warszawa 1997.
 6. Waszkiewicz E., *Stymulacja psychomotorycznego rozwoju dzieci 6-8-letnich*, Warszawa 1991.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA DIAGNOZY I TERAPII PEDAGOGICZNEJ II

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MDTP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Egzamin		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z psychospołecznymi następstwami zaburzeń w uczeniu się, symptomami specyficznych trudności w uczeniu się matematyki i szczegółową procedurą diagnostyczną i terapeutyczną w dyskalkulii, istotą leworęczności i sposobami pracy z uczniem leworęcznym, szczegółowymi zasadami terapii pedagogicznej. Przygotowanie studentów do samodzielnej diagnozy i terapii w zakresie wymienionych zaburzeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa terminologia związana z terapią pedagogiczną. Schemat postępowania diagnostyczno-terapeutycznego. Podstawy psychologii rozwojowej i klinicznej. Podstawy pedagogiki specjalnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Specjalizacja półkul mózgowych – funkcjonowanie półkul mózgowych u osób z dysleksją, wpływ na ich życie, na naukę, pracę zawodową itp., leworęczność i sposoby pracy z dzieckiem leworęcznym. Dyskalkulia – definicje terminów: dyskalkulia rozwojowa, dyskalkulia. Dyskalkulia a akalkulia. Częstość występowania dyskalkulii. Klasyfikacja i charakterystyka dyskalkulii rozwojowej, e) symptomy dyskalkulii. Dysleksja a matematyka. Dysleksja a dyskalkulia. Trudności w uczeniu się matematyki w dysleksji i w dyskalkulii. Specyficzne trudności w uczeniu się matematyki a uogólnione trudności w uczeniu się matematyki. Inne terminy określające specyficzne trudności w uczeniu się matematyki. Specyficzne trudności w uczeniu się matematyki w klasyfikacjach międzynarodowych.

Ćwiczenia

Wybrane metody wspomagające terapię pedagogiczną – Kinezylogia Edukacyjna Paula Denisona,

elementy NLP (Neuro Linguistic Programming) w nauczaniu ortografii. Terapia pedagogiczna uczniów starszych: omówienie terminów dysleksja, dysortografia, dysgrafia w odniesieniu do uczniów starszych, ćwiczenia usprawniające technikę czytania, ćwiczenia w poprawnym pisaniu, ćwiczeniu doskonalące technikę pisania. Dysleksja u dorosłych – diagnozowanie i terapia. Diagnozowanie dyskalkulii, zasady terapii osób z dyskalkulią. Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych: wyposażenie gabinetu terapeutycznego, pomoce do terapii terapeutycznej, zasady terapii pedagogicznej: zasada korekcji i kompensacji, zasada systematyczności, stopniowa trudności, zasada indywidualizacji, zasada ciągłości oddziaływań, atrakcyjności zajęć, zasada kompleksowego oddziaływania, zasada wczesnego rozpoczynania terapii, zasada wzajemnego zaufania, szacunku i akceptacji, zasada polisensorycznego oddziaływania, zasada oddziaływania psychoterapeutycznego. Programy terapeutyczne: prezentacja programów terapeutycznych wykonanych przez studentów do samodzielnie przeprowadzonych diagnoz.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę w zakresie psychospołecznych następstw specyficznych trudności w uczeniu się, symptomów trudności w uczeniu się matematyki i leworęczności, metod diagnostyczno-terapeutycznych stosowanych w wymienionych rodzajach trudności w uczeniu się	K_W20	Egzamin Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań; potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka	K_K01 K_U14	Studium przypadku Projekt	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy, potrafi pracować w zespole i jest zdolny do porozumiewania się z innymi specjalistami i najbliższym otoczeniem pacjenta	K_K01 K_K07	Egzamin Dyskusja Studium przypadku Projekt	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektów (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 50% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena

z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach i egzaminie)	70	46
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej – studium przypadku i projektów)	30	54
łącznie	100	100

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Leworęczność u dzieci*, Warszawa 1992.
2. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
3. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
4. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
5. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki: przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno-wyrównawcze*, Warszawa 1997.
6. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 1998.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Trudności w pisaniu u dzieci*, Gdańsk 1983.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PRAKTYKA W ZAKRESIE TERAPII PEDAGOGICZNEJ

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PRTP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	VI	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest zapoznanie z rolą nauczyciela specjalisty terapii pedagogicznej w placówce oświatowej, przygotowanie do samodzielnego prowadzenia zajęć i planowania pracy diagnostyczno-terapeutycznej w zakresie terapii pedagogicznej, rozwijanie umiejętności przygotowywania dokumentacji pracy logopedycznej oraz nawiązywania współpracy z kadrą placówki, rodzicami i środowiskiem lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu pedagogiki i psychologii, wprowadzenie do terapii pedagogicznej oraz metodyka pracy diagnostyczno-terapeutycznej. Zadania zawodowe nauczycieli specjalistów terapii pedagogicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z dokumentacją niezbędną do prowadzenia zajęć terapii pedagogicznej (diagnostycznych i terapeutycznych). Udokumentowana hospitacja zajęć terapii pedagogicznej prowadzonych przez opiekuna praktyki. Zapoznanie z harmonogramem rocznym i rozkładem dziennych zajęć realizowanych przez nauczycieli specjalistów terapii pedagogicznej w danej placówce. Wdrożenie w działania terapii pedagogicznej realizowane w placówce. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy terapii pedagogicznej do potrzeb uczniów. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrą placówki (nauczycielami, pedagogiem, psychologiem, logopedą) oraz rodzicami uczniów. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju. Hospitacje zajęć terapii pedagogicznej. Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć – profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych w zakresie trudności w uczeniu się. Rozwijanie umiejętności diagnozowania trudności w uczeniu się. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów w uczeniu się.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o podstawowym funkcjonowaniu placówek oświatowych, głównych założeniach i celach pracy zawodowej nauczyciela specjalisty terapii pedagogicznej. Ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w placówce oświatowej. Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju. Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności terapia pedagogiczna	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł. Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych. Posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów. Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U02 K_U04 K_U07 K_U08 K_U09	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyzna-	K_K01 K_K04 K_K07 K_K08	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

cza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć w placówce oświatowej, na podstawie których prowadzi profilaktykę, diagnozę i zajęcia z uczniami

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki oraz złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek i zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w placówce hospitacji) w wyznaczonym terminie przez Organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z praktyk.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe		
(konsultacje, rozliczenie dokumentów; prowadzenie zajęć w obecności opiekuna, hospitacje oraz udział w zadaniach realizowanych przez placówkę)	10 60	10 60
Samodzielna praca studenta		
(opracowanie konspektów, samodzielne przygotowanie pomocy; prowadzenie dziennika praktyk; przygotowanie dokumentów do rozliczenia)	80	80
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek

WPROWADZENIE DO TERAPII PEDAGOGICZNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-WTP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową terminologią terapii pedagogicznej i procedurą diagnostyczno-terapeutyczną.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki, podstawy psychologii rozwojowej, podstawy psychologii klinicznej, metody nauki czytania i pisania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wyjaśnienia terminologiczne – specjalne potrzeby edukacyjne, diagnoza, terapia, terapia przyczynowa, terapia objawowa, terapia pedagogiczna, zajęcia korekcyjno-kompensacyjne, zajęcia reedukacyjne, zajęcia wyrównawcze, trudności w uczeniu się specyficzne trudności w uczeniu się, dysleksja, dysleksja rozwojowa, dysortografia, dysgrafia, dyskakulia. Historia badań nad dysleksją rozwojową. Częstość występowania dysleksji, dysortografii, dysgrafii. Etiologia dysleksji rozwojowej. Patomechanizm dysleksji: neuropsychologiczne podstawy czynności czytania i pisania według A. Łurii D. Bakker, zaburzenia funkcji percepcyjno-motorycznych i ich integracji – symptomy zaburzeń, typologia dysleksji, dynamika dysleksji, ryzyko dysleksji. System opieki terapeutycznej – prawo do edukacji w polskim systemie oświaty, zakresy pomocy psychologiczno-pedagogicznej w placówkach oświatowych, polskie dokumenty prawne gwarantujące uczniom z dysleksją i trudnościami w uczeniu się pomoc psychologiczno-pedagogiczną – zapisy dotyczące zajęć korekcyjno-kompensacyjnych i egzaminów, systemy opieki terapeutycznej na świecie. Cele terapii pedagogicznej (cel nadrzędny i cele operacyjne). Podmiot i przedmiot terapii pedagogicznej. Formy terapii pedagogicznej. Zasady terapii pedagogicznej. Procedura diagnostyczno-terapeutyczna – narzędzia diagnostyczne i metody terapii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład – wykład tradycyjny, praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna

metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę w zakresie terapii pedagogicznej i procedury diagnostyczno-terapeutycznej, teorii specyficznych trudności w uczeniu się i różnorodne ich uwarunkowania	K_W20	Kolokwium	Wykłady
Potrafi wykorzystywać wiedzę do wstępnej diagnozy i terapii osób z trudnościami w uczeniu się w różnym wieku	K_U14	Studium przypadku Projekt	Wykłady
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy; potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	Kolokwium Projekt	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Na ocenę składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie studium przypadku i projektu)	15	20
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1989.
2. Bogdanowicz M., Adryjanek A., *Uczeń z dysleksją w szkole – poradnik nie tylko dla polonistów*, Gdynia 2005.

3. Bogdanowicz M, Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu – poradnik nie tylko dla rodziców*, Gdynia 2007.
4. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole: poradnik dla nauczycieli*, Warszawa 1989.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej*, Warszawa 1992.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-SPEC
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka, dr Jolanta Lipińska-Lokś,
inny nauczyciel akademicki Katedry Opieki,
Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wieloaspektową problematyką niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne, wspólnymi i swoistymi cechami poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnymi i swoistymi zasadami edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Zapoznanie z uwarunkowaniami i formami integracji społecznej i edukacyjnej osób z niepełnosprawnością. Przygotowanie studentów do pracy z osobami z różnymi rodzajami niepełnosprawności.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza pedagogiczna, psychologiczna i socjologiczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika specjalna jako nauka – podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka /subdyscypliny/. Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej. Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej. Znaczenie i zakres pojęcia dziecko z niepełnosprawnością. Psychospołeczna sytuacja dzieci z niepełnosprawnością – stadialność procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności. Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym – fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka. Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej dla dzieci z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.

Ćwiczenia

Specyfika rozwoju, proces rehabilitacji i edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Dzieci z wadą wzroku – specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, formy edukacji. Dzieci z wadą słuchu – charakterystyka

rozwoju, procesu rehabilitacji oraz form edukacji. Dzieci przewlekle chore w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w placówce leczniczej (w szpitalu, sanatorium): charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych. Dzieci z niepełnosprawnością ruchową: charakterystyka wybranych dysfunkcji narządu ruchu oraz ich wpływu na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji. Możliwości wyrównywania szans edukacyjnych w świetle aktualnych aktów prawnych. Organizacje działające na rzecz osób niepełnosprawnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne, projekt.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności	K_W13	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające	K_U02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium Projekt	Ćwiczenia
Student ma świadomość swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi	K_K01	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania, aktywnego udziału w zajęciach, pracy zaliczeniowej (projekt) oraz oceny z kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi bdb, 75% db, 60% dst).

Wykłady

Kolokwium pisemne z problematyki wykładów (90% poprawnych odpowiedzi bdb, 75% db, 60% dst).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	15	30
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dykcik W., red., *Pedagogika specjalna*, Poznań 2007.
2. Dykcik W., *Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej: osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością)*, Poznań 2010.
3. Kirenko J., *Oblicza niepełnosprawności*, Lublin, 2006.
4. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej*, Warszawa 1992.
5. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 1990.
6. Sękowska Z., *Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej*, Warszawa 2001.
7. Wyczesany J., *Pedagogika upośledzonych umysłowo: wybrane zagadnienia*, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dykcik W., *Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych*, Poznań 2005.
2. Korzon A., *Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej*, Kraków 2010.
3. Kowalik S., *Psychologia rehabilitacji*, Warszawa 2007.
4. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., *Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących*, Warszawa 1996.
5. Lipińska-Lokś J., *Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych*, Zielona Góra 2011.
6. Maciarz A., *Pedagogika lecznicza i jej przemiany: wybrane problemy*, Warszawa 2001.
7. Nowicka A., *Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej*, Kraków 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Nowicka.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z PSYCHOLOGII KLINICZNEJ

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PEDP-PSKL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jerzy Herberger, inny nauczyciel akademicki z Zakładu Psychologii Klinicznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu współczesnej psychologii klinicznej, ukształtowanie postawy zaangażowania w problemy osób zaburzonych oraz zmotywowanie do nabycia elementarnych umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej w stosunku do tych osób.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza psychologiczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Przedmiot i działy psychologii klinicznej. Historyczny rys paradygmatów psychologii klinicznej. Psychologia kliniczna a psychiatria i inne działy medycyny. Zdrowie i choroba oraz norma i patologia w ujęciu klinicznym. Zadania psychologa klinicznego. Model patogenetyczny i salutogenetyczny. Zaburzenia psychiczne, jako podstawowa kategoria teoretyczna psychologii klinicznej. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych. Metoda kliniczna jako podstawa pracy badawczej i diagnostycznej.

Ćwiczenia

Rodzaje zaburzeń psychicznych ze szczególnym uwzględnieniem dziecięcych: zaburzenia emocjonalne, np. fobie szkolne, zaburzenia nawyków, np. *anorexia nervosa*, zaburzenia zachowania, np. ADHD, ODD, CD, zaburzenia rozwojowe, np. autyzm, trudności uczenia się, np. dysleksje. PTSD – klucz do rozumienia dynamiki szeroko pojętych zaburzeń psychicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma specjalistyczną wiedzę z zakresu psychologii klinicznej, zna rodzaje zaburzeń psychicznych	K_W20 K_W05	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi uwzględnić w diagnozie logopedycznej diagnozę psychologia klinicznego	K_U02	Studium przypadku	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy	K_K01	Kolokwium	Wykłady
Potrafi pracować w zespole i porozumiewać się z psychologiem klinicznym	K_K07	Projekt	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Oceną z wykładów jest średnia arytmetyczna ocen osiągniętych na kolokwium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i studium przypadku)	15	27
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
2. Carson R. i in., *Psychologia zaburzeń*, T. I-II, Gdańsk 2003.

3. Meyer R., *Psychopatologia*, Gdańsk 2003.
4. Seligman M. i in., *Psychopatologia*, Warszawa 2003.
5. Sękowa H., *Psychologia kliniczna*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo podana przez wykładowcę.

program opracował:

Dr Jerzy Herberger.

ANGLOJĘZYCZNA LITERATURA DLA DZIECI Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-ALD
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski / angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU: Celem kursu jest przygotowanie studenta do pracy w zakresie działań w oparciu o literaturę dziecięcą, która może być przydatna jako narzędzie służące nauczaniu języka angielskiego w grupach przedszkolnych oraz klasach I-III; uświadomienie studentowi możliwości, jakie niesie z sobą wykorzystanie literatury dziecięcej w nauczaniu małych dzieci języka angielskiego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zarys historyczny anglojęzycznej literatury dla dzieci. Specyfika, tematyka i funkcje literatury dziecięcej. Typowe gatunki literackie. Analiza i interpretacja tekstów literackich podanych w spisie literatury obowiązkowej. Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Student posiada podstawowe wiadomości i umiejętności z zakresu nauczania języka angielskiego dzieci w wieku przedszkolnym oraz w klasach 1-3 szkoły podstawowej z wykorzystaniem anglojęzycznej literatury dziecięcej. Potrafi zaaranżować działania w celu nauczania języka angielskiego w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zna różne formy i techniki użycia tekstu literackiego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, zabawy i ćwiczenia, techniki dramowe, techniki uczenia słowami, inscenizacje, mapa skojarzeń, projekty, dyskusja, prezentacja prac z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD, Internet). Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu edukacji elementarnej: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Konwersacje – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju własnego i swoich podopiecznych	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z punktami progowymi Kolokwium	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest sprawdzian pisemny – pozytywna ocena z kolokwium pisemnego zawierającego pytania otwarte i zamknięte; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Sprawdzian: progi punktowe j.w. Aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena końcowa
Ocena z wykładów jest oceną końcową.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, studiowanie literatury)	5	17
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baum L.F., *The Wonderful Wizard of Oz*, Dover Publications, 1996.
2. Burnett F.H., *A Little Princess*, Collins, 2012.
3. Burnett F.H., *The Secret Garden*, Signet Classics, 2003.
4. Dahl R., *Charlie and the Chocolate Factory*, Puffin, 2007.
5. Dr. Seuss, *The Cat in the Hat*, Random House, 1957.
6. Grahame K., *The Wind in the Willows*, Wordsworth Classics, 1998.
7. Lewis C.S., *The Lion, the Witch, and the Wardrobe*, HarperCollins, 2000.
8. Lofting H., *The Story of Doctor Dolittle*, Yearling Books, 1968.
9. Milne A.A., *The House at Pooh Corner*, Puffin, 1992.
10. Milne A.A., *Winnie-the-Pooh*, Puffin, 2005.
11. Nesbit E., *Five Children and It*, Dover Publications, 2002.
12. Porter E.H., *Pollyanna*, CreateSpace Independent Publishing Platform, 2009.
13. Potter B., *The Tale of Peter Rabbit*, Penguin Books 2010.
14. Rey H. A., Curious G., *HMH Books for Young Readers*, 1973.
15. Rowling J.K., *Harry Potter and the Sorcerer's Stone*, Scholastic, 1999.
16. Tolkien J.R.R., *The Hobbit*, Houghton Mifflin Harcourt, 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Adamczykowa Z., *Literatura dla dzieci: funkcje, kategorie, gatunki*, Warszawa 2001.
2. Tylicka B., Leszczyński G., red., *Słownik literatury dziecięcej i młodzieżowej*, Wrocław 2002.
3. Waksmund R., *Od literatury dla dzieci do literatury dziecięcej*, Wrocław 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Marzena Lachowicz.

ELEMENTY HISTORII I KULTURY KRAJÓW ANGLOJĘZYCZNYCH

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EHKA
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr hab. Marek Smoluk, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Instytutu Neofilologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu *Elementy Historii i Kultury Krajów Anglojęzycznych* jest zapoznanie studentów z najważniejszymi aspektami życia polityczno-społeczno-kulturowego Amerykanów i Brytyjczyków. Przedstawienie najważniejszych wydarzeń z historii tych państw ma pozwolić dostrzec i zrozumieć zmieniającą się pozycję polityczno-gospodarczą tych krajów na przestrzeni wieków, a także umożliwić dalsze rozwijanie indywidualnych zainteresowań studenta w zakresie geografii, polityki, kultury, jak również życia codziennego obywateli Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz Wielkiej Brytanii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość języka angielskiego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ogólna charakterystyka USA i Wielkiej Brytanii (położenie geograficzne, klimat i populacja, stolica i główne miasta), symbole narodowe. Najważniejsze wydarzenia z historii cywilizacji amerykańskiej i brytyjskiej. Podział i zakres działań władzy ustawodawczej, wykonawczej i sędziowskiej. Tradycje i narodowe święta. Najważniejsze aspekty dotyczące edukacji i kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, w tym także wykład konwersatoryjny, prezentacja, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę w zakresie wybranej specjalności; elementarna wiedza dotycząca procesów komunikowania inter-	K_W20 K_W08	Umiejętność rozróżniania faktów i opinii w ramach interakcji	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
personalnego i społecznego			
Wykazuje podstawową wiedzę na temat instytucji kultury i wybranych aspektów współczesnego życia kulturalnego krajów anglojęzycznych	K_W14	Umiejętność interdyscyplinarnej analizy i interpretacji zjawisk, faktów i opinii	Wykłady
Potrafi pozyskiwać informacje z różnych źródeł, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać we właściwy sposób	K_U04	Właściwa recepcja i interpretacja zalecanej literatury fachowej	Wykłady
Posiada podstawową umiejętność posługiwania się pojęciami i paradygmatami badawczymi z zakresu naukowego kulturoznawstwa	K_U05	Umiejętność przemyślanej oraz spontanicznej wypowiedzi	Wykłady
Potrafi przeprowadzić analizę tekstu z uwzględnieniem kontekstu społecznego i historyczno-kulturowego	K_U05	Właściwa recepcja i interpretacja zalecanej literatury fachowej	Wykłady
Ma umiejętność logicznej rzeczowej argumentacji, z uwzględnieniem różnych poglądów i punktów widzenia, a także formułowania wniosków i samodzielnych sądów w języku angielskim	K_U07	Umiejętność przemyślanej oraz spontanicznej wypowiedzi	Wykłady
Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	K_K01	Zaangażowanie w pogłębianie posiadanej wiedzy	Wykłady
Posiada świadomość odpowiedzialności za własną pracę, także w zakresie zachowania dziedzictwa kulturowego własnego regionu, Polski i krajów anglojęzycznych	K_K08	Prezentowanie postawy obywatelskiej i kosmopolitycznej	Wykłady
Uczestniczy w życiu kulturalnym, korzysta z różnych jego form	K_K07	Budowanie światopoglądu na bazie własnych doświadczeń	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia są: aktywna obecność na wykładach (30%), pracy pisemnej (35%), sprawdzianu (35%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa to ocena pozytywna, która obejmuje treści wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	9

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie zadań zleconych)	10	16
łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Sheerin S., Seath J., White G., *Spotlight on Britain*, Oxford.
2. Stevenson D.K., *American Life and Institutions*, Stuttgart 1987.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. McDowall D., *Britain in Close-Up*, Harlow 1993.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marek Smoluk, prof. UZ.

ELEMENTY HISTORII I KULTURY KRAJÓW NIEMIECKOJĘZYCZNYCH

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EHKN
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/niemiecki
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr Tadeusz Zuchewicz, inny nauczyciel akademicki z Instytutu Filologii Germańskiej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy na temat języka, najnowszej historii oraz kultury Niemiec, Austrii i Szwajcarii. W literaturze przedmiotu kraje te występują często pod wspólnym „DACH-em”. DACH jest powszechnie używanym akronimem, oznaczającym trzy główne państwa niemieckojęzyczne: D: Deutschland, A: Österreich (*łac. Austria*) oraz CH: Schweiz (*łac. Confoederatio Helvetica*). Głównym ogniwem tworzącym wspólnotę jest niewątpliwie język niemiecki (tzw. *DACH-Sprache*), który w dużym stopniu determinuje współpracę tych państw w różnych obszarach. Na tym tle ukazana zostanie społeczna, geograficzna i kulturowa różnorodność krajów niemieckojęzycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zajęcia w ogólnym zamierzeniu ukierunkowane są na poznanie podstawowych elementów kultury niemieckiego obszaru językowego, rozwijanie refleksji nad kulturą własną i obcą oraz na istotę wzajemnego oddziaływania kultur w zjednoczonej Europie. W szczególności tematyka zajęć będzie obejmowała następujące elementy: 1) Status i prestiż języka niemieckiego w ujęciu globalnym i lokalnym, ze szczególnym uwzględnieniem jego znaczenia w polsko-saksońskim regionie przygranicznym. 2) Podstawowe informacje z zakresu geografii i historii DACH. 3) Zwyczaje i tradycje w kontekście głównej dewizy Unii Europejskiej *Jedność w różnorodności* (niem. *Einheit in Vielfalt*, *łac. In varietate concordia*). 4) DACH w świetle faktów i liczb: gospodarka, oświata, społeczeństwo i kultura.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia prowadzone będą w formie syntetycznego, informacyjnego wykładu przy oczekiwanej permanentnej interakcji ze słuchaczami.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę w zakresie wybranej specjalności; elementarna wiedza dotycząca procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego	K_W20 K_W08	Umiejętność rozróżniania faktów i opinii w ramach interakcji	Wykłady
Wykazuje podstawową wiedzę na temat instytucji kultury i wybranych aspektów współczesnego życia kulturalnego krajów niemieckojęzycznych	K_W14	Umiejętność interdyscyplinarnej analizy i interpretacji zjawisk, faktów i opinii	Wykłady
Potrafi pozyskiwać informacje z różnych źródeł, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać we właściwy sposób	K_U04	Właściwa recepcja i interpretacja zalecanej literatury fachowej	Wykłady
Posiada podstawową umiejętność posługiwania się pojęciami i paradygmatami badawczymi z zakresu naukowego kulturoznawstwa	K_U05	Umiejętność przemyślanej oraz spontanicznej wypowiedzi	Wykłady
Potrafi przeprowadzić analizę tekstu z uwzględnieniem kontekstu społecznego i historyczno-kulturowego	K_U05	Właściwa recepcja i interpretacja zalecanej literatury fachowej	Wykłady
Ma umiejętność logicznej rzeczowej argumentacji, z uwzględnieniem różnych poglądów i punktów widzenia, a także formułowania wniosków i samodzielnych sądów w języku niemieckim	K_U07	Umiejętność przemyślanej oraz spontanicznej wypowiedzi	Wykłady
Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	K_K01	Zaangażowanie w pogłębianie posiadanej wiedzy	Wykłady
Posiada świadomość odpowiedzialności za własną pracę, także w zakresie zachowania dziedzictwa kulturowego własnego regionu, Polski i krajów niemieckojęzycznych	K_K08	Prezentowanie postawy obywatelskiej i kosmopolitycznej	Wykłady
Uczestniczy w życiu kulturalnym, korzysta z różnych jego form	K_K07	Budowanie światopoglądu na bazie własnych doświadczeń	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Warunkiem zaliczenia są: aktywna obecność na wykładach (30%), pracy pisemnej (35%), sprawdzianu (35%).

Ocena końcowa

Ocena końcowa: to ocena pozytywna, która obejmuje treści wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie zadań zleconych)	10	16
łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Buraczyński R., Zuchewicz T., *Język jako klucz do współpracy: status i prestiż języka sąsiada w polsko-saksońskim regionie przygranicznym*, Zielona Góra 2014.
2. *Deutschland entdecken: Ein Landeskundeprogramm in 4 Kapiteln für polnische Schüler* [Program krajoznawczy w 4 rozdziałach dla polskich uczniów], Bonn 1995.
3. http://www.statistik.at/web_de/static/oesterreich._zahlen._daten._fakten_029266.pdf
4. <http://www.swissworld.org/de/>.
5. Karolak C., Kunicki W., Orłowski H., *Dzieje kultury niemieckiej*, Warszawa 2007.
6. *Niemcy w świetle faktów i liczb*, Berlin 2013.
7. Offizielles Landeskundeportal der Schweiz, online: [swissworld.org](http://www.swissworld.org).
8. *Österreich: Zahlen, Daten, Fakten*, Wien 2013.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. przygranicznym.]
2. Zielińska A., *Mowa pogranicza: studium o językach i tożsamości w regionie lubuskim*, Warszawa 2013.
3. Zuchewicz T., Adaszyński Z., Zuchewicz J., *Idial für Polen. Deutsch für polnischsprachige Studenten*, B2, Zielona Góra - Göttingen 2009 [Dialog interkulturowy z udziałem podręczników regionalnych opracowany w ramach projektu IDIAL].
4. Zuchewicz T., *Język niemiecki „na służbie” w polsko-niemieckim regionie przygranicznym*, Frankfurt am Main - Berlin 2015 (w druku).
5. Zuchewicz T., Zuchewicz J., *Sprache als Schlüssel zur Zusammenarbeit: zur Lernbereitschaft der deutschen Sprache von Polen im sächsisch-polnischen Grenzgebiet*, Frankfurt/Main - Berlin 2015 (w druku) [Wersja dostępna również w języku polskim: *Język jako klucz do współpracy. Czynniki decydujące o chęci podjęcia przez Polaków nauki języka niemieckiego w polsko-saksońskim regionie*].

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Tadeusz Zuchewicz.

FONETYKA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-FJA
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Marzena Lachowicz,
mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka,
mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest rozwinięcie i doskonalenie wymowy języka angielskiego studentów ze szczególnym naciskiem na aspekty wymowy niezbędne w pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Samogłoski proste (krótkie i długie) – ćwiczenie dźwięków w izolacji, w zdaniach, krótkich tekstach, dialogach oraz parach minimalnych. Dyftongi – ćwiczenie dźwięków w izolacji, w zdaniach, krótkich tekstach, dialogach oraz parach minimalnych. Spółgłoski – ćwiczenie dźwięków w izolacji, w zdaniach, krótkich tekstach, dialogach oraz parach minimalnych. Pojęcie sylaby. Akcent wyrazowy – ćwiczenie właściwego akcentowania dłuższych wyrazów, derywatów oraz wyrazów złożonych. Słowa powszechnie błędnie wymawiane. Spółgłoski nieme.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w grupach, praca w parach, ćwiczenia reprodukcyjne oraz produkcyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła.	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wczesnego nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i swoich podopiecznych.	K_K01	Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać profesjonalne umiejętności, w tym językowe	K_U04	Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Bieżąca kontrola na zajęciach Aktywność	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocenę z konwersatoriów stanowić będzie średnia arytmetyczna wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	10	15
Łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brazil D., *Pronunciation for Advanced Learners of English*, Cambridge University Press, 2003.
2. Gimson A.C., *A Practical Course of English Pronunciation*, Hodder & Stoughton, 1989.
3. Hewings M., *English Pronunciation in Use (Advanced)*, Cambridge University Press, 2007.
4. Mortimer C., *Elements of Pronunciation*, CUP, 1990.
5. O'Connor J.D., *Better English Pronunciation*, CUP, 1992.
6. Ponsonby M., *How Now, Brown Cow*, Prentice Hall, 1987
7. Sobkowiak W., *English Phonetics for Poles*, Bene Nati, 2007.
8. Sobkowiak W., Szpyra-Kozłowska J., *Workbook in English Phonetics*, Lublin 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wells J.C., *Pronunciation Dictionary*, Longman.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Marzena Lachowicz.

FONETYKA JĘZYKA NIEMIECKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-FJN
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/niemiecki
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr A. Kubrak, mgr B. Łapanowska,
mgr B. Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest rozwinięcie i doskonalenie wymowy języka niemieckiego studentów ze szczególnym naciskiem na aspekty wymowy niezbędne w pracy z dzieckiem w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na poziomie B1+ B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Samogłoski proste (krótkie i długie) – ćwiczenie dźwięków w izolacji, w zdaniach, krótkich tekstach, dialogach oraz parach minimalnych. Dyftongi – ćwiczenie dźwięków w izolacji, w zdaniach, krótkich tekstach, dialogach oraz parach minimalnych. Spółgłoski – ćwiczenie dźwięków w izolacji, w zdaniach, krótkich tekstach, dialogach oraz parach minimalnych. Pojęcie sylaby. Akcent wyrazowy – ćwiczenie właściwego akcentowania dłuższych wyrazów, derywaty oraz wyrazów złożonych. Słowa powszechnie błędnie wymawiane. Spółgłoski nieme.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w grupach, praca w parach, ćwiczenia reprodukcyjne oraz produkcyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punk-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	towymi Kolokwium Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wczesnego nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i swoich podopiecznych	K_K01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać profesjonalne umiejętności, w tym językowe	K_U04	Bieżąca kontrola na zajęciach Aktywność	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	10
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	10	15
łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dieling H., Hirschfeld U., *Phonetik lehren und lernen*, Berlin 2000.
2. Domińczak H., *Wymowa w nauce języka niemieckiego*, Warszawa 1993.
3. Hirschfeld U., Reinke K., Stock E., red., *Phonothek intensiv. Aussprachetraining*, Berlin 2007.
4. Morciniec N., Prędoła S., *Podręcznik wymowy niemieckiej*, Warszawa 1994
5. Stock E., Hirschfeld U., *Phonothek. Lehr- Übungsmaterial zur deutschen Phonetik*, Leipzig 2000.
6. Tertel R.K., *Wymowa niemiecka*, Warszawa 1989

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Deutsches Aussprachewörterbuch*, Berlin 2009.
2. Duden, T. VI, *Das Aussprachewörterbuch*, Mannheim 2005.
3. Rausch R., Rausch I., *Deutsche Phonetik für Ausländer*, Berlin 1993.
4. Rues B. [et al.], *Phonetische Transkription des Deutschen : ein Arbeitsbuch*, Tübingen 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Łapanowska.

GRAMATYKA PRAKTYCZNA JĘZYKA ANGIELSKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GPJA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski/angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Marzena Lachowicz,
mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka,
mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU: Celem przedmiotu jest opanowanie kompetencji gramatycznej na poziomie B2 koniecznej do prowadzenia zajęć z grupami przedszkolnymi i klasami I-III szkoły podstawowej, wykształcenie umiejętności posługiwania się strukturami gramatycznymi języka angielskiego, poznanie terminologii i pojęć związanych z opisywaniem różnych aspektów gramatyki angielskiej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia gramatyczne i terminologia. Rzeczowniki (liczba pojedyncza, mnoga; policzalne, niepoliczalne; złożone; nominalizacja; funkcja przymiotnikowa rzeczowników, dopełniacz saksoński). Przedimki (rodzaje przedimków, użycie przed rzeczownikami policzalnymi i niepoliczalnymi). Przymiotniki (funkcja i pozycja w zdaniu, stopniowanie). Przysłówki (tworzenie, rodzaje, pozycja w zdaniu, stopniowanie). Czasowniki (rodzaje czasowników, formy osobowe, bezosobowe, czasowniki przechodnie, nieprzechodnie; regularne, nieregularne; czasowniki posiłkowe; czasy gramatyczne, użycie czasów w zdaniach czasowych, warunkowych, mowa zależna). Przyimki (miejsca, czasu, wyrażenia przyimkowe).

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w grupach, praca w parach, ćwiczenia produkcyjne, prezentacja treści gramatycznych (metoda indukcyjna), gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W13	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu edukacji elementarnej w celu analizowania interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych wobec wczesnego nauczania języka obcego; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole profesjonalistów pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania związane z wczesnym nauczaniem języka obcego, ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych we wczesnej nauce języka obcego	K_K07	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Kolokwium

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	15	25
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Graver B.D., *Advanced English Practice*, OUP, 1991.
2. Swan M., *Practical English Usage*, OUP, 1995.
3. Thomson A.J., Martinet A.V., *A practical English Grammar*, Oxford University Press, 1991.
4. Vince M., Sunderland P., *Advanced Language Practice, English Grammar and Vocabulary*, MacMillan, 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Matasek M., *English Advanced Vocabulary and Structure Practice*, Altravox Press, 1997.
2. Murphy R., *English Grammar in Use*, Cambridge University Press 2012.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

GRAMATYKA PRAKTYCZNA JĘZYKA NIEMIECKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GPJN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski/niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU: \Opanowanie kompetencji gramatycznej na poziomie B2 koniecznej do prowadzenia zajęć z grupami przedszkolnymi i klasami I-III szkoły podstawowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na B1+B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie oraz utrwalenie zagadnień morfologii języka niemieckiego: Rzeczownik – deklinacja. Czasownik – koniugacja, czasy gramatyczne, tryby, strony. Syntaktyka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w grupach, praca w parach, ćwiczenia reprodukcyjne oraz produkcyjne, prezentacja treści gramatycznych (metoda indukcyjna), gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wcześniejszej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i	K_W13	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
metodykę pracy profesjonalnej		nego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu edukacji elementarnej w celu analizowania interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych wobec wczesnego nauczania języka obcego; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole profesjonalistów pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania związane z wczesnym nauczaniem języka obcego, ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych we wczesnej nauce języka obcego	K_K07	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny

plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	15	25
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Helbig G., Buscha J., *Deutsche Grammatik – Ein Handbuch für Ausländerunterricht*, Berlin-München-Wien-Zürich-New York 2001.
2. Welke K., *Einführung in die Satzanalyse: bestimmung der Satzglieder im Deutschen*, Berlin-New York 2007).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czochralski J., *Gramatyka niemiecka dla Polaków*, Warszawa 1998.
2. Dreyer H., Schmitt R., *Lehr- und Übungsbuch der deutschen Grammatik*, Ismaning 1996.
3. Drosdowski G., *Duden – Grammatik der deutschen Gegenwartssprache*, Mannheim-Leipzig-Wien-Zürich 1995.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Łapanowska.

GRY I ZABAWY W EDUKACJI LINGWISTYCZNEJ A

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GiZA
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studentów do wykorzystania gier i zabaw, które mogą być przydatne jako narzędzie służące nauczaniu języka angielskiego w grupach przedszkolnych oraz klasach I-III oraz uświadomienie studentowi możliwości, jakie niesie z sobą ich wykorzystanie w nauczaniu małych dzieci języka angielskiego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada podstawowe wiadomości i umiejętności z zakresu nauczania języka angielskiego dzieci w wieku przedszkolnym oraz klasy I-III szkoły podstawowej z wykorzystaniem gier i zabaw. Potrafi zaaranżować różnorodne działania w celu nauczania języka angielskiego w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zna różne formy gier i zabaw stymulujące akwizycję języka angielskiego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni klasowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W13	Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu edukacji elementarnej w celu analizowania interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych wobec wczesnego nauczania języka obcego; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi kolokwium	Konwersatoria
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wczesnego nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i swoich podopiecznych	K_K01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmo-	K_K07	Bieżąca ocena aktywności i	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wać i wyznaczać zadania, jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa		przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	toria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	18	12
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	12	18
łącznie	30	30

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bzdak A., *Program edukacji językowej w klasach I-III: gry i zabawy w nauczaniu*.
2. Chaves C., Graham A., *Fun and Games in English*, Delta 1999.
3. Iluk J., *Jak uczyć małe dzieci*, 2002.
4. Iluk J., *O niektórych aspektach wczesnoszkolnego nauczania języków obcych*, Częstochowa 2005.
5. Kapica G., *Zabawa*, Warszawa 1997.
6. Lewis G., Bedson G., *Games for children*, OUP 2002.
7. Pamuła M., *Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym*.
8. Pamuła M., *Nowe technologie informacyjne i komunikacyjne w nauczaniu języka obcego dzie-*

ci.

9. Rychta D., *Gry i zabawy w nauczaniu języka obcego*.
10. Siek-Piskozub T., *Uczyć się bawiąc: strategia ludyczna na lekcji języka obcego*, Warszawa 2001.
11. Zarańska J., *The singing class*, Warszawa 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jaroszewska A., *Gry i zabawy w nauczaniu języków obcych dzieci w młodszym wieku szkolnym*.
2. Kujawa B., *Wczesne nauczanie języków obcych*.
3. Nowosadzka A., *Nauczanie języka angielskiego poprzez gry i zabawy*.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Agata Poźniak.

GRY I ZABAWY W EDUKACJI LINGWISTYCZNEJ N

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GiZN
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/niemiecki
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studentów do wykorzystania gier i zabaw, które mogą być przydatne jako narzędzie służące nauczaniu języka niemieckiego w grupach przedszkolnych oraz klasach I-III oraz uświadomienie studentowi możliwości, jakie niesie z sobą ich wykorzystanie w nauczaniu małych dzieci języka niemieckiego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada podstawowe wiadomości i umiejętności z zakresu nauczania języka niemieckiego dzieci w wieku przedszkolnym oraz klasy I-III szkoły podstawowej z wykorzystaniem gier i zabaw. Potrafi zaaranżować różnorodne działania w celu nauczania języka niemieckiego w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zna różne formy gier i zabaw stymulujące akwizycję języka niemieckiego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni klasowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wcześniejszej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punk-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W13	towymi Kolokwium Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu edukacji elementarnej w celu analizowania interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych wobec wczesnego nauczania języka obcego; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wczesnego nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i swoich podopiecznych	K_K01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania, jest przygotowany	K_K07	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
do aktywnego uczestnictwa		nego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium	

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	18	12
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	12	18
łącznie	30	30

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bzdak A., *Program edukacji językowej w klasach I-III: gry i zabawy w nauczaniu*.
2. Iluk J., *Jak uczyć małe dzieci*, 2002.
3. Iluk J., *O niektórych aspektach wczesnoszkolnego nauczania języków obcych*, Częstochowa 2005.
4. Kapica G., *Zabawa*, Warszawa 1997.
5. kidsweb.de – die unabhängige Kinderseite für kleine und große Leute gestaltet. Schnelleinstieg zu unseren kidsweb-Spezial-Themen: z.B.
6. Pamuła M., *Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym*.
7. Pamuła M., *Nowe technologie informacyjne i komunikacyjne w nauczaniu języka obcego dzieci*.

8. Rätsel-Spezial, -Drachen-Spezial, -Piraten, -Farben,-Berufe usw.
9. Rychta D., *Gry i zabawy w nauczaniu języka obcego*.
10. Siek-Piskozub T., *Uczyć się bawiąc: strategia ludyczna na lekcji języka obcego*, Warszawa 2001.
11. www.kindererziehung.com

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jaroszewska A., *Gry i zabawy w nauczaniu języków obcych dzieci w młodszym wieku szkolnym*.
2. Kujawa B., *Wczesne nauczanie języków obcych*.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Barbara Mikulska.

NIEMIECKOJĘZYCZNA LITERATURA DLA DZIECI Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-NLD
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/niemiecki
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Ann Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest przygotowanie studenta do pracy w zakresie działań w oparciu o literaturę dziecięcą, która może być przydatna jako narzędzie służące nauczaniu języka niemieckiego w grupach przedszkolnych oraz klasach I-III; uświadomienie studentowi możliwości, jakie niesie z sobą wykorzystanie literatury dziecięcej w nauczaniu małych dzieci języka niemieckiego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zarys historyczny niemieckiej literatury dla dzieci. Specyfika, tematyka i funkcje literatury dziecięcej. Typowe gatunki literackie. Analiza i interpretacja tekstów literackich podanych w spisie literatury obowiązkowej. Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Student posiada podstawowe wiadomości i umiejętności z zakresu nauczania języka niemieckiego dzieci w wieku przedszkolnym oraz w klasach 1-3 szkoły podstawowej z wykorzystaniem niemieckojęzycznej literatury dziecięcej. Potrafi zaaranżować działania w celu nauczania języka niemieckiego w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Zna różne formy i techniki użycia tekstu literackiego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, zabawy i ćwiczenia, techniki dramowe, techniki uczenia słowami, inscenizacje, mapa skojarzeń, projekty, dyskusja, prezentacja prac z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD, Internet). Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Ma uporządkowaną wiedzę z zakresu edukacji elementarnej: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Student potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Student potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Konwersacje – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju własnego i swoich podopiecznych	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Wykłady
Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego sprawdzian z punktami progowymi Kolokwium	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest sprawdzian pisemny – pozytywna ocena z kolokwium pisemnego zawierającego pytania otwarte i zamknięte; student otrzymuje ocenę z kolokwium według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, sprawdzian: progi punktowe j.w., aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena końcowa

Ocena z wykładów jest oceną końcową.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury)	5	17
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Märchenhaft – Ein Kalender – viele Möglichkeiten; Unterrichtsvorschläge rund um das Thema Märchen von Angelika Lundquist-Mog, 2012 Goethe- Institut e.V.
2. Märchenkalender im Unterricht – mit zwölf Grimm-Märchen :
3. Januar: Frau Holle, Februar: Der Froschkönig, März:Aschenputtel, April: Sterntaler, Mai: Dornröschen, Juni:Rotkäppchen, Juli:Rapunzel, August:Tischlein deck dich, September: Schneewittchen, Oktober:Rumpelstilzchen, NovemberDie Bremer Stadtmusikanten, Dezember: Hänsel und Gretel (Texte, Arbeitsblätter, Hören, Lieder, Videos).
4. (www.gorthe.de) /stan na dzień 19.12.2014/
5. Literarische Texte im Unterricht – Märchen – Herausgegeben von Karlhans Frank, Goethe-Institut München
6. Literarische Texte im Unterricht – Märchen – Aufgaben und Übungen, DiethelmKaminski, Goethe-Institut, München
7. 4. Kindergedichte-Schöne und lustige Gedichte oder Sprüche für Kinder – sortiert nach Anlässen und Themen, wie z.B. –Weihnachten, -Ostern, -Tiere und Naturgedichte, -Abzählreime, -sonstige Gedichte:Knireiter, Rätsel
8. www.heilpaedagogik-info.de/kindergedichte /stan na dzień 19.12.2014/
9. Aliens Homepage-Gedichte-neue Kindergedichte
10. www.aliens.de/lyrics/gedichte/kinderneu.html /stan na dzień 19.12.2014/
11. kindergedichte u. Kinderlieder z.B.
 - a. Kaspar (Singspiel)
 - b. Kleine Maus (Gedicht)
 - c. Vom RiesenTimpetu (Stehgrifspiel)
 - d. Himpelchen und Pimpelchen (Fingerspiel)
 - e. Die Schritte (Gedicht von Albrecht Goes)
12. www.nostalgie.beepworld.de/kindergedichte.html /stan na dzień 19.12.2014/
13. Kindergedichte – Geschichten für Jung und Alt (Schatz deutscher Kindergedichte)

14. www.joachim-groesser.jimdo.com/kindergedichte /stan na dzień 19.12.2014/
15. Kindergedicht, Kindergedichte-Gedicht für alle Fälle z.B. Kindergedichte mit viel Spaß, Kinderreime u.-lieder, Kindersprachspiele u. – rätsel, Fabel in Gedichtform
16. www.gedichte-fuer-alle-faelle.de/kindergedichte /stan na dzień 19.12.2014/
17. Ende M., Die Geschichte von der Schüssel und dem Löffel.
18. Busch W., Max und Moritz, Bildergeschichte.
19. Bonsels W., Die Biene Maja und ihre Abenteuer.
20. Kästner E., Emil und Detektiv, Pünktchen Anton.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wielki ilustrowany słownik niemiecko-polski, Warszawa.
2. Grammatikbogen, Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unerricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt.
3. 3. Dreyer, Schmitt, Lehr- und Übungsbuch der deutschen Grammatik, VERLAG FÜR DEUTSCH.
4. Wörter und Gegenwörter, Antonyme der deutschen Sprache, Eine Sammlung von Wortpaaren zum sprachlichen Ausdruck dialektischer und logischer Gegensätze; Chr.Agricola, E.Agricola.
5. Piprek J., Ippoldt J., Wielki słownik niemiecko – polski / polsko – niemiecki.
6. 6. Słowniki online: - pl.pons.com; - pl.bab.la; 7. de.wikipedia.org
7. 8.Deutsch Aktuell – Magazyn dla uczących się języka niemieckiego; Wydawca: COLORFUL MEDIA, ul.Lednicka 234, 60-413 Poznań / www.colorfulmedia.pl / /stan na dzień 19.12.2014/

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Barbara Mikulska.

PEDAGOGICZNE ASPEKTY WCZESNEGO NAUCZANIA
JĘZYKA ANGIELSKIEGO Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PAWNA
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Marzena Lachowicz,
mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka,
mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest metodyczne przygotowanie studentów edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej do prowadzenia zajęć języka angielskiego w przedszkolach i klasach I - III, do stosowania w środowisku szkolnym adekwatnych do wieku uczniów aktywizujących metod i technik nauczania języka obcego oraz do zapoznania się z podstawowymi teoriami wczesnego nauczania języka angielskiego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota i sens metod nauczania języka angielskiego: metoda naturalna (The Natural Approach), metoda audiolingwalna (ALM), metoda audiowizualna, metoda reagowania całym ciałem (TPR), podejście komunikacyjne (communicative approach), metoda Talking kids, metoda zintegrowanego nauczania języka i przedmiotu (CLIL). Techniki rozwijające sprawność mówienia, pisanie, czytania i rozumienia ze słuchu w nauczaniu języka obcego: gry, zabawy, teatr, drama, pantomima, piosenki, wierszyki, rymowanki, dryle językowe, teksty narracyjne, zajęcia plastyczne, projekty językowe, wykorzystanie multimediów). Planowanie procesu nauczania (etapy lekcji, konspekt, rozkład materiału). Opracowywanie materiałów dydaktycznych, sterowanie interakcją, kierowanie klasą. Testowanie i ocenianie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, praca indywidualna, praca w grupach, praca w parach, burza mózgów, obserwacja nagranej lekcji, inscenizacja, gry dydaktyczne, dyskusja, ćwiczenia produkcyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Ma podstawową wiedzę z zakresu edukacji elementarnej, zna terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W14	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu edukacji elementarnej w celu analizowania interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych wobec wczesnego nauczania języka obcego; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; sprawdziany z progami punktowymi; kolokwium; portfolio	Ćwiczenia
Potrafi pracować w zespole profesjonalistów pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania związane z wczesnym nauczaniem języka obcego, ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych we wczesnej nauce języka obcego	K_K07	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; sprawdziany z progami punktowymi; kolokwium; portfolio	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach, 4) przygotowanie portfolio z konspektami lekcji. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: zadań zleconych, prezentacji)	10	16
łącznie	25	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Brown H.D., *Teaching by principles: an interactive approach to language pedagogy*, White Plains 2001.
2. Cameron L., *Teaching languages to young learners*, Cambridge University Press 2007.
3. Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa 1999.
4. Kotarba M., *Zasady nauczania języka angielskiego dzieci w wieku przedszkolnym*, The Teacher 11, 2005.
5. Pamuła M., *Inteligencje wielorakie na zajęciach języka angielskiego, czyli jak skutecznie i ciekawie uczyć dzieci w młodszym wieku szkolnym*, Warszawa 2008.
6. Pamuła M., *Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym*, Warszawa 2006.
7. Richards J.C., Rogers T.S., *Approaches and methods in language teaching: a description and analysis*, Cambridge 1997.
8. Szpotowicz M., Szulc-Krupska M., *Teaching English to young learners*, Warszawa 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brown H.D., *Principles of language learning and teaching*, White Plains 2000.
2. Harmer J., *The practice of language teaching*, Harlow 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

PEDAGOGICZNE ASPEKTY WCZESNEGO NAUCZANIA
JĘZYKA NIEMIECKIEGO Z METODYKĄ

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PAWNN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski/niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest metodyczne przygotowanie studentów edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej do prowadzenia zajęć języka niemieckiego w przedszkolach i klasach I - III, do stosowania w środowisku szkolnym adekwatnych do wieku uczniów aktywizujących metod i technik nauczania języka obcego oraz do zapoznania się z podstawowymi teoriami wczesnego nauczania języka niemieckiego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Omówienie metod nauczania języka niemieckiego. Techniki rozwijające sprawność mówienia, pisanie, czytania i rozumienia ze słuchu w nauczaniu języka obcego: gry, zabawy, teatr, drama, pantomima, piosenki, wierszyki, rymowanki, dryle językowe, teksty narracyjne, zajęcia plastyczne, projekty językowe, wykorzystanie multimedialnych. Planowanie procesu nauczania (syllabus, etapy lekcji, konspekt). Opracowywanie materiałów dydaktycznych, sterowanie interakcją, kierowanie klasą. Testowanie i ocenianie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w grupach, praca w parach, burza mózgów, obserwacja nagranej lekcji, inscenizacja, gry dydaktyczne, dyskusja, ćwiczenia produkcyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium; portfolio	Ćwiczenia
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W14	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu edukacji elementarnej w celu analizowania interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych wobec wczesnego nauczania języka obcego; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia
Potrafi pracować w zespole profesjonalistów pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania związane z wczesnym nauczaniem języka obcego, ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych we wczesnej nauce języka obcego	K_K07	Bieżąca ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdziany z progami punktowymi Kolokwium Portfolio	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Ćwiczenia**

Metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) jedno kolokwium pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach, 4) przygotowanie portfolio z konspektami lekcji. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: zadań zleconych, prezentacji)	10	16
łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Helbig G., Götze L., Henrici G., Krumm H.J., *Deutsch als Fremdsprache: ein internationales Handbuch*, Berlin, New York 2001.
2. Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa 2005.
3. Pamuła M., *Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym*, Warszawa 2006.
4. Pfeiffer W., *Nauka języków obcych: od praktyki do praktyki*, Poznań 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Henrici G., Riemer C., *Einführung in die Didaktik des Unterrichts Deutsch als Fremdsprache*, Baltmannsweiler 2001.
2. Weigmann J., *Unterrichtsmodelle für Deutsch als Fremdsprache*, Ismaning 1996.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Anna Kubrak.

PEDAGOGICZNE ASPEKTY WCZESNEGO NAUCZANIA

JĘZYKA OBCEGO Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-PAWNO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	2	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z pedagogicznymi aspektami wczesnego nauczania języka obcego. Rozwój kompetencji nauczyciela w zakresie organizacji wczesnej edukacji językowej dzieci, dostrzeganie potrzeby doskonalenia się w zakresie nowych, zróżnicowanych rozwiązań dotyczących wczesnej edukacji językowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Zmiany prawne MEN a wczesna edukacja językowa dzieci w przedszkolach i klasach I-III. Specyfika nauczania języków obcych w przedszkolu. Nauczanie języków obcych w klasach I-III – założenia programowe. Integracja w edukacji językowej.

Ćwiczenia

Metody nauczania języków obcych dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Miejsce zabaw, gier i zadań we wczesnej edukacji dzieci w zakresie języków obcych. Nowe technologie w edukacji językowej. Praktyczny wymiar edukacji językowej w przedszkolu i szkole – współpraca z partnerskimi przedszkolami i szkołami, programy międzynarodowe. Wczesna edukacja językowa jako priorytet polityki europejskiej. Przygotowanie nauczycieli przedszkoli i klas I-III do prowadzenia zajęć z zakresu języka obcego. Projektowanie zajęć z zakresu języka obcego dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Ćwiczenia – metody problemowe, praktycznego działania – projektowanie zadań i sytuacji z zastosowaniem metod aktywizujących.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada podstawową wiedzę dotyczącą nauczania języka obcego	K_W08	Praca pisemna obejmująca problematykę wykładów i ćwiczeń	Wykłady Ćwiczenia
Posiada umiejętność propozycji działań, zajęć dla dzieci w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych oraz poglądów różnych autorów	K_U03	Projekt zajęć Swobodne wypowiedzi	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu edukacji językowej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się w tej dziedzinie, dokonuje samooceny własnych kompetencji w tym zakresie i doskonali swe umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia w dziedzinie wczesnej edukacji językowej	K_K01	Projekt zajęć Swobodne wypowiedzi	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Pozytywnie oceniona praca pisemna dotycząca zagadnień związanych z metodycznymi podstawami edukacji językowej dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń: pozytywnie oceniony projekt zajęć z zakresu edukacji językowej dzieci.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna: średnia ocen z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: zadań zleconych, projektu)	15	25
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Falkiewicz-Szult M., *Edukacja językowa w przedszkolu* [w:] *Edukacja małego dziecka – refleksje, problemy, doświadczenia*, red. A. Nowak-Łojewska, A. Olczak, A. Soroka-Fedorczuk, Zielona Góra 2009.
2. Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa 1999.
3. Olczak A., red., *Język obcy w przedszkolu. Od edukacji językowej do interkulturowej*, Zielona Góra 2011.
4. Olczak A., *Język obcy w kształceniu zintegrowanym*, [w:] *Dziedziny kształcenia w klasach I-III*, red. M. Magda-Adamowicz, L. Kataryńczuk-Mania, Warszawa 2013.
5. Pamuła M., *Metodyka nauczania języków obcych w kształceniu zintegrowanym*, Warszawa 2003.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Falkiewicz-Szult M., *immersja, czyli zanurzenie w języku obcym. Model organizacyjny dla adaptacji bilingwalnego kształcenia w przedszkolu*, „Bliżej Przedszkola” 2011, 1.112.
2. *Integracja w nauczaniu języków obcych*, red. J. Zawodniak, K. Trychoń-Cieślak, Zielona Góra 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA Z WCZESNEGO NAUCZANIA
JĘZYKA ANGIELSKIEGO/NIEMIECKIEGO

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PRJO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka,
mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura
mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	VI	Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Praktyka	60	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest zapoznanie z rolą nauczyciela języka obcego na etapie edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w placówce edukacyjnej, przygotowanie do samodzielnego prowadzenia zajęć i planowania pracy z dziećmi w zakresie języka obcego, rozwijanie umiejętności przygotowywania dokumentacji pracy nauczyciela oraz nawiązywania współpracy z kadrą placówki, rodzicami i środowiskiem lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu pedagogiki i psychologii, dydaktyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z dokumentacją pracy nauczyciela. Udokumentowana hospitacja zajęć językowych w przedszkolu lub szkole (klasy I-III) prowadzonych przez opiekuna praktyki. Zapoznanie z harmonogramem rocznym i rozkładem dziennych zajęć realizowanych przez nauczycieli specjalistów. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy do potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym i uczniów edukacji wczesnoszkolnej. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrą placówki (nauczycielami, pedagogiem, psychologiem, logopedą) oraz rodzicami uczniów. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju. Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć z zakresu języka obcego. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów w uczeniu się.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o podstawowym funkcjonowaniu placówek oświatowych, głównych założeniach i celach pracy zawodowej nauczyciela języka obcego. Ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w placówce oświatowej. Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju. Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności terapia pedagogiczna	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł. Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych. Posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów. Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U02 K_U04 K_U07 K_U08 K_U09	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym zakresie. Umiejętności w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy	K_K01 K_K04 K_K07 K_K08	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć w placówce oświatowej, na podstawie których prowadzi zajęcia z zakresu języka obcego

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki oraz złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek i zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w placówce hospicji) w wyznaczonym terminie przez organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z praktyk.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (prowadzenie zajęć w obecności opiekuna, hospicje, udział w zajęciach realizowanych w placówce, konsultacje, rozliczenie dokumentów)	60	60
Samodzielna praca studenta (opracowanie konspektów, samodzielne przygotowanie pomocy; prowadzenie dziennika praktyk; przygotowanie dokumentów do rozliczenia)	80	90
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr Agnieszka Olczak.

WARSZTATY METODYCZNE: PIOSENKA, RUCH, TEATR I TANIEC
W NAUCZANIU JĘZYKA ANGIELSKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-WMA
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-
Sawka, mgr Marzena Lachowicz,
mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studentów w umiejętność przygotowania i realizacji zajęć językowych z wykorzystaniem śpiewu i technik ruchowych oraz rozwijanie kompetencji w zakresie nauczania języka angielskiego dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym (klasy I-III). Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami komunikacji werbalnej i niewerbalnej we wczesnym okresie rozwoju dziecka. Podniesienie sprawności językowej studentów w ramach zajęć warsztatowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2 ; podstawowe predyspozycje muzyczne i motoryczno-ruchowe.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zabawa muzyczno-ruchowa jako forma nauczania języka angielskiego we wczesnym okresie rozwoju dziecka. Zajęcia warsztatowe – praktyczne ćwiczenia poprawiające dykcję i usprawniające wymowę w języku angielskim (rymowanki, kombinacje wyrazowe i zdaniowe, ćwiczenia oddechowe); ćwiczenia wskazujące na ścisłą korelację pomiędzy ruchem a słowem (TPR - metoda reagowania całym ciałem) oraz ćwiczenia łączące te elementy w procesie nauczania języka angielskiego dzieci w wieku wczesnoszkolnym i przedszkolnym. Podstawy procesu komunikowania: psychologiczne aspekty procesu komunikowania we wczesnym okresie rozwoju dziecka. Nauczanie języka angielskiego dzieci w wieku przedszkolnym oraz klasy 1-3 szkoły podstawowej z wykorzystaniem dramy i form teatralnych. Działania aktorskie w nauczania języka angielskiego w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Formy i techniki teatralne do nauczania dzieci języka angielskiego. Jest w stanie przygotować i realizować zajęcia teatralne z dziećmi w celu akwizycji języka obcego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia praktyczne o charakterze warsztatowym – instruktaż i praca własna (indywidualna i w grupie), ćwiczenia muzyczne i ruchowe, zabawy inscenizacyjne, prezentacje, posługiwanie się literaturą fachową.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła.	K_W01	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W13	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Ma wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w pracy z dzieckiem	K_W16	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole profesjonalistów pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania związane z wczesnym nauczaniem języka obcego, ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych we wczesnej nauce języka obcego	K_K07	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wczesnego nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego doskazywania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i swoich podopiecznych	K_K01	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ocena aktywności na zajęciach – 25%. Ocena umiejętności praktycznych – 50%. Realizacja zadania indywidualnego – 25%. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią ważoną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: zadań zleconych, prezentacji)	35	50
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Barrows J., Zorin J., *Fifteen concise role-plays and how to use them*, "Forum" 1983, 21:1, 23-27.
2. Bird A., *The use of drama in language teaching*, "ELT Journal" 1972, 33:4, 290-96.

3. Brewster J., Ellis G., Girard D., *The Primary English Teacher's Guide*, Penguin 2002.
4. Crookall D., *The use of non-ELT simulation*, "ELT Journal" 1984, 38:4, 262-273.
5. Dougili J., *Drama Activities for Language Teaching*, London 1987.
6. Early M., Tarlington C., *Off stage: Informal drama in language learning*, "ELT Documents" 198, 2113.
7. Ellis R., *Informal and formal approaches to communicative language teaching*, "ELT Journal" 1982, 36:2, 73-81.
8. Hancock M., *Singing Grammar Book and Audio CD: Teaching Grammar Through Songs*, Cambridge University Press 2013.
9. Larsen-Freeman D., *Techniques and Principles In Language Teaching*, Oxford University Press 2008.
10. Sikora-Banasik D., *Wczesnoszkolne nauczanie języków obcych: zarys teorii i praktyki*, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewska E., *Kompetencje nauczyciela języków obcych w edukacji wczesnoszkolnej*, "Języki Obce w Szkole" 2008.
2. Asher J.J., *The Total Physical Response: Theory and Practice*, "Annals of the New York Academy of Sciences" 1981.
3. Fernandez L., Coil A., *Drama in the classroom*, "Practical Teaching" 1986, 6:3, 18-21.
4. Galarcep M.F., *Puppets in teaching English*, "ELT Journal" 1971, 25:2, 167-170.
5. Porczyk Fromowitz A., *Rady dla początkującego nauczyciela wczesnego nauczania języków obcych*, „Języki Obce w Szkole” 2010, 2, 79-81.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Barbara Szura.

WARSZTATY METODYCZNE: PIOSENKA, RUCH, TEATR I DRAMA

WARSZTATY METODYCZNE: PIOSENKA, RUCH, TEATR I DRAMA

W NAUCZANIU JĘZYKA NIEMIECKIEGO

W NAUCZANIU JĘZYKA NIEMIECKIEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-WMN
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/niemiecki
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studentów w umiejętność przygotowania i realizacji zajęć językowych z wykorzystaniem śpiewu i technik ruchowych oraz rozwijanie kompetencji w zakresie nauczania języka niemieckiego dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym (klasy I-III). Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami komunikacji werbalnej i niewerbalnej we wczesnym okresie rozwoju dziecka. Podniesienie sprawności językowej studentów w ramach zajęć warsztatowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka niemieckiego na poziomie B1+/B2 ; podstawowe predyspozycje muzyczne i motoryczno-ruchowe.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zabawa muzyczno-ruchowa jako forma nauczania języka niemieckiego we wczesnym okresie rozwoju dziecka. Zajęcia warsztatowe – praktyczne ćwiczenia poprawiające dykcję i usprawniające wymowę w języku niemieckim (rymowanki, kombinacje wyrazowe i zdaniowe, ćwiczenia oddechowe); ćwiczenia wskazujące na ścisłą korelację pomiędzy ruchem a słowem (TPR - metoda reagowania całym ciałem) oraz ćwiczenia łączące te elementy w procesie nauczania języka niemieckiego dzieci w wieku wczesnoszkolnym i przedszkolnym. Podstawy procesu komunikowania: psychologiczne aspekty procesu komunikowania we wczesnym okresie rozwoju dziecka.

Aaranżowanie działań aktorskich w celu nauczania języka niemieckiego w środowisku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Formy i techniki teatralne stymulujące akwizycję języka niemieckiego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia praktyczne o charakterze warsztatowym – instruktaż i praca własna (indywidualna i w grupie), ćwiczenia muzyczne i ruchowe, zabawy inscenizacyjne, prezentacje, posługiwanie się literaturą fachową.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną we wczesnej nauce języka obcego oraz rozumie jej źródła	K_W01	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Z zakresu edukacji elementarnej ma uporządkowaną: wiedzę, terminologię, teorię i metodykę pracy profesjonalnej	K_W13	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Ma wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w pracy z dzieckiem	K_W16	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących wczesnego nauczania języka obcego	K_U09	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Potrafi animować czynności nad rozwojem dzieci w procesie wczesnego nauczania języka obcego oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz samorozwoju	K_U11	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole profesjonalistów pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania związane z wczesnym nauczaniem języka obcego, ma umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych we wczesnej nauce języka obcego	K_K07	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie wczesnego nauczania języka obcego, rozumie potrzebę ciągłego doszkalania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych	K_K01	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
kompetencji i doskonalili umiejętności, wyznacza kierunki rozwoju i kształcenia własnego i swoich podopiecznych		alnego	
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne w zakresie wczesnego nauczania języka obcego	K_K08	Ocena aktywności na zajęciach Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta Realizacja zadania indywidualnego	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ocena aktywności na zajęciach – 25%. Ocena umiejętności praktycznych – 50%. Realizacja zadania indywidualnego – 25%. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią ważoną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: zadań zleconych, prezentacji)	35	50
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Fremdsprachen in der Grundschulen. Grundlagen und Praxisbeispiele
2. Harmonie-Bezeichnung: Erich Krämer.
3. Haudeck H., 2000, Der Einsatz von Handpuppen und anderen Spielfiguren, w: Bleyhl W. (red.)
4. Kind U., Broschek E., Deutschvergnügen – Deutschlernen mit Rap und Liedern, Langenscheidt
5. Kind U.; Eine kleine Deutschmusik; Langenscheidt.
6. Komorowska H., *Metodyka nauczania języków obcych*, Warszawa 2005.
7. Mein Liederbuch, Deutsche Volkslieder mit Harmonie-Bezeichnung; Zusammengestellt von Albert Kranz,

8. *Piosenki na lekcji języka niemieckiego*, „Języki Obce w Szkole”, Nr 6/200, s.87
9. Primmarschulmaterialien – Baustein Theater : Der Wolf und die sieben Gießlein; Goethe-Institut
10. Wagner D. Zeigler P.; Mit Liedern lernen; Verlag für Deutsch, München.
11. *Zabawa w teatr*; Kamila Kruszewska, Language Laboratories w Gdańsku; Homo Ludens 1 (2009).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewska E., *Kompetencje nauczyciela języków obcych w edukacji wczesnoszkolnej*, Języki Obce w Szkole, 2008.
2. Porczyk Fromowitz A., *Rady dla początkującego nauczyciela wczesnego nauczania języków obcych*, Języki Obce w Szkole, 2010, 2, s. 79-81
3. Piosenki na lekcji języka niemieckiego, „Języki Obce w Szkole”, Nr 6/200, s.87
4. Kindergedicht, Kindergedichte-Gedicht für alle Fälle z.B. Kindergedichte mit viel Spaß, Kinderreime u.-lieder, Kindersprachspiele u. – rätsel, Fabel in Gedichtform
5. www.gedichte-fuer-alle-faelle.de/kindergedichte

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Anna Kubrak.

EDUKACJA ARTYSTYCZNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-EA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami edukacji artystycznej dzieci w środowisku rodzinnym, społecznym, kulturowym. Pogłębienie wiedzy na temat wychowawczej, edukacyjnej i artystycznej funkcji sztuki.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu kultury, psychologii kultury, pedagogiki, socjologii kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i zadania przedmiotu edukacja artystyczna dzieci. Wielowymiarowość edukacji artystycznej. Wybrane koncepcje edukacji artystycznej dzieci i wychowania przez sztukę. Prawidłowości rozwoju zdolności i kompetencji artystycznych dzieci. Konteksty kształcenia artystycznego (muzycznego, plastycznego, tanecznego, literacko-teatralnego) dziecka. Elementy metodyki zajęć artystycznych. Formy upowszechniania kultury (inicjowanie form kontaktu i współpracy instytucji w skali gminy, powiatu z placówkami oświatowymi, zaangażowanie w procesy upowszechniania kultury). Dziecko w świecie sztuki. Analiza wybranych projektów artystycznych realizowanych w pracy z dziećmi. Istota warsztatów artystycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu kultury artystycznej, teorię wybranych koncepcji i metodykę pracy rytmicznej z dziećmi.	K_W13	Praca pisemna Dyskusja	Wykłady
Student krytycznie ocenia realizację różnych zadań artystycznych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	Dyskusja	Wykłady
Student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania artystyczne, jest kreatywny w artystycznych projektach	K_K07	Prezentacja multimedialna	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności i dyskusji studentów (30%), pracy pisemnej (40%) przygotowanej prezentacji multimedialnej (30%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest oceną z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, prezentacji)	5	10
łącznie	25	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ferenz K., *Wprowadzanie dzieci w kulturę*, Wrocław 1995.
2. Józefowski E., *Edukacja artystyczna w działaniach warsztatowych*, Łódź 2009.
3. Kataryńczuk-Mania L., Karcz J., red., *Wybrane zagadnienia edukacji artystycznej dzieci i młodzieży*, Zielona Góra 2002.
4. Kataryńczuk-Mania L., Karcz J., red., *Edukacja artystyczna wobec przemian społeczno-oświatowych*, Zielona Góra 2002.

5. Muchacka B., Ławrowska R., red., *Kultura aktywność artystyczna dziecka*, Kraków 2008.
6. Sacher W.A., Wąsiński A., red., *Edukacja -kultura-media*, Bielsko-Biała 2008.
7. Uszyńska-Jarmoc J., *Twórcza aktywność dziecka: teoria – rzeczywistość – perspektywy*, Białystok 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kołodziejski M., Szymańska M., red., *Edukacja artystyczna jako twórcza: perspektywy – dylematy – inspiracje*, Płock 2011.
2. Pikala A., *Twórcza aktywność w powszechnej edukacji artystycznej przez muzykę*, Łódź 2011.

KATALOG OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

EDUKACJA TEATRALNA Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-ETzM
Typ przedmiotu: specjalnościowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	30	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teatrem jako formą edukacji literackiej, genezą, celami, rodzajami, formami i zasadami pracy. Zapoznanie z przykładowymi scenariuszami sztuk teatralnych dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, ich analiza pod kątem wartości poznawczych, wychowawczych i emocjonalnych. Kształcenie umiejętności przygotowywania scenariuszy do wybranych tekstów literackich dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Opanowanie umiejętności przekładu scenariusza na język sceny; zdobycie kompetencji w zakresie wzorowego czytania i recytacji tekstu, projektowania oraz wykonania dekoracji, rekwizytów i kostiumów do inscenizacji, przygotowania oprawy muzycznej oraz wystawienia przedstawienia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy języka polskiego oraz pedagogiki wczesnoszkolnej i przedszkolnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teatr jako forma pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym – geneza, istota, cele pracy. Teatr a drama. Rodzaje teatru dla dzieci. Praca nad tekstem w edukacji teatralnej. Formy teatru. Ćwiczenia warsztatowe doskonalące ekspresję sceniczną studentów (bezsłowna i mówiona, gest i ruch sceniczny, podawanie tekstu, włączanie elementów scenografii, muzyki i światła, kostiumu i rekwizytu). Przygotowanie sztuki teatralnej dla dzieci: opracowanie i wybór scenariusza, dobór aktorów, zaprojektowanie i wykonanie dekoracji, rekwizytów i kostiumów, przygotowanie oprawy muzycznej. Próby aktorskie, analiza i ocena gry aktorskiej. Wystawienie sztuki dla grupy studenckiej. Wystawienie sztuki dla dzieci z zielonogórskich przedszkoli i szkół podstawowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, metoda przypadków, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, prelekcja, metoda projektu, symulacja, metoda sytuacyjna, inscenizacja, drama, ćwiczenia warsztatowe, gry.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować teatr jako twórczą formę pracy z tekstem, podać genezę, cele, rodzaje i formy, różnice między teatrem a dramą	K_W07	Test sprawdzający wiadomości i umiejętności z zakresu teatru	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę na temat teatru w celu projektowania własnych scenariuszy dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym oraz ich wystawienia	K_U02	Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi ocenić przydatność określonych form, metod i rodzajów teatru do realizacji wybranych scenariuszy	K_U09	Projekt zajęć teatralnych dla dzieci	Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swoich zadań, projektuje scenariusze sztuk teatralnych dla dzieci i realizuje je zgodnie z poczynionymi ustaleniami	K_K08	Projekt zajęć teatralnych dla dzieci	Ćwiczenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie: aktywnego uczestnictwa w zajęciach, przygotowania scenariusza sztuki teatralnej i jego pozytywnej oceny, przygotowania jednego z elementów sztuki (oprawy muzycznej, scenografii, charakteryzacji, choreografii, gry aktorskiej), udziału w wystawieniu przedstawienia. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena ze wszystkich wymienionych form aktywności studenta.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	35	35
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Awgulowa J., *Dziecko widzem i aktorem*, Warszawa 1979.
2. Awgulowa J., Świętek W., *Inscenizacje w klasach początkowych*, Warszawa 1985.
3. Drzał E., Skibińska-Czechowicz I., *Inscenizacje w nauczaniu zintegrowanym*, Gdańsk 2000.
4. Klus-Stańska D., *Między wzruszeniem a śmiechem: scenariusze przedstawień szkolnych*, Kraków 2004.
5. Kobus M., Kubat M., Strzebińska J., Wendland E., Wypuść G., *Program edukacji teatralnej dla dzieci 3-6 letnich: jak zainteresować teatrem dziecko w wieku przedszkolnym*, Płock.
6. Krasoń K., *Dziecięcy teatr ruchu*, „Kwartalnik Pedagogiczny” 2003, nr 3.
7. *Nasz mały teatrzyk: inscenizacje i zabawy dla przedszkolaków*, wybór E. Zalewska, Warszawa 1989.
8. Nowak M., *Przez teatr i do teatru*, „Nowe w Szkole” 2001/2, nr 2.
9. Schopf S., *Co się dzieje każdego dnia: zabawy i inscenizacje dla dzieci w wieku od 3 do 9 lat*, Kielce 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Nowak-Wolna K., *Edukacja kulturalna i aktywność artystyczna dorosłych w amatorskich zespołach teatralnych*, „Edukacja Dorosłych” 2003, 3.
2. Schopf S., *Odkrywamy fantastyczne światy: zabawy i inscenizacje dla dzieci w wieku od 3 do 9 lat*, Kielce 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Mirosława Nyczaj-Draż.

EDUKACJA TECHNICZNO-PLASTYCZNA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-ETP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Katarzyna Lotka, inny nauczyciel akademicki
z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	30	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami i przykładami zaczerpniętymi z obszaru sztuk wizualnych. Rozwijanie umiejętności manualnych, myślenia twórczego, kreatywności i wyobraźni uczestników. Nauka praktycznego wykorzystania różnorodnych materiałów i technik plastycznych w celu opracowywania autorskich scenariuszy zajęć. Nauka analizy powstałych prac oraz zrealizowanych warsztatów twórczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza zawarta w programie nauczania przedmiotu plastyka w szkołach podstawowych i gimnazjach.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Opracowanie projektu z dziedziny sztuki użytkowej – batik, kolaż oraz papier mache. Symetria osiowa – mandala z artykułów spożywczych. Rzeźba – formy wykonane z papieru mache. Nauka oprawiania i eksponowania prac plastycznych. Rękodzieło artystyczne: technika decoupage'u, technika wycinanki inspirowanej sztuką łowicką. Opracowanie autorskiego scenariusza zajęć plastycznych przez każdego ze studentów ze szczególnym uwzględnieniem metod rozwijających myślenie kreatywne dzieci. Omówienie i prezentacja autorskich scenariuszy zajęć wraz z wykonanymi pracami według założonych wytycznych. Ewaluacja końcowa zajęć.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia mają charakter warsztatów twórczych, w trakcie których wyróżnić można następujące metody pracy: wykład problemowy, pokaz połączony z przeżyciem, ćwiczenia praktyczne, opis, burza mózgów, pogadanki, dyskusje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze sztuk plastycznych i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Pogadanka Dyskusja Prezentacja	Ćwiczenia
Ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu zajęć plastycznych, a w szczególności o metodach, technikach, materiałach i narzędziach potrzebnych do ich realizacji z dziećmi w wieku przedszkolnym i szkolnym	K_W12	Pogadanka Ćwiczenia praktyczne	Ćwiczenia
Ma wiedzę o metodyce kreatywnego prowadzenia zajęć plastycznych oraz formach ich ewaluacji i oceniania	K_W16	Ćwiczenia praktyczne Prezentacja i omówienie autorskiego scenariusza zajęć	Ćwiczenia
Potrafi ocenić i omówić przydatność poznanych metod i technik plastycznych pod kątem przyszłej pracy z dziećmi	K_U09	Pogadanka Dyskusja	Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy – przygotowuje niezbędne materiały i przybory plastyczne, aktywnie wykonuje zadania plastyczne a następnie samodzielnie opracowuje i prezentuje autorski scenariusz zajęć plastycznych	K_K08	Ćwiczenia praktyczne Prezentacja i omówienie autorskiego scenariusza zajęć	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Student oceniany jest na podstawie: przygotowania do zajęć (30%), aktywnego w nich uczestnictwa (30%), umiejętności analizy i wyciągania wniosków na podstawie powstałych prac (10%), przeglądu prac i podsumowania końcowego (30%).

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	35	35
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Karolak W., *Sztuka jako zabawa – zabawa jako sztuka*, Warszawa 1998.
2. Szuman S., *Sztuka dziecka*, Warszawa 1990.
3. Trojanowska A., *Dziecko i plastyka*, Warszawa 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Józefowski E., *Książka o książkach*, Zielona Góra 1999.
2. Nęcka E., *Trening twórczości*, Kraków 1998.
3. *Warsztaty edukacji twórczej*, red. E. Olinkiewicz, E. Repsch, Wrocław 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Katarzyna Lotka.

GRA NA INSTRUMENCIE I

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GI1

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z elementarnymi zasadami gry na instrumencie (pianino, keyboard, flet prosty, dzwonki chromatyczne, instrumenty perkusyjne)j Rozwijanie umiejętności manualnych, wykonawczych. Konstruowanie własnych propozycji instrumentów muzycznych dla dzieci. Rozpoznawanie różnych brzmień instrumentów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu zasad muzyki, psychologii i pedagogiki elementarnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele, zadania i literatura przedmiotu. Charakterystyka instrumentarium dziecięcego. Poznanie literatury metodycznej z zakresu gry na instrumentach. Sposoby zapisywania i możliwości stosowania efektów perkusyjnych. Poznawanie techniki gry na wybranych instrumentach muzycznych(pianino, instrumenty elektroniczne, flety proste, instrumenty o określonej wysokości: dzwonki ,dzwonki diatoniczne i chromatyczne, ksylofony, metalofony, instrumenty perkusyjne o nieokreślonej wysokości (marakasy, bębny, kastaniety, tamburyna, klavesy, talerze, pudełka akustyczne, czeczotki itp.). Konstruowanie własnych instrumentów muzycznych, niekonwencjonalnych dla dzieci. Opracowanie akompaniamentu do piosenek, zabaw muzyczno-ruchowych. Improvizowanie na instrumentach muzycznych - zabawy ekspresyjne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu kultury artystycznej, teorię wybranych koncepcji i metodykę pracy instrumentalnej z dziećmi	K_W13	Test sprawdzający umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych	Konwersatoria
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań instrumentalnych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	Dyskusja Analiza materiałów	Konwersatoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania instrumentalne, potrafi skonstruować dowolny instrument i zagrać	K_K07	Przygotowanie autorskiej propozycji skonstruowania instrumentu dla dzieci	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną: skonstruowanie własnego instrumentu dla dzieci i wskazanie możliwości jego wykorzystania w praktyce artystycznej.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	15	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	10	10
łącznie	25	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Animacja muzyczna w pedagogice zabawy*, Lublin 1999.
2. Komorowska M., *Orkiestra dziecięca*, cz. 1-2, Warszawa 1978.
3. Lenartowska J., Nowak-Lenartowska A., *Dziecięca orkiestra perkusyjna*, Kraków 1966.
4. Stasińska K., *Instrumentarium Orffa w szkole*, Warszawa 1986.
5. Materiał dydaktyczny zawarty w pakietach edukacyjnych.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chotomska W., *Wszystko gra*, Warszawa 1988.

2. Enzinger G., Raszke B., red., *Świat muzyki – świat zabawy*, Nowy Sącz 2006.
3. Kataryńczuk-Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zieleną Góra 2009.
4. Krakowski J., *Kto tak pięknie gra*, Łódź 1986.
5. Smoczyńska-Nachtman U., *Muzyka dla dzieci*, Warszawa 1992.
6. Szałek A., *Koncepcja Carla Orffa w kreatywnych działaniach muzycznych ucznia*, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” 2008, 3.
7. Twardowska A., Próchniewicz W., *Wesołe instrumenty*, Warszawa 2006.
8. Wieman M., *Przedszkolna orkiestra*, „Wychowanie w Przedszkolu” 1982, 7-8.
9. Wierzbicka M., *Zabawy muzyczne w klasach O-III*, Toruń 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

GRA NA INSTRUMENCIE II

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GI2

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Doskonalenie sprawności gry na instrumentach perkusyjnych, rozwijanie umiejętności praktycznego wykorzystania instrumentarium i efektów perkusyjnych w praktyce.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student posiada podstawową wiedzę z zakresu znajomości podstawowego instrumentarium dziecięcego, pedagogiki elementarnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznanie literatury metodycznej z zakresu gry na instrumentach (pakiety edukacyjne). Specyfika pracy artystyczno-instrumentalnej nauczyciela edukacji elementarnej. Możliwości i sposoby wykorzystania instrumentów w pracy z dziećmi. Tworzenie własnych partytur muzycznych, opowiadań muzycznych (w oparciu o założenia Carla Orffa). Pytania i odpowiedzi głosowo-instrumentalne. Umuzycznianie opowiadań, wierszy; bajek. Prezentacje artystyczno-instrumentalne studentów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu kultury artystycznej, teorię wybranych koncepcji i metodykę pracy instrumentalnej z dziećmi	K_W13	Test sprawdzający umiejętności gry na instrumentach perkusyjnych	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań instrumentalnych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	Dyskusja Analiza materiałów	Konwersatoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania instrumentalne, potrafi grać na instrumencie.	K_K07	Przygotowanie partytury muzycznej i jej prezentacja instrumentalna	Konwersatoria
Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, potrafi wykonać utwór instrumentalny, opracować muzyczną partyturę	K_K08	Ekspresje instrumentalne	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Opracowanie partytury muzycznej dla dzieci i jej zaprezentowanie.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	10	20
łącznie	35	35

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Animacja muzyczna w pedagogice zabawy*, Lublin 1999.
2. Lenartowska J., Nowak-Lenartowska A., *Dziecięca orkiestra perkusyjna*, Kraków 1966.
3. Stasińska K., *Instrumentarium Orffa w szkole*, Warszawa 1986.
4. Materiał dydaktyczny zawarty w pakietach edukacyjnych
5. Komorowska M., *Orkiestra dziecięca*, cz. 1-2, Warszawa 1978.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chotomska W., *Wszystko gra*, Warszawa 1988.
2. Enzinger G., Raszke B., red., *Świat muzyki – świat zabawy*, Nowy Sącz 2006.
3. Kataryńczuk-Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zielo-

na Góra 2009.

4. Krakowski J., *Kto tak pięknie gra*, Łódź 1986.
5. Smoczyńska-Nachtman U., *Muzyka dla dzieci*, Warszawa 1992.
6. Szalek A., *Koncepcja Carla Orffa w kreatywnych działaniach muzycznych ucznia*, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” 2008, 3.
7. Twardowska A., Próchniewicz W., *Wesołe instrumenty*, Warszawa 2006.
8. Wieman M., *Przedszkolna orkiestra*, „Wychowanie w Przedszkolu” 1982, 7-8.
9. Wierzbicka M., *Zabawy muzyczne w klasach O-III*, Toruń 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

GRY I ZABAWY I

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GiZ1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenie	9	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką zabaw i gier w edukacji i rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym;; Budowanie warsztatu nauczyciela, uczenie dokonywania wyboru i oceny przydatności zabaw i gier w określonych sytuacjach edukacyjnych; rozwijanie umiejętności projektowania ofert edukacyjnych zgodnie rozpoznany stanem rzeczywistych możliwości dzieci; dostrzeganie potrzeby doksztalcenia się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących edukacji dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zabawa jako podstawowa forma aktywności dzieci – definicje, cechy, wartość. Zabawa i gra – różnice, znaczenie rozwojowe. Teorie zabawy według H.Carra, K.Grossa, F. Schillera i H.Spencera i in. Rodzaje gier w edukacji dzieci. Organizacja warunków do gier i zabaw dzieci. Rola dorosłego w aktywności dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, burza mózgu, praktycznego działania – projektowanie sytuacji sprzyjających zabawie dzieci, konstruowanie gier.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, potrafi	K_W09	Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>wyjaśnić czym jest zabawa i gra, omówić warunki sprzyjające podejmowaniu tego typu aktywności przez dzieci potrafi wskazać różne podejścia, teorie ukazujące omawianą problematykę</p> <p>Potrafi posługiwać się wybranymi teoriami w celu projektowania działań edukacyjnych, np. zabaw i gier służących rozwijaniu określonych umiejętności dzieci, dotyczących różnych obszarów dziecięcej działalności i edukacji</p>	K_U03	<p>Ocena za zaprojektowanie sytuacji sprzyjających zabawie, za zaprojektowanie i wykonanie gry edukacyjnej dla przedszkolaków lub uczniów klas I-III</p> <p>Oceny za wykonanie zadań i gier edukacyjnych do wybranych zagadnień</p>	Ćwiczenia
<p>Potrafi ocenić poziom swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania działań dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym w obszarze wprowadzania dziecka w świat nauki, zabawy, w grupę rówieśniczą, jest świadomy potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności dzieci w zależności od obserwowanych możliwości i potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym</p>	K_K01	<p>Ocena za dokonanie analizy gier i zabaw pod względem ich adekwatności do wieku adresata, poprawności merytorycznej</p>	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń: pozytywnie ocenione dwa zadania praktyczne – dobór i analiza zabaw dziecięcych oraz zaprojektowanej i wykonanej gry (dla wybranej kategorii wiekowej dzieci) Ocena z ćwiczeń jest średnią arytmetyczną zgromadzonych w trakcie semestru ocen.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna: ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, wystąpienia)	5	10
łącznie	25	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dyner W.J., *Zabawy tematyczne dzieci w domu i w przedszkolu*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1983.
2. Elkonin D.B., *Psychologia zabawy*, Warszawa 1984.
3. Huizinga J., *Homo Ludens. Zabawa jako źródło kultury*, Warszawa 1985.
4. Okoń W., *Zabawa a rzeczywistość*, Warszawa 1987.
5. Sułkowski B., *Zabawa. Studium socjologiczne*, Warszawa 1984.
6. Trześniowski R., *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa 1995, WSiP.
7. Waloszek D., *Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Kraków 2006.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Dziecko w świecie zabawy*, red. B. Dymara, T. I-II, Kraków 2009.
2. Artykuły w czasopismach: „Wychowanie w Przedszkolu”, „Bliżej Przedszkola”.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

GRY I ZABAWY II

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-GiZ2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenie	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poszerzenie wiedzy z zakresu problematyki zabaw i gier w edukacji i rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym; budowanie warsztatu nauczyciela, doskonalenie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności zabaw i gier w określonych sytuacjach edukacyjnych; rozwijanie umiejętności projektowania ofert edukacyjnych zgodnie z rozpoznaniem stanem rzeczywistych możliwości dzieci; dostrzeganie potrzeby dokształcania się w zakresie nowych rozwiązań dotyczących edukacji dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Projektowanie sytuacji sprzyjających zabawom dzieci. Projektowanie gier edukacyjnych. Zabawa jako strategia edukacyjna. Zabawa i gra jako szansa nabywania kompetencji społecznych. Zabawa a rozwój kreacji, wyobraźni dziecka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, burza mózgu, praktycznego działania – projektowanie sytuacji sprzyjających zabawie dzieci, konstruowanie gier.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, potrafi wyjaśnić czym jest zabawa i gra, omówić	K_W09	Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
warunki sprzyjające podejmowaniu tego typu aktywności przez dzieci potrafi wskazać różne podejścia, teorie ukazujące omawianą problematykę			
Potrafi posługiwać się wybranymi teoriami w celu projektowania działań edukacyjnych, np. zabaw i gier służących rozwijaniu określonych umiejętności dzieci, dotyczących różnych obszarów dziecięcej działalności i edukacji	K_U03	Ocena za zaprojektowanie sytuacji sprzyjających zabawie, za zaprojektowanie i wykonanie gry edukacyjnej dla przedszkolaków lub uczniów klas I-III Oceny za wykonanie zadań i gier edukacyjnych do wybranych zagadnień	Ćwiczenia
Potrafi ocenić poziom swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania działań dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym w obszarze wprowadzania dziecka w świat nauki, zabawy, w grupę rówieśniczą, jest świadomy potrzeby poszukiwania nowych rozwiązań praktycznych w obszarze aktywności dzieci w zależności od obserwowanych możliwości i potrzeb dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym	K_K01	Ocena za dokonanie analizy gier i zabaw pod względem ich adekwatności do wieku adresata, poprawności merytorycznej	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Pozytywnie ocenione dwa zadania praktyczne – dobór i analiza zabaw dziecięcych oraz zaprojektowanej i wykonanej gry (dla wybranej kategorii wiekowej dzieci). Ocena z ćwiczeń jest średnią arytmetyczną zgromadzonych w trakcie semestru ocen.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna: ocena z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	5	10
łącznie	25	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dyner W.J., *Zabawy tematyczne dzieci w domu i w przedszkolu*, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk-Łódź 1983.
2. Elkonin D.B., *Psychologia zabawy*, Warszawa 1984.
3. Huizinga J., *Homo Ludens. Zabawa jako źródło kultury*, Warszawa 1985.
4. Okoń W., *Zabawa a rzeczywistość*, Warszawa 1987.
5. Sułkowski B., *Zabawa. Studium socjologiczne*, Warszawa 1984.
6. Trzeźniowski R., *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa 1995, WSiP.
7. Waloszek D., *Pedagogika przedszkolna: metamorfoza statusu i przedmiotu badań*, Kraków 2006.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Dziecko w świecie zabawy*, red. B. Dymara, T. I-II, Kraków 2009.
2. Artykuły w czasopismach: „Wychowanie w Przedszkolu”, „Blżej Przedszkola”.

Literatura każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Agnieszka Olczak.

MUZYKOWANIE ZESPOŁOWE

WYNAUKOWANIE ZESPOŁOWE

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-MZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z elementarnymi zasadami muzykowania zespołowego. Rozwijanie muzykalności studentów. Rozwijanie podstawowych technik instrumentalnych, wokalnych, ruchowo-tanecznych i twórczości muzycznej. Orientowanie się studentów w technice gry na instrumentach, wchodzących w skład instrumentarium zespołów wokalnych, instrumentalnych. Studenci poznają zasady dyrygowania, uczą się organizowania i prowadzenia zespołów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu zasad muzyki, dydaktyki, psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i zadania przedmiotu. Omówienie literatury metodycznej z zakresu muzykowania zespołowego. Funkcje i formy muzycznych zespołów dziecięcych. Formy muzykowania zespołowego: wokalnego, instrumentalnego, tanecznego, wokально-instrumentalnego. Praca artystyczno-wychowawcza podczas muzykowania z dziećmi. Opracowanie materiału dydaktycznego do pracy zespołowej. Wybrane prezentacje muzyczne przygotowane przez studentów. Organizowanie mini koncertów, audycji dla dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną	K_W13	Test sprawdzający wiadomości	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wiedzę z zakresu zespołowego muzykowania. Zna repertuar muzyczny dla dzieci		ści	toria
Student krytycznie ocenia realizację różnych zadań muzycznych, wykonań muzycznych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	Dyskusja	Konwersatoria
Student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania w zakresie muzykowania w zespole i potrafi wykonać przykłady muzyczne	K_K07	Mini koncerty, audycje muzyczne dla dzieci	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną. Opracowanie repertuaru muzycznego przeznaczonego do wspólnego muzykowania.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, wystąpienia)	25	37
łącznie	55	55

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Animacja muzyczna w pedagogice zabawy*, Lublin 1999.
2. Dymara B., red., *Dziecko w świecie muzyki*, Kraków 1996.
3. Gałęska-Tritt J., *Dzieci lubią śpiewać, a my razem z nimi!*, Poznań 2007.
4. Gałęska-Tritt J., *Kształcenie głosu dziecka w śpiewie zespołowym*, Warszawa 1985.
5. Kisiel M., *Pedagogiczno-dydaktyczne aspekty wykorzystania muzyki w stymulacji rozwoju dziecka*, Dąbrowa Górnicza 2007.
6. Ławrowska R., *Rytm, muzyka, taniec w edukacji*, Kraków 2005.
7. Szaliński A., *Muzykowanie zespołowe*, Warszawa 1979.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kataryńczuk-Mania L., red., *Innowacje pedagogiczne w edukacji muzycznej dzieci i młodzieży*, Zielona Góra 2002.
2. Kataryńczuk-Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zielona Góra 2009.
3. Materiał muzyczny zawarty w pakietach edukacyjnych dla dzieci, w podręcznikach.
4. Smoczyńska-Nachtman U., *Muzyka dla dzieci*, Warszawa 1992.
5. Stadnicki A., *Tańce dla dzieci*, Warszawa 1994.
6. Szalek A., *Koncepcja Carla Orffa w kreatywnych działaniach muzycznych ucznia*, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” 2008, nr 3.
7. Wroński T., *Zdolni i niezdolni*, Warszawa 1979.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

TANIEC DZIECIĘCY Z METODYKA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-TDzM

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z elementarnymi podstawami tańców dla dzieci i specyfiką pracy taneczno-edukacyjnej. Usprawnianie w zakresie kondycji psychofizycznej, niezbędnej w nauce tańców.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju, psychologii muzyki, pedagogiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Założenia programowe przedmiotu, wskazanie na literaturę przedmiotu. Taniec w życiu i edukacji dziecka. Cele, treści edukacji tanecznej dla dzieci. Klasyfikacja tańców dla dzieci. Charakterystyka tańców. Organizacja procesu tanecznego. Nauka wybranych tańców dla dzieci: (np. polskich, narodowych: krakowiak, polonez, kujawiak, oberek, mazur; regionalnych: Klepany, Szewc, Miotlarz, Koziorajka, Kłaniany, Kowal, Galopka, Nie chcę cię znać; integracyjnych a także innych narodów). Zabawy taneczne z piosenką – zabawy rytmiczne, ilustrowane ruchem, inscenizowane, taneczne (np. Gawron, Wiewiórka, Warszawska poleczka; Zła zima; Miigu-Migu, Stary Abraham). Inspiracje własne w zakresie choreografii. Scenariusze zajęć tanecznych dla dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy, ćwiczeniowa, treningowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną	K_W13	Test sprawdzający wiadomości	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wiedzę z zakresu tańca, , organizacji zajęć tanecznych z dziećmi		ści i umiejętności taneczne	
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań tanecznych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	Dyskusja	Ćwiczenia
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania taneczne, jest kreatywny w projektowaniu scenariuszy	K_K07	Projekt zajęć tanecznych dla dzieci	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, potrafi koordynować własne ruchy, zaplanować układ choreograficzny	K_K01	Ekspresja ruchowo-taneczna	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną. Opracowanie scenariuszy zajęć tanecznych dla dowolnej grupy wiekowej – tanecznej.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, wystąpienia)	5	10
łącznie	25	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Animacja muzyczna w pedagogice zabawy*, Lublin 1999.
2. Bzozowska L., Bzozowski M., *Folkowa zabawa: integracyjne formy polskich tańców ludowych*, Lublin 2002.
3. Dadak-Kozicka J.K., *Śpiewajże mi jako umiesz: muzykowanie w szkole według koncepcji Kodalya*, Warszawa 1992.
4. Dąbrowska G., *Tańczujże dobrze*, Warszawa 1991.

5. Koziełto D., *Taniec i psychoterapia*, Poznań 1999.
6. Ławrowska R., *Rytm, muzyka, taniec w edukacji*, Kraków 2005.
7. Smoczynska-Nachtman U., *Kalendarz muzyczny w przedszkolu*, Warszawa 1983.
8. Szalc-Mays M., *Tańce malowane: podręcznik dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym*, Kraków 2013 .
9. Wieman M., *Tańce i zabawy ze śpiewem*, Warszawa 1961.
10. Wieman M., *A czy wy tak potraficie?*, Warszawa 1990.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Ruch i piosenka dla najmłodszych*, Gdańsk 2001.
2. Kappert D., *Tańcząc z dziećmi*, Warszawa 2005.
3. Konatkiewicz D., *Sekrety tańca: muzyka i ruch jako elementy pedagogiki myślenia twórczego*, [w:] *Metody i formy terapii sztuką*, red. L. Kataryńczuk-Mania, Zielona Góra 2005.
4. Siedlecka B., Biliński W., red., *Taniec w edukacji dzieci i młodzieży*, Wrocław 2003.
5. Smoczyńska-Nachtman U., *Muzyka dla dzieci*, Warszawa 1992.
6. Stadnicki A., *Tańce dla dzieci*, Warszawa 1994.
7. Stadnicka J., *Terapia dzieci muzyką, ruchem i mową*, Warszawa 1998.
8. Szatek A., *Koncepcja Carla Orffa w kreatywnych działaniach muzycznych ucznia*, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” 2008, 3.
9. Szpunar J., Gęca L., *Tańczymy razem. Formy integracyjne i sceniczne wybranych tańców narodowych i regionalnych*, Lublin 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

UMUZYKALNIENIE Z RYTMIKĄ I

Kod przedmiotu: 05-1-WP-PEDP-UR1

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z elementarnymi zasadami z zakresu nauki o muzyce, historii muzyki, kształcenia słuchu i rytmiki. Ich wykorzystaniem w procesie umuzykalniania dzieci, ich przydatnością w zintegrowanej pracy edukacji elementarnej a także podniesienie sprawności słuchowej, ruchowej, manualnej i wykonawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu kultury, psychologii, pedagogiki. Student powinien posiadać podstawowe zdolności i umiejętności muzyczne a także dobrą kondycję psychofizyczną, niezbędną w realizowaniu zadań z rytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Znaczenie zajęć umuzykalniających z rytmiką w ogólnym rozwoju dziecka – podstawy psychologiczno-pedagogiczne. Cele, treści, metody umuzykalniania i rytmiki. Rodzaje zajęć umuzykalniających. Organizacja zajęć umuzykalniających. Wybrane zagadnienia z historii muzyki i literatury muzycznej. Audycje umuzykalniające dla dzieci i ich rodzaje. Założenia metody rytmiki według Emila Jaques'a Dalcroze'a („Gramatyka rytmiki”). Aktywność ruchowa w koncepcji Carla Orffa. Ćwiczenia z zakresu techniki ruchu (np. ćwiczenia kształcące świadomy ruch, orientację przestrzenną, rozwijające koncentrację uwagi, grup mięśni, użytkowe; ćwiczenia inhibicyjno-incytacyjne). Realizacja ruchowa wartości rytmicznych (ćwierćnuta, akcent i mara taktowa, taktowanie, ósemka, półnuta, cała nuta, pauzy, półnuta z kropką, synkopa, szesnastki, przedtakt). Taktowanie. Sylaby rytmiczne. Klocki rytmiczne. Ćwiczenia i zabawy rytmiczne utrwalające różne zagadnienia muzyczne (marsz, bieg, podskoki, sygnały muzyczne, koło, pary, korowody). Prezentacje studentów – propozycje audycji muzycznych dla dzieci, konkursów wiedzy o muzyce.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu kultury artystycznej, teorię wybranych koncepcji i metodykę pracy rytmicznej z dziećmi	K_W13	Test sprawdzający wiadomości	Konwersatoria
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań muzycznych i ruchowych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	Dyskusja	Konwersatoria
Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania rytmiczne, jest kreatywny w muzycznym projektowaniu	K_K07	Projekt cyklu zajęć umuzykalniających z audycjami muzycznymi i rytmiką	Konwersatoria
Rozwija swoje umiejętności muzyczno-percepcyjne; poznaje bogatą literaturę muzyczną przydatną w pracy z dziećmi	K_W16	Test znajomości utworów muzycznych	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Opracowanie cyklu zajęć umuzykalniających i zabaw muzyczno-ruchowych dla dzieci.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	15	25
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bissingier-Ćwierz U., *Animacja muzyczna w pedagogice zabawy*, Lublin 1999.
2. Brzozowska-Kuczkiewicz M., *Emil Jagues Dalcroze i jego Rytmika*, Warszawa 1991.
3. Dasiewicz –Tobiasz A, Kępska A., *Rytmika w kl. I-III*, Warszawa 1985.
4. Herdtweck W., *Warsztaty rytmiki dla dzieci*, Kielce 2005.
5. Klóppel R, Vliex S., *Rytmika w wychowaniu i terapii*, Warszawa 1995.
6. Kronenberger M., *Rytmika*, Łódź 2006.
7. Krzyzowska T., *Zabawy z piosenką*, Katowice 2995.
8. Ławrowska R., *Rytm, muzyka, taniec w edukacji*, Kraków 2005.
9. Podolska B., *Rytmika w przedszkolu*, Kraków 2006.
10. Przybylska K., *Zabawy i ćwiczenia muzyczno-ruchowe w kl. I-III*, Warszawa 1975.
11. Śmiechowski R., *Z muzyką przez wieki i kraje: historia muzyki*, Warszawa 1993.
12. Wójcik D., *Nauka o muzyce*, Kraków 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kataryńczuk-Mania L., *Zajęcia umuzykalniające w przedszkolu – twórczym działaniem dziecka i nauczyciela*, [w:] *Z zagadnień poznawczych, kulturowych i dydaktycznych muzyki*, T. II, red. I. Marciniak, Zielona Góra 1996.
2. Kataryńczuk-Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zielona Góra 2009.
3. Kisiel M., *Muzyka w zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej: studium metodyczno-badawcze*, Katowice 2005.
4. Kurcz J., *Muzyczne audycje radiowe dla klas I-III i ich recepcja*, [w:] *Krakowska koncepcja wychowania muzycznego*, red. Z. Burowska, J. Kurcz, A. Wilk, Kraków 1993.
5. Lenartowska J., *Wesołe zabawy rytmiczne*, Warszawa 1970.
6. Przychodzińska M., *Słuchanie muzyki w kl. I-III*, Warszawa 1988.
7. Siemkowicz J., *Ćwiczenia muzyczno-ruchowe*, Warszawa 1972.
8. Smoczyńska-Nachtman U., *Muzyka dla dzieci*, Warszawa 1992.
9. Szałek A., *Koncepcja Carla Orffa w kreatywnych działaniach muzycznych ucznia*, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” 2008, nr 3.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

UMUZYKALNIENIE Z RYTMIKĄ II

Kod przedmiotu: 05-1-WP-PEDP-UR2

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z praktycznymi przykładami różnych form umuzykalniających i rytmiki. Rozwijanie świadomych wyobrażeń muzycznych, słuchu muzycznego, postawy twórczej u studentów, niezbędnych w pracy z dziećmi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu kultury, muzycznej, psychologii, muzyki, pedagogiki zdolności,

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

O pedagogice rytmu i ruchu. Różne formy działalności muzycznej dziecka. Planowanie pracy umuzykalniającej z dziećmi. Wybrane sposoby rozwiązań metodycznych. Przykłady zajęć umuzykalniających. Różne rodzaje aktywności w metodzie rytmiki. Przykłady zajęć z zakresu rytmiki. Ćwiczenia i zabawy kształtujące poczucie metrum i tempa. Opowieści ruchowe. Ćwiczenia stymulacyjne według koncepcji R. Klóppel i S. Vliex (indywidualne JA, w parach TY i JA, grupowe MY). Interpretacje ruchowe wybranych utworów muzycznych. Prezentacje ruchowe w opracowaniu własnym (improwizacje ruchowe na zadany temat, kanony rytmiczne, wariacje, rondo, formy dwu i wieloczęściowe, itp.). Charakterystyka warsztatów umuzykalniająco-rytmicznych dla dzieci. Prezentacje scenariuszy zajęć umuzykalniających z rytmiką.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy, ćwiczeniowe, warsztatowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu kultury artystycznej, teorii wybranych koncepcji i metodykę pracy rytmicznej z dziećmi.	K_W13	Test sprawdzający wiadomości	Konwersatoria
Student krytycznie ocenia realizację różnych zadań muzycznych i ruchowych przeznaczonych dla dzieci	K_U09	dyskusja	Konwersatoria
Student jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, umie realizować zadania rytmiczne, jest kreatywny w muzycznym projektowaniu	K_K07	Projekt cyklu zajęć umuzykalniających z rytmiką	Konwersatoria
Student potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. potrafi zilustrować ruchem zadania muzyczno-rytmiczne	K_U14	Ekspresja ruchowa	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Opracowanie cyklu zajęć umuzykalniających i zabaw muzyczno-ruchowych dla dzieci.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	25	35
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Animacja muzyczna w pedagogice zabawy*, Lublin 1999.
2. Brzozowska-Kuczkiewicz M., *Emil Jagues Dalcroze i jego rytmika*, Warszawa 1991.
3. Dasiewicz -Tobiasz A, Kępska A., *Rytmika w kl. I-III*, Warszawa 1985.

4. Herdtweck W., *Warsztaty rytmiki dla dzieci*, Kielce 2005.
5. Klóppel R, Vliex S., *Rytmika w wychowaniu i terapii*, Warszawa 1995.
6. Kronenberger M., *Rytmika*, Łódź 2006.
7. Krzyżowska T., *Zabawy z piosenką*, Katowice 2005.
8. Loba-Wilgocka U., *Zabawa z piosenką*, Poznań 1992.
9. Ławrowska R., *Rytm, muzyka, taniec w edukacji*, Kraków 2005.
10. Podolska B., *Rytmika w przedszkolu*, Kraków 2006.
11. Przybylska K., *Zabawy i ćwiczenia muzyczno-ruchowe w kl. I-III*, Warszawa 1975.
12. Skazińska M., *Rola rytmiki w przygotowaniu dzieci i młodzieży do percepcji sztuki*, [w] *Sztuka i dorastanie dziecka*, red. M. Tyszkowa, Warszawa-Poznań 1981, s. 231-232.
13. Śmiechowski R., *Z muzyką przez wieki i kraje: historia muzyki*, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bissinger-Ćwierz U., *Muzyka i ruch dla każdego*, Lublin 2000.
2. Kataryńczuk-Mania L., *Zajęcia umuzykalniające w przedszkolu – twórczym działaniem dziecka i nauczyciela*, [w:] *Z zagadnień poznawczych, kulturowych i dydaktycznych muzyki*, T. II, red. I. Marciniak, Zielona Góra 1996.
3. Kataryńczuk -Mania L., *Wychowawcze aspekty zajęć umuzykalniających w przedszkolu*, Zielona Góra 2009.
4. Kisiel M., *Muzyka w zintegrowanej edukacji wczesnoszkolnej: studium metodyczno-badawcze*, Katowice 2005.
5. Kurcz J., *Muzyczne audycje radiowe dla klas I-III i ich recepcja*, [w:] *Krakowska koncepcja wychowania muzycznego*, red. Z. Burowska, J. Kurcz, A. Wilk, Kraków 1993.
6. Lenartowska J., *Wesołe zabawy rytmiczne*, Warszawa 1970.
7. Przychodzińska M., *Słuchanie muzyki w kl. I-III*, Warszawa 1988.
8. Sacher W.A., *Słuchanie muzyki i aktywność artystyczna dzieci*, Kraków 1999.
9. Siemkowicz J., *Ćwiczenia muzyczno-ruchowe*, Warszawa 1972.
10. Smoczyńska-Nachtman U., *Muzyka dla dzieci*, Warszawa 1992.
11. Szałek A., *Koncepcja Carla Orffa w kreatywnych działaniach muzycznych ucznia*, „Wychowanie Muzyczne w Szkole” 2008, 3.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

5C. MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY – LOGOPEDIA I TERAPIA PEDAGOGICZNA, LOGOPEDIA I JĘZYK MIGOWY

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	12.0-WP-PEDP-ANAT	Anatomia i fizjologia narządów mowy	15	1	Zo	II
2.	12.3-WP-PEDP-ORT	Elementy ortodoncji	15	1	Zo	VI
3.	05.0-WP-PEDP-EHG	Emisja i higiena głosu	30	2	Zo	IV
4.	12.9-WP-PEDP-FONP	Fonacja pozakrtaniowa	15	1	Zo	IV
5.	09.0-WP-PEDP-FIF	Fonetyka i fonologia języka polskiego	45	3	Zo/Zo	III
6.	09.0-WP-PEDP-GRAM	Funkcjonalny opis języka polskiego – gramatyka, semantyka, pragmatyka	45	3	Zo/Zo	V
7.	09.3-WP-PEDP-KJP	Kultura języka polskiego	15	1	Zo	VI
8.	05.6-WP-PEDP-LOGR	Logorytmika	30	2	Zo	II
9.	05.6-WP-PEDP-ML1	Metodyka logopedyczna I – dyslalia, palatolalia	60	5	E/Zo	IV
10.	05.6-WP-PEDP-ML2	Metodyka logopedyczna II – opóźniony rozwój mowy, jękanie	45	5	E/Zo	IV
11.	05.6-WP-PEDP-ML3	Metodyka logopedyczna III – oligofazja, autyzm, surdologopedia	45	5	E/Zo	V
12.	05.6-WP-PEDP-ML4	Metodyka logopedyczna IV – dysartria, alalia, afazja	45	5	E/Zo	VI
13.	05.2-WP-PEDP-ELEM	Pedagogika elementarna	30	3	Zo/Zo	I
14.	12.1-WP-PEDP-AUD	Podstawy audiologii i foniatrii	30	2	Zo/Zo	V
15.	05.6-WP-PEDP-PJM	Podstawy języka migowego*	30	2	Zo	III
16.	05.6-WP-PEDP-PL	Profilaktyka logopedyczna	45	3	Zo/Zo	V
17.	14.4-WP-PEDP-RMJ	Rozwój mowy i języka	30	2	Zo	II
18.	05.6-WP-PEDP-TKOM	Techniki komputerowe w diagnozie i terapii	30	2	Zo	IV
19.	05.6-WP-PEDP-ZABM	Typologie zaburzeń mowy	45	4	E/Zo	III
20.	05.6-WP-PEDP-WDTL	Wprowadzenie do diagnozy i terapii logopedycznej	15	1	E	III
21.	05.6-WP-PEDP-WDL	Wprowadzenie do logopedii	45	4	E/Zo	II
22.	12.1-WP-PEDP-NEUR	Wybrane zagadnienia z neurologii i psychiatrii	30	2	Zo	VI
23.	14.4-WP-PEDP-NEUP	Wybrane zagadnienia z neurologopedii	30	2	Zo	VI
24.	05.6-WP-PEDP-WZPS	Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej	45	3	Zo/Zo	I
25.	12.2-WP-PEDP-PSKL	Wybrane zagadnienia z psychologii klinicznej	30	2	Zo/Zo	II
26.	09.0-WP-PEDP-WJ	Wybrane zagadnienia z wiedzy o języku	15	1	Zo	II
27.	05.6-WP-PEDP-ZCP	Zaburzenia czytania i pisania**	30	2	Zo	III
28.	05.6-WP-PEDP-MDTP1	Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej I	60	4	E/Zo	IV
29.	05.6-WP-PEDP-MDTP2	Metodyka diagnozy i terapii pedagogicznej II	60	4	E/Zo	V
30.	05.0-WP-PEDP-PRTP	Praktyka pedagogiczna (terapia pedagogiczna)	60	4	Zo	VI
31.	05.6-WP-PEDP-WTP	Wprowadzenie do terapii pedagogicznej	30	2	Zo/Zo	III
32.	05.6-WP-PEDP-JMP	Język migowy I – kurs podstawowy	60	4	E/Zo	IV
33.	05.6-WP-PEDP-JMD	Język migowy II – kurs doskonalący	60	4	E/Zo	V
34.	05.6-WP-PEDP-JMZ	Język migowy III – kurs zaawansowany	60	4	E/Zo	VI
35.	05.6-WP-PEDP-WJM	Wprowadzenie do języka migowego	30	2	Zo/Zo	III

* Studia stacjonarne.

ANATOMIA I FIZJOLOGIA NARZĄDÓW MOWY

Kod przedmiotu: 12.0-WP-PEDP-ANAT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki z prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z anatomią i fizjologią narządów mowy, głosu i słuchu w różnych okresach życia człowieka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rola mózgu w powstawaniu mowy. Narządy biorące udział w powstawaniu głosu. Miejsce wytwarzania strumienia powietrza. Budowa krtani. Unerwienie i rola krtani. Budowa gardła. Rola gardła i jego unerwienie. Struktura i funkcja jamy nosowej i zatok obocznych nosa. Budowa jamy ustnej. Rozwój i budowa uzębienia człowieka. Struktura, unerwienie i rola języka. Budowa podniebienia. Powstawanie głosu ludzkiego. Struktury tworzące narząd słuchu człowieka. Budowa ucha środkowego i zewnętrznego. Budowa ucha wewnętrznego. Działanie narządu słuchu. Zmienność w budowie i czynności narządu głosu, mowy i słuchu w zależności od płci i wieku.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny, prezentacja, pokaz.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę na temat anatomii i fizjologii narządów mowy, głosu i słuchu w różnych okresach życia człowieka	K_W05	Kolokwium	Wykłady
Rozpoznaje i nazywa omówione narządy i układy, określa budowę i rolę tych narządów i układów, tłumaczy ich znaczenie dla głosu i	K_U01	Kolokwium	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
mowy, wyjaśnia funkcjonowanie generatora głosu i mowy			
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy z zakresu anatomii i fizjologii narządów mowy, głosu i słuchu	K_K01	Kolokwium	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Pozytywna ocena z kolokwiów. Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z poszczególnych kolokwiów. Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich sprawdzianów.

Ocena końcowa

Ocenę z przedmiotu stanowi ocena z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do kolokwium, studiowanie literatury)	5
łącznie	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aleksandrowicz R., *Mały atlas anatomiczny*, Warszawa 2004 lub 2006.
2. Aleksandrowicz R., Ciszek B., *Anatomia kliniczna głowy i szyi*, Warszawa 2008.
3. Pruszewicz A., red., *Foniatryka kliniczna*, Warszawa 1992.
4. Schünke M., Schulte E., i inni, *Atlas anatomii człowieka z podręcznikiem*, T. III, *Głowa i neuroanatomia*, Wrocław 2009.
5. Suder E., *Anatomia człowieka: podręcznik i atlas dla studentów licencjatów medycznych*, Wrocław 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. MacKinnon P., Morris J., *Oksfordzki podręcznik anatomii czynnościowej*, T. III, Warszawa 1997.
2. Urbanowicz Z., *Anatomia człowieka: słownik encyklopedyczny*, Lublin 2000.
3. Woźniak W., *Anatomia człowieka: podręcznik dla studentów i lekarzy*, Wrocław 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

ELEMENTY ORTODONCJI ELEMENTY ORTODONCJI

Kod przedmiotu: 12.3-WP-PEDP-ORT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Zaliczenie na ocenę	1

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawami ortodoncji i związkami wad zgryzowych z zaburzeniami artykulacji. Umiejętność oceny warunków zgryzowych pacjentów w różnym wieku oraz oceny potrzeby leczenia ortodontycznego. Zapoznanie z aparaturą ortodontyczną i jej przeznaczeniem. Zapoznanie i wdrażanie zasad higieny jamy ustnej. Ukazanie kierunków profilaktyki ortodontycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów artykulacyjnych, podstawy fonetyki i fonologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Elementy antropologii. Antropologia jako nauka. Wybrane punkty antropometryczne na głowie. Pomiar, wskaźniki, płaszczyzny głowy, klasy Angle'a. Cechy metryczne zębów. Ocena wieku osobniczego. Epidemiologiczna ocena zaburzeń zębowo-zgryzowych. Rozwój narządu żucia. Rozwój szczęki i żuchwy w życiu zarodkowym i płodowym. Rozwój uzębienia. Budowa zębów i przyzębia. Rozwój zgryzu w życiu pozapłodowym. Fizjologia układu żucia w okresie niemowlęcym. Zgryz prawidłowy. Zgryz prawidłowy w uzębieniu mlecznym. Zgryz prawidłowy w uzębieniu stałym. Badanie ortodontyczne. Przygotowanie pacjenta do leczenia ortodontycznego. Badanie kliniczne. Badania pomocnicze. Przyczyny powstawania wad zgryzu. Systematyka wad zgryzowych. Wady zgryzowe podłużne. Wady zgryzowe poprzeczne. Zaburzenia zębowe. Wady zgryzu a wady wrodzone. Wady zgryzu a wady wymowy. Profilaktyka wad narządu żucia. Profilaktyka w okresie ciąży. Profilaktyka w okresie noworodkowym i niemowlęcym. Profilaktyka wieku dziecięcego. Leczenie wad zgryzu – istota procesu leczenia ortodontycznego. Aparaty profilaktyczne. Aparaty ortodontyczne. Ekstrakcje zębów mlecznych i stałych w leczeniu ortodontycznym. Zastosowanie wszczepów w ortodoncji. Kosmetyczna korekcja kształtu zębów i wad zgryzowych. Chirurgiczne leczenie wad zgryzu. Higiena jamy ustnej. Rys historyczny. Podstawowe zasady higieny jamy ustnej. Przyrządy i środki wspomagające higienę jamy ustnej. Higiena jamy ustnej osób z korektorami wad zgryzu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, prezentacja, pokaz.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawą, specjalistyczną wiedzę w zakresie ortodoncji	K_W20	Kolokwium	Wykłady
Potrafi definiować podstawowe terminy związane z ortodoncją oraz wykonać wstępną diagnozę i ocenę narzędzia żucia i rodzaju zgryzu oraz wskazać ich związek z zaburzeniami artykulacji	K_U02	Kolokwium	Wykłady
Jest przygotowany do współpracy z ortodontą	K_K07	Kolokwium	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Pozytywna ocena z kolokwiów. Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z poszczególnych sprawdzianów. Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich kolokwiów.

Ocena końcowa

Ocenę z przedmiotu stanowi ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do kolokwium, studiowanie literatury)	5
łącznie	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajda Z., *Elementy ortodoncji w praktyce lekarza niespecjalisty*, Warszawa 1984.
2. Rokitiańska M., *Podstawy ortodoncji dla logopedów*, Bydgoszcz 2004.
3. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Błaszczewska E., Marat J., *Problemy higieny jamy ustnej widzianej wczoraj i dziś*, „Nowa Stomatologia” 2001, 2(7).

2. Śmiech-Słomkowska G., Rytłowa W., *Profilaktyka i wczesne leczenie ortodontyczne*, Warszawa 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

EMISJA I HIGIENA GŁOSU

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-EHG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel

Prowadzący: akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii
i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest wyposażenie studentów w umiejętności i kompetencje świadomego tworzenia i wykorzystania własnego głosu poprzez praktyczne wyćwiczenie prawidłowego toru oddechowego w trakcie mówienia, uświadomienie zasad optymalnej emisji głosu, zapoznanie z podstawowymi pojęciami związanymi z emisją głosu, przygotowanie przyszłych nauczycieli do świadomego postępowania się własnym głosem w celu zmniejszenia ryzyka zapadalności na choroby zawodowe i efektywne wykorzystywanie głosu w pracy zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Odmienność języka mówionego od pisanego w różnych systemach językowych. Style wypowiedzi. Generowanie mowy w centralnym ośrodku nerwowym i przesyłanie mowy – emisja. Ćwiczenia relaksacyjne – opanowanie tremy i napięć mięśniowych w krtani. Udział narządów zmysłów w tworzeniu mowy. Ćwiczenia oddechowe. Tory oddechowe, udział przepony. Ćwiczenia dykcyjne. Prozodia – ćwiczenia z zastosowaniem różnych rodzajów akcentowania, przestankowania, intonacji modulacji i ekspresji mowy. Ćwiczenie i profilaktyka słuchu, znaczenie umuzykalnienia. Kultura języka w wychowaniu i kształceniu – ćwiczenia usprawniające pracę rezonatorów. Wprowadzenie elementarnej wiedzy z zakresu retoryki i erystyki. Interpretacja i wygłaszanie tekstów, praca nad tekstem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody ekspresyjne, asymilacji wiedzy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną, elementarną wiedzę z zakresu zasad emisji i higieny głosu	K_W16	Praca pisemna, dyskusja	Konwersatoria
Krytycznie ocenia realizację różnych zadań emisyjnych	K_U14	Dyskusja	Konwersatoria
Jest przygotowany do zaprezentowania zestawu ćwiczeń emisyjnych	K_K08	Autoprezentacja	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną na podstawie aktywnej obecności i dyskusji studentów, pracy pisemnej i autoprezentacji.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, pracy pisemnej, autoprezentacji; studiowanie literatury)	15
łącznie	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Broszkiewicz B., *Teatr szkolny: akcent, intonacja, intencje*, Wrocław 2004.
2. Broszkiewicz B., *Teatr szkolny: głoski, sylaby, wyrazy*, Wrocław 2003.
3. Gawronska M., *Podstawy wymowy i impostacji głosu*, Wrocław 2001.
4. Grombel B.E. i In., *Zasady komunikacji werbalnej*, Poznań 2001.
5. Kataryńczuk -Mania L., Kowalkowska I., red., *Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy*, Zielona Góra 2006.
6. Oczkoś M., *Abecadło mówienia: wstęp do nauki poprawnej wymowy*, Warszawa 2000.
7. Oczkoś M., *Sztuka poprawnej wymowy*, Warszawa 2007.
8. Przybysz-Piwko M., red., *Emisja głosu nauczyciela*, Warszawa 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Laskowska H., *Podstawy emisji głosu*, Bydgoszcz 2000.
2. Toczyska B., *Elementarne ćwiczenia dykcji*, Gdańsk 1997.
3. Toczyska B., *Sarabanda w chaszczach*, Gdańsk 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

Kod przedmiotu: 12.9-WP-PEDP-FONP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	1

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z zasadami i metodami rehabilitacji osób laryngektomowanych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaburzenia komunikacji językowej; metody diagnozy i terapii logopedycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Laryngektomia. Rodzaje mowy zastępczej: mowa przełykowa, mowa gardłowa, mowa przetokowa. Metody rehabilitacji laryngektomowanych: metody klasyczne (metoda aspiracji Seemana, metoda Sterna, metoda iniekcji, metoda insuflacji, metoda Cornuta), metoda wokalistyczna Mitrinowicz, metody chirurgiczne. Warunki skutecznej rehabilitacji. Jakość życia osób laryngektomowanych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, dyskusja, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę i zna podstawowo pojęcia związane z terapią terapii osób laryngektomowanych, zna procedurę terapeutyczną	K_W20	Dyskusja Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi wymienić i scharakteryzować metody rehabilitacji osób bez krtani (laryngektomowanych), ocenić ich przydatność w rehabilitacji głosu zastępczego oraz zaproponować odpowiednie metody i procedurę terapeutyczną	K_U14	Dyskusja Kolokwium Studium przypadku Projekt procedury terapeutycznej	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
tyczną w konkretnym przypadku; umie ocenić stopień ciężkości problemów pacjenta i uwzględnić je w projekcie procedury rehabilitacyjnej			
Jest zdolny do porozumiewania się i współpracy z innymi specjalistami, np. foniatrą	K_K07	Studium przypadku Projekt procedury terapeutycznej	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatoriów składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (80%) oraz aktywność na zajęciach (20%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; przygotowanie projektu; studiowanie literatury)	5
łącznie	25
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jastrzębowska G., Pelc-Pękala O., *Mowa laryngektomowanych*, [w:] *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, Opole 2001.
2. Pruszewicz A., red., *Foniatria kliniczna*, Warszawa 1992.
3. Sokal W., *Podręcznik do nauki mowy zastępczej dla osób po usunięciu krtani*, Zielona Góra 2006.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

FONETYKA I FONOLOGIA JĘZYKA POLSKIEGO

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-FIF
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu lub Wydziału
Humanistycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie przez studenta: wiedzy z zakresu budowy narządów mowy, artykulacji głosek polskich, ich klasyfikacji, zasad poprawnej wymowy, akcentowania wyrazowego i tekstowego oraz funkcji akcentu w komunikowaniu; umiejętności rozpoznawania cech artykulacyjnych i akustycznych głosek, wyodrębniania opozycyjności fonologicznej, określania przyczyn i rozpoznawania artykulacji niepoprawnej i zaburzonej, właściwego akcentowania logicznego i psychologicznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pojęcie i funkcje języka (akt mowy i jego elementy). Pojęcie znaku językowego. Dźwięki jako zjawisko fizyczne. Budowa i funkcja narządów mowy (przypomnienie). Charakterystyka artykulacyjna spółgłosek (konsonantyzm) i samogłosek (wokalizm). Dźwięki obce.

Ćwiczenia

Spółgłoski miękkie i zmiękczone. Synchroniczna i asynchroniczna wymowa głosek zmiękczonej. Odmiłki spółgłoskowe. Rodzaje upodobień fonetycznych (ubezdźwięcznienie, udźwięcznienie, udział słowienie, wokalizacja, uszczelinowanie, rozsuniecie artykulacyjne). Istota upodobień międzywyrazowych. Uproszczenie grup spółgłoskowych. Podstawowe zasady ortofoniczne. Wymowa samogłosek nosowych. Akcent w języku. Akcent wyrazowy. Klityki. Zestrój akcentowy. Akcent zdaniowy. Charakterystyka podsystemu fonologicznego. Pojęcie fonetyki a fonologii. Fonem a głoska. Cechy dystyngtywne i redundantne języka. Warianty fonemu: pozycyjne i fakultatywne. Pojęcie opozycji fonologicznej i jej typy. Kategorie fonologiczne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, prezentacja.

Ćwiczenia – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, dyskusja, dyskusja punktowa, klasyczna metoda problemowa, prezentacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę i zna terminologię fonetyczną i fonologiczną, ma podstawową wiedzę na temat współczesnych zjawisk językowych warunkujących uczenie się języka przez dziecko i stosowania języka przez człowieka	K_W20	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi dokonać obserwacji i ocenić stopień umiejętności artykulacyjnych dziecka i poziom jego świadomości językowej, wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego do analizowania i interpretowania językowych zachowań człowieka	K_U01	Kolokwium Dyskusja Praca samodzielna	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu fonetyki i fonologii współczesnego języka polskiego w celu dobierania strategii realizowania działań praktycznych	K_U14	Kolokwium Praca samodzielna	Ćwiczenia
Ma świadomość zmian w języku i w związku z tym potrzeby ciągłego dokształcania się w tym zakresie	K_K08	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz aktywny udział w zajęciach (student przygotowuje wcześniej podane zagadnienia na podstawie uzgodnionej literatury) (25%), wykonanie na zaliczenie przygotowanego indywidualnie przez prowadzącego zestawu ćwiczeń dotyczącego transkrypcji fonetycznej tekstu, rozpoznania upodobnień, weryfikacji wszystkich poprawnych i regionalnych wariantów wymowy, zastosowania akcentacji w tekście (25%). Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest obecność na wszystkich zajęciach – zajęcia opuszczone student ma obowiązek zaliczyć na konsultacjach.

Wykłady

Kolokwia. Ocena końcowa z wykładów stanowi średnią ocen ze sprawdzianów.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
-----------------	------------------------------

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	55
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy samodzielnej)	20
łącznie	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Nagórko A., *Podręczna gramatyka języka polskiego*, Warszawa 2010.
2. Ostaszewska D., Tambor J., *Fonetyka i fonologia języka polskiego*, Warszawa 2004.
3. Strutyński J., *Zarys gramatyki współczesnej, cz. 1, Fonetyka i fonologia*, Kraków 1992.
4. Wierzchowska B., *Opis fonetyczny języka polskiego*, Warszawa 1967.
5. Wierzchowska D., *Fonetyka i fonologia języka polskiego*, Wrocław 1980.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Benni T., *Fonetyka opisowa języka polskiego z obrazami głosek polskich*, Wrocław 1959.
2. *Gramatyka współczesnego języka polskiego: fonetyka i fonologia*, red. H. Wróbel, Warszawa 1995.
3. Wierzchowska B., *Wymowa polska*, Warszawa 1971.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ.

FUNKcjONALNY OPIS JĘZYKA POLSKIEGO –
GRAMATYKA, SEMANTYKA, PRAGMATYKA

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-GRAM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu lub Wydziału
Humanistycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabywanie przez studenta wiedzy z zakresu podstawowych pojęć z semantyki oraz roli kategorii *znaczenia* w komunikowaniu się; ukształtowanie świadomości o relacji wyrazów do rzeczywistości pozajęzykowej oraz do wyrazów w obrębie systemu leksykalnego; nabycie szczegółowej wiedzy o budowie i funkcjonowaniu podsystemów: morfologicznego i syntaktycznego współczesnego języka polskiego i ich znaczeniu w procesie komunikowania i komunikowania się; nabycie umiejętności rozpoznawania i wstępnej weryfikacji zjawisk niezgodnych z systemem morfologicznym i syntaktycznym języka polskiego; zdobycie umiejętności konstruowania poprawnych semantycznie i syntaktycznie komunikatów i zastosowania w komunikowaniu synonimii, antonimii, partonimii i hiponimii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podsystemu fonetycznego i fonologicznego języka polskiego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wyraz jako jednostka języka. Pojęcie znaczenia wyrazu, treść znaczeniowa i zakres znaczeniowy wyrazu. Sfera desygnacyjna znaczenia a konotacja semantyczna. Rodzaje znaczeń. Przyczyny i typy zmian znaczeniowych. Zjawisko wieloznaczności: polisemia i homonimia. Relacje znaczeniowe między wyrazami: synonimia (rodzaje synonimów), antonimia, hiponimia, partonimia.

Ćwiczenia

Wyraz jako jednostka języka i mówienia. Morfem jako najmniejsza jednostka znaczeniowa. Funkcja i typ przekazywanych informacji przez morfem. Zasady i mechanizmy tworzenia nowych wyrazów we współczesnej polszczyźnie. Podstawowe mechanizmy słowotwórcze języka polskiego. Znaczenie strukturalne wyrazów. III. Funkcje komunikatywne wypowiedzenia. Podstawowe zasady budowy

wypowiedzenia (stosunki między składnikami, pojęcie szeregu, związku, rodzaje powiązań syntaktycznych). Schematy zdaniowe współczesnej polszczyzny. Struktury wielopredykatowe wyrażone zdaniem pojedynczym. Hipotaksa i parataksa. Typy wypowiedzeń niezdaniowych. Cechy składniowe tekstów mówionych. Poprawność składniowa (wyrazy funkcyjne, szyk wyrazów w zdaniu, skróty).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, prezentacja.

Ćwiczenia – opis wyjaśniający, opis klasyfikujący, opis uzasadniający, dyskusja, dyskusja punktowa, klasyczna metoda problemowa, prezentacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę z zakresu podstawowych pojęć z semantyki, roli kategorii znaczenia w komunikowaniu się oraz o budowie i funkcjonowaniu podsystemów: morfologicznego i syntaktycznego współczesnego języka polskiego i ich znaczeniu w procesie komunikowania i komunikowania się	K_W20	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi rozpoznawać i wstępnie weryfikować zjawiska niezgodne z systemem morfologicznym i syntaktycznym języka polskiego, konstruować poprawne semantycznie i syntaktycznie komunikaty i zastosować w komunikowaniu synonimii, antonimii, partonimii i hiponimii	K_U14	Kolokwium Dyskusja Praca samodzielna	Ćwiczenia
Ma świadomość zmian w języku i w związku z tym potrzeby ciągłego dokształcania się w tym zakresie	K_K01	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%) oraz aktywny udział w zajęciach (student przygotowuje wcześniej podane zagadnienia na podstawie uzgodnionej literatury) (25%), wykonanie na zaliczenie przygotowanego indywidualnie przez prowadzącego zestawu ćwiczeń dotyczącego (do wyboru) morfologii, składni bądź semantyki (25%). Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest obecność na wszystkich zajęciach – zajęcia opuszczone student ma obowiązek zaliczyć na konsultacjach.

Wykłady

Wykłady – średnia ocen ze kolokwiów.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	55
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy samodzielnej)	20
łącznie	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Apresjan J. D., *Semantyka leksykalna: synonimiczne środki języka*, Wrocław 1980.
2. Grzegorzczkowska R., *Wprowadzenie do semantyki językoznawczej*, Warszawa 1990, s. 20-34.
3. Latocha J., *Gramatyka polska: składania*, Kraków 1996.
4. Łuczyński E., Maćkiewicz J., *Językoznawstwo ogólne*, Gdańsk 1999.
5. Nagórko A., *Zarys gramatyki polskiej*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jodłowski S., *Podstawy składni polskiej*, Warszawa 1976.
2. Miodunka W., *Podstawy leksykologii i leksykografii*, Warszawa 1989.
3. Misz H., *Studia nad składnią współczesnej polszczyzny pisanej*, Toruń 1981.
4. Strutyński J., *Gramatyka polska: fonetyka, fonologia, morfologia*, Kraków 1996.
5. Tokarski J., *Słownictwo: teoria wyrazu*, Warszawa 1971.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ.

KULTURA JĘZYKA POLSKIEGO

Kod przedmiotu: 09.3-WP-PEDP-KJP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu lub Wydziału
Humanistycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	15	1	VI	Zaliczenie na ocenę	1

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z podstawowymi pojęciami z kultury języka; zdobycie umiejętności rozpoznawania i unikania różnych typów błędów językowych oraz diagnozowania niepokojących zjawisk językowych; nabycie kompetencji w zakresie poprawnego używania polszczyzny; pobudzenie do samokształcenia w tej dziedzinie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza o języku polskim.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polityka językowa. Ustawa o języku polskim. Podstawowe pojęcia: kultura języka, norma, innowacja, błąd. Typy błędów językowych. Kryteria poprawności językowej. Poziomy i typy normy współczesnej polszczyzny. Poprawność fonetyczna. Poprawność frazeologicznej. Poprawność leksykalna wypowiedzi. Poprawność składniowa. Poprawność interpunkcyjna wypowiedzi. Poprawność stylistyczna. Poprawność słowotwórcza. Poprawność fleksyjna. Poprawność ortograficzna. Moda językowa. Wulgaryzacja języka, grzeczność językowa. Etyka słowa. Manipulacja językowa. Nowomowa. Język polityki. Język w środkach masowego przekazu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda problemowa, prezentacja, autoprezentacja, burza mózgów, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę w zakresie poprawności językowej i kultury języka polskiego	K_W20	Kolokwium	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi rozpoznać i unikać różnych typów błędów językowych oraz diagnozować niepokojące zjawiska językowe	K_U14	Dyskusja Kolokwium Autoprezentacja	Ćwiczenia
Ma świadomość konieczności poprawnego używania polszczyzny i potrzeby samokształcenia w tym zakresie	K_K01	Autoprezentacja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz aktywność na zajęciach (25%) i z autoprezentacji (25%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie autoprezentacji)	10
łącznie	30
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bugajski M., *Językoznawstwo normatywne*, Warszawa 1993.
2. Buttler D., Kurkowska H., Satkiewicz H., *Kultura języka polskiego*, T. I, Warszawa 1986, T. II, Warszawa 1987.
3. Grzenia J., *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa 2006.
4. Kamińska-Szmaj I., *Agresja językowa w życiu publicznym*, Wrocław 2007.
5. Miodek J., *Kultura języka w teorii i praktyce*, Wrocław 1983.
6. Walczak Bogdan, *Przegląd kryteriów poprawności językowej*, „Poradnik Językowy” 1995, 9/10.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Porayski-Pomsta J., *Błędy językowe i ich rodzaje*, [w:] *Polszczyzna a/i Polacy u schyłku XX wieku: zbiór studiów*, red. K. Handke, H. Dalewska-Greń, Warszawa 1994.
2. Przybylska R., *Wstęp do nauki o języku polskim*, Kraków 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ.

LOGORYTMIKA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-LOGR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z podstawowymi założeniami rytmiki E. J. Dalcroze'a i C. Orffa oraz znaczeniem ćwiczeń muzycznych i ruchowych (logorytmika) dla wspomagania funkcjonowania człowieka. Wskazanie zadań logorytmiki jako metody terapeutycznej i wspomagającej terapię logopedyczną.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie logorytmiki – jej zasady i cele. Podstawowe pojęcia muzyki: rytm, metrum, tempo. Rodzaje ćwiczeń logorytmicznych: inhibicyjno-incytacyjne, metroritmiczne, polirytmiczne oraz ich konkretne przykłady. Podstawowe założenia rytmiki Emila Jaques-Dalcroze'a i Carla Orffa. Ruch w logorytmice a rozwój i stymulacja mowy dziecka. Różnorodne wykorzystanie ćwiczeń ruchowych, oddechowych, słuchowych z muzyką i akompaniamentem w pracy z dzieckiem z zaburzoną komunikacją.

METODY KSZTAŁCENIA:

Klasyczna metoda problemowa, dyskusja, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę z logorytmiki obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W13	Kolokwium Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi zaprojektować zajęcia logorytmiczne dla uczniów/pacjentów jękających się, z opóźnionym rozwojem mowy, ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się i innymi	K_U14	Prezentacja Projekt	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zaburzeniami komunikacji językowej			
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje działania diagnostyczno-terapeutyczne trafnie dobierając do rodzajów możliwości i potrzeb ucznia/pacjenta metody, narzędzia i środki logorytmiki	K_U08 K_K08	Projekt	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz prezentacji (25%), projekcie (25%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i prezentacji)	15
łącznie	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kilińska-Ewertowska E., *Logorytmika*, Lublin 1980.
2. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 1987.
3. Surowaniec J., *Podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 1993.
4. Walencik-Topiłko A., *Rytm muzyczny i logorytmika w terapii logopedycznej dotyczącej dyslalii*, [w:] *Logopedia jako nauka interdyscyplinarna – teoretyczna i stosowana*, red. I. Nowakowska-Kempna, Katowice 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dasiewicz-Tobiasz A., *Umuzycznienie w przedszkolu*, Warszawa 1977.
2. Nowak J., *Piosenka w usprawnianiu wymowy dzieci z trudnościami w uczeniu się*, Bydgoszcz 1993.
3. Podolska B., *Z muzyką w przedszkolu*, Warszawa 1979.
4. Stadnicka J., *Terapia dzieci muzyką, ruchem i mową*, Warszawa 1998.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania.

METODYKA LOGOPEDYCZNA I – DYSLALIA, PALATOLALIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ML1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	5
Konwersatoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystąpienie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej i terapii zaburzeń artykulacyjnych. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie dyslalii i palatolalii do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Definicje dyslalii i palatolalii. Dyslalia a dysglosja. Klasyfikacje dyslalii ze względu na różne kryteria (sposób artykulacji, liczba cech dystynktywnych, liczba głosek, liczba stref artykulacyjnych, nazwa głoski, długość ciągu fonicznego, konsekwencja występowania, stopień utrwalenia, przyczyna). Rodzaje sygmatyzmu, rotacyzmu, kappacyzmu, gammacyzmu itp., istota mowy bezdźwięcznej. Przyczyny zaburzeń artykulacji. Mowa osób z wadą rozszczepową twarzoczaszki.

Konwersatoria

Metodyka diagnozy dyslalii; diagnozowanie zaburzenia artykulacyjnego – standard badania logopedycznego; prezentacja testów diagnostycznych. Metodyka terapii: zasady planowania pracy terapeutycznej; etapy pracy logopedycznej; metody pracy (ogólne i szczegółowe); fazy uczenia artykulacji głosek; metody wywoływania poszczególnych głosek; ćwiczenia fonacyjne, oddechowe, motoryczne i artykulacyjne; usprawnianie słuchu fonemowego i fonetycznego; usuwanie dysfunkcji oddychania i połykania (dysfunkcje połykania o typie infantylnym, zespolenia językowo-wargowego wewnętrznego i zewnętrznego); profilaktyka zaburzeń artykulacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metody diagnozy i terapii zaburzeń artykulacji u pacjentów w różnym wieku	K_W08	Egzamin Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie artykulacji	K_U01	Metoda przypadku	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej	K_U02	Projekt	
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji	K_K01 K_K07	Egzamin Kolokwium Projekt	Wykłady Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole			

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, studium przypadku)	50
łącznie	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2
Łącznie	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czaplewska E., *Diagnoza zaburzeń rozwoju artykulacji*, [w:] *Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki*, GWP, Sopot 2012.
2. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, Opole 2003.
3. Mackiewicz B., *Wskazówki do nauki prawidłowego połykania w wadach zgryzu i wymowy u dzieci*, [w:] *Opieka logopedyczna od poczęcia*, red. B. Roślowski, Gdańsk 1998.
4. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 2004.
5. Skorek E.M., *Oblicza wad wymowy*, Warszawa 2001.
6. Skorek E.M., *Reranie: profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2002.
7. Skorek E.M., *Samogłoski; profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2000.
8. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Skorek E.M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2000.
2. Stecko E., *Zaburzenia mowy – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa 1994.
3. Wójtowicz J., *Logopedyczny zbiór wyrazów*, Warszawa 1981.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA LOGOPEDYCZNA II – OPÓŹNIONY ROZWÓJ MOWY, JĄKANIE

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ML2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	5
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystąpienie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie rozwoju mowy i płynności (jąkanie, gielkot) mówienia, wspomagania opóźnionego rozwoju mowy i terapii jąkania. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie niepłynności mówienia do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Istota opóźnionego rozwoju mowy – problemy definicyjne. Klasyfikacje opóźnień w rozwoju mowy. Objawy opóźnienia w rozwoju mowy. Wskaźniki i stopnie opóźnienia w rozwoju mowy. Przyczyny opóźnienia rozwoju mowy (psychospołeczne, biologiczne). Problem niepłynności mowy (jąkanie, gielkot) w literaturze. Etiologia zaburzeń płynności mowy. Rozwojowa niepłynność mowy a jąkanie wczesnodziecięce: cechy mowy dziecka jękającego się. Stadia rozwoju jąkania. Jąkanie pierwotne i wtórne, logofobia.

Konwersatoria

Diagnostyka funkcjonalna dziecka z niesamodzielnym opóźnionym rozwojem mowy – elementy MFDR, metody diagnozowania opóźnień (CHAT, Delacato). Metody stymulacji rozwoju zaburzeń zdolności komunikacyjnej dziecka. Praca z rodziną dziecka z opóźnionym rozwojem mowy. Diagnoza różnicowa jąkania i gielkotu, prezentacja testów diagnostycznych. Metody terapii: mówienie rytmiczne, wystukiwanie sylab, metoda echa, metoda Cooperów, M. Chęćka, L. Arutiunian, program kompleksowej terapii van Ripera, ćwiczenia wspomagające płynne mówienie (relaksacja, trening autogeny, cwi-

czenia oddechowe); terapia grupowa; metody wspierające terapię jąkania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metody diagnozy i terapii zaburzeń rozwoju mowy, niepełnego mówienia u pacjentów w różnym wieku	K_W08	Egzamin Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie rozwoju mowy i niepełnego mówienia. Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej	K_U01 K_U02	Metoda przypadku Projekt	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji. Potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	Egzamin Kolokwium Projekt	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, studium przypadku)	55
Łącznie	125

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2
Łącznie	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adamczyk B., *Terapia jękania dla ubogich, ale chętnych*, „Logopedia” 1999, 26.
2. Byrne R., *Pomówmy o zacinaniu*, Warszawa 1989.
3. Chęć M., *Etapy w zmodyfikowanym programie psychofizjologicznej terapii jękania się*, „Logopedia” 1997, 24.
4. Jastrzębowska G., *Opóźnienia rozwoju mowy*, [w:] *Podstawy neurologopedii*, red. T. Gałkowski, E. Szelaąg, G. Jastrzębowska, Opole 2005.
5. Jastrzębowska G., *Istota i klasyfikacje opóźnień rozwoju mowy*, „Audiofonologia” 1997, 10.
6. Tarkowski Z., *Jękanie wczesnodziecięce*, Warszawa 1992.
7. Tarkowski Z., *Jękanie, Giełkot*, [w:] *Logopedia: pytania i odpowiedzi: podręcznik akademicki* red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 1999.
8. Zaleski T., *Opóźnienia w rozwoju mowy*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1998.
2. Kostecka W., *Pomoc logopedyczna dziecku jękającemu się*, „Logopedia” 1999, 26.
3. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA LOGOPEDYCZNA III – OLIGOFAZJA, AUTYZM, SURDOLOGOPEDIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ML3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Egzamin	5
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystąpienie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie oligofazji (dyslogii), zaburzeń komunikacji w autyzmie i niedosłuchu. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie wymienionych zaburzeń komunikacji językowej do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Pedagogika specjalna. Etapy prawidłowego rozwoju mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Podstawy audiologii. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Oligofazja. Istota zaburzeń mowy w upośledzeniu umysłowym. Oligofazje – definicje, przyczyny chorobowe, rodzaje uszkodzeń i upośledzeń. Neuroobrazowanie a rehabilitacja neurolingwistyczna. Wybrane zagadnienia z neuroanatomii, neurofizjologii i patofizjologii mowy. Problem autyzmu w literaturze, etiologia. Spektrum zaburzeń o typie autyzmu (autyzm atypowy, z Aspergera, Retta, SPD). Wczesne symptomy zaburzeń komunikacji u dzieci. Dynamika zmian u dzieci z wczesnym i późnym rozwojem autyzmu. Cechy odróżniające autyzm od zaburzeń o typie dysfazji. Surdologopedia – wyjaśnienie terminu. Metody diagnozy słuchu. Najnowsze ustalenia dotyczące terminologii stosowane w przypadkach zaburzeń słuchu. Wyjaśnienie pojęć: pole mowy, rezerwa ślimakowa, skotomaty. Czynniki kształtowania i rozwoju mowy dziecka z uszkodzonym narządem słuchu.

Konwersatoria

Pacjenci z oligofazją – metody diagnostyczne. Rehabilitacja neurolingwistyczna – etapy i poszczególne metody. Najnowsze trendy w terapiach neurolingwistycznych pacjentów z oligofazją. Kompleksowy zarys terapeutyczny pacjentów z oligofazją. Diagnoza deficytów poznawczych w autyzmie. Metody

terapii: dobór metod w zależności od wieku, komunikacji werbalnej, pozawerbalnej, poziomu inteligencji, ciężkości zaburzeń; stymulacja rozwoju mowy werbalnej; metody wspomagające (metoda holdingu, metoda Weroniki Sherborn, metoda Knilów, AAC, SI, stymulacja taktylna i wzrokowa). Test rozwoju reakcji słuchowych od pierwszego miesiąca życia do siódmego roku życia. Kwestionariusz badania surdologopedycznego D. Emiluty-Rozy. Cele terapii surdologopedycznej. Omówienie rozwoju dziecka od pierwszego miesiąca do trzydziestego miesiąca życia oraz możliwości jego wspomagania. Potrzeby edukacyjne dziecka z uszkodzonym słuchem w zależności od stopnia ubytku słuchu. Założenia organizacyjne klasy integracyjnej. Jak pomóc uczniowi z uszkodzonym słuchem w szkole masowej? Terapia surdologopedyczna: metoda całościowa S. Schmid-Giovanimi, metoda fonogestów K. Krakowiak, metoda macierzyńska A. van Udena, metoda alternatywna J. Cieszczyńskiej. Komunikacja totalna. Język migowy. Wychowanie słuchowe. Rehabilitacja osób z implantami.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metody diagnozy i terapii zaburzeń mowy towarzyszących upośledzeniu umysłowemu, w autyzmie, niedosłuchowi u pacjentów w różnym wieku	K_W08	Egzamin Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie dyslogii, zaburzeń wynikających z niedosłuchu i autyzmu Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej	K_U01 K_U02	Metoda przypadku Projekt	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji. Potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	Egzamin Kolokwium Projekt	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, studium przypadku)	55
łącznie	125

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2
łącznie	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Emiluta-Rozya D., *Wymowa dzieci niedosłyszących*, [w:] *Głuchota a język*, red. S. Grabias, Lublin 1994.
2. Gałkowski T., *Zaburzenia słuchu*, [w:] *Diagnoza i terapia zaburzeń mowy*, red. T. Gałkowski, Z. Tarkowski Z., T. Zalewski, Lublin 1993.
3. Jaklewicz H., *Autyzm wczesnodziecięcy: diagnoza, przebieg, leczenie*, Gdańsk 1993.
4. Kruk-Lasocka J., *Autyzm, nie autyzm*, Wrocław 2001.
5. *Listy o wychowaniu dziecka z wadą słuchu: poradnik dla rodziców dzieci najmłodszych* (z. 1-10), Warszawa 1995.
6. Skórzyńska M., *Programy wczesnej interwencji O. Lovaasa i S. Greenspana w terapii małego dziecka z autyzmem*, [w:] *Dziecko z zaburzeniami rozwoju: konteksty diagnostyczne i terapeutyczne*, red. B. Cytowska, B. Wilczura, Kraków 2006.
7. Pąchalska M., *Neuropsychologia kliniczna*, T. I-II, Warszawa 2007.
8. Pisula E., *Autyzm u dzieci: diagnoza, klasyfikacja, etiologia*, Warszawa 2000.
9. Tarkowski Z., *Mowa osób upośledzonych umysłowo i jej zaburzenia*, [w:] *Podstawy logopedii*, red. T. Gałkowski, E. Szelaż, G. Jastrzębowska, Opole 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Krakowiak K., *Fonogesty: gesty wspomagające odczytanie wypowiedzi z ust, poradnik dla logopedów, nauczycieli i rodziców dzieci niesłyszących*, Lublin 1986.
2. Löwe A., *Rozwijanie słuchu w zabawie*, Warszawa 1983.
3. Minczakiewicz E.M., *Bawidła – katalog zabawek dla dzieci niepełnosprawnych ruchowo i umysłowo*, Kraków 1996.
4. Schopler E., Lansing M., *Ćwiczenia edukacyjne dla dzieci autystycznych*, Gdańsk 1994.
5. Stecko E., *Zaburzenia mowy: wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa 1994.
6. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA LOGOPEDYCZNA IV – DYSARTRIA, ALALIA, AFAZJA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ML4

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Egzamin	5
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej. Przystąpienie niezbędnej wiedzy teoretycznej i trening umiejętności praktycznej realizacji diagnozy logopedycznej w zakresie zaburzeń mowy pochodzenia centralnego. Ćwiczenie umiejętności dostosowania metod terapeutycznych w zakresie dysartrii, alalii i afazji do indywidualnych potrzeb pacjenta w zależności od przyczyn i wieku.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Typologia zaburzeń komunikacji językowej. Podstawy neurologii. Wprowadzenie do metodyki diagnozy i terapii logopedycznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Afazja, dysfazja – wyjaśnienia terminologiczne. Rodzaje i przyczyny afazji. Anartria, dysartria – definicje, rodzaje, przyczyny (mózgowe porażenie dziecięce, inne). Mowa osób z dysartrią w normie intelektualnej i z upośledzeniem umysłowym. Alalia – wyjaśnienia terminologiczne. Etiologia niedokształcenia mowy pochodzenia korowego. Objawy pozajęzykowe i językowe charakterystyczne dla niedokształcenia mowy pochodzenia korowego.

Konwersatoria

Charakterystyka poszczególnych metod diagnostycznych w afazji. Metody leczenia, rehabilitacji neurologistycznej pacjentów z afazją, dysfazją. Programy rehabilitacyjne i najnowsze metod lecznicze. Diagnostyka neuroobrazowania mózgu w terapii i rehabilitacji mózgu. Metody dodatkowo wspomagające rehabilitację afazji i dysfazji. Wsparcie dla pacjentów i ich rodzin (urzędy, instytucje, ośrodki, grupy wsparcia, organizacje, turnusy rehabilitacyjne). Diagnoza dysartrii. Dysartria a afazja, jękanie, dyslalia. Metody terapii dysartrii. Proces diagnozowania dzieci z dysfunkcjami mózgowymi. Badania specjalistyczne i logopedyczne – analiza. Proces stymulacji i usprawniania rozwoju mowy u dzieci z niedokształceniem mowy pochodzenia korowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą zakłóceń komunikacji językowej oraz metody diagnozy i terapii zaburzeń mowy pochodzenia centralnego u pacjentów w różnym wieku	K_W08	Egzamin Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji nieprawidłowości w zakresie anartrii, dysartrii, afazji, dysfazji, alalii. Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania i projektowania procedury terapeutycznej	K_U01 K_U02	Metoda przypadku Projekt	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji. Potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	Egzamin Kolokwium Projekt	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, studium przypadku)	55
łącznie	125

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2
Łącznie	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Borkowska A. R., Domańska Ł., *Neuropsychologia kliniczna dziecka: wybrane zagadnienia*, Warszawa 2006.
2. Gałkowski T., Szeląg E., Jastrzębowska G., red., *Podstawy neurologopedii*, Opole 2005.
3. Gałkowski T., Jastrzębowska G., red., *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, T. I-II, Opole 2003.
4. Maruszewski M., *Mowa a mózg: zagadnienia neuropsychologiczne*, Warszawa 1970.
5. Parol U., *Dziecko z niedokształceniem mowy*, Warszawa 1989.
6. Pąchalska M., *Afazjologia*, Warszawa-Kraków 1999.
7. Pąchalska M., *Neuropsychologia kliniczna*, T. I-II, Warszawa 2007.
8. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.
9. Tarkowski Z., *Dyzartria*, Lublin 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Borkowska M., *ABC rehabilitacji dzieci*, Warszawa 1989.
2. Michałowicz R., red., *Mózgowe porażenie dziecięce*, Warszawa 1993.
3. Walsh K., *Neuropsychologia kliniczna*, Warszawa 2000.
4. Zaleski T., *Opóźnienia w rozwoju mowy*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PEDAGOGIKA ELEMENTARNA

Kod przedmiotu: 05.2-WP-PEDP-ELEM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Marzenna Magda-Adamowicz, **prof. UZ**,
inny nauczyciel akademicki z Katedry Pedagogiki
Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoretycznymi podstawami edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej, podstawą programową, metodami nauki czytania i pisania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Aktualna podstawa programowa dla przedszkoli i edukacji wczesnoszkolnej. Adaptacja dziecka w przedszkolu i w szkole. Sylwetka dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego, jego charakterystyka w zakresie rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i moralnego. Potrzeby dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego: typologia potrzeb, zaspokajanie potrzeb dziecka w środowisku rodzinnym, przedszkolnym i szkolnym. Przygotowanie dziecka do nauki w szkole. Dojrzałość szkolna a gotowość szkolna – pojęcia, składniki, diagnozowanie.

Ćwiczenia

Rola, istota oraz cele czytania i pisania. Gotowość dzieci do rozpoczęcia nauki czytania i pisania. Przegląd, analiza i ocena stosowanych metod nauki czytania i pisania w ujęciu historycznym: metoda M. Falskiego, metoda analityczno-syntetyczna o charakterze funkcjonalnym E. i F. Przyłubskich, metoda barwno-dźwiękowa H. Metery, metoda fonetyczno-literowo-barwna B. Rocławskiego, Metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz, wprowadzenie w świat pisma I. Majchrzak, metoda G. Domana, naturalna nauka języka W. Aye, metoda czytania oparta na integracji sensorycznej, metoda przyspieszonego czytania. Metody nauki czytania i pisania w polskich elementarzach. Tok postępowania metodycznego wynikający z danej metody nauki czytania i pisania (metoda M. Falskiego, E. i F. Przyłubskich, H. Metery, B. Rocławskiego, Metoda Dobrego Startu). Zasady kaligrafii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, dyskusja, metoda projektowa.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna teoretyczne podstawy edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej, aktualnie obowiązującą podstawę programową, wybrane metody nauki czytania i pisania.	K_W20	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi stosować metody nauki czytania i pisania adekwatnie do rodzajów problemów i potrzeb uczniów	K_U01	Kolokwium Studium przypadków Projekt	Ćwiczenia
Ma świadomość swojej wiedzy i umiejętności, potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	Kolokwium Studium przypadków Projekt	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Kolokwium pisemne z problematyki wykładów (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% – db, 60% – dst).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	45
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej (studium przypadku) i projektu, ćwiczenia kaligrafii)	35
łącznie	80
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Doman G., Doman J., *Jak nauczyć małe dziecko czytać*, Bydgoszcz 1992.
2. Kamińska A., *Metody nauki czytania i pisania w edukacji przedszkolnej*, Warszawa 1997.
3. Karbowniczek J., Kwaśniewska M., Surma B., *Podstawy pedagogiki przedszkolnej z metodyką*, 2011.
4. Lelonek M., Wróbel T., red., *Praca nauczyciela i ucznia w klasach I-III*, Warszawa 1990.
5. Majchrzak I., *Wprowadzanie dziecka w świat pisma*, Warszawa 1995.
6. Malmquist E., *Nauka czytania w szkole podstawowej*, Warszawa 1987.
7. Śliwerski B., *Pedagogika dziecka: studium pąjdocentryzmu*, Gdańsk 2007.
8. Więckowski R., *Pedagogika wczesnoszkolna*, WSiP, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jakowicka M., *Wzbogacanie doświadczeń uczniów w kontaktach ze środowiskiem*, WSiP, Warszawa 1982.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Iwona Kopaczyńska, dr Mirosława Nyczaj-Drag.

PODSTAWY AUDIOLOGII I FONIATRII

Kod przedmiotu: 12.1-WP-PEDP-AUD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchacza: z problematyką medyczną wchodzącą w zakres działania foniatrii i audiologii, z powiązaniem logopedii z innymi dziedzinami medycyny, w tym z foniatrią i audiologią, ukazanie znaczenia wzajemnej współpracy pomiędzy logopedą a foniatrą/audiologiem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wyjaśnienie pojęć i przedmiot zainteresowań – foniatria, audiologia, otolaryngologia, otorynolaryngologia. Schemat badania laryngologicznego. Zarys metod rehabilitacji stosowanych w foniatrii i audiologii. Diagnostyka i leczenie chorób: niedosłuch, głuchota, zaburzenia mowy, chrypka, bezgłos, szumy uszne, zaburzenia połykania, zaburzenia równowagi, zawroty głowy.

Ćwiczenia

Metodyka badania audiologicznego: metody badania narządu słuchu u dorosłych i dzieci / audiometria tonalna, audiometria impedancyjna, otoemisja, audiometria odpowiedzi wywołanych. Zaburzenia i schorzenia narządu słuchu. Metody terapii stosowane w schorzeniach narządu słuchu. Zastosowanie aparatów słuchowych, systemów wspomagających słyszenie u osób niedosłyszających. Metodyka badania foniatrycznego. Zaburzenia i schorzenia narządu głosu i mowy. Metody terapii stosowane w schorzeniach narządu głosu i mowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, studium przypadku, pokaz.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę w zakresie audiologii i foniatrii	K_W20	Kolokwium Dyskusja	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać specjalistyczną wiedzę w projektowaniu działań logopedycznych – uwzględnia w diagnozie i terapii logopedycznej ocenę narządu słuchu i głosu	K_U14	Dyskusja Kolokwium Studium przypadku	Ćwiczenia
Jest zdolny do porozumiewania się z lekarzem audiologiem/foniatrą	K_K07	Dyskusja Kolokwium Studium przypadku	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%) oraz aktywność na zajęciach (25%) i ocena z pracy samodzielnej (25%).

Wykłady

Kolokwium pisemne z problematyki wykładów (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% – db, 60% – dst).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie studium przypadku)	15
łącznie	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Obrębowski A., *Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej*, Poznań 2008.
2. Pruszczyk A., red., *Foniatria kliniczna*, Warszawa 1992.
3. Pruszczyk A., *Audiologia kliniczna: zarys*, Poznań 2003
4. Śliwińska-Kowalska M., *Audiologia kliniczna*, Łódź 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Janczewski G., *Otolaryngologia praktyczna*, Gdańsk 2005.
2. Marciniak T., *Anatomia prawidłowa człowieka*, Warszawa 1965.
3. Sinkiewicz A., *Poradnik dla laryngektomowanych*, Bydgoszcz 1992.
4. Śliwińska-Kowalska M., *Głos narzędziem pracy: poradnik dla nauczycieli*, Łódź 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PODSTAWY JĘZYKA MIGOWEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PJM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Kochan

Prowadzący: dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką dotyczącą niepełnosprawności związanej z wadami słuchu. Osoby głuche i niedosłyszące – wprowadzenie do problematyki dotyczącej uszkodzeń słuchu. Wyjaśnienie podstawowych pojęć związanych z głuchotą. Nauka alfabetu daktylograficznego, liczebników głównych oraz znaków wybranych ideograficznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Osoby głuche i niedosłyszące – wprowadzenie do problematyki dotyczącej uszkodzeń słuchu. Wyjaśnienie podstawowych pojęć związanych z głuchotą. Problemy życia codziennego osób głuchych. Znaki daktylograficzne – alfabet palcowy, liczebniki główne. Znaki ideograficzne – wybrane ideogramy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach	K_W10	Kolokwium	Ćwiczenia
Ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu wybranej specjalności	K_W17	Zaliczenie z oceną – dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i.	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych	K_U03	migowego) Zaliczenie z oceną – dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Kolokwium, ocena z zaangażowania studenta podczas zajęć, obecność na zajęciach.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	15
łącznie	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jouvett D., *Mowa dziecka: wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego*, Warszawa 1996.
2. Lane H., *Maska dobroczynności: o deprecjacji społeczności głuchych*, Warszawa 1996.
3. Prillwitz S., *Język, komunikacja i zdolności poznawcze niesłyszących*, Warszawa 1996.
4. Sachs O., *Zobaczyć głos: podróż do świata ciszy*, Warszawa 1998.
5. Kosiba O., Grenda P., *Leksykon języka migowego*, Bogatynia 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szczepankowski B., *Niesłyszący – głusi – głuchoniemi*, Warszawa 1999.
2. Szczepankowski B., *Zarys historii stowarzyszeń głuchoniemych 1876-1946*, Warszawa 1996.

UWAGA:

Przedmiot obowiązkowy tylko dla studentów *logopedia i terapia pedagogiczna*.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Katarzyna Kochan.

PROFILAKTYKA LOGOPEDYCZNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z poziomami profilaktyki logopedycznej. Przygotowanie do działań praktycznych zapobiegających powstawaniu zaburzeń zdolności komunikacyjnej u dzieci i dorosłych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Rozwój mowy i języka. Typologie zaburzeń mowy. Istota, rodzaje, przyczyny, metody diagnozy i terapii zaburzeń komunikacji językowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wyjaśnienia terminologiczne. Poziomy profilaktyki logopedycznej. Rozwój zainteresowania profilaktyką zaburzeń mowy w Polsce i na świecie. Przykłady działań promujących zdrowy tryb życia i utrwalanie prawidłowych nawyków w zakresie komunikacji językowej.

Ćwiczenia

Profilaktyka pierwszorzędowa: profilaktyka niespecyficzna (przykłady polityki informacyjnej w Polsce i na świecie), profilaktyka specyficzna (tworzenie optymalnych warunków, profilaktyczne ćwiczenia logopedyczne – ćwiczenia przygotowawczo-profilaktyczne, ćwiczenia ortofoniczne, ćwiczenia logorytmiczne, ćwiczenia metajęzykowe). Profilaktyka drugorzędowa – zasady prowadzenia badań przesiewowych w przedszkolach i szkołach podstawowych. Istota i przykłady zadań zawodowych logopedy związane z profilaktyką trzeciorzędową.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, dyskusja, prezentacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą profilaktyki logopedycznej pierwszorzędowej, drugorzędowej i trzeciorzędowej zapobiegającej powstawaniu zaburzeń mowy na każdym etapie rozwoju człowieka	K_W20	Kolokwium Dyskusja Praca pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk związanych z działalnością profilaktyczną. Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu projektowania działań profilaktycznych	K_U01 K_U02	Metoda przypadku Prezentacja Projekt	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji. Potrafi pracować w zespole	K_K01 K_K07	Kolokwium Prezentacja Projekt	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (25%), ocena z projektu (25%), prezentacji (25%) oraz pracy pisemnej (25%).

Wykłady

Kolokwium pisemne z problematyki wykładów.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach)	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, projektu, prezentacji)	25
łącznie	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gunia G., Lechta V., *Wprowadzenie do logopedii*, Kraków 2013.

2. *Profilaktyka logopedyczna w praktyce edukacyjnej*, T. I-II, Katowice 2012, 2013.
3. Skorek E.M., *Profilaktyka logopedyczna: wybrane zagadnienia*, [w:] *Komunikacja, zaburzenia, terapia*, red. E.M. Skorek, K.B. Kochan, Zielona Góra 2014.
4. Skorek E.M., *Ćwiczenia przygotowawczo-profilaktyczne: rodzaje i możliwości zastosowania u dzieci w wieku przedszkolnym*, [w:] *Komunikacja, zaburzenia, terapia*, red. E.M. Skorek, K.B. Kochan, Zielona Góra 2014.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Opieka logopedyczna od poczęcia*, red. B. Ročławski, Gdańsk 1998.
2. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 1989.
3. Skorek E.M., *100 tekstów do ćwiczeń logopedycznych*, Gdańsk, 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

ROZWÓJ MOWY I JĘZYKA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDP-RMJ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z normą rozwojową oraz warunkami prawidłowego rozwoju mowy i języka. Przygotowanie do projektowania działań wspomagających rozwój mowy dziecka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologia rozwojowa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Okresy w rozwoju mowy. Znaczenie okresu prenatalnego w rozwoju mowy. Pierwszy rok życia dziecka: nabywanie podstaw sprawności językowych w kontekście rozwoju ruchowego, poznawczego, emocjonalnego i społecznego. Rozwój fonologicznej, gramatycznej, semantycznej i pragmatycznej sprawności językowej od drugiego do siódmego roku życia. Czynniki warunkujące prawidłowy rozwój mowy. Czynniki biologiczne i środowiskowe zakłócające rozwój mowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, praca z książką, klasyczna metoda problemowa, projekt, metoda przypadku.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat rozwoju sprawności językowych i komunikacyjnych oraz czynników warunkujących prawidłowy rozwój mowy dziecka	K_W05	Kolokwium Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi dokonać oceny rozwoju mowy dziecka wykorzystując odpowiednie narzędzia diagnostyczne, wskazać na czynniki utrudniające jej rozwój w danym przypadku, projektuje	K_U01	Studium przypadku Opracowanie samodzielne przeprowadzonej diagnozy mowy dziecka	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
działania wspierające rozwój mowy dzieci w wieku 0-6 r.ż.		Projekt	
Potrafi pracować w zespole, jest zdolny do porozumiewania się z innymi specjalistami oraz rodzicami dzieci	K_K07	Studium przypadku Projekt	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna oceny z kolokwium oraz studium przypadku i projektu.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i studium przypadku)	15
łącznie	55

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dołęga Z., *Promowanie rozwoju mowy w okresie dzieciństwa – prawidłowości rozwoju, diagnozowanie i profilaktyka*, Katowice 2003.
2. Gałkowski T., Jastrzębowska G., red., *Logopedia – pytania i odpowiedzi*, Opole 1999.
3. Kaczmarek L., *Nasze dziecko uczy się mowy*, Lublin 1988.
4. Zaleski T., *Opóźnienia w rozwoju mowy*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Eliot L., *Co tam się dzieje?* Poznań 2003.
2. Krasowicz-Kupis G., *Rozwój świadomości językowej dziecka: teoria i praktyka*, Lublin 2004.
3. Mnich M., *Sprawność językowa dzieci w wieku wczesnoszkolnym*, Kraków 2002.
4. Słodownik-Rycaj E., *Rozwijanie mowy komunikatywnej dziecka*, Warszawa 1998.
5. Skorek E.M., *Wspomaganie rozwoju mowy dziecka*, Zielona Góra, 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

TECHNIKI KOMPUTEROWE W DIAGNOZIE I TERAPII

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-TKOM
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr Ewa Nowicka, inny nauczyciel akademicki
z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie się z możliwościami wykorzystania komputera, oprogramowania komputerowego oraz sprzętu peryferyjnego w diagnozie i terapii zaburzeń komunikacji językowej. Przygotowanie do samodzielnego wykorzystania programów komputerowych do diagnozy i terapii logopedycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości na temat budowy komputera, zasady jego działania oraz parametrów. Typologie zaburzeń mowy.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Relaksacyjna, dydaktyczna, terapeutyczna funkcja multimedialnych gier i zabaw komputerowych. Zapoznanie z zasadami działania wybranych programów do diagnozy i terapii zaburzeń komunikacji językowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Klasyczna metoda problemowa, burza mózgów, giełda pomysłów, dyskusja, ćwiczenia laboratoryjne, projekt.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat oprogramowania do diagnostyki i terapii zaburzeń komunikacji językowej	K_W20	Kolokwium Dyskusja	Laboratoria
Potrafi dokonać oceny przydatności poszczególnych programów do indywidualnych potrzeb pacjentów	K_U02	Studium przypadku Projekt	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole, jest zdolny do	K_K07	Studium przypadku	Laboratoria

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
porozumiewania się z innymi specjalistami oraz rodzicami dzieci		Projekt	

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz oceny ze studium przypadku (25%) i projektu (25%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i studium przypadku)	15
łącznie	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Mieszkowska A., Surowaniec J., *Gry i zabawy komputerowe stymulujące rozwój funkcji psychoruchowych u dzieci*, [w:] *Warsztaty IV Ogólnopolskiej Konferencji Logopedycznej nt. Zaburzenia mowy, czytania i pisania*, Gdańsk 1989.
2. Surowaniec J., *Dzieci i komputer*, „Wychowanie w Przedszkolu” 1991, 1.
3. Surowaniec J., *Technika komputerowa w zapobieganiu trudnościom w nauce czytania i pisania*, „Logopedia” 1991, 18.
4. Surowaniec J., *Funkcje zabaw i gier komputerowych w metodyce postępowania logopedycznego*, [w:] *Językowy obraz świata dzieci i młodzieży*, red. J. Ożdżyński, Kraków 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Surowaniec J., *Wspomaganie nauki czytania i pisania techniką komputerową*, [w:] *Wczesna edukacja dziecka*, red. M. Kawka, Kraków 1995.
2. Wierzejewska A., *Skuteczność terapii wspomaganiej edukacyjnymi programami komputerowymi w dysortografii*, „Psychologia Wychowawcza” 1993, 5.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Nowicka.

TYPOLOGIE ZABURZEŃ MOWY

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ZABM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z kryteriami dokonywania podziałów zaburzeń mowy i różnymi typologiami tych zaburzeń. Wyrobienie krytycznego spojrzenia na istniejące podziały zaburzeń mowy. Uwrażliwienie na „pułapki” terminologiczne w logopedii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wprowadzenie do logopedii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wyjaśnienie pojęć: zaburzenia komunikacji językowej, zaburzenia mowy, zaburzenia rozwoju mowy i języka, zaburzenia mowy i języka. Typy klasyfikacji zaburzeń mowy (objawowe, przyczynowe, mieszane, medyczne, logopedyczna). Pierwsze podziały zaburzeń mowy na świecie.

Ćwiczenia

Polskie klasyfikacje zaburzeń mowy (według L. Kaczmarka, I. Styczek, S. Grabiasa, H. Błachnio, H. Mierzejewskiej i D. Emiluty-Rozyi). Zaburzenia mowy w DSM-IV i ICD-10. Zaburzenia mowy w psychiatrii. Polskie słownictwo logopedyczne. Słowniki logopedyczne (polskie i zagraniczne).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – klasyczna metoda problemowa, dyskusja, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadku.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą typologii zakłóceń komunikacji językowej	K_W08	Egzamin Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawą wiedzę teoretyczną w celu diagnozowania obserwowanych zaburzeń mowy przyporządkowując je do poszczególnych klasyfikacji	K_U01 K_U02	Egzamin Studium przypadku	Wykłady Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, dokonuje samooceny własnych kompetencji	K_K01	Egzamin Kolokwium Praca pisemna	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%) i ocena ze studium przypadku (50%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 70% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach i egzaminie)	53
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie studium przypadku i pracy pisemnej)	47
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2
łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gałkowski T., Jastrzębowska G., red., *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, Opole 1999.
2. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1998.
3. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Kaczmarek L., *Rewalidacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami mowy*, [w:] *Pedagogika rewalidacyjna*, red. A. Hulek, Warszawa 1988.
2. Skorek E. M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WPROWADZENIE DO DIAGNOZY I TERAPII LOGOPEDYCZNEJ

ВВЕДЕНИЕ ДО ДИАГНОЗЫ И ТЕРАПИИ ЛОГОПЕДИЧЕСКОЙ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MDTL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	1

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z procedurą diagnozy i terapii logopedycznej. Teoretyczne przygotowanie studentów do samodzielnego prowadzenia diagnozy i terapii logopedycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Anatomia i fizjologia narządów mowy. Typologie zaburzeń komunikacji językowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Etapy diagnozy logopedycznej. Określenie problemu. Sformułowanie diagnozy. Badanie mowy – badanie rozumienia mowy, badanie rozumienia pojedynczych wyrazów, badanie rozumienia zdań. Badanie czynności nadawania mowy. Badanie artykulacji. Badanie umiejętności czytania i pisanie. Badanie budowy i sprawności narządów mowy. Weryfikacja hipotezy. Narzędzia badawcze stosowane w praktyce logopedycznej. Metody terapii logopedycznej. Zasady terapii logopedycznej. Metody diagnozy i terapii dyslalii, jąkania, oligofazji, dysartrii, alalii, opóźnionego rozwoju mowy, SLI i innych zaburzeń zdolności komunikacyjnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce diagnozy i terapii zaburzonej zdolności komunikacyjnej	K_W16	Egzamin	Wykłady
Potrafi wymienić i scharakteryzować metody diagnozy zaburzeń mowy, zna rodzaje narzę-	K_U03	Egzamin	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
dzi diagnostycznych oraz metody terapii osób z zaburzeniami komunikacji językowej			
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy w zakresie procedury diagnostycznej i terapeutycznej	K_K01	Egzamin	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 50% punktów z części pisemnej.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach i egzaminie)	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do egzaminu i studiowanie literatury)	5
łącznie	25

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jastrzębowska G., Pelc-Pękała O., *Diagnoza i terapia logopedyczna*, [w:] *Logopedia: pytania i odpowiedzi: podręcznik akademicki*, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 1999.
2. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1997.
3. Stecko E., *Zaburzenia mowy: wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa 1994.
4. Styczek I., *Logopedia*, 1983.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Skorek E.M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2000.
2. Skorek E.M., *Oblicza wad wymowy*, Warszawa 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WPROWADZENIE DO LOGOPEDII МВРОВАДЗЕНІЕ ДА LOGOПЕДІІ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-WDL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z problematyką logopedii – przedmiotem zadaniami, działami, specjalizacjami. Zapoznanie z rysem historycznym i prekursorami logopedii, organizacja opieki logopedycznej. Przygotowanie studentów do dalszych studiów z zakresu logopedii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Początki i rozwój logopedii w Polsce i na świecie. Przedmiot logopedii (mowa i jej aspekty, zaburzenia mowy, zjawisko logopedyczne). Logopedyczne definicje mowy i jej składników. Miejsce logopedii wśród innych nauk. Koncepcje logopedii (medyczna, pedagogiczna, lingwistyczna, holistyczna). Interdyscyplinarny charakter logopedii. Historia zawodu logopedy.

Ćwiczenia

Prekursorzy logopedii (Jan Siostrzyński, Benedykt Dylewski, Władysław Oftuszewski, Leon Kaczmarek). Działy i zadania logopedii. Charakterystyka zawodu logopedy i nauczyciela logopedy. Miejsca pracy logopedy. Specjalizacje zawodowe (neurologopedia, surdologopedia, logopedia artystyczna). Organizacja opieki logopedycznej w Polsce i na świecie – uwarunkowania prawne. Kształcenie logopedów w Polsce i na świecie. Etyczny aspekt zawodu logopedy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę w dotychczasową początków i rozwoju polskiej i światowej logopedii oraz zna jej prekursorów; zna podstawowe terminy logopedyczne, składniki mowy, miejsce logopedii wśród innych nauk, interdyscyplinarny charakter logopedii. Ma wiedzę dotyczącą zawodu logopedy	K_W20	Egzamin Kolokwium Praca pisemna Prezentacja	Wykłady Ćwiczenia
Analizuje powiązania logopedii z pedagogiką, psychologią, medycyną i językoznawstwem Potrafi posługiwać się regulacjami prawnymi opieki logopedycznej w Polsce oraz związanymi z zawodem logopedy	K_U01 K_U12	Dyskusja Kolokwium Praca pisemna	Ćwiczenia
Ma przekonanie o sensie i potrzebie podejmowania działań profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych wśród ludzi w różnym wieku z zaburzeniami zdolności komunikacyjnej Potrafi pracować w zespole	K_K03 K_K07	Dyskusja Kolokwium Projekt	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektu (25%) oraz prac pisemnych (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 70% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach i egzaminie)	53
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji i prac pisemnych)	47
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2
łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gałkowski T., Jastrzębowska G., red., *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, Opole 1999
2. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1998.
3. Kaczmarek L., *Nasze dziecko uczy się mowy*, Lublin 1988.
4. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Skorek E.M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z NEUROLOGII I PSYCHIATRII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDP-NEUR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
		Studia stacjonarne			
Wykłady	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie słuchaczy do oceny stanu psychicznego człowieka, kształtowanie postawy tolerancji i zrozumienia dla osób z zaburzeniami psychicznymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe normy współżycia społecznego; norma a patologia; zaburzenie a choroba psychiczna; psychopatologia; teorie powstawania zaburzeń psychicznych; diagnostyka, klinika, leczenie, rehabilitacja i profilaktyka poszczególnych zaburzeń psychicznych; uregulowania prawne wobec osób z zaburzeniami psychicznymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę dotyczącą norm współżycia społecznego, zna pojęcia: norma, patologia, zaburzenie, choroba psychiczna, psychopatologia; zna narzędzia diagnostyczne i procedurę badania psychiatrycznego, zna wybrane jednostki chorobowe	K_W20	Kolokwium	Wykłady
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę neurologiczną i psychiatryczną w diagnozie logopedycznej	K_U02	Dyskusja Kolokwium	Wykłady

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma przekonanie o potrzebie i jest zdolny do porozumiewania się z neurologiem i psychiatrą w rozszerzonej diagnozie i terapii logopedycznej	K_K07	Dyskusja Kolokwium Praca pisemna – studium przypadku	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Na ocenę z wykładu składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz ocena z pracy pisemnej (50%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do wykładu i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	20
łącznie	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bilikiewicz A., *Psychiatria: podręcznik dla studentów medycyny*, Warszawa 2007.
2. Radziwiłowicz P., Bilikiewicz A., *Psychiatria: repetytorium*, Warszawa 2008.
3. Stirling J.D., Hellewell J.S.E., *Psychopatologia*, Gdańsk 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Meyer R., *Psychopatologia: jeden przypadek – wiele teorii*, Gdańsk 2008.
2. Kępiński A., *Jak leczyć i poznawać człowieka*, Kraków 2005.
3. Opoczyńska M., *Kim jestem? Doświadczenie choroby psychicznej a stawianie się sobą*, Kraków 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z NEUROLOGOPEDII

Kod przedmiotu: 12.1-WP-PEDP-NEUR
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu neurologopedii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza teoretyczna i praktyczna z zakresu logopedii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Historia neurologopedii. Neurologopedia a dyscypliny pokrewne. Przedmiot i zadania neurologopedii. Specjalizacja w dziedzinie neurologopedii. Kształcenie specjalistów w dziedzinie neurologopedii. Diagnostyka neurologopedyczna. Diagnostyka różnicowa. Neurologopeda w roli diagnostyka. Terapia neurologopedyczna. Neurologopeda w roli terapeuty. Wizerunek neurologopedy. Zadania zawodowe neurologopedy. Neurologopedyczne studium przypadków. Projektowanie programów zajęć dla pacjentów z zaburzeniami mowy pochodzenia centralnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda tekstu przewodniego, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę związaną z neurologopedią, zna terminologię, zadania zawodowe neurologopedów; zna rodzaje zaburzeń mowy związanych z uszkodzeniem lub nieprawidłową pracą mózgu	K_W20	Kolokwium Dyskusja	Ćwiczenia
Potrafi dokonać diagnozy neurologopedycznej	K_U01	Studium przypadku	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nej i zaprojektować program terapii logopedycznej	K_U14		
Ma świadomość swojej wiedzy	K_K01	Kolokwium	Ćwiczenia
Jest zdolny do porozumiewania się ze specjalistami zajmującymi się pacjentami z zaburzeniami mowy pochodzenia centralnego	K_K07	Dyskusja Studium przypadku	

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz ocena z pracy samodzielnej (studium przypadków (50%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	20
łącznie	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gałkowski T., Szelaż E., Jastrzębowska G., red., *Podstawy neurologopedii*, Opole 2005.
2. Tarkowski Z., red., *Neurologopedia*, Lublin 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Tarkowski Z., Jastrzębowska G., red., *Człowiek wobec ograniczeń*, Lublin 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z PEDAGOGIKI SPECJALNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-WZPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnych i swoistych zasad edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Poznanie uwarunkowań i form integracji społecznej i edukacyjnej osób z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza pedagogiczna, psychologiczna i socjologiczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika specjalna jako nauka – podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka /subdyscypliny/. Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej. Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej. Znaczenie i zakres pojęcia dziecko z niepełnosprawnością. Psychospołeczna sytuacja osób z niepełnosprawnością. Stadialność procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności. Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym – fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka. Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej dla osób z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.

Ćwiczenia

Specyfika rozwoju, proces rehabilitacji i edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Osoby z wadą wzroku – specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, formy edukacji. Osoby z wadą słuchu – charakterystyka rozwoju, procesu rehabilitacji oraz form edukacji. Funkcjonowanie osób z chorobami przewlekłymi. Dzieci przewlekle chore w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w placówce leczniczej (w szpitalu, sanatorium): charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych. Osoby z niepełnosprawnością ruchową: charakterystyka wybranych dysfunkcji narządu ruchu oraz ich wpływu na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji. Możliwości wyrównywania szans

edukacyjnych w świetle aktualnych aktów prawnych. Organizacje działające na rzecz osób niepełnosprawnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia – dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne, projekt.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności.	K_W13	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające.	K_U02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Kolokwium Projekt	Ćwiczenia
Student ma świadomość swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi.	K_K01	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania, aktywnego udziału w zajęciach, pracy zaliczeniowej (projekt) oraz oceny z kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% – db, 60% – dst).

Wykłady

Kolokwium pisemne z problematyki wykładów (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% – db, 60% – dst).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne
------------------	--------------------

	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	25
łącznie	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dykcik W., red., *Pedagogika specjalna*, Poznań, 2007.
2. Dykcik W., *Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej: osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością)*, Poznań, 2010.
3. Kirenko J., *Oblicza niepełnosprawności*, Lublin, 2006.
4. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej*, Warszawa 1992.
5. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa, 1990.
6. Sękowska Z., *Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej*, Warszawa, 2001.
7. Wyczesany J., *Pedagogika upośledzonych umysłowo: wybrane zagadnienia*, Kraków, 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dykcik W., *Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych*, Poznań, 2005.
2. Korzon A., *Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej*, Kraków, 2010.
3. Kowalik S., *Psychologia rehabilitacji*, Warszawa 2007.
4. Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., *Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących*, Warszawa, 1996.
5. Lipińska-Lokś J., *Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych*, Zielona Góra, 2011.
6. Maciarz A., *Pedagogika lecznicza i jej przemiany: wybrane problemy*, Warszawa, 2001.
7. Nowicka A., *Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej*, Kraków, 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Nowicka.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z PSYCHOLOGII KLINICZNEJ

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PEDP-PSKL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Zakładu Psychologii Klinicznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu współczesnej psychologii klinicznej, ukształtowanie postawy zaangażowania w problemy osób zaburzonych oraz zmotywowanie do nabycia elementarnych umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej w stosunku do tych osób.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza psychologiczna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Przedmiot i działy psychologii klinicznej. Historyczny rys paradygmatów psychologii klinicznej. Psychologia kliniczna a psychiatria i inne działy medycyny. Zdrowie i choroba oraz norma i patologia w ujęciu klinicznym. Zadania psychologa klinicznego. Model patogenetyczny i salutogenetyczny. Zaburzenia psychiczne, jako podstawowa kategoria teoretyczna psychologii klinicznej. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych. Metoda kliniczna jako podstawa pracy badawczej i diagnostycznej.

Ćwiczenia

Rodzaje zaburzeń psychicznych ze szczególnym uwzględnieniem dziecięcych: zaburzenia emocjonalne, np. fobie szkolne, zaburzenia nawyków, np. *anorexia nervosa*, zaburzenia zachowania, np. ADHD, ODD, CD, zaburzenia rozwojowe, np. autyzm, trudności uczenia się, np. dysleksje. PTSD – klucz do rozumienia dynamiki szeroko pojętych zaburzeń psychicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – metoda projektu, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej, zna rodzaje zaburzeń psychicznych	K_W20 K_W05	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi uwzględnić w diagnozie logopedycznej diagnozę psychologia klinicznego	K_U02	Studium przypadku	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy	K_K01	Kolokwium	Wykłady
Potrafi pracować w zespole i porozumiewać się z psychologiem klinicznym	K_K07	Projekt	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Oceną z wykładów jest średnia arytmetyczna ocen osiągniętych na kolokwiach.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i studium przypadku)	20
Łącznie	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
Łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
2. Carson R. i in., *Psychologia zaburzeń*, T. I-II, Gdańsk 2003.
3. Meyer R., *Psychopatologia*, Gdańsk 2003.
4. Seligman M. i in., *Psychopatologia*, Warszawa 2003.
5. Sękowa H., *Psychologia kliniczna*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo podana przez wykładowcę.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jerzy Herberger.

WYBRANE ZAGADNIENIA Z WIEDZY O JĘZYKU

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-WJ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu lub Wydziału
Humanistycznego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	1

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów podstawami komunikacji językowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Źródła wiedzy o języku. Sposoby poznawania rzeczywistości językowej. Modelowanie rzeczywistości językowej. Co to jest komunikacja? Cele porozumiewania się ludzi. Rodzaje porozumiewania się ludzi. Budowanie komunikatów. Reguły komunikowania się ludzi. Pojęcie znaku, klasyfikacja, rodzaje. Współczesne kierunki w językoznawstwie. Bilingwizm.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe pojęcia z zakresu językoznawstwa ogólnego	K_W20	Kolokwium	Wykłady
Potrafi określić rodzaje porozumiewania się w obserwowanych interakcjach językowych	K_U14	Kolokwium	Wykłady
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie podstaw języka polskiego	K_K01	Dyskusja Kolokwium	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Wykłady

Oceną z wykładu jest średnia arytmetyczna ocen osiągniętych na kolokwium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury)	10
łącznie	30

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0
łącznie	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartmiński J., red, *Współczesny język polski*, Warszawa 1993.
2. Dubisz S., red, *Nauka o języku dla polonistów*, Warszawa 1997.
3. Grzegorzczkowska R., *Wstęp do językoznawstwa*, Warszawa 2007.
4. Łuczyński E., Maćkiewicz J., *Językoznawstwo ogólne*, Gdańsk, 2007.
5. Wierzbicka A., *O języku dla wszystkich*, Warszawa 1967.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Roślowski B., *Podstawy wiedzy o języku polskim dla glottodydaktyków, pedagogów, psychologów i logopedów*, T. I-II, Gdańsk 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

ZABURZENIA CZYTANIA I PISANIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ZCP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu terapii pedagogicznej i wybranych elementów metodyki zajęć korekcyjno-kompensacyjnych; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy z zakresu terapii pedagogicznej do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami współpracy logopedy z nauczycielem specjalista terapii pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki, podstawy psychologii rozwojowej, podstawy psychologii klinicznej, metodyka edukacji wczesnoszkolnej (zwłaszcza metody nauki czytania i pisanie).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wyjaśnienie podstawowych pojęć z zakresu terapii pedagogicznej. Cele, podmiot, przedmiot i formy terapii pedagogicznej. Przyczyny trudności w uczeniu się. Teorie specyficznych trudności w uczeniu się. Symptomy ryzyka dysleksji. Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej w oparciu o wybrane metody. Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda projektu, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawowa wiedze z zakresu terapii pedagogicznej, zna terminologię, wybrane teorie specyficznych trudności w uczeniu się, metody pracy z pacjentem w różnym	K_W01 K_W20	Kolokwium Dyskusja	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wieku z zaburzeniami czytania i pisania. Potrafi przeprowadzić diagnozę specyficznych trudności w uczeniu się oraz wskazać ich powiązania z zaburzeniami emocjonalnymi, niepowodzeniami szkolnymi i zaburzeniami w relacjach koleżeńskich	K_U01	Studium przypadku	Ćwiczenia
Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań; potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka	K_K07	Projekt	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu i studium przypadku)	15
łącznie	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
2. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
3. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
4. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 1998.
5. *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, T. II, Opole 2003.
6. Szurmiak M., *Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1987.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Trudności w pisaniu u dzieci*, Gdańsk 1983.
2. Nartowska H., *Opóźnienia i dysharmonie rozwoju psychomotorycznego dziecka*, Warszawa 1980.

UWAGA:

Przedmiot obowiązkowy tylko dla studentów specjalności *logopedia i język migowy*.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA DIAGNOZY I TERAPII PEDAGOGICZNEJ I

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MDTP1
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	4
Konwersatoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z symptomami specyficznych trudności w uczeniu się oraz szczegółową procedurą diagnostyczną i metodami terapeutycznymi w zależności od rodzaju trudności w uczeniu się. Przygotowanie studentów do samodzielnej diagnozy i terapii w zakresie wymienionych zaburzeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa terminologia związana z terapią pedagogiczną. Schemat postępowania diagnostyczno-terapeutycznego, podstawowe narzędzia diagnostyczne i metody terapeutyczne. Podstawy psychologii rozwojowej i klinicznej. Podstawy pedagogiki specjalnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Symptomy ryzyka dysleksji w ontogenezie człowieka – w wieku niemowlęcym (0-1 r.ż), poniemowlęcym (2-3 r.ż), przedszkolnym (3-5 r.ż), w wieku 6-7 lat, u uczniów klas I-III i starszych, u osób dorosłych. Symptomy zaburzeń wzrokowych, słuchowych, lateralizacji, orientacji w przestrzeni, koordynacji wzrokowo-ruchowej. Trudności w uczeniu się a zaburzenia emocjonalne.

Konwersatoria

Metodyka pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dziećmi młodszymi. Procedura diagnostyczna i wybrane narzędzia do diagnozy ryzyka dysleksji i specyficznych trudności w uczeniu się dzieci przedszkolnych i edukacji wczesnoszkolnej. Ćwiczenia percepcji i pamięci wzrokowej we wszystkich zakresach w oparciu materiał konkretny (obrazkowy) i abstrakcyjny (geometryczny i literowy). Ćwiczenia percepcji i pamięci słuchowej w oparciu o materiał niewerbalny i werbalny. System stymulacji i koordynacji zaburzeń rozwoju ruchowego i koordynacji wzrokowo-ruchowej (metoda Dobrego Startu M. Bogdanowicz, metoda Newella C. Kepharta, metoda M. Frostig, metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborne). Ćwiczenia integracji percepcyjno-motorycznej z wykorzystaniem metod: sylabowej według K. Grabałowskiej, J. Jastrzęb, J. Mickiewicz, M. Wojak, analityczno-syntetyczno-sylabowej według J. Baranowej, 18 struktur według E. Kujawy i M. Kurzyny, literowo-wyrazowej według B. Bieleń i G. Trze-

ciak, trzech rodzajów działań terapeutycznych T. Gąsowskiej i Z. Pietrzak-Stępkowskiej, terapii zajęciowej według J. Magnuskiej, działań profilaktycznych według A. Kołodziejczyka. Ćwiczenia z wykorzystaniem omawianych narzędzi diagnostycznych i scenariuszy zajęć opartych na wymienionych metodach. Prezentacja programów terapeutycznych wykonanych przez studentów do samodzielnie przeprowadzonych diagnoz.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę w zakresie symptomów trudności w uczeniu się oraz metod diagnostyczno-terapeutycznych stosowanych w poszczególnych rodzajach trudności w uczeniu się	K_W20	Egzamin Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań; potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka	K_K01 K_U14	Studium przypadku Projekt	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy, potrafi pracować w zespole i jest zdolny do porozumiewania się z innymi specjalistami i najbliższym otoczeniem pacjenta	K_K01 K_K07	Egzamin Dyskusja Studium przypadku Projekt	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (50%), ocena z projektów (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 50% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatorium.

Ocenia końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatorium i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne
------------------	--------------------

	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach i egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej – studium przypadku i projektów)	30
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna wieku przedszkolnego*, Warszawa 1985.
 2. Bogdanowicz M., *Integracja percepcyjno-motoryczna*, Warszawa 1997.
 3. Bogdanowicz M., *O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu*, Lublin 1994.
 4. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
 5. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
 6. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
 7. Gąsowska K., Pietrzak-Stępkowska Z., *Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1984.
 8. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 1998.
 9. Szurmiak M., *Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1987.
 10. Zakrzewska B., *Trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1996.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Metoda dobrego startu w pracy z dzieckiem od 5 do 10 lat*, Warszawa 1985.
 2. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., *Od piosenki do literki*, cz. 2, Gdańsk 1997.
 3. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., *Od piosenki do literki*, cz. 1, Gdańsk 1998.
 4. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnycka M., *Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka*, Warszawa 1994.
 5. Bogdanowicz M., Szlagowska D., *Piosenki do rysowania*, Gdańsk 1996.
 6. Sherborne W., *Ruch rozwijający dla dzieci*, Warszawa 1997.
 7. Waszkiewicz E., *Stymulacja psychomotorycznego rozwoju dzieci 6-8-letnich*, Warszawa 1991.
- Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego ćwiczenia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA DIAGNOZY I TERAPII PEDAGOGICZNEJ II

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MDTP2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Egzamin	4
Konwersatoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z psychospołecznymi następstwami zaburzeń w uczeniu się, symptomami specyficznych trudności w uczeniu się matematyki i szczegółową procedurą diagnostyczną i terapeutyczną w dyskalkulii, istotą leworęczności i sposobami pracy z uczniem leworęcznym, szczegółowymi zasadami terapii pedagogicznej. Przygotowanie studentów do samodzielnej diagnozy i terapii w zakresie wymienionych zaburzeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa terminologia związana z terapią pedagogiczną. Schemat postępowania diagnostyczno-terapeutycznego. Podstawy psychologii rozwojowej i klinicznej. Podstawy pedagogiki specjalnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Specjalizacja półkul mózgowych – funkcjonowanie półkul mózgowych u osób z dysleksją, wpływ na ich życie, na naukę, pracę zawodową itp., leworęczność i sposoby pracy z dzieckiem leworęcznym. Dyskalkulia – definicje terminów: dyskalkulia rozwojowa, dyskalkulia. Dyskalkulia a akalkulia. Częstość występowania dyskalkulii. Klasyfikacja i charakterystyka dyskalkulii rozwojowej, e) symptomy dyskalkulii. Dysleksja a matematyka. Dysleksja a dyskalkulia. Trudności w uczeniu się matematyki w dysleksji i w dyskalkulii. Specyficzne trudności w uczeniu się matematyki a uogólnione trudności w uczeniu się matematyki. Inne terminy określające specyficzne trudności w uczeniu się matematyki. Specyficzne trudności w uczeniu się matematyki w klasyfikacjach międzynarodowych.

Konwersatoria

Wybrane metody wspomagające terapię pedagogiczną – Kinezylogia Edukacyjna Paula Denisona, elementy NLP (Neuro Linguistic Programming) w nauczaniu ortografii. Terapia pedagogiczna uczniów starszych: omówienie terminów dysleksja, dysortografia, dysgrafia w odniesieniu do uczniów starszych, ćwiczenia usprawniające technikę czytania, ćwiczenia w poprawnym pisaniu, ćwiczeniu doskonalące technikę pisania. Dysleksja u dorosłych – diagnozowanie i terapia. Diagnozowanie dyskalkulii,

zasady terapii osób z dyskalkulią. Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych: wyposażenie gabinetu terapeutycznego, pomoce do terapii terapeutycznej, zasady terapii pedagogicznej: zasada korekcji i kompensacji, zasada systematyczności, stopniowa trudności, zasada indywidualizacji, zasada ciągłości oddziaływań, atrakcyjności zajęć, zasada kompleksowego oddziaływania, zasada wczesnego rozpoczynania terapii, zasada wzajemnego zaufania, szacunku i akceptacji, zasada polisensorycznego oddziaływania, zasada oddziaływania psychoterapeutycznego. Programy terapeutyczne: prezentacja programów terapeutycznych wykonanych przez studentów do samodzielnie przeprowadzonych diagnoz.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę w zakresie psychospołecznych następstw specyficznych trudności w uczeniu się, symptomów trudności w uczeniu się matematyki i leworęczności, metod diagnostyczno-terapeutycznych stosowanych w wymienionych rodzajach trudności w uczeniu się	K_W20	Egzamin Kolokwium	Wykłady Konwersatoria
Potrafi projektować zajęcia korekcyjno-kompensacyjne adekwatnie do rodzajów specyficznych trudności w uczeniu się i przewidywać skutki planowanych działań; potrafi opracować schemat programu terapeutycznego z uwzględnieniem zakresu współpracy z innymi specjalistami oraz rodzicami dziecka	K_K01 K_U14	Studium przypadku Projekt	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy, potrafi pracować w zespole i jest zdolny do porozumiewania się z innymi specjalistami i najbliższym otoczeniem pacjenta	K_K01 K_K07	Egzamin Dyskusja Studium przypadku Projekt	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektów (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 50% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z konwersatoriów.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z konwersatoriów (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z konwersatoriów i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach i egzaminie)	80
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej – studium przypadku i projektów)	30
łącznie	110

Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Leworęczność u dzieci*, Warszawa 1992.
2. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
3. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
4. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
5. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki: przyczyny, diagnoza, zajęcia korekcyjno-wyrównawcze*. Warszawa 1997.
6. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 1998.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego zajęcia.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Trudności w pisaniu u dzieci*, Gdańsk 1983.

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego zajęcia.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA (TERAPIA PEDAGOGICZNA)

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PRTP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Praktyka	60	–	VI	Zaliczenie na ocenę	4

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki jest zapoznanie z rolą nauczyciela specjalisty terapii pedagogicznej w placówce oświatowej, przygotowanie do samodzielnego prowadzenia zajęć i planowania pracy diagnostyczno-terapeutycznej w zakresie terapii pedagogicznej, rozwijanie umiejętności przygotowywania dokumentacji pracy logopedycznej oraz nawiązywania współpracy z kadrą placówki, rodzicami i środowiskiem lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu pedagogiki i psychologii, wprowadzenie do terapii pedagogicznej oraz metodyka pracy diagnostyczno-terapeutycznej. Zadania zawodowe nauczycieli specjalistów terapii pedagogicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z dokumentacją niezbędną do prowadzenia zajęć terapii pedagogicznej (diagnostycznych i terapeutycznych). Udokumentowana hospitacja zajęć terapii pedagogicznej prowadzonych przez opiekuna praktyki. Zapoznanie z harmonogramem rocznym i rozkładem dziennych zajęć realizowanych przez nauczycieli specjalistów terapii pedagogicznej w danej placówce. Wdrożenie w działania terapii pedagogicznej realizowane w placówce. Rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy terapii pedagogicznej do potrzeb uczniów. Wdrażanie we współpracę ze środowiskiem lokalnym. Rozwijanie umiejętności współpracy z kadrą placówki (nauczycielami, pedagogiem, psychologiem, logopedą) oraz rodzicami uczniów. Doskonalenie umiejętności interpersonalnych oraz planowanie drogi własnego rozwoju. Hospitacje zajęć terapii pedagogicznej. Samodzielne opracowanie i przeprowadzenie zajęć – profilaktycznych, diagnostycznych i terapeutycznych w zakresie trudności w uczeniu się. Rozwijanie umiejętności diagnozowania trudności w uczeniu się. Rozwijanie umiejętności rozwiązywania problemów w uczeniu się.

METODY KSZTAŁCENIA:

Obserwacja, dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o podstawowym funkcjonowaniu placówek oświatowych, głównych założeniach i celach pracy zawodowej nauczyciela specjalisty terapii pedagogicznej. Ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w placówce oświatowej. Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju. Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm etycznych. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie studiowanej specjalności terapia pedagogiczna	K_W14 K_W17 K_W18 K_W19 K_W20	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjno-wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł. Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych. Posiada umiejętność prezentowania własnych projektów i koncepcji, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów. Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U02 K_U04 K_U07 K_U08 K_U09	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w tym zakresie w zakresie swobodnego korzystania z technologii informacyjnych, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia Ma przekonanie o wadze zachowania się w	K_K01 K_K04 K_K07 K_K08	Dziennik praktyk Opinia opiekuna praktyk Konspekty	Praktyka

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, przygotowuje konspekty zajęć w placówce oświatowej, na podstawie których prowadzi profilaktykę, diagnozę i zajęcia z uczniami

WARUNKI ZALICZENIA:

Praktyka

Warunkiem zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnej opinii wystawionej przez nauczyciela-opiekuna praktyki oraz złożenie wymaganych dokumentów (opinia, rachunek i zaopiniowane i ocenione konspekty, na podstawie których prowadzone były zajęcia oraz notatki z prowadzonych w placówce hospicji) w wyznaczonym terminie przez organizatora praktyki z ramienia UZ.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z praktyk.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe	
(hospicje i udział w zajęciach realizowanych przez placówkę, prowadzenie zajęć w obecności opiekuna praktyk, konsultacje, rozliczenie dokumentów)	60
	10
Samodzielna praca studenta	
(opracowanie konspektów, samodzielne przygotowanie pomocy, prowadzenie dziennika praktyk, przygotowanie dokumentów do rozliczenia)	30
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego/opiekuna	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	

LITERATURA PODSTAWOWA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pozycje każdorazowo ustalane i podawane przez prowadzącego opiekuna praktyk.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WPROWADZENIE DO TERAPII PEDAGOGICZNEJ ВВЕДЕНИЕ ДО ТЕРАПИИ ПЕДАГОГИЧЕСКОЙ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-WTP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową terminologią terapii pedagogicznej i procedurą diagnostyczno-terapeutyczną.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki, podstawy psychologii rozwojowej, podstawy psychologii klinicznej, metody nauki czytania i pisanania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wyjaśnienia terminologiczne – specjalne potrzeby edukacyjne, diagnoza, terapia, terapia przyczynowa, terapia objawowa, terapia pedagogiczna, zajęcia korekcyjno-kompensacyjne, zajęcia reedukacyjne, zajęcia wyrównawcze, trudności w uczeniu się specyficzne trudności w uczeniu się, dysleksja, dysleksja rozwojowa, dysortografia, dysgrafia, dyskakulia. Historia badań nad dysleksją rozwojową. Częstość występowania dysleksji, dysortografii, dysgrafii. Etiologia dysleksji rozwojowej. Patomechanizm dysleksji: neuropsychologiczne podstawy czynności czytania i pisanania według A. Łurii D. Bakker, zaburzenia funkcji percepcyjno-motorycznych i ich integracji – symptomy zaburzeń, typologia dysleksji, dynamika dysleksji, ryzyko dysleksji.

Ćwiczenia

System opieki terapeutycznej – prawo do edukacji w polskim systemie oświaty, zakresy pomocy psychologiczno-pedagogicznej w placówkach oświatowych, polskie dokumenty prawne gwarantujące uczniom z dysleksją i trudnościami w uczeniu się pomoc psychologiczno-pedagogiczną – zapisy dotyczące zajęć korekcyjno-kompensacyjnych i egzaminów, systemy opieki terapeutycznej na świecie. Cele terapii pedagogicznej (cel nadrzędny i cele operacyjne). Podmiot i przedmiot terapii pedagogicznej. Formy terapii pedagogicznej. Zasady terapii pedagogicznej. Procedura diagnostyczno-terapeutyczna – narzędzia diagnostyczne i metody terapii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z książką i materiałami źródłowymi, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metoda przypadku, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę w zakresie terapii pedagogicznej i procedury diagnostyczno-terapeutycznej, teorii specyficznych trudności w uczeniu się i różnorodne ich uwarunkowania	K_W20	Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać wiedzę do wstępnej diagnozy i terapii osób z trudnościami w uczeniu się w różnym wieku.	K_U14	Studium przypadku Projekt	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy; potrafi pracować w zespole.	K_K01 K_K07	Kolokwium Projekt	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektu (25%) oraz studium przypadku (25%).

Wykłady

Oceną z wykładów jest średnia arytmetyczna ocen osiągniętych na kolokwium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć i kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie studium przypadku i projektu)	20
łącznie	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1989.
2. Bogdanowicz M., Adryjanek A., *Uczeń z dysleksją w szkole: poradnik nie tylko dla polonistów*, Gdynia 2005.
3. Bogdanowicz M, Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu: poradnik nie tylko dla rodziców*, Gdynia 2007.
4. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole: poradnik dla nauczycieli*, Warszawa 1989.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej*, Warszawa 1992.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

WPROWADZENIE DO JEZYKA MIGOWEGO МВРОВАДЗЕНІЕ ДА ЯЗЫКА МІГОВАГА

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-WJM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Kochan

Prowadzący: dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	2
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką dotyczącą niepełnosprawności związanej z wadami słuchu. Osoby głuche i niedosłyszące – wprowadzenie do problematyki dotyczącej uszkodzeń słuchu. Wyjaśnienie podstawowych pojęć związanych z głuchotą. Problemy życia codziennego osób głuchych. Rehabilitacja i leczenie osób z uszkodzonym słuchem. Werbalne i niewerbalne sposoby komunikowania się z osobami głuchymi. Kształcenie osób głuchych. Polski Związek Głuchych – zadania, działalność.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Osoby głuche i niedosłyszące – wprowadzenie do problematyki dotyczącej uszkodzeń słuchu. Wyjaśnienie podstawowych pojęć związanych z głuchotą. Problemy życia codziennego osób głuchych. Rehabilitacja i leczenie osób z uszkodzonym słuchem.

Ćwiczenia

Werbalne i niewerbalne sposoby komunikowania się z osobami głuchymi. Kształcenie osób głuchych. Polski Związek Głuchych – zadania, działalność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – praca z książką, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą	K_W08	Kolokwium	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń		Praca pisemna	Ćwiczenia
ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wybranej specjalności	K_W20	Praca pisemna	Ćwiczenia
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Praca pisemna	Ćwiczenia
Na świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Praca pisemna	Ćwiczenia
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Praca pisemna	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Kolokwium, ocena z zaangażowania studenta podczas zajęć, obecność na zajęciach..

Wykłady

Kolokwium.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach i konsultacjach)	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	20
łącznie	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
Łącznie	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jouvett D., *Mowa dziecka: wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego*, Warszawa 1996.
2. Lane H., *Maska dobroczynności: deprecjacji społeczności głuchych*, Warszawa 1996.
3. Prillwitz S., *Język, komunikacja i zdolności poznawcze niesłyszących*, Warszawa 1996.
4. Sachs O., *Zobaczyć głos: podróż do świata ciszy*, Warszawa 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szczepankowski B., *Niesłyszący – głusi – głuchoniemi*, Warszawa 1999.
2. Szczepankowski B., *Zarys historii stowarzyszeń głuchoniemych 1876-1946*, Warszawa 1996.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Katarzyna Kochan.

JĘZYK MIGOWY I – KURS PODSTAWOWY

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-JMP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Kochan
Prowadzący: dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	4
Laboratoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nauka alfabetu daktylograficznego, liczebników głównych oraz znaków ideograficznych z zakresu kursu podstawowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność manualna obu rąk.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wyjaśnienie znaków notacji graficznej stosowanej przy opisach graficznych znaków migowych. Zapis gestograficzny wzajemnego położenia rąk. Zapis gestograficzny układu palców każdej z rąk. Zapis gestograficzny pozycji ręki w przestrzeni. Zapis gestograficzny położenia rąk w stosunku do ciała. Zapis gestograficzny kierunku ruchu.

Laboratoria

Znaki daktylograficzne – alfabet palcowy, liczebniki główne i porządkowe. Znaki ideograficzne poziom elementarny – komunikacja codzienna, rodzina, czas, dom, pożywienie, praca, szkoła, lekarz, w urzędzie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – warsztaty, praca w grupach, praca w parach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego	K_W08	Egzamin – praca pisemna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń			
Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wybranej specjalności	K_W20	Egzamin – praca pisemna	Wykłady
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Kolokwium, ocena z zaangażowania studenta podczas zajęć, obecność na zajęciach.

Wykłady

Egzamin (praca pisemna).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z laboratorium (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem pozytywnego zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen z laboratorium oraz z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	30
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
Łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hendzel L.K., *Słownik polskiego języka migowego*, Olsztyn 1992.
2. Kosiba O., Grenda P., *Leksykon języka migowego*, Bogatynia 2011.
3. Pietrzak W., *Język migowy dla pedagogów*, Warszawa 1992.
4. Prałat-Pyrzewicz I, Bajewska J., *Język migowy w szkole i internacie*, Warszawa 1994.
5. Szczepankowski B., *Podstawy języka migowego*, Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szczepankowski B., *Język migowy: pierwsza pomoc medyczna*, Warszawa 1995.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Katarzyna Kochan.

JĘZYK MIGOWY II – KURS DOSKONALĄCY

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-JMD
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Kochan
Prowadzący: dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Egzamin	4
Laboratoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nauka znaków ideograficznych z zakresu kursu doskonalącego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność manualna obu rąk, pozytywne ukończenie kursu na poziomie podstawowym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Specyfika komunikowania się z osobami z uszkodzonym słuchem. Porozumiewanie się z osobami niedosłyszającymi. Porozumiewanie się z osobami głuchymi i ogłuchłymi. Porozumiewanie się z osobami głuchoniemymi. Porozumiewanie się z osobami głuchoniewidomymi.

Laboratoria

Znaki ideograficzne poziom doskonalący: kolory, odzież, zatrudnienie, edukacja, internat, szpital, na wsi, w mieście, wypoczynek, kultura.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – praca z książką, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Egzamin – praca pisemna	Wykłady
Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wybra-	K_W20	Egzamin – praca pisemna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nej specjalności			
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria
ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria
potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Kolokwium, ocena z zaangażowania studenta podczas zajęć, obecność na zajęciach

Wykłady

Egzamin (praca pisemna).

Ocena końcowa

Warunkiem pozytywnego zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen z laboratorium oraz z egzaminu. Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z laboratoriów (50%) i z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	30
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hendzel L.K., *Słownik polskiego języka migowego*, Olsztyn 1992.
2. Kosiba O., Grenda P., *Leksykon języka migowego*, Bogatynia 2011.
3. Pietrzak W., *Język migowy dla pedagogów*, Warszawa 1992.
4. Prałat-Pyrzewicz I, Bajewska J., *Język migowy w szkole i internacie*, Warszawa 1994.
5. Szczepankowski B., *Podstawy języka migowego*, Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szczepankowski B., *Język migowy: pierwsza pomoc medyczna*, Warszawa 1995.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Katarzyna Kochan.

JĘZYK MIGOWY III – KURS ZAAWANSOWANY

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-JMZ
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Kochan
Prowadzący: dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Egzamin	4
Laboratoria	45	3		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nauka znaków ideograficznych z zakresu kursu doskonalącego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność manualna obu rąk, pozytywne ukończenie kursu na poziomie doskonalącym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Technika i rehabilitacja niesłyszących – aparaty słuchowe, implanty ślimakowe i pniowe, urządzenia stosowane w dydaktyce, urządzenia stosowane w miejscach publicznych, urządzenia techniczne osobistego użytku.

Laboratoria

Znaki ideograficzne poziom zaawansowany: sport, zatrudnienie, praca, zwierzęta, rośliny, polityka, państwa, miasta, terapia pedagogiczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – warsztaty, praca w grupach, praca w parach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Egzamin – praca pisemna	Wykłady
Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie wybranej specjalności	K_W20	Egzamin – praca pisemna	Wykłady

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Dyktando migowe (odczytywanie znaków i. migowego), miganie (nadawanie znaków i. migowego)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Laboratoria

Kolokwium, ocena z zaangażowania studenta podczas zajęć, obecność na zajęciach

Wykłady

Egzamin (praca pisemna).

Ocena końcowa

Warunkiem pozytywnego zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen z laboratorium oraz z egzaminu. Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z laboratorium (50%) i z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	30
łącznie	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1
łącznie	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Hendzel LK., *Słownik polskiego języka migowego*, Olsztyn 1992.
2. Kosiba O., Grenda P., *Leksykon języka migowego*, Bogatynia 2011.
3. Prałat-Pyrzewicz I, Bajewska J., *Język migowy w szkole i internacie*, Warszawa 1994.
4. Pietrzak W., *Język migowy dla pedagogów*, Warszawa 1992.
5. Szczepankowski B., *Podstawy języka migowego*, Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Szczepankowski B., *Język migowy: pierwsza pomoc medyczna*, Warszawa 1995.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Katarzyna Kochan.

5D. MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY – NOWE MEDIA W KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ Z JĘZYKIEM ANGIELSKIM

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	11.3-WP-PEDP-AKSO	Architektura komputera i systemy operacyjne	30/18	2	ZO	III
2.	11.3-WP-PEDP-EdK	Edytorstwo komputerowe	30/18	3	ZO	IV
3.	11.3-WP-PEDP-GKom	Grafika komputerowa	30/18	2	ZO	III
4.	09.0-WP-PED-JAS1	Język angielski-specjalnościowy I	45/27	3	ZO	I
5.	09.0-WP-PED-JAS2	Język angielski-specjalnościowy II	45/27	3	ZO	II
6.	09.0-WP-PEDP-JAS3	Język angielski-specjalnościowy III	45/27	3	ZO	III
7.	09.0-WP-PEDP-JAS4	Język angielski-specjalnościowy IV	45/27	3	ZO	IV
8.	09.0-WP-PEDP-JAS5	Język angielski-specjalnościowy V	30/18	2	ZO	V
9.	09.0-WP-PEDP-JAS6	Język angielski-specjalnościowy VI	30/18	3	E	VI
10.	03.4-WP-PEDP-KM	Kultura medialna	30/18	3	E/ZO	V
11.	15.0-WP-PEDP-MKSI	Mechanizmy komunikacji społecznej w internecie	30/18	3	ZO/ZO	III
12.	15.3-WP-PEDP-MMR	Medialne mechanizmy reklamy	30/18	3	ZO/ZO	IV
13.	11.3-WP-PEDP-ECDL	Metodyka kształcenia z wykorzystaniem TI – projekt ECDL	15/9	2	ZO	V
14.	15.0-WP-PEDP-MM	Monitoring mediów	30/18	2	ZO	II
15.	11.3-WP-PEDP-MT1	Multimedialne technologie informacyjne I	45/27	4	Z/ZO	V
16.	11.3-WP-PEDP-MT2	Multimedialne technologie informacyjne II	45/27	5	E/ZO	VI
17.	05.0-WP-PEDP-PZM	Pedagogiczne zagrożenia medialne i ich profilaktyka	30/18	2	ZO	V
18.	03.4-WP-PED-PMed	Pedagogika medialna	30/18	3	ZO/ZO	II
19.	11.3-WP-PEDP-PM	Projekt – metodyka /ang	15/9	2	ZO	V
20.	03.4-WP-PEDP-PFT	Przekaz filmowy i telewizyjny	30/18	2	ZO	III
21.	11.3-WP-PEDP-PC	Przetwarzanie w chmurze	30/18	2	ZO	VI
22.	15.3-WP-PEDP-RPR	Reklama i PR	45/27	5	E/ZO	IV
23.	11.3-WP-PEDP-SKW	Scratch – komunikacja wielojęzyczna	30/18	2	ZO	V
24.	11.3-WP-PEDP-SLG	Sieci lokalne i globalne	45/27	5	E/ZO	IV
25.	14.2-WP-PEDP-SM	Socjologia mediów	30/18	2	ZO	VI
26.	11.3-WP-PEDP-SZT	Systemy zarządzania treścią	30/18	3	ZO	II
27.	11.3-WP-PEDP-TME	Technologie mobilne	30/18	3	ZO	VI
28.	15.0-WP-PEDP-TK	Teoria komunikowania	30/18	4	E/ZO	II

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

ARCHITEKTURA KOMPUTERA I SYSTEMY OPERACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-AKSO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z budową i funkcjonowaniem komputera, przygotowanie do samodzielnego montażu, diagnozowania i naprawy zestawu komputerowego. Zapoznanie z zasadami funkcjonowania oraz konstrukcją nowoczesnych systemów operacyjnych, zasadami ich użytkowania i administrowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna rozwiązania w dziedzinie komputerów osobistych klasy PC i komputerów przenośnych. Potrafi w podstawowym zakresie obsługiwać systemy operacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia z zakresu architektury komputerów. Jednostka centralna, urządzenia peryferyjne, płyta główna, pamięć, procesor, częstotliwość taktowania, pamięć operacyjna, magistrala, chipset. Identyfikacja podstawowych elementów komputera osobistego i odczytywanie ich parametrów. Konfiguracja zestawu komputerowego do potrzeb określonego użytkownika wraz z doбором odpowiednich jego elementów. Rozpoznawanie podstawowych usterek. Zasady postępowania przy usuwaniu awarii. Podstawowe pojęcia z zakresu systemów operacyjnych. Budowa systemu operacyjnego i zasady jego funkcjonowania. Licencje. Dobór odpowiedniego systemu operacyjnego i jego instalacja. Sprawdzanie zgodności sprzętowej oraz dostępności niezbędnych sterowników. Partycjonowanie i formatowanie dysku twardego. Administrowanie systemami operacyjnymi Windows i Linux. Prawa dostępu, zarządzanie użytkownikami i zasady bezpieczeństwa. Konfiguracja, zarządzanie i obsługa systemu operacyjnego w środowisku sieciowym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań z zakresu technologii informacyjnych. Ma podstawową wiedzę na temat zasad BHP w laboratorium. Ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego i konsekwencji prawnych związanych z korzystaniem z nielegalnego oprogramowania. Korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie zdiagnozować i opisać usterkę zestawu komputerowego lub jego oprogramowania. Potrafi w podstawowym zakresie konfigurować system operacyjny i dostosowywać do potrzeb przyszłego użytkownika	K_W16 K_W17 K_W19 K_W20 K_U04 K_U05 K_U14	Wejściówka Sprawdzian z progami punktowymi Test z progami punktowymi Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Laboratoria
Projektuje i konfiguruje zestawy komputerowe oraz instaluje i konfiguruje systemy operacyjne	K_W20 K_U14 K_K01	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowe sprawdziany (wejściówki/testy).

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich sprawdzianów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna wszystkich ocen.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, zadań praktycznych; studiowanie literatury)	25	37
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. McFedries P., *Windows 7 PL: księga eksperta*, Gliwice 2009.
2. Metzger P., *Anatomia PC*, Gliwice 2007.
3. Rusen C.A., Ballew J., *Windows 8 Step by Step*, Redmond 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Danowski B., Chabiński A., *Montaż komputera PC: ilustrowany przewodnik*, Gliwice 2010.
2. Hill B.M., Helmke M., Burger C., *Ubuntu: oficjalny podręcznik*, Gliwice 2011.
3. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa komputerów PC*, Gliwice 2005.
4. Sosna Ł., *Linux: komendy i polecenia*, Gliwice 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

EDYTORSTWO KOMPUTEROWE EDYTORSTWO KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-EdK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w świecie współczesnej poligrafii i projektowania graficznego, a także wykształcenie wrażliwości na formę komunikatu wizualnego oraz praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się technikami obowiązującymi w obszarze DTP.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe zasady pisowni i ortografii języka polskiego oraz podstawowe umiejętności obsługi edytora tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer), a także ogólna znajomość programu grafiki wektorowej Corel Draw.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do typografii. Terminy i pojęcia. Elementy składowe publikacji. Układy tekstu i obrazu. Czcionka tradycyjna a czcionka cyfrowa. Hierarchia. Zasady organizacji tekstu. Kolor. Anatomia informacji wizualnej. Obraz, ilustracja, fotografia. Słowo a obraz. Podstawowe kategorie projektów typograficznych. Realizacja projektu typograficznego. Projektowanie układu typograficznego za pomocą programu Corel Draw lub alternatywnego, np. Inkscape. Projektowanie układu dokumentu. Planowanie. Makietowanie. Organizacja fragmentów wyróżnionych i tekstu zasadniczego. Dobór i rozmieszczenie elementów i akcentów graficznych. Działanie kolorami. Skład komputerowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę na temat roli znaku (pismo alfabetyczne) na rozwój społeczeństw (determinizm technologiczny). Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów projektowania układu (kompozycji) dokumentów tekstowych i ilustrowanych, narzędzi i technik konstruowania komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT), ich prawidłowości i zakłóceń; ma podstawową wiedzę na temat prawa autorskiego oraz norm etycznych i moralnych (w obszarze poligrafii i projektowania graficznego)	K_W03 K_W08 K_W19 K_W20	Sprawdzian – progi punktowe Opowiedzi ustne	Laboratoria
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł nowoczesnych technologii (ICT): wyszukiwanie, przetwarzanie i wizualizacja informacji oraz samodzielnie dobierać dedykowane narzędzia z obszaru DTP.	K_U04	Aktywność Ocena prac	Laboratoria
potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie DTP – do składu i łamania tekstu) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania typograficzne (edytorskie) z zastosowaniem ICT (DTP)	K_U14	Aktywność Ocena prac	Laboratoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania typograficzne (edytorskie) z zastosowaniem ICT (DTP)	K_K08	Aktywność Ocena prac	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08) będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, programu do grafiki wektorowej czy programu z obszaru *desktop publishing*, oceniane są na podstawie oceny jakości prac – projekty z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	30	42
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adobe InDesign cs4/cs4pl, Oficjalny podręcznik, Gliwice 2009.
2. Baines P., Haslam A., *Pismo i typografia*, Warszawa 2010.
3. Bhaskaran L., *Czym jest projektowanie publikacji*, Warszawa 2008.
4. Bringhurst R., *Elementarz stylu w typografii*, Kraków 2007.
5. Felici J., *Kompletny przewodnik po typografii: zasady doskonałego składania tekstu*, Gdańsk 2006.
6. <http://www.typografia.ogme.pl>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chwałowski R., *Typografia typowej książki*, Gliwice 2002.
2. Datner D., *Design & layout, Sztuka projektowania*, Warszawa 2004.
3. Gage J., *Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, Kraków 2008.
4. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, Warszawa 2006.
5. Parker C. R., *Skład komputerowy w minutę*, Warszawa 1994.
6. Sarzyńska-Putowska J., *Komunikacja wizualna*, Kraków 2000.
7. Szanto T., *Pismo i styl*, Warszawa 1986.
8. Tyczkowski K., *Lettera Magica*, Łódź 2005.
9. Willberg H. P., Forssman F., *Pierwsza pomoc w typografii*, Gdańsk 2006.
10. Williams R., *Mistrzowskie stosowanie czcionek. Jak to zrobić?*, Gliwice 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr inż. Maciej Jackowski.

GRAFIKA KOMPUTEROWA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-GKom

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w obszarze projektowania graficznego, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się cyfrowymi technikami przetwarzania obrazu (od pomysłu i rejestracji do archiwizowania).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych wiadomości i umiejętności z zakresu ICT, podstawowych zasad kompozycji obrazu, bardzo ogólna umiejętność rysowania, a także ogólna umiejętność rejestrowania i zapisu obrazu (wykonywanie zdjęć, ich zapis bądź konwersja z postaci analogowej na cyfrową).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do grafiki. Terminy i pojęcia. Grafika komputerowa. Światło, barwa i modele barw. Sztuka komputerowa. Anatomia informacji wizualnej. Obraz, ilustracja, fotografia. Słowo a obraz. Grafika wektorowa. Zasady rysowania, transformacji i organizowanie kompozycji w programach wektorowych. Zapisywanie projektu i eksport do wybranego formatu mapy bitowej. Ćwiczenie twórcze – myślenie dywergencyjne. Kolor. Modele i kanały kolorów. Zarządzanie kolorem i korekcja kolorów. Grafika bitowa. Zarządzanie obrazem. Zmiana układu kompozycyjnego (kadrowanie) obrazu. Przebudowa przestrzeni obrazu oraz łączenie zdjęć w procesie kolażu. Transformacje i modelowanie obrazu. Filtry. Praca z warstwami. Realizacja projektu graficznego. Realizacja projektu graficzno-typograficznego. Przygotowanie własnego portfolio z projektami wykonanymi w trakcie trwania przedmiotu. Oprogramowanie dowolne (CorelDraw lub Photoshop).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę na temat roli i znaczenia obrazu (grafiki) w procesach wychowania, kształcenia, zna uwarunkowania filozoficzne, społeczno-kulturowe, historyczne i psychologiczne jego konstruowania i oddziaływania. Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów projektowania układu (kompozycji) obrazu, narzędzi i technik konstruowania komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT), ich prawidłowości i zakłóceń w procesach komunikacji społecznej. Ma podstawową wiedzę o odbiorcach komunikatów medialnych – uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej. Ma wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł prawnych oraz etycznych w zakresie tworzenia oraz wykorzystywania określonych symboli graficznych lub prac (elementy prawa autorskiego)	K_W03 K_W08 K_W15 K_W19 K_W20	Sprawdzian Odpowiedź ustna – progi punktowe	Laboratoria
Potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny przy konstruowaniu komunikatu wizualnego (przekaz graficzny – dokumenty drukowane oraz elektroniczne)	K_U07	Aktywność Ocena prac	Laboratoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie graficzne – wektorowe i bitowe) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (edytorskie) z zastosowaniem ICT	K_U14	Aktywność Ocena prac	Laboratoria
Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej, przestrzega praw autorskich	K_K05	Aktywność Ocena prac	Laboratoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (rysunkowe i fotograficzne) z zastosowaniem ICT	K_K08	Aktywność Ocena prac	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online (przede wszystkim K_W08) będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z programów grafiki wektorowej i bitowej.

Oceniane są na podstawie wykonanych prac, oceny ich jakości – projekt z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

Laboratoria

Zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	25	37
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Foley J.D. i in., *Wprowadzenie do grafiki komputerowej*, Warszawa 1995.
2. McClelland D., Fuller L. U., Fuller R. C., *Photoshop CS/CS PL. Biblia*, Gliwice 2006.
3. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, Warszawa 2006.
4. Twemlow A., *Czemu służy grafika użytkowa?*, Warszawa 2006.
5. Wrotek W., *Po prostu CorelDraw Graphics Suite X4*, Wyd. Helion, 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bunsch F. i in., *Grafika warsztatowa: podręcznik technik graficznych*, Poznań 2006.
2. Catafal J., Oliva C., *Techniki graficzne*, Wydawnictwo Arkady, 2004.
3. Datner D., *Design & layout: sztuka projektowania*, Warszawa 2004.
4. De Bono E., *Myślenie lateralne: idee na przekór schematom*, Gliwice 2007.
5. Francuz P., red., *Obrazy w umyśle. Studia nad percepcją i wyobraźnią*, Warszawa 2007.
6. Frutiger A., *Człowiek i jego znaki*, Warszawa 2003.
7. Gage J., *Kolor i kultura: teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, Kraków 2008.
8. Manovich L., *Język nowych mediów*, Warszawa 2006.
9. Młodkowski J., *Aktywność wizualna człowieka*, Warszawa-Łódź 1998.
10. Nęcka E., *Proces twórczy i jego ograniczenia*, Kraków 1995.
11. Popek S., *Psychologia twórczości plastycznej*, Kraków 2010.
12. Szmidt K. J., *Pedagogika twórczości*, Gdańsk 2007.

13. Zaborowski J., red., *Grafika komputerowa – metody i narzędzia*, Warszawa 1994.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr inż. Maciej Jackowski.

JĘZYK ANGIELSKI SPECJALNOŚCIOWY I

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JAS1
Typ przedmiotu: podstawowy
Język nauczania: angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	I	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–	I	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest wykształcenie kompetencji językowej i komunikacji umożliwiającej posługiwanie się językiem obcym dla potrzeb społecznych, naukowych lub zawodowych, oraz przygotowanie do nauki na innych uczelniach europejskich. Cel kursu jest realizowany poprzez rozwijanie czterech sprawności językowych (rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych) w zakresie odpowiadającym poziomowi B2/C1 w oparciu o wykorzystanie różnorodnych materiałów źródłowych, mediów, literatury fachowej, popularnonaukowej i specjalistycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów.

Kurs zawiera następujące treści: gramatyczne – doskonalenie poprawności gramatycznej, wprowadzenie rzadko występujących form gramatycznych charakterystycznych dla języka fachowego, transformacja zdań z zachowaniem pierwotnego znaczenia; leksykalne – doskonalenie umiejętności językowych w formie wypowiedzi ustnej i pisemnej w zakresie: rozpoznawania różnych rodzajów tekstów, opanowania strategii rozumienia tekstów, czytania tekstów fachowych, analizy i interpretacji tekstów, dyskusji, wymiany poglądów, prezentacji własnego stanowiska wobec omawianego tematu, wyrażania przypuszczeń i propozycji, interpretowania danych statystycznych, przeprowadzania wywiadu, redagowania tekstów: listów osobistych i formalnych, recenzji, streszczeń, sprawozdań i referatów, wygłaszania prezentacji. Tematyka zajęć jest powiązana z tematyką przedmiotów kierunkowych realizowanych w danym semestrze i obejmuje następujące zagadnienia: praca w branży informatycznej, systemy komputerowe, przechowywanie i przetwarzanie danych, transakcje internetowe, systemy sieciowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, projekty, dyskusja, prezentacja, praca z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2/C1	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Zna specjalistyczne słownictwo w zakresie wybranej specjalności; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Przygotowuje się do pełnienia określonych funkcji społecznych i zawodowych – projektuje ścieżkę własnego rozwoju	K_W08 K_W18 K_W20	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę językową do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatoriów: metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji)	25	25
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Angielski dla zaawansowanych*, Edgard 2011
2. Glendinning E. H., McEwan J., *Basic English for Computing*, Oxford 2003.
3. Glendinning E. H., McEwan J., *English for Information Technology*, Oxford 2002.
4. Hill D., Olejniczak M., *English for Information Technology*, Pearson Education Limited 2011.
5. Mascull B., *Key Words in the Media*, Collins 1995
6. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
7. Oxenden C., Ch. L. Latham-Koenig, *New English File Upper-intermediate*, Oxford 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chandler D., Munday R., *Dictionary of Media and Communication*, Oxford 2011.
2. Cieślak M., *Repetitorium tematyczno-leksykalne 3*, Poznań 2009.
3. Lax S., *Media and Communication Technologies*, Macmillan 2008.
4. Śmid W., *Słownik polsko-angielski biznes, media, reklama*, Dr Lex 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

JĘZYK ANGIELSKI SPECJALNOŚCIOWY II

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JAS2

Typ przedmiotu: podstawowy

Język nauczania: angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	II	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOT:

Celem kursu jest wykształcenie kompetencji językowej i komunikacji umożliwiającej posługiwanie się językiem obcym dla potrzeb społecznych, naukowych lub zawodowych, oraz przygotowanie do nauki na innych uczelniach europejskich. Cel kursu jest realizowany poprzez rozwijanie czterech sprawności językowych (rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych) w zakresie odpowiadającym poziomowi B2/C1 w oparciu o wykorzystanie różnorodnych materiałów źródłowych, mediów, literatury fachowej, popularnonaukowej i specjalistycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Kurs zawiera następujące treści: gramatyczne – doskonalenie poprawności gramatycznej, wprowadzenie rzadko występujących form gramatycznych charakterystycznych dla języka fachowego, transformacja zdań z zachowaniem pierwotnego znaczenia; leksykalne – doskonalenie umiejętności językowych w formie wypowiedzi ustnej i pisemnej w zakresie: rozpoznawania różnych rodzajów tekstów, opanowania strategii rozumienia tekstów, czytania tekstów fachowych, analizy i interpretacji tekstów, dyskusji, wymiany poglądów, prezentacji własnego stanowiska wobec omawianego tematu, wyrażania przypuszczeń i propozycji, interpretowania danych statystycznych, przeprowadzania wywiadu, redagowania tekstów: listów osobistych i formalnych, recenzji, streszczeń, sprawozdań i referatów, wygłoszenia prezentacji. Tematyka zajęć jest powiązana z tematyką przedmiotów kierunkowych realizowanych w danym semestrze i obejmuje następujące zagadnienia: multimedia; arkusze kalkulacyjne, bazy danych, administrowanie systemami; media oraz ich wpływ na współczesnego człowieka; technologie informacyjne; komunikacja społeczna, interpersonalna i medialna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, projekty, dyskusja, prezentacja, praca z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2/C1	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Zna specjalistyczne słownictwo w zakresie wybranej specjalności; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Przygotowuje się do pełnienia określonych funkcji społecznych i zawodowych – projektuje ścieżkę własnego rozwoju	K_W08 K_W18 K_W20	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę językową do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatoriów: metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji)	25	25
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Angielski dla zaawansowanych*, Edgard 2011.
2. Glendinning E.H., McEwan J., *Basic English for Computing*, Oxford 2003.
3. Glendinning E.H., McEwan J., *English for Information Technology*, Oxford 2002.
4. Hill D., Olejniczak M., *English for Information Technology*, Pearson Education Limited 2011.
5. Mascull B., *Key Words in the Media*, Collins 1995.
6. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
7. Oxenden C., Latham-Koenig Ch. L., *New English File Upper-intermediate*, Oxford 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chandler D., Munday R., *Dictionary of Media and Communication*, Oxford 2011.
2. Cieślak M., *Repetitorium tematyczno-leksykalne 3*, Wagros, Poznań 2009.
3. Lax S., *Media and Communication Technologies*, Macmillan 2008.
4. Śmid W., *Słownik polsko-angielski biznes, media, reklama*, Dr Lex 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

JĘZYK ANGIELSKI SPECJALNOŚCIOWY III

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JAS3
Typ przedmiotu: podstawowy
Język nauczania: angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOT:

Celem kursu jest wykształcenie kompetencji językowej i komunikacji umożliwiającej posługiwanie się językiem obcym dla potrzeb społecznych, naukowych lub zawodowych, oraz przygotowanie do nauki na innych uczelniach europejskich. Cel kursu jest realizowany poprzez rozwijanie czterech sprawności językowych (rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych) w zakresie odpowiadającym poziomowi B2/C1 w oparciu o wykorzystanie różnorodnych materiałów źródłowych, mediów, literatury fachowej, popularnonaukowej i specjalistycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Kurs zawiera następujące treści: gramatyczne – doskonalenie poprawności gramatycznej, wprowadzenie rzadko występujących form gramatycznych charakterystycznych dla języka fachowego, transformacja zdań z zachowaniem pierwotnego znaczenia; leksykalne – doskonalenie umiejętności językowych w formie wypowiedzi ustnej i pisemnej w zakresie: rozpoznawania różnych rodzajów tekstów, opanowania strategii rozumienia tekstów, czytania tekstów fachowych, analizy i interpretacji tekstów, dyskusji, wymiany poglądów, prezentacji własnego stanowiska wobec omawianego tematu, wyrażania przypuszczeń i propozycji, interpretowania danych statystycznych, przeprowadzania wywiadu, redagowania tekstów: listów osobistych i formalnych, recenzji, streszczeń, sprawozdań i referatów, wygłoszenia prezentacji. Tematyka zajęć jest powiązana z tematyką przedmiotów kierunkowych realizowanych w danym semestrze i obejmuje następujące zagadnienia: media w interakcji: video konferencja; projektowanie stron internetowych, etapy programowania; transfer danych i komunikacja; techniki kreowania wizerunku, przekaz werbalny i niewerbalny, mowa ciała; przekaz filmowy i telewizyjny; komunikacja społeczna w Internecie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, projekty, dyskusja, prezentacja, praca z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2/C1	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Zna specjalistyczne słownictwo w zakresie wybranej specjalności; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Przygotowuje się do pełnienia określonych funkcji społecznych i zawodowych – projektuje ścieżkę własnego rozwoju	K_W08 K_W18 K_W20	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę językową do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatoriów: metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji)	25	25
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Angielski dla zaawansowanych*, Edgard 2011.
2. Glendinning E.H., McEwan J., *Basic English for Computing*, Oxford 2003.
3. Glendinning E.H., McEwan J., *English for Information Technology*, Oxford 2002.
4. Hill D., Olejniczak M., *English for Information Technology*, Pearson Education Limited 2011.
5. Mascull B., *Key Words in the Media*, Collins 1995.
6. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
7. Oxenden C., Latham-Koenig Ch. L., *New English File Upper-intermediate*, Oxford 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chandler D., Munday R., *Dictionary of Media and Communication*, Oxford 2011.
2. Cieślak M., *Repetitorium tematyczno-leksykalne 3*, Wagros, Poznań 2009.
3. Lax S., *Media and Communication Technologies*, Macmillan 2008.
4. Śmid W., *Słownik polsko-angielski biznes, media, reklama*, Dr Lex 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

JĘZYK ANGIELSKI SPECJALNOŚCIOWY IV

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JAS4
Typ przedmiotu: podstawowy
Język nauczania: angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest wykształcenie kompetencji językowej i komunikacji umożliwiającej posługiwanie się językiem obcym dla potrzeb społecznych, naukowych lub zawodowych, oraz przygotowanie do nauki na innych uczelniach europejskich. Cel kursu jest realizowany poprzez rozwijanie czterech sprawności językowych (rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych) w zakresie odpowiadającym poziomowi B2/C1 w oparciu o wykorzystanie różnorodnych materiałów źródłowych, mediów, literatury fachowej, popularnonaukowej i specjalistycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Kurs zawiera następujące treści: gramatyczne – doskonalenie poprawności gramatycznej, wprowadzenie rzadko występujących form gramatycznych charakterystycznych dla języka fachowego, transformacja zdań z zachowaniem pierwotnego znaczenia, leksykalne – doskonalenie umiejętności językowych w formie wypowiedzi ustnej i pisemnej w zakresie: rozpoznawania różnych rodzajów tekstów, opanowania strategii rozumienia tekstów, czytania tekstów fachowych, analizy i interpretacji tekstów, dyskusji, wymiany poglądów, prezentacji własnego stanowiska wobec omawianego tematu, wyrażania przypuszczeń i propozycji, interpretowania danych statystycznych, przeprowadzania wywiadu, redagowania tekstów: listów osobistych i formalnych, recenzji, streszczeń, sprawozdań i referatów, wygłoszenia prezentacji. Tematyka zajęć jest powiązana z tematyką przedmiotów kierunkowych realizowanych w danym semestrze i obejmuje następujące zagadnienia: kultura masowa; PR w mediach; reklama w mediach; Technologie przyszłości; internet i bezpieczeństwo w sieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, projekty, dyskusja, prezentacja, praca z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2/C1	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Zna specjalistyczne słownictwo w zakresie wybranej specjalności; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Przygotowuje się do pełnienia określonych funkcji społecznych i zawodowych – projektuje ścieżkę własnego rozwoju	K_W08 K_W18 K_W20	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę językową do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatoriów: metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia	Studia
-----------------	--------	--------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

	stacjonarne (w godz.)	niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji)	25	25
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Angielski dla zaawansowanych The Changing World*, Edgard 2011.
2. Glendinning E.H., McEwan J., *Basic English for Computing*, Oxford 2003.
3. Glendinning E.H., McEwan J., *English for Information Technology*, Oxford 2002.
4. Hill D., Olejniczak M., *English for Information Technology*, Pearson Education Limited 2011.
5. Mascull B., *Key Words in the Media*, Collins 1995.
6. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
7. Oxenden C., Latham-Koenig Ch. L., *New English File Upper-intermediate*, Oxford 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chandler D., Munday R., *Dictionary of Media and Communication*, Oxford 2011.
2. Cieślak M., *Repetitorium tematyczno-leksykalne 3*, Wagros, Poznań 2009.
3. Lax S., *Media and Communication Technologies*, Macmillan 2008.
4. Śmid W., *Słownik polsko-angielski biznes, media, reklama*, Dr Lex 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

JĘZYK ANGIELSKI SPECJALNOŚCIOWY V

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JAS5
Typ przedmiotu: podstawowy
Język nauczania: angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest wykształcenie kompetencji językowej i komunikacji umożliwiającej posługiwanie się językiem obcym dla potrzeb społecznych, naukowych lub zawodowych, oraz przygotowanie do nauki na innych uczelniach europejskich. Cel kursu jest realizowany poprzez rozwijanie czterech sprawności językowych (rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych) w zakresie odpowiadającym poziomowi B2/C1 w oparciu o wykorzystanie różnorodnych materiałów źródłowych, mediów, literatury fachowej, popularnonaukowej i specjalistycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Kurs zawiera następujące treści: gramatyczne – doskonalenie poprawności gramatycznej, wprowadzenie rzadko występujących form gramatycznych charakterystycznych dla języka fachowego, transformacja zdań z zachowaniem pierwotnego znaczenia, leksykalne – doskonalenie umiejętności językowych w formie wypowiedzi ustnej i pisemnej w zakresie: rozpoznawania różnych rodzajów tekstów, opanowania strategii rozumienia tekstów, czytania tekstów fachowych, analizy i interpretacji tekstów, dyskusji, wymiany poglądów, prezentacji własnego stanowiska wobec omawianego tematu, wyrażania przypuszczeń i propozycji, interpretowania danych statystycznych, przeprowadzania wywiadu, redagowania tekstów: listów osobistych i formalnych, recenzji, streszczeń, sprawozdań i referatów, wygłoszenia prezentacji. Tematyka zajęć jest powiązana z tematyką przedmiotów kierunkowych realizowanych w danym semestrze i obejmuje następujące zagadnienia: zagrożenia medialne, cyberprzemoc, media a agresja wśród dzieci i młodzieży; uzależnienie od komputera i Internetu; wpływ mediów na rozwój psychofizyczny dzieci i młodzieży; kultura informacyjna; globalizacja i konsumpcjonizm.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, projekty, dyskusja, prezentacja, praca z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2/C1	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Student zna specjalistyczne słownictwo w zakresie wybranej specjalności; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Przygotowuje się do pełnienia określonych funkcji społecznych i zawodowych – projektuje ścieżkę własnego rozwoju.	K_W08 K_W18 K_W20	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria
Student potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę językową do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Sprawdzian z progami punktowymi Kolokwium	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatoriów: metody weryfikacji efektów kształcenia to: 1) dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50% prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry, 2) sprawdzian: progi punktowe j.w., 3) aktywne uczestnictwo w zajęciach. Ocena z konwersatoriów stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	22
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji)	25	38
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Angielski dla zaawansowanych The Changing World*, Edgard 2011.
2. Glendinning E.H., McEwan J., *Basic English for Computing*, Oxford 2003.
3. Glendinning E.H., McEwan J., *English for Information Technology*, Oxford 2002.
4. Hill D., Olejniczak M., *English for Information Technology*, Pearson Education Limited 2011.
5. Mascull B., *Key Words in the Media*, Collins 1995.
6. Matejko I, John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
7. Oxenden C., Latham-Koenig Ch.L., *New English File Upper-intermediate*, Oxford 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chandler D., Munday R., *Dictionary of Media and Communication*, Oxford 2011.
2. Cieślak M., *Repetitorium tematyczno-leksykalne 3*, Wagros, Poznań 2009.
3. Lax S., *Media and Communication Technologies*, Macmillan 2008.
4. Śmid W., *Słownik polsko-angielski biznes, media, reklama*, Dr Lex 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

JĘZYK ANGIELSKI SPECJALNOŚCIOWY VI

Kod przedmiotu: 09.0-WP-PEDP-JAS6
Typ przedmiotu: podstawowy
Język nauczania: angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: mgr Beata Burchardt, mgr Małgorzata Gąsiorowska-Sawka, mgr Marzena Lachowicz, mgr Agata Poźniak, mgr Barbara Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	VI	Egzamin	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	VI	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest wykształcenie kompetencji językowej i komunikacji umożliwiającej posługiwanie się językiem obcym dla potrzeb społecznych, naukowych lub zawodowych, oraz przygotowanie do nauki na innych uczelniach europejskich. Cel kursu jest realizowany poprzez rozwijanie czterech sprawności językowych (rozumienie ze słuchu, rozumienie tekstu czytanego, tworzenie wypowiedzi ustnych i pisemnych) w zakresie odpowiadającym poziomowi B2/C1 w oparciu o wykorzystanie różnorodnych materiałów źródłowych, mediów, literatury fachowej, popularnonaukowej i specjalistycznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość języka angielskiego na poziomie B1+/B2.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tematyka kursu dotyczy kierunku studiów oraz przyszłej pracy zawodowej studentów. Kurs zawiera następujące treści: gramatyczne – doskonalenie poprawności gramatycznej, wprowadzenie rzadko występujących form gramatycznych charakterystycznych dla języka fachowego, transformacja zdań z zachowaniem pierwotnego znaczenia; leksykalne – doskonalenie umiejętności językowych w formie wypowiedzi ustnej i pisemnej w zakresie: rozpoznawania różnych rodzajów tekstów, opanowania strategii rozumienia tekstów, czytania tekstów fachowych, analizy i interpretacji tekstów, dyskusji, wymiany poglądów, prezentacji własnego stanowiska wobec omawianego tematu, wyrażania przypuszczeń i propozycji, interpretowania danych statystycznych, przeprowadzania wywiadu, redagowania tekstów: listów osobistych i formalnych, recenzji, streszczeń, sprawozdań i referatów, wygłoszenia prezentacji. Tematyka zajęć jest powiązana z tematyką przedmiotów kierunkowych realizowanych w danym semestrze i obejmuje następujące zagadnienia: socjologia mediów; historia mediów; kultura w sieci/netykieta; technologie mobilne; cyberjęzyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Praca indywidualna, praca w parach, praca w grupach, gry dydaktyczne, projekty, dyskusja, prezentacja, praca z wykorzystaniem środków audiowizualnych (CD, DVD).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2/C1	K_U04	Egzamin pisemny i ustny z progami punktowymi	Konwersatoria
Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych	K_U06	Egzamin pisemny i ustny z progami punktowymi	Konwersatoria
Zna specjalistyczne słownictwo w zakresie wybranej specjalności; ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Przygotowuje się do pełnienia określonych funkcji społecznych i zawodowych – projektuje ścieżkę własnego rozwoju	K_W08 K_W18 K_W20	Egzamin pisemny i ustny z progami punktowymi	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę językową do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U14	Egzamin pisemny i ustny z progami punktowymi	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2/C1 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów. Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia. Student otrzymuje ocenę z egzaminu według następujących progów punktowych: 50-60% dostateczny, 61-70% dostateczny plus, 71-80% dobry, 81-90% dobry plus, 91-100% bardzo dobry. Ocena z konwersatoriów jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej i prezentacji)	25	52

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Punkty ECTS	łącznie	75	75
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	2
	łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Angielski dla zaawansowanych The Changing World*, Edgard 2011.
2. Glendinning E.H., McEwan J., *Basic English for Computing*, Oxford 2003.
3. Glendinning E.H., McEwan J., *English for Information Technology*, Oxford 2002.
4. Hill D., Olejniczak M., *English for Information Technology*, Pearson Education Limited 2011.
5. Mascull B., *Key Words in the Media*, Collins 1995.
6. Matejko I., John-Jankowska B., *A Selection of Sociological Problems in English*, Tychy 2006.
7. Oxenden C., Latham-Koenig Ch.L., *New English File Upper-intermediate*, Oxford 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Chandler D., Munday R., *Dictionary of Media and Communication*, Oxford 2011.
2. Cieślak M., *Repetitorium tematyczno-leksykalne 3*, Poznań 2009.
3. Lax S., *Media and Communication Technologies*, Macmillan 2008.
4. Śmid W., *Słownik polsko-angielski biznes, media, reklama*, Dr Lex 2010.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Beata Burchardt.

KULTURA MEDIALNA KULTURA MEDIÓW

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-KM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski/angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący **wykłady**

Prowadzący: dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ,
mgr Paulina Woźniak-Chojnacka, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Egzamin	3	
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Egzamin		
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z treściami współczesnej kultury medialnej. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie współuczestnictwa w procesach współczesnej kultury. Przygotowanie do samodzielnego i świadomego funkcjonowania w społeczeństwie konsumpcyjnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Antropologia kulturowa. Podstawowe wiadomości z zakresu komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz funkcjonowania mediów i massmediów we współczesnym społeczeństwie informacyjnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rozumienie kultury w antropologii kulturowej. Struktura kultury (normatywna, symboliczna i materialna). Społeczne funkcje mediów. Kultura masowa – kultura popularna (popkultura) – kultura medialna. Kultura jako paidea czy kultura jako towar. Kultura w perspektywie postmodernistycznej. Trzy sfery kultury medialnej. Globalizacja (amerykanizacja kultury). Kultura informacyjna – cyberkultura. Historia kultury medialnej. Kultura medialna a jej cechy i uwarunkowania w dobie mediów tradycyjnych i elektronicznych. Techniczne środki komunikowania a kultura jako symbolizacja rzeczywistości – od kultury druku do kultury obrazu. Przemiany mediów i wynikające z nich szanse i zagrożenia dla kultury. Telewizja jako kultura. Telewizja wczoraj i dziś. Funkcje telewizji. Kulturotwórcza rola telewizji. Rodzaje telewizji. Wybrane formy i gatunki telewizyjne (program rozrywkowy, talk-show, reality-show, teleturniej). Serial telewizyjny (format, telenowela, opera mydlana, sitcom). Tożsamość i ciało w kulturze medialnej. Stereotypy kobiecości i męskości. Reklama, moda, telenowela. Treści współ-

czesnej kultury medialnej w komunikacji społecznej (transmisja treści artystycznych, transmisja wzorów kulturowych, nowe rytuały kulturowe, konstruowanie nowych doświadczeń społecznych. Przemysł medialny. Showbiznes. Przemysł filmowy – Hollywood, Bollywood. Przemysł muzyczny – muzyka młodzieżowa, wideoklipy. Prasa – kobieca, młodzieżowa, tabloidy, moda. Zjawiska kultury medialnej – kreacje społeczne, oddziaływania pedagogiczne. Ikony medialne – celebryci i idole medialni. Tabloidyzacja kultury. Kultura medialna w polityce.

Laboratoria

Media i massmedia: media w historii kultury i cywilizacji, klasyfikacje mediów, funkcje mediów, media a jednostka i społeczeństwo, media tradycyjne i współczesne media cyfrowe. Kultura: geneza, aspekty rzeczywistości kulturowej, definicje kultury, dziedziny kultury, sześć grup definicji kultury wg Kroeber'a & Kluckhohn'a, płaszczyzny zjawisk kulturowych, kultura jako symbolizacja rzeczywistości, kultura informacyjna – cyberkultura, mass media jako nośniki kultury. Kultura masowa: pojęcie, charakterystyka i geneza rozwoju kultury masowej, kultura popularna – popkultura – kultura instant, globalizacja kultury, kultura jako towar, kształtowanie upodobań masowych, gadżety popkultury i wartości w stylu pop. Telewizja: geneza i funkcje telewizji, rola telewizji w kulturze, rodzaje telewizji, formy i gatunki telewizyjne, seriale telewizyjne, manga i anime. Reklama: definicja, funkcje, cechy i cele reklamy, historia i techniki reklamy, formy reklamy telewizyjnej, radiowej, outdoorowej, internetowej, wpływ reklamy na dzieci, młodzież i dorosłych. Analiza komunikatów medialnych: mechanizmy oddziaływania i wpływ mediów, czynniki perswazyjne w komunikatach medialnych, transmisje treści artystycznych i wzorów kulturowych, świat wartości kreowany w czasopiśmie młodzieżowych, obraz dziecka w mediach na podstawie analizy bajek telewizyjnych oraz prasy dziecięcej, moda i reklama jako element kultury medialnej. Wizerunek kobiety i mężczyzny w mediach na podstawie prasy i telewizji: stereotypy, reklama, moda, telenowele, płeć kulturowa a język i mass media. Przemysł filmowy i show biznes: kim jest widz filmowy, wzorce filmowe oraz funkcje i znaczenie filmów – Hollywood, Bollywood i Kino chińskie. Kultura medialna a nowe media: kultura konwergencji, muzyka i kultura wideoklipu, kultura młodzieżowa, kreacje społeczne i ikony medialne, tabloidyzacja kultury, kultura medialna a polityka, wartości kulturowe w grach komputerowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i problemowy ilustrowany materiałami audio-wizualnymi.

Laboratoria – pogadanka, pokaz, metoda projektu, praca z tekstem, praca w grupach, ćwiczenia wytwórcze.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje zjawiska kultury medialnej, zna terminologię, teorię i metodykę tworzenia przekazów medialnych	K_W05 K_W16 K_W20	Egzamin pisemny z progami punktowymi Kolokwium Prezentacje multimedialne grupowe	Wykłady Laboratoria
Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury medialnej, właściwych dla studiowanej dyscypliny stosując oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego,	K_U10	Egzamin pisemny z progami punktowymi Projekt multimedialny Zadania wykonane grupowo	Wykłady Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
miejsca w procesie historyczno-kulturowym; potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z krytycznym rozumieniem i tworzeniem przekazów medialnych			
Posiada odpowiednio ukształtowaną krytyczną postawę wobec mediów	K_K01	Egzamin pisemny z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności	Wykłady Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady – efekty kształcenia zweryfikowane zostaną poprzez egzamin pisemny z progami punktowymi. Laboratoria – efekty kształcenia będą weryfikowane następującymi sposobami: kolokwia, prezentacje multimedialne grupowe, projekt multimedialny, zadania wykonane grupowo, konwersacja – ocena aktywności studenta. Na ocenę z laboratoriów składają się wyniki osiągnięte na kolokwiah (50%), ocena z prezentacji multimedialnej oraz z projektu multimedialnego (30%), zadania wykonane grupowo oraz aktywność studenta na zajęciach (20%).

Wykłady

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratoriów: warunkiem zaliczenia laboratoriów jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach, uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwiah (2 kolokwia z progami punktowymi; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena z laboratoriów jest średnią ważoną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z laboratoriów (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z laboratoriów i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	45	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji)	30	53
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Godzic W., *Telewizja jako kultura*, Kraków 2002.
2. Kłoskowska A., *Kultura masowa: krytyka i obrona*, Warszawa 2006.
3. *Kultura popularna – tożsamość – edukacja*, red. D.Hejwosz, W. Jakubowski, Kraków 2010.
4. Lash S., Lury C., *Globalny przemysł kulturowy: medializacja rzeczy*, Kraków 2011.
5. Melosik Z., *Tożsamość, ciało i władza w kulturze instant*, Kraków 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Carey J.W., *Communication as culture: essays on media and society*, New York, London 1992.
2. *Gadżety popkultury: społeczne życie przedmiotów*, red. W. Godzic, M. Żakowski, Warszawa 2007.
3. Gajda J., *Pedagogika kultury w zarysie*, Kraków 2006.
4. Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu*, Kraków 2002.
5. Gorman L., McLean D., *Media i społeczeństwo: wprowadzenie historyczne*, Kraków 2010.
6. Jenkins H., *Kultura konwergencji: zderzenie starych i nowych mediów*, Warszawa 2007.
7. *Kobiety, mężczyźni i społeczeństwo*, red. Z. Melosik, Warszawa 2008.
8. Melosik Z., Szkudlarek T., *Kultura, tożsamość i edukacja: migotanie znaczeń*, Kraków 2009.
9. Ogonowska A., *Telewizja w edukacji medialnej*, Kraków 2009.
10. Strinati D., *Wprowadzenie do kultury popularnej*, Poznań 1998.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ.

MECHANIZMY KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ W INTERNECIE

Kod przedmiotu: 15.0-WP-PEDP-MKSI
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski/angielski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ, mgr Krzysztof Stanikowski, inny nauczyciela akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	3	
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na ocenę		
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Wiadomości: zna terminy i zakres pojęć dotyczących komunikacji społecznej i sieciowej w internecie; ma elementarną wiedzę dotyczącą personalizacji komputerów w komunikowaniu społecznym; zna elementarne uwarunkowania bezpieczeństwa sieciowego. Umiejętności: posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu konstruowania nowych mediów w serwisach sieciowych WWW i Web 2.0. Posiada umiejętności stosowania nowych mediów w komunikacji społecznej. Kompetencje społeczne: realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi wzbogacić dowolny przekaz komunikacyjny stosując nowe media.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy socjologii, teorii kultury, historii kultury, pedagogiki społecznej, komunikacji społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Istota komunikacji społecznej i Internecie. Podstawowe uwarunkowania komunikacji społecznej w Internecie: Składowe uwarunkowania komunikacji sieciowej, użytkownicy sieci, komunikacji człowieka z komputerem, dostęp do sieci, usługi komunikacji sieciowej. Technologie wirtualnego świata: Rola technicznych aspektów komunikacji, moc i pamięć, forma informacji, konstrukcja zasobów online, zarządzanie stronami. Personalizacja: budowanie profilu użytkownika, kategorie informacji analitycznych, dane behawioralne (Lifetime Individual Visitor Experience), informacje statystyczne, diagnoza emocjonalnych odczuć adresata, modele upowszechniania danych. Determinanty kategorii komunikacji społecznej w Internecie: komunikacja synchroniczna, asynchroniczna, komunikacja aktywna, komunikacja autonomicznych maszyn. Uwarunkowania bezpieczeństwa sieciowego: malware,

obrona bezpieczeństwa sieci, bezpieczeństwo korespondencji, anonimowość i identyfikacja, prawo. Paradoxy komunikacji sieciowej: ograniczenia informacyjne wirtualnego świata, dominacja językowa, kreatywność z siecią, konsekwencje komunikacji społecznej.

Laboratoria

Wykorzystanie narzędzi i zasobów sieciowych w komunikacji społecznej: strategie i źródła pozyskiwania informacji w sieci Internet; Broker informacji (charakterystyka, koncepcje warsztatu, definiowanie pojęć). Wyszukiwanie w czasie rzeczywistym i zasoby pełnotekstowe w Internecie: Selektor wyników, geolokacja, gogle alerts, wybrane serwisy *real time search*. Netykieta i wybrane serwisy internetowe sieci WEB 2.0. Chmura znaczników i Crowdsourcing. Folksnomia: Google Bookmarks, Delicious.com, StumbleUpon; Inne projekty folksnomii. Wybrane przykłady aplikacji Web 2.0: <http://www.spidersweb.pl>, <http://www.mackozer.pl> (aplikacja Instagram), Demotywatory, Digart, Facebook, Filmweb, Flaker, Flickr, Google+, Kwejk, Last.fm, Myspace, StumbleUpon, Twitter, Wykop.pl, Ważniejsze cechy portali: Cafe News, Eskobo, iGoogle. Głęboki Internet: Przykładowe *globalne wyszukiwarki* i specjalistyczne bazy danych; wybrane katalogi, internetowe, multiwyszukiwarki i oprogramowanie wyszukujące. Grywalizacja i wybrane projekty Wiki Media Foundation. Serwisy internetowe oparte na *wiki*: Wikipedia, Wikimedia Commons; Wikinews; Wikicytaty; Wikispecies; Wikiźródła; Wikisłownik; Wikibooks, Wikileaks.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metody podające: wykład informacyjny, pogadanka, metoda praktyczna: metoda projektu (projekt badawczy).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o mechanizmach komunikacji społecznej w Internecie. Zna rodzaje więzi społecznych występujących w sieci WWW i Web 2.0. Zna elementarne uwarunkowania bezpieczeństwa sieciowego	K_W06	Test z progami punktowymi	Wykłady
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów, komunikowania społecznego w tym sieciowego w Internecie. Zna determinanty komunikacji sieciowej. Zna technologie wirtualnego świata wykorzystywane w komunikacji społecznej. Ma elementarną wiedzę dotyczącą personalizacji komputerów w komunikowaniu społecznym. Ma wiedzę na temat wybranych norm i reguł prawnych, moralnych i etycznych obowiązujących w procesach komunikacji społecznej	K_W08 K_W19 K_W20	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł sieci WWW i Web 2.0	K_U04	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria
Potrafi wykorzystać najnowsze kanały komunikacyjne oferowane przez medium masowe	K_U07	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
jakim jest Internet (w zakresie komunikacji społecznej)			
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. związanych z realizacją i stosowaniem mediów informacyjno-komunikacyjnych w Internecie	K_U14	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria
Student pracuje w zespole przygotowując propozycje serwisów internetowych i projektów sieciowych dla użytkowników Internetu	K_K07	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez ocenę aktywności na zajęciach oraz wykonanie projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Wykłady

Zaliczenie wykładów: kolokwium pisemne z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z laboratoriów i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, zadań praktycznych)	30	47
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Batorski D., Marody M., Nowak A., *Społeczna przestrzeń Internetu*, Warszawa 2006.

2. Castels M., *Spółeczeństwo sieci*, Warszawa 2010.
3. Gogołek W., *Komunikacja sieciowa: uwarunkowania, kategorie i paradoksy*, Warszawa 2010.
4. Sadowski M., *Rewolucja social media*, Gliwice 2012.
5. McQuil D., *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2008.
6. Van Dijk J., *Spółeczne aspekty nowych mediów*, Warszawa 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Aronson E., *Człowiek istota społeczna*, Warszawa 2005.
2. Barney D., *Spółeczeństwo sieci*, Warszawa 2008.
3. Berger P., L., Luckmann, *Spółeczne tworzenie rzeczywistości*, Warszawa 2010.
4. Castells M., *Siła tożsamości*, Warszawa 2010.
5. Gergen K., J., *Nasycone Ja: dylematy tożsamości w życiu współczesnym*, Warszawa 2010.
6. Godzic W., *Media audiowizualne*, Warszawa 2010.
7. Melosik Z., Szkudlarek T., *Kultura, tożsamość i edukacja – migotanie znaczeń*, Kraków 2009.
8. Zimbardo P., *Psychologia i życie*, Warszawa 2009.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ.

MEDIALNE MECHANIZMY REKLAMY

Kod przedmiotu: 15.3-WP-PEDP-MMR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr inż. Mariola Michałowska, inny nauczyciel akademicki z Uniwersytetu Zielonogórskiego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–		Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom kompleksowej wiedzy z zakresu medialnych mechanizmów reklamy. Zapoznanie studentów z planowaniem kampanii reklamowej w mediach, zasadami i kryteriami wyboru mediów, tworzeniem skutecznego tekstu reklamowego. Przygotowanie studentów do samodzielnego funkcjonowania w świecie współczesnej komunikacji medialnej. Kształtowanie umiejętności głębokiej analizy i samodzielnego konstruowania właściwej formy komunikatu werbalnego czy wizualnego w obszarze reklamy, wyjaśnienia silnych i słabych stron poszczególnych przekazów reklamowych, a także kształtowanie umiejętności pracy w grupie społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe zasady pisowni i ortografii języka polskiego oraz podstawowe umiejętności obsługi edytora tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer), budowy prezentacji (Microsoft PowerPoint, OpenOffice Impress) oraz obsługi programów graficznych (Corel Draw, Adobe Photoshop).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Definiowanie i historia reklamy. Miejsce reklamy w działaniach marketingowych firmy. Cechy, cele, funkcje reklamy oraz kryteria klasyfikacji reklamy. Fazy procesu tworzenia reklamy. Modele reklamy. Metody budowy przekazu reklamowego. Cztery kategorie reklam-macierz FCB. Reguły tworzenia skutecznych tekstów reklamowych. Elementy tekstu reklamowego. Argumenty za i przeciw reklamie. Procesy zapamiętywania i ich znaczenie dla konstrukcji i emisji reklam. Znaczenie i mechanizmy oddziaływania mediów. Zalety i wady różnych form reklam. Kolory i ich wykorzystanie w reklamie. Mechanizm oddziaływania reklamy. Zarys psychologii reklamy. Etapy planowania kampanii reklamowej w mediach. Zasady i kryteria wyboru mediów. Ocena efektywności przeprowadzonej kampanii reklamowej.

Ćwiczenia

Analiza działań reklamowych firm i określanie celów tych działań. Ocena systemu identyfikacji wizualnej wybranych firm. Dobór odpowiednich mediów reklamy do rodzaju produktu. Konstruowanie tekstu reklamowego. Cechy dobrego sloganu reklamowego. Czynniki wpływające na dobór mediów i środków reklamy. Wpływ reklamy na zachowanie konsumenta. Odbiór reklamy – percepcja. Techniki oparte na automatycznych mechanizmach percepcji. Tworzenie reklam obrazem. Język reklamy. Projekt kampanii reklamowej w mediach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – pokaz, wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – dyskusje grupowe, burza mózgów, prace indywidualne, prace grupowe, studia przypadków, metoda projektu, klasyczna metoda problemowa, praca z literaturą przedmiotu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w obszarze mediów i mechanizmów oddziaływania reklamy, rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Kolokwium pisemne z progami punktowymi	Wykłady
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08 K_W20	Kolokwium pisemne z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł nowoczesnych technologii, przygotowuje dokumenty tekstowe, projektuje przekaz reklamowy, których konstrukcja jest zgodna z podanymi uprzednio wymogami	K_U04	Ocena prezentacji Ocena wystąpienia	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami	K_K05	Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne, np. analiza przekazu medialnego czy umiejętność konstruowania komunikatu reklamowego, oceniane będą na podstawie oceny jakości prac – projekty z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji

społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych. Prowadzący ustalają, iż zaliczenie (ocena końcowa z przedmiotu) będzie średnią arytmetyczną pozytywnych ocen końcowych z: ćwiczeń i wykładów.

Wykłady

Zaliczenie wykładów: kolokwium pisemne z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, zadań praktycznych)	30	52
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Albin K., *Reklama, przekaz, odbiór, interpretacja*, Warszawa-Wrocław 2000.
2. Budzyński W., *Reklama. Techniki skutecznej perswazji*, Poltext 2006.
3. Dejnaka A., *Strategia marki, produktów i usług reklamy*, Gliwice 2006.
4. Jones J. P., *Jak działa reklama*, Gdańsk 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Czarnecki A., Korsak R., *Planowanie mediów w kampaniach reklamowych*, Warszawa 2001.
2. Doliński D., *Psychologiczne mechanizmy reklamy*, Gdańsk 2010.
3. Jeziński M., red., *Nowe media a media tradycyjne: prasa, reklama, Internet*, Toruń 2009.
4. Kłeczek R., Sobocińska M., Hajdas M., *Kreacja w reklamie*, Kraków 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr inż. Mariola Michałowska.

METODYKA KSZTAŁCENIA Z WYKORZYSTANIEM TI – PROJEKT ECDL

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-ECDL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Krzysztof Stanikowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania we współczesnym społeczeństwie informacyjnym, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się ICT w pracy pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości o komputerze i systemie operacyjnym (zakres przedmiotu technologie informacyjne).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metodyka kształcenia z wykorzystaniem TI. Podstawy technologii informacyjno-komunikacyjnych. Użytkowanie komputerów i zarządzanie plikami. Podstawy pracy z komputerem. Podstawy pracy w sieci. Przetwarzanie tekstów. Arkusze kalkulacyjne. Przeglądanie stron internetowych i komunikacja. Użytkowanie baz danych. Grafika menedżerska i prezentacyjna. IT Security. Web Editing. Współpraca online.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego. Ma podsta-	K_W17 K_W19	Ocena prac (wytworów) Konwersacja – ocena aktyw-	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wową wiedzę na temat zasad BHP w laboratorium komputerowym. Zna procesy, narzędzia i techniki komunikowania z zastosowaniem ICT	K_W20	ności i przygotowania merytorycznego	
Korzysta z nowoczesnych technologii (ICT): wyszukuje, sortuje, przetwarza, archiwizuje i wizualizuje informacje oraz komunikuje się synchroniczne i asynchroniczne	K_U04 K_U14	Ocena prac (wytworów)	Laboratoria
Rozumie wpływ ICT na procesy społeczne i gospodarcze. Wykorzystuje narzędzia ICT w nauce i pracy zawodowej. Szanuje cudzą własność intelektualną, przestrzega praw autorskich. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania profesjonalne z zastosowaniem ICT	K_K07	Ocena prac (wytworów) Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena pracy studenta (poprawność metodyczna)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego itp. będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – sprawdzian z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych.

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	19
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	25	31
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
2. Gogołek W., *Informatyka dla humanistów*, Warszawa 2012.
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Kron F., Sofos A., *Dydaktyka mediów*, Gdańsk 2009.
5. Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu przygotowanego przez prowadzącego udostępnionych na indywidualnych kontaktach studenckich platformy e-learningowej.
6. Żarowska A., Węglarz W., *ECDL na skróty: edycja 2010*, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Murray K., *Microsoft Office 2010 PL: praktyczne podejście*, Gliwice 2011.
2. Sokół M., *OpenOffice.ux.pl 3.1: ćwiczenia praktyczne*, Gliwice 2010.
3. Stachowiak B., *Technologie informacyjno-komunikacyjne w funkcjonowaniu uczelni wyższych: wybrane konteksty*, Toruń 2012.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Krzysztof Stanikowski.

MONITORING MEDIÓW

Kod przedmiotu: 15.0-WP-PEDP-MM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski/angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Krzysztof Stanikowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do praktycznego wykorzystania opisu, analizy, oceny, śledzenia i kontroli, badania i tworzenia oraz planowania mediów w oparciu o narzędzia stosowane w PR celem prawidłowego kształtowania stosunków między podmiotami a jego otoczeniem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego Technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie. Monitoring mediów jako narzędzie do kształtowania relacji podmiotów z otoczeniem. Oprogramowanie i narzędzia do analizy przekazów medialnych (opisy i raporty). Media intelligence, monitoring Internetu, monitoring social media, monitoring prasy on-line, monitoring radia i telewizji on-line. Globalny i wsteczny monitoring mediów. Narzędzia do analizy użyteczności serwisów i promocji w internecie. Statystyki i liczniki. Poszerzona analiza indywidualnych wejść. Kombajn. Konsole marketingowe. Real Time Search. Selektory wyników. Geolokacja. Allerts. Funkcje nearby. Retargeting. Proste kody zliczające. Oprogramowanie wyszukiwujące. Profile predykcyjne (behavioralne).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student prezentuje elementarną wiedzę dotyczącą procesów, narzędzi i technik komunikowania z zastosowaniem ICT	K_W07 K_W20	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria
Korzysta z nowoczesnych technologii (ICT): wyszukuje, sortuje, przetwarza, archiwizuje i wizualizuje informacje oraz komunikuje się synchroniczne i asynchroniczne	K_U04	Ocena wykonanych zadań praktycznych	Laboratoria
Zna wpływ ICT na procesy społeczne i gospodarcze. Wykorzystuje narzędzia ICT w nauce i pracy zawodowej. Szanuje cudzą własność intelektualną, przestrzega praw autorskich. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania profesjonalne z zastosowaniem ICT	K_K07	Test	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Umiejętności praktyczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – sprawdzian z progami punktowymi. Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	32	22
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	28	38
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Castels M., *Spółeczeństwo sieci*, Warszawa 2010.
2. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
3. Gogołek W., *Komunikacja sieciowa: uwarunkowania, kategorie i paradoksy*, Warszawa 2010
4. Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu przygotowanego przez prowadzącego udostępnionych na indywidualnych kontaktach studenckich platformy e-learningowej.
5. Sadowski M., *Rewolucja social media*, Gliwice 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jędryczkowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
2. McQuail D., *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Mgr Krzysztof Stanikowski.

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE I

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-MT1
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr Jacek Jędrzyckowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na „zał”	4	
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Zaliczenie na „zał”		
Laboratoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimedialnych wykorzystywanych offline. Nabycie umiejętności związanych z realizacją komponentów oraz gotowych prezentacji multimedialnych i filmów wideo.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego technologie informacyjne oraz media w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Definicje mediów i multimedialnych. Konstrukcja i oddziaływanie komunikatu multimedialnego. Procesu uczenia się z zastosowaniem multimedialnych. Pamięć a proces uczenia się. Systemy reprezentacji, a konstrukcja komunikatów medialnych; przedmiot, rozwój i możliwości wykorzystania mediów (multimedialnych) w procesie nauczania-uczenia się; zakres i możliwości oddziaływania. Indywidualizacja procesu nauczania-uczenia się – mechanizmy dostosowujące: formę przekazu do indywidualnych preferencji poznawczych, natężenie bodźców do indywidualnych możliwości poznawczych, treść przekazu oraz stopień trudności do przygotowania merytorycznego ucznia. Mechanizmy umożliwiające stymulację sensoryczną w przekazy multimedialnym. Obrazowa forma przekazu (J. Bruner – systemy reprezentacji, a możliwości stymulacji w multimedialnych): Grafika w multimedialnych – typy plików graficznych; konwersja plików graficznych; przegląd oprogramowania do obróbki grafiki. Teoria Alberta Bandury – dydaktyczne uzasadnienie stosowania animacji; animacja w multimedialnych – narzędzia do tworzenia animacji (pliki gif, animacja w prezentacji multimedialnej). Dźwiękowa (symboliczna – wg J. Brunera) forma przekazu: stymulacja różnych form uwagi (uwaga wolicjonalna, przetwa-

rzanie mimowolne, torowanie, przeciwdziałanie habituacji, utrzymanie uwagi) poprzez dźwięki; L.S. Wygotski (Myślenie i mowa); cyfrowy zapis dźwięku; typy plików dźwiękowych; obróbka i konwersja plików dźwiękowych (przebieg oprogramowania); rejestracja dźwięku z różnych źródeł (mikrofon, PC, CD, radio internetowe, wejście liniowe); dźwięk w multimedialnych. Film – czynnościowa forma przekazu (J. Bruner, A. Bandura): oddziaływanie komunikatów filmowych; sposoby narracji stosowane w reklamie telewizyjnej (oraz „bajkach” dla najmłodszych) jako narzędzia służące ubezwłasnowolnieniu odbiorców; kamera wideo i USB; filmy ekranowe – rejestracja; udźwiękowanie filmów; montaż i konwersja plików filmowych; nagrywanie filmów na nośnikach CD i DVD. Telewizja cyfrowa HDTV; różne sposoby rejestracji cyfrowego wideo.

Laboratoria

Aplikacje do tworzenia multimedialnych; Stymulacja procesów uwagi poprzez multimedia rozwiązania praktyczne. Grafika rastrowa – obróbka plików graficznych. Animowane pliki GIF – edycja oraz tworzenie własnych animacji. Grafika i animacja w Microsoft PowerPoint. Podstawy tworzenia grafiki wektorowej. Fotografia cyfrowa oraz morfing. Realizacja filmu (morfingu) w formacie AVI, WMV, MP4. Różne formaty plików dźwiękowych. Nagrywanie i montaż dźwięku. Import dźwięku z plików filmowych. Efekty dźwiękowe oraz miksowanie. Generatory ludzkiego głosu. Dźwięk w prezentacji multimedialnej. Aplikacje do komponowania muzyki (legalny podkład dźwiękowy). Filmowanie kamerą internetową oraz cyfrową; konwersja; udźwiękowanie oraz podstawowy montaż. Urządzenia do nagrywania cyfrowego sygnału wideo w wysokiej rozdzielczości – możliwości i ograniczenia oraz ochrona praw autorskich. Cyfrowe wideo – realizacja i kopiowanie; elementy prawa autorskiego. Filmy ekranowe (Cam studio; BB FlashBack – różne formaty wideo oraz efekty specjalne). Aplikacje do tworzenia pokazów slajdów – udźwiękowane filmy tworzone z fotografii. Interaktywna prezentacja zawierająca wszystkie komponenty multimedialne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Laboratoria – pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna wybrane koncepcje psychologiczne człowieka. Zna zależność pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego zapamiętywania. Określa związek pomiędzy koncepcją systemów reprezentacji J. Brunera, a formami przekazu multimedialnego. Określa związek pomiędzy koncepcją A. Bandury, a praktycznym wykorzystaniem filmu dydaktycznego w procesie nauczania-uczenia się. Określa możliwości multimedialnych w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się	K_W04	Test zaliczeniowy z progami punktowymi	Wykłady
Konstruując własne przekazy multimedialne	K_W19	Projekt zaliczeniowy	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
respektuje założenia prawa autorskiego. Samodzielnie przygotowuje komponenty przekazów multimedialnych lub stosuje odpowiednio przypisy i odsyłacze bibliograficzne	K_U12	Test z progami punktowymi Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	
Samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, rzuty ekranowe), animacje nagrania audio i wideo oraz hipertekst i inne interakcje. Korzysta z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze). Zna docelową grupę odbiorców komunikatów multimedialnych (uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej). Ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań projektowych z zakresu technologii informacyjnych. Konstruuje różnego typu prezentacje multimedialne z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów. Projektuje prezentację multimedialną oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej	K_W15 K_W16 K_W20 K_U14	Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją) Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Szanuje cudzą własność intelektualną. Konstruując przekazy multimedialne unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię, chroni dane osobowe uczniów, zabezpiecza dane wrażliwe	K_K04	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac (jakość wykonania, zgodność z instrukcją, szyfrowanie, poprawne wykorzystanie „chmury”)	Laboratoria
konstruując przekazy multimedialne postępuje zgodnie z zasadami projektowania dydaktycznego, dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. Rozumie potrzebę kształcenia całościowego, szczególnie w zakresie multimedialnych technologii informacyjnych oraz ich oddziaływań i zastosowań	K_K08	Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją) Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:
Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online są sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac – zadań wykonywanych według instrukcji (<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html>) na każdych zajęciach – progi punktowe.

Wykłady

Zaliczenie wykładów: bez oceny (zal.), aktywny udział w zajęciach. Opanowanie treści z wykładu będzie weryfikowane poprzez test z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania zaliczenia jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratorium: średnia arytmetyczna ocen ze wszystkich zadań o charakterze praktycznym (na każdym ćwiczeniu student wykonuje jedno zadanie zgodnie z dostępną w internecie instrukcją oraz wskazówkami z wykładu). Każde zadanie musi być zaliczone.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	60	70
łącznie	120	120

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Warszawa 2001.
2. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
3. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzycki J., <http://www.uz.zgora.pl/~jdedrycz/mti.htm>.
5. Zimbardo P. G., Gerrig R.J., *Psychologia i życie*, Warszawa 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa 2008.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław, 2001.
3. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra, 2008.
4. Papert S., *Burze mózgow. Dzieci i komputery*, Warszawa 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa, 2000.
6. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Poznań, 1977.
7. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży*, Wrocław 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie wykładowcy: www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędrzykowski.

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE II

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-MT2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Jacek Jędrzyckowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Egzamin	5
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	VI	Egzamin	
Laboratoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimedialnych wykorzystywanych online. Nabycie umiejętności związanych z realizacją komponentów (interaktywne testy i ankiety, interaktywne symulacje procesów i zjawisk, interaktywne gry edukacyjne, filmy z elementami interakcji, tekst i trafika ujęte w struktury hipertekstowe) oraz gotowych witryn internetowych o charakterze edukacyjnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza i umiejętności z zakresu przedmiotu obowiązkowego: Multimedialne technologie informacyjne 1.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Internet jako medium edukacyjne: kształcenie na odległość; szanse i zagrożenia. Zasady konstruowania edukacyjnych witryn internetowych: struktura katalogów; struktury nawigacyjne; podstawowe aplikacje; Microsoft FrontPage lub Microsoft Expression Web 4. Interfejs multimedialnego programu edukacyjnego: podstawowe pojęcia; rodzaje interfejsów; kompozycja; kolorystyka; lektor, wyniki badań. Filmy i animacje Flash w na stronie internetowej: Przegląd aplikacji; Realizacja filmów i animacji w formacie Flash; odtwarzacze na stronie internetowej; transmisja strumieniowa – możliwość rejestracji i konwersji. Interakcja w obrębie witryny internetowej – gry i zabawy w formacie Flash; Alligator Flash Designer – elementy programowania w ActionScript. Testy i ankiety online. Procesy poznawcze, a typy zadań testowych – testy elektroniczne (aplikacje do realizacji testów i ankiet online); skrypty na stronie internetowej, uaktywnianie dokumentów i aplikacji z poziomu strony internetowej; ochrona i bezpieczeństwo danych. Prezentacje multimedialne online – iSpring Presenter i au-

thorPOINT Lite. Projektowanie multimediiów; Realizacja materiału kształcenia w postaci multimedialnego programu edukacyjnego (offline lub online): instrukcja metodyczna (motywacja, nastawienie, stymulacja uwagi wolicjonalnej); uzupełnienie treści przekazu o elementy i rozwiązania: stymulujące uwagę wolicjonalną oraz przetwarzanie mimowolne (zastosowanie skryptów); wprowadzenie treści wypowiedziowych (także powodujących torowanie) oraz przeciwdziałających habituacji; opracowanie rozwiązań umożliwiających komunikację pomiędzy użytkownikami programu; wprowadzenie łączy hipertekstowych do stron o podobnej tematyce (z poziomu poszczególnych modułów programu, aktywne odsyłacze do komunikatorów internetowych, czaty na stronie internetowej); ewaluacja w multimedialnym programie edukacyjnym; opracowanie testów (zadania otwarte i zamknięte; zastosowanie wskazówek służących wydobywaniu w postaci pytań wykorzystujących trzy formy przekazu).

Laboratoria

Protokół FTP; zdobywanie adresu własnej strony WWW; tworzenie witryn internetowych z zastosowaniem Microsoft FrontPage lub Expression Web 4. FrontPage – struktury nawigacyjne; osadzanie obiektów multimedialnych; warstwy. FrontPage – skrypty. Narzędzia do komunikacji online w obrębie witryn internetowych; Hot Potatoes – elektroniczne formy ewaluacji w obrębie witryn internetowych oraz platform e-learningowych. Multimedialne komponenty stron internetowych oraz ich formaty; Inne aplikacje do tworzenia stron WWW: MS Word, OpenOffice, WebSite X5, Wysiwyg Web Builder, Adobe Dreamweaver, technologia CMS. Realizacja witryny internetowej z zastosowaniem WebSite X5. Alligator Flash Designer – tworzenie interaktywnej prezentacji oraz strony WWW w formacie Flash. Alligator Flash Designer – gra edukacyjna na stronie internetowej. BB FlashBack - filmowanie oraz montaż filmów ekranowych w formacie Flash. iSpring Presenter i authorPOINT Lite – realizacja multimedialnych prezentacji sieciowych w formacie Flash. Albumy internetowe. Banery internetowe w formacie Flash. Witryna CMS.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Laboratoria –pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma uporządkowaną wiedzę na temat roli i multimediiów w procesie nauczania-uczenia się oraz zna uwarunkowania, społeczno-kulturowe, historyczne i psychologiczne będące podstawą ich oddziaływania. Zna wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy konstruowania przekazów multimedialnych. Ma szeroką wiedzę dotyczącą procesów, narzędzi i technik komunikowania zastosowaniem nowoczesnych narzędzi ICT oraz ich prawidłowości i zakłóceń, w obrębie konstruowanych witryn zamieszcza mechanizmy umożliwiające komunikację synchroniczną (także z zastosowaniem kana-	K_W03 K_W04 K_W08 K_U07 K_W20	Egzamin z progami punktowymi (część ustna i pisemna) Ocena samodzielnie przygotowanych stron internetowych (progi punktowe) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Wykłady Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>łów audio i wideo) oraz asynchroniczną</p> <p>Identyfikuje zagrożenia związane ze swobodnym i nieograniczonym dostępem do treści multimedialnych w Internecie. Zna możliwości nielegalnego i nieetycznego wykorzystywania Internetu, potrafi wskazać takie działania i osobiście ich nie stosuje. Konstruuje własne witryny internetowe respektuje założenia prawa autorskiego. Samodzielnie przygotowuje komponenty witryn internetowych lub stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne</p>	K_W19 K_U12	Egzamin z progami punktowymi (część ustna i pisemna) Ocena samodzielnie przygotowanych stron internetowych (progi punktowe) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Wykłady Laboratoria
<p>Samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, rzuty ekranowe), animacje, filmy, interaktywne symulacje procesów i zjawisk oraz interaktywne gry i zabawy w formacie Flash. W obrębie witryn internetowych tworzy interaktywne testy i ankiety. Potrafi korzystać z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze). Konstruuje multimedialne witryny internetowe z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów. Potrafi zaprojektować multimedialną witrynę internetową oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej</p>	K_W20 K_U14	Egzamin z progami punktowymi (część ustna i pisemna) Ocena samodzielnie przygotowanych stron internetowych (progi punktowe) Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Wykłady Laboratoria
<p>Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej. Konstruuje witryny internetowe unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię; w odpowiedni sposób zabezpiecza dane wrażliwe. Rozumie potrzebę dbałości o ochronę danych osobowych uczniów zabezpieczenie danych na serwerze (hasła dostępu, szyfrowanie plików). Konstruuje multimedialne witryny internetowe stosuje zasady projektowania. Potrafi dostosować do napotkanej sytuacji poznawczej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego</p>	K_K04	Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
<p>WARUNKI ZALICZENIA:</p> <p>Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testu z progami punktowymi oraz na egzaminie (część ustna i pisemna). Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny projektów oraz prac – zadań wykonywanych według instrukcji (http://www.uz.zgora.pl)</p>			

/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html) na każdych zajęciach – progi punktowe.

Wykłady

Zaliczenie wykładów: egzamin – część ustna i pisemna (treści z V i VI semestru). Część pisemna – test z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte, jedno zadanie wymaga dokonania prostych obliczeń. Ocena końcowa z egzaminu to średnia arytmetyczna ocen uzyskanych w części ustnej i pisemnej.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratorium: średnia arytmetyczna ocen ze wszystkich zadań o charakterze praktycznym (na każdych ćwiczeniach student wykonuje jedno zadanie zgodnie z dostępną w internecie instrukcją oraz wskazówkami z wykładu). Każde zadanie musi być zaliczone.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: jest wypadkową ocen z laboratoriów (VI semestr) i egzaminu. Składnikami oceny końcowej są: 25% (laboratorium), 75% (egzamin).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	78	43
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	50	85
łącznie	128	128

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Warszawa 2008.
2. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Warszawa 2001.
3. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
4. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.
5. Jędrzycki J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>.
6. Zimbardo P. G., *Psychologia i życie*, Warszawa 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław, 2001.
2. Furmanek M., red., *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Zielona Góra, 2008.
3. Papert S., *Burze mózgow: dzieci i komputery*, Warszawa 1996.
4. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
5. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Poznań, 1977.

6. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży*, Wrocław 2000.
7. Zimbardo P. G., Gerrig R.J., *Psychologia i życie*, Warszawa 2012.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie wykładowcy: www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jacek Jędryczkowski.

PEDAGOGICZNE ZAGROŻENIA MEDIALNE I ICH PROFILAKTYKA

PEDAGOGICZNE ZAGROŻENIA MEDIALNE I ICH PROFILAKTYKA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-PZM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ewa Nowicka, inny nauczyciel akademicki

z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowych pojęć w zakresie zagrożeń medialnych (uzależnienie, uzależnienia medialne, przemoc, agresja, itp.), wyjaśnienie problemu uzależnień medialnych. Poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów wykorzystania gier komputerowych. Wyjaśnienie głównych koncepcji tłumaczących wpływ mediów na zachowania agresywne dzieci i młodzieży. Przygotowanie studenta do bezpiecznego korzystania z mass mediów i Internetu oraz projektowania warsztatów edukacyjnych w zakresie bezpiecznego korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z przedmiotów obowiązkowych: „pedagogika medialna”, „technologie informacyjne”, „mass media”, „media w edukacji”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Problem uzależnienia od mediów, rodzaje uzależnień medialnych, przyczyny uzależnienia od mediów, społeczne i psychologiczne skutki uzależnień od mediów. Media zagrożeniem dla rozwoju i edukacji dziecka: przegląd badań prezentujących skutki nieracjonalnego korzystania z mediów przez dzieci, młodzież i rodzinę, zagrożenia w rozwoju i edukacji dziecka. Agresja i przemoc w mediach: koncepcje wyjaśniające wpływ mediów na zachowania agresywne wśród dzieci i młodzieży. Zaniedbane obszary potrzeb i aktywności dzieci i młodzieży: sposoby spędzania wolnego czasu dawniej i dziś, zapomniane zabawy dla dzieci, aktywność fizyczna współczesnych dzieci, udział mediów w realizacji potrzeb dzieci i młodzieży. Problem cyberprzemocy wśród dzieci i młodzieży: istota zjawiska cyberprzemocy, formy i cechy cyberprzemocy, interwencja podejmowana w przypadku ujawnienia cyberprzemocy. Projekt i realizacja warsztatów edukacyjnych skierowanych do dzieci w wieku przedszkolnym, wczesnoszkolnym i gimnazjalnym poświęconych bezpiecznemu korzystaniu z technologii informacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online:

blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach. Zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów. Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących. Ma uporządkowaną wiedzę na temat własności intelektualnej oraz poszanowania praw autorskich. Zna i rozumie podstawowe mechanizmy manipulacji	K_W07 K_W09 K_W10 K_W19 K_W20	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi	Laboratoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej. Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań. Potrafi rozpoznawać i definiować zagrożenia medialne	K_U03 K_U10 K_U14	Projekt zaliczeniowy. Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Laboratoria
Formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z: manipulacją, indoktrynacją, poszanowaniem praw jednostki; ochroną własności intelektualnej oraz wpływem osób wykorzystujących sieć do działań przestępczych	K_K05	Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia laboratorium jest realizacja zaplanowanych w programie zadań. Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testu z progami punktowymi (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – progi punktowe (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	25	37
łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2004.
2. Guerreschi C., *Nowe uzależnienia*, Kraków 2006.
3. Kubicka D., Kołodziejczyk A., *Psychologia wpływu mediów: wybrane teorie, metody, badania*, Kraków 2007.
4. Lenardon J., *Zagrożenia w Internecie: chroń swoje dziecko*, Gliwice 2007.
5. Słysz A., Arcimowicz B., *Przyjaciele w Internecie*, Gdańsk 2009.
6. Young K., Klausning P., *Uwolnić się z sieci: uzależnienie od Internetu*, Katowice 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Aftab P., *Internet a dzieci, uzależnienia i inne niebezpieczeństwa*, Warszawa 2003.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wrocław 2001.
3. Feibel T., *Zabójca w dzieciennym pokoju, przemoc i gry komputerowe*, Warszawa 2006.
4. Izdebska J., *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja” 2000, 4.
5. Izdebska J., *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku: niepokoje i nadzieje*, Białystok 2000.
6. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.
7. Siemieniecki B., red., *Manipulacja – media – edukacja*, Toruń 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PEDAGOGIKA MEDIALNA

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-PMed

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Ewa Nowicka, inny nauczyciel akademicki

z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	II	Zaliczenie na ocenę	3	
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	II	Zaliczenie na ocenę		
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie roli, znaczenia, istoty, głównych założeń pedagogiki medialnej oraz edukacji medialnej, programów nauczania w zakresie edukacji medialnej na poziomie szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej, umiejętność krytycznego analizowania i odbierania treści przekazywanych za pośrednictwem mediów, poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania telewizji na człowieka, projektowanie i realizacja zajęć szkolnych w zakresie ścieżki między przedmiotowej podstawy edukacji medialnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu informatyki, technologii informacyjnych; podstawowa wiedza o mediach i multimediami; podstawowe przygotowanie w zakresie wykorzystania mediów w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Pedagogika medialna a edukacja medialna. Rozwój pedagogiki medialnej. Funkcje pedagogiki medialnej. Orientacje badawcze dotyczące zastosowania mediów w pedagogice. Edukacja medialna – zakres, cele i zadania edukacji medialnej. Sposoby realizacji edukacji medialnej. Program edukacji medialnej. Cele edukacyjne oraz osiągnięcia uczniów w zakresie edukacji medialnej na poszczególnych etapach kształcenia: szkoła podstawowa, gimnazjum oraz szkoła ponadgimnazjalna. Telewizja jako czynnik wspomagający proces wychowania. Rola telewizji w życiu rodzinnym. Funkcje wychowawcze telewizji. Przejawy ujemnego oddziaływania telewizji. Dezintegracja rodziny przez telewizję. Zagrożenia wynikające z nieracjonalnego korzystania z telewizji. Wpływ programów telewizyjnych na postawy i zachowania młodzieży. Obraz dziecka w reklamie telewizyjnej, wpływ reklamy na zachowania dzieci, sposoby prezentacji obrazu dziecka w reklamach telewizyjnych. Zastosowanie technologii

informacyjnych w działaniach terapeutycznych. Obszary terapii komputerowej.

Laboratoria

Analiza treści komunikatów medialnych (programy telewizyjne, filmy, bajki, audycje itp.). Opracowanie i prezentacja wybranych scenariuszy zajęć w zakresie edukacji medialnej: komu potrzebna jest telewizja, sąd nad współczesną telewizją, my i media, informacje w mediach, jaka jest współczesna prasa, w świecie prasy kobiecej, media jako nałóg.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	K_W01 K_W02 K_W08 K_W13 K_W20	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań. Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością	K_U10 K_U14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Laboratoria
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki. Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organiza-	K_K03 K_K07	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

cyjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem uzyskania zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego zagadnienia z wykładu. Warunkiem przystąpienia do kolokwium zaliczeniowego jest zaliczenie laboratoriów. Laboratorium – warunkiem zaliczenia jest aktywność na zajęciach, przygotowanie i przeprowadzenie zajęć na podstawie wybranego scenariusza zajęć w zakresie edukacji medialnej. Prowadzący ustalają, iż zaliczenie (ocena końcowa z przedmiotu) będzie średnią arytmetyczną pozytywnej oceny końcowej z laboratoriów oraz pozytywnej oceny zaliczającej wykładu.

Wykłady

Kolokwium pisemne z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z laboratoriów i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	35	42
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2004.
2. Gajda J., Juszczyk S., Siemieniecki B., Wenta K., *Edukacja medialna*, Toruń 2002.

3. Izdebska J., *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku: niepokoje i nadzieje*, Białystok 2000.
4. Lemish D., *Dzieci i telewizja: perspektywa globalna*, Kraków 2008.
5. Siemieniecki B., red., *Pedagogika medialna: podręcznik akademicki*, T. I-II, Warszawa 2007.
6. Śliwerski B., red., *Pedagogika subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*, T. III, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Media w nauczaniu*, Warszawa 2002.
2. Izdebska J., *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja” 2000, 4.
3. Lewowicki T., Siemieniecki B., red., *Współczesna technologia informacyjna i edukacja medialna*, Toruń 2004.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Ewa Nowicka.

PROJEKT – METODYKA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-PM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner, inny nauczyciel akademicki Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: metodyki projektowania (oraz realizacji) jednostek dydaktycznych wzbogaconych o nowoczesne formy upogładowienia. Projektowanie i realizacja multimediów edukacyjnych. Zaopatrzenie w kompetencje umożliwiające planowanie i realizację jednostki dydaktycznej, z zastosowaniem elektronicznych form upogładowienia. Przekazanie wiadomości dotyczących zasad projektowania procesu dydaktycznego: taksonomia celów; treści kształcenia; wymagania programowe i programy; planowanie pracy dydaktycznej; programy nauczania, metody i zasady nauczania-uczenia się. Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogładowienie treści przekazu edukacyjnego. Projektowanie i realizacja multimediów edukacyjnych o ściśle określonej tematyce i zawartości: elektroniczne formy diagnozy – możliwości i preferencje poznawcze, zakres opanowania wiadomości i umiejętności wstępnych (wiedza uprzednia); indywidualizacja procesu nauczania uczenia się (parametry przekazu, forma przekazu, zawartość merytoryczna, stopień trudności, stymulacja procesów uwagi w obrębie preferowanych form przekazu; ewaluacja.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu: dydaktyki ogólnej, metodyki i dydaktyki informatyki, technologii informacyjnej. Kompetencje związane z opanowaniem treści kształcenia w ramach zajęć z: grafika komputerowa, przekaz filmowy i telewizyjny, systemy zarządzania treścią oraz pedagogika mediów.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metoda projektów. Zasady projektowania dydaktycznego. Projektowanie procesu edukacyjnego oraz mediów edukacyjnych jako zaspakajanie potrzeb. Proces i przedmiot projektowania. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej i stosowanego w jej ramach medium edukacyjnego. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium edukacyjnego. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki). Planowanie –

konspekt jednostki dydaktycznej. Dokumentacja medium edukacyjnego: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy. Opracowanie (i zatwierdzenie) konspektów oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium edukacyjnego. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji. Opracowanie szablonu – wzorca pojedynczego ekranu projektowanego medium edukacyjnego (multimedialna witryna edukacyjna, multimedialny program edukacyjny – płyta CD, gra edukacyjna, film o charakterze edukacyjnym). Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium edukacyjnego – zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej oraz przyjętym scenariuszem. Realizacja graficznych i tekstowych komponentów medium edukacyjnego. Realizacja dźwiękowych komponentów medium edukacyjnego. Realizacja filmów i animacji – komponenty medium edukacyjnego. Realizacja interaktywnych symulacji procesów i zjawisk/gier edukacyjnych itp., komponenty medium edukacyjnego. Ewaluacja w obrębie medium edukacyjnego – realizacja testów i quizów. Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów edukacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Zna podstawowe teorie dotyczące uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów ma elementarną wiedzę o projektowaniu dydaktycznym. Rozumie potrzebę poszanowania praw autorskich oraz cudzej własności intelektualnej podczas projektowania i realizacji mediów edukacyjnych. Zna podstawowe sposoby metody tworzenia przypisów i odsyłaaczy bibliograficznych. Rozumie, że licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu	K_W01 K_W12 K_W19	Aktywność oraz test z programami punktowymi	Laboratoria
Potrafi zdefiniować odbiorcę projektu oraz jego potrzeby i oczekiwania. Ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej. Zna podstawowe teorie dotyczące procesu nauczania-uczenia się, rozumie uwarunkowania tego procesu w kontekście prawidłowego stosowania i realizacji mediów edukacyjnych	K_W15 K_W16 K_W20	Aktywność oraz test z programami punktowymi	Laboratoria
W określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje	K_U13	Ocena dokumentacji projek-	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>sytuację problemową wymagającą upogłdowienia. Formułuje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz medium edukacyjnego ułatwiającego realizację celów tej jednostki. Określa funkcje hipotetycznego medium oraz jego założenia konstrukcyjne. Planuje jednostkę dydaktyczną oraz tworzy dokumentację medium edukacyjnego (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.)</p>		tu – progi punktowe	
<p>Samodzielnie tworzy: fotografie, schematy, zrzuty ekranowe, animacje nagrania audio i wideo, hipertekst oraz interakcje. Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) różnego typu multimedia edukacyjne. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. Konstruując własne przekazy multimedialne respektuje założenia prawa autorskiego; stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne</p>	K_U14	Ocena komponentów medialnych projektu – progi punktowe	Laboratoria
<p>Zaprojektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów edukacyjnych. Potrafi dostosować do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktyczne procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych)</p>	K_K08	Ocena projektów – progi punktowe	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będzie sprawdzana z zastosowaniem testu z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne będą weryfikowane na podstawie oceny jakości projektów – progi punktowe. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratoriów: zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna wszystkich ocen.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	25	13
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	25	37
łącznie	50	50

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne: projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Zielona Góra 2006.
2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, Warszawa 1992.
3. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I., *Uczymy się nauczać*, Warszawa 2000.
2. Jędrzyckowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Toruń 2005.
3. Joyce B., Calhoun E., Hopkins D., *Przykłady modeli uczenia się i nauczania*, Warszawa 1999.
4. Juszczak S., Janczyk J., Morańska D., Musioł M., *Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej*, Toruń 2004.
5. Juszczak S., red., *Metodyka nauczania informatyki w szkole*, Toruń 2002.
6. Kruszewski K., red., *Sztuka nauczania: czynności nauczyciela*, T. I., Warszawa 2002.
7. Niemierko B., *Ocenianie szkolne bez tajemnic*, Warszawa 2002.
8. Skrzypczak J., *Edukacyjne funkcje mediów w perspektywie metodologicznej*, Poznań 1997.
9. Strykowski W., *Kompetencje nauczyciela szkoły współczesnej*, Poznań 2003.
10. Wragg E., *Trzy wymiary programu*, Warszawa 1999.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

PRZEKAZ FILMOWY I TELEWIZYJNY

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PEDP-PFT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: mgr Paulina Woźniak-Chojnacka, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z środkami komunikacji w mediach oraz formami wypowiedzi stosowanymi w środkach przekazu. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie korzystania z mowy ciała w kontaktach z mediami. Przygotowanie do samodzielnego występowania przed mikrofonem i kamerą.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, mediów oraz teorii komunikowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kontakt z mediami czyli jak właściwie korzystać z mediów. Formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu (wypowiedź newsowa, wywiad w studio, dyskusja z wieloma uczestnikami, konferencja prasowa, rozmowa telefoniczna, itp.). Wizerunek w mediach, znaczenie mowy ciała, wyglądu i sposobu mówienia. Jak w kontaktach z mediami korzystać z mowy ciała? Środki komunikacji z mediami. Podstawowe zasady, najczęściej popełniane błędy (o czym mówić i w jakiej formie, o czym nie mówić i jak unikać odpowiedzi na niewygodne pytania). Wystąpienie publiczne, strategie budowania wiarygodnych komunikatów. Ujawnianie emocji, optymizm i naturalność przekazu. Jak występować przed kamerą i mikrofonem? Techniki błyskawicznego neutralizowania stresu, tremy, napięcia, czyli pokonywanie strachu przed kamerą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, metoda projektu, symulacja, metoda sytuacyjna, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i rozumie mechanizmy oraz oddziaływania komunikatów medialnych. Zna tworzywo i język mediów oraz formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu Ma wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł prawnych oraz etycznych w zakresie tworzenia oraz wykorzystywania filmów (elementy prawa autorskiego)	K_W05 K_W19 K_W20	Kolokwium Projekt	Laboratoria
Potrafi krytycznie ocenić wizerunek medialny postaci. Potrafi wskazać rolę mowy ciała w kontaktach z mediami	K_U07	Zadania wykonane indywidualnie Zadania wykonane grupowo	Laboratoria
Korzysta z technik neutralizowania strachu podczas pracy z kamerą	K_K02	Projekt	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane następującymi sposobami: kolokwium, projekt, zadania wykonane indywidualnie oraz grupowo. Na ocenę z laboratorium składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), ocena z projektu (30%), zadania wykonane indywidualnie, zadania wykonane grupowo oraz aktywność studenta na zajęciach (20%).

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia ważona wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	15	27
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Borg J., *Język ciała: siedem lekcji komunikacji niewerbalnej*, Warszawa 2011.
2. Fras J., *Studia nad mediami i komunikowaniem masowym: prawo, język, tekst*, Toruń 2007.
3. Goban-Klas T., *Cywilizacja medialna: geneza, ewolucja, eksplozja*, Warszawa 2005.
4. Kubicka D., Kołodziejczyk A., *Psychologia wpływu mediów: wybrane teorie, metody badania*, Kraków 2007.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bandler R., La Valle J., *Alchemia manipulacji*, Wyd. Helion, 2006.
2. Batko A., *Sztuka perswazji, czyli język wpływu i manipulacji*, Wyd. One Press, 2004.
3. Cialdini R. B., *Wywieranie wpływu na ludzi: teoria i praktyka*, Gdańsk 2007.
4. Orzechowski S., *Komunikacja niejęzykowa a wiarygodność*, Lublin 2007.
5. Pease A., *Mowa ciała*, Warszawa 2001.
6. Uścińska B., Cianciara J., *Komunikacja społeczna: komunikowanie się z mediami w praktyce*, Warszawa 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Mgr Paulina Woźniak-Chojnacka.

PRZETWARZANIE W CHMURZE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-PC

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwością przechowywania i przetwarzania danych w chmurze. Nabycie przez studentów umiejętności przechowywania i przetwarzania danych w chmurze. Zachęcenie do korzystania z chmury obliczeniowej w codziennej pracy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Znajomość podstawowych zasad pracy w sieci Internet.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do chmury obliczeniowej: modele chmury: IaaS, PaaS i SaaS, modele wdrożenia. Office Web Apps: poznanie możliwości aplikacji do edycji dokumentów w chmurze. SaaS: poznanie możliwości i wykorzystania Live@Edu/Office 365, przechowywanie danych na dyskach internetowych. Dane w chmurze: wykorzystanie Azure Marketplace do wyszukiwania i prezentacji danych. Własna chmura: instalacja i konfiguracja rozwiązania ownCloud w systemie Linux.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu. Pokaz, demonstracja, samodzielne rozwiązywanie problemów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat zasad BHP w laboratorium. Ma podstawową	K_W17 K_W19	Sprawdzian z programami punktowymi	Laboratoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wiedzę na temat przepisów konsekwencji prawnych związanych z nielegalnymi formami korzystania z zasobów sieciowych. Potrafi wykorzystać zasoby chmury do przechowywania i przetwarzania informacji. Potrafi wyszukać informacje w usłudze Azure Marketplace. Buduje dokumenty interaktywne w sieci Internet	K_W20 K_U04	Wejściówka Test z programami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	
Projektuje i przygotowuje proste rozwiązania wykorzystujące przetwarzanie w chmurze	K_W20 K_U04 K_K01	Wejściówka Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria
Pracuje w zespole przygotowując propozycje prostych rozwiązań wspomagających pracę grupową wykorzystujących przetwarzanie w chmurze	K_K07	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zaangażowania w dyskusji Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki). 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich sprawdzianów (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 75% (oceny częściowe), 25% (ocena projektu).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	34	22

Samodzielna praca studenta
(przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury;
przygotowanie projektów, zadań praktycznych)

26 38

łącznie 60 60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Knorr E., Gruman G., *What cloud computing really means*, InfoWorld: <http://www.infoworld.com/d/cloud-computing/what-cloud-computing-really-means-031> [dostęp 2013.10.27].
2. *ownCloud documentation*: <http://doc.owncloud.org/> [dostęp 2013.10.27].
3. Rosenberg J., Mateos A., *Chmura obliczeniowa. Rozwiązania dla biznesu*, Gliwice 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. *Server and cloud platform*, <http://www.microsoft.com/en-us/server-cloud/default.aspx> [dostęp 2013.10.27].

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

Kod przedmiotu: 15.3-WP-PEDP-RPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Roman Sapeńko, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Uniwersytetu Zielonogórskiego

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	5
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wiadomości: zna terminy i zakres pojęć dotyczących reklamy i PR; Ma elementarną wiedzę tworzenia strategii marketingowych i public relations. Umiejętności: posiada specjalistyczne umiejętności z zakresu sprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu event PR, sponsoringu, lobbyingu oraz media relations. Umie planować i oceniać efektywność działań marketingu i public relations. Kompetencje społeczne: realizuje zadania z poszanowaniem prawa autorskiego; kształtuje postawy odpowiedzialności i szacunku dla cudzej własności intelektualnej; potrafi stosować media relations w tym nowe media i media społecznościowe w PR i reklamie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy socjologii, pedagogiki społecznej, komunikacji społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wprowadzenie teoretyczne do zagadnień komunikacji społecznej i miejsca Public Relations w dyskursie komunikacyjnym: relacje między teorią a praktyką PR, PR a reklama i marketing, etyka PR;

Cele i PR w Polsce i na Świecie. Modele PR: rozgłos (*publicity*); informacja publiczna; dwukierunkowy asymetryczny; dwukierunkowy symetryczny. Public Relations a reklama i marketing. Funkcje reklamy. Rodzaje reklamy ze względu na treść i media. Etapy projektowania reklamy. Korzyści i zagrożenia płynące z reklamy.

Ćwiczenia

Budowanie tekstów PR: relacje pomiędzy medium a konstrukcją tekstu, segmentacja mediów polskich, konstrukcja komunikatów w relacji z celem komunikacji. Warsztat i narzędzia pracy PR-owca: znajomość podstawowych usług komunikacji, umiejętność doboru odpowiednich narzędzi, zarządza-

nie nimi, kosztorysowanie, elementy zarządzania projektami PR, strategia PR. Znajomość rynku Public Relations: trendy, rozwój, media, konkurencja i otoczenie, wiedza na temat możliwości stojących przed absolwentami specjalizacji PR. Specyfika instrumentów PR w zależności od sfer i zakresu działania (PR produktowy, PR korporacyjny, PR finansowy itp.). Rozwijanie kompetencji komunikacyjnej (negocjacje, autoprezentacja, występowanie przed kamerą, copywriting itd.).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – pogadanka, metoda projektu (realizacja projektu badawczego).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student definiuje terminy i pojęcia z zakresu pojęć reklamy i PR; omawia tworzenie strategii marketingowych i public relations. Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń. Ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego oraz norm etycznych i moralnych, do których są zobligowani twórcy przekazów medialnych	K_W06 K_W08 K_W19 K_W20	Egzamin pisemny – progi punktowe	Wykłady
Samodzielnie zdobywa wiedzę i rozwija swoje profesjonalne umiejętności, z zakresu sprawnego realizowania strategii komunikacyjnych przy wykorzystaniu event PR, sponsoringu, lobbingu oraz media relations	K_U04	Aktywność Ocena prac	Ćwiczenia
Wykorzystuje najnowsze kanały komunikacyjne; planuje i ocenia efektywność działań marketingu i public relations	K_U07	Aktywność Ocena prac.	Ćwiczenia
Wykorzystuje specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością, np. związanych z realizacją i stosowaniem mediów informacyjno-komunikacyjnych w internecie	K_U14	Sprawdzian – progi punktowe	Ćwiczenia
Pracuje w zespole przygotowując strategię kampanii reklamowej i PR	K_K07	Ocena prac – progi punktowe	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez test wyboru oraz wykonanie projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna, np. reklama zgodna z przyjętymi uprzednio założeniami).

Wykłady

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	68	43
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	60	85
łącznie	128	128

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Andrzejewski P., Kot W., *Medialne public relations*, Poznań 2006.
2. Davis A., *Public relations*, Warszawa 2007.
3. Jabłoński W., *Kreowanie informacji: media relations*, Warszawa 2006.
4. Wood M.B., *Plan marketingowy*, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Doliński, D., *Psychologia wpływu społecznego*, Wrocław 2000.
2. Drzycimski A., *Public relations: elementy wiedzy i praktyka*, Warszawa 2006.
3. Maciejowski T., *Narzędzia skutecznej promocji w internecie*, Kraków 2003.
4. Murdoch, A., *Kreatywność w reklamie*, Warszawa 2004.
5. McQuil D., *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2008.
6. Tworzydło D., Soliński T., *Public relations: narzędzia przyszłości*, Rzeszów 2007.
7. Zimbardo P., *Psychologia i życie*, Warszawa 2009.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Roman Sapeńko, prof. UZ.

SCRATCH – KOMUNIKACJA WIELOJĘZYCZNA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-SKW
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr Elżbieta Kołodziejaska, inny nauczyciel akademicki z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z językiem programowania dedykowanym kreatywnej edukacji i wielojęzycznej komunikacji. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku Scratch oraz współpracy i wymiany doświadczeń ze studentami z całego świata.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Peer learning: podstawy teoretyczne i narzędzia wzajemnego uczenia się w sieci. Uczenie się kodowania – kodowanie dla nauki: miejsce języków programowania w rozwoju myślenia logicznego. Podstawy języka Scratch: środowisko programowania, przykłady projektów, konstruowanie skryptów. Internetowa społeczność Scratcha: zasoby, możliwości komunikacji. Obiekty i zmienne w języku Scratch: obiekty i ich własności, budowa własnych programów. Programowanie obiektowe: wyjaśnienie pojęć: klasy, jednostki; własności obiektów; współpraca między obiektami; projektowanie zdarzeń. Multimedia w środowisku Locomocji: osadzanie dźwięku, obrazu, plików wideo; tworzenie projektów przyjaznych użytkownikowi. Projekty edukacyjne: tworzenie własnych projektów. Publiczna prezentacja i ocena wykonanych projektów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o odbiorcach komunikatów medialnych (specyfika: wieku, przygotowania merytorycznego, środowiska wychowawczego). Ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego oraz norm etycznych i moralnych, do których przestrzegania są zobligowani twórcy przekazów medialnych. Zapisuje typowe algorytmy w języku i Scratch. Analizuje projekty umieszczone w sieci przez twórców z różnych krajów świata wykorzystując wielojęzyczność oprogramowania. Buduje własne procedury wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka Scratch do rozwiązań prostych, zadań. Buduje własne programy w języku Scratch, wykorzystując gotowe bloki poleceń	K_W15 K_W19 K_W20 K_U04	Zadania praktyczne indywidualne i grupowe – ocena prac – progi punktowe (poziom wykonania, zgodność z instrukcją) Wejściówki – krótkie sprawdziany z progami punktowymi	Laboratoria
Projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku Scratch	K_W20 K_U04 K_K01	Projekt zaliczeniowy Przy ocenie projektu będą uwzględniane Kryteria formalne, podstawowe: terminowość, kompletność, stopień trudności zadania, poprawność konstrukcji, nazewnictwo procedur i parametrów, czytelność Kryteria dodatkowe: pomysłowość, atrakcyjność (interaktywność, media, akcja) wartość edukacyjna	Laboratoria
Pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów oraz dzieli się nimi ze społecznością scratchcersów	K_K07	Analiza zadań umieszczonych w sieci Obserwacja i ocena udziału w pracy zespołów Publiczna prezentacja projektu	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna, np. program komputerowy zgodny z przyjętymi założeniami).

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie laboratorium wymaga wykonania i pozytywnej oceny wszystkich podlegających ocenie zadań, wykonania i prezentacji projektu.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: 80% oceny końcowej stanowi ocena z projektu, 20% pozostałe formy weryfikacji.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	25	37
łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Papert S., *Burze mózgów: dzieci i komputery*, Warszawa 1996.
2. Resnik M., *Scratch – programming for all*, "Communications of the ACM", 2009, 52, 111997.
3. *Strona projektu Scratch*, online: <http://scratch.mit.edu/>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Harel D., *Rzecz i istocie informatyki: algorytmika*, WNT 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Elżbieta Kołodziejaska.

SIECI LOKALNE I GLOBALNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-SLG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	5	
Laboratoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Egzamin		
Laboratoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą funkcjonowania sieci komputerowych. Nabycie przez studentów umiejętności tworzenia i zarządzania sieciami lokalnymi i firmowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do sieci komputerowych. Historia sieci komputerowych i Internetu. Podstawy działania sieci komputerowych. Media transmisyjne używane w sieciach. Okablowanie strukturalne. Topologie sieci komputerowych (przewodowych i bezprzewodowych). Adresowanie IP. Usługi sieciowe i wykorzystywane protokoły. Model ISO/OSI. Aktywne i pasywne urządzenia sieciowe. Konfiguracja sieciowa systemu operacyjnego oraz urządzeń sieciowych. Projektowanie sieci oraz praktyczna implementacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Laboratoria – praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna teoretyczne podstawy działania lokalnych i globalnych sieci komputerowych. Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania w sieci; ma podstawową wiedzę na temat zasad BHP na stanowisku pracy. Ma podstawową wiedzę na temat przepisów prawa autorskiego oraz norm etycznych i moralnych (obowiązujących w „społeczeństwie sieciowym”)	K_K01 K_U04 K_W08 K_W17 K_W19 K_W20	Egzamin pisemny z progami punktowymi Kolokwia Aktywność na zajęciach Jakość prac praktycznych	Wykłady Laboratoria
Posiada umiejętności projektowania oraz tworzenia sieci komputerowych oraz wykorzystania ich możliwości w edukacji	K_U04 K_W20	Egzamin pisemny z progami punktowymi Kolokwia Aktywność na zajęciach Jakość prac praktycznych	Wykłady Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wykonanie projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Wykłady

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	53	92
Łącznie	128	128

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Comer D., *Sieci komputerowe i intersieci*, Gliwice 2012.
2. Józefiak A., *Domowe sieci komputerowe: gotowe rozwiązania*, Gliwice 2012.
3. Kurose J.F., Ross K.W., *Sieci komputerowe: ujęcie całościowe*, Gliwice 2010.
4. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa sieci*, Gliwice 2004.
5. Sosinsky B., *Sieci komputerowe: Biblia*, Gliwice 2011.
6. Sportack M., *Sieci komputerowe: księga eksperta*, Gliwice 2004.
7. Tanenbaum A.S., *Sieci komputerowe*, Gliwice 2004.
8. Wetherall D., Tanenbaum A., *Sieci komputerowe*, Gliwice 2012.
9. Wrotek W., *Sieci komputerowe: kurs*, Gliwice 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Donahue G., *Wojownik sieci*, Gliwice 2012.
2. Józefiak A., *W drodze do CCNA*, cz. 1, Gliwice 2012.
3. Józefiak A., *W drodze do CCNA*, cz. 2, Gliwice 2012.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDP-SM

Typ przedmiotu: podstawowy

Język nauczania: angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Dorota Bazuń, inny pracownik z Instytutu Socjologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z wybranymi przekazami medialnymi, historią mass mediów, różnorodnymi modelami komunikowania oraz współczesnymi gatunkami telewizyjnymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowej problematyki z zakresu komunikowania, student powinien być po ukończonym kursie Wstępu do socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Historyczne uwarunkowania narodzin mass mediów. Mass media w kontekście kultury masowej. Komunikowanie społeczne: problemy definicyjne, intencjonalność, skuteczność, kierunek, perswazyjność, środki, formy i modele komunikowania. Modele komunikowania – klasyczny, socjologiczny, przywódca opinii, dyfuzja informacji. Odbiorcy: więzi społeczne, odbiór i recepcja przekazu, oddziaływanie i efekty. Główne gatunki współczesnej telewizji: różnorodne typy seriali, reality show, telenowela, soup opera, teleturniej, talk show. Blaski i cienie Internetu: elitarne i masowe formy komunikacyjnego wykorzystywania Internetu, społeczności sieciowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką i dokumentami źródłowymi; praca w grupach, dyskusja, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wskazuje podstawowe cechy mass mediów jako instytucji nadawczych ze szczególną rolą mediów publicznych. Student po-	K_W07	Przygotowanie w zespole pracy pisemnej	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
trafi wskazać wymagane cechy misyjności mediów publicznych, szczególnie w odniesieniu do nadawców publicznych w Polsce			
Posiada podstawową wiedzę o zróżnicowaniu kulturowym widoczną w różnorodnych preferencjach medialnych na poziomie różnych grup i kategorii społecznych (korzystanie z Internetu, preferowanie określonych gatunków telewizyjnych) oraz w odniesieniu do funkcjonowania mass mediów w innych krajach; potrafi wskazać rolę mass mediów w procesie wychowania – zarówno poprzez działania pożądane jak i dysfunkcyjne	K_W10	Prezentacje multimedialne grupowe Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Prezentuje zgromadzoną wiedzę (pochodzącą z różnorodnych źródeł) do prezentacji wybranych zagadnień w postaci prezentacji publicznej: analiza modelu komunikowania z przywódcą opinii, analiza cech wybranych gatunków telewizyjnych. Potrafi także zaprezentować historyczny rozwój wybranych mass mediów (w postaci grupowo przygotowanej prezentacji multimedialnej) oraz potrafi stworzyć zwiastun wybranego gatunku telewizyjnego (w postaci grupowo przygotowanej etiudy telewizyjnej). Potrafi również sporządzić analizę wymaganych cech misyjności w odniesieniu do jednego wybranego nadawcy publicznego w Polsce (praca pisemna wykonana grupowo)	K_U07	Prezentacje multimedialne grupowe Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Realizując zadania na ćwiczeniach związane z treściami zawartymi w punktach od 1-4 wykazuje zdolność do pracy w grupie, zaś realizacja zadania związanego z tworzeniem etiudy wybranego gatunku telewizyjnego wymaga zdeterminowania, kreatywności, wrażliwości i umiejętności organizacji pracy	K_K07	Ocena zaangażowania w dyskusji Zadania wykonane grupowo	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Do weryfikacji efektów z zakresu wiedzy, umiejętności, i kompetencji społecznych, które są realizowane w ramach ćwiczeń posłużą: a) ocena prezentacji historii wybranych mass mediów (grupowo przygotowana prezentacja multimedialna, kryterium stanowi m. in. umiejętność dotarcia i wykorzystania do historycznych źródeł), b) ocena z pracy pisemnej dotyczącej analizy cech misyjności wybranej oferty nadawcy publicznego w Polsce (praca ma charakter grupowy), c) ocena z aktywności w ramach zajęć i udziału w dyskusjach.

Ćwiczenia

Zaliczenie ćwiczeń: zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest

średnią ważoną a) 30%, b) 30%, c) 40% oceny.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	25	37
łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Briggs A., Burke P., *Spółeczna historia mediów: od Gutenberga do Internetu*, Warszawa 2010.
2. Castells M., *Galaktyka Internetu*, Poznań 2003.
3. Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu*, Warszawa 2009.
4. Godzic W., *Rozumieć telewizję*, Kraków 2001.
5. Kłoskowska A., *Kultura masowa*, Warszawa 2003.
6. Łuszczek K., *Nowoczesna telewizja czyli bliskie spotkania z kulturą masową*, Tychy 2004.
7. Mrozowski M., *Media masowe: władz, rozrywka i biznes*, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Godzic W., *Podglądanie Wielkiego Brata*, Kraków 2001.
2. Grzenia J., *Komunikacja językowa w Internecie*, Warszawa 2008.
3. Nowicki P., *Co to jest telenowela*, Warszawa 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr Dorota Bazuń.

SYSTEMY ZARZĄDZANIA TREŚCIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-SZT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadami zarządzania dynamicznymi stronami WWW. Nabycie przez studentów umiejętności doboru oraz instalacji i konfiguracji systemów CMS. Zapoznanie z różnymi formami udostępniania w sieci własnych zasobów typu blogi, podcasty, fotoblogi, wideoblogi i inne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux oraz sieci Internet.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zasady prowadzenia dynamicznych stron internetowych. Netykieta oraz język blogów oraz for internetowych. Wprowadzenie do systemów Content Management System. Zasada działania, wymagania systemowe systemów CMS. Kryteria wyboru systemów CMS. Bezpieczeństwo danych oraz metody archiwizacji internetowych baz danych. Wybór planów hostingowych. Zakładanie i zarządzanie kontem hostingowym. Instalacja i konfiguracja systemów CMS - portali WWW, for dyskusyjnych, blogów, galerii zdjęć, grup dyskusyjnych, systemów Wiki, systemów ankietowych. Zarządzanie projektami medialnymi na przykładzie oprogramowania typu opensource. Zasady zarządzania relacjami z klientami, kontaktami oraz listami mailingowymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wybrać odpowiedni plan hostingowy do potrzeb strony WWW	K_K01 K_U14	Metoda laboratoryjna – ocena przebiegu oraz rezultatów pracy	Laboratoria
Ma podstawową wiedzę na temat zasad BHP w laboratorium. Umie zainstalować system CMS	K_W05 K_W17 K_W20 K_U10 K_K01	Metoda laboratoryjna – ocena przebiegu oraz rezultatów pracy	Laboratoria
Zna zasady administracji wybranego systemu CMS	K_K01	Kolokwium z progami punktowymi	Laboratoria
Potrafi dokonywać modyfikacji w strukturze systemu CMS	K_W05 K_U10 K_K01	Metoda laboratoryjna – ocena przebiegu oraz rezultatów pracy	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz końcowego kolokwium praktycznego z zakresu obsługi wybranego systemu CMS.

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	30	49
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Bell M., *Darmowe sposoby na tworzenie profesjonalnych stron WWW: podręcznik webmastera*, Gliwice 2013.
2. Frankowski P., *CMS: jak szybko i łatwo stworzyć stronę WWW i zarządzać nią*, Gliwice 2007.
3. Frankowski P., *Joomla! Podręcznik administratora systemu*, Gliwice 2008.
4. Howil W., *CMS. Praktyczne projekty*, Gliwice 2007.
5. Pieszczyk S., *Joomla! 2.5. Praktyczny kurs*, Gliwice 2013.
6. Shreves R., *Mambo: tworzenie, edycja i zarządzanie stroną*, Gliwice, 2007.
7. Tomlinson T., VanDyk J., *Drupal 7: zaawansowane programowanie*, Gliwice 2011.
8. Wrotek W., *WordPress: ćwiczenia praktyczne*, Gliwice 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Limesurvey, http://manual.limesurvey.org/LimeSurvey_Manual.
2. Suma Ł., *Mambo: ćwiczenia*, Gliwice 2007.
3. Wójcik Ł., *WordPress 3: instalacja i zarządzanie*, Gliwice 2011.
4. Wrotek W., *WordPress: praktyczne projekty*, Gliwice 2011.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Jarosław Wagner.

TECHNOLOGIE MOBILNE **TECHNOLOGIE MOBILNE**

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-TME

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informatycznych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Laboratoria	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	18	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do wykorzystania dostępnych technologii mobilnych sprawnego komunikowania oraz budowania prostych rozwiązań mobilnych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozwiązania mobilne i obszary ich zastosowań. Dostępne urządzenia, ich specyfikacja oraz możliwość ich wykorzystania: telefony komórkowe (ang. smartphone), tablety, laptopy. Systemy operacyjne: Google Android, Apple iOS, Microsoft Windows Phone. Infrastruktura mobilna – mobilny dostęp do Internetu. Wykorzystanie technologii GPS i GSM/GPRS/UMTS w nowoczesnych usługach mobilnych. Wykorzystanie możliwości urządzenia typu tablet lub smartphone w pracy, domu oraz terenie. Mobilne notatki, prezentacje i inne narzędzia wspomagające pracę. Rozrywka z wykorzystaniem rozwiązań mobilnych. Usługi internetowe i strony WWW dostosowane do odbiorcy mobilnego. Stosowanie mobilnych możliwości komunikacji i przekazu. Podstawy tworzenia mobilnych usług i oprogramowania na przykładzie jednej z dostępnych platform (Google Android, Windows Phone, HTML5, CSS3 i JavaScript).

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat zasad BHP w laboratorium. Ma podstawową wiedzę na temat przepisów oraz konsekwencji prawnych związanych z niewłaściwym korzystaniem z technologii mobilnych. Zna i wykorzystuje podstawowe pojęcia z obszaru technologii mobilnych. Zna i stosuje różne kanały komunikacji mobilnej oraz potrafi dobrać właściwy do realizacji wyznaczonego celu. Potrafi wykorzystać dostępne technologie mobilne w celu usprawnienia własnej pracy lub polepszenia jakości przekazu multimedialnego	K_W17 K_W19 K_W20 K_U14	Sprawdzian z progami punktowymi Test z progami punktowymi Wejściówka Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena prac – progi punktowe	Laboratoria
Projektuje i pisze nieskomplikowane aplikacje i serwisy internetowe dedykowane dla rozwiązań mobilnych	K_W20 K_U13 K_K01	Wejściówka Projekt zaliczeniowy Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna	Laboratoria
Pracuje w zespole przygotowując propozycje rozwiązań mobilnych	K_K01	Zadania praktyczne – metoda laboratoryjna Ocena zaangażowania w dyskusji Ocena prac – progi punktowe (jakość wykonania, zgodność z instrukcją)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami). 30% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

Laboratoria

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich sprawdzianów (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 70% (oceny częściowe), 30% (ocena projektu).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	23

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	25	42
---	----	----

Łącznie	75	75
----------------	-----------	-----------

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bura J., *Pro Android Web Game Apps: Using HTML5, CSS3 and JavaScript*, New York 2012.
2. Rogers S., *Swipe This!: The Guide to Great Touchscreen Game Design*, Chichester 2012.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Burnette E., *Hello, Android. Programowanie na platformę Google dla urządzeń mobilnych: wydanie III*, Gliwice 2011.
2. Goliński M., Polańska K., red., *Komunikacja Mobilna*, Warszawa 2010.
3. Lee H., Eugene Chuvyrov, *Windows Phone 7: tworzenie efektownych aplikacji*, Gliwice 2011.
4. Narkiewicz J., *GPS i inne satelitarne systemy nawigacyjne*, Warszawa 2007.
5. Rychlicki-Kicior K., *J2ME: praktyczne projekty*, Gliwice 2011.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr inż. Michał Grobelny.

TEORIA KOMUNIKOWANIA

Kod przedmiotu: 15.0-WP-PEDP-TK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ, dr Jacek Jędrzyckowski, mgr Krzysztof Stanikowski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	4
Laboratoria	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Laboratoria	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą w zakresie rozumienia zjawisk i procesów komunikacyjnych i warunków osiągnięcia sukcesu w interakcjach komunikacji społecznej w różnych jej postaciach.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości na temat współczesnych form komunikowania się.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Komunikacja społeczna, interpersonalna, masowa. Proces komunikacji. Elementy procesu komunikacji. Przekaz informacji, relacje. Modele komunikacji. Teorie komunikacji. Rodzaje komunikacji społecznej. Aksjomaty komunikacji. Znaki i kody w komunikacji. Komunikowanie społeczne jako proces i zjawisko. Komunikacja niewerbalna. Kompetencje komunikacyjne. Komunikacja medialna

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny i problemowy

Laboratoria – pogadanka, pokaz, praca z tekstem, praca w grupach, metoda sytuacyjna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi zdefiniować i scharakteryzo-	K_W08	Pisemny sprawdzian wiadomo-	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wać procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, rozumie ich prawidłowości i zakłócenia		mości	
Rozumie mechanizmy realizacji komunikacji medialnej	K_W20	Pisemny sprawdzian wiadomości	Wykłady
Potrafi zastosować rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i rozumieć się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Ocena prac (wytworów) Ocena toku pracy (poprawność metodyczna)	Laboratoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z komunikacją społeczną	K_U14	Ocena prac (wytworów) Ocena toku pracy (poprawność metodyczna)	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: weryfikacja efektów kształcenia poprzez egzamin pisemny. Laboratoria: Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach. Przewiduje się także dwa kolokwia w trakcie semestru (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Wykłady

Egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Laboratoria

Pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektów, zadań praktycznych)	50	70
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., *Homo communicans: wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2003.
2. Goban-Klas T., *Media i komunikowanie masowe: teorie i analizy radia, prasy, telewizji i Internetu*, Warszawa 2005.
3. Griffin E., *Podstawy komunikacji społecznej*, Sopot 2003.
4. Mrozowski M., *Media masowe: władza rozrywka i biznes*, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dobek-Ostrowska B., *Nauka o komunikowaniu*, Wrocław 2001.
2. Dziejic B., *Konstruowanie i rozumienie znaczeń e komunikowaniu mediowanym komputerowo*, Toruń 2005.
3. Fiske J., *Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem*, Wrocław 1999.
4. McQuail D., *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2008.
5. Pisarek W., *Wstęp do nauki o komunikowaniu*, Warszawa 2008.
6. Retter H., *Komunikacja codzienna w pedagogice*, Sopot 2005.
7. Szejnberg A., *Podstawy komunikacji społecznej w edukacji*, Wrocław.

UWAGI:

Materiały do wykładów i konwersatorium umieszczone zostaną na platformie e-learningowej KMTI.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ.

5E. MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY – PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZA I PROFILAKTYKA

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.6-WP-PEDP-BT	Biblioterapia	30/18	2	ZO	III
2.	05.9-WP-PEDP-DP	Diagnoza pedagogiczna	45/27	4	E/ZO	IV
3.	14.4-WP-PEDP-KITI	Komunikacja i trening interpersonalny	30/18	2	ZO	III
4.	05.9-WP-PEDP-KPP	Konstruowanie programów profilaktycznych	45/27	3	ZO	V
5.	05.6-WP-PEDP-LGP	Logopedia	30/18	2	ZO	III
6.	05.6-WP-PEDP-MPDN	Metodyka pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie	45/27	4	ZO	VI
7.	05.1-WP-PEDP-MPWS	Metodyka pracy w świetlicy	30/18	2	ZO	V
8.	05.0-WP-PEDP-MWO1	Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej I	45/27	4	ZO/ZO	IV
9.	05.0-WP-PEDP-MWO2	Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej II	30/18	3	ZO	V
10.	05.9-WP-PEDP-MPZR	Metodyka pracy z rodziną	30/18	2	ZO	IV
11.	14.0-WP-PEDP-NS	Niedostosowanie społeczne	45/27	6	E/ZO	I
12.	05.0-WP-PEDP-OPS	Opieka i pomoc osobom starszym	30/18	3	ZO	VI
13.	14.0-WP-PEDP-OZPS	Organizacja zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym	30/18	4	ZO	VI
14.	05.0-WP-PEDP-POP	Pedagogika opiekuńcza	45/27	5	E/ZO	II
15.	05.9-WP-PEDP-PRODP	Pedagogika rodziny	45/27	5	E/ZO	II
16.	05.9-WP-PEDP-PZA	Pedagogika zabawy	30/18	2	ZO	III
17.	05.6-WP-PEDP-PZDN	Praca z dzieckiem niepełnosprawnym	45/27	4	Z/ZO	IV
18.	05.0-WP-PEDP-POWI	Problemy opieki i wychowania w instytucjach	45/27	4	ZO/ZO	III
19.	14.0-WP-PEDP-PROSP	Profilaktyka społeczna	45/27	5	E/ZO	IV
20.	05.1-WP-PEDP-RZPS	Rola i zadania pedagoga szkolnego	45/27	4	E/ZO	V
21.	14.2-WP-PEDP-SR	Socjologia rodziny	30/18	2	ZO	II
22.	05.6-WP-PEDP-STP	Socjoterapia	45/27	3	ZO	V
23.	05.6-WP-PEDP-TP	Terapia pedagogiczna	30/18	2	ZO	V
24.	10.9-WP-PEDP-WPPR	Wybrane problemy prawa rodzinnego	30/18	4	E/ZO	VI

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

BIBLIOTERAPIA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-BT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z teoretycznymi (interdyscyplinarnymi) i metodycznymi podstawami biblioterapii. Rozbudzenie kreatywności studentów w zakresie organizacji i realizacji postępowania biblioterapeutycznego: tworzenia modeli postępowania biblioterapeutycznego, materiałów biblioterapeutycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wstępna orientacja w pedagogicznej i psychologicznej problematyce człowieka, jego rozwoju i funkcjonowania. Umiejętność interdyscyplinarnego rozumienia problematyki człowieka. Wrażliwość na życiowe problemy człowieka, empatia i otwartość.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria i metodyka biblioterapii. Biblioterapia a czytanie i czytelnictwo. Biblioterapia w pracy opiekuńczo-wychowawczej z młodzieżą niedostosowaną społecznie. Biblioterapia w pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi: niepełnosprawnymi sensorycznie, niepełnosprawnymi intelektualnie, przewlekłe chorymi. Bajkoterapia w redukcji lęku u dzieci. Drama w pracy opiekuńczo-wychowawczej i edukacji dzieci i młodzieży. Biblioterapia reminiscencyjna w pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą oraz osobami w wieku podeszłym. Poezjoterapia i jej wybrane techniki w pracy opiekuńczo-wychowawczej i rehabilitacji. Materiał alternatywny w postępowaniu biblioterapeutycznym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, praca z książką, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię używaną w biblioterapii i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; zna i rozumie terminologię dyscyplin współpracujących z biblioterapią	K_W01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Ma podstawową wiedzę z zakresu biblioterapii oraz na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym – niezbędną dla praktyki biblioterapeutycznej, rozumie jej interdyscyplinarność i holistyczność	K_W05	Dyskusja Praca zaliczeniowa	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu biblioterapii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów psychospołecznych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych (w tym kultury czytelnicy) i pomocowych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań – czyli potrafi sporządzić diagnozę biblioterapeutyczną	K_U02	Przygotowywanie materiałów biblioterapeutycznych Dyskusja	Konwersatoria
Potrafi animować oddziaływania biblioterapeutyczne w ramach biblioterapii wychowawczo-rozwojowej, tj. potrafi przygotować model postępowania biblioterapeutycznego, dobrać (zgodnie z diagnozą biblioterapeutyczną) materiał biblioterapeutyczny, techniki biblioterapeutyczne	K_U11	Przygotowywanie materiałów biblioterapeutycznych	Konwersatoria
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań biblioterapeutycznych w środowisku społecznym (szkoła, placówki opiekuńczo-wychowawcze, rehabilitacyjne): jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych, wykazuje aktywność, kreatywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie biblioterapii; jest chętny i zdolny do włączenia oddziaływań biblioterapeutycznych do procesu wychowania, opieki, rehabilitacji	K_K03	Dyskusja Praca zaliczeniowa	Konwersatoria
Dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą biblioterapeuty, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami etyki biblioterapeuty	K_K05	Dyskusja Praca zaliczeniowa	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu biblioterapii oraz po-	K_U02	Dyskusja Przygotowanie materiałów	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów psychospołecznych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych (w tym kultury czytelnicy) i pomocowych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań – czyli potrafi sporządzić diagnozę biblioterapeutyczną		biblioterapeutycznych Praca zaliczeniowa	
Potrafi animować oddziaływania biblioterapeutyczne w ramach biblioterapii wychowawczo-rozwojowej, tj. potrafi przygotować model postępowania biblioterapeutycznego, dobrać (zgodnie z diagnozą biblioterapeutyczną) materiał biblioterapeutyczny, techniki biblioterapeutyczne	K_U11	Przygotowanie materiałów biblioterapeutycznych Praca zaliczeniowa	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z oceną. Średnia arytmetyczna z ocen: wiedza teoretyczna na podstawie liczby aktywności na zajęciach, przeliczonej na ocenę: 50% ocena dostateczna, 75% ocena dobra, 100% ocena bardzo dobra; umiejętności – oceny z prac praktycznych – przygotowywanie materiałów biblioterapeutycznych – w trakcie semestru – wystawiane na podstawie kryteriów zgodności z wymogami metodycznymi dla poszczególnych rodzajów materiałów biblioterapeutycznych.

Ocena końcowa.

Ocena ostateczna: jest oceną z konwersatorium

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy zaliczeniowej, materiałów biblioterapeutycznych)	20	32
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Borecka I., *Biblioterapia – formą terapii pedagogicznej*, Wałbrzych 2001.
2. Borecka I., *Biblioterapia – teoria i praktyka*, Warszawa 2001.
3. Borecka I., *Biblioterapia w szkole*, Legnica 1998.
4. Borecka I., *Biblioterapia w szkole podstawowej i gimnazjum*, Wałbrzych 2002.
5. Czerwińska M., *Niepełnosprawność i osoba niepełnosprawna w polskojęzycznej literaturze pięknej i naukowej: bibliograficzny warsztat biblioterapeuty*, Warszawa 2002.
6. Konieczna E.J., *Biblioterapia w praktyce: poradnik dla nauczycieli, wychowawców i terapeutów*, Kraków 2006.
7. Kruszewski T., *Biblioterapia w działaniach placówek opiekuńczo-wychowawczych*, Toruń 2006.
8. Molicka M., *Bajkoterapia: o lękach dzieci i nowej metodzie terapii*, Poznań 2002.
9. Molicka M., *Biblioterapia i bajkoterapia: rola literatury w procesie zmiany rozumienia świata społecznego i siebie*, Poznań 2011.
10. Pańkowska K., *Pedagogika dramy*, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Konieczna E.J., *Arteterapia w teorii i praktyce*, Kraków 2011

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Małgorzata Czerwińska.

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-DP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy i umiejętności projektowania i poprawnego przeprowadzania badań służących diagnozie pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wstęp do pedagogiki, teoria wychowania, pedagogika rodziny, pedagogika opiekuńcza, psychologia ogólna, psychologia rozwoju, metody i techniki badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Poznawcze podstawy diagnozy. Definicje diagnozy, przedmiot diagnozy, źródła poznania diagnostycznego. Typy diagnoz, etapy diagnozy, diagnoza pełna i niepełna. Szczegółowe aspekty diagnozy pedagogicznej. Specyfika diagnozy pedagogicznej na tle innych diagnoz, etapy diagnozy pedagogicznej i funkcje. Etyczne aspekty diagnozy pedagogicznej. Kontakt diagnostyczny. Cechy kontaktu diagnostycznego. Podstawowe wskaźniki prawidłowego i pozornego kontaktu diagnostycznego. Techniki nawiązywania i podtrzymywania kontaktu diagnostycznego. Opór w kontakcie diagnostycznym i sposoby przewycięzania go.

Ćwiczenia

Systematyka rodzajów cech diagnozowanych przedmiotów. Znaczenie cech dla stawianych diagnoz. Podstawowe środowiska wychowawcze i ich charakterystyka. Diagnoza sytuacji dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji socjalno-wychowawczej dziecka w rodzinie. Diagnoza potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia w rodzinie. Diagnoza przypadków przemocy wobec dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji dziecka w szkole. Diagnoza gotowości szkolnej dziecka. Diagnoza sytuacji społecznej w klasie szkolnej. Diagnoza zachowania się dziecka w szkole. Wzory narzędzi diagnostycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny, prezentacja multimedialna.

Ćwiczenia – dyskusja, pokaz, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, inscenizacja, praca indywidualna, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna różne środowiska wychowawcze, dostrzega ich specyfikę i rozumie procesy w nich zachodzące	K_W10	Egzamin z progami punktowymi Kolokwium z progami punktowymi	Wykłady
Posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych (diagnostycznych)	K_W12	Egzamin z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne oraz analizować ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Praca zaliczeniowa Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną, analizować i interpretować problemy pedagogiczne	K_U02	Praca zaliczeniowa Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi przygotować i przeprowadzić badania diagnostyczne w zakresie, sformułować wnioski	K_U05	Praca zaliczeniowa	Ćwiczenia
Ma świadomość istnienia etycznego wymiaru badań pedagogicznych	K_K06	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Zaliczenie wykładów: egzamin z progami punktowymi z wykładów.

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń: ocena zostanie wystawiona na podstawie pracy studenta na zajęciach (aktywność), realizacji prac zaliczeniowych oraz kolokwium.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: jest to średnia arytmetyczna oceny z ćwiczeń i egzaminu z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	25

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, pracy zaliczeniowej)	50	75
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jarosz E., Wysocka E., *Diagnoza psychopedagogiczna: podstawowe problemy i rozwiązania*, Warszawa 2008.
2. Jarosz E., *Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego*, Katowice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Badura J., Lepalczyk I., *Elementy diagnostyki pedagogicznej*, Warszawa 1987.
2. Konarzewski S., *Jak uprawiać badania oświatowe: metodologia praktyczna*, Warszawa 2000.
3. Niemierko B., *Diagnostyka edukacyjna*, Gdańsk 1998.
4. Skulicz D., *Diagnozowanie pedagogiczne*, [w:] *Orientacje w metodologii badań pedagogicznych*, red. S. Palka, Kraków 1998.

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Janion.

KOMUNIKACJA I TRENING INTERPERSONALNY

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDP-KITI
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu komunikacji interpersonalnej, rozwijanie umiejętności interpersonalnych, uświadomienie własnych zasobów i ograniczeń w sferze komunikacji społecznej oraz potrzeby ciągłego rozwoju osobowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zasady i przebieg procesu komunikacji. Schemat procesu komunikowania się. Aktywne słuchanie, przekazywanie informacji zwrotnych. Bariery komunikacyjne. Komunikacja niewerbalna: rodzaje komunikatów niewerbalnych, funkcje komunikatów niewerbalnych. Komunikacja inter- i intrapsychniczna w procesie rozwoju samoświadomości. Analiza transakcyjna i jej praktyczne zastosowanie. Asertywność jako jeden ze stylów komunikacji. Rozpoznawanie zachowań asertywnych. Budowanie komunikatów asertywnych. Budowanie obrazu własnej osoby na podstawie procesu grupowego. Rozwój umiejętności autoprezentacji. Wpływ grupy na funkcjonowanie społeczne (style pracy w grupie, grupowe i indywidualne podejmowanie decyzji). Style interpretacji sytuacji społecznych i komunikacji (optymistyczny i pesymistyczny). Znaczenie napięcia stresowego w procesie komunikacji interpersonalnej. Konflikty i sposoby rozwiązywania ich.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena wykonania zadań praktycznych	Konwersatoria
Ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju	K_W18	Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy zawodowej	K_U13	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena wykonania zadań praktycznych	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatorium: ocena aktywności na zajęciach (kryteria oceny: aktywny udział w wykonywaniu zadań, poprawność wykonywanych zadań z zakresu komunikacji i treningu interpersonalnego) – 60% oceny; ocena indywidualnie przygotowanych ćwiczeń rozwijających umiejętności komunikacyjne i interpersonalne (kryteria oceny; zgodność ćwiczenia z postawionym celem, oryginalność i twórczość, praktyczne zastosowanie w pracy z grupą) 40% oceny; ocenę z ćwiczeń stanowi średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	40	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych)	20	30
łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Alberti R., Emmons M., *Asertywność: sięgaj po co chcesz nie raniąc innych*, Gdańsk 2007.
2. Griffin E., *Podstawy komunikacji społecznej*, Gdańsk 2003.
3. Jamrożek B., Sobczak J., *Komunikacja interpersonalna*, Poznań 2000.
4. John S., *Mosty zamiast murów*, Warszawa 2009.
5. Król-Fijewska M., *Trening asertywności*, Warszawa 1992.
6. Król-Fijewska M., *Stanowczo, łagodnie, bez lęku*, Warszawa 2007.
7. McKay M., Davis M., Fanning P., *Sztuka skutecznego porozumiewania się*, Gdańsk 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Egan G., *Uczestnictwo w grupowym treningu psychologicznym i rozwój interpersonalny*, Warszawa 1986.
2. Fensterheim H., *Jak nauczyć się asertywności; nie mów tak gdy chcesz powiedzieć nie*, Warszawa 1999.
3. Grun A., Robben R., *Ustalać granice – szanować granice: aby nasze wzajemne relacje były udane*, Kielce 2006.
4. Gut J., Haman W., *Docenić konflikt: od walki i manipulacji do współpracy*, Warszawa 1995.
5. Johnson D.W., *Umiejętności interpersonalne i samorealizacja*, Warszawa 1986.
6. King G., *Umiejętności terapeutyczne nauczyciela*, Gdańsk 2004.
7. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.
8. Zaborowski Z., *Trening interpersonalny. Podstawy teoretyczne – procesy – techniki*, Warszawa 1997.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Elżbieta Turska.

KONSTRUOWANIE PROGRAMÓW PROFILAKTYCZNYCH

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-KPP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr Lidia Wawryk, inny nauczyciel akademicki
z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie standaryzowanych programów profilaktycznych oraz nabycie umiejętności konstruowania programów profilaktycznych – indywidualnych i grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki społecznej. Kształtowanie umiejętności planowania profilaktyki zjawisk patologicznych oraz podejmowania i realizacji działań profilaktycznych jednostkowych i grupowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przegląd i analiza standaryzowanych programów profilaktycznych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych według Z.B. Gasia i G. Świątkiewicz. Konstruowanie szkolnego programu profilaktyki. Poznanie strategii postępowania profilaktycznego na różnych szczeblach w środowisku lokalnym. Zapoznanie z prawnymi, finansowymi i organizacyjnymi ramami wyznaczającymi działania profilaktyczne. Zastosowanie podejścia systemowego w profilaktyce w planowanych przedsięwzięciach profilaktycznych. Zastosowanie diagnozy w rozwiązaniach systemowych. Konstruowanie indywidualnych programów profilaktyki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wykorzystać wiadomości z profilaktyki społecznej oraz niedostosowania	K_W10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania mery-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
społecznego w samodzielnym konstruowaniu programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym		torycznego Projekt zaliczeniowy	
Posiada wiedzę na temat zakresów profilaktyki społecznej, modeli, poziomów oraz realizowanych strategii profilaktycznych	K_W16	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria
Potrafi ocenić wiedzę na temat zjawisk społecznych – zna ich podłoże, rozmiar oraz mechanizmy w nim zachodzące	K_U02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria
Konstruuje własne projekty programu w zakresie profilaktyki I,II i III rządowej z godnie z procedurą. Potrafi dokonać diagnozę dziecka i zaprojektować indywidualny program profilaktyczny	K_U08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria
Jest otwarty na innowacje profilaktyczne w zakresie niedostosowania społecznego	K_K02	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria
Potrafi planować pracę profilaktyczną wybranych form niedostosowania społeczne w zakresie indywidualnym i grupowym	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Projekt zaliczeniowy	Konwersatoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Test z wiedzy; zaplanowanie i skonstruowanie programu profilaktycznego grupowego; dokonanie indywidualnej diagnozy dziecka i skonstruowanie indywidualnego programu profilaktycznego.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia arytmetyczna ocen cząstkowych z konwersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu zaliczeniowego)	25	55
łącznie	85	85
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
2. Karasowska A., *Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania*, Warszawa.
3. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.
4. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Seweryńska A., *Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej*, Warszawa 2004.
2. Sobolewska Z., *Zajęcia socjoterapeutyczne dla dzieci i młodzieży: zasady projektowania zajęć*, Warszawa 1993.
3. Świątkiewicz G., *Profilaktyka w środowisku lokalnym*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Lidia Wawryk.

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-LGP
 Typ przedmiotu: obowiązkowy
 Język nauczania: polski
 Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Ewa M. Skorek
 Prowadzący: dr hab. Ewa M. Skorek

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu logopedii (przedmiot logopedii, istota, rodzaje i przyczyny wybranych zaburzeń mowy oraz metody terapii; profilaktyka logopedyczna); kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy logopedycznej do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami współpracy nauczyciela z logopedą i innymi specjalistami.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki; podstawowa znajomość anatomii i fizjologii narządów mowy, podstawy języka polskiego (zwłaszcza fonetyku artykulacyjnej), podstawy psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do logopedii, podstawowe pojęcia logopedii. Mowa jako przedmiot zainteresowań logopedii. Zaburzenia mowy. Klasyfikacje zaburzeń mowy. Sprawności językowe i komunikacyjne w ontogenezie człowieka. Usprawnianie mowy u osób z różną niepełnosprawnością. Profilaktyka logopedyczna. Diagnostyka i terapia wybranych zaburzeń mowy – dyslalia, jąkanie, dysartria, afazja. Psychospołeczna sytuacja osób z zaburzeniami mowy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda projektu, praca w grupach, burza mózgów, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować podstawowe terminy logopedyczne oraz omówić metody	K_W13	Kolokwium	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
pracy z osobami z zaburzeniami komunikacji językowej			
Potrafi wymienić i scharakteryzować: etapy i warunki kształtowania się i rozwoju mowy dziecka oraz najczęściej występujące zaburzenia komunikacji językowej	K_W05 K_W08	Kolokwium	Konwersatoria
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zaburzeń rozwoju mowy i zaburzeń mowy u dzieci oraz analizuje ich powiązania z trudnościami w uczeniu się oraz relacjami interpersonalnymi	K_U01	Projekt	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Wyniki osiągnięte na kolokwium (50%), oceny z projektów (50%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	25	35
łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błachnio K., *Vademecum logopedyczne dla studentów pedagogiki*, Poznań 2001.
2. Jastrzębowska G., *Podstawy diagnozy i teorii logopedycznej*, Opole 1998.
3. Kaczmarek L., *Nasze dziecko uczy się mowy*, Lublin 1988.
4. Kaczmarek L., *Rewalidacja dzieci i młodzieży z zaburzeniami mowy*, [w:] *Pedagogika rewalidacyjna*, red. A. Hulek, Warszawa 1988.
5. *Logopedia: pytania i odpowiedzi*, red. T. Gałkowski, G. Jastrzębowska, Opole 2003.
6. Minczakiewicz E. M., *Mowa: rozwój, zaburzenia, terapia*, Kraków 1997.
7. Skorek E. M., *Oblicza wad wymowy*, Warszawa 2002.

8. Skorek E. M., *Z logopedią na ty: podręczny słownik logopedyczny*, Kraków 2004.
9. Styczek I., *Logopedia*, Warszawa 1981.
10. Tarkowski Z., *Jąkanie wczesnodziecięce*, Warszawa 1992.
11. Zaleski T., *Opóźnienia w rozwoju mowy*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Byrne R., *Pomówmy o zacianiu*, Warszawa 1989.
2. Jastrzębowska G., *Podstawy teorii i diagnozy logopedycznej*, Opole 1998.
3. Diener K., *Profilaktyka zaburzeń mowy*, Kielce 2003.
4. Demel G., *Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola*, Warszawa 2004.
5. Sachajska E., *Uczymy poprawnej wymowy*, Warszawa 2002.
6. Skorek E. M., *Reranie: profilaktyka, diagnoza, korekcja*, Kraków 2003.
7. Skorek E. M., *Stosunki koleżeńskie dzieci z zaburzeniami mowy i ich szkolne uwarunkowania*, Zielona Góra 2000.
8. Słodownik-Rycaj E., *O mowie dziecka*, Warszawa 2000.
9. Tarkowski Z., *Jąkanie*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Ewa M. Skorek.

METODYKA PRACY Z DZIEĆMI NIEDOSTOSOWANYMI SPOŁECZNIE

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MPDN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	VI	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z problematyką metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie. Wyposażenie studentów w podstawowe umiejętności oddziaływać opiekuńczo – wychowawczych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych w pracy z dziećmi przejawiającymi różne zaburzenia w zachowaniu. Kształtowanie umiejętności dostosowywania oddziaływań do potrzeb i możliwości podopiecznych. Kształtowanie i doskonalenie kompetencji koniecznych w zawodzie pedagoga – wychowawcy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej oraz znajomości problematyki niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, znajomości podstawowych metod i technik diagnostycznych, znajomości roli i zadań pedagoga szkolnego a także podstawowych umiejętności komunikacji interpersonalnej i pracy opiekuńczo – wychowawczej z dziećmi.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Charakterystyki trudnych zachowań dzieci i młodzieży w różnych sferach ich funkcjonowania społecznego (środowisko rodzinne, rówieśnicze i szkoła). Uwarunkowania i konsekwencje naruszenia więzi społecznych. Motywy trudnych zachowań dzieci i młodzieży. Obszary występujących trudności. Funkcjonowanie ucznia niedostosowanego i zagrożonego niedostosowaniem w środowisku szkolnym i rówieśniczym – zajęcia praktyczne w placówce (np. OHP, Ośrodek Kuratorski, Młodzieżowy Ośrodek Socjoterapii). Procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia niedostosowaniem społecznym. Metody współpracy szkoły z policją. Działania podejmowane przez nauczyciela w różnych sytuacjach trudnych w szkole (np. picie alkoholu, spożywanie narkotyków, palenie papierosów, agresja, naruszenia dyscypliny, wagary, wulgaryzmy). Kontinuum postępowania nauczyciela w sytuacjach trudnych (zawarcie umowy, komunikacja niewerbalna (świadome ignorowanie, technika znaków, technika bliskości, technika dotyku). Kontinuum postępowania nauczyciela w sytuacjach trudnych (język – ja, odzwierciedlanie uczuć, procedura sprawdzająca, technika odcinająca, logiczne konsekwencje, zdarta płyta). Zasady przeprowadzania interwencji fizycznej. Rodzic ucznia trudnego w szko-

le. Przyczyny trudności w relacjach z rodzicem ucznia trudnego. Zasady prawidłowych relacji z rodzicem. Zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole wynikającej z niedostosowania społecznego ucznia i zagrożenia niedostosowaniem społecznym. Tworzenie Karty Indywidualnych Potrzeb Ucznia (IPET). Tworzenie indywidualnego planu oddziaływań wychowawczych dla młodzieży zagrożonej niedostosowaniem i niedostosowanej społecznie (diagnoza funkcjonowania ucznia, zasady tworzenia planu). Współdziałanie instytucji różnego typu w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie. Możliwości zastosowania procedur osiągnięcia celów w pracy wychowawczej i profilaktycznej z uczniem niedostosowanym społecznie. Zasady ortodydaktyki. Metody w pracy z uczniem niedostosowanym społecznie (wpływu osobistego, wpływu grupy, organizowania środowiska).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, prelekcja, klasyczna metoda problemowa, metoda sytuacyjna, praca w grupach, praca w parach, burza mózgów, odgrywanie scenek, praca z dokumentem źródłowym, giełda pomysłów, dyskusja, symulacje, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student nazywa i charakteryzuje rodzaje więzi społecznych i prawidłowości rządzące relacjami międzyludzkimi	K_W06	Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Wskazuje struktury społeczne i instytucje życia społecznego istotne w wychowaniu, socjalizacji, profilaktyce, resocjalizacji – w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie	K_W07	Ocena wystąpienia Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Objaśnia podstawowe terminy, teorie i kwestie metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie, zna zasady organizowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów zagrożonych niedostosowaniem społecznym i niedostosowanych w środowisku szkolnym. Zna przyczyny trudnych zachowań uczniów w szkole i potrafi wskazać obszary, w których te trudności występują	K_W13	Ocena swobodnej wypowiedzi Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi dokonać adekwatnej diagnozy i oceny sytuacji społecznej ucznia zagrożonego niedostosowaniem i niedostosowanego, interpretuje motywy i wzory zachowań dzieci niedostosowanych społecznie, potrafi samodzielnie skonstruować Plan Indywidualnych Oddziaływań Wychowawczych, projektuje i wdraża oddziaływania wychowawczo – profilaktyczne w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie	K_U03	Ocena prezentacji Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Zadanie praktyczne	Konwersatoria
Krytycznie ocenia przydatność i efektywność	K_U09	Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>poznanych zasad, metod, procedur w pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie, potrafi zastosować procedury postępowania z uczniem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym społecznie w różnych sytuacjach jego funkcjonowania w środowisku rodzinnym, rówieśniczym i szkolnym</p>		<p>dzi Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego</p>	toria
<p>Wykorzystuje zdobytą wiedzę z zakresu metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie w sytuacjach wychowawczych, społecznych (symulowanych lub rzeczywistych), potrafi adekwatnie zastosować poznane na zajęciach sposoby pracy z uczniem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym przy współdziałaniu z osobami doświadczonymi w pracy z dziećmi zagrożonymi i niedostosowanymi społecznie</p>	K_U13	<p>Ocena swobodnej wypowiedzi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena wykonania zadania praktycznego</p>	Konwersatoria
<p>Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania pracy z dziećmi zagrożonymi i niedostosowanymi społecznie o charakterze indywidualnym, grupowym w różnych środowiskach życia dziecka, jest gotowy i chętny do podejmowania działań praktycznych, wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie pracy z dzieckiem zagrożonym i niedostosowanym społecznie</p>	K_K03	<p>Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena wykonania zadania praktycznego</p>	Konwersatoria
<p>Pracować w zespole, kreatywnie uczestniczyć w realizowanych działaniach, jest otwarty na wskazówki osób doświadczonych w pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie, jest otwarty na współdziałanie zarówno ze tymi specjalistami jak i osobami niebędącymi specjalistami, rozumie trudności związane z funkcjonowaniem rodziców ucznia trudnego w środowisku szkolnym. Potrafi podejmować działania zmierzające do optymalizacji tych relacji</p>	K_K07	<p>Ocena prezentacji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena wykonania zadania praktycznego</p>	Konwersatoria
<p>W sposób odpowiedzialny podchodzi do wyznaczonych zadań, w projektowaniu i realizacji działań wykazuje się wrażliwością na wychowanka</p>	K_K08	<p>Ocena wykonania zadania praktycznego</p>	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie konwersatoriów: średnia arytmetyczna ocen cząstkowych uzyskanych w trakcie semestru za wykonanie poszczególnych zadań: przygotowanie się i aktywny udział w ćwiczeniach (na każdych zajęciach, kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach, prezentacja procedury, metody osiągnięcia celów w pracy z dzieckiem zagrożonym niedostosowaniem i niedostosowanym społecznie, przygotowanie planu oddziaływań wychowawczych dla konkretnych uczniów zagrożonych niedostosowaniem i niedostosowanych społecznie, przygotowanie scenariusza zajęć i realizacja zajęć o charakterze integracyjnym (pomocy w nauce) w grupie wychowanków ze znamionami niedostosowania społecznego.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	52	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań praktycznych, scenariuszy, projektów)	59	76
łącznie	111	111
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jagieła J., *Trudny uczeń w szkole: krótki przewodnik psychologiczny*, Kraków 2005.
2. Kozaczuk F., B. Urban B., red., *Profilaktyka i resocjalizacja młodzieży*, Rzeszów 1997.
3. Nolting H., *Jak zachować porządek w klasie*, Gdańsk 2008.
4. Schaeffer K., *Jak przeżyć szkołę*, Gdańsk 2005.
5. Seweryńska M., *Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej: przewodnik dla wychowawców i nauczycieli*, Warszawa 2004.
6. Speck O., *Trudności wychowawcze*, Gdańsk 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Berne E., *W co grają ludzie*, Warszawa 1997.
2. Cialdini R., *Wywieranie wpływu na ludzi*, Gdańsk 1996.
3. Gordon T., *Wychowanie bez porażek*, Warszawa 2007.
4. Knez R., Słonina W., *Saper, czyli jak rozminować agresję*, Kraków 2002.
5. *Krajowy Program Zapobiegania Niedostosowaniu Społecznemu i Przestępczości wśród Dzieci i Młodzieży 13.01.2004.*
6. MacKenzie R., *Kiedy pozwolić, kiedy zabronić*, Gdańsk 2002.
7. Moscovici S., *Psychologia społeczna w relacji ja-inni*, Warszawa 1998.
8. Maxwell R., *Dzieci, alkohol, narkotyki*, Gdańsk 1994.

9. Robertson, *Jak zapewnić dyscyplinę, ład i uwagę w klasie*, Warszawa 1998.
10. Sawicka K., red., *Socjoterapia*, Warszawa 1998.
11. Wybrane akty prawne.

UWAGI:

Zajęcia na studiach stacjonarnych mogą uwzględniać wykonanie zadania praktycznego w środowisku lokalnym.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jolanta Lipińska-Lokś.

METODYKA PRACY W ŚWIETLICY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED.MPWS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z metodyką pracy wychowawczo-opiekuńczej w świetlicy szkolnej i środowiskowej oraz stwarzanie sytuacji, w których będzie on miał okazję doświadczyć jej urzeczywistnienia w praktyce i uświadomić sobie własne kompetencje do działania w takiej placówce.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmioty ogólne z zakresu opieki i wychowania, psychologii rozwoju oraz metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Świetlica szkolna i środowiskowa, jako forma opieki i wychowania dzieci i młodzieży w Polsce. Wskazanie podstawowych różnic i podobieństw. Analiza doświadczeń studentów. Wprowadzenie. Elementy modelu wzorca i realnego świetlic. Analiza uwarunkowań i organizacji funkcjonowania świetlicy szkolnej i środowiskowej. Programowanie i planowanie działań w świetlicach. Analiza i tworzenie dobrych planów działalności rocznej, miesięcznej, tygodniowej. Metody i formy pracy wychowawczo-opiekuńczej w świetlicach. Diagnoza funkcjonowania wychowawczo-opiekuńczego świetlicy w szkole podstawowej lub gimnazjum i dziecka w niej oraz środowiskowej. Zajęcia w placówkach. Analiza zgromadzonych diagnoz w świetlicach szkolnych i środowiskowych. Prezentacja prac własnych studentów. Zajęcia integracyjne i wprowadzające normy w grupie w świetlicy. Przykładowe formy. Według pomysłu studentów. Zajęcia poprawiające komunikację w grupie w świetlicy. Przykładowe formy. Według pomysłu studentów. Zajęcia rozwijające zainteresowania dzieci i młodzieży w świetlicy. Przykładowe formy. Według pomysłu studentów. Zajęcia rozwijające samodzielność dzieci przebywających w świetlicy. Według pomysłu studentów. Zajęcia motywujące do uczenia się, nauki wychowanków świetlicy szkolnej i środowiskowej. Według pomysłu studentów. Zajęcia relaksacyjne, czasu wolnego i budujące atmosferę świetlicy. Według pomysłu studentów. Zajęcia okolicznościowe. Według pomysłu studentów. Ferie i półkolonie w świetlicach szkolnych i środowiskowych. Według pomysłu studentów. Uogólnienia, podsumowanie najważniejszych problemów świetlic.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, praca w grupach, praca w parach, burza mózgów, odgrywanie scenek, mini wykład, dyskusja i niezależne studiowanie.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę na temat uwarunkowań i organizacji świetlicy szkolnej i środowiskowej. Zna zasady funkcjonowania świetlicy szkolnej i środowiskowej, jako formy opieki i wychowania dzieci i młodzieży	K_W16	Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach	Konwersatoria
Zna metody i formy pracy wychowawczo-opiekuńczej w świetlicach. Potrafi wykorzystać poznane metody i procedury do realizacji zadań opiekuńczych i wychowawczych w świetlicy szkolnej i środowiskowej	K_U09	Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach Przygotowanie scenariusza zajęć wychowawczych dla wychowanków świetlicy szkolnej lub środowiskowej	Konwersatoria
Potrafi motywować wychowanków świetlicy do uczenia się oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy oraz siebie w doskonaleniu warsztatu pracy opiekuńczo-wychowawczej	K_U11	Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole i realizować w jego ramach zadania opiekuńcze i wychowawcze właściwe dla świetlic szkolnych i środowiskowych	K_K07	Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach Przygotowanie scenariusza zajęć wychowawczych dla wychowanków świetlicy szkolnej lub środowiskowej	Konwersatoria
Projektuje zajęcia opiekuńczo-wychowawcze dotyczące różnych sfer funkcjonowania dziecka w szkole i w środowisku pozaszkolnym	K_K08	Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA

Konwersatoria

Zaliczenie konwersatorium odbywa się na podstawie oceny poziomu aktywnego uczestnictwa w zajęciach (20% oceny), samodzielnie przygotowanego scenariusza zajęć wychowawczych dla wychowanków świetlicy szkolnej lub środowiskowej (40% oceny) oraz samodzielnego przeprowadzenia zajęć wychowawczych w wybranych świetlicach (40% oceny).

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, scenariusza zajęć wychowawczych)	25	35
Łącznie	60	60

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. *Akty prawne regulujące funkcjonowanie świetlic w Polsce.*
2. Czasopismo „Świetlica w Szkole” 2009, 3; 2009, 4; 2010, 1; 2010, 2; 2010, 3; www.swietlicawszkole.pl.
3. Gajewska G., Bazydło-Stodolna K., *Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. VIII, Zielona Góra 2005.
4. Gajewska G., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy: scenariusze spotkań, programy*, T. XII, Zielona Góra 2011.
5. Gajewska G., *Świetlica szkolna: jaka powinna być, a jaka jest? Kilka uwag o rozbieżnościach między modelem (wzorcem) a stanem rzeczywistym*, „Świetlica w Szkole” 2009, 3, s. 5-8.
6. Rosiński M., *Organizacja pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy*, Szczecin 1997.
7. Wiechowcie A. i Z., *Poradnik dla wychowawców świetlic szkolnych*, Warszawa 1986.
8. Zieja Z., red., *ABC wychowawcy świetlicy*, Jelenia Góra 1995.
9. *Raport Stan opieki świetlicowej w szkołach podstawowych województwa lubuskiego w kontekście wprowadzanego obniżenia wieku obowiązkowego szkolnego*, online: www.kogorzow.edu.pl, http://www.kogorzow.edu.pl/oldwww/index.php?option=com_content&task=view&id=149&Itemid=190.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajewska G., Szczęsna A., Rewińska E., *Warsztat opiekuna-wychowawcy młodszych dzieci: scenariusze zajęć z zastosowaniem opowieści wychowawczej*, T. VI, Zielona Góra 2004.
2. Gajewska G., Szczęsna A., Rewińska E., *Teoretyczne i metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. V, Zielona Góra 2002, 2008.
3. Gajewska G., Szczęsna A., Rewińska E., *Teoretyczno-metodyczne podstawy warsztatu wychowawcy kolonii: scenariusze zajęć wychowawczych: programy kolonii, półkolonii, obozów, biwaków*, T. X, Zielona Góra 2008.
4. Jarosz J., *Profilaktyczno-terapeutyczna opieka nad młodzieżą w świetlicy szkolnej*, „Nowa Szkoła” 1998, 3.
5. Jordan M., *Pedagogiczne i społeczne aspekty pracy świetlicy szkolnej*, Kraków 1995.

6. Kmita D., *Kierunki rozwoju świetlic*, „Świetlica w Szkole” 2010, 2.
7. Krajewska B., *Standardy funkcjonowania świetlic szkolnych*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2011, 2.
8. Muraszko B., *Azyl w świetlicy*, „Edukacja i Dialog” 1995, 6.
9. Pelcowa M., *Świetlice w szkołach wielkomiejskich: stan aktualny i propozycje zmian*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 1991, 4.
10. Pietkiewicz M., red., *Świetlica pomostem między rodziną a szkołą: materiały pomocnicze dla wychowawców świetlic*, Warszawa 1985.
11. Pruszyńska D., *Zajęcia socjoterapeutyczne w świetlicy szkolnej*, Legnica 1990.
12. Wilkowska J., *Świetlica czy przechowalnia?* „Wychowawca” 1998, 12.
13. Skrzyński D., *Kadra pedagogiczna w świetlicy*, „Świetlica w Szkole” 2010, 3.
14. Strony internetowe świetlic szkolnych i środowiskowych.
15. Zawadzka A., *Świetlica jako miejsce odrabiania lekcji*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 1999, 9.

Dokumenty prawne regulujące pracę świetlicy szkolnej oraz strony internetowe podawane przez prowadzącego zajęcia.

UWAGI:

W ramach zajęć brana jest pod uwagę możliwość metodycznego oglądu placówek i opracowanie przez studenta, studentów projektu ewaluacyjnego z jego prezentacją w ramach zajęć. Szczególnie w ramach studiów niestacjonarnych.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Maria Fudali, dr Anna Szczęsna, dr Elżbieta Turska.

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ I

МЕТОДИКА ПРАЦІ ОПІКУНЦЬО-ВИХОВАВЦЕВІ I

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-MWO1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	4	
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie ogólnej metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej, kształtowanie kompetencji refleksyjnego praktyka – opiekuna – wychowawcy oraz umiejętności tworzenia i modyfikacji warsztatu opiekuna-wychowawcy. Poznanie i adekwatne, refleksyjne zastosowanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej. Rozwijanie kompetencji metodycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej: rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy do wymagań grupy; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć); uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość teoretycznych podstaw opieki i wychowania, psychologii

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wprowadzenie do ogólnej metodyki opieki i wychowania. Zakres i przedmiot metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej; relacje między wiedzą ogólną, metodyką a praktyką, funkcje metodyki, rodzaje twierdzeń, źródła treściowe metodyki opieki i wychowania, metodyki szczegółowe w pracy opiekuńczo-wychowawczej, warsztat opiekuna-wychowawcy. Modelowanie i optymalizowanie pracy opiekuńczo-wychowawczej. Planowanie (projektowanie) w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Podstawowe operacje składające się na proces planowania pracy opiekuńczo-wychowawczej. Zalety zapisanego planu. Cechy dobrego planu. Trudności w planowaniu pracy opiekuńczo-wychowawczej. Źródła treściowe planu działania opiekuńczo-wychowawczego. Podstawowe kategorie treściowe planu. Struktura i możliwości konstruowania planu działania opiekuńczo-wychowawczego. Rodzaje planów w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Standardy usług opiekuńczo-wychowawczych i nadzór

nad ich realizacją. Program opieki indywidualnej oraz instytucji opiekuńczo-wychowawczej (dochodzenia do standardów). Stopnie awansu zawodowego (program rozwoju zawodowego nauczyciela, opiekuna-wychowawcy). Diagnoza, ocenianie i ewaluacja w procesie opiekuńczo-wychowawczym (aspekt jednostkowy, grupowy, instytucjonalny). Formy i metody opieki ich związek z efektywnością opieki i wychowania. (Rozumienie pojęć „forma opieki”, „forma wychowania”, „metoda opieki”, „metoda wychowania”. Rodzaje form opieki i wychowania. Rodzaje metod opieki i wychowania. Poznanie wybranych metod opieki i wychowania: werbalne, niewerbalne, alternatywne – aktywizujące). Znaczenie kształtowania kontaktów, więzi, atmosfery w pracy opiekuńczo-wychowawczej w różnych.

Konwersatoria

Wprowadzenie do pracy z grupą: ustalenie kontraktu grupowego. Zasady funkcjonowania grup, zasady integracji grupy, dynamika rozwoju grupy. Podstawowe problemy komunikacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Bariery komunikacyjne i ich znaczenie w procesie wychowania. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych. Agresja, asertywność, uległość w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Wykorzystanie zachowań asertywnych w relacjach wychowawczych. Prawa dziecka: specyfika poszczególnych praw dziecka, uwrażliwianie na sytuacje łamania praw dziecka. Twórcze myślenie. Wykorzystanie metod i form twórczego myślenia w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Grupa, jako zwierciadło społeczne. Budowanie tożsamości grupowej. Rozwijanie umiejętności radzenia sobie ze stresem: przyczyny powstawania stresu, indywidualne strategie radzenia sobie ze stresem, wykorzystanie metod relaksacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny z elementami dyskusji i pokazem medialnym.

Konwersatoria – praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena rozwiązania zadań problemowych	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U09	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Wykłady Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii	K_U10	Kolokwium zaliczeniowe z progami punktowymi Ocena aktywności i przygotowania	Wykłady Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań		towania merytorycznego	
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł	K_U04	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Konwersatoria
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy zawodowej	K_U13	Ocena swobodnej wypowiedzi Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Konwersatoria
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03	Ocena swobodnej wypowiedzi Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych	Konwersatoria
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04	Ocena swobodnej wypowiedzi	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Ocena umiejętności praktycznych (pracy grupowej) Ocena projektu zajęć opiekuńczo-wychowawczych	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, głównie opiekuńczo-wychowawcze	K_K08	Ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena projektu zajęć opiekuńczo-wychowawczych	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium z progami punktowymi.

Konwersatoria

Podstawą zaliczenia konwersatorium jest: ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość) – 50% oceny; ocena aktywnego udziału w zajęciach (50% oceny).

Ocena końcowa

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną pozytywnych ocen z konwersatoriów i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu zajęć opiekuńczo-wychowawczych)	50	70
łącznie	110	110

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza: elementy metodyki*, Zielona Góra 2009.
2. Gajewska G., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. I, Zielona Góra 2002, 2007.
3. Dąbrowski Z., *Pedagogika opiekuńcza w zarysie*, cz. 2, Olsztyn 2006.
4. Kamińska U., *Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej*, Katowice 2002.
5. Kelm A., *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 2000.
6. Łobocki M., *W poszukiwaniu skutecznych form wychowania*, Warszawa 1990.
7. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brągiel J., *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej: wybrane zagadnienia do ćwiczeń, skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych*, Opole 1984.
2. Dąbrowska-Jabłońska I., red., *Terapia dzieci i młodzieży: metody i techniki pomocy psychopedagogicznej*, Kraków 2006.
3. Dąbrowski Z., red., *Węzłowe problemy opieki i wychowania w domu dziecka*, Olsztyn 1997.
4. Diemut H., *Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji*, Kielce 2002.
5. Gajewska G., Bazydło-Stodolna K., *Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. VIII, Zielona Góra 2005.
6. Gajewska G., *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej*, [w:] *Encyklopedia pedagogiczna XXI w.*, T. III, red. T. Pilch, Warszawa 2004.
7. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne podstawy opieki i wychowania w internacie i bursie szkolnej: scenariusze spotkań wychowawczych z młodzieżą*, T. XI, Zielona Góra 2009.

8. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne podstawy warsztatu wychowawcy kolonii: scenariusze zajęć wychowawczych, programy kolonii, półkolonii, obozów, biwaków*, T. X, Zielona Góra 2008.
9. Gajewska G., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy: scenariusze spotkań, programy*, T. XII, Zielona Góra 2011.
10. Grochulska J., *Agresja u dzieci*, Warszawa 1993.
11. Hamer H., *Klucz do efektywności nauczania*, Warszawa 1994.
12. Król-Fijewska M., *Trening asertywności*, Warszawa 1992.
13. Łobocki M., *Teoria wychowania w zarysie*, Kraków 2004.
14. Nęcka E., *Trening twórczości: podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli*, Kraków 1998.
15. Oyster C.K., *Grupy*, Poznań 2002.
16. Schenk C., *Relaksacja – sposób na stres*, Warszawa 1996.
17. Vopel K., *Jak pobudzić kreatywność grupy*, Kielce 2003.
18. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Elżbieta Turska.

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-MWO2
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej, dalsze rozwijanie, doskonalenie kompetencji metodycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej: rozwijanie umiejętności dostosowania metod i form pracy do wymagań grupy; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć); uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość teoretycznych podstaw opieki i wychowania, psychologii. Zaliczony I semestr metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Planowanie i wykorzystanie czasu wolnego w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Konflikty i sposoby ich rozwiązywania w pracy opiekuńczo-wychowawczej: przyczyny powstawania konfliktów, metody i formy radzenia sobie z sytuacjami konfliktowymi. Optymizm jako strategia radzenia sobie z sytuacjami trudnymi. Budowanie obrazu własnej osoby w oparciu o relacje w grupie. Wzmacnianie poczucia własnej wartości. Style prowadzenia grupy i rola wychowawcy: rozpoznawanie indywidualnych stylów prowadzenia grupy, specyficzne umiejętności prowadzącego grupę. Dokumentacja w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Samodzielna realizacja zajęć opiekuńczo-wychowawczych według indywidualnie przygotowanych scenariuszy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej	K_W16	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Zadania wykonane indywidualnie Rozwiązywanie zadań problemowych Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena zaangażowania w dyskusji	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U09	Zadania wykonane indywidualnie Rozwiązywanie zadań problemowych Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatoria
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Zadania wykonane indywidualnie Rozwiązywanie zadań problemowych Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł	K_U04	Zadania wykonane indywidualnie Rozwiązywanie zadań problemowych	Konwersatoria
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy zawodowej	K_U13	Zadania wykonane indywidualnie Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań opiekuńczo-wychowawczych w środowisku społecznym;	K_K03	Zadania wykonane indywidualnie Ocena zaangażowania w	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki		dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi pracować w zespole; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Zadania wykonane grupowo Rozwiązywanie zadań problemowych Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne, głównie opiekuńczo-wychowawcze	K_K08	Zadania wykonane indywidualnie Rozwiązywanie zadań problemowych Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie na ocenę – ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość), hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, form organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą).

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; rozwiązywanie zadań problemowych, zadania wykonywane indywidualnie)	20	55

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Punkty ECTS	łącznie	80	80
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	2
	łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dąbrowski Z., *Pedagogika opiekuńcza w zarysie*, cz. 2, Olsztyn 2006.
2. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza: elementy metodyki*, Zielona Góra 2009.
3. Gajewska G., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. I, Zielona Góra 2002, 2007.
4. Kamińska U., *Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej*, Katowice 2002.
5. Kelm A., *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 2000.
6. Łobocki M., *W poszukiwaniu skutecznych form wychowania*, Warszawa 1990.
7. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Brągiel J., *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej: wybrane zagadnienia do ćwiczeń, skrypt dla studentów III i IV roku pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej studiów stacjonarnych i zaocznych*, Opole 1984.
2. Dąbrowska-Jabłońska I., *Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej*, Kraków 2006.
3. Dąbrowski Z., red., *Węzłowe problemy opieki i wychowania w domu dziecka*, Olsztyn 1997.
4. Diemut H., *Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji*, Kielce 2002.
5. Gajewska G., *Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej*, [w:] *Encyklopedia pedagogiczna XXI w.*, T. III, red. T. Pilch, Warszawa 2004.
6. Gajewska G., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne aspekty opieki i wychowania w świetlicy: scenariusze spotkań, programy*, Tom XII, Zielona Góra 2011.
7. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne podstawy opieki i wychowania w internacie i bursie szkolnej: scenariusze spotkań wychowawczych z młodzieżą*, T. XI, Zielona Góra 2009.
8. Gajewska G., Bazydło-Stodolna K., *Teoretyczno-metodyczne podstawy pracy opiekuńczo-wychowawczej w świetlicy, scenariusze zajęć wychowawczych*, T. VIII, Zielona Góra 2005.
9. Gajewska G., Szczęsna A., Turska E., *Teoretyczno-metodyczne podstawy warsztatu wychowawcy kolonii: scenariusze zajęć wychowawczych, programy kolonii, półkolonii, obozów, biwaków*, T. X, Zielona Góra 2008.
10. Grochulska J., *Agresja u dzieci*, Warszawa 1993.
11. Hamer H., *Klucz do efektywności nauczania*, Warszawa 1994.
12. Nęcka E., *Trening twórczości: podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli*, Kraków 1998.
13. Oyster C.K., *Grupy*, Poznań 2002.
14. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.
15. Vopel K., *Jak pobudzić kreatywność grupy*, Kielce 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anna Szczęsna.

METODYKA PRACY Z RODZINĄ

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-MPZR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy o strukturze i zasadach funkcjonowania systemu rodzinnego oraz cyklu życia rodziny. Poznanie istoty wsparcia społecznego oraz podmiotów wsparcia rodziny w środowisku lokalnym. Poznanie form i metod pracy z rodziną. Opanowanie umiejętności planowania współpracy i jej realizacji w ramach form indywidualnych i grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza dotycząca rodziny, jako środowiska życia człowieka. Wiedza z zakresu psychologii rozwoju i osobowości oraz psychologii wychowawczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rodzina, jako system podmiotem oddziaływań pedagogicznych, system prawidłowy i system zaburzony. Fazy cyklu życia rodziny – charakterystyka najczęstszych problemów w poszczególnych fazach i sposoby radzenia sobie z nimi. Wsparcie rodziny w opiece i wychowaniu – pojęcie, rodzaje wsparcia, umiejętności i techniki przydatne w pracy osoby udzielającej wsparcia. Podmioty wsparcia rodziny w środowisku lokalnym. Praca z rodziną na terenie szkoły – zapotrzebowanie na współpracę, bariery współpracy, indywidualne i grupowe formy współpracy, zasady współpracy. Wybrane techniki terapii rodzin i możliwość wykorzystania ich elementów w pedagogicznej pracy z rodziną. Wybrane metody aktywizujące w pedagogicznym wspomaganiu rodziny. Właściwa komunikacja w relacji pedagog – rodzic. Psychoedukacja dla rodziców – opracowanie scenariuszy spotkań z rodzicami na temat kompetencji rodzicielskich oraz trudności rozwojowych i wychowawczych dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Zajęcia realizowane różnicowanymi metodami: dyskusja, burza mózgów, gry interakcyjne, tworzenie mapy mentalnej, indywidualna prezentacja problematyki, praca z materiałem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi opisać istotę systemu rodzinnego, tłumaczy zasady jego funkcjonowania i charakteryzuje rodzaje systemów rodzinnych	K_W10	Kolokwium z progami punktowymi	Konwersatoria
Wyodrębnia fazy cyklu życia rodziny, potrafi wskazać najważniejsze problemy i zaproponować sposoby radzenia sobie z nimi	K_W10	Ocena zadań wykonanych grupowo	Konwersatoria
Opisuje istotę wsparcia społecznego, rozpoznaje jego rodzaje, wskazuje podmioty wsparcia rodziny w środowisku lokalnym i jest świadomy konieczności podejmowania działań wspierających zgodnie z zasadami etyki	K_W10 K_K05 K_U03	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Wyróżnia metody pracy z rodziną ucznia/podopiecznego/wychowanka oraz charakteryzuje formy współpracy pedagoga z rodzicami i potrafi je adekwatnie dobrać w podejmowanych działaniach	K_U16 K_U03	Rozwiązywanie zadań problemowych	Konwersatoria
Potrafi zaplanować proces współpracy i opracować scenariusz spotkania z rodzicami	K_U10	Praca zaliczeniowa	Konwersatoria
Potrafi przeprowadzić spotkanie z rodzicami, zarówno indywidualne, jak i grupowe	K_U10	Praca zaliczeniowa	Konwersatoria
Posiada umiejętności komunikacyjne niezbędne w pedagogicznym wspieraniu rodziny	K_U07	Zadania wykonywane grupowo	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ocena z konserwatorium: Ocena przygotowania i aktywnego udziału w ćwiczeniach. Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach. Przygotowanie scenariuszy spotkań z rodzicami. Ocena wystawiona będzie na podstawie średniej arytmetycznej ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocena końcowa stanowi ocenę z konwersatorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	35	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej zaliczeniowej, zadań wykonanych grupowo)	30	42
łącznie	65	65

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Babiuch M., *Jak współpracować z rodzicami „trudnych uczniów”?*, Warszawa 2000.
2. Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., *Rodzina i formy jej wspomagania*, Kraków 2001
3. Christopher C. J., *Nauczyciel – rodzic. Skuteczne porozumiewanie się*, Gdańsk 2004.
4. *Efektywna współpraca nauczycieli i rodziców*, red. Koźmiński G., Złotów 2002.
5. Satir V., *Rodzina: tu powstaje człowiek*, Gdańsk 2002.
6. *Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny*, red. B. de Barbaro, Kraków 1999

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Fechner-Sędzicka I., Lachowska-Żarska E., *Nauczyciele – rodzicom*, Toruń 2002.
2. Gajewska G., Szczęsna A., Doliński A., *Warsztat pracy pedagoga, zbiór scenariuszy*, zeszyt III, Zielona Góra 2000.
3. Gajewska G., Szczęsna A., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. V, Zielona Góra 2008.
4. Kozłowska A., *Znaczenie relacji rodzinnych dla pozytywnego rozwoju dziecka*, Warszawa 2000.
5. Mendel M., *Rodzice i szkoła: jak współuczestniczyć w edukacji dzieci*, Toruń 2000.
6. *Nauczyciele i rodzice – współpraca w wychowaniu*, red. I. Nowosad, Zielona Góra 2001.
7. Nowak A., *Spotkania z rodzicami: jak uatrakcyjnić tradycyjną wywiadówkę*, Poznań 2000.
8. Pawlak B., *Jak współpracować z rodzicami uczniów klas początkowych*, Kraków 2003.
9. Praszkiec R., *Zmieniać nie zmieniając: ekologia problemów rodzinnych*, Warszawa 1992.
10. Ryś M., *Systemy rodzinne: metody badań struktury rodziny pochodzenia i rodziny własnej*, Warszawa 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Aneta Rudzińska-Rogoża.

NIEDOSTOSOWANIE SPOŁECZNE NIEDOSTOSOWANIE SPOŁECZNE

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PEDP-NS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	I	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	I	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student posiędzie wiedzę na temat zjawiska niedostosowania społecznego i jego interpretacji naukowej w różnorodnych koncepcjach teoretycznych oraz w odniesieniu do patologii życia społecznego. Pozna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym. Ponadto zdobędzie wiadomości odnoszące się do diagnozy niedostosowania społecznego, resocjalizacji i profilaktyki.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zainteresowanie tematyką z zakresu patologii społecznych, wiedza o problemach społecznych na poziomie szkoły średniej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Norma i patologia w funkcjonowaniu społeczeństwa. Źródła norm i zasad społecznych. Patologia a dewiacja. Teorie wyjaśniające zachowania dewiacyjne człowieka (teoria anomii, kontroli społecznej E. Durkheima, T. Hirschiego, teoria R. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, teoria naznaczenia społecznego E. Lemerta, teorie subkultur). Patologie a niedostosowanie społeczne. Definicje i typologie niedostosowania społecznego. Powstawanie i rozwój zachowań aspołecznych oraz mechanizmy psychospołeczne. Biopsychiczne i środowiskowe uwarunkowania nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży. Rola diagnozy w pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie. Procedury działań podejmowanych wobec osób przejawiających symptomy niedostosowania społecznego. System opieki i profilaktyki nad dzieckiem niedostosowanym społecznie Środki i ośrodki pracy z dziećmi i młodzieżą niedostosowaną. Główne problemy w terapii i resocjalizacji nieletnich niedostosowanych. Współczesne systemy ograniczania zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży w

Polsce i na świecie.

Ćwiczenia

Wprowadzenie: poglądy na istotę niedostosowania społecznego; socjalizacja; niedostosowanie jako problem wychowawczy i społeczny. Teoretyczny model zachowań dewiacyjnych – model rozwoju osobowości i jej zaburzeń w ujęciu E. Eriksona. Pojęcie niedostosowania społecznego: objawy, rodzaje i typologie niedostosowania społecznego (według J. Konopnickiego, Cz. Czapówa, C. E. Sullivana i M. Q. Granta); etapy wykojenia społecznego. Powstanie i rozwój zachowań aspołecznych: mechanizmy psychospołeczne – powstawanie zaburzeń w zachowaniu w oparciu o teorię frustracji potrzeb i społecznego uczenia się W. Bandury. Diagnoza niedostosowanych społecznie: model diagnozy behawioralnej i interdyscyplinarnej, główne etapy; diagnostyka wspierająca; arkusz obserwacyjny T. Achenbacha i jego praktyczne zastosowanie; SNS L. Pytki. Główne przyczyny niedostosowania społecznego; podziały, klasyfikacje; czynniki makrospołeczne powodujące niedostosowanie społeczne (przemiany społeczno-ekonomiczne, rola massmediów, wyjazdy za granicę). Rodzinne uwarunkowania niedostosowania społecznego: czynniki rodzinne według Farrington; braki w zakresie umiejętności wychowawczych rodziców; rola kar i nagród w wychowaniu, cechy rodziny dysfunkcyjnej w aspekcie systemów rodzinnych. Charakterystyka wybranych przejawów niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży (agresja, odmowa chodzenia do szkoły, fala szkolna, bullying, cyberprzemoc, wagary szkolne, próby samobójcze młodzieży). ADHD i FAS jako przykład zaburzeń funkcjonowania dzieci i młodzieży w wyniku uszkodzenia CUN. Diagnoza dziecka niedostosowanego społecznie. Przemoc wobec dziecka w rodzinie jako zasadnicza przyczyna niedostosowania społecznego; definicje, rodzaje i formy przemocy wobec dziecka; deprivacja potrzeb dziecka, a zaburzenia w zachowaniu. Szkolne uwarunkowania nieprzystosowania społecznego: czynniki tkwiące w systemie szkolnym, w nauczycielu, w uczniu; fobia szkolna jako typ zachowania neurotyczno-lekowego; wagary; bulling. Dziecko niedostosowane w kontaktach rówieśniczych: popularność dzieci z symptomami zaburzeń w grupie rówieśniczej; dzieci zagrożone ostracyzmem – mechanizmy i skutki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny, wykład problemowy, wykład dyskusyjny.

Ćwiczenia – metody poszukujące (burza mózgów, metoda problemowa, dyskusja).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o roli norm, zasad i więzi społecznych w funkcjonowaniu człowieka, potrafi wskazać przykłady zachowań pro- i antyspołecznych, zna mechanizmy powstawania niedostosowania społecznego oraz rządzące nimi prawidłowości	K_W06	Egzamin pisemny lub ustny (wybór studenta) z progami punktowymi	Wykłady
Zna i rozumie podstawowe teorie tłumaczące zachowania dewiacyjne człowieka, potrafi je omówić oraz poprzeć przykładami	K_W09	Egzamin pisemny lub ustny (wybór studenta) z progami punktowymi	Wykłady
Ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, sprzyjających powstawaniu niedostosowania	K_W10	Egzamin pisemny lub ustny (wybór studenta) z progami punktowymi	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>dzieci i młodzieży – potrafi omówić rolę rodziny, środowiska szkolnego, rówieśniczego w powstawaniu niedostosowania jednostki ilustrując to przykładami z literatury i praktyki życia społecznego</p> <p>Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych z zakresu niedostosowania; dokonuje diagnozy zachowań, analizuje ich powiązania z różnymi obszarami funkcjonowania jednostki; dostrzega złożoność i wzajemne powiązania w przeciwdziałaniu zjawisku.</p>	K_U01	Ocena swobodnej wypowiedzi Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego.	Ćwiczenia
<p>Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii dotyczących przejawów niedostosowania i ich przyczyn, potrafi je argumentować w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów</p>	K_U08	Ocena prezentacji Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
<p>Docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych</p>	K_K02	Ocena wystąpienia Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
<p>Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne związane z diagnozowaniem i wyjaśnianiem zjawisk, projektuje działania pedagogiczne zgodne z procedurami</p>	K_K08	Ocena prezentacji Kolokwium Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w wyjaśnianiu i interpretacji przejawów niedostosowania społecznego, docieklivość i w analizie przyczyn zjawiska, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemu.

Ćwiczenia

Aktywne uczestnictwo studenta na zajęciach (m.in. prezentowanie własnych podglądów formułowanych na podstawie literatury przedmiotu); kolokwium zaliczeniowe.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia pozytywnych ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
------------------	--------------------	-----------------------

	(w godz.)	(w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji i wystąpienia)	75	100
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Carr A., *Depresja i próby samobójcze młodzieży*, Gdańsk 2004.
2. Elliot J., Place M., *Dzieci i młodzież w kłopotach*, Warszawa 2000.
3. Herbert M., *Rozwój społeczny ucznia*, Gdańsk 2004.
4. Jarosz E., *Dom, który krzywdzi*, Katowice 2001.
5. Konopnicki J., *Niedostosowanie społeczne*, Warszawa 1971.
6. Miłkowska-Olejniczak G, *Charakterystyka szkolnego agresora*, [w:] *Modelowe rozwiązania działalności profilaktycznej w grupach dzieci i młodzieży*, red. A. Doliński, Zielona Góra.
7. Otręba A., *Wołanie o pomoc*, „Edukacja i Dialog” 2002, 4.
8. Pospiszyl I., *Patologie społeczne*, Warszawa 2008.
9. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Warszawa 2000.
10. Seweryńska A. M., *Uczeń z rodziny dysfunkcyjnej*, Warszawa 2007.
11. Urban B., J. Stanik, *Resocjalizacja*, T. I, Warszawa 2007.
12. Urban B., *Kryteria, mechanizmy i konsekwencje odrzucenia dziecka przez grupę rówieśniczą*, [w:] *Społeczne konteksty zaburzeń w zachowaniu*, Kraków 2001.
13. Urban B., *Zachowania dewiacyjne młodzieży*, Kraków 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bradshaw J., *Zrozumieć rodzinę*, Warszawa 1997.
2. Konopnicki J, *Niedostosowanie społeczne*, Warszawa 1971.
3. Radziejewicz-Winnicki A., *Społeczeństwo w trakcie zmiany*, Gdańsk 2004.
4. Waloszek D. (red.), *Osamotnienie dzieci w rodzinie a ich relacje emocjonalne z rówieśnikami i nauczycielami w szkole*, [w:] *Nowe stulecie dziecka*, Zielona Góra 2001.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ.

OPIEKA I POMOC OSOBOM STARSZYM

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-OPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka, dr Jolanta Lipińska-Lokś,
inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie specyfiki okresu późnej dorosłości, problemów osób w starszym wieku oraz działalności różnych placówek prosenioralnych. Nabycie przez studentów umiejętności diagnozowania potrzeb ludzi zaawansowanych wiekowo oraz umiejętności pracy w zespole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Starość jako faza życia człowieka. Człowiek stary w rodzinie i społeczeństwie. Postawy społeczne wobec starzenia się, starości i osób starszych. Problemy egzystencjalne seniorów. Potrzeby ludzi zaawansowanych wiekowo i możliwości ich zaspokajania. Znaczenie aktywności w życiu osób zaawansowanych wiekowo. Wspomaganie osób starszych – terminologia i rozwiązania organizacyjne. Polski system pomocy społecznej na rzecz ludzi starszych. Instytucje i placówki wspierające rozwój ludzi zaawansowanych wiekowo. Instytucje i placówki niosące pomoc osobom w starszym wieku. Wycieczka dydaktyczna do wybranej placówki prosenioralnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, metody aktywizujące, praca w małych grupach, praca z tekstem źródłowym, metoda programowana z wykorzystaniem komputera.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna specyfikę funkcjonowania czło-	K_W10	Konwersacja – ocena aktyw-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wieka starszego w rodzinie, w grupie rówieśniczej, placówkach kulturalnych i edukacyjnych, w ośrodkach wsparcia dziennego i opieki ciągłej. Potrafi scharakteryzować potrzeby ludzi w starszym wieku i wskazać możliwości ich realizacji w środowisku domowym i instytucjonalnym		ności i przygotowania merytorycznego Kolokwium	
Wskazuje prawne podstawy funkcjonowania oraz charakteryzuje cele i zadania instytucji wspierających rozwój osób w starszym wieku oraz placówek niosących pomoc osobom starszym	K_W14	Ocena prezentacji Kolokwium	Ćwiczenia
Analizuje problemy osób zaawansowanych wiekowo, ich przyczyny oraz wpływ na jakość życia seniorów	K_U02	Ocena swobodnej wypowiedzi Kolokwium.	Ćwiczenia
Animuje prace wspierające rozwój osób w starszym wieku	K_U11	Ocena scenariusza zajęć aktywizujących	Ćwiczenia
Jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań aktywizujących i wspierających osoby starsze. Wykazuje się otwartością i kreatywnością w zakresie poszukiwania różnych rozwiązań w tym zakresie	K_K03	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi współpracować w zespole. Przyjmuje, wyznacza i realizuje zadania wymagające kooperacji z innymi ludźmi	K_K07	Ocena sposobu omawiania prezentacji oraz realizacji fragmentu zajęć aktywizujących	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach (na każdym ćwiczeniu), przygotowania w zespole prezentacji na temat wybranej placówki prosenioralnej, opracowania w zespole konspektu zajęć aktywizujących dla osób w starszym wieku oraz oceny z kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% db, 60% dst).

Ocena końcowa

Ocena ostateczna: ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	40	28

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji)	55	67
Łącznie	95	95
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czerniawska O., *Drogi i bezdroża andragogiki i gerontologii*, Łódź 2000.
2. Leszczyńska-Rejchert A., *Człowiek starszy i jego wspomaganie – w stronę pedagogiki starości*, Olsztyn 2010.
3. Steuden S., *Psychologia starzenia się i starości*, Warszawa 2011.
4. Szarota Z., *Gerontologia społeczna i oświatowa: zarys problematyki*, Kraków 2004.
5. Szatur-Jaworska B., Błędowski P., Dzięgielewska M., *Podstawy gerontologii społecznej*, Warszawa 2006.
6. Trafiałek E., *Polska starość w dobie przemian*, Katowice 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Antoszevska B., Bartnikowska U., Ćwirynkało K., red., *Porozmawiajmy o starości...*, Olsztyn 2015.
2. Błachnio A., *Starość non profit: wolontariat na Uniwersytetach Trzeciego Wieku w Polsce i na świecie*, Bydgoszcz 2012.
3. Bühler Ch., *Bieg życia ludzkiego*, Warszawa 1999.
4. Bugajska B., red., *Życie w starości*, Szczecin 2007.
5. Bugajska B., *Tożsamość człowieka w starości: studium socjopedagogiczne*, Szczecin 2005.
6. Dzięgielewska M., red., *Przygotowanie do starości*, Łódź 1997.
7. Kościńska E., *Edukacja zdrowotna seniorów i osób przewlekle chorych*, Bydgoszcz 2010.
8. Kromolicka B., Bugajska B., Seredyńska K., red., *Pomoc i opieka w starości*, Szczecin 2007.
9. Nawrocka J., *Spółeczne doświadczenie starości – stereotypy, postawy, wybory*, Kraków 2013.
10. Nowicka A., *Wybrane problemy osób starszych*, Kraków 2011.
11. Obuchowski K., red., *Starość i osobowość*, Bydgoszcz 2002.
12. Pędich W., *Ludzie starzy*, Warszawa 1996.
13. Rembowski J., *Psychologiczne problemy starzenia się człowieka*, Warszawa-Poznań 1990.
14. Steuden S., Marczuk M., red., *Starzenie się a satysfakcja z życia*, Lublin 2006.
15. Susułowska M., *Psychologia starzenia się i starości*, Warszawa 1989.
16. Synak B., red., *Polska starość*, Gdańsk 2002.
17. Szarota Z., *Starzenie się i starość w wymiarze instytucjonalnego wsparcia na przykładzie Krakowa*, Kraków 2010.
18. Tobiasz-Adamczyk B., red., *Przemoc wobec osób starszych*, Kraków 2009.
19. Wiśniewska-Roszkowska K., *Nowe życie po sześćdziesiątce*, Radom 2003.
20. Zych A.A., *Człowiek wobec starości: szkice z gerontologii społecznej*, Katowice 1999.
21. Zych A.A., red., *Poznać, zrozumieć i zaakceptować starość*, Łask 2012.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Agnieszka Nowicka.

ORGANIZACJA ZAJĘĆ PROFILAKTYCZNYCH W ŚRODOWISKU LOKALNYM

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-OZPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka, dr Lidia Wawryk, inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	VI	Zaliczenie na ocenę	4
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	VI	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z mechanizmami funkcjonowania środowiska lokalnego oraz realizatorami strategii profilaktycznej w środowisku. Przygotowanie studentów do planowania i realizacji zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu patologii i profilaktyki społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Profilaktyka jako zjawisko przeciwdziałania sytuacjom pozanormatywnym. Patologia społeczna jako szczególny obszar zainteresowania profilaktyki. Środowisko lokalne jako miejsce oddziaływań profilaktycznych. Instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne biorące udział w profilaktyce środowiska lokalnego. Programy i oddziaływania społeczności lokalnej służące profilaktyce. Realizacja norm środowiskowych jako wyznacznik skuteczności profilaktyki w środowisku. Perspektywy rozwoju i zmian w profilaktyce lokalnej. Przygotowanie i przeprowadzenie przez studentów zajęć profilaktycznych z zakresu profilaktyki społecznej (temat zajęć do wyboru): stop sponsoringowi!, sposoby przeciwdziałania agresji w środowisku szkolnym, cyberbullying zagrożeniem dla dzieci i młodzieży, zagrożenie młodzieży zaburzeniami odżywiania (anoreksją i bulimią), niebezpieczne zakupy (zjawisko zakupoholizmu), uzależnienie od hazardu zagrożeniem dla młodzieży, jestem przeciw dopalaczom, nie daj się zwerbować sekcie!, handel ludźmi zagrożeniem współczesnego człowieka, jak sobie radzić ze stresem?, czy muszę uczestniczyć w „wyścigu szczurów”?

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, warsztaty, praca w małych grupach, metoda programowana z wykorzystaniem komputera, metody aktywizujące.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna pojęcie, składniki i cechy konstytutywne środowiska lokalnego oraz mechanizmy funkcjonowania i zasoby społeczności lokalnej	K_W07	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Rozróżnia i charakteryzuje instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne podejmujące działania profilaktyczne w środowisku lokalnym. Wskazuje prawne podstawy ich funkcjonowania, opisuje ich cele i zadania, zwłaszcza te dotyczące profilaktyki społecznej	K_W14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ocenia przydatność programów, procedur, metod i dobrych praktyk stosowanych w środowisku lokalnym służących profilaktyce	K_U09	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Bazując na wcześniej zdobytej wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii, patologii i profilaktyki społecznej analizuje zjawiska społeczne. Planuje i tworzy scenariusze zajęć profilaktycznych dla dzieci i młodzieży, które może wykorzystać w pracy pedagoga – profilaktyka	K_U13	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Jest przekonany o sensie i potrzebie podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym. Wykazuje się otwartością i kreatywnością w zakresie poszukiwania różnych rozwiązań w tym zakresie	K_K03	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena przygotowanego w zespole scenariusza zajęć profilaktycznych oraz sposobu ich przeprowadzenia	Konwersatoria
Potrafi współpracować w zespole. Przyjmuje, wyznacza i realizuje zadania wymagające kooperacji z innymi ludźmi	K_K07	Systematyczna ocena aktywności podczas zajęć	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach, oceny przygotowanego w zespole scenariusza zajęć profilaktycznych oraz sposobu ich przeprowadzenia, oceny przygotowanej przez studenta.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach, oceny przygotowanego w zespole scenariusza zajęć profilaktycznych oraz sposobu ich przeprowadzenia, oceny przygotowanej przez studenta prezentacji multimedialnej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia	Studia
-----------------	--------	--------

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

	stacjonarne (w godz.)	niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie scenariusza zajęć profilaktycznych)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bałandynowicz A., *Profilaktyka i środki probacyjne*, [w:] *Resocjalizacja*, T. II, red. B. Urban, J. Stanik, Warszawa 2008.
2. Bielecki E., *Z problematyki resocjalizacji*, Bydgoszcz 2005.
3. Gaś Z. B., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
4. Świątkiewicz G., red., *Profilaktyka w środowisku lokalnym*, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Albański L., red., *Profilaktyka niedostosowania społecznego – teoria i praktyka*, Jelenia Góra 2006.
2. Arendarska A., Wojcieszek K., *Przygotowanie do profilaktyki domowej*, Warszawa 1996.
3. Deptuła M., red., *Diagnostyka pedagogiczna i profilaktyka w szkole i środowisku lokalnym*, Bydgoszcz 2004.
4. Gaś Z.B., *Działania wychowawcze w gimnazjum*, Lublin 2001.
5. Gaś Z.B., *Psychoprofilaktyka*, Lublin 1998.
6. Karasowska A., *Profilaktyka na co dzień: jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania*, Warszawa 2006.
7. Kołodziejczyk J., *Agresja i przemoc w szkole: konstruowanie programu przeciwdziałania agresji i przemocy w szkole*, Kraków 2004.
8. Macander D., *Profilaktyka uzależnień w szkole*, „Narkomania” 2007, 1.
9. Ostaszewski K., *Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych*, Warszawa 2003.
10. Sztuka M., Izdebski Z., *Specjalistyczne programy korekcyjno-resocjalizacyjne*, [w:] *Resocjalizacja*, T. II, red. B. Urban, M. Stanik, Warszawa 2008.
11. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2000.
12. Urban B., Konopczyński A., red., *Profilaktyka i probacja w środowisku lokalnym*, Kraków 2013.
13. Wojcieszek A. K., *Na początku była rozpacz: antropologiczne podstawy profilaktyki*, Kraków 2005.
14. Wróńska S., Zmierzak M., red., *Kompendium wiedzy o społeczeństwie, państwie i prawie*, Warszawa-Poznań 2007.
15. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 2003.

PROGRAM OPRACOWAŁ:
Dr Agnieszka Nowicka.

PEDAGOGIKA OPIEKUŃCZA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PEDP-POP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ lub inny nauczyciel akademicki Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	5
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Cel główny: poznanie teoretycznych podstaw działalności opiekuńczo-wychowawczej. Cele szczegółowe: słuchacz: pozna podstawową i uporządkowaną wiedzę ogólną o działalności i rzeczywistości opiekuńczo-wychowawczej, jej istocie, rodzajach, składnikach; potrafi odnieść wiedzę ogólną do praktyki i własnego doświadczenia; ma świadomość swojej wiedzy i potrafi ją zastosować.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogiczna i psychologiczna wiedza ogólna.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Geneza, przedmiot, treść, podstawowe pojęcia oraz funkcje pedagogiki opiekuńczej i jej związki z innymi naukami społecznymi (pedagogiką ogólną, społeczną i specjalną, psychologią). Cechy konstytutywne opieki. Model opiekuna – wychowawcy. Geneza opieki. Potrzeby dzieciństwa a opieka. Charakterystyka, konsekwencje ich niezaspokojenia w opiece i wychowaniu dziecka. Opuszczenie i osamotnienie dziecka. Sieroctwo i choroba sieroca. Funkcje opieki. Struktura opieki. Diagnozowanie w opiece i wychowaniu. Samodzielność życiowa, jako cel opieki. Istota zastępowania dziecku opieki rodzinnej. Proces opieki i jego przebieg.

Ćwiczenia

Pedagogika opiekuńcza, jako dyscyplina naukowa. Przedmiot zainteresowań pedagogiki opiekuńczej, swoistość problematyki, funkcje pedagogiki opiekuńczej, jej relacje z innymi dyscyplinami (pedagogiką społeczną, specjalną, ogólną, psychologią, socjologią). Podstawowa aparatura pojęciowa pedagogiki opiekuńczej. Struktura opieki: potrzeby ponadpodmiotowe, funkcje opiekuńcze, postawy opie-

kuńcze, sytuacje opiekuńcze, czynności opiekuńcze, atmosfera opieki. Potrzeby podopiecznego wyznacznikiem działalności opiekuńczej – istota, właściwości i wybrane klasyfikacje ludzkich potrzeb, pojęcie potrzeb ponadpodmiotowych i ich klasyfikacja oraz diagnozowanie. Potrzeby dzieciństwa a opieka. Klasyfikacja potrzeb dzieciństwa i ich krótka charakterystyka, potrzeba przywiązania – istota, sposoby zaspokojenia oraz przedmioty i ich zmienność w procesie rozwoju dziecka, choroba sieroca jako skutek niezaspokojenia potrzeby przywiązania, zasady postępowania opiekuńczo-wychowawczego wynikające z wiedzy o dziecięcych potrzebach przywiązania. Zjawisko porzucenia, opuszczenia (sieroctwa) dzieci. Wąskie i szerokie ujęcie zjawiska, rodzaje, przyczyny mikro- i makrospołeczne, skutki dla rozwoju i zachowania dzieci. Dlaczego nie warto posługiwać się pojęciem „sieroctwo”. Różnorodność interpretacji pojęcia opieki. Opieka a inne typy działalności ludzkiej - zasadnicze sposoby ujmowania „opieki”, specyficzne cechy opieki, relacje między opieką a pomocą, relacje między opieką a wychowaniem (swoistości i związku). Zakresy opieki – różnicowanie opieki ze względu na jej podmiot, przedmiot, charakter, przejawy w ciągu życia jednostki, zaspokajane potrzeby. Kategorie opieki – pojęcie kategorii opieki, charakterystyka opieki, jako kategorii: rodzinnej, moralnej, społecznej, prawnej i wychowawczej. Funkcje opieki – funkcja homeostatyczna – jej warstwa obiektywna i subiektywna, egzystencjalna, regulacyjna, usamodzielniająca, socjalizująca. Zasady opieki wychowawczej – zasada opieki sprawiedliwej, opieki optymalnej, czynnego udziału podopiecznych, wychowawczego charakteru opieki, wychowawczego oddziaływania na potrzeby. Proces opieki – istota procesu opieki, zasadnicze typy procesu opieki, elementy zmienne ewolucyjnego procesu opieki oraz jego struktura. System opieki nad dzieckiem – zasadnicze funkcje systemu opieki i wychowania, główne założenia reformy systemu opieki i wychowania, typy placówek i ich funkcjonowanie w świetle aktualnych dokumentów. Rodzina adopcyjna, jako forma kompensacji sieroctwa dzieci. Podstawy prawne adopcji, adopcja zagraniczna, jawność adopcji, niepowodzenia adopcji i ich przyczyny, specyficzne problemy rodzin adopcyjnych, rola ośrodka adopcyjnego w przygotowaniu adopcji. Rodzina zastępcza, jako środowisko opieki i wychowania – typy rodzin zastępczych, zasady funkcjonowania rodzin, rodzina zastępcza a rodzina adopcyjna, pogotowie rodzinne, jako jedna z zawodowych form opieki zastępczej nad dzieckiem, światowe kierunki w opiece zastępczej. Opiekun-wychowawca w placówce opiekuńczo-wychowawczej. Jego pozytywne i negatywne prezentowane postawy, czynniki postaw opiekuńczych, teoretyczny model opiekuna-wychowawcy, etyczny aspekt zawodu opiekuna – wychowawcy. Wkład pedagogów (m.in. H. Radlińskiej, J. Cz. Babickiego, K. Jeżewskiego, J. Korczaka, K. Lisieckiego, H. Jordana) w rozwój pedagogiki opiekuńczej. Istota samodzielności życiowej, jako celu i środka opieki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład z elementami dyskusji, problemowy z zastosowaniem prezentacji medialnej.

Ćwiczenia – praca w małych grupach, praca z tekstem, wizualizacyjne, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach opiekuńczo-wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	K_W10	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwium: połówkowym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat pedagogiki opiekuńczej i jej zależnościach z innymi subdyscyplinami pedagogicznymi, w tym podstawowe terminy, przemiany, funkcje oraz teorie składowe. Wiedza o opiece (specyfice, genezie, czynnikach, zakresach, kategoriach, funkcjach i zasadach) oraz jej wychowawczej modyfikacji, znajomość środowisk opieki i wychowania dziecka i ich specyfiki. Poznanie diagnozowania i optymalnego zaspokajania potrzeb opiekuńczych podopiecznych i wychowanków oraz doprowadzania ich do samodzielności życiowej i zakończenia opieki	K_W13	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwium: półrocznym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej, opiekuńczej i pomocowej	K_W15	Bieżące wypowiedzi na zajęciach Odpowiedzi na kolokwium: półrocznym i końcowym z ćwiczeń Odpowiedzi w teście egzaminacyjnym na adekwatne pytania	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Bieżące wypowiedzi na zajęciach	Ćwiczenia
Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów	K_U08	Bieżące wypowiedzi na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań	K_U10	Bieżące wypowiedzi na zajęciach	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych	K_K01	Bieżące wypowiedzi na zajęciach	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
kompetencji i doskonaleni umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia Jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne i zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Bieżące wypowiedzi na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin pisemny. Warunkiem zaliczenia egzaminu jest egzamin pisemny z treści ćwiczeń i wykładów. Egzamin jest pracą pisemną, z progami punktowymi. Warunkiem oceny pozytywnej jest uzyskanie 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ćwiczenia

Zaliczenie z ćwiczeń odbywa się na podstawie oceny poziomu aktywnego i merytorycznego uczestnictwa w zajęciach (20% oceny), oceny z kolokwium połówkowego i końcowego (80%). Kolokwia są pracami pisemnymi. Ocenę pozytywną z kolokwium, z progami punktowymi, stanowi 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	70	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	55	75
łącznie	125	125

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dąbrowski Z., *Pedagogika opiekuńcza w zarysie*, cz. 1-2, Olsztyn 2006.
2. Gajewska G., *Problemy – dylematy wynikające z teorii potrzeb dla teorii i praktyki opieki nad dzieckiem*, Zielona Góra 1997.
3. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza: elementy metodyki*, Zielona Góra 2009.
4. Gajewska G., *Rodzinną opieką zastępczą z perspektywy województwa lubuskiego*, Zielona Góra

ra 2009.

5. Jundziłł E., Pawłowska R., red., *Pedagogika opiekuńcza: przeszłość, teraźniejszość, przyszłość*, Gdańsk 2008.
6. Kelm A., *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 2000.
7. Kozdrowicz E., red., *Adopcyjne rodzicielstwo: dylematy, nadzieje, wyzwania*, Warszawa 2013.
8. Sendyk M., *Społeczne przystosowanie dzieci z poczuciem sieroctwa społecznego*, Kraków 2001.
9. Wybrane artykuły z czasopisma: „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” z ostatnich 6 lat. Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewski M., *Domy na piasku: domy dziecka, od opieki nad dzieckiem do wspierania rodziny*, Poznań 2007.
 2. Badora S., *Z zagadnień pedagogiki opiekuńczej*, Tarnobrzeg 2007,
 3. Badora S., *Dlaczego warto oddać głos przeciw pojęciu sieroctwo*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2014, 2;
 4. Becelewska D., *Choroba sieroca*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2007, 5.
 5. Dröcher V., *Rodzinne gniazdo: jak zwierzęta rozwiązują swoje problemy rodzinne*, Warszawa 1988.
 6. Gajewska G., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. I, Zielona Góra 2002.
 7. Kotarbiński T., *Medytacje o życiu godziwym*, Warszawa 1976.
 8. Łobocki M., *W poszukiwaniu skutecznych form wychowania*, Warszawa 1990.
 9. *Sieroctwo społeczne i jego kompensacja*, red. M. Heine, G.Gajewska, Zielona Góra 1999.
 10. Maciaszkowa J., *Z teorii i praktyki pedagogiki opiekuńczej: opieka rodzinna nad dzieckiem i kompensacja jej niedostatków*, Warszawa 1991.
 11. Napiórkowska K., *Realizacja ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej w świetle danych statystycznych*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2013, 8.
 12. Radlińska H., *Pedagogika społeczna*, Wrocław 1961.
 13. Stelmaszuk Z.W., red., *Zmiany w systemie opieki nad dziećmi i młodzieżą: perspektywa europejska*, Katowice 2001.
- Każdorazowo uaktualniana, ustalana i przekazywana przez prowadzącego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ, dr Marzena Sendyk.

PEDAGOGIKA RODZINY PEDAGOGIKA RODZINY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-PRODP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	5
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest nabycie pedagogicznej wiedzy na temat rodziny, (jej struktury, specyfiki oraz współczesnych dla niej zagrożeń) oraz zrozumienie znaczenia i istoty wychowawczego i opiekuńczego funkcjonowania rodziny

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, psychologia rozwoju.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1) Wprowadzenie w problematykę rodziny. Różne ujęcia rodziny i różne sposoby jej definiowania. Funkcje rodziny. Pedagogiczna typologizacja rodzin. 2) Rodzina a rozwój dziecka. Znaczenie rodziny w życiu dziecka. Rola więzi emocjonalnych w rodzinie i ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Przeobrażenia więzi emocjonalnych w rodzinie. Zaburzenia więzi emocjonalnych w rodzinie – przyczyny i skutki. 3) Rodzinne uwarunkowania startu edukacyjnego i społecznego dzieci i młodzieży. Rodzina a start oświatowy i osiągnięcia szkolne dzieci i młodzieży. Rodzina a orientacje życiowe młodzieży. 4) Rodzina z dzieckiem specjalnej troski. Nowa sytuacja rodziny i zachodzące w niej zmiany. Fazy przystosowania się rodziców (rodziny), do nowej sytuacji. Sytuacja i reakcje rodzeństwa. 5) Rodzina niepełna i jej specyfika. Przyczyny niepełnej struktury rodzin. Problemy samotnego rodzicielstwa. Psychoemocjonalna sytuacja dziecka wychowującego się w rodzinie niepełnej. 6) Rodzina zrekonstruowana. Znaczenie rodziców naturalnych. Specyfika roli ojczyma i macochy. Najczęstsze problemy rodzin zrekonstruowanych. Sytuacja dzieci w rodzinie. 7) Rodzina współczesna i jej przemiany. Zagrożenia współczesnej rodziny. 8) Postawy rodzicielskie i style wychowawcze rodziców. Pozytywne i negatywne postawy rodzicielskie oraz ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Pozycja dziecka w rodzinie i jej wyznaczniki. 9) Błędy wychowawcze. Wychowanie skuteczne, nieskuteczne i błędne. Źródła błędnych zachowań rodziców Skutki błędów wychowawczych. Kategorie błędów wycho-

wawczych. 10) Dziecko w rodzinie dysfunkcyjnej. Dziecko żyjące w biedzie. Dziecko osamotnione. Dziecko bite i wykorzystywane. Dziecko w rodzinie alkoholowej. Dziecko telewizyjne i komputerowe. 11) Relacje rodzina – szkoła. Współuczestnictwo rodziców w procesie edukacji dzieci. Powinności rodziców i nauczycieli w procesie edukacji. Syntonia oddziaływań wychowawczych rodziny i szkoły. Przyczyny nieudanych współdziałania rodziny i szkoły. Kształtowanie świadomości wychowawczej rodziców. Formy kształtowania kultury pedagogicznej rodziców. 12) Obszary i możliwości pedagogicznego i socjalnego wspomagania współczesnej rodziny polskiej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – dyskusja, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Egzamin Kolokwium	Wykłady Ćwiczenia
Rozumie problematykę środowiska wychowawczego, jakim jest rodzina, jego specyfikę i procesy w nim zachodzące	K_W10	Egzamin Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną dotyczącą rodziny oraz analizuje i interpretuje jej problemy (edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe), a także motywy i wzory ludzkich zachowań	K_U02	Praca zaliczeniowa Dyskusja na zajęciach Prezentacja multimedialna	Ćwiczenia
Jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym	K_K03	Praca zaliczeniowa Dyskusja na zajęciach	Ćwiczenia
Rozumie wagę zachowania się w sposób profesjonalny, i konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04	Praca zaliczeniowa Dyskusja na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin z wykładów.

Ćwiczenia

Ocena zostanie wystawiona na podstawie pracy studenta na zajęciach (aktywność), przygotowanej prezentacji multimedialnej oraz kolokwium.

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna pozytywnych ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	55	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji multimedialnej)	70	85
łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., *Rodzina i formy jej wspomagania*, Kraków 2001.
2. Cudak H., *Szkice z badań nad rodziną*, Kielce 1995.
3. Izdebska J., *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku*, Białystok 2000.
4. Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., *Pedagogika rodziny*, Toruń 1998.
5. Plopa M., *Psychologia rodziny: teoria i badania*, Elbląg 2004.
6. Ziemska M., *Postawy rodzicielskie*, Warszawa 1973.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dyczewski L., *Więź między pokoleniami w rodzinie*, Lublin 2002.
2. Janke A.W. (red.), *Pedagogika rodziny na progu XXI wieku*, Toruń 2004.
3. Tyszkowa M. (red.), *Rodzina a rozwój jednostki*, Poznań 1990.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ewa Janion.

PEDAGOGIKA ZABAWY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-PZA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z teoretycznymi i metodycznymi podstawami pedagogiki zabawy. Rozwijanie umiejętności związanych z samodzielnym planowaniem i realizacją scenariuszy z wykorzystaniem metod i technik typowych dla pedagogiki zabawy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zabawa – definicja i znaczenie. Strategia zabawowa w pracy z dziećmi i młodzieżą. Zabawa a inne formy aktywności człowieka. Rodzaje zabaw – klasyfikacje i praktyczne realizacje. Teorie zabawy – J. Piageta, L.S. Wygotskiego, B. Sułkowskiego, D.B. Elkonina, J. Huizingi. Ograniczenia w zastosowaniu metod zabawowych w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Rola prowadzącego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, symulacje, gry decyzyjne, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma podstawową wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej	K_W15	Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Konwersatoria
Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności, korzystając z różnych źródeł	K_U04	Rozwiązywanie zadań problemowych	Konwersatoria
Potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Rozwiązywanie zadań problemowych	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie konwersatorium – aktywność na zajęciach, ocena samodzielnie przygotowanych i zrealizowanych scenariuszy zajęć wychowawczych, dla wskazanej grupy wiekowej dzieci lub młodzieży, z uwzględnieniem założeń pedagogiki zabawy. Ocenę z konwersatoriów stanowi średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	32	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; rozwiązywanie zadań problemowych)	25	32

Punkty ECTS	łącznie	57	57
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	1
	łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czasopisma Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Zabawy KLANZA.: „KLANZA w zabawie i edukacji dzieci”, „KLANZA w szkole”, „KLANZA w czasie wolnym”.
2. Kędzior-Niczyporuk E., *Wprowadzenie do pedagogiki zabawy*, Lublin 2001.
3. Szczęsna A., *Możliwości i ograniczenia wykorzystania zabawy w działaniach wychowawczych*, [w:] *Kalendarz metodyczny*, red. G. Gajewska, A. Szczęsna, A. Doliński, Zielona Góra 2001.
4. Waloszek D., *Zabawa – edukacja*, Zielona Góra 1996.
5. Zaorska Z., *Pedagogika zabawy – metodyka pracy z grupą*. Cykl zamieszczony w „Kropki” w 1992.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dymara B., red., *Dziecko w świecie zabawy: o kulturze, cechach i wartościach ludycznej edukacji*, Kraków 2009.
2. Dymara B., red., *Dziecko w świecie zabawy: zabawa i radość w literaturze, muzyce i życiu codziennym*, Kraków 2009.
3. „Grupa i Zabawa” – archiwalne numery kwartalnika Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Zabawy KLANZA.
4. Huizinga J., *Homo ludens: zabawa jako źródło kultury*, Warszawa 1985.
5. Jachimaska M., *Grupa bawi się i pracuje: zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych*, cz. 1, Wałbrzych 1994.
6. Muchacka B., Kieler-Turska M., red., *Stymulująca i terapeutyczna funkcja zabawy*, Kraków 1999.
7. Rojewska J., *Grupa bawi się i pracuje: zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych*, cz. 2, Wałbrzych 2000.
8. Thanhoffer M., Reichel R., Rabenstein R., *Nauczanie kreatywne*, cz. 1, *Podstawy i metody nauczania całościowego*, Lublin 1996.
9. Vopel K.W., *Gry i zabawy integracyjne dla dzieci i młodzieży*, T. I-IV, Kielce 1999.
10. *Wprowadzenie do pedagogiki zabawy – wybór tekstów drukowanych w “Kropki” w latach 1992-1994.*

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anna Szczęsna.

PRACA Z DZIECKIEM NIEPEŁNOSPRAWNYM

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PZDN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. J. Bąbka, inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na „zał”	4	
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na „zał”		
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie specyficznych cech dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności. Omówienie sytuacji szkolnej dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych oraz sytuacji rodzin wychowujących dziecko niepełnosprawne. Przedstawienie założeń wybranych metod pod kątem pracy z dziećmi niepełnosprawnymi. Ukazanie metodycznych aspektów wykorzystania metod w praktyce. Uwrażliwienie studentów na problemy dzieci niepełnosprawnych i ich rodzin w środowisku szkolnym i lokalnym oraz konieczność pomocy w ich rozwiązywaniu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość problematyki celów, zasad, metod z zakresu teoretycznych podstaw wychowania, dydaktyki ogólnej oraz terapii pedagogicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wybrane aspekty edukacji i społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych (system kształcenia dzieci niepełnosprawnych w Polsce, formy społecznej integracji, przejawy integracji dziecka z rówieśnikami, bariery społecznej integracji). Psychospołeczne funkcjonowanie dzieci z wybranymi rodzajami niepełnosprawności w roli ucznia i kolegi (pojęcie i klasyfikacja dzieci niepełnosprawnych, charakterystyka specyficznych właściwości dzieci niepełnosprawnych). Zasady pracy z dziećmi niepełnosprawnymi: rehabilitacja, rewalidacja, strefa aktualnego i najbliższego rozwoju, bliskie i dalekie cele pracy rewalidacyjnej. Wspomaganie rodziców dzieci niepełnosprawnych: sytuacja rodziców wychowujących niepełnosprawne dzieci, formy wspomaganie rodzin.

Konwersatoria

Charakterystyka trudności rozwojowych dzieci niepełnosprawnych ruchowo, upośledzonych umyślo-

wo w stopniu lekkim, przewlekłe chorych, niewidomych i niedowidzących, głuchych i niedosłyszących. Metoda ruchu rozwijającego W. Sherborn w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi: schemat ciała, orientacja w przestrzeni, obraz własnej osoby dzieci niepełnosprawnych, założenia metody, typy ćwiczeń: prowadzące do poznania własnego ciała, wzmacniające pewność siebie, sprzyjające współpracy z partnerem, twórcze. Metody relaksacyjne: technika relaksacji według Jacobsona, według Winterberga, według Polender. Metoda ośrodków pracy oraz metoda stacyjna: istota wielostronnego kształcenia wg Okonia, zasady ortodydaktyki, zasady kształtowania gotowości do czytania i pisania i matematycznego myślenia i działania, myślenie przedoperacyjne i operacyjne na poziomie konkretnym. Metoda P. Denisona w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi: działanie lewej i prawej półkuli mózgowej, założenia metody, typy ćwiczeń. Metoda dobrego startu w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi: istota czytania i pisania, gotowość psychomotoryczna, słownikowo-pojęciowa i emocjonalno-motywacyjna do nauki czytania i pisania. Uczenie we współpracy z niepełnosprawnymi dziećmi: kooperacja, indywidualizacja, rywalizacja, typy zadań sprzyjających współpracy, synergia, społeczna integracja. Metoda żywołów w pracy rewalidacyjnej: specyfika dzieci niepełnosprawnych intelektualnie w głębszym stopniu, poznanie polisensoryczne, istota kompensacji. Metoda M i Ch. Knillów: orientacja w schemacie ciała, doświadczanie sensoryczne. Pedagogika zabawy w pracy z niepełnosprawnymi dziećmi: relacje społeczne wśród pełnosprawnych i niepełnosprawnych dzieci, społeczna integracja, typy zabaw integracyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Konwersatoria – metoda projektu, praca w grupach, metoda ćwiczeń.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi opisać specyficzne właściwości dzieci z różnymi rodzajami niepełnosprawności, które utrudniają funkcjonowanie w roli ucznia i kolegi, wyjaśnić złożoność sytuacji rodziców dzieci niepełnosprawnych, a także omówić formy wspomaganie rodzin	K_W05	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń Test z progiem punktowym z treści wykładów Ocena swobodnej wypowiedzi	Wykłady Konwersatoria
Potrafi omówić założenia, zasady organizacji, zalety oraz wady poznanych metod	K_W16	Test z progami punktowymi z ćwiczeń	Konwersatoria
Umie przeprowadzić zajęcia z wykorzystaniem wybranej metody	K_U02	Realizacja na ocenę projektu zaliczeniowego – przeprowadzenie zajęć wybraną metodą	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność metody pod kątem pracy z niepełnosprawnymi dziećmi	K_U09	Realizacja na ocenę projektu zaliczeniowego – przeprowadzenie zajęć wybraną metodą oraz omówienie jej przydatności	Konwersatoria
Jest wrażliwy na problemy dzieci niepełnosprawnych i ich rodziców oraz wykazuje się wobec nich otwartością oraz poszanowaniem godności	K_K04	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń Test z progiem punktowym z treści wykładów	Wykłady Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Jest otwarty na współpracę z innymi osobami (psycholog, logopeda, pracownik socjalny, rodzic i inni) w procesie rozwiązywania problemów dzieci niepełnosprawnych	K_K07	Test z progami punktowymi z treści ćwiczeń Test z progiem punktowym z treści wykładów	Wykłady Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład

Test sprawdzający wiedzę z wykładów na zaliczenie (zal.). Warunkiem zaliczenia testu jest uzyskanie minimum 60% punktów przewidzianych testem.

Konwersatoria

Zaliczenie konwersatorium: (1) realizacja projektu zaliczeniowego, tj. zreferowanie założeń wybranej metody, przygotowanie odpowiednich środków dydaktycznych oraz przeprowadzenie zajęć praktycznych (praca w grupie). Kryteria oceny (2-5): a) rzetelność analizy problematyki, b) komunikatywność przekazu, c) środki dydaktyczne, c) atrakcyjność zajęć praktycznych d) poprawność metodyczna. Ocena za projekt stanowi średnią arytmetyczną ocen cząstkowych, (2) test wiedzy dotyczącej znajomości swoistych cech dzieci niepełnosprawnych oraz omówionych na zajęciach metod. Kryteria oceny: ocena niedostateczna – 0-59% odpowiedzi, dostateczna 60-67% odpowiedzi, ocena dostateczna plus 68-75% odpowiedzi, dobra 76-83% odpowiedzi, ocena dobra plus 84-91% odpowiedzi, bardzo dobra 92-100% odpowiedzi.

Ocena końcowa

Ocena końcowa: uzyskanie zaliczenia z wykładu oraz średnia arytmetyczna ocen uzyskanych na konwersatoriach

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu zaliczeniowego)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Metoda dobrego startu*, Warszawa 1999.
2. Bogdanowicz M., Barańska M., Jakacka E., *Od piosenki do literki, czyli Metoda dobrego startu dla uczniów kl. 0 i I i mających trudności w nauce czytania i pisania*, cz. 1-2, Gdańsk 1997.

3. Bogdanowicz M., Kisiel B., Przasnyska M., *Metoda Weroniki Sherborne w terapii i wspomaganiu rozwoju dziecka*, Warszawa 1996.
4. Domań R., *Metody pedagogiki zabawy w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym*, Lublin 2003.
5. Grzywaniak C., *Kinezylogia edukacyjna*, Kraków 2006.
6. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 2001.
7. Kielin J., *Rozwój daje radość: terapia dzieci upośledzonych umysłowo*, Gdańsk-Warszawa 2000.
8. Knill Ch., *Dotyk i komunikacja*, Warszawa 1995.
9. Maciarz A., *Uczniowie niepełnosprawni szkole powszechnej*, Warszawa 1992.
10. Molska A., *Metoda ośrodków pracy i jej zastosowanie w kształceniu zintegrowanym*, [w:] *Poradnik metodyczny dla nauczycieli kształcących uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w szkołach ogólnodostępnych i integracyjnych*, Warszawa 2001.
11. Pawlak B., *Praca w grupach w edukacji wczesnoszkolnej*, Kraków 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dykcik W., Szychowiak B., red., *Nowatorskie i alternatywne metody w praktyce pedagogiki specjalnej: przewodnik metodyczny*, Poznań 2001.
2. Dzionek E, Gmosińska M., Kościelniak A., Sz wajkajzer M., *Kinezylogia edukacyjna*, Kraków 2010.
3. Knill M. i Ch., *Programy aktywności (świadomość ciała: dotyk i komunikacja)*, Warszawa 1995.
4. Kowalik S., red., *Psychologia ucznia i nauczyciela: podręcznik akademicki*, Warszawa 2011.
5. Krause A., *Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej*, Kraków 2010.
6. Lovaas O.I., *Nauczanie dzieci niepełnosprawnych umysłowo*, Warszawa 1993.
7. Maciarz A., red., *Z teorii i badań społecznej integracji*, Kraków 1999.
8. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 1995.
9. Pilecka W., red., *Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży: perspektywa kliniczna*, Kraków 2011.
10. Tomkiewicz-Bętkowska A., Krztoń A., *ABC pedagoga specjalnego*, Kraków 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Jarosław Bąbka.

PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA W INSTYTUCJACH

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-POWI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	IV	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy o elementach organizacyjnych i funkcjonalnych placówek opieki całkowitej oraz instytucji wspierających dziecko i rodzinę w środowisku lokalnym, poznanie trudności związanych z organizacją procesu opieki i wychowania w instytucjach.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych pojęć pedagogicznych, wiedza z pedagogiki opiekuńczej i metodyki pracy opiekuńczo-wychowawczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Prawne uregulowania opieki kompensacyjnej – regulacje opieki kompensacyjnej w prawie polskim, zmiana struktury i usytuowania placówek opiekuńczo-wychowawczych po 1998 roku, zmiany wprowadzone ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Proces usamodzielniania wychowanków instytucjonalnej pieczy zastępczej. Utrudnienia w przygotowaniu wychowanków do samodzielnego życia, pełnienia ról rodzinnych i zawodowych. Nieefektywny model placówki opiekuńczo-wychowawczej – wady obiektywne i subiektywne, wady organizacyjne i psychologiczne opieki instytucjonalnej. Problemy związane z organizacją nauki własnej w placówce, problemy związane z organizacją czasu wolnego w placówkach opieki całkowitej. Zaburzenia rozwoju i zachowania wychowanków pieczy zastępczej - zaburzenia w stanie zdrowia i rozwoju, zaburzenia sfery emocjonalnej, trudności i niepowodzenia szkolne, zaburzenie relacji z rówieśnikami, nieakceptowane formy zachowań, przyczyny zaburzeń. Stany psychoemocjonalne utrudniające społeczne przystosowanie wychowankom instytucji opieki całkowitej – poczucie inności, poczucie tymczasowości, poczucie osamotnienia, źródła przeżywanego stanów. Możliwości ograniczania i kompensowania ujemnych stron opieki instytucjonalnej. Walory opieki instytucjonalnej. Praca z rodzinami wychowanków insty-

tucjonalnej pieczy zastępczej – podstawy pracy z rodziną wynikające z nauki o więzi, cele i etapy pracy z rodziną wychowanka, formy i metody pracy z rodziną, przykłady programów realizowanych w placówkach.

Ćwiczenia

Rodzinne formy opieki zastępczej – rodzinny dom dziecka i wioska dziecięca, wartości rodzinnych form opieki zastępczej, specyficzne problemy w instytucjach o charakterze rodzinnym. Instytucjonalna piecza zastępcza – placówki interwencyjne, socjalizacyjne i wielofunkcyjne. Specyficzne problemy w pracy placówki interwencyjnej – wizytowanie Pogotowia Opiekuńczego w Zielonej Górze. Specyficzne problemy w pracy placówki socjalizacyjnej – wyjazd do Domu Dziecka w Koźuchowie (lub Świebodzinie). Problemy w organizacji procesu opieki i wychowania w specjalnym ośrodku szkolno-wychowawczym. Problemy w organizacji procesu opieki i wychowania w placówkach wsparcia dziennego (światlica, ognisko wychowawcze, bursa). Trudności w organizacji procesu opieki i wychowania w instytucji opieki częściowej – wizytowanie bursy w Zielonej Górze. Działalność instytucji wsparcia w środowisku lokalnym – wizytowanie Domu Dziennego Pobytu w Zielonej Górze. Działalność instytucji wsparcia w środowisku lokalnym – wizytowanie Centrum Usług Opiekuńczych w Zielonej Górze. Dom Samotnej Matki przy Komitecie Ochrony Praw Dziecka – wizytowanie placówki. Organizacja procesu opieki i wychowania w szkole.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – dyskusja, praca w małych grupach, praca z materiałem źródłowym, prezentacja problematyki przez studentów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wskazuje podstawy prawne i opisuje wynikające z nich zasady funkcjonowania wybranych form wsparcia rodziny oraz form pieczy zastępczej	K_W14	Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach Test obejmujący problematykę wykładów i ćwiczeń oraz przeczytaną lekturę: M. Andrzejewski, <i>Domy na piasku: domy dziecka – od opieki nad dzieckiem do wsparcia rodziny</i> , Poznań 2007	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi dokonać analizy trudności związanych z wdrażaniem reformowanego systemu pomocy	K_W14	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Wskazuje specyfikę pozarodzinnych środowisk opieki i wychowania, potrafi analizować trudności w realizacji procesu opiekuńczego - wychowawczego oraz dostrzega walory tych środowisk	K_W10, K_U02	Ocena swobodnej wypowiedzi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Prezentacja dotycząca wskazanego przez	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Charakteryzuje zaburzenia w rozwoju, sytuację życiową i trudności w funkcjonowaniu (w różnych sferach) wychowanków form pieczy zastępczej. Student analizuje trudności wychowanków związane z przygotowaniem do samodzielnego życia	K_W15	prowadzącego zagadnienia Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać wiedzę na temat słabości opieki instytucjonalnej i trudności podopiecznych, proponując sposoby ich łagodzenia i kompensowania niedostatków	K_U10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia
Opisuje specyfikę pracy z rodzicami wychowanków pieczy zastępczej i wykorzystuje tę wiedzę w analizie wybranych programów pracy z rodziną realizowanych w instytucjach	K_U03	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach	Ćwiczenia
Jest przekonany o potrzebie podejmowania działań mających na celu poprawę funkcjonowania wychowanków w placówkach wspierających rodzinę i stanowiących system pieczy zastępczej	K_K03	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena swobodnej wypowiedzi	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wyłady

Zaliczenie wykładów jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz test obejmujący problematykę wykładów i ćwiczeń oraz przeczytaną lekturę: M. Andrzejewski, *Domy na piasku: domy dziecka – od opieki nad dzieckiem do wsparcia rodziny*, Poznań 2007.

Ćwiczenia

Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach z progami punktowymi. Warunkiem oceny pozytywnej jest uzyskanie 60% pozytywnych odpowiedzi.

Ocena końcowa

Średnia ocen uzyskanych z wykładów oraz ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	55	40

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	50	65
Łącznie	105	105
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Aktualne akty prawne dotyczące placówek opiekuńczo-wychowawczych.
2. Badora S., Marzec D., red., *System opieki kompensacyjnej w Zjednoczonej Europie*, Kraków 2002.
3. Brągiel J., Badora S., red., *Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej*, Opole 2005.
4. Dąbrowski Z., red., *Węzłowe problemy opieki i wychowania w domu dziecka*, Olsztyn 1997.
5. Gajewska G., *Pedagogika opiekuńcza: elementy metodyki*, Zielona Góra 2009.
6. Kamińska U., *Wychowawcza i edukacyjna rola domu dziecka w Polsce*, Warszawa 2010.
7. Kolankiewicz M., red., *Zagrożone dzieciństwo: rodzinne i instytucjonalne formy opieki*, Warszawa 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewski M., *Domy na piasku: domy dziecka – od opieki nad dzieckiem do wsparcia rodziny*, Poznań 2007.
2. Biedroń M., Prokosz M., red., *Teoretyczne i praktyczne aspekty współczesnej pedagogiki opiekuńczej*, Toruń 2001.
3. Borowski R. Wysocki D., *Placówki opiekuńczo-wychowawcze*, Płock 2001.
4. Heine M., Gajewska G., red., *Sieroctwo społeczne i jego kompensacja*, Zielona Góra 1999.
5. Kamińska U., *Zranione dzieciństwo: wychowankowie domu dziecka mówią*, Katowice 2000
6. Kelm A., *Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 2000
7. Łopatkowa M., *Samotność dziecka*, Warszawa, 1983.
8. Maciaszkowa J., *Z teorii i praktyki pedagogiki opiekuńczej*, Warszawa 1991.
9. Węgierski Z., *Opieka nad dzieckiem osieroconym: teoria i praktyka*, Toruń 2006.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Maria Fudali, dr Marzena Sendyk.

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PEDP-PROSP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: **nauczyciel akademicki prowadzący wykłady**

Prowadzący: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	5
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student zdobędzie wiedzę na temat profilaktyki społecznej w Polsce i za granicą. Pozna cele, zadania, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne, obszary skutecznej profilaktyki w szkole i środowisku lokalnym, pozna standaryzowane programy profilaktyczne oraz zdobędzie wiedzę dotyczącą tworzenia programów profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje na temat patologii społecznych oraz niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży oraz jego przyczyn.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Norma i patologia w funkcjonowaniu społeczeństwa. Źródła norm i zasad społecznych. Patologia a dewiacja. Teorie wyjaśniające zachowania dewiacyjne człowieka (teoria anomii, kontroli społecznej E. Durkheima, T. Hirschiego, teoria R. Mertona, Teoria zróżnicowanych powiązań E. Sutherlanda, teoria naznaczenia społecznego E. Lemerta, teorie subkultur). Patologie a niedostosowanie społeczne. Definicje i typologie niedostosowania społecznego. Powstawanie i rozwój zachowań aspołecznych oraz mechanizmy psychospołeczne. Biopsychiczne i środowiskowe uwarunkowania nieprzystosowania społecznego dzieci i młodzieży. Rola diagnozy w pracy z dzieckiem niedostosowanym społecznie. Procedury działań podejmowanych wobec osób przejawiających symptomy niedostosowania społecznego. System opieki i profilaktyki nad dzieckiem niedostosowanym społecznie Środki i ośrodki pracy z dziećmi i młodzieżą niedostosowaną. Główne problemy w terapii i resocjalizacji nieletnich niedostosowanych. Współczesne systemy ograniczania zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży w Polsce i na świecie.

Ćwiczenia

Wprowadzenie: poglądy na istotę niedostosowania społecznego; socjalizacja; niedostosowanie jako problem wychowawczy i społeczny. Teoretyczny model zachowań dewiacyjnych – model rozwoju osobowości i jej zaburzeń w ujęciu E. Eriksona. Pojęcie niedostosowania społecznego: objawy, rodzaje i typologie niedostosowania społecznego (według J. Konopnickiego, Cz. Czapówa, C. E. Sullivana i M. Q. Granta); etapy wykołajenia społecznego. Powstanie i rozwój zachowań aspołecznych: mechanizmy psychospołeczne - powstawanie zaburzeń w zachowaniu w oparciu o teorię frustracji potrzeb i społecznego uczenia się W. Bandury. Diagnoza niedostosowanych społecznie: model diagnozy behawioralnej i interdyscyplinarnej, główne etapy; diagnostyka wspierająca; arkusz obserwacyjny T. Achenbacha i jego praktyczne zastosowanie; SNS L. Pytki. Główne przyczyny niedostosowania społecznego;: podziały, klasyfikacje; czynniki makrospołeczne powodujące niedostosowanie społeczne (przemiany społeczno-ekonomiczne, rola massmediów, wyjazdy za granicę). Rodzinne uwarunkowania niedostosowania społecznego: czynniki rodzinne w/g Farrington; braki w zakresie umiejętności wychowawczych rodziców; rola kar i nagród w wychowaniu, cechy rodziny dysfunkcyjnej w aspekcie systemów rodzinnych. Charakterystyka wybranych przejawów niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży (agresja, odmowa chodzenia do szkoły, fala szkolna, bullying, cyberprzemoc, wagary szkolne, próby samobójcze młodzieży). ADHD i FAS jako przykład zaburzeń funkcjonowania dzieci i młodzieży w wyniku uszkodzenia CUN. Diagnoza dziecka niedostosowanego społecznie. Przemoc wobec dziecka w rodzinie jako zasadnicza przyczyna niedostosowania społecznego; definicje, rodzaje i formy przemocy wobec dziecka; deprywacja potrzeb dziecka, a zaburzenia w zachowaniu. Szkolne uwarunkowania nieprzystosowania społecznego: czynniki tkwiące w systemie szkolnym, w nauczycielu, w uczniu; fobia szkolna jako typ zachowania neurotyczno-lekowego; wagary; bulling. Dziecko niedostosowane w kontaktach rówieśniczych: Popularność dzieci z symptomami zaburzeń w grupie rówieśniczej; dzieci zagrożone ostracyzmem – mechanizmy i skutki.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy, wykład dyskusyjny.

Ćwiczenia – dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę z zakresu profilaktyki społecznej. Zna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem. Potrafi je omówić popierając przykładami	K_W10	Egzamin pisemny z progami punktowymi lub Egzamin ustny z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne	K_W16	Egzamin pisemny z progami punktowymi lub Egzamin ustny z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania mery-	Wykłady Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi uzasadnić ideę i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do placówek oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i pomocy społecznej	K_U02	torycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U03	Egzamin pisemny z progami punktowymi lub Egzamin ustny z progami punktowymi Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Ocena prezentacji Test zaliczeniowy z progami punktowymi	Wykłady Ćwiczenia
Zna strategię budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym i potrafi je wykorzystać w projektowaniu własnych działań	K_U10	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Jest chętny do pogłębiania zasobów własnej wiedzy na temat profilaktyki społecznej oraz doskonalenia warsztatu pracy profilaktycznej z osobami niedostosowanymi społecznie	K_K01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Jest świadomy swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania oraz realizowania działań profilaktycznych	K_K07	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk (czynników ryzyka) zachodzących w szkole i środowisku lokalnym, wyjaśnianiu i interpretacji programów profilaktycznych, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną – test rozszerzony z wiedzy; opracowanie problemowe zagadnień oraz ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi średnia pozytywnych ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji)	50	75
łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Balcerek-Kątek B., *Budowanie szkolnych programów profilaktyki*, Warszawa 2003.
2. Gaś Z., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
3. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.
4. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dimoff T., Carter S., *Jak rozpoznać, że dziecko sięga po narkotyki?*, Warszawa 1994.
2. Jędrzejewski M., *Młodzież a subkultury*, Warszawa 1988.
3. Knez R., Słonina W., *Saper – jak rozminować agresję?*, Warszawa 2000.
4. Kosińska E., Zachyra B., *Profilaktyka pierwszorzędowa w szkole: scenariusze zajęć z uczniami*, Kraków 2003.
5. Nowakowski P.T., *Sekty: co każdy wiedzieć powinien*, Tychy 1999.
6. Pasek M., *Narkotyki przy tablicy*, Warszawa 2000.
7. Prejs B., *Subkultury młodzieżowe*, Katowice 2005.
8. Prokop J., *Uwaga rodzice! Sekty*, Warszawa 1994.
9. Wojcieszek K., *Wygrać życie: szkolny program profilaktyki*, Kraków 2002.
10. Vogler R.E., Bartz W.R., *Nastolatki i alkohol: kiedy nie wystarczy powiedzieć nie?*, Warszawa 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ, dr Lidia Wawryk, dr Jolanta Lipińska-Lokś, dr Maria Fudali.

ROLA I ZADANIA PEDAGOGA SZKOLNEGO

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PEDP-RZPS
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	V	Egzamin	4
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–		Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie przyszłych pedagogów do prowadzenia, organizowania i koordynowania na terenie szkoły (placówki) szeroko rozumianej pracy w zakresie wspomaganie rozwoju psychicznego i efektywności uczenia się uczniów, udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom, rodzicom, nauczycielom przy współpracy z instytucjami pozaszkolnymi; wyposażenie studentów w możliwie duży zasób wiadomości i umiejętności z wymienionych wyżej zakresów i przygotowanie ich do wykorzystania nabytych wiadomości i umiejętności w praktyce zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu wychowania, bio-psycho-fizycznego rozwoju dzieci i młodzieży, niepełnosprawności, niedostosowania społecznego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Szkoła, jako środowisko wychowawcze – ogólna charakterystyka szkoły, jako instytucji edukacyjnej, jej funkcje, organizacja. Specyfika zawodu pedagoga szkolnego (warunki pracy i zatrudnienia, wymagane kwalifikacje, zadania zawodowe, odpowiedzialność zawodowa. Warsztat pracy pedagoga szkolnego – zakresy czynności, powinności, uprawnienia. Projektowanie pracy pedagoga szkolnego – organizacja pracy, czas pracy, wymagana dokumentacja – praktyczne projektowanie pracy. Zagrożenia rozwoju uczniów i wychowania w szkole. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w pracy pedagoga – koordynacja pracy, wymogi legislacyjne. Ogólne zasady tworzenia programów wychowawczych i profilaktycznych w szkole. Badania diagnostyczne w pracy pedagoga szkolnego. Współpraca szkoły i pedagoga ze środowiskiem lokalnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny z prezentacją slajdów, wykład z prezentacją multimedialną (po-

wer-point), konwersatoryjny.

Ćwiczenia – zajęcia ćwiczeniowe z wykorzystaniem metod: burzy mózgów, giełdy pomysłów, pracy w grupach, pracy z dokumentem źródłowym (akty prawne), oglądowych (wizyta u pedagoga szkolnego).

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o samym zawodzie pedagoga, w szczególności roli, obszarów działania i zakresu obowiązków pedagoga szkolnego, także powinności i uprawnień wynikających z zajmowanego stanowiska. Zna i potrafi scharakteryzować najczęstsze problemy szkolne, osobiste i rodzinne uczniów oraz granice osobistej interwencji. Definiuje podstawowe wolności i prawa w dziedzinie oświaty. Zna podstawowe zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole i placówce	K_W14	Egzamin z całości materiału w formie testu składającego się z pytań zamkniętych i otwartych z progami punktowymi	Wykłady
Ma elementarną wiedzę o procedurach postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją, także procedurach związanych z opiniowaniem i orzekaniem w stosunku do dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi	K_W16	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdych ćwiczeniach) Ocena prezentacji określonego zagadnienia programowego – praca grupowa, Przygotowanie pracy kontrolnej (terenowej) nt. warsztatu pracy pedagoga i problemów rozwiązywanych przez niego w konkretnej szkole – praca indywidualna Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe j.w.)	Ćwiczenia
Potrafi dokonać interpretacji zjawisk dotyczących problemów wychowawczych uczniów: osobistych, rodzinnych, szkolnych, także ich sytuacji w zakresie potrzeb wyrównywania wiedzy, braków wiadomości szkolnych, mikrodefektów i zaburzeń rozwoju; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdych ćwiczeniach) Przygotowanie pracy kontrolnej (terenowej) nt. warsztatu pracy pedagoga i problemów rozwiązywanych przez niego w konkretnej szkole – praca indywidualna; Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe j.w.)	Ćwiczenia
Potrafi pracować w zespole pełniąc różne	K_U13	Ocena indywidualnej aktyw-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych w wyznaczonym obszarze, w szczególności organizacji form pomocy psychologiczno-pedagogicznej i pedagogizacji rodziców		ności w toku zajęć (na każdych ćwiczeniach) Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe j.w.)	
Jako przyszły pedagog student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań w zakresie wspomagania rozwoju psychicznego i efektywności uczenia się dzieci i młodzieży; ma pozytywne nastawienie do budowania warsztatu pracy pedagoga	K_K03	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdych ćwiczeniach) Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe j.w.)	Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania związane z organizowaniem szeroko pojętej pomocy psychologiczno-pedagogicznej na rzecz dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli. Jest świadomy odpowiedzialności (prawnej, moralnej) za podejmowane działania	K_K08	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdych ćwiczeniach) Przygotowanie pracy kontrolnej (terenowej) nt. warsztatu pracy pedagoga i problemów rozwiązywanych przez niego w konkretnej szkole – praca indywidualna; Kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe j.w.)	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA

Wykłady

Egzamin z całości materiału w formie testu składającego się z pytań zamkniętych i otwartych z progami punktowymi (60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% dst+, 80% db, 90% db+, 100% bdb) bądź w formie ustnej lub pisemnej – wybór studenta.

Ćwiczenia

Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdych ćwiczeniach) (20% oceny), przygotowanie pracy kontrolnej (terenowej) nt. warsztatu pracy pedagoga i problemów rozwiązywanych przez niego w konkretnej szkole – praca indywidualna (30% oceny), kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe jw.) (50% oceny).

Ocena końcowa

Średnia arytmetyczna ocen cząstkowych – ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia	Studia
	stacjonarne (w godz.)	niestacjonarne (w godz.)

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	55	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy kontrolnej, terenowej)	55	80
łącznie	110	110
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Akty prawne: *Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach* (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1487 – obowiązuje od 1 lutego 2011); *Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych* (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1488 – obowiązuje j.w.).
2. Gajewska G., Szczęsna A., Doliński A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. II-V, Zielona Góra, 2002-2008.
3. Jundziłł I., *Rola zawodowa pedagoga szkolnego*, Warszawa 1980.
4. Konarzewski K., *Podstawy oddziaływań wychowawczych*, Warszawa 1982.
5. Nałaskowski A., *Przestrzenie i miejsca szkoły*, Kraków 2002.
6. Olbrycht K., *Odpowiedzialność pedagoga*, [w:] *Edukacja aksjologiczna*, red. K. Olbrycht, T. II, Katowice 1995.
7. Sałasiński M., Badziukiewicz B., *Vademecum pedagoga szkolnego*, Warszawa 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bajurska J., *Praca pedagoga szkolnego w świetle badań*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, 1995, 3.
2. Bartosik J., *Nauczyciel wychowawca*, Gdańsk 2005.
3. Chomczyńska-Rubacha M., *Szkolne środowisko uczenia się*, [w:] *Pedagogika: podręcznik akademicki*, red. Kwieciński Z., Śliwowski B., T. II, Warszawa 2004.
4. Dzierżowska, *Rodzice w szkole: poradnik dla dyrektorów szkół, nauczycieli i rodziców*, Warszawa 1999.
5. Ferenz K., Koziół E., red., *Kompetencje nauczyciela – wychowawcy*, Zielona Góra 2002.
6. Grad K., *Przepisy prawne regulujące pracę pedagoga szkolnego*, „Nowa Szkoła”, 2003, 3.
7. Gwizdek B., Sołtys E., *Profilaktyka w szkole, rola i zadania pedagoga szkolnego*, „Remedium”, 2004, 1.
8. Kwiatkowska H., *Czas, miejsce, przestrzeń – zaniedbane kategorie pedagogiczne*, [w:] *Pedagogika u progu trzeciego tysiąclecia*, red. A. Nałaskowski, K. Rubacha, Toruń 2001.
9. Letkiewicz J., *Miejsce i rola pedagoga*, „Edukacja i Dialog”, 1995, 8.
10. Matyjas B., *Profilaktyka i resocjalizacja w pracy pedagoga szkolnego*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, 2002, 9.
11. Romańska M., *Kilka rad pedagoga szkolnego dla rodziców*, „Wychowanie na co Dzień”, 1998, 3.

UWAGI:

Wybrane zajęcia ćwiczeniowe organizowane są poza uczelnią – u pedagoga szkolnego.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Helena Ochonczenko, dr Maria Fudali, dr Aneta Rudzińska-Rogoża.

SOCJOLOGIA RODZINY

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PEDP-SR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Socjologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zamysłem prowadzącego jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy z zakresu problematyki małżeństwa i rodziny, zapoznanie z podstawowymi koncepcjami teoretycznymi jej dotyczącymi oraz społeczno-kulturowym tłem ich formowania. Dodatkowym celem jest zapoznanie z różnymi formami życia małżeńsko-rodzinnego oraz przygotowanie studentów do ich rozpoznawania, oceny i diagnozy.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Małżeństwo i rodzina jako systemy społeczne. Dobór małżeński. Teorie i wzory doboru małżeńskiego. Rodzina jako grupa społeczna i instytucja społeczna. Pojęcie funkcji rodziny i jej struktura. Zastosowanie koncepcji funkcji rodziny w diagnozie rodziny. Ontogenetyczne fazy rozwoju rodziny i przemiany ról i interakcji w różnych fazach cyklu. Rodzina z problemem – rola struktury i funkcji rodziny w jej funkcjonowaniu. Rodzina jako kapitał społeczno-kulturowy. Dzieci lepszej i gorszej jakości. Kolektywizm i indywidualizm, a tradycyjny model małżeństwa i rodziny. Modele małżeństwa i rodziny we współczesnej Polsce – model katolicki i laicki. Współczesne przeobrażenia życia rodzinnego – rodzina kręgu krajów europejskich. Rodzina w kulturze wschodu. Alternatywne formy życia rodzinnego. Dezorganizacja i patologia rodziny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy, konwersatoryjny, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozpoznaje typy więzi społecznych	K_W06	Test z progami punktowymi	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
występujących w omawianych formach życia małżeńsko-rodzinnego, zna zasady ich powstawania i funkcjonowania			
Posiada podstawową wiedzę na temat mechanizmów rządzących komunikacją małej grupy społecznej, potrafi ją zdiagnozować i opisać oraz wskazać przyczyny i konsekwencje obustronnych zależności komunikacyjnych między grupą a jednostką	K_W08	Test z progami punktowymi	Wykłady
Umie opisać rolę jaką pełni małżeństwo i grupa rodzinna w budowaniu zarówno społecznej jak i indywidualnej tożsamości człowieka. Zna mechanizmy towarzyszące procesowi tworzenia tożsamości	K_W10	Test z progami punktowymi	Wykłady
Potrafi w sposób metodologicznie poprawny dokonać analizy życia małżeńsko – rodzinnego w wymiarze makro- i mikrostrukturalnym, w oparciu o wybrane metody badawcze	K_U01	Dyskusja	Wykłady
Stosuje zasady etyki zawodowej w pozyskiwaniu i kompilacji danych dotyczących analizowanych podmiotów życia małżeńsko-rodzinnego. Zna wagę konsekwencji społecznych wynikających ze stawiania diagnozy współczesnej rodziny, wyodrębniania mechanizmów jej funkcjonowania oraz formułowania wniosków	K_K05	Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Na ocenę z wykładów składają się ocena osiągnięta z testu z progami punktowymi (80%) oraz ocena za uczestnictwo w dyskusji (20%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	25	30
łącznie	55	55

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Duch-Krzystoszek D., *Kto rządzi w rodzinie: socjologiczna analiza relacji w małżeństwie*, Warszawa 2007.
2. Kotlarska-Michalska A., *Ważność problematyki „doboru małżeńskiego” w socjologicznych badaniach małżeństwa*, „Roczniki Socjologii Rodziny” 1994, 4.
3. Kotlarska-Michalska A., *Małżeństwo jako przedmiot badań socjologicznych*, „Roczniki Socjologii Rodziny” 1993, 5.
4. Kotlarska-Michalska A., *Sposoby pojmowania istoty funkcji rodziny*, „Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny” 1990, 3.
5. Kwak A., *Rodzina w dobie przemian: małżeństwo i kohabitacja*, Warszawa 2005.
6. Łaciak B., *Obyczajowość polska czasu transformacji*, Warszawa 2005.
7. Slany K., *Alternatywne formy życia małżeńsko-rodzinnego w ponowoczesnym świecie*, Kraków 2002.
8. *Strategie i system: Polacy w obliczu zmiany społecznej*, red. A. Giza-Poleszczuk, M. Marody, A. Rychard, Warszawa 2000.
9. Szlendak T., *Socjologia rodziny: ewolucja, historia, zróżnicowanie*, Warszawa 2011.
10. Titkow A., Duch-Krzystoszek D., Budrowska B., *Nieodpłatna praca kobiet: mity, realia perspektywy*, Warszawa 2004.
11. Tyszka Z., *Socjologia rodziny*, Warszawa 1976.
12. Warzywoda-Kruszyńska W., *Rodzina w zmieniającym się społeczeństwie polskim*, Łódź 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Giddens A., *Socjologia*, Warszawa 2004.
2. Szmatka J., *Małe struktury społeczne*, Warszawa 1989.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Joanna Frątczak-Müller.

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-STP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	45	3	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	27	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie z podstawowymi terminami dotyczącymi socjoterapii, jej metod i technik, podstawowych ról grupowych, dynamiki grupy. Zapoznanie studentów z ćwiczeniami socjoterapeutycznymi wykorzystywanymi w grupie wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia związane z socjoterapią. Definicje grupy, dynamika grupy, etapy rozwoju grupy i ich charakterystyka. Metody wykorzystywane w socjoterapii. Definicje grupy, korzenie zachowań społecznych, definicje grupy, spójność, współuczestnictwo, zaangażowanie, poparcie, standardy normatywne), przywództwo. Korekcja zachowań, specyficzne trudności uczestników zajęć socjoterapeutycznych. Role grupowe: podział ról w grupie, znaczenie ról w dynamice wewnątrz- i międzygrupowej. Warunki skuteczności socjoterapii: rola prowadzącego, motywacja uczestników zajęć, warunki zewnętrzne. Miejsce socjoterapii w opiece i wychowaniu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, symulacje, gry decyzyjne, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach	K_W06	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Ocena zaangażowania w	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	K_U11	dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	K_K08	Prezentacje multimedialne grupowe Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Prezentacje multimedialne grupowe Rozwiązywanie zadań problemowych Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta Rozwiązywanie zadań problemowych Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego kształcenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach	K_W06	Prezentacje multimedialne grupowe Ocena zaangażowania w dyskusji Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi animować prace nad rozwojem	K_U11	Ocena zaangażowania w	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie		dyskusji Prezentacje multimedialne grupowe	toria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie z konwersatorium na ocenę: aktywność na zajęciach; sprawdzenie posiadanej wiedzy dotyczącej: definicji grupy, ról grupowych, korzeni zachowań społecznych, standardów normatywnych, przywództwa (ocena przygotowania prezentacji w zespołach); ocena samodzielne przygotowanych scenariuszy zajęć socjoterapeutycznych, dla wskazanej grupy wiekowej dzieci lub młodzieży z uwzględnieniem wiedzy o specyfice grupy: ocena wykorzystania metod i technik socjoterapeutycznych. Ocenę łączną stanowi średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji multimedialnej)	25	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Deptuła M., red., *Diagnostyka profilaktyka socjoterapia w teorii i praktyce pedagogicznej*, Bydgoszcz 2005.
2. Jagieła J., *Socjoterapia w szkole*, Kraków 2007.
3. Kędzierzawska J., *ABC socjoterapii*, „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2004, 3.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dąbrowska-Jabłońska I., *Terapia dzieci i młodzieży: metody i techniki pomocy psychopedagogicznej*, Kraków 2006.
2. Floryszczak M., *Metody pracy z grupą stosowane w socjoterapii*, „Opieka – Wychowanie – Terapia” 2004, 3-4.

3. Matyja A., *Metody i techniki stosowane w socjoterapii*, „Opieka – Wychowanie – Terapia” 2005, 3-4.
4. Oyster C., *Grupy*, Poznań 2002.
5. Sawicka K., red., *Socjoterapia*, Warszawa 1998.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Anna Szczęsna.

TERAPIA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie w wiedzę i umiejętności w zakresie rozpoznawania wybranych zaburzeń rozwojowych dzieci, opisywania wynikających z nich trudności edukacyjnych oraz projektowania etapów pracy terapeutyczno-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, psychologii ogólnej oraz rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej. Pojęcie terapii, jej miejsce i znaczenie w procesie wychowania. Zasady i organizacja pracy terapeutycznej. Rozwój psychoruchowy dziecka – pojęcie i wyznaczniki prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju dziecka. Biologiczne i społeczne przyczyny zaburzeń rozwoju dziecka. Specyficzne trudności w uczeniu się (dysleksja, dysgrafia, dysortografia, dyskalkulia). Definicje, objawy, etiologia. Prawa tych uczniów w szkole. Inne zaburzenia rozwojowe towarzyszące specyficznym trudnościom w uczeniu się (ADHD, ADD). Wybrane metody pracy terapeutyczno-wychowawczej. Konstruowanie programów korekcyjno-kompensacyjnych. Pedagogizacja rodziców w aspekcie wspierania dziecka z trudnościami edukacyjnymi. Opracowywanie projektów spotkań indywidualnych oraz warsztatów dla rodziców.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, indywidualna prezentacja problematyki, burza mózgów, metoda przypadków, gry interakcyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi opisać istotę terapii pedagogicznej, wyróżnia jej zasady oraz etapy; definiuje pojęcia związane z problematyką specyficznych trudności w uczeniu się, objaśnia uwarunkowania tych procesów. Student opisuje istotę i wyznaczniki nieprawidłowego rozwoju psychoruchowego dziecka. Student potrafi scharakteryzować biologiczne i społeczne przyczyny zaburzeń rozwojowych dzieci	K_W05 K_W09	Kolokwium z programami punktowymi	Konwersatoria
Interpretuje symptomy wybranych zaburzeń rozwojowych dzieci	K_U01	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria
Potrafi zaplanować podstawowe strategie działań pedagogicznych podejmowanych wobec ucznia z problemami edukacyjnymi i opracowuje program terapeutyczno-wychowawczy. Student potrafi zaprojektować kierunki współpracy terapeutyczno-wychowawczej z rodziną dziecka z trudnościami edukacyjnymi oraz przeprowadzić spotkanie z rodzicami (w formie indywidualnej oraz grupowej)	K_U10 K_K08	Praca zaliczeniowa	Konwersatoria
Opisuje metody pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dzieckiem i potrafi je adekwatnie zastosować do rodzaju trudności rozwojowych	K_W16 K_U10	Ocena zadań wykonywanych grupowo	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach. Kolokwium z treści zrealizowanych na zajęciach. Przygotowanie ramowych programów terapeutyczno-wychowawczych dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu. Ocenę łączną będzie stanowić średnia arytmetyczna ocen cząstkowych.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie zadań wykonywanych grupowo)	30	42
--	----	----

Łącznie	60	60
----------------	-----------	-----------

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Leworęczność u dzieci*, Warszawa 1992.
2. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
3. Bogdanowicz M., Adryjanek A., *Uczeń z dysleksją w szkole*, Gdynia 2004.
4. Bogdanowicz M., Adryjanek A., Rożyńska M., *Uczeń z dysleksją w domu*, Gdynia 2007.
5. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole: poradnik dla nauczycieli*, Warszawa 1989.
6. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Dzieci ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się matematyki*, Warszawa 1992.
7. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*.
8. Kołakowski A., Wolańczyk T., Pisula A., *ADHD – zespół nadpobudliwości psychoruchowej*, Gdańsk 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Hallowell E. M., Ratey J.J., *Jak żyć z ADHD*, Poznań 2007.
2. Sawa B., *Jeżeli dziecko źle czyta i pisze*, Warszawa 1994,
3. Sinica M., Rudzińska-Rogoża A., *W kręgu specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisanie*, Zielona Góra 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Aneta Rudzińska-Rogoża.

WYBRANE PROBLEMY PRAWA RODZINNEGO

Kod przedmiotu: 10.9-WP-PEDP-WPPR
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Egzamin	4
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	VI	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z prawnymi aspektami funkcjonowania rodziny w Polsce, w szczególności z prawnym wymiarem opieki nad dzieckiem w rodzinie, odpowiedzialności prawnej rodziców za dziecko. Uzmysłowanie bliskości prawa z procesem dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczym. Kształtowanie i nabycie umiejętności korzystania z przepisów prawa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wstępne wiadomości o prawie ((pojęcie prawa, gałęzi prawa, źródeł prawa, podmiotów prawa, stosunku prawnego, organów tworzenia i stosowania prawa w Polsce). Źródła, systematyka, przedmiot i podstawowe zasady prawa rodzinnego. Stosunki prawnorodzinne (małżeństwo a konkubinaty, pokrewieństwo, powinowactwo, inne więzi). Stan cywilny. Pojęcie i prawny charakter. Znaczenie aktów stanu cywilnego. Właściwość i rola sądów rodzinnych: postępowanie cywilne, tryb procesowy i nieprocesowy, pisma procesowe i ich elementy. Ochrona rodziny w prawodawstwie polskim i wybranych aktach prawa międzynarodowego. Sądy rodzinne i inne instytucje powołane do ochrony rodziny.

Ćwiczenia

Małżeństwo (zawarcie związku małżeńskiego, przeszkody małżeńskie, wzajemne prawa i obowiązki małżonków, stosunki majątkowe, ustanie małżeństwa, rozwód, separacja). Macierzyństwo i ojcostwo. Pojęcie, przesłanki, skutki. Pochodzenie dziecka. Władza rodzicielska. Pojęcie, powstanie, treść. Ingerencja sądu w sferę jej wykonywania. Kontakty z dziećmi. Istota. Regulacja kontaktów rodziców z

dzieckiem. Formy ingerencji sądu w sferę kontaktów rodziców z dzieckiem. Przystosowanie – przesłanki, rodzaje i skutki prawne. Obowiązek alimentacyjny pomiędzy rodzicami a dziećmi. Fundusz alimentacyjny. Opieka i kuratela. Zakres podmiotowy, przesłanki ustanowienia opieki, formy i elementy opieki. Różnice pomiędzy opieką i kuratelą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną.

Ćwiczenia – metoda problemowa (rozwiązywanie kasusów), praca z dokumentem źródłowym (akty prawne), praca w grupach, dyskusja nad określonym problemem prawnym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe źródła prawa obowiązującego w RP, zna elementarną terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących rodziny, potrafi ją definiować i wykorzystywać w wypowiedziach słownych i pisemnych i rozumie jej zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Egzamin Kolokwium	Wykłady
Ma podstawową i uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm prawnych dotyczących stosunku małżeństwa, pokrewieństwa, opieki i kurateli. Ma specjalistyczną wiedzę w zakresie stosunków prawnorodzinnych, rozumie funkcjonowanie osoby fizycznej (człowieka) jako podmiotu prawa	K_W19 K_W20	Egzamin Kolokwium	Wykłady
Potrafi posługiwać się zasadami i normami prawnymi w podejmowanej działalności, (dostrzega i analizuje dylematy prawne w zakresie stosunków rodzinnych; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych)	K_U12	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć Ocena prezentacji i interpretowania kasusów dotyczących określonych przypadków	Ćwiczenia
Wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy zawodowej, w szczególności dotyczących stosunków rodzinnych i ich wpływu na proces opiekuńczo-dydaktyczno-wychowawczy, potrafi analizować, interpretować i zastosować podstawowe przepisy prawa rodzinnego do rozwiązywania różnych sytuacji w procesie, nabywa umiejętności sporządzania podstawowych pism procesowych (pозew o rozwód, o alimenty itp.)	K_U13	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć Ocena prezentacji i interpretowania kasusów dotyczących określonych przypadków	Ćwiczenia
Docenia znaczenie elementarnej wiedzy z zakresu nauk prawnych dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi w środowiskach	K_K02	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
społecznych i odnosi zdobytą wiedzę do projektowania działań zawodowych			
Dostrzega dylematy prawne związane z własną i cudzą pracą, poszukuje optymalnych rozwiązań, postępuje zgodnie z zasadami i normami prawa rodzinnego	K_K05	Ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć, ocena prezentacji i zinterpretowania kazusów dotyczących określonych przypadków	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin z całości materiału w formie testu składającego się z pytań zamkniętych i otwartych z programami punktowymi (60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% dst+, 80% db; 90% db+, 100% bdb) bądź w formie ustnej – wybór studenta.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdym ćwiczeniu); ocena prezentacji i zinterpretowania kazusów dotyczących określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne – praca grupowa z dokumentem prawnym; kolokwium pisemne z zagadnień objętych programem ćwiczeń (progi punktowe j.w.) Podstawą zaliczenia ćwiczeń będzie średnia arytmetyczna wszystkich ocen.

Ocena końcowa

Średnia ważona ocen cząstkowych – 60% oceny z wykładów i 40% oceny z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji, wystąpienia)	50	75
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Andrzejewski M., *Prawna ochrona rodziny*, Warszawa 1999.
2. Andrzejewski M., *Prawo rodzinne i opiekuńcze*, Warszawa 2004.

3. Bojarski Ł., Płatek M., *Z prawem na ty*, Zakamycze 1999.
4. Strzebinczyk J., *Prawo rodzinne*, Łódź 2010.
5. *Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (z późn. zm.)*
6. Zieliński A., *Prawo rodzinne i opiekuńcze w zarysie*, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Andrzejewski M., *Ochrona praw dziecka w rodzinie dysfunkcyjnej (dziecko – rodzina – państwo)*, Zakamycze 2003.
2. Filipiak T.A., Mojak J., Nazar M., Niezbecka E., *Zarys prawa cywilnego i rodzinnego*, Lublin 1999.
3. Gajda, *Kodeks rodzinny i opiekuńczy: komentarz*, Warszawa 1999.
4. *Kodeks cywilny*.
5. *Konstytucja RP*.
6. Smyczyński T., *Prawo rodzinne i opiekuńcze*, Warszawa 2003.
7. Sokołowski T., *Prawo rodzinne: zarys wykładu*, Poznań 2003.
8. *Ustawa o postępowaniu w stosunku do nieletnich*.
9. Winiarz J., Gajda J., *Prawo rodzinne*, Warszawa 1999.

UWAGI:

Treści programu obejmują kilka gałęzi prawa, ograniczona liczba godzin przeznaczonych na realizację przedmiotu zmusza do wybiórczego ich potraktowania.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Helena Ochonczenko.

5E. MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY – RESOCJALIZACJA Z PORADNICTWEM SPECJALISTYCZNYM

Lp.	Kod przedmiotu	Nazwa przedmiotu	Liczba godzin*	Punkty ECTS	Forma zaliczenia	Semestr
1.	05.6-WP-PEDP-DRES	Diagnoza resocjalizacyjna	30/18	3	E/ZO	IV
2.	05.6-WP-PEDP-ERON	Edukacja i rehabilitacja osób niepełnosprawnych	30/18	2	ZO/ZO	V
3.	11.3-WP-PEDP-KBS	Komputer w badaniach społecznych	30/18	2	ZO	V
4.	05.6-WP-PEDP-MRO	Metodyka resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego w środowisku otwartym	30/18	3	ZO	V
5.	05.6-WP-PEDP-MRZ	Metodyka resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego w środowisku zamkniętym	45/27	4	Z/ZO	IV
6.	05.6-WP-PEDP-RiT	Metodyka terapii uzależnień	45/27	4	E/ZO	V
7.	05.6-WP-PEDP-PPEN	Pedagogika penitencjarna	30/18	3	E/ZO	III
8.	05.6-WP-PEDP-PRES	Pedagogika resocjalizacyjna	60/36	6	E/ZO	I
9.	05.9-WP-PEDP-PRODR	Pedagogika rodziny	30/18	3	ZO	III
10.	05.6-WP-PEDP-PSP	Pedagogika specjalna	30/18	3	E/ZO	II
11.	10.0-WP-PEDP-PRDK	Podstawy działalności kuratora sądowego	30/18	4	ZO/ZO	VI
12.	05.6-WP-PEDP-PMR	Podstawy metodyki resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego	45/27	4	Z/ZO	III
13.	05.6-WP-PEDP-PRDY	Podstawy pracy z rodziną dysfunkcyjną	30/18	2	ZO	IV
14.	05.6-WP-PEDP-PiOP	Poradnictwo i orzecznictwo psychopedagogiczne	30/18	3	ZO/ZO	VI
15.	16.0-WP-PEDP-PSEK	Poradnictwo seksualne	45/27	3	ZO/ZO	V
16.	10.0-WP-PEDP-PrPR	Prawne podstawy resocjalizacji	60/36	6	E/ZO	II
17.	05.6-WP-PEDP-FPIK	Procedury interwencji kryzysowej w środowisku	30/18	3	ZO	II
18.	05.6-WP-PEDP-FPIP	Procedury interwencji policyjnej	30/18	3	ZO	II
19.	14.0-WP-PEDP-PROSR	Profilaktyka społeczna	30/18	2	ZO	III
20.	05.6-WP-PEDP-PRKO	Projekt korekcyjny	30/18	3	ZO	IV
21.	12.2-WP-PEDP-PSK	Psychologia kliniczna	60/36	6	E/ZO	IV
22.	14.4-WP-PEDP-PSTE	Psychoterapia	30/18	1	ZO	V
23.	05.6-WP-PEDP-STR	Socjoterapia	30/18	1	ZO	IV
24.	05.6-WP-PEDP-TP	Terapia pedagogiczna	30/18	2	ZO	IV
25.	10.4-WP-PEDP-KRYM	Wybrane aspekty kryminologii	45/27	6	E/ZO	VI
26.	10.0-WP-PEDP-MPRO	Wykład monograficzny: Prawo rodzinne i opiekuńcze	30/18	2	Z	VI

* Studia stacjonarne/studia niestacjonarne.

DIAGNOZA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-DRES

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	IV	Egzamin	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat przeprowadzenia prawidłowej diagnozy resocjalizacyjnej pod kątem niedostosowania społecznego wśród dzieci, adolescentów i osób dorosłych w środowisku otwartym oraz zamkniętym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwojowej, pedagogiki oraz socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Rodzaje diagnozy resocjalizacyjnej. Etapy diagnozy resocjalizacyjnej. Modele w diagnozie resocjalizacyjnej. Narzędzia pomiaru niedostosowania społecznego.

Ćwiczenia

Diagnozowanie penitencjarne. Zakres i cele diagnozy penitencjarnej. Diagnoza nozologiczna i problemowa w spektrum działań resocjalizacyjnych. Rola diagnozy w konstruowaniu indywidualnych planów resocjalizacji i terapii Niedostosowania Społecznego (SNS) Lesława Pytki. Arkusz Diagnostyczny Denisa H. Scotta w adaptacji J. Konopnickiego jako przykład wielowymiarowej diagnozy poziomu i rodzaju niedostosowania społecznego. Kwestionariusze Thomasa M. Achenbacha jako narzędzie do oceny stopnia i typu zaburzeń w zachowaniu. Skale diagnostyczne dla dzieci – CAS i dla rodziców P-CAS (Kay Hodges) do diagnozy zaburzeń w zachowaniu u dzieci. Skala Wykolejenia w tłumaczeniu Mieczysława Rodochońskiego i Arkusz Zachowania się Ucznia B. Markowskiej do oceny przystosowania szkolnego. Inwentarz Carla F. Jesnessa (JI) jako technika diagnozowania socjalności. Model diagnozy niedostosowania społecznego i socjalności J. M. Stanika. Kwestionariusz Wywiadu Środowiskowego i Skale Oceny Funkcjonowania Społecznego – diagnoza kliniczna w ujęciu Krystyny Ostrow-

skiej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja (panelowa, okrągłego stołu, wielokrotna), burza mózgów, giełda pomysłów, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować podstawowe pojęcia diagnozy pedagogiczno-resocjalizacyjnej	K_W01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi scharakteryzować pojęcia diagnozy, rodzajów i etapów diagnozy resocjalizacyjnej	K_W05	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi wybrać do swojej pracy odpowiednie narzędzia badawcze i diagnostyczne	K_W13	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Stosuje się w swojej aktywności do wyznaczników poprawnej komunikacji interpersonalnej, w celu przeprowadzenia diagnozy resocjalizacyjnej, z wybraną osobą lub grupą znajdującą się w trudnej sytuacji społecznej	K_U07	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać potencjał zespołu w diagnozie resocjalizacyjnej; umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; potrafi współpracować z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie	K_K07	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Odpowiedzialnie przygotowuje się z zakresu diagnozy resocjalizacyjnej	K_K08	Test	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwiach (80%) oraz aktywność na zajęciach (20%).

Wykłady

Egzamin złożony z dwóch części pisemnej i ustnej; warunkiem przystąpienia do części ustnej jest uzyskanie 30% punktów z części pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę końcowa składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	25	45
łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ciosek M., *Psychologia sądowa i penitencjarna*, Warszawa 2003.
2. Dybalska J., *Kobieta w więzieniu*, Warszawa 2009.
3. Hołyst B., *Socjologia kryminalistyczna*, Warszawa 2007.
4. Jaworska A., *Resocjalizacja: zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne*, Kraków 2009.
5. Kozaczuk F., *Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych*, Rzeszów 2008.
6. Pastwa-Wojciechowska B., *Kliniczne i sądowo-penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka*, Kraków 2007.
7. Tillman K.J., *Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie*, Warszawa 1996.
8. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ambrozik W., *Młodociani mordercy*, Poznań 2003.
2. Bonda K., *Polskie morderczynie*, Warszawa 2009.
3. Miller A., *Gdy runą mury milczenia*, Poznań 2006.
4. Przybyliński S., *Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej*, Kraków 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof.UZ.

EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-ERON

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	2	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu teorii i praktyki edukacji i rehabilitacji osób niepełnosprawnych z uwzględnieniem uczniów o specjalnych potrzebach.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotów: teoretyczne podstawy wychowania, profilaktyka społeczna, psychologia kliniczna oraz psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wielowymiarowość procesu rehabilitacji osób z niepełnosprawnością oraz współczesne systemy ich kształcenia; istota, zadania, cele rehabilitacji. Modele niepełnosprawności, ich konsekwencje dla polityki społecznej, kształcenia i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami. Normalizacja, społeczna integracja i inkluzja osób z niepełnosprawnościami: założenia, koncepcje, zasady, środowiskowo-pedagogiczne uwarunkowania, możliwości i formy realizacji. Segregacyjne i niesegregacyjne kształcenie osób z niepełnosprawnościami w Polsce i na świecie. Prowożące zmiany w systemie polskiej edukacji. Ekosystemowe ujęcie procesu edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością oraz możliwości ich wielozakresowego wspierania w tym procesie. Współczesne cywilizacyjne zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi, jako swoiste wyzwanie dla procesu rehabilitacji i edukacji.

Ćwiczenia

Zagadnienia wprowadzające: wyjaśnienie podstawowych pojęć, np. rehabilitacja, rewalidacja, korekcja, usprawnianie, specjalne potrzeby, edukacja specjalna i integracyjna; przemiany w systemie kształcenia i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Współczesny system rehabilitacji, jego właściwości, cele i rodzaje. Rola osoby z niepełnosprawnością w procesie rehabilitacji. Kształcenie segregacyjne – cele i zadania szkoły specjalnej, formy organizacyjne kształcenia specjalnego, jego efektyw-

ność w kontekście badań absolwentów. Prointegracyjne rozwiązania w edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością – charakterystyka organizacyjnych form, np. grupy/klasa integracyjnej. Koncepcje edukacji włączającej. Problemy włączania uczniów z niepełnosprawnościami i/lub o specjalnych potrzebach w przestrzeń ogólnodostępnej edukacji. Diagnostyka i orzecznictwo w sprawach zaburzeń rozwojowych (niepełnosprawności). Rola pedagogów i nauczycieli w rozpoznawaniu odchyleń i zagrożeń rozwojowych u dzieci. Podmiotowa rola rodziny w rehabilitacji i edukacji osoby z niepełnosprawnością oraz możliwości jej wspierania. Rodzina osób z niepełnosprawnością w świetle społecznych przemian.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy.

Ćwiczenia – praca w grupach, dyskusja wielokrotna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student objaśnia podstawowe pojęcia związane z edukacją i rehabilitacją osób z niepełnosprawnościami, np. rewalidacja, rehabilitacja, empowerment, normalizacja	K_W01	Ocena prezentacji Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Opisuje cele i zadania edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami i/lub o specjalnych potrzebach	K_W13	Ocena prezentacji Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Ocenia krytycznie funkcjonujące organizacyjne rozwiązania w edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami	K_U01	Ocena prezentacji Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Formułuje argumenty przemawiające za podejmowaniem działań integrujących osoby z niepełnosprawnościami (o specjalnych potrzebach) w edukacji i środowisku społecznym	K_K03	Ocena prezentacji Dyskusja	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się oceny przygotowania i prezentacji w czasie zajęć zagadnień przewidzianych w ich programie (oceny aktywnego uczestnictwa w dyskusji) oraz odbycie wizytacji dwóch placówek edukacyjnych – integracyjnej, ogólnodostępnej lub specjalnej).

Wykłady

Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego (tematu), samodzielnie opracowanego (prezentacja werbalna).

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (40%) i z wykładów (60%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	32	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	30	32
łącznie	62	62

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Chrzanowska I., *Problemy edukacji osób z niepełnosprawnością*, Kraków 2010.
2. Janiszewska-Nieścioruk Z., red., *Edukacja integracyjna dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną*, Kraków 2007.
3. Janiszewska-Nieścioruk Z., red., *Uczeń o specjalnych potrzebach w przestrzeni współczesnego systemu edukacji*, 2010.
4. Kowalik S., *Psychospołeczne podstawy rehabilitacji osób niepełnosprawnych*, Warszawa 1996.
5. Kowalik S., *Psychologia rehabilitacji*, Warszawa 2007.
6. Ossowski R., *Teoretyczne i praktyczne podstawy rehabilitacji*, Bydgoszcz 1999.
7. Palak Z., Bartkiewicz Z., red., *Wsparcie społeczne w rehabilitacji i resocjalizacji*, Lublin 2004.
8. Paszkowicz M. A., *Wybrane aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami*, Zielona Góra 2009.
9. Pichalski R., *Podstawy rehabilitacji zdrowotnej, zawodowej i społecznej*, Warszawa 2002.
10. Sowa J., Wojciechowski F., *Proces rehabilitacji w kontekście edukacyjnym*, Rzeszów 2001.
11. Szumski G., *Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych*, Warszawa 2006.
12. Szumski G., *Wokół edukacji włączającej*, Warszawa 2010.
13. Wojciechowski F., *Niepełnosprawność, rodzina, dorastanie*, Warszawa 2007.
14. Żółkowska T., *Wyrównywanie szans społecznych osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Szczecin 2004.
15. Żółkowska T., red., *Społeczno-pedagogiczne konteksty niepełnosprawności*, Szczecin 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gajdzica Z., *Edukacyjne konteksty bezradności społecznej osób z lekkim upośledzeniem umysłowym*, Katowice 2007.
2. Gustavsson A., Zakrzewska-Manterys E., *Upośledzenie w społecznym zwierciadle*, Warszawa 1997.
3. Maciarz A., *Integracja społeczna dzieci niepełnosprawnych*, Warszawa 1987.
4. Maciarz A., *Z teorii i badań społecznej integracji dzieci niepełnosprawnych*, Kraków 1999.
5. Ostrowska A., red., *O seksualności osób niepełnosprawnych*, Warszawa 2007.
6. Pilecka W., *Przewlekła choroba somatyczna w życiu i rozwoju dziecka*, Kraków 2001.

UWAGI:

W ramach ćwiczeń studenci wizytują dwie placówki edukacyjne – szkołę specjalną, integracyjną lub ogólnodostępną.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ.

KOMPUTER W BADANIACH SPOŁECZNYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PEDP-KBS
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia
Prowadzący: dr inż. Edyta Mianowska dr E. Kołodziejska,
dr inż. E. Mianowska, dr E. Papiór

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z możliwościami wykorzystania standardowego oprogramowania oraz zasobów otwartych do badań społecznych. Ćwiczenie praktycznych umiejętności korzystania z narzędzi technologii informacyjnej w projektowaniu i realizacji badań społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa znajomość zasad pracy w środowisku Windows. Znajomość pakietu biurowego Office w zakresie podstawowym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Konstruowanie narzędzi badawczych: kwestionariusze ankiet, formularze on-line. Arkusz kalkulacyjny, jako narzędzie analizy danych z badań ilościowych: wczytywanie danych, przechowywanie, obliczenia (funkcje, tabele przestawne) i graficzna prezentacja danych (wykresy). Korespondencja seryjna. Ankiety on-line. Konstruowanie ankiet. Gromadzenie i przetwarzanie danych. Internetowe bazy bibliograficzne. Przygotowanie raportów z badań i prezentacja wyników.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne, indywidualne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi przygotować kwestionariusz ankiety do badań, wczytać dane i sprawdzić poprawność ich wczytania, wykonać podstawowe obliczenia i zinterpretować wyniki,	K_W12 K_U05	Zadania praktyczne Ocena zadań – jakości wykonania, zgodności z instrukcją Kolokwium – zadanie prak-	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
opracować dokument korespondencji seryjnej powiązany z bazą danych. Potrafi: przygotować wielostronicowy raport z badań, omówić i zaprezentować graficznie wyniki		tyczne w zakresie przetwarzania i prezentacji danych	
Potrafi wyszukać w Internecie bibliografię do prowadzonych prac badawczych. Potrafi wykorzystać zasoby internetowe i krytycznie ocenić ich wiarygodność	K_U04	Zadanie praktyczne – ocena bieżących ćwiczeń	Konwersatoria
Potrafi opracować, rozpowszechnić ankietę on-line oraz przetworzyć uzyskane tą drogą dane empiryczne	K_U05	Ocena ankiet przygotowanych przez studentów oraz opracowanego raportu	Konwersatoria
Krytycznie ocenia możliwość stosowania nowoczesnych technologii w badaniach społecznych ich wady i ograniczenia	K_K05	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	Konwersatoria

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Ocena z przedmiotu ustalana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych za wykonanie ćwiczeń i kolokwium. Liczba punktów możliwych do zdobycia podawana jest na początku zajęć. Kolokwium ma formę ćwiczenia praktycznego polegającego na wykonaniu obliczeń i interpretacji wyników. Wynik kolokwium stanowi 85% oceny.

Ocena końcowa

Ocena z ćwiczeń jest oceną ostateczną i ustalana jest następująco: powyżej 50% dostateczny, powyżej 60% dostateczny plus, powyżej 70% dobry, powyżej 80% dobry plus, powyżej 90% bardzo dobry.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu)	20	32
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Flanczewski S., *Word w biurze i nie tylko*, Gliwice 2004.

2. Kowalczyk G., *Word 2010 PL*, Gliwice 2010.
3. Maślowski K., *Excel 2007/10 PL: ćwiczenia zaawansowane*.
4. Maślowski K., *Excel 2010 PL*, Gliwice 2010.
5. Negrino T., *Prezentacje w PowerPoint 2007 PL: projekty*, Gliwice 2008.
6. Schwartz S., *Po prostu Office 2007 PL*, 2008.
7. Walkenbach J., *Excel 2003 PL: biblia*, Gliwice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Grover C., *Word 2007 PL: nieoficjalny podręcznik*, Gliwice 2007.
2. Simon J., *Excel: profesjonalna analiza i prezentacja danych*, Gliwice. 2006.

UWAGI:

Informacje dla studentów, program przedmiotu oraz materiały do zajęć znajdują się na stronie:
www.zmbs.wpsnz.uz.zgora.pl.

PROGRAM OPRACOWAŁY:

Dr E. Kołodziejska, dr inż. E. Mianowska, dr E. Papiór.

METODYKA RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO
METODYKA RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO
W ŚRODOWISKU OTWARTYM
W ŚRODOWISKU OTWARTYM

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MRO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do podjęcia aktywności resocjalizacyjnej i poradniczej w środowisku otwartym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metody oddziaływań resocjalizacyjnych i poradnianych w środowisku otwartym a cechy osobowości wychowanków. Dojrzałość interpersonalna a metody resocjalizacji i poradnictwa w przestrzeni otwartej. Koncepcja Huberta Quaya a zróżnicowanie oddziaływań resocjalizacyjnych. Alternatywne metody pracy w resocjalizacji i poradniczej w środowisku otwartym. Dynamika spotkania resocjalizacyjnego i poradnianego w środowisku otwartym. Socjoterapia w resocjalizacji w środowisku otwartym. Sport w procesie resocjalizacji w środowisku otwartym. Artystyczne formy pracy w resocjalizacji w środowisku otwartym. Umiejętności metodyczne pedagoga resocjalizacyjnego. Zasady konstruowania scenariuszy zajęć resocjalizacyjnych. Praca resocjalizacyjna i poradnicza w ośrodkach kuratorskich.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować różne rodzaje struktur społecznych wspierających realizację celów resocjalizacji w środowisku otwartym w i instytucjach życia społecznego wspierających otwartą formułę resocjalizacji oraz potrafi opisać zachodzące między nimi relacje	K_W07	Dokonanie opisu przestrzeni i kontekstu społecznego działań resocjalizacyjnych i poradnianych w przygotowanym scenariuszu	Konwersatoria
Potrafi wskazać wyznaczniki profesjonalnych działań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym	K_W20	Dokonanie ewaluacji zajęć prowadzonych przez studenta oraz innych członków grupy	Konwersatoria
Potrafi ocenić i zinterpretować zjawiska społeczne będące zagrożeniem i szansą dla procesu resocjalizacji w środowisku otwartym; potrafi zaprojektować te działania tak, aby wiązać je z różnymi obszarami działalności resocjalizacyjnej	K_U01	Udział w dyskusji podczas zajęć	Konwersatoria
Wykorzystuje umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej szczególnie w odniesieniu do specyficznych grup resocjalizacyjnych, potrafi używać języka specjalistycznego i odwołującego się do problemów resocjalizacji. Potrafi porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie resocjalizacji, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Zajęcia w grupie studenckiej (pokaz ćwiczeń)	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę metodyczną do organizowania działań związanych z resocjalizacją w środowisku otwartym	K_U14	Scenariusz zajęć resocjalizacyjnych	Konwersatoria
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań resocjalizacyjnych w środowisku otwartym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych w obszarze alternatywnych form resocjalizacji; jest wytrwały w realizacji indywidualnych i zespołowych działań w zakresie resocjalizacji w środowisku otwartym	K_K03	Symulacje decyzyjne	Konwersatoria
Jest świadomy odpowiedzialności jakie niesie praca w obszarze resocjalizacji w środowisku otwartym	K_K08	Umiejętność formułowania w scenariuszach przewidywanych efektów działań resocjalizacyjnych	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest przygotowanie scenariusza zajęć resocjalizacyjnych w środowisku otwartym na dowolny temat oraz przeprowadzenia 15 minutowego pokazu ćwiczeń wykorzystywanych podczas zajęć w zakresie resocjalizacji w środowisku otwartym. Ocenie będzie podlegało przygotowanie studenta do zajęć, innowacyjność zastosowanych ćwiczeń, sposób budowania interakcji z grupą, wieloaspektowa ewaluacja prowadzonych w grupie studenckiej zajęć.

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	48	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	27	47
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Górski S., *Metodyka resocjalizacji*, Warszawa 1985.
2. Górski S., Kolarczyk T., red., *Wybrane problemy psychokorekcji w resocjalizacji skazanych*, Warszawa 1982.
3. Pospiszyl K., *Resocjalizacja: teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań*, Warszawa 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bartkowicz Z., *Pomoc terapeutyczna nieletnim agresorom i ofiarom agresji w zakładach resocjalizacyjnych*, Lublin 1996.
2. Doliński A., Gajewska G., *Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. I, Zielona Góra 2002.
3. Doliński A., Gajewska G., Szczęsna A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty wychowania młodzieży a warsztat pracy pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. III, Zielona Góra 2002.
4. Doliński A., Gajewska G., Szczęsna A., *Teoretyczno-metodyczne aspekty wychowania młodzieży: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. IV, Zielona Góra 2003.
5. Doliński A., Gajewska G., Szczęsna A., *Teoretyczne i metodyczne aspekty kalendarza wychowawcy: scenariusze zajęć wychowawczych*, T. V, Zielona Góra 2002.
6. Kalinowski M., *Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich*, Warszawa 1991.
7. Kłaczekiewicz S., *Trening autogenny w procesie resocjalizacji*, Gdańsk 1984.
8. Kosek-Nita B., Raś D., red., *Kontakty z ludźmi "innymi" jako problem wychowania, opieki i resocjalizacji*, Katowice 2000.

9. Kubiak W., *Funkcjonowanie rodzinnego ośrodka diagnostyczno-konsultacyjnego w systemie wychowania prewencyjno-resocjalizacyjnego dzieci i młodzieży*, Szczecin 1986.
10. Kulczycki M., Zduńczyk J., *Resocjalizacja przez pracę*, Warszawa 1981.
11. Mudrecka I., *Instytucjonalne formy pracy resocjalizacyjnej z nieletnimi*, Opole 1999.
12. Sas-Nowosielski K., *Możliwości wykorzystania kultury fizycznej w resocjalizacji nieletnich*, Warszawa 2002.
13. Węgliński A., *Mikrosystemy wychowawcze w resocjalizacji nieletnich*, Lublin 2000.
14. Żychowska T., *Wychowawcze funkcje muzyki w resocjalizacji nieletnich*, Warszawa 1983.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Artur Doliński.

METODYKA RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO
METODYKA RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO
W ŚRODOWISKU ZAMKNIĘTYM
W ŚRODOWISKU ZAMKNIĘTYM

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-MRZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na „zał”	4	
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	Zaliczenie na „zał”			
Konwersatoria	18	–	Zaliczenie na ocenę			

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wykorzystywania sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych w jednostkach penitencjarnych postaw społecznie nieakceptowanych. Pojęcie i zadania metodyki pracy resocjalizacyjnej. poznanie pracy wychowawcy penitencjarnego w oparciu o określone metody penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii, patologii, kryminologii i aksjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Oddziaływanie resocjalizacyjne na skazanych. Zakład karny jako instytucja wychowawcza. Procedura resocjalizacyjna. Diagnozowanie penitencjarne. Indywidualny Program Resocjalizacyjny. Zasady oddziaływania penitencjarnego: Europejskie Reguły Więzienne, niektóre wybrane zasady resocjalizacji penitencjarnej.

Konwersatoria

Wybrane metody resocjalizacji penitencjarnej: metody oparte na wpływie osobistym, metoda przykładu własnego, metoda doradzania wychowawczego, metoda przekonywania; metody wpływu sytuacyjnego, metoda organizowania doświadczeń uczących, nagradzanie i karanie dyscyplinarne, metoda treningu, metoda uświadamiania skutków zachowań; metody wpływu grupy, metoda samorządu, znaczenie zajęć grupowych; metody wpływu kulturowego, metoda nauczania resocjalizującego,

metoda aktywizacji pracowniczej – ergoterapia, metoda organizacji rekreacji; metody psychokorekcyjne. Doradztwo grupowe. Psychodrama. Psychopantomima: relaksacja i trening autogenny, muzykoterapia. Trening asertywności.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Konwersatoria – dyskusja, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować metody pracy penitencjarnej	K_W13	Kolokwium Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Konwersatoria
Jest otwarty na pogłębianie wiedzy z zakresu metod psychokorekcyjnych wykorzystywanych w środowiskach: ośrodki socjoterapeutyczne, zakłady karne dla młodocianych, jednostki penitencjarne dla kobiet i mężczyzn, dom Matki i Dziecka Zakład Karny Krzywaniem	K_K07	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Jest kreatywny w zakresie wykorzystywania umiejętności interpersonalne i prospołecznych w procesie resocjalizacyjnym w środowisku zamkniętym	K_K08	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z programami punktowymi.

Konwersatoria

Konwersatoria kończą się zaliczeniem z oceną, składową tej oceny są: praca grupowa oraz ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć. Ocena końcowa z ćwiczeń to średnia ocen z wykonanych zadań.

Ocena końcowa

Ocena końcowa to ocena z konwersatoriów. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie obu form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	60	45

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	40	55
--	----	----

	Łącznie	100	100
Punkty ECTS		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego		3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego		1	2
	Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ambrozik W., *Młodociani mordercy*, Poznań 2003.
2. Bonda K., *Polskie morderczynie*, Warszawa 2009.
3. Ciosek M., *Psychologia sądowa i penitencjarna*, Warszawa 2003.
4. Dybalska J., *Kobieta w więzieniu*, Warszawa 2009.
5. Hołyst B., *Socjologia kryminalistyczna*, Warszawa 2007.
6. Jaworska A., *Resocjalizacja: zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne*, Kraków 2009.
7. Kamiński M., *Gry więzienne*, Warszawa 2006
8. Kozaczuk F., *Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych*, Rzeszów 2008.
9. Machel H., *Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej*, Gdańsk 1994.
10. Miller A., *Gdy runę mury milczenia*, Poznań 2006.
11. Pastwa-Wojciechowska B., *Kliniczne i sądowo-penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka*, Kraków 2007.
12. Przybyliński S., *Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej*, Kraków 2008.
13. Sitaczyk N., *Nieletni sprawcy zabójstw*, Lublin 2004.
14. Tillman K.J., *Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie*, Warszawa 1996.
15. Urban B., *Zachowania dewiacyjne młodzieży*, Kraków 2004.
16. Urban B., Stanik J., *Resocjalizacja*, T. I-II, Warszawa (2007).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna: wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne*, 1995.
2. Wolska A., *Wybrane warunki socjalizacji zabójców*, 1999.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof.UZ.

METODYKA TERAPII UZALEŻNIEŃ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-RiT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Egzamin		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat uzależnień, ich uwarunkowań, rodzajów, faz rozwoju i funkcjonowania osób uzależnionych. Zapoznanie studentów z różnymi metodami i formami terapii i resocjalizacji osób uzależnionych oraz różnymi wzorcowymi systemami terapii uzależnień w Polsce i na świecie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Przyczyny uzależnień – teorie biologiczne, psychologiczne i socjologiczne wyjaśniające proces powstawania uzależnień. Prohibicja jako sposób społecznego oddziaływania w obszarze uzależnień. Przemiany obyczajowe w Polsce jako tło rozwoju uzależnień. Uzależnienie jako choroba – uzależnienie fizyczne, psychiczne i społeczne. Kryteria uzależnienia według ICD-10. Psychologiczne uwarunkowania powstawania uzależnień. Fazy rozwoju uzależnienia – różne podejścia teoretyczne. Programy Redukcji Szkód. Systemy terapii uzależnień w Polsce i na świecie.

Ćwiczenia

Rodzaje środków psychoaktywnych – ich działanie i skutki nadużywania. Uzależnienia od czynności. Uzależnienia od substancji a uzależnienia od czynności – podobieństwa i różnice. Środowiskowe i kulturowe uwarunkowania powstawania uzależnień. Dostęp do środków uzależniających a profilaktyka uzależnień. Programy substytucyjne. Typologia pacjentów uzależnionych. Różnorodność metod pracy z osobami uzależnionymi. Rodzina a uzależnienie – wpływ środowiska rodzinnego na proces terapii osób uzależnionych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – dyskusja, pogadanka heurystyczna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować główne teorie powstawania i rozwoju uzależnień oraz zna teoretyczne podstawy różnorodnych metod stosowanych w terapii uzależnień. Opisuje te teorie używając właściwej terminologii	K_W13	Test (pytania otwarte) z programami punktowymi Ocena indywidualnej prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Opisuje strukturę i funkcje systemu terapii osób uzależnionych, wskazuje cele, podstawy prawne, charakteryzuje organizację i funkcjonowanie różnych instytucji terapeutycznych i resocjalizacyjnych działających w obszarze uzależnień	K_W14	Test z programami punktowymi Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Stosuje podstawowe ujęcia teoretyczne w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań w obszarze uzależnień ze szczególnym uwzględnieniem analizy przyczyn powstawania uzależnień, diagnozowania sytuacji osób uzależnionych i prognozowania działań terapeutycznych dotyczących tych osób oraz analizowania działań praktycznych dotyczących terapii i resocjalizacji osób uzależnionych	K_U03	Ocena projektu (praca grupowa) dotyczącego diagnozy uzależnienia i propozycji metod terapii odniesieniu do indywidualnego przypadku Ocena dokonanej diagnozy i proponowanych metod terapii oraz sposobu ich prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Weryfikuje przydatność metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z terapią i resocjalizacją osób uzależnionych	K_U09	Ocena projektu (praca grupowa) dotyczącego diagnozy uzależnienia i propozycji metod terapii odniesieniu do indywidualnego przypadku Ocena dokonanej diagnozy i proponowanych metod terapii oraz sposobu ich prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Jest świadomy sensu, wartości i potrzeby podejmowania działań terapeutycznych wobec osób uzależnionych, jest otwarty na podejmowanie wyzwań w tym obszarze, odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie terapii i resocjalizacji osób uzależ-	K_K03	ocena projektu (praca grupowa) dotyczącego diagnozy uzależnienia i propozycji metod terapii odniesieniu do indywidualnego przypadku; ocena dokonanej diagnozy i proponowanych metod tera-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
nionych		pii oraz sposobu ich prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny w formie testu z określonymi progami punktowymi.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca indywidualna; ocena projektu dotyczącego diagnozy osoby uzależnionej i prezentacji proponowanych działań terapeutycznych – praca grupowa (grupy 2-3 osobowe); ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć – ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć.

Ocena końcowa

Końcowa ocena z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i wykładów (egzaminu).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	55	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	60	80
łącznie	115	115
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Beck A.T., Wright F.D., Newman C., F., Liese B., S., *Terapia poznawcza uzależnień*, Uniwersytet Jagielloński, Kraków 2007.
2. Cekiera Cz., *Psychoprofilaktyka uzależnień oraz terapia i resocjalizacja osób uzależnionych*, Lublin 1999.
3. Chrostek Maj J., Wodowski G., *Szczypta naszej nadziei: leczenie substytucyjne uzależnionych od opiatów w Krakowie, 2000-2007*, Kraków 2008.
4. Derwich – Nowak A., *Patologiczny hazard*.
5. *ICD-10 Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania: badawcze kryteria diagnostyczne* Warszawa 1998 (część dotycząca zaburzeń psychicznych spowodowanych używa-

niem substancji psychoaktywnych).

6. Maisto S, Galizio M., Connors G. *Uzależnienia: zażywanie i nadużywanie*, Warszawa 2000.
7. Mellibruda J., Sobolewska-Mellibruda Z., *Integracyjna psychoterapia z uzależnień: teoria i praktyka*, Warszawa 2006.
8. Obłąkowska-Rogała J., *Przyczyny narkomanii: wyjaśnienia teoretyczne*, Warszawa 1999.
9. Obłąkowska-Rogała J., *Narkoman w rodzinie: wskazania do terapii*, Warszawa 2002 (rozdz. *Skuteczność programów terapii uzależnień*).
10. Wojewódzka B., *Hazard: zabawa czy zagrożenie*.
11. Woydyłło E., *Wyzdrowieć z uzależnienia*, Warszawa 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gaś Z., B., *Redukcja szkód a profilaktyka uzależnień*, „Remedium” 2002.
2. James R.K., Gilliland B.E., *Strategie interwencji kryzysowej*, Warszawa 2004 (rozdz. 8: *Uzależnienie od substancji chemicznych, Kryzys nałogu*).
3. Osiatyński W., *Grzech czy choroba*, Warszawa 1994
4. Psychologiczna problematyka uzależnień od alkoholu i narkotyków , [w:] *Psychologia: podręcznik akademicki*, T. III, Gdańsk.
5. Verster A., Bunnig E., *Skuteczność leczenia substytucyjnego uzależnienia od opiatów*, Warszawa 2004 (tekst dostępny na stronie Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii www.kbpn.gov.pl w dziale Publikacje).
6. Woronowicz B.T., *Alkoholowe vademecum dla każdego*, Zakroczym 1993.
7. AAWS: *Życie w trzeźwości*, Apostolicum 1996.
8. AAWS: *Anonimowi Alkoholicy*, Apostolicum 1996.
9. Kwartalnik „Problemy Narkomanii”.
10. Czasopismo „Remedium”.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Andrzej Zygałto.

PEDAGOGIKA PENITENCJARNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PPEN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Egzamin	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom podstawowej wiedzy, sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania u wychowanków postaw społecznie nieakceptowanych. wskazanie optymalnego postępowania resocjalizacyjnego względem jednostki lub grupy wychowawczej ze wskazaniem etiologii (diagnozy), prognozy pedagogicznej i resocjalizacyjnej, działań terapeutycznych oraz postpenitencjarnych względem osób społecznie niedostosowanych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, kryminologii i prawa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Teorie przestępczości w ujęciu interdyscyplinarnym. Teoria socjalizacji według K. Hurrelmanna i J. Tillmana. Środowisko rodzinne w genezie zachowań dewiacyjnych i przestępczych. Oddziaływania penitencjarne w jednostkach totalnych. Mediacja i kuratela jako instytucje sprawiedliwości i resocjalizacji.

Ćwiczenia

Podział metod resocjalizacyjnych według Czapówa. Przykłady programów resocjalizacyjnych. Pedagogiczna efektywność oddziaływań penitencjarnych. Systemy wartości a zaburzone zachowania społeczne. Rozwój religijny a resocjalizacji i profilaktyka społeczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – dyskusja, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wyjaśnić podstawową terminologię używaną w pedagogice penitencjarnej i interpretuje jej źródła oraz zastosowanie w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	K_W01	Egzamin Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi scharakteryzować różne środowiska wychowawcze, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące	K_W10	Egzamin Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki, socjologii, kryminologii i prawa w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Jest krytyczny i potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i prawidłowych praktyk do realizacji zadań związanych z metodami resocjalizacyjnymi	K_U09	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z programami punktowymi.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena z projektu, opanowanie podstawowych zagadnień z przedmiotu oraz prezentacja wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć.

Ocena końcowa

Ocena końcowa z ćwiczeń to średnia ocen z zadań wykonanych na ćwiczeniach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	50	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	25	50
Łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ciosek M., *Psychologia sądowa i penitencjarna*, Warszawa 2003.
2. Hołyst B., *Więziennictwo nowe wyzwania, II Polski Kongres Penitencjarny*, Kalisz 2001.
3. Hołyst B., *Kryminologia*, Warszawa 2006.
4. Hołyst B., *Socjologia kryminalistyczna*, Warszawa 2007.
5. Janiszewski B., *Recydywa wielokrotna w prawie karnym*, Poznań 1992.
6. Jaworska A., *Resocjalizacja: zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne*, Kraków 2009.
7. Lelental S., *Kodeks karny wykonawczy: komentarz*, Warszawa 2001.
8. Machel H., *Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej*, Gdańsk 1994.
9. Machel H., *Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna*, Gdańsk 2003.
10. Majchrzyk Z., *Motywacje zabójczyń*, Warszawa 2005.
11. Miller A., *Gdy runą mury milczenia*, Poznań 2006.
12. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna: wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne*, Warszawa 2005.
13. Stepniak P., *Środowisko otwarte jako alternatywa dla więźnia*, Poznań (1997).
14. Szczygieł G., *Społeczna readaptacja skazanych w polskim systemie penitencjarnym*, Białystok 2002.
15. Szymanowska A., *Więzienie i co dalej*, Warszawa, 2003.
16. Tillman K.J., *Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie*, Warszawa 1996.
17. Urban B., *Resocjalizacja*, T. I-II, Warszawa 2007.
18. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna: wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne*, Warszawa 1995.
2. Urban B., Stanik J., *Resocjalizacja*, T. I-II, Warszawa 2007.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof.UZ.

PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PRES

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2		Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–		Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie z obszarem tematycznym pedagogiki resocjalizacyjnej, wskazaniem kluczowych trendów i kierunków we współczesnej resocjalizacji. Z uwagi na wprowadzający charakter przedmiotu, kierunkujący zainteresowania słuchaczy celem jest uświadomienie studentom różnych problemów resocjalizacyjnych, którymi będą zajmować się podczas studiów w obrębie specjalistycznych przedmiotów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Teoretyczne konteksty pedagogiki resocjalizacyjnej. Norma w kontekście granic zachowań wyznaczająca wymiar patologii zachowania. Zaburzenia w zachowaniu – niedostosowanie społeczne – przestępczość. Kryzysy rozwojowe jako czynnik sprzyjający zaburzeniom zachowania. Dorastanie społeczne a zachowania dewiacyjne młodzieży. Transmisja wzorów rodzinnych w genezie zaburzonych zachowań. Pedagog resocjalizacyjny – model wzorzec.

Ćwiczenia

Ewolucja zaburzeń w zachowaniu w kierunku przestępczości. Placówki resocjalizacyjne. Projektowanie systemów resocjalizacji. Resocjalizacja w środowisku otwartym. Problem diagnozy resocjalizacyjnej (efektywność resocjalizacji, diagnoza atmosfery społecznej instytucji resocjalizującej). Problem drugiego życia w placówkach resocjalizacyjnych. Metaumiejętności i umiejętności specjalne pedagoga resocjalizacyjnego. Dynamika grupy o zaburzonych zachowaniach. Role społeczne w strukturze grupy resocjalizacyjnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – metoda sytuacyjna, dyskusja, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi dobrać terminologię używaną w pedagogice resocjalizacyjnej, potrafi wytłumaczyć jej źródła oraz objaśnić związek z innymi dyscyplinami naukowymi. Dobiera pojęcia wykorzystywane w pedagogice resocjalizacyjnej do opisu rzeczywistości społecznej, patologii, dewiacji oraz normy	K_W01	Egzamin	Wykłady
Potrafi wskazać miejsce pedagogiki resocjalizacyjnej systemie nauk oraz o jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi	K_W02	Egzamin	Wykłady
Potrafi opisać różne rodzaje struktur społecznych osadzonych w przestrzeni resocjalizacyjnej, instytucjach życia społecznego odnoszące się do problemów resocjalizacyjnych oraz zachodzących między nimi relacji	K_W07	Praca zaliczeniowa	Ćwiczenia
Potrafi zastosować różne ujęcia interpretacyjne w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań związanych z przestępczością i łamaniem norm, diagnozowania i prognozowania sytuacji z obszaru resocjalizacji oraz analizowania strategii działań resocjalizacyjnych w odniesieniu do różnych kontekstów zaburzonych wzorców zachowań	K_U03	Praca zaliczeniowa	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do rozstrzygnięcia dylematów pojawiających się w pracy pedagoga resocjalizacyjnego. Potrafi zweryfikować odpowiedzi w postaci hipotez związane z kluczowymi dylematami z zakresu resocjalizacji	K_U13	Praca zaliczeniowa	Ćwiczenia
Jest świadomy moralnych i etycznych dylematów związane z własną i cudzą pracą w obszarze resocjalizacji, jest zdeterminowany do poszukiwania optymalnych rozwiązań. Jest etyczny w działaniach resocjalizacyjnych	K_K05	Egzamin	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Egzamin – test zawierający pytania problemowe, w których trzeba wskazać poprawne definicje, roz-

wiązania problemu. Maksymalna ilość punktów możliwych do uzyskania w teście to 100 pkt. Kryteria oceny przedstawiają się następująco 0-60 pkt. – ocena niedostateczna, 61-70 pkt. ocena dostateczna, 71-85 pkt. ocena dobra, 86-100 pkt. ocena bardzo dobra (oceny połówkowe, np. db plus uzyskuje się po przekroczeniu połowy przedziału punktowego pomiędzy ocenami cząstkowymi).

Ćwiczenia

Zaliczenie z oceną – przygotowanie w formie pracy pisemnej koncepcji rozwiązania dylematów resocjalizacyjnych z wykorzystaniem podejmowanych w trakcie zajęć prób interpretacji i konceptualizacji zjawisk. Praca powinna zawierać następujące części: przedstawienie problemu, dyskusja z istniejącymi rozwiązaniami, wskazanie dylematów, szans i zagrożeń, sformułowanie propozycji rozstrzygnięć ze wskazaniem argumentacji.

Ocena końcowa

Oceną końcową będzie średnia arytmetyczna ocen z obu form zajęć (ćwiczeń i wykładów).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	55
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, wystąpienia)	75	95
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Doliński A., *Zachowania młodzieży w sytuacjach społecznych jako transmisja wzorów rodzinnych*, Kraków 2004.
2. Kozak S., *Patologie wśród dzieci i młodzieży: leczenie i profilaktyka*, Kraków 2007.
3. Machel H., *Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej*, Kraków 2007.
4. Pospiszyl K., *Resocjalizacja*, Warszawa 1998.
5. Przybyliński S., *Podkultura więzienna: wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej*, Kraków 2007.
6. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna*, Warszawa 2001.
7. Rybczyńska D., red., *Ciągłość i zmiana w obszarze profilaktyki społecznej i resocjalizacji*, Zielona Góra 2002.
8. Siemaszko A., *Granice tolerancji: o teoriach zachowań dewiacyjnych*, Warszawa 1993.
9. Urban B., *Zaburzenia w zachowaniu i przestępczość młodzieży*, Kraków 2000.
10. Urban B., *Zachowania dewiacyjne młodzieży*, Kraków 2000.
11. Urban B., Stanik J., *Resocjalizacja: teoria i praktyka, T. I-II*, Kraków 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bałandynowicz A., *Probacja: resocjalizacja z udziałem społeczeństwa*, Kraków 2007.
2. Oyster C.K., *Grupy*, Poznań 2002.
3. Skafiriak B., *Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych*, Kraków 2007.
4. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Artur Doliński.

PEDAGOGIKA RODZINY PEDAGOGIKA RODZINY

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PEDP-PRODR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Krzysztof Wąż, inny nauczyciela akdemicki
z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy na temat rodziny, jej specyfiki jako agendy socjalizacyjnej i środowiska wychowawczego oraz przemian zachodzących we współczesnej rodzinie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, socjologii, psychologii ogólnej, psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika rodziny – wprowadzenie. Różne ujęcia rodziny i różne sposoby jej definiowania. Funkcje rodziny. Pedagogiczna typologizacja rodzin. Rodzina współczesna. Alternatywne formy życia rodzinnego i małżeńskiego. Macierzyństwo i ojcostwo. Dziecko w rodzinie współczesnej. Problemy samotnego rodzicielstwa. Więzy w rodzinie. Rola więzi społecznych i emocjonalnych w rodzinie i ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Przeobrażenia więzi w rodzinie. Rodzina a rozwój dziecka. Socjalizacja i wychowanie w rodzinie. Mechanizmy socjalizacji w rodzinie. Wartości w rodzinie. Uwarunkowania międzypokoleniowego przekazu wartości. Postawy rodzicielskie i style wychowawcze rodziców oraz ich wpływ na rozwój i funkcjonowanie dziecka. Rodzina z dzieckiem o zaburzonem rozwoju. Osoba chora i niepełnosprawna w rodzinie. Funkcjonowanie rodzin niepełnych i zrekonstruowanych, rodzin mało i wielodzietnych oraz związków nieformalnych posiadających dzieci. Relacje rodzina – szkoła. Współuczestnictwo rodziców w procesie edukacji dzieci. Syntonia oddziaływań wychowawczych rodziny i szkoły. Rodzina wobec trudności i kryzysów. Sprawowanie opieki nad dziećmi w sytuacji kryzysu. Obszary i możliwości pedagogicznego i socjalnego wspomaganie współczesnej rodziny polskiej. Rola przekazu medialnego w kształtowaniu wizerunku i lansowaniu modeli współczesnej rodziny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń	K_W08	Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Ćwiczenia
Rozumie problematykę środowiska wychowawczego, jakim jest rodzina, jego specyfikę i procesy w nim zachodzące	K_W10	Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć Ocena aktywności na zajęciach, sposobu prezentacji i argumentowania swojego zdania	Ćwiczenia
Wykorzystuje podstawową wiedzę teoretyczną dotyczącą rodziny oraz analizuje i interpretuje jej problemy (edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe), a także motywy i wzory ludzkich zachowań	K_U02	Ocena projektu – opracowania dotyczącego transmisji pokoleniowej w rodzinie	Ćwiczenia
Jest przekonany o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym	K_K03	Konwersacja – ocena aktywności, sposobu argumentowania i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia
Rozumie wagę zachowania się w sposób profesjonalny, i konieczności przestrzegania zasad etyki zawodowej	K_K04	Ocena projektu – opracowania dotyczącego transmisji pokoleniowej w rodzinie	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Student powinien zaprezentować wybrane zagadnienie programowe w toku zajęć – praca grupowa; wykonać projekt – opracowanie dotyczące obrazu transmisji pokoleniowej w rodzinie – praca indywidualna; wykazać się aktywnością w toku zajęć, prezentując i argumentując własne poglądy.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	21
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, prezentacji, wystąpienia)	30	54
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Dzieżgowska I., *Rodzice w szkole*, Warszawa 1999.
2. Farnicka M., *Przemiany realizacji zadań rozwojowych ewolucja czy rewolucja?*, Zielona Góra 2011.
3. Janicka I., red., *Rodzice i dzieci w różnych systemach rodzinnych*, Kraków 2012.
4. Janicka I., Liberadzka H., red., *Psychologia rodziny*, Warszawa 2014.
5. Janocha W., red., *Niepełnosprawność: wybrane aspekty sytuacji osób niepełnosprawnych i ich rodzin*, Kielce 2006.
6. Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., *Pedagogika rodziny*, Toruń 1998.
7. Liberadzka H., Malina A., red., *Wybrane problemy współczesnych małżeństw i rodzin*, Warszawa 2011.
8. Łaciak B., *Obyczajowość polska czasów transformacji czyli wojna postu z karnawalem*, Warszawa 2005.
9. Muszyński W., *Wartości w rodzinie: ciągłość i zmiana*, Toruń 2010.
10. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 1995.
11. Płopa M., *Psychologia rodziny: teoria i badania*, Kraków 2004.
12. Sikorska M., *Nowa matka, nowy ojciec, nowe dziecko: o nowym układzie sił w polskich rodzinach*, Warszawa 2009.
13. Słany K., *Alternatywne formy życia małżeństwo – rodzinnego w ponowoczesnym świecie*, Kraków 2008.
14. Szlendak T., *Socjologia rodziny: ewolucja, historia, zróżnicowanie*, Warszawa 2011.
15. Wrzesień W., Żurek A., Przybył I., *Rodzice i ich dzieci w tańcu pokoleń*, Poznań 2005.
16. Ziemska M., *Postawy rodzicielskie*, Warszawa 1973.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Beck U., Beck-Gernsheim E., *Miłość na odległość: modele życia w epoce globalnej*, Warszawa 2013.
2. Farnicka M., *Między wyborem a przymusem: rodzina a sposób radzenia sobie w różnych sytuacjach życiowych*, Warszawa 2013.
3. Kosakowski C., *Węzłowe problemy pedagogiki specjalnej*, Toruń 2003.
4. Nowosad I., red., *Nauczyciele i rodzice: współpraca w wychowaniu*, Zielona Góra 2001.
5. Tryjarska B., red., *Bliskość w rodzinie: więzi w dzieciństwie a zaburzenia w dorosłości*, Warszawa 2012.
6. Wałęcka-Matyja K., *Struktura rodziny a zróżnicowanie zachowań społecznych i osobowości młodzieży*, Łódź 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Krzysztof Wąż.

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PSP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	II	Egzamin	3
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu teorii i praktyki pedagogiki specjalnej; jej podmiotem i przedmiotem zainteresowań, subdyscyplinami oraz praktyką wychowania, kształcenia i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami (o specjalnych potrzebach).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotów: wprowadzenie do psychologii, wstęp do pedagogiki, biomedyczne podstawy rozwoju i wychowania

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Zagadnienia wprowadzające w problematykę pedagogiki specjalnej: terminologia, powiązania pedagogiki specjalnej z innymi naukami, podmiot i przedmiot zainteresowań, subdyscypliny. Rozwój teorii i praktyki pedagogiki specjalnej: aspekty historyczne, uwarunkowania i perspektywy, współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej. Charakterystyka populacji osób z niepełnosprawnościami: kryteria niepełnosprawności, klasyfikacje osób z zaburzeniami w rozwoju i funkcjonowaniu. Wielowymiarowość niepełnosprawności: koncepcje, modele ujmowania niepełnosprawności człowieka i ich konsekwencje dla rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami. Proces normalizacji i społecznej integracji osób z niepełnosprawnościami: istota, cele, założenia, uwarunkowania i możliwości realizacji. Proboloński model kształcenia pedagogów, nauczycieli i pedagogów specjalnych; zagrożenia i możliwości przygotowania profesjonalistów do pracy z osobami z niepełnosprawnością, o specjalnych potrzebach.

Ćwiczenia

Kryteria i bariery funkcjonowania człowieka. Kryteria i konsekwencje niepełnosprawności – proces przystosowywania się do niepełnosprawności, złożona sytuacja człowieka z niepełnosprawnością.

Problem edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami w Polsce i wybranych krajach europejskich. Charakterystyka osób z wybranymi zaburzeniami rozwojowymi, chorobami, niepełnosprawnością; trudności poznawcze i przystosowawcze oraz możliwości terapii, edukacji i integracji tych osób. Problem opóźnień i zaburzeń w rozwoju mowy, ich przyczyny, konsekwencje i terapia. Czynniki optymalnego kształtowania mowy dziecka. Problem edukacji uczniów z zaburzeniami zachowania, wybitnie zdolnych, pochodzących ze środowisk zróżnicowanych językowo i kulturowo; czynniki wspomagające i utrudniające edukację. Diagnostyka i orzecznictwo w sprawach zaburzeń rozwojowych (niepełnosprawności). Rola pedagogów i nauczycieli w rozpoznawaniu odchyśleń i zagrożeń rozwojowych dzieci. Możliwości wspierania osób z niepełnosprawnościami, zaburzeniami w rozwoju i funkcjonowaniu przez pedagogów i nauczycieli.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy.

Ćwiczenia – praca w grupach, dyskusja wielokrotna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje główne cele i zadania pedagogiki specjalnej, charakteryzuje działy szczegółowe, definiuje podstawowe pojęcia	K_W13	Egzamin ustny Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Wskazuje ograniczenia i możliwości w rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z wybranymi zaburzeniami w rozwoju, chorobami, niepełnosprawnościami, specjalnymi potrzebami	K_W15	Egzamin ustny Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi oszacować nasilenie niekorzystnych zjawisk społecznych zakłócających proces normalizacji i społecznej integracji osób z niepełnosprawnościami i/lub specjalnymi potrzebami, np. wykluczanie, stygmatyzację, segregację	K_U02	Egzamin ustny Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Jest wrażliwy na potrzeby osób z zaburzeniami w rozwoju i funkcjonowaniu; argumentuje potrzebę realizacji celów praktycznych pedagogiki specjalnej	K_K03	Egzamin ustny Dyskusja	Wykłady Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się oceny przygotowania i prezentacji w czasie zajęć zagadnień przewidzianych w ich programie (oceny aktywnego uczestnictwa) oraz odbycie wizytacji jednej z proponowanych placówek dla osób z niepełnosprawnością (szkoły, ośrodka specjalnego lub rehabilitacyjnego).

Wykłady

Egzamin ustny z zagadnień programowych wykładów opracowanych w formie pytań (student losuje 3 pytania); warunkiem zaliczenia jest 60% poprawnych odpowiedzi na pytania (punktowane 1-5). Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (30%) i z egzaminu (70%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	34	22
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	51	63
łącznie	85	85

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Barnes A., Mercer G., *Niepełnosprawność*, Warszawa 2008.
2. Cytowska, Wilczura B., Stawarski A., red., *Dzieci chore, niepełnosprawne i z utrudnieniami w rozwoju*, Kraków 2008.
3. Dykcik W., red., *Pedagogika specjalna*, Poznań 2009.
4. Gałkowski T., Jastrzębowska G., *Logopedia*, Opole 1999.
5. Janiszewska-Nieścioruk Z., Maciarz A., *Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Kraków 2006.
6. Kirenko J., *Oblicza niepełnosprawności*, Lublin 2006.
7. Kosakowski, *Węzłowe problemy pedagogiki specjalnej*, Toruń 2003.
8. Krause A., *Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej*, Kraków 2010.
9. Krause A., Żyta S., Nosarzewska, *Normalizacja środowiska społecznego osób z niepełnosprawnością intelektualną*, Toruń 2010.
10. Obuchowska I., red., *Dziecko niepełnosprawne w rodzinie*, Warszawa 2009.
11. Sękowska Z., *Pedagogika specjalna*, Warszawa 2001.
12. Smith D., *Pedagogika specjalna*, T. I-II, Warszawa 2008.
13. Speck O., *Niepełnosprawni w społeczeństwie*, Gdańsk 2005.
14. Zeidler W., red., *Niepełnosprawność: wybrane problemy psychologiczne i ortopedagogiczne*, Gdańsk 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bartnikowska U., Żyta A., *Żyjąc z niepełnosprawnością: przeszłość, teraźniejszość i przyszłość*, Toruń 2007.
2. Dykcik W., Szychowiak B., red., *Nowatorskie i alternatywne metody w teorii i praktyce pedagogiki specjalnej*, Poznań 2001.
3. Gardner H., *Inteligencje wielorakie*, Warszawa 2009.

4. Kościelska M., *Niechciana seksualność*, Warszawa 2004.
5. Paszkowicz M., A., *Wybrane aspekty funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami*, Zielona Góra 2009.
6. Zawiślak A., *Wybrane zagadnienia z pedagogiki specjalnej*, Kraków 2010.

UWAGI:

W ramach ćwiczeń studenci wizytują jedną z placówek dla osób z niepełnosprawnością – warsztat terapii zajęciowej (dla osób dorosłych), ośrodek rehabilitacyjno-wychowawczy i przedszkole integracyjne lub ośrodek szkolno-wychowawczy (dla dzieci i młodzieży)

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ.

PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI KURATORA SĄDOWEGO

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PEDP-PRDK
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	6	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	6	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy z zakresu działalności kuratora ze szczególnym uwzględnieniem działalności resocjalizacyjnej. Wskazanie aktów prawnych stanowiących podstawę prawną aktywności kuratora z interpretacją przepisów prawa w odniesieniu do określonych sytuacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji. Metodyka wychowania resocjalizacyjnego. Diagnoza pedagogiczna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Geneza kurateli sądowej w ujęciu historycznym. Europejskie modele kurateli. Podobieństwa i różnice. Kuratela w aktach prawnych z uwzględnieniem przemian historycznych. Główne kierunki reformowania kurateli w Polsce. Organizacja kuratorskiej służby sądowej wynikające z aktualnie obowiązujących aktów prawnych. Zadania, obowiązki i uprawnienia kuratorów dla dorosłych i kuratorów rodzinnych. Zadania, obowiązki i uprawnienia kuratorów zawodowych i społecznych. Kurator dla dorosłych i jego usytuowanie w systemie karnym z uwzględnieniem funkcji wychowawczych.

Ćwiczenia

Cel nadzoru kuratora sądowego. Podstawy prawne dozorów i ich rodzaje. Procedury postępowania kuratora w dozorze. Rola kuratora w systemie dozoru elektronicznego. Dokumentowanie czynności związanych z kontrolą osób poddanych próbie. Rola kuratora rodzinnego w realizacji ochrony prawnej udzielanej przez sąd rodzinny. Zadania kuratorów rodzinnych wynikające z: prawa o ustroju sądów powszechnych, ustawy o kuratorach sądowych, kodeksie rodzinnym i opiekuńczym, kodeksie postępowania cywilnego, ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich, ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – pogadanka, prelekcja, metoda przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować funkcje i zadania kurateli sądowej. Umie wskazać obszary aktywności zawodowej i społecznej kuratora sądowego	K_W14	Sprawdzian	Wykłady
Potrafi wskazać możliwości wykorzystania wiedzy dotyczącej różnych obszarów funkcjonowania kurateli sądowej w powiązaniu z zagadnieniami wychowywania resocjalizującego, profilaktyki i terapii. Potrafi formułować postulaty do projektowania działań praktycznych w obszarze aktywności zawodowej i społecznej kuratora	K_U02	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi konstruktywnie krytykować i interpretować różne sytuacje, którym sprostać powinien kurator sądowy. Umie zaprezentować oryginalne podejście do rozwiązywanego problemu przy wykorzystaniu dostępnych środków prawnych	K_U12	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Jest chętny i otwarty na wdrażanie metod i form pracy stosowanych w działalności kuratora. Jest świadomy potrzeby permanentnego rozwoju w tym obszarze, zwłaszcza śledzenia zmian w prawie	K_K01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Utożsamia się z celami i zadaniami realizowanymi przez kuratora. Odznacza się zaangażowaniem w planowanie poszczególnych czynności kuratorskich	K_K04	Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz aktywność na zajęciach (50%).

Wykłady

Wynik kolokwium pisemnego.

Ocena końcowa

Na końcową ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i wykładów (50%). Warunkiem przystąpienia do zaliczenia z wykładu jest pozytywne zaliczenie ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	48	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	52	74
łącznie	100	100

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gromek R., *Kuratorzy sądowi: komentarz*, Warszawa 2005.
2. Haak H., *Opieka i kuratela: komentarz*, Toruń 2004.
3. Hołda J. Hołda Z., *Prawo karne wykonawcze*, Warszawa 2006.
4. Jedynak T., Stasiak K., red., *Zarys metodyki pracy kuratora sądowego*, Warszawa 2008.
5. Jedynak T., Stasiak K., *Funkcjonowanie polskiej kurateli sądowej w świetle regulacji prawnych*.
6. Pawlicka M., *Kuratela sądowa w Polsce, Europie i świecie – historia i stan obecny*, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Giętkowski R., *Kara ograniczenia wolności w polskim prawie karnym*, Warszawa 2007.
2. Gromek K., *Komentarz do ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich*, Warszawa 2005.
3. Haak H., *Ochrona prawna udzielana przez sąd opiekuńczy*, Toruń 2002. .
4. Heine M., *Wprowadzenie do metodyki pracy kuratora sądowego dla nieletnich*, Wrocław 1982.
5. Jakubecki A., red., *Kodeks postępowania cywilnego: praktyczny komentarz*, Kraków 2005.
6. Korzecka-Piber M., *Założenia instytucji „kuratora penitencjarnego” i warunki jej wprowadzenia w okręgu białostockim*, [w:] *ABC kuratora penitencjarnego (doświadczenia z pracy kuratorów zawodowych)*, Białystok 2000.
7. Opora R., *Rola sędziów i kuratorów w resocjalizacji nieletnich*, Gdańsk 2006.
8. Szymanowski T., *Kuratorzy sądowi i zadania przez nich wykonywane po dokonanej reformie*, „Archiwum Kryminologii” 2003/2004, 27.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ernest Magda.

PODSTAWY METODYKI RESOCJALIZACJI I PORADNICTWA SPECJALISTYCZNEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PMR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	III	Zaliczenie na „zał”	4
Konwersatoria	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	III	Zaliczenie na „zał”	
Konwersatoria	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi specyfiki pracy z jednostką i grupą, mechanizmów działania grupy oraz podstawowych metod twórczej resocjalizacji. Przygotowanie studentów do tworzenia i prowadzenia warsztatów w oparciu o metody atreterapeutyczne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów wprowadzenie do psychologii, wstęp do pedagogiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Koncepcje człowieka a formy diagnozy i pracy z jednostką i grupą. Heurystyczny model funkcjonowania człowieka. Podstawy diagnozy jednostki i grupy. Mechanizmy i specyfika funkcjonowania grupy. Wybrane zagadnienia wpływu społecznego

Konwersatoria:

Organizacja pracy resocjalizacyjnej (zasady, metody, techniki, rola pedagoga resocjalizacyjnego). Wybrane metody pracy z jednostką i grupą. Metodyka zajęć opartych o metody twórczej resocjalizacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Konwersatoria – dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej	K_W04	Kolokwium z wykładów	Wykłady
Umie opisać różne rodzaje więzi społecznych i wskazać na rządzące nimi prawidłowości	K_W06	Kolokwium z wykładów	Wykłady
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U09	Przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania resocjalizacyjne	K_K08	Przygotowanie i przeprowadzenie warsztatu	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium.

Konwersatoria

Podstawą zaliczenia konwersatoriów jest pozytywna ocena z przygotowania i przeprowadzenia warsztatu (indywidualnie lub grupowo) w oparciu o wybraną metodę twórczej resocjalizacji oraz napisania konspektu (część teoretyczna i praktyczna) tych zajęć.

Ocena końcowa

Ocena ostateczna to ocena z konwersatoriów. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie zaliczeń w obu formach zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	55	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji)	45	60
łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Konopczyński, *Twórcza resocjalizacja*.
2. Kozaczuk F., *Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych*, Rzeszów 2008.
3. Lutomski G., red., *Uczyć inaczej*, 1994.
4. Machel H., *Psychospołeczne uwarunkowania pracy resocjalizacyjnej personelu więziennego*, Gdańsk 2001.
5. Pospiszyl K., *Resocjalizacja: teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań*, Warszawa 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Ciosek M., *Psychologia sądowa i penitencjarna*, Warszawa 2003.
 2. Urban B., Stanik J., *Resocjalizacja*, T. I-II, Warszawa 2007.
- Literatura wybrana przez studentów w zależności od tematyki ćwiczeń

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Artur Doliński.

PODSTAWY PRACY Z RODZINĄ DYSFUNKCYJNĄ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDD-PRDY

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy na temat różnorodnych uwarunkowań i przejawów dysfunkcji rodziny. Zapoznanie studentów z podstawami pracy z rodziną dysfunkcyjną w ramach różnorodnych oddziaływań pedagogicznych i socjoterapeutycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, socjologii, psychologii ogólnej, psychologii rozwojowej, pedagogiki rodziny

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie rodziny. Teorie analizy funkcjonowania rodziny. Typologizacja rodziny. Więzy społeczne w rodzinie. Struktura rodziny. Postawy rodzicielskie. Rodzina dysfunkcyjna a rodzina patologiczna. Różnice definicyjne. Konflikty w rodzinie. Komunikacja w rodzinie – przejawy zaburzeń w sferze komunikacji. Relacje w rodzinie dysfunkcyjnej. Przemoc w rodzinie – przyczyny, formy, zapobieganie. Praca z rodziną, w której występuje przemoc. Zadania Asystenta i Kuratora Rodzinnego. Rodzina z problemem uzależnienia i współuzależnienia. Praca z rodziną, w której występuje uzależnienie. Mediacje jako forma pracy z rodziną dysfunkcyjną. Formy pomocy rodzinie dysfunkcyjnej w środowisku lokalnym. Praca z rodziną dysfunkcyjną w różnych krajach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, prezentacja multimedialna, metoda przypadków, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozumie problematykę środowiska	K_W10	Ocena prezentacji wybrane-	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wychowawczego, jakim jest rodzina. Definiuje i opisuje środowisko rodziny dysfunkcyjnej, charakteryzuje jego specyfikę i objaśnia procesy w nim zachodzące		go zagadnienia programowego w toku zajęć Ocena aktywności na zajęciach, sposobu prezentacji i argumentowania swojego zdania	
Interpretuje podstawowe ujęcia teoretyczne dotyczące rodziny i jej funkcjonowania (prawidłowego i nieprawidłowego) w celu analizowania, oraz projektowania i wdrażania strategii działań pedagogicznych wobec rodziny. Potrafi tworzyć rozwiązania konkretnych problemów dotyczących funkcjonowania rodziny i sporządzić prognozę przebiegu ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki podejmowanych działań	K_U10	Ocena projektu „Diagnoza i propozycje działań terapeutycznych wobec wybranej rodziny dysfunkcyjnej”	Ćwiczenia
Jest otwarty na podjęcie profesjonalnych działań dotyczących rodzin dysfunkcyjnych, jest kreatywny w projektowaniu i wdrażaniu profesjonalnych działań pedagogicznych (profilaktycznych i terapeutycznych) dotyczących różnych przejawów dysfunkcji rodziny	K_K08	Konwersacja – ocena aktywności, sposobu argumentowania i przygotowania merytorycznego	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Student powinien zaprezentować wybrane zagadnienie programowe w toku zajęć – praca indywidualna; wykonać projekt – „Diagnoza i propozycje działań terapeutycznych wobec wybranej rodziny dysfunkcyjnej” – praca grupowa; wykazać się aktywnością w toku zajęć, prezentując i argumentując własne poglądy.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	21
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	20	34
łącznie	55	55

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bradshaw J., *Zrozumieć rodzinę*, Warszawa 1994.
2. Browne K., Herbert M., *Zapobieganie przemocy w rodzinie*, Warszawa 1999.
3. Gordon T., *Wychowanie bez porażek*, Warszawa 1991.
4. Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., *Pedagogika rodziny*, Toruń 2007.
5. Mazur J., *Przemoc w rodzinie. Teoria i rzeczywistość*, Warszawa 2002.
6. Płopa P., *Więzi uczuciowe w małżeństwie i rodzinie*, Kraków 2005.
7. Pospiszyl I. *Przemoc w rodzinie*, Warszawa 1994.
8. Sakowicz T., *Dysfunkcyjność rodziny a resocjalizacja*, Kraków 2006.
9. Wysocka E., *Człowiek a środowisko życia*, Warszawa 2007.
10. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.
11. Ziemska M., *Postawy rodzicielskie*, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Cichla J., Herberger J., Skwarek B., *Kultura pedagogiczna współczesnej rodziny* Głogów 2010.
2. Forward S., *Toksyczni rodzice*, Warszawa 1992.
3. Goldenberg H, Goldenberg I., *Terapia rodzin*, Kraków 2006.
4. Hellsten T., *Wsparcie dla dorosłych dzieci alkoholików*, Warszawa 2009.
5. Lipowska-Teutsch A. *Rodzina a przemoc*, Warszawa 2002.
6. Norwood R., *Kobiety które kochają za bardzo*, Warszawa 1992.
7. Steede K., *10 błędów popełnianych przez dobrych rodziców*. Gdańsk 2007.
8. Steward J., *Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji*, Warszawa 2007.
9. Wills-Brandon C., *Jak mówić nie i budować udane związki*, Gdańsk 2003.
10. Woititz J., *Wymarzone dzieciństwo*, Warszawa 2005.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Andrzej Zygadło.

PORADNICTWO I ORZECZNICTWO PSYCHOPEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PIOP
Typ przedmiotu: obowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ, inny nauczyciel z Instytutu Psychologii oraz Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	6	Zaliczenie na ocenę	3	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	6	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami z zakresu poradnictwa psychologicznego i pedagogicznego. Omówienie procedur orzekania i opiniowania oraz udzielania pomocy dzieciom ze zaburzeniami rozwojowymi i specyficznymi trudnościami w nauce. Kształtowanie podstawowych umiejętności udzielania porad i wsparcia w poradnictwie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej i rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład

Działalność poradni psychologiczno-pedagogicznej: postępowanie diagnostyczne, profilaktyczne, terapeutyczne, psychoedukacyjne i doradcze. Opiniowanie psychopedagogiczne: rodzaje opinii, odczytywanie i interpretacja opinii, rola opinii poradni psychologiczno-pedagogicznej w procesie edukacji, wykorzystanie opinii psychopedagogicznej w pracy nauczyciela. Orzecznictwo psychopedagogiczne: procedury orzekania, rodzaje orzeczeń, obszary zastosowania. Poradnictwo psychopedagogiczne: formy pomocy psychologicznej i pedagogicznej, działalność terapeutyczna i psychoedukacyjna, doradztwo zawodowe, profilaktyka zachowań ryzykownych i zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji, interwencja kryzysowa, terapia rodzin. Pomoc psychopedagogiczna uczniom ze specjalnymi wymaganiami edukacyjnymi: dzieci z ADHD, z zaburzeniami zachowania, dyslektyczne, niepełnosprawne, lękowe i depresyjne. Obszary dostosowania wymagań edukacyjnych wobec ucznia z trudnościami. Diagnoza w obszarze poradnictwa i orzecznictwa. Pomoc psychopedagogiczna uczniom zdolnym.

Ćwiczenia

Poradnictwo i pomoc psychopedagogiczna w praktyce: kształtowanie umiejętności doradczych, profilaktycznych i terapeutycznych, umiejętności dostosowania różnych form pomocy do zgłaszanych problemów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach, praca z dokumentem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować podstawowe zasady poradnictwa i orzecznictwa psychopedagogicznego i potrafi je zastosować w odniesieniu do konkretnych problemów	K_W04	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna Obserwacja pracy studenta na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi opisać zaburzenia w rozwoju człowieka w cyklu życia i rolę orzecznictwa i poradnictwa pedagogicznego w odniesieniu do tych zaburzeń	K_W05	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna Obserwacja pracy studenta na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi analizować wiedzę teoretyczną z zakresu poradnictwa i orzecznictwa w celu interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych dzieci i młodzieży	K_U09	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Powinien być świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Odpowiedź ustna Praca w grupach Obserwacja na zajęciach	Ćwiczenia
Jest otwarty na rozwiązywanie problemów z zakresu poradnictwa i orzecznictwa psychopedagogicznego, proponuje optymalne rozwiązania w tym zakresie, kieruje się zasadami etyki	K_K05	Odpowiedź ustna Praca w grupach Obserwacja na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Ocena z wykładów jest wystawiana na podstawie kolokwium zaliczeniowego i/lub rozprawki naukowej.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej i/lub rozprawki naukowej, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym. Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia. Obecność na zajęciach jest

obowiązkowa. Warunki zaliczenia nieobecności ustalane są indywidualnie z osobą prowadzącą.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest wypadkową oceny aktywności na zajęciach, wyników kolokwium, prezentacji i/lub rozprawki i końcowego wyniku sprawdzenia wiedzy i kompetencji. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń i wykładów. Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z wykładów(50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	42	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, projektu, prezentacji, wystąpienia)	33	50
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bogdanowicz M., *Integracja percepcyjno-motoryczna – metody diagnozy i terapii*, Warszawa 1990.
2. Gąsowska T., Pietrzak-Stępkowska Z., *Praca wyrównawcza z dziećmi mającymi trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1994.
3. Gruszczyk-Kolczyńska E., *Dzieci ze specjalnymi trudnościami w uczeniu się matematyki*, Warszawa 1994.
4. Rentflejš-Kuczyk A., *Jak pomóc dzieciom dyslektycznym? Poradnik dla nauczycieli i rodziców*, Warszawa 1998.
5. *Testy psychologiczne w poradnictwie wychowawczo-zawodowym*, red. M. Chojnowski, Warszawa 1980.
7. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ.

PORADNICTWO SEKSUALNE PORADNICTWO SEKSUALNE

Kod przedmiotu: 16.0-WP-PEDP-PSEK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: prof. dr hab. Zbigniew Izdebski, inny nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykłady	15	1	V	Zaliczenie na ocenę	3	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykłady	9	–	V	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową problematyką dotyczącą poradnictwa seksualnego, jego głównych obszarów, celów i metod i form realizacji. Pogłębienie wiedzy o zdrowiu seksualnym i reprodukcyjnym i czynnikach je warunkujących. Zapoznanie studentów z głównymi trudnościami i zaburzeniami dotyczącymi poszczególnych składowych seksualności człowieka oraz możliwościami udzielania pomocy w tym zakresie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania, psychologii ogólnej oraz poradnictwa.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Seksualność człowieka w wymiarze biologicznym, psychicznym, społecznym i kulturowym. Zdrowie seksualne i reprodukcyjne. Trudności i problemy związane z seksualnością człowieka w poszczególnych okresach życia człowieka. Zdrowie seksualne i aktywność seksualna współczesnych Polaków – przegląd badań. Trudności i problemy dotyczące seksualności człowieka związane z korzystaniem z internetu.

Ćwiczenia

Cele, zadania i rola poradnictwa seksualnego. Obszary poradnictwa seksualnego, jego podmiot i przedmiot. Obszary problemowe związane z płcią – interseksualizm, transseksualizm. Rola poradnictwa w pracy z osobami homoseksualnymi. Poradnictwo związane z wykonywaniem testów w kierunku HIV. Poradnictwo dotyczące planowania rodziny. Poradnictwo w zakresie dysfunkcji i problemów

seksualnych kobiet. Poradnictwo w zakresie dysfunkcji i problemów seksualnych mężczyzn.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład problemowy, wykład konwersatoryjny.

Ćwiczenia – praca w grupach, dyskusja, metoda projektów, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę na temat rozwoju seksualnego człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym a także zaburzeń w tym zakresie	K_W05	Test wiedzy z progami punktowym Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi wskazać biologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania dotyczące zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego ofert pomocy w zakresie problemów i dysfunkcji seksualnych	K_W06	Test wiedzy z progami punktowym Ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań seksualnych, analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do poradnictwa seksualnego	K_U03	ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów w odniesieniu do seksualności człowieka i poradnictwa seksualnego	K_U08	Ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia
Docenia znaczenie poradnictwa seksualnego dla utrzymania i rozwoju prawidłowych więzi międzyludzkich	K_K03	Ocena prezentacji wybranych zagadnień programowych Ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test wiedzy z progami punktowymi.

Ćwiczenia

Formą zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena prezentacji wybranego zagadnienia programowego w toku zajęć – praca grupowa; ocena sposobu prezentacji i argumentacji własnych poglądów w toku zajęć oraz test z progami punktowymi.

Ocena końcowa

Oceną końcową z przedmiotu jest średnia arytmetyczna ocen uzyskanych z zaliczenia wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie prezentacji, wystąpienia)	30	48
łącznie	75	75

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bancroft J., *Seksualność człowieka*, Wrocław 2011.
2. Beisert M., *Psychologia zaburzeń seksualnych*, [w:] *Psychologia kliniczna*, T. II, red. H. Sęk, Warszawa 2007.
3. Beisert M., red., *Seksualność w cyklu życia człowieka*, Warszawa 2006.
4. Gapik L, Woźniak A., red., *Terapia w seksuologii: zagadnienia wybrane*, Poznań 2001.
5. Gładysz A., Juszczyk J., Dubik A., *Poradnictwo przed- i potestowe dla lekarza pierwszego kontaktu*, Wrocław 1999.
6. Imieliński K., *Medycyna seksualna: patologia i profilaktyka*, Warszawa 1992.
7. Imieliński K., red., *Zarys seksuologii i seksiatrii*, Warszawa 1986.
8. Imieliński K., Dulko S., *Przekleństwo Androgyne, transseksualizm: mity i rzeczywistość*, Warszawa 1988.
9. Izdebski Z., *Rozwój seksualny*, [w:] *Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania*, red. B. Woynarowska, A. Kowalewska, Z. Izdebski, K. Komosińska, Warszawa 2010.
10. Izdebski Z., *Ryzykowna dekada: seksualność Polaków w dobie HIV/AIDS, studium porównawcze 1997-2001-2006*, Zielona Góra 2006.
11. Izdebski Z., *Poradnictwo seksualne – ważny obszar pomocy*, [w:] *Poradnictwo – kontynuacja dyskursu*, red. A. Kargulowa, Warszawa 2009.
12. Konieczny G., Lipniacki A., Piasek A., Rogowska-Szadkowska D., *Diagnostyka zakażenia HIV: wskazówki dla osób pracujących w Punktach Anonimowego Testowania*, Warszawa 2003.
13. Leiblum S., Rosen R., red., *Terapia zaburzeń seksualnych*, Gdańsk 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Beisert M., *Pedofilia*, Gdańsk 2011.
2. Boczkowski K., *Homoseksualizm*, Warszawa 1988.
3. Boczkowski K., *Płeć człowieka*, Warszawa 1988.

4. Imieliński K., *Seksjatria*, T. I-II, Warszawa.
5. Imieliński K., red., *Seksuologia biologiczna*, Warszawa 1985.
6. Izdebski Z., red., *Zagrożenia okresu dorastania*, Zielona Góra 2008.
7. Jacewski A., Obuchowska I., *Rozwój erotyczny*, Warszawa 1991.
8. Pospizyl K., *Przestępstwa seksualne*, Warszawa 2009.

PROGRAM OPRACOWALI:

Dr Joanna Dec-Pietrowska, dr Krzysztof Wąż.

PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PEDP-PrPR
Typ przedmiotu: pbowiązkowy
Język nauczania: polski
Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady
Prowadzący: prof. UZ dr hab. Maciej Małolepszy, inny nauczyciel akademicki Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	6
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	II	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest: przekazanie wiedzy w zakresie przepisów prawnych dotyczących prawnych podstaw resocjalizacji, wyrobienie umiejętności stosowania przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji w praktyce.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Wprowadzenie w system prawa. Kara grzywny, kara ograniczenia wolności, kara pozbawienia wolności, kara 25 lat pozbawienia wolności, kara dożywocia. Wykonanie kary grzywny, kary ograniczenia wolności, kary pozbawienia wolności. Systemy wykonywania kary pozbawienia wolności.

Ćwiczenia

Typy zakładów karnych. Rodzaje zakładów karnych. Klasyfikacja skazanych. Prawa i obowiązki skazanych. Środki oddziaływania penitencjarnego (praca, nauka, zajęcia w czasie wolnym, nagrody, ulgi i kary dyscyplinarne). Areszt tymczasowy. Postępowanie z nieletnimi. Środki zabezpieczające. Środki karne. Wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny.

Ćwiczenia – rozwiązywanie kasusów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować reguły prawne dotyczących orzekania i wykonywania kar, środków karnych, środków zabezpieczających oraz środków wychowawczych	K_W19	Egzamin	Wykłady
Potrafi zinterpretować i zastosować normy prawne w celu rozwiązania konkretnego zadania	K_U12	Bieżąca kontrolna na zajęciach	Ćwiczenia
Ma świadomość poziomu swojej wiedzy prawnej i umiejętności w zakresie przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego	K_K01	Dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:**Wykłady**

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4,5. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest udzielanie odpowiedzi przez studenta na pytania sformułowane przez prowadzącego w trakcie ćwiczeń.

Ocenia końcowa

Średnia ocen z egzaminu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	68	48
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie wystąpienia)	82	102
łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4

łącznie 6 6

LITERATURA PODSTAWOWA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ.

PROCEDURY INTERWENCJI KRYZYSOWEJ W ŚRODOWISKU ПРОЦЕДУРЫ ІНТЕРВЕНЦІІ КРЫЗЫСОВЕІ У СРЭДОВІСКУ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-FPIK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi informacjami z zakresu interwencji kryzysowej oraz z działalnością placówek zajmujących się tą problematyką

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Interwencja kryzysowa: rys historyczny, Rodzaje kryzysów; Definicja interwencji kryzysowej, Cele i charakterystyczne cechy interwencji kryzysowej. Diagnoza – stan klienta i rozmiar kryzysu. Etapy procesu interwencyjnego. Style prowadzenia interwencji kryzysowej. Klasyfikacja modeli teoretycznych interwencji kryzysowej. Terapia a interwencja kryzysowa. Stany transkryzysowe. Osoby w kryzysie sprawiające pomagającym szczególne trudności. Podstawowe umiejętności pomagającego. Specyfika telefonicznej interwencji. Odtwarzanie takich dyżurów w postaci scenek teatralnych. Rozwój ośrodków interwencji kryzysowej. Zasady działania, formy pracy i zadania ośrodków interwencji kryzysowej. Organizacja ośrodków: czas pracy, źródła finansowania. Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Zielonej Górze – odwiedziny w placówce, zapoznanie się z działalnością. Wizyta w Wojewódzkim Ośrodku Uzależnień w Zielonej Górze – zapoznanie się z działalnością placówki, formami i metodami pracy. Spotkanie z Kierownikiem Oddziału Terapii dla Osób Uzależnionych od Substancji Psychoaktywnych w Szpitalu w Ciborzu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, wizyty studyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować różne rodzaje struktur społecznych wspierających realizację interwencji kryzysowej oraz potrafi opisać zachodzące między nimi relacje	K_W07	Test	Konwersatoria
Potrafi wskazać wyznaczniki profesjonalnych działań w sytuacjach koniecznej interwencji kryzysowej	K_W20	Test	Konwersatoria
Potrafi ocenić i zinterpretować zjawiska społeczne będące zagrożeniem i szansą dla interwencji kryzysowej; potrafi zaprojektować te działania tak, aby wiązać je z różnymi obszarami działalności interwencyjnej	K_U01	Test	Konwersatoria
Potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z interwencją kryzysową	K_U14	Test	Konwersatoria
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań interwencyjnych; jest wytrwały w realizacji działań w zakresie interwencji kryzysowej	K_K03	Wizyty studyjne	Konwersatoria
Jest świadomy odpowiedzialności jakie niesie praca w obszarze interwencyjnym	K_K08	Wizyty studyjne	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test wiedzy o procesie interwencji kryzysowej. Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny jest udzielenie 60% poprawnych odpowiedzi (ocena dostateczna, 61%-70% dst plus, 71%-80% db, 81%-90% db plus, 91%-100% bdb. Obowiązkowo każdy student musi wziąć udział we wszystkich wizytach studyjnych.

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	44	32
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	34	46
łącznie	78	78
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Badura-Madej W., *Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej: poradnik dla pracowników socjalnych*, Katowice 1999 r.
2. Greenstone J.L., Leviton S.C., *Interwencja kryzysowa*, Gdańsk 2006.
3. James R K., Gilliland B.E., *Strategie interwencji kryzysowej*, Warszawa 2006.
4. *Zagrożenia życia rodzinnego*, red. G. Poraj, J. Rostowski, Łódź 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Artur Doliński.

PROCEDURY INTERWENCJI POLICYJNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-FPIP

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: dr Ernest Magda, inny nauczyciela kademicki
z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy z zakresu podstawowych funkcji policyjnych. Zapoznanie ze zróżnicowanymi obszarami aktywności zawodowej Policji z uwzględnieniem analizy porównawczej europejskich formacji policyjnych. Przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu przypadków, przestępstw, metod, form i zasad prowadzenia interwencji policyjnych. Zapoznanie studentów z zadaniami i możliwościami Policji wynikającymi z przystąpienia Polski do Układu z Schengen.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i modele funkcjonowania Policji – rys historyczny. Funkcje Policji – charakterystyka. Europejskie modele funkcjonowania Policji – analiza porównawcza. Specyfika funkcjonowania Policji w USA. Rodzaje służb w polskiej policji z uwzględnieniem ich specyfiki i zadań. Charakterystyka zjawiska „prywatyzacji bezpieczeństwa” po roku 1989. Policja a prawa człowieka. Procedury wybranych czynności interwencyjnych: legitymowanie osób, ujęcie obywatelskie sprawcy. Przestępstwa i wykroczenia a zatrzymanie procesowe osoby, zatrzymanie administracyjne, zatrzymanie, penitencjarne, zatrzymanie osób nieletnich, kontrola osobista i przeglądanie zawartości bagażu, sprawdzanie ładunku. Ogólna charakterystyka środków przymusu bezpośredniego. Specyfika interwencji policyjnej w razie stwierdzenia przemocy w rodzinie. Procedura „Niebieskiej Karty”. Ogólna charakterystyka międzynarodowych organizacji policyjnych: Interpol, Europol. Funkcjonowanie polskiej policji po wejściu do Układu z Schengen. Idea Community Policing.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi zidentyfikować i zinterpretować różne zjawiska społeczne wymagające interwencji policyjnej, zna ich kontekst społeczny	K_U01	Dyskusja Sprawdzian	Konwersatoria
Potrafi zaprezentować własne pomysły na rozwiązywanie problemów społecznych innymi sposobami niż w drodze interwencji policyjnej. Potrafi (uwzględniając zasady etyki) argumentować i przedstawiać własne sugestie dotyczące zakresu i sposobów ingerencji policyjnej w uwzględnieniu praw człowieka i swobód obywatelskich	K_U05	Dyskusja Sprawdzian	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Zaliczenie na ocenę. Na ocenę z konwersatoriów składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz aktywność na zajęciach (50%).

Ocena końcowa

Oceną końcowa jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	42	22
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury)	37	57
łącznie	79	79

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czapska J., Wójcikiewicz J., *Policja w społeczeństwie obywatelskim*, Kraków 1999.
2. Sławik K., *Zarys systemu prawa policyjnego*, Warszawa 2011.
3. *Systemy policyjne na świecie: dotychczasowe doświadczenia oraz kierunki rozwoju*, „Przegląd Policyjny”, vol. VI, 2, s. 8-19.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

1. Czapska J., Krupiarz W., red., *Zapobieganie przestępczości w społecznościach lokalnych*, Warszawa 1999.
2. Czapska J., Kury H., red., *Mit represyjności albo o znaczeniu prewencji kryminalnej*, Kraków 2002.
3. Fiebig A., Róg M., Tyburska A., red., *Bezpieczeństwo to wspólna sprawa*, Szczytno 2002.
4. Hołyst B., *Policja na świecie*, Warszawa 2011.
5. *Ograniczanie przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem Bezpieczniej”*, Warszawa 2007.
6. Akty prawne do wykorzystania w trakcie zajęć, każdorazowo ustala prowadzący.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ernest Magda.

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PROSR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji lub Katedry Opieki,
Terapii i Profilaktyki Społecznej

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	–	III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student zdobędzie wiedzę na temat profilaktyki społecznej. Pozna cele, zadania, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne, standaryzowane programy profilaktyczne oraz zdobędzie wiedzę dotyczącą tworzenia programów profilaktycznych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wiadomości wstępne – cele, strategie, modele profilaktyki społecznej. Podstawowe zasady, formy i podstawy prawne tworzenia programów profilaktyki. Analiza standaryzowanych programów profilaktycznych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych. Bariery w profilaktyce. Poznanie działań profilaktycznych w zakresie trzech poziomów profilaktyki w wybranych formach niedostosowania społecznego: uzależnienia od alkoholu oraz współuzależnienia; uzależnienia od narkotyków; profilaktyki agresji i przemocy domowej, profilaktyki sekt i destrukcyjnych subkultur, profilaktyki samobójstw. Procedury postępowania w sytuacji zagrożenia przestępczością i demoralizacją.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę z zakresu profilaktyki społecznej. Zna przyczyny i przejawy nie-	K_W10	Test wiedzy	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
dostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem			
Potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne	K_W16	Test wiedzy	Ćwiczenia
Potrafi uzasadnić ideę i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do placówek oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i pomocy społecznej	K_U02	Projektowanie działań profilaktycznych	Ćwiczenia
Potrafi postugiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U03	Test wiedzy	Ćwiczenia
Zna strategie budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym i potrafi je wykorzystać w projektowaniu własnych działań	K_U10	Projektowanie działań profilaktycznych	Ćwiczenia
Jest chętny do pogłębiania zasobów własnej wiedzy na temat profilaktyki społecznej oraz doskonalenia warsztatu pracy profilaktycznej z osobami niedostosowanymi społecznie	K_K01	Test wiedzy (arkusz planowania rozwoju)	Ćwiczenia
Jest świadomy swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania oraz realizowania działań profilaktycznych	K_K07	Projektowanie działań profilaktycznych	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test rozszerzony wiedzy; opracowanie problemowe zagadnień oraz ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	23

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, wystąpienia)	20	32
łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Balcerek-Kątek B., *Budowanie szkolnych programów profilaktyki* Warszawa 2003.
2. Gaś Z., *Profilaktyka w szkole*, Warszawa 2006.
3. Szymańska J., *Programy profilaktyczne: podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki*, Warszawa 2002.
4. Zajączkowski K., *Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży*, Toruń 1998.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Dimoff T., Carter S., *Jak rozpoznać, że dziecko sięga po narkotyki?*, Warszawa 1994.
2. Jędrzejewski M., *Młodzież a subkultury*, Warszawa 1988.
3. Knez R., Słonina W., *Saper – jak rozminować agresję?*, Warszawa 2000.
4. Kosińska E., Zachyra B., *Profilaktyka pierwszorzędowa w szkole: scenariusze zajęć z uczniami*, Kraków 2003.
5. Nowakowski P.T., *Sekty: co każdy wiedzieć powinien*, Tychy 1999.
6. Pasek M., *Narkotyki przy tablicy*, Warszawa 2000.
7. Prejs B., *Subkultury młodzieżowe*, Katowice 2005.
8. Prokop J., *Uwaga rodzice! Sekty*, Warszawa 1994.
9. Vogler R.E., Bartz W.R., *Nastolatki i alkohol: kiedy nie wystarczy powiedzieć nie?*, Warszawa 2002.
10. Wojcieszek K., *Wygrać życie: szkolny program profilaktyki*, Kraków 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ, dr Artur Doliński, dr Lidia Wawryk.

PROJEKT KOREKCYJNY БРОЕКІ КОРЕКЦІЙНІ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-PRKO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	3
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów ze sposobami projektowania działalności resocjalizacyjnej w oparciu o wyniki badań diagnostycznych. Przekazanie wiedzy na temat tworzenia Indywidualnych programów resocjalizacji z uwzględnieniem celów wychowania korekcyjnego, stosowanych form i metod pracy, prognoz i sposobów ewaluacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu diagnozy i metodyki resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Projekt korekcyjny (pojęcie, rodzaje, możliwości aplikacyjne). Rola diagnozy w projektowaniu działalności korekcyjnej. Możliwości oddziaływań korekcyjnych w wybranych środowiskach wychowawczych. Zasady konstruowania projektów korekcyjnych. Opracowanie projektów korekcyjnych. Sposoby ewaluacji projektów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda projektu, symulacja, giełda pomysłów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi nazwać i zdefiniować przypadek określonego przejawu niedostosowania społecznego, opisać te przejawy i dobrać metody do tworzenia projektów korekcyjnych. Zna procedury obowiązujące podczas	K_W16	Dyskusja	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
tworzenia projektów korekcyjnych i indywidualnych programów resocjalizacji			
Potrafi zinterpretować zjawiska o potencjale społecznie destrukcyjnym, zdiagnozować je i zaproponować projekt zmian korekcyjnych. Potrafi powiązać zdiagnozowany problem z innymi zjawiskami pedagogicznymi oraz zaprojektować plan zmian korekcyjnych	K_U01	Dyskusja Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Potrafi zweryfikować posiadaną wiedzę teoretyczną z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej i dyscyplin pokrewnych w celu wykorzystania w projekcie korekcyjnym i do przeprowadzenia działań ewaluacyjnych	K_K02	Projekt	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do pracy wychowawczej poprzez przemyślane i staranne opracowanie projektu korekcyjnego. Jest kreatywny przy proponowaniu rozwiązań zawartych w projekcie	K_K08	Projekt Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę z konwersatoriów składa się aktywność (20%) i wykonanie projektu korekcyjnego (80%).

Ocena końcowa

Oceną końcową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	45	23
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie projektu, wystąpienia)	30	52
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bowkett S., *Wyobraź sobie, że.... Ćwiczenia rozwijające twórcze myślenie uczniów*, Warszawa

- 2000.
2. Kosińska E., *Zasady konstruowania szkolnego programu profilaktyki*, Kraków 2002.
 3. Łabuć-Kryśka I., *Diagnoza w wychowaniu resocjalizującym*, [w:] *Problemy diagnozy nieprzy- stosowania społecznego*, red. E. Bielicki, Bydgoszcz 1991.
 4. Wysocka E., *Diagnoza w resocjalizacji*, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Borowski M.P., *Zastosowanie analizy SWOT i podejścia strategicznego jako element innowa- cyjny w metodyce wychowania resocjalizacyjnego*, [w:] *Wybrane zagadnienia z pedagogiki resocjalizacyjno-rewalidacyjnej*, Płock 2009.
2. Pytka L., *Pedagogika resocjalizacyjna: wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i me- todyczne*, Warszawa 2001.
3. Marczak M., red., *Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez Służbę Wię- zienną w Polsce*, Kraków 2009.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ernest Magda.

PSYCHOLOGIA KLINICZNA

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PEDP-PSK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ, inny nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	IV	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii klinicznej, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

WYMAGANIA WSTĘPNE

Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej i rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Norma psychologiczna. Pojęcie normy. Definicje nienormalności. Pojęcie zdrowia psychicznego. Klasyfikacja zaburzeń. Wyjaśnianie zaburzeń psychicznych w różnych koncepcjach psychologicznych. Podejście psychodynamiczne. Podejście poznawczo-behawioralne. Podejście biologiczne. Psychologia humanistyczna. Przyczyny powstawania zaburzeń psychicznych. Etiologia i patogeneza zaburzeń. Psychopatologia ogólna. Zaburzenia spostrzegania. Zaburzenia pamięci, myślenia, uczuciowości, świadomości. Specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego. Specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu dzieciństwa. Psychopatologia rozwojowa. Rola rodziny. Uzależnienia. Teoretyczne modele uzależnienia. Przebieg procesu uzależnienia. Leczenie. Zaburzenia osobowości. Diagnozowanie. Rozwój zaburzeń. Grupy zaburzeń. Zaburzenia psychotyczne. Schizofrenia. Poglądy historyczne. Symptomy. Deficyty funkcjonowania. Źródła podatności. PTSD. Charakterystyka zaburzeń po stresie urazowym. Przebieg. Podatność. Leczenie. Zaburzenia nastroju, depresja: objawy, mechanizmy cierpienia w depresji, przyczyny depresji, rodzaje depresji, leczenie, strategie zaradcze przeciw obniżaniu się nastroju. Zaburzenia lękowe, strach i lęk, fobia, panika, zaburzenia obsesyjno-kompulsywne. Terapia zaburzeń psychicznych. Historyczne i współczesne kierunki terapii. Metody terapeutyczne. Skuteczność psychoterapii.

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Ćwiczenia

Badanie psychologiczne. Rodzaje badań psychologicznych. Metody. Diagnoza zaburzeń psychicznych. Czynniki zniekształcające diagnozę. Metody badań naukowych. Podstawowe zagadnienia dotyczące psychologii klinicznej dzieci i młodzieży oraz psychopatologii rozwojowej. Zaburzenia eksternalizacyjne: ADHD, ADD, zaburzenia zachowania i zachowania opozycyjno-buntownicze. Zaburzenia internalizacyjne: sepresja dzieci i młodzieży. Samobójstwa. Zaburzenia lękowe. Autoagresja i celowe samo-uszkodzenie. Uogólnione zaburzenia rozwoju: autyzm, upośledzenie umysłowe. Zaburzenia odżywiania: anoreksja i bulimia. Zaburzenia nawyków i wydalania: moczenie, zanieczyszczanie się kałem, tiki. Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces terapii, stany warunkowane urazem. Kontakt terapeutyczny, warunki skutecznej pomocy, interwencja kryzysowa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład konwencjonalny, konwersatoryjny.

Ćwiczenia – aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychologii klinicznej	K_W04	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń	K_W05	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi opisać procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłóceń oraz wykorzystać je w procesie pomagania	K_W08	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna Obserwacja na zajęciach	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi analizować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi postugiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	K_U03	Odpowiedź ustna Wypowiedź pisemna	Wykłady Ćwiczenia
Potrafi zastosować podstawowe strategie	K_U05	Odpowiedź ustna	Wykłady

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
komunikacji interpersonalnej sytuacjach pomocowych, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, potrafi wykorzystać te umiejętności w sytuacji pomagania		Praca w grupach Obserwacja na zajęciach	Ćwiczenia
Powinien być świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	K_K01	Odpowiedź ustna Praca w grupach Obserwacja na zajęciach	Ćwiczenia
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K02	Odpowiedź ustna Praca w grupach Obserwacja na zajęciach	Ćwiczenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny lub ustny. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia

Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej i/lub rozprawki naukowej, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym. Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia. Obecność na ćwiczeniach jest obowiązkowa. Warunki zaliczenia nieobecności ustalane są indywidualnie z osobą prowadzącą. Ocena końcowa jest wypadkową oceny aktywności na zajęciach, wyników kolokwiów, prezentacji i/lub rozprawki i końcowego wyniku sprawdzenia wiedzy i kompetencji.

Ocena końcowa

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i egzaminu. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną oceną z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	75	40

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji, wystąpienia)	82	117
---	----	-----

łącznie 157 157

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Cierpiałkowska L., *Psychopatologia*, 2010.
2. Kendall P., *Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji*, Gdańsk 2004.
3. *Psychologia kliniczna*, T. II, red. H. Sęk, Warszawa 2006.
4. Seligmann M., Walker E., Rosenhan D., *Psychopatologia*, Gdańsk 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Belin S., *Schizofrenia*, Gdańsk 2002.
2. Carson, Butcher, Mineka, *Psychologia zaburzeń*, Gdańsk 2004.
3. Dudek B., *Zaburzenia po stresie postraumatycznym*, Gdańsk 2002.
4. O'Connor R., Sheehy N., *Zrozumieć samobójcę*, Gdańsk 2001.
5. Rachman S., *Zaburzenia lękowe*, Gdańsk 2001.
6. Sterling J., Hellewell J., *Psychopatologia*, Gdańsk 2005.
7. Yapko M., *Kiedy życie boli: zalecenia w leczeniu depresji*, Gdańsk 2000.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ.

PSYCHOTERAPIA

PSYCHOTERAPIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PEDP-PSTE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy na temat teorii i technik terapeutycznych, ukształtowanie elementarnych umiejętności terapeutycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychoterapia – definicje, cechy, rodzaje. Cele psychoterapii. Analiza szkół terapeutycznych: behawioryzm, psychoanaliza, podejście humanistyczne i poznawcze. Podstawowe techniki terapeutyczne: desensytyzacja, technika implozyjna, wygaszanie, aktywne słuchanie, konfrontacja, odzwierciedlanie, odreagowanie emocjonalne, dialog wewnętrzny, psychodrama, modelowanie zachowań, interpretacja. Analiza błędów terapeutycznych: doradzanie, ocenianie, nierespektowanie granic, nadmierne zaangażowanie, indoktrynacja. Osobowość terapeuty: empatia, otwartość, tolerancja. Monitorowanie procesu terapeutycznego. Ćwiczenie konkretnych umiejętności terapeutycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z dokumentem źródłowym, metoda sytuacyjna, symulacyjne gry dydaktyczne, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna teorie psychoterapii i ich zastosowania	K_W01	Test wiedzy	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi interpretować konkretne sytuacje i zachowania	K_U01	Kwestionariusz umiejętności terapeutycznych	Konwersatoria
Potrafi zastosować w grach techniki terapeutyczne	K_U02	Arkusz oceny umiejętności	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę końcową składają się wyniki testu wiedzy, kwestionariusza umiejętności i arkusza umiejętności oraz aktywności na zajęciach (każda z form po 25%).

Ocena końcowa

Na ocenę końcową składa się z ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	36	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej)	9	15
łącznie	45	45

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Czabała Cz., *Czynniki leczące w psychoterapii*, Warszawa 2007.
2. Grzesiuk L., red., *Psychoterapia*, Warszawa 1995.
3. Kratochwil S., *Podstawy psychoterapii*, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Podawana przez prowadzącego stosownie do bieżących potrzeb.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Jerzy Herberger.

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-STR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	IV	Zaliczenie na ocenę	1
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z dynamiką procesu grupowego, przygotowanie do projektowania zajęć o charakterze socjoterapeutycznym w różnym kontekście problematycznych i zaburzonych zachowań. Zapoznanie z warsztatem metodycznym socjoterapeuty.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zaliczył przedmiot związany z psychologią rozwoju człowieka w ciągu życia.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

I. Wprowadzenie. Socjoterapia jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej, istota socjoterapii, struktura zajęć socjoterapeutycznych, metody pracy z grupą, dynamika grupy socjoterapeutycznej. II. Zakresy szczegółowe programów socjoterapeutycznych. Program socjoterapeutyczny dla uczniów z trudnościami adaptacyjnymi, jako pomoc w korygowaniu obrazu własnej osoby u dzieci nieśmiałych, o zaburzonym poczuciu własnej wartości, o charakterze interwencyjno-edukacyjno-profilaktycznym dla dzieci i młodzieży sięgających po środki odurzające, z zakresu form radzenia sobie z napięciami i negatywnymi uczuciami. III. Szczegółowa analiza procesu grupowego. Podstawowe prawidłowości funkcjonowania grup, komunikacja w grupach, podejmowanie decyzji w grupie, konflikty intra i intergrupowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgow, dyskusja, symulacja, metoda sytuacyjna, praca na procesie grupowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować specyfikę	K_W08	Przygotowanie scenariusza	Konwersa-

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich zakłóceń pojawiających się w kontekście pracy grupowej i możliwości modyfikowania przebiegu komunikacji w procesie socjoterapeutycznym		zajęć socjoterapeutycznych	toria
Potrafi opisać różne środowiska wychowawcze i resocjalizacyjne, ich specyfikę i procesy w nich zachodzące, jako podstawy do budowania koncepcji procesu socjoterapeutycznego	K_W10	Przygotowanie scenariusza zajęć socjoterapeutycznych	Konwersatoria
Potrafi stosować podstawowe ujęcia teoretyczne znane w socjoterapii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań związanych łamaniem norm i zachowań ryzykownych, diagnozowania i prognozowania sytuacji mogących być przedmiotem procesu socjoterapeutycznego oraz analizowania procesu socjoterapii w odniesieniu do różnych kontekstów zaburzonych wzorców zachowań	K_U03	Przygotowanie scenariusza zajęć socjoterapeutycznych Prowadzenie zajęć w grupie studenckiej	Konwersatoria
Wykorzystuje rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej – precyzyjnie formułuje polecenia i instrukcje w procesie socjoterapeutycznym	K_U07	Przygotowanie scenariusza zajęć socjoterapeutycznych Prowadzenie zajęć w grupie studenckiej	Konwersatoria
Ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, szczególnie w tak wąskiej i odpowiedzialnej dziedzinie jak praca socjoterapeutyczna. Jest refleksyjny i etyczny w swoich działaniach socjoterapeutycznych	K_K04	Prowadzenie zajęć w grupie studenckiej	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Na ocenę końcową złożą się dwie oceny częściowe. Pierwszą student uzyska za przygotowanie scenariusza zajęć socjoterapeutycznych. Drugą ocenę student uzyska za przeprowadzenie 15 min „wprawki socjoterapeutycznej” przygotowanej dla swojej grupy z wykorzystaniem aktywizujących metod. Oceną ostateczną będzie ocena średnia uzyskana z dwóch wcześniej opisanych zadań.

Ocena końcowa

Ocenę końcową stanowi ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	32	23

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji)	3	12
---	---	----

Łącznie	35	35
----------------	-----------	-----------

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0	0
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Ballard R., *Jak żyć z ludźmi: umiejętności interpersonalne*, Warszawa 1988.
2. Hamer H., *Oswoić nieśmiałość*, Warszawa 2000.
3. Hamer H., *Bliżej siebie*, Warszawa 2001.
4. Kaduson H, Schaefer C., *Zabawa w psychoterapii*, Gdańsk 2002.
5. Oyster C.K., *Grupy*, Poznań 2002.
6. Sawicka K., red., *Socjoterapia*, Warszawa 1998.
7. Vopel K.W., *Poradnik dla prowadzących grupy*, Kielce 1999.
8. Zaborowski Z., *Trening interpersonalny*, Warszawa 1997.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Brak.

PROGRAM OPRACOWALI:

Dr Artur Doliński, dr Anna Szczęśna.

TERAPIA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PEDP-TP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Konwersatoria	30	2	V	Zaliczenie na ocenę	2
Studia niestacjonarne					
Konwersatoria	18	–	V	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą na temat istoty, rodzajów i przyczyn specyficznych trudności w uczeniu się lub zachowaniu. Przygotowanie studentów do wstępnej diagnozy specyficznych trudności w uczeniu i do podejmowania współpracy z nauczycielem-terapeutą.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie zaliczeń z przedmiotów: „podstawy metodyki resocjalizacji i poradnictwa specjalistycznego”, „pedagogika specjalna”, „diagnoza resocjalizacyjna”.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Terapia pedagogiczna – specyfika procesów oddziaływań dydaktyczno-wychowawczych. Przyczyny i symptomy specyficznych trudności w uczeniu się (dysleksji, dysgrafii, dysortografii, dyskalkulii) oraz specyficznych zaburzeń zachowania. Wybrane metody pracy z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Metodyka zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, warsztat metodyczny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi rozpoznać podstawowe elementy dotyczące procesów komunikowania interpersonalnego i społecznego (szczególnie w oddziaływaniu edukacyjno-kompensacyjnym), ich prawidłowości i zakłó-	K_W08	Dyskusja Warsztat metodyczny Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
cenia			
Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej	K_U01	Dyskusja Warsztat metodyczny Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, potrafi używać języka specjalistycznego i porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów	K_U07	Dyskusja Warsztat metodyczny Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej	K_U09	Dyskusja Warsztat metodyczny Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne	K_K08	Dyskusja Warsztat metodyczny Bieżąca kontrola na zajęciach	Konwersatoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Konwersatoria

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena przygotowanego i przeprowadzonego (indywidualnie lub grupowo) warsztatu na wybrany temat dotyczący specyficznego zaburzenia uczenie się lub zachowania oraz z napisanej pracy (część teoretyczna praktyczna) dotyczącej specyficznego zaburzenia uczenie się lub zachowania.

Ocena końcowa

Oceną końową jest ocena z konwersatoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium; studiowanie literatury; przygotowanie pracy pisemnej, prezentacji, wystąpienia)	20	25
łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bogdanowicz M., *Integracja percepcyjno-motoryczna*, Warszawa 1997.
2. Bogdanowicz M., *O dysleksji rozwojowej, czyli specyficznych trudnościach w czytaniu i pisaniu*, Lubin 1994.
3. Bogdanowicz M., *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1991.
4. Brejnak W., Zabłocki K.J., *Dysleksja w teorii i praktyce*, Warszawa 1998.
5. Czajkowska I., Herda K., *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1998.
6. Kaja B., *Zarys terapii dziecka*, Bydgoszcz 1998.
7. Szurmiak M., *Podstawy reedukacji uczniów z trudnościami w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1987.
8. Zakrzewska B., *Trudności w czytaniu i pisaniu*, Warszawa 1996.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Literatura wybrana przez studentów w zależności od tematyki ćwiczeń.

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek, prof.UZ

WYBRANE ASPEKTY KRYMINOLOGII

Kod przedmiotu: 10.4-WP-PEDP-KRYM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący wykłady

Prowadzący: dr Ernest Magda, inny nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	15	1	VI	Egzamin	6
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9	–	VI	Egzamin	
Ćwiczenia	18	–		Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym z zakresu kryminologii w stopniu niezbędnym do prowadzenia działalności pedagogicznej w obszarze resocjalizacji. Zapoznanie z różnymi przejawami i przyczynami przestępczości. Zapoznanie z głównymi paradygmatami w kryminologii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

Miejsce kryminologii w systemie nauk. Kontekst historyczny i współczesny. Związek kryminologii z innymi dyscyplinami nauk. Przestępstwo jako norma prawna i przestępczość jako zjawisko społeczne. Charakterystyka głównych paradygmatów kryminologii. Kryminologia klasyczna i charakterystyka wiodących teorii. Kryminologia pozytywistyczna i przegląd wiodących teorii. Kryminologia antynaturalistyczna i przegląd kluczowych teorii. Przegląd stanowisk teoretycznych w kryminologii neoklasycznej. Zjawisko przestępczości w kontekście zmian społecznych

Ćwiczenia

Działy kryminologii i ich charakterystyka. Rozmiar przestępczości, przestępczość rzeczywista, ujawniona, stwierdzona, osadzona i wykryta. Problematyka „ciemnej liczby przestępstw”. Struktura i dynamika przestępczości w Polsce. Przestępczość powrotna – interpretacje, przyczyny, profilaktyka. Zjawisko przestępczości nieletnich i młodocianych. Kobiety a problem przestępczości. Środki odurzające i alkohol a ich wpływ na zjawisko przestępczości. Wybrane zagadnienia wiktymologii. Media a problem przestępczości. System zapobiegania przestępczości. Wybrane zagadnienia prewencji kry-

minalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady – wykład tradycyjny.

Ćwiczenia – pogadanka, pokaz, praca z książką, metoda przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować zakres i treść kryminologii, wskazać jej źródła i przemiany. Umie wskazać zastosowanie dorobku kryminologii w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych. Potrafi definiować pojęcia wykorzystywane w kryminologii do opisu rzeczywistości społecznej, patologii, dewiacji oraz zachowań przestępczych	K_W01	Egzamin	Wykłady
Potrafi wytłumaczyć i objaśnić miejsce kryminologii systemie nauk oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami nauki	K_W02	Egzamin	Wykłady
Potrafi skrytykować i dokonać interpretacji zjawisk społecznych charakterystycznych dla kryminologii; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności wspierającej proces resocjalizacji	K_U01	Dyskusja Sprawdzian	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną i przetwarzać ją w sposób aplikacyjny w działaniach praktycznych	K_U08	Bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia

Na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (50%) oraz aktywność na zajęciach (50%).

Wykłady

Egzamin pisemny. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ocena końcowa

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
------------------	------------------------------	---------------------------------

Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach, egzaminie)	65	37
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury)	85	113
Łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., *Kryminologia*, Gdańsk 2001.
2. Hołyst B., *Kryminologia*, Warszawa 1999 i nowsze wydania.
3. Hołyst B., *Kryminalistyka*, Warszawa 1996 i nowsze wydania.
4. Jaworska A., red., *Kryminologia i kara kryminalna: wybrane zagadnienia*, Kraków 2008.
5. Krajewski K., *Przestępczość przeciwko mieniu w Polsce w latach 1924-2005 w świetle danych statystyki policyjnej*, „Archiwum Kryminologii” 2009, T. XXIX-XXX.
6. Piotrowski P., *Rozbój: uwarunkowania psychospołeczne, motywacja i racjonalność sprawców*, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Błachut J., *Problemy związane z pomiarem przestępczości*, Warszawa 2007.
2. Gołębiowski J., *Praca operacyjna w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej*, Warszawa 2008.
3. Jewkes Y., *Media i przestępczość*, Kraków 2010.
4. Kossowska A., *Sytuacyjne zapobieganie przestępczości*, Archiwum Kryminologii, Tom XXI, Warszawa 1994.
5. Kuć M., *Kryminologia: skrypty*, Warszawa 2010.
6. Mościskier A., *Natura ludzka a problem przestępczości*, Warszawa 2000.
7. Wolska A., *Model czynników ryzyka popełnienia przestępstwa agresywnego*, Szczecin 2002.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Ernest Magda.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: PRAWO RODZINNE I OPIEKUŃCZE

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PEDP-MPRO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: nauczyciel akademicki z Katedry Seksuologii,
Poradnictwa i Resocjalizacji

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					
Wykłady	30	2	VI	Zaliczenie na „zał”	2
Studia niestacjonarne					
Wykłady	18	–	VI	Zaliczenie na „zał”	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami prawa rodzinnego i opiekuńczego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Małżeństwo. Prawa i obowiązki małżonków. Małżeńskie ustroje majątkowe. Ustanie małżeństwa. Separacja. Pokrewieństwo. Władza rodzicielska. Przystosowanie. Opieka i kuratela.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować reguły prawne dotyczące prawa rodzinnego i opiekuńczego	K_W19	Diskusja	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady i zaliczenie przedmiotu

W celu uzyskania zaliczenia należy aktywne uczestniczyć w zajęciach oraz opanować wykładany materiał i zapoznać się z zalecaną literaturą.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kierunek: PEDAGOGIKA

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach, konsultacjach)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do zajęć, studiowanie literatury)	20	30
łącznie	55	55

Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo ustalana przez prowadzącego

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ.